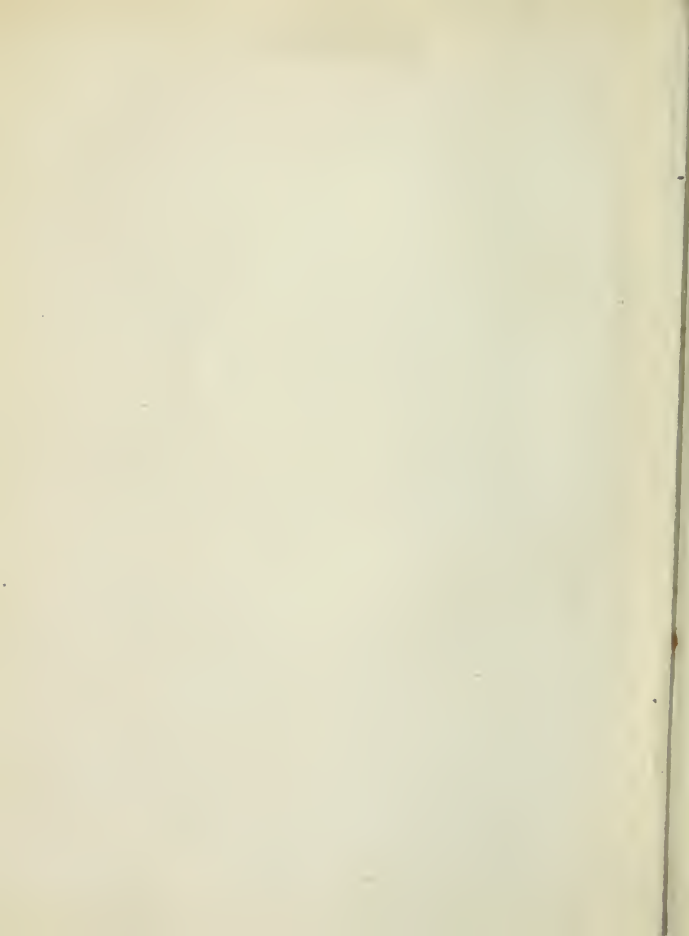

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, in a cursive script. The text is partially obscured by a dark rectangular mark in the upper right corner.

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΓΡΑΙΚΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

DICTIONNAIRE
GREC MODERNE FRANÇAIS.

PROPRIÉTÉ DES ÉDITEURS.

Paris, Imprimerie de C. FARCY, successeur de A. BOBÉE,
rue de la Tabletterie, n° 9.

LaGr. D
D 322d

DICTIONNAIRE

GREC MODERNE FRANÇAIS,

CONTENANT

les diverses acceptions des mots, leur étymologie ancienne ou moderne,
et tous les temps irréguliers des verbes ;

ainsi d'un double vocabulaire de noms propres d'hommes et de femmes,
de pays et de villes.

PAR F. D. DEHÈQUE.

Una est quæ reparet, sequè ipsa reseminet...

OVIDE.

PARIS,

JULES DUPLESSIS ET Cie,

SUCCESEURS DE THÉOPHILE BARROIS FILS,

RUE DE RICHELIEU, N° 15.

1825

10364
5/12/90

6

A M. HASE,

MEMBRE DE L'ACADÉMIE DES INSCRIPTIONS ET BELLES-LETTRES,

PROFESSEUR DE GREC MODERNE

A L'ÉCOLE ROYALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,

CHEVALIER DE PLUSIEURS ORDRES,

ASSOCIÉ DES ACADÉMIES DE S. PÉTERSBOURG,

DE BERLIN, ETC., ETC.,

HOMMAGE DE MA RECONNAISSANCE
POUR SES LEÇONS, SES CONSEILS ET SON AMITIÉ.

F. D. DEHÈQUE.

PRÉFACE.

(Extrait d'une Histoire inédite de la langue grecque.)

LE plus bel éloge que l'on puisse faire de la langue grecque, est de rappeler son antiquité : depuis plus de trois mille ans, elle résiste à des révolutions nombreuses et terribles. Les institutions des législateurs, les monumens des arts, des villes célèbres même ont disparu ; et au milieu de tant de ruines, l'idiome national s'est maintenu comme un plus durable édifice. Cette stabilité, il faut l'attribuer à la puissance du vrai génie, au talent de grands écrivains qui ont fixé la langue dès son origine, à des productions sublimes qui lui ont imprimé un caractère de jeunesse et de vitalité entretenu par une suite presque non interrompue de chefs-d'œuvre jusqu'au siècle de Constantin. A cette époque même, la translation de l'empire romain à Byzance ne fut pas aussi funeste à la littérature grecque, que l'éloignement des empereurs à la ville de Romulus. Celle-ci fut bientôt attaquée de tous côtés par les barbares, et finit par succomber, tandis que dans la lutte qui s'engagea en Orient entre la langue grecque et la langue latine, la première triompha, grâce à ses écoles florissantes et à ses éloquens écrivains. Elle fut alors soutenue

par tout le talent des Basile et des Libanius, des Grégoire et des Julien, et du Démosthène de l'Église, du grand Saint-Chrysostôme. Mais quand elle eut perdu ces habiles défenseurs, l'influence de la langue latine se fit sentir davantage ⁽¹⁾. Enfin, l'absurdité toujours croissante du despotisme, les querelles de religion les plus bizarres, les attaques multipliées des Arabes, la domination des Vénitiens et de nos barbares aïeux, firent décheoir la langue grecque avec une effrayante rapidité. Cependant, les esprits semblaient déjà reprendre une nouvelle activité, et l'amour des études antiques se ranimait, lorsque arriva la terrible catastrophe de la prise de Constantinople. Les membres du haut clergé, les savans, les grandes familles qui purent se soustraire au glaive des vainqueurs, passèrent dans l'Occident qu'ils éclairèrent; et le bas peuple, les artisans, les gens de la campagne, restèrent en conservant leur langage, sans doute à peu près le même que parla la populace de tous les temps de la Grèce. Mais le cimenterre et l'Alcoran ne purent entièrement triompher du génie de cette nation spirituelle, et les Muses retirées dans les montagnes de l'Épire et de la Morée continuèrent d'y faire entendre de

(1) C'est de cette époque que date l'introduction d'un grand nombre de mots latins dans le grec, tels que ceux d'*hospitium* alors usité pour *domus*, ἰσπίτιον dont on a fait depuis σπίτιν de *fossatum*, retranchement, φασσαζόν, armée; de *castrum*, κάστρον de *campus*, κάμπος de *palatium*, παλάτιον et παλάτι, etc.

nobles chants d'indépendance. Elles ranimèrent surtout les espérances des vaincus vers la fin du XVIIIe siècle, époque où le mouvement général des esprits vers la philosophie et la liberté, se communiqua jusqu'à la mère-patrie de ces idées généreuses. Alors des ouvrages importans furent traduits, imprimés aux frais des négocians grecs; les écoles se multiplièrent; des éditions d'auteurs classiques furent entreprises pour elles, et par tous les moyens que peuvent suggérer la philanthropie et le patriotisme, des Grecs, vraiment dignes de leur pays, ont travaillé à l'éclairer, et par conséquent à l'affranchir. Parmi eux se distingue le vénérable Coray. C'est dans les admirables prolégomènes de sa Bibliothèque hellénique, où tour-à-tour il se montre grammairien, philosophe, publiciste, qu'on peut se former une juste idée de la langue actuelle de la Grèce. Cette langue est, sans contredit, une des plus belles qu'on puisse parler et écrire, puisqu'elle réunit un grand nombre des avantages du grec ancien, tels que la variété des désinences dans les noms et les verbes, les temps nombreux et déclinales des participes, la formation concise d'adjectifs composés, à toute la clarté, résultat de la simplification philosophique des syntaxes modernes; et comme, indépendamment de tous les mots qui lui sont propres, elle a à sa disposition l'inépuisable trésor de la langue hellénique, on peut dire qu'elle est la plus riche de

toutes celles que parlent les hommes (1). Elle est aussi la plus harmonieuse ; car les Grecs ont assez religieusement conservé la prononciation de leurs aïeux, et chez cette nation poétique et musicale, la langue seule, comme l'a si justement dit M. Villemain, était une perpétuelle mélodie. A cet avantage se joint encore celui des inversions, bien moins hardies, il est vrai, que celles d'autrefois, mais d'où résultent cependant des combinaisons élégantes, de la variété dans la cadence des périodes, et une juste gradation entre les idées. Voilà ce qu'est encore la vieille langue d'Homère, malgré les malheurs et les opprobres d'une longue servitude. Aujourd'hui que la cause de la liberté triomphe parmi les descendants des Miltiade et des Philopœmen, leur langage va s'affranchir aussi des dernières entraves qui le gênent. Bientôt peut-être la littérature des Grecs reprendra quelque chose de sa première splendeur, lorsque cette nation spirituelle et généreuse jouira des douceurs d'une liberté sage, et d'un repos si nécessaire aux muses, et qu'elle pourra, comme au temps antique de ses prospérités, chercher dans la culture des lettres, ses jouissances et sa gloire.

(1) Aussi, un dictionnaire grec moderne ne peut être parfaitement complet. Pour des mots helléniques qui ne s'y trouvent pas, il faut avoir recours à un dictionnaire grec ancien.

QUELQUES ARTICLES A CONSULTER.

Άγκυνάρα.	Κορέλι.	Πεῦκι.	Τομάρι.
Άμποτες.	Κότα.	Πῆτα.	Τορονέσιον.
Άς.	Κουβαλίζω.	Πλουμίζω.	Τρανά.
Άσπρον.	Κράξις.	Πόλις.	Υἶθνον.
Άστροπελεκίζω.	Κύφωνες.	Ρόυγα.	Υἶπαπαντή.
Αὔθεντης.	Λάμω.	Σημάντρα.	Υἶφος.
Έξοχώτατος.	Μάτι.	Σκοτώνω.	Φασκελώνω.
Εὔλογία.	Μόλα.	Σπίτι.	Φελλός.
Ηἷξερω.	Νάνθρας.	Στκυραετός.	Φθάνω.
Ηφαίστιον.	Νερόν.	Στάφνη.	Φροκαλία.
Θεῖος.	Ξυπάζω.	Στεφάνωμα.	Χάμω.
Θέλω.	Όμοούσιος.	*Στοιχειόν.	Χαραγή.
Θηλιά.	Οικονεύω.	Στρουθοκάμηλον.	Χαράτζι.
Ιχθύς.	Έργον.	Συκώτι.	Χάσι.
Κάμνω.	Παλαιός.	Σφαγάρι.	Ψαρός.
Κόιμησις.	Παπᾶς.	Σφόρα.	Ψεῦμα.
Κοιτάζω.	Πάσχα.	Τζελάδα.	Ωράριον.

EXPLICATIONS DES ABRÉVIATIONS.

adj. adjectif.	gr. anc. grec ancien.	prov. proverbe.
adv. adverbe.	impers. impersonnel.	subj. subjonctif.
aor. aoriste.	interj. interjection.	subst. substantif.
b. l. basse latinité.	litt. littéralement.	sync. syncope.
c. à d. c'est-à-dire.	m. montagne.	r. fr. racine française.
cap. capitale.	m. sign. même signifi-	r. it. racine italienne.
comp. comparatif.	cation.	r. lat. racine latine.
conj. conjonction.	m. rac. même racine.	r. or. racine orientale,
dér. dérivés.	p. pour.	c. à d. turque , arabe
dim. diminutif.	part. participe.	ou persane.
fém. féminin.	pass. passif.	roy. royaume.
fl. fleur ; fleuve.	pl. pluriel.	sup. superlatif.
hell. hellénisme, ou hel-	prép. préposition.	t. terme.
lénique.	pr. privatif, province.	v. voyez ; ville.
imp. impératif.	pron. pronom.	z. z., et cætera.

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν

ΓΡΑΙΚΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΟΝ.

A

ΑΒΑ

A, ΑΛΦΗΑ, première lettre de l'alphabet. || *Signe numérique*, avec un accent : α', un; avec un iota souscrit : α, mille. ||

Particule négative : αδυνατός, fort; αδύνατος, faible. || *Particule explétive* : ἀλησμονῶ, ἀπετῶ, même signification que λησμονῶ, πετῶ. || Ἄ, *interject.* oh! ah! hélas! || Ἄ pour ἄν, *conjunct.* si.

Ἀβαθής, et ἄβαθος, *adj.* qui est peu profond, ou sans profondeur.

Ἀβάκιον, τό, buffet. gr. anc.

Ἄβαλτος, η, ον, qui n'est pas mis. r. α pr. βάλλω.

Ἀβάνης, ό, calomniateur, faux accusateur.

ΑΒΑ

Ἄβαναριά, ή, calomniatrice.

Ἄβανία, ή, avanie. || Calomnie, fausse accusation. Με ἄβανίαν, calomnieusement.

Ἄβανιάρης, ό, V. Ἀβάνης.

Ἄβανίζω, calomnier, accuser fausement.

Ἄβανικός, ή, όν, calomnieux.

Ἄβανίσσα, ή, V. Ἄβαναριά.

Ἄβανιστής, ό, V. Ἀβάνης.

Ἄβανιστικός, ή, όν, V. Ἀβανικός.

Ἄβαπτισία, ή, état d'une personne non baptisée, privation du baptême.

Ἄβάπτιστος, η, ον, qui n'est pas baptisé.

Ἄβαπτος, V. Ἄβαφος.

Ἄβαρεσία, ή, absence d'ennui, de dégoût. r. α priv. βάρος.

Ἀθάρατος, η, ου, qui n'est pas ennuyeux. || Qui n'est pas battu, frappé. || Infatigable.

Ἀθαρῖσι, τό, tort, injure.

Ἀθαρύ, τό, origan, plante.

Ἀθαστανισία, ἡ, absence ou exemption de tourments, de chagrin. r. α priv. θάστανος.

Ἀθασάνιστα, adv. sans tourment.

Ἀθασάνιστος, η, ου, qui n'est pas tourmenté. || Qui n'a pas de chagrins.

Ἀθασκίσιον, ἀθάσκισμα, ἀθασκισμένος, etc. V. Βασκίσιον, Βάσκαμα, Βασκαμένος.

Ἀθάσκαυτος, η, ου, qui n'est pas ensorcelé.

Ἀθάστακτα, adv. d'une manière insupportable. r. α priv. θαστάζω.

Ἀθάστακτος, η, ου, qui n'est pas soutenu. || Insupportable.

Ἀθασταξία, ἡ, impossibilité de supporter.

Ἀθάστατα, ἀθάστατος, V. Ἀθάστακτα, Ἀθάστακτος.

Ἀθατος, η, ου, inaccessible. Τὸ ἄθατον, inaccessibilité.

Ἀθάφης, adj. qui n'a point de couleur. r. α priv. θάπτω.

Ἀθαψία, ἡ, absence de teinture;

état de ce qui n'est pas teint.

Ἄβραρος, η, ου, qui n'est pas teint. || Qui n'est pas trempé, en parlant du fer.

Ἄβραψία, ἡ, manque de trempe.

Ἄβελᾶς, ὁ, abbé. r. syriaque.

Ἄβρατία, ἡ, et ἀβρατεία, abbaye.

Ἄβρατικὸς, ἡ, ὄν, abbatial.

Ἄβδῆλλα, ἡ, V. Βδῆλλα.

Ἄβδελυκτος, η, ου, qui n'est pas abominable.

Ἄβέβαια, adv. d'une manière incertaine. Au superlatif, ἀβεβαιοτάτα.

Ἄβέβαιος, η, ου, incertain. Τὸ ἀβέβαιον, l'incertain. Δὲν πρέπει πινᾶς νὰ ἀφήσῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸ ἀβέβαιον, il ne faut pas quitter le certain pour l'incertain.

Ἄβεβαιοσύνη, ἡ, incertitude; instabilité.

Ἄβεβαιότης, ἡ, même sign.

Ἄβεβαιῶνω, abrôger, annuler.

Ἄβεβαιῶτος, η, ου, incertain, qui n'est pas assuré; qui n'est pas vérifié.

Ἄβεια, ἡ, V. Στρέφα.

Ἄβεισία, ἡ, absence de toute violence.

Ἄβειστα, adv. sans violence.

Άθίαστος, η, ον, qui n'a pas été violenté, qui n'a pas été forcé.

Άβλαβια, adv. sans dommage.

On dit aussi άβλάβως.

Άβλάβεια, η, V. άβλαβοσύνη.

Άβλαβής, adj. sain; qui ne nuit pas. || Sain et sauf. r. α. pr.

βλάπτω. || Irrévérent, irréligieux. r. α pr. εύλαβής.

Άβλαβος, η, ον, sain et entier; qui n'est pas endommagé. || Qui n'est pas nuisible.

Άβλαβοσύνη, η, absence de tout dommage, de tout préjudice.

|| État, qualité de ce qui ne nuit pas.

Άβλαπτα et Άβλαπτα Άβλαπτος et Άβλαπτος. V. Άβλαβα et Άβλαβος.

Άβλαστος, η, ον, qui ne pousse pas de bourgeons.

Άβλεπτος, η, ον, invisible. || Qui n'a regardé à rien; inconsideré.

Άβλεψία, η, cécité; aveuglement. || Inconsideration.

Άβοήθητος, η, ον, qui n'a pas été secouru; qui n'a pas été aidé. || Irrémédiable.

Άβόηθος, même sign.

Άβόλετος, η, ον, (pour άφόρητος) incommode. || Impossible.

Άβολία, η, difficulté, impossibilité.

Άβολος, η, ον, impossible, qui ne peut se faire.

Άβολῶ, rencontrer. gr. anc.

Άβουκάτος, ό, avocat. r. lat. advocatus.

Άβούλευτα, adv. inconsiderément, imprudemment, sans réflexion.

Άβούλευτος, η, ον, inconsideré, imprudent. || Involontaire.

Άβούλωτος, η, ον, qui n'est pas cacheté. r. α pr. et bulla.

Άβράκωτος, η, ον, qui est sans culotte.

Άβραμηλέα, η, prunellier, arbre. r. άβρός et μηλέα.

Άβράμηλον, τό, prunelle, fruit.

Άβρατία, η, absence d'ébullition; manqué de cuisson. r. α pr. βράζω.

Άβραστος, η, ον, qui n'a pas bouilli; qui ne bout pas. || Qui n'est pas cuit.

Άβρεκτα. adv. séchement. r. α pr. βρέχω.

Άβρεκτος, η, ον, sec, qui n'est pas mouillé.

Άβρεξία, η, sécheresse.

Άβρί, τό, algue marine, plante.

Ἄβριζω, dormir en sortant de table. gr. anc. βριθω.

Ἄβρότουου, τό, aurone, plante. gr. anc. ἀβρότουου.

Ἄβρογία, ἡ, sécheresse.

Ἄβροχος, κ, ου, qui est sans pluie.

Ἄβρώμευτος, κ, ου, qui ne sent pas mauvais. r. α pr. βρωμος.

Ἄβύζακτος, κ, ου, et ἀβύζαστος, κ, ου, qui n'a pas teté. || Qui n'est pas sucé.

Ἄβύζξιζ, ἡ, privation de teter; impossibilité de teter, de donner à teter.

Ἄβυσσος, ὁ et ἡ, abyme. || Profondeur. Ἡ ἄβυσσος τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ, la profondeur des jugemens de Dieu.

Ἄγαθά, adv. bien.

Ἄγαθη, ἡ, agathe, pierre précieuse.

Ἄγαθοεργία, ἡ, bienfaisance; penchant à faire le bien.

Ἄγαθοεργός et ἀγαθοποιός, adj. qui fait le bien; bienfaisant.

Ἄγαθόν, τό, le bien. Τὰ ἀγαθά, les biens; τὰ κινητὰ ἀγαθά, les meubles; τὰ ἀκίνητα ἀγαθά, les immeubles.

Ἀγαθοποιῶ, exercer la bienfai-

sance; faire de bonnes œuvres.

Ἄγαθοπροπέης, V. Ἄγαθοεργός.

Ἄγαθός, ἡ, ὄν, bon.

Ἄγαθότης, ἡ, et ἀγαθοσύνη, ἡ, bonté.

Ἄγαθῶς, adv. bien.

Ἄγάλακτος, κ, ου, qui n'a point de lait. || Qui n'a pas teté.

Ἄγᾶλι, adv. lentement; tout bas.

Ἀπ' ἀγᾶλι, doucement. Ἀγᾶλι ἀγᾶλι, tout-beau, bellement. r. γᾶλιν.

Ἀγᾶλις, adv. même sign.

Ἀγαλίχευτος, κ, ου, qui ne se laisse pas flatter; qu'on ne gagne pas par la flatterie.

Ἀγαλλίαμα, τό, et ἀγαλλίασις, ἡ, tressaillement de joie.

Ἀγαλλομαι, tressaillir de joie.

Ἀγᾶλλοχον, τό, bois d'aloès, agalloche.

Ἄγαλμα, τό, statue.

Ἀγαλμάτιον, τό, petite statue.

Ἀγαλματοποιία, ἡ, l'art du statuaire.

Ἀγαλματοποιός, ὁ, statuaire, sculpteur.

Ἄγαμία, ἡ, le célibat.

Ἄγαμος, adj. non marié.

Ἀγαυάκτησις, ἡ, et ἀγαυάκτισμα, τό, indignation, courroux.

Ἄγανακτικός, ἡ, ὄν, emporté, colère.

Ἄγανακτῶ, se courroucer.

Ἀγάπη, ἡ, amour, amitié. || Paix, trêve. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, la charité chrétienne. Ἀγάπαι τῶν πλκλιῶν χριστιανῶν, agapes ou repas des premiers chrétiens.

Ἀγαπημένα, *adv.* d'une manière aimable, amicale. || Paisiblement, en paix.

Ἀγαπημένος, η, ου, aimé. Ὁ ἀγαπημένος, l'amant; ἡ ἀγαπημένη, l'amante. Ὁ ἀγαπημένος τοῦ πρίγκιπος, le favori du prince.

Ἀγαπησιάρης, ὁ, qui a le cœur tendre; amoureux. *fém.* ἡ ἀγαπησιαιρία, et ἀγαπηταιρία.

Ἀγάπησις, ἡ, l'action d'aimer; amour.

Ἀγαπητά, *adv.* V. Ἀγαπημένα.

Ἀγαπηταί, αἱ, agapètes, vierges qui dans la primitive église vivaient en communauté, sans faire de vœux.

Ἀγαπήτης, ὁ, l'amant. *fém.* ἡ ἀγαπητρια.

Ἀγαπητικός, ἡ, ὄν, amoureux, tendre. Ἡ ἀγαπητική, la bien-aimée.

Ἀγαπητός, η, ὄν, aimé, chéri.

Ἀγαπητῶς, *adv.* V. Ἀγαπημένα.

Ἀγαπίζω, réconcilier; pacifier.

Ἀγάπισμα, τό, V. Ἀγάπησις.

Ἀγαποζουλιάρης, ὁ, celui qui est tourmenté par la jalousie. r. ἀγαπῶ et ζήλος.

Ἀγαπῶ, aimer. || Vouloir. Ἀγαπῶ καλλήτερον, aimer mieux, préférer. Ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, ou με ὅλην καρδίαν, aimer de tout son cœur. Ἀγαπῶμαι ou ἀγαποῦμαι, s'aimer, ou être aimé; se faire aimer.

Ἀγαρηνός, ἡ, ὄν, Sarrasin, Arabe, descendant d'Agar.

Ἀγαρικόν, τό, agaric, *plante.*

Ἀγάς, ὁ, aga, *commandant turc.* pl. οἱ ἀγάδες.

Ἀγαφτικά, *adv.* tendrement, amoureusement.

Ἀγαφτικός, ἡ, ὄν, qui aime passionnément.

Ἀγαφτικούτσικος, η, ου, dimin. d'ἀγαφτικός.

Ἀγγαριά, ἡ, vexation. || Exaction, concussion; impôt extraordinaire.

Ἀγγάρευμα, τό, vexation.

Ἀγγαρευμένος, η, ου, vexé, violenté.

Ἀγγάρρευσις, ἡ, V. Ἀγγάρρευμα.
 Ἀγγαρευτής, ὁ, celui qui vexe,
 qui tourmente, qui obsède.
 Ἀγγαρεύω, vexer; obliger à une
 corvée, surcharger d'impôts.
 Ἀγγάστροφωτος, η, ου, qui n'est
 pas enceinte, qui n'est pas
 grosse. r. α pr. ἐν, γαστήρ.
 Ἀγγειογραφία, ἡ, angiographie
 ou description des poids, me-
 sures et vaisseaux propres à
 l'agriculture. r. ἀγγεῖον, γράφω.
 Ἀγγειολογία, ἡ, angiologie ou
 traité des vaisseaux du corps
 humain. r. ἀγγεῖον, λόγος.
 Ἀγγειοτομία, ἡ, angiotomie ou
 dissection des vaisseaux du
 corps humain. r. ἀγγεῖον, τομή.
 Ἀγγελάκι, τό, petit ange.
 Ἀγγελική, ἡ, angélique, plante.
 Ἀγγελικός, ἡ, ὄν, angélique,
 d'ange. Ὁ ἀγγελικός ἀσπασμός,
 la salutation angélique, l'Avé
 Maria.
 Ἀγγελικῶς, adv. d'une manière
 angélique.
 Ἀγγελος, ὁ, ange. Ἀγγελος ὁ φύ-
 λαξ, l'ange gardien.
 Ἀγγίζω, et ses dérivés, V. Ἐγ-
 γίζω.
 Ἀγγελικος, η, ου, (p. ἀνέγγι-

κτος) qui n'a pas été touché.
 Ἀγγελικός, adj. (p. ἐγγελικός) qui
 peut être touché. r. ἐγγύς.
 Ἀγγλικός, ἡ, ὄν, anglais.
 Ἀγγούρι, τό, V. Ἀγκούρι.
 Ἀγθαρτος, adj. qui n'est pas écor-
 ché. r. α pr. ἐν, θρατός de θέσω.
 Ἀγθυτος, adj. qui n'est pas dés-
 habillé, ou dépouillé. r. α pr.
 ἐκθύω.
 Ἄγε, adv. (impér. d'ἄγω), al-
 lons, courage.
 Ἀγειτώνευτος, adj. qui n'a pas
 été visité. r. α pr. γείτων.
 Ἀγελάδα, ἡ, vache. r. ἀγέλη.
 Ἀγελάδακι, τό, génisse.
 Ἀγελάδαρης et ἀγελάδοβοσκός, ὁ,
 vacher, pâtre. Ἡ ἀγελάδοβοσκός,
 gardeuse de vaches.
 Ἀγελαδιά, ἡ, peau de vache.
 Ἀγελανθός, ἡ, ὄν, de vache. Ἀγε-
 λανθὸν τυρί, fromage de lait
 de vache.
 Ἀγελανθολάτης, ὁ, V. Ἀγελανθός.
 r. ἀγέλη, ἐλατήρ.
 Ἀγελανθόπωμαρον, τό, cuir de
 vache. r. ἀγέλη, πέμνω.
 Ἀγελαστα, adv. sans rire. || Sans
 fraude, sans tromperie.
 Ἀγελαστος, η, ου, sérieux, qui
 ne rit pas. || Qui n'est pas

trompé; qui ne se trompe pas.
 Ἄγγελη, ἡ, troupeau.
 Ἄγεμάτιστος, *adj.* qui n'a pas
 diné (pour ἀγευμάτιστος).
 Ἄγεμισίαι, ἡ, vacuité, le vide.
 Ἄγεμιστος, η, ον, qui n'est pas
 rempli.
 Ἄγενεαλόγητος, *adj.* qui n'a point
 de généalogie; dont on ne
 connaît pas la généalogie. r. α
 pr. γενεά, λόγος.
 Ἄγένειος, *adj.* qui est sans barbe.
 r. α pr. γένειον.
 Ἄγενεύω et ἀγευεύω, faire l'in-
 solent.
 Ἄγενής, *adj.* qui n'a pas d'en-
 fant. r. α pr. γένος.
 Ἄγενία, ἡ, V. Ἄγεννεία.
 Ἄγενικά, *adv.* effrontément.
 Ἄγευικός, ἡ, ον, insolent, ef-
 fronté.
 Ἄγεννεία, ἡ, bassesse de nais-
 sance, d'extraction. || Insolence,
 effronterie.
 Ἄγεννής, *adj.* qui est d'une basse
 extraction. || Abject, ignoble.
 Ἄγευνησίαι, ἡ, qualité de ne pou-
 voir pas être engendré. || Sté-
 rilité.
 Ἄγευνητος, η, ον, qui n'est point
 engendré; qui ne peut être

engendré. Τὸ ἀγευνητον, V.
 Ἄγευνησίαι.
 Ἄγετριαι, ἡ, sage-femme. gr.
 anc. ἀγέτης, guide.
 Ἄγευστος, *adj.* dont on n'a pas
 goûté. || Qui n'a pas diné.
 Ἄγευτος, même sign.
 Ἄγεωμέτρητος, *adj.* qui ne sait
 pas la géométrie.
 Ἄγεώρητος, *adj.* inculte.
 Ἄγήραστος, *adj.* qui ne vieillit
 pas.
 Ἄγιαι, *adv.* saintement.
 Ἀγιαζῶ, sanctifier, purifier,
 consacrer. Ἀφ' οὗ ἀγίασε τὸν
 τόπου, après avoir béni le lieu.
 Ἀγίασμα, τό, sanctification. ||
 L'eau bénite.
 Ἀγιασματάκι, τό, bénitier. dim.
 τὸ ἀγιασματεράκι.
 Ἀγιασματερόν, τό, bassin des
 fonts baptismaux. r. ἅγιος et
 τερεῖν.
 Ἀγιασμένος, η, ον, sanctifié;
 consacré.
 Ἀγιασμός, ὁ, sanctification; con-
 sécration; purification. || Céré-
 monie de la bénédiction des
 maisons, qui, en Grèce, se
 fait le premier jour du mois.
 || La bénédiction des eaux, le

jour de l'Épiphanie, qui se dit aussi: ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγιασμοῦ.

Ἀγιαστήρα, ἡ, baptistère. || Aspersoir.

Ἀγιαστήριον, τό, le sanctuaire.

Ἀγιαστής, ὁ, sanctificateur.

Ἀγιάτρευτος, η, ον, qui n'est pas guéri. || Incurable.

Ἀγιατρεψία, ἡ, incurabilité. r. α pr. ὑγίεια, τρέπω.

Ἀγιοκδύτης, ὁ, bigot, tartufe. || Voleur d'église. fém. ἡ ἀγιοκδύτρα. r. ἄγιος, ἐκδύω.

Ἀγιομανήτικα, τά, fruits qu'on mange à la S. Jean. r. Ἰωάννης.

Ἀγιογράφα, τά, les livres saints.

Ἀγιογράφος, ὁ, agiographe ou écrivain ecclésiastique. || La Sainte Écriture (ἀγιογράφος).

Ἀγιοδημήτριος, ὁ, octobre, mois où l'on célèbre la S. Démétrius.

Ἀγιοκέρι, τό, cierge. || Bugie, cire. r. ἄγιος, κηρός.

Ἀγιοζλημα, τό, cerfeuil, plante; chèvrefeuille, fleur.

Ἀγιολογικός, ἡ, ὄν, qui concerne les saints ou la religion.

Ἀγιοξύλου, τό, bois de gaïac.

Ἄγιος, ια, ιου, saint. Ἄγιον ξύλον,

la Sainte Croix. Τά ἅγια τῶν ἁγίων, le saint des saints.

Ἀγιοσύνη, ἡ, sainteté. Ἡ ἀγιοσύνη σας, votre sainteté, titre qu'on donne au Pape.

Ἀγιοταφίτης, ὁ, religieux du S. Sépulture. r. τάφος.

Ἀγιότης, ἡ, sainteté.

Ἀγιοτικός, ἡ, ὄν, saint.

Ἀγιοθασιλιάτικα, τά, étrennes du nouvel an, jour de S. Basile.

Ἀγίως, adv. saintement.

Ἀγκυθιάκι, τό, petite épine.

Ἀγκυθερός, ἡ, ὄν, épineux.

Ἀγκάθι, τό, épine. gr. anc. ἄκανθα.

Ἀγκάθινος, η, ον, fait d'épines.

Ἀγκυθόπουλον, τό, petite épine.

Ἀγκυθότοπος, ὁ, lieu plein de buissons épineux.

Ἀγκυθωτός, ἡ, ὄν, épineux. ||

Fait en forme d'épine.

Ἀγκυλά et ἀγκυλά και, conj. bien que, quoique.

Ἀγκάλη, ἡ, coude. || Giron, sein.

Ἀγκυλιά, ἡ, brassée.

Ἀγκυλιάζω, embrasser.

Ἀγκυλίασμα, τό, embrassade.

Ἀγκυλιαστιά, adv. en embrassant.

Ἀγκυλιαστής, ὁ, celui qui embrasse.

Ἄγκυλιανός, ἡ, ὄν, embrassé.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, ὄν, qui n'est pas trompé.
 Ἄγκυλιανός, braire. gr. anc. ὀγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, τό, l'action de braire.
 Ἄγκυλιανός, ὄ, le cri de l'âne qui braie. gr. anc. ὀγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, τό, et ὀγκυλιανός, ἡ, écharde, épine. || Fêtu, brin de paille.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, ὄν, pointu, raboteux.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, ὄν, intact, qui ne peut être touché. r. α pr. et ἔγγυς. (Il vaut donc mieux écrire ἄγκυλιανός.)
 Ἄγκυλιανός, V. Ἄγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, artichaut. gr. anc. ὀγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, τό, l'action d'accrocher.
 Ἄγκυλιανός, accrocher.
 Ἄγκυλιανός, τό, crochet, croc pour suspendre. || Hameçon. Πιάνομι ἀπὸ τὸ ἄγκυλιανός, se prendre à l'hameçon; s'accrocher. gr. anc. ἄγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, adj. crochu, fait en forme de crochet.
 Ἄγκυλιανός, τό, l'action d'accrocher, ou de rendre crochu.

Ἄγκυλιανός, ἡ, ὄν, accroché. || Crochu, fait en forme de crochet.
 Ἄγκυλιανός, accrocher. || Rendre crochu.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, ὄν, crochu.
 Ἄγκυλιανός, τό, V. Κλυσιανός.
 Ἄγκυλιανός, τό, l'action de haleter. || Rôle de la mort.
 Ἄγκυλιανός, haleter. || Râler.
 Ἄγκυλιανός, τό, concombre. Δεῦ ἀξίζει ἕνα ἄγκυλιανός, il ne vaut pas une obole, *pron.*
 Ἄγκυλιανός, ἡ, la plante qui porte des concombres.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, salade de concombres.
 Ἄγκυλιανός, ὄ, semence de concombres.
 Ἄγκυλιανός, ἡ, angoisse. r. ἄγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, τό, chagrin, affliction.
 Ἄγκυλιανός, τό, dévidoir.
 Ἄγκυλιανός, dévider.
 Ἄγκυλιανός, τό, l'action de dévider.
 Ἄγκυλιανός, ὄ, dévideur. fém. ἡ ἄγκυλιανός.
 Ἄγκυλιανός, τό, croc, crochet. Ἄγκυλιανός τῆς κλειδωνιάς, auberon, pièce d'une serrure.

Άγκρουρίζω et άγκρουρώνω, accrocher. || Rendre crochu.

Άγκρωτωτός, ή, έν, crochu.

Άγκύθα, ή, écharde, épine. dim. ακυθάκι.

Άγκύλι, τό, épine.

Άγκύλωμα, τό, piqure, l'action de piquer.

Άγκύλωματιά, ή, piqure.

Άγκυλώνω, piquer, aiguillonner. || Exciter.

Άγκύλωσις, ή, piqure. || Instigation. || Ankilose, *maladie*.

Άγκυλωτής, ό, celui qui aiguillonne. fém. ή άγκυλώτρα.

Άγκυλωτός, ή, έν, crochu. || Piquant, qui aiguillonne.

Άγκυνάρα, ή, artichaut. gr. anc. κινάρα. (On doit donc écrire άγκινάρα.)

Άγκυναριά, ή, la plante qui produit l'artichaut.

Άγκυρα, ή, ancre. Δευτέρα άγκυρα τοῦ καραχιοῦ, l'ancre d'affourche. Άγκυρα με τέσσαρα ακίστρια, aisson ou ancre à quatre crochets.

Άγκων, ό, et άγκωνας, coude.

Άγκωνάρι, τό, quartier de pierre, pierre de taille.

Άγκωναριά, ή, écoinson ou pier-

re qui forme l'angle de l'embrasement d'une porte, d'une fenêtre.

Άγκώνη, ή, coin, encoignure.

Άγκώνη παράμερος, recoin.

Άγλύκαντος, *adj.* qui n'est pas dulcifié. r. α pr. et γλυκύς.

Άγλυπτος, η, ου, qui n'est pas sculpté. || Brut, non poli.

Άγλύστρα, άγλυστρω, V. Γλύστρα, γλυστρω.

Άγλωστος, η, ου, qui n'a pas de langue, muet.

Άγνώπτειμα, τό, l'action de regarder en face.

Άγναντεύω, être vis-à-vis; regarder en face.

Άγνάτια, *adv.* vis-à-vis. gr. anc. έναντία.

Άγναντίζω, V. Άγναντεύω.

Άγναντιος, ία, ου, qui est vis-à-vis. gr. anc. έναντιος.

Άγνεία, ή, chasteté, pureté.

Άγνέων, ό, lieu de débauche, par antiphrase d'άγνός, chaste.

Άγνίζω, purifier.

Άγνισμός, ό, purification.

Άγνόημα, τό, ignorance, action d'ignorer.

Άγνοημένος, η, ου, ignoré.

Άγνοια, ή, ignorance.

Ἄγνός, ἡ, ὄν, chaste, pudique.
 Ἄγνοῶ, ignorer.
 Ἄγνωμος, *adj.* sot, sans esprit, sans intelligence. || Qui n'a pas de reconnaissance; ingrat.
 Ἄγνωμοσύνη, ἡ, ingratitude.
 Ἄγνώμων, *adj.* ingrat. || Qui est sans bon sens, sans esprit.
 Ἄγνώριμος, η, ον, inconnu.
 Ἄγνωρισία, ἡ, l'action de ne pas connaître, ignorance.
 Ἄγνώριστος, η, ον, inconnu, ignoré.
 Ἄγνωσις, ἡ, sottise; manque de bon sens, d'esprit. || Ignorance.
 Ἄγνωστα, *adv.* en cachette. || Inconsidérément, sottement.
 Ἄγνωστος, η, ον, inconsideré, sot. || Inconnu.
 Ἄγογγυσία, ἡ, absence de murmures, de réprimandes. r. α pr. et γογγύζω.
 Ἄγόγγυστα, *adv.* sans murmure, sans réprimande.
 Ἄγόγγυστος, η, ον, qui ne murmure pas, qui ne gronde pas.
 Ἄγούατος, η, ον, qui n'a point de genou. r. α pr. et γόου.
 Ἄγούια, ἡ, stérilité.
 Ἄγονος, η, ον, stérile.

Ἄγορά, ἡ, achat. || Foire, marché.
 Ἄγοράζω, acheter. Ἄγοράζω με μετρητά, acheter au comptant.
 Ἀγόρασις, ἡ, l'action d'acheter.
 Ἀγόρασμα, τό, achat.
 Ἀγοράσμενος, η, ον, acheté.
 Ἀγοραστής, ὁ, acheteur. *fém.* ἡ ἀγοράστρα.
 Ἀγοραστός, ἡ, ὄν, acheté. || Qu'on peut acheter.
 Ἀγόρι, τό, petit garçon.
 Ἀγός, ὁ, aqueduc, canal, d'ζ-γωγός.
 Ἀγούλι, τό, gencive.
 Ἄγουρα, *adv.* prématurément. || Aigrement.
 Ἀγουράδα, ἡ, verdeur, crudité.
 Ἀγουρίδα, ἡ, verjus, *fruit*.
 Ἀγουριθέζουμον, τό, verjus, *suc acide qu'on tire du raisin verd*.
 Ἀγουρόλαδο, τό, huile verte. r. ἄωρος et ἐλάδιον, *dim.* d'ἔλαιον.
 Ἀγουρομιλῶ, parler avec aigreur. r. ἄωρος et ὀμιλέω.
 Ἄγουρος, η, ον, verd, qui n'est pas mûr. r. ἄωρος.
 Ἀγουροφᾶς, ὁ, *sync.* d'ἀγουροφάγος, mangeur de fruits verts.
 Ὁ ἀγουροφᾶς ἐκέρδαιζεν τὸν ὀριμοφᾶ (prov.), celui qui man-

ge le fruit verd prévient celui qui attend qu'il mûrisse.

Ἀγρανάκι, τό, fruit de l'alké-
kenge ou coqueret.

Ἀγραθαυιά, ἡ, alkékenge ou co-
queret, espèce de solanées.

Ἀγραίνω, V. Ἀγρίωνω.

Ἀγραμματισία, ἡ, ignorance. r. α
p. et γραμματίζομαι, être lettré.

Ἀγραμμάτιστος, η, ον, ignorant,
illétre.

Ἀγράμματος, η, ον, même sign.

Ἀγραπτος et ἄγραφος, η, ον, qui
n'est pas écrit.

Ἄγρελος, ὁ, olivier sauvage. gr.
anc. ἀγριελιά.

Ἄγρια, adv. brutalement. || Rus-
tiquement.

Ἄγρια, ἡ, gramen, ou chien-
dent, sorte d'herbe.

Ἀγριαγκουριά, ἡ, concombre
sauvage.

Ἀγριαγκυνάρα et ἀγριαγκυναριά,
ἡ, chardonnette, plante.

Ἀγριάδα, ἡ, gramen ou chien-
dent, sorte d'herbe. || Rustici-
té, sauvagerie, brutalité.

Ἀγριαίνω, V. Ἀγριεύω.

Ἀγριάκλαθα, ἡ, chardon-bénit,
plante.

Ἀγριάμπελος, ἡ, vigue sauvage.

Ἀγριάνθρωπος, ὁ, homme sau-
vage, loup-garou.

Ἀγρίδι, τό, bête sauvage. r. ἄγρια.

Ἀγριελιά, ἡ, olivier sauvage.

Ἀγρίευμα, τό, l'action de deve-
nir ou de rendre farouche.

Ἀγρίευμα ἐνὸς πάθους, état d'u-
ne maladie qui empire.

Ἀγρίευσις, ἡ, même sign.

Ἀγριεύω, devenir farouche. ||

Rendre farouche. Ἡ θάλασσα
ἀγριεύει, la mer devient mau-
vaise. Ἀγριεύει τὸ πάθος του,

son mal augmente ou empire.

Ἀγρίζω, irriter, aigrir.

Ἀγρικῶ, V. Γρικῶ.

Ἀγρίμι, τό, gibier, venaison.
gr. anc. τὸ ἀγρέμιον.

Ἀγριμουιά, ἡ, aigremoine, pl.

Ἀγριοθαλαυιδιά, ἡ, orne, et frêne,
arbres.

Ἀγριοθλίπω, regarder d'un œil
farouche.

Ἀγριοθλέψιμον, τό, regard fa-
rouche.

Ἀγριοθίδι, τό, bison, animal.

Ἀγριογάδαρος, ὁ, âne sauvage.

Ἀγριόγατα, ἡ, ichneumon, mau-
gouste ou rat de Pharaon.

Ἀγριόγατος, ὁ, chat sauvage,

de ἄγριος et de l'ital. gatto. r.
lat. catus.

Ἀγριογίδα, ἡ, chamois, *animal*.
r. ἄγριος et αἰγίδιον.

Ἀγριογούρουνον, τό, sanglier.

Ἀγριοδαμασκηνιά, ἡ, prunellier,
arbre.

Ἀγριοδαμάσκηνον, τό, prunelle,
fruit, de ἄγριος et δαμάσκηνον,
prune de damas.

Ἀγριοδάφνη, ἡ, laurier - thym.

Ἀγριοελαια, ἡ, olivier sauvage.

Ἀγριοδύσμος, ό, calament,
menthe sauvage, *plante odo-
riférante*.

Ἀγριοθεωρῶ, regarder de tra-
vers, d'une manière farouche.

Ἀγριόθωρος, *adj.* qui regarde
de travers, d'une manière fa-
rouche.

Ἀγριοκαστανιά, ἡ, chataignier
sauvage.

Ἀγριοκάστανον, τό, chataigne
sauvage.

Ἀγριοκάπζικον, τό, chevreuil.

Ἀγριόκλημα, τό, brioine ou cou-
leuvrée, *plante*.

Ἀγριοκοίτηγμα, τό, regard de
travers, farouche.

Ἀγριοκοιτάζω, V. Ἀγριοβλέπω.

Ἀγριοκουκουριά, ἡ, pinaster
ou pin sauvage, *arbre*.

Ἀγριόκοτα, ἡ, gélinote, *oiseau*.

Ἀγριοκράμβη, ἡ, chou sauvage.

Ἀγριοκύδωνιά, ἡ, cognassier, *arb.*

Ἀγριοκύδωνον, τό, cognasse ou
coïn sauvage, *fruit*.

Ἀγριολωλιά, ἡ, folie méchante.

Ἀγριόλωλος, η, ου, qui a une
folie méchante.

Ἀγριομάτης, et mieux ἀγριομαμά-
της, *adj.* qui a des yeux fa-
rouches. r. ἄγριος et ὄμμα, d'ὄ-
πτοματι.

Ἀγριομάρουλον, τό, laitue sau-
vage.

Ἀγριομελίτσα, ἡ, bourdon,
guêpe.

Ἀγριομερσινιά, ἡ, espèce de
myrte sauvage.

Ἀγριομηλιά, ἡ, pommier sau-
vage. r. μηλέα.

Ἀγριομολόχα, ἡ, guimauve, *pl.*

Ἀγριόμορρος, *adj.* qui est d'un
aspect farouche.

Ἀγριομούτζουνος, *adj.* V. Ἀγριο-
πρόσωπος.

Ἀγριοπάπια, ἡ, halbran ou ca-
nard sauvage.

Ἀγριοπέτεινος, ό, et ἀγριοπέτη-
νον, τό, huppe, *oiseau*.

Ἄγριοπέρδιχα, ἡ, ocolin, es-
pèce de perdrix.
 Ἄγριοπεριστεράκι, τό, ramereau
 ou jeune ramier, *oiseau.*
 Ἄγριοπερίστερον, τό, et ἄγριο-
 περιστέρι, ramier.
 Ἄγριοπήγανον, τό, sauve-vie ou
 rue de muraille, *plante.*
 Ἄγριοπίπερον, τό, caméade ou
 poivre sauvage, *plante.*
 Ἄγριοπρόσωπος, *adj.* qui a un
 visage farouche.
 Ἄγριοράπανον, τό, raifort sau-
 vage, *plante.*
 Ἄγριοριγάνι, τό, origan, *plante.*
 Ἄγριόρουθα, ἡ, V. Ἄγριόροστα.
 Ἄγριοροδιά, ἡ, ou ἄγριοροϊδιά,
 balaustier ou grenadier sau-
 vage.
 Ἄγριόροθον, τό, et ἄγριοροϊθιον,
 balauste, *fleur du grenadier*
sauvage.
 Ἄγριος, ἰα, ἰον, sauvage. || Brut-
 tal, féroce. Τὸ ἄγριον, sauva-
 gerie, férocité.
 Ἄγριοσέλινον, τό, ache, *plante.*
 Ἄγριοσχόλυμος, ὁ, cardonnette
 ou artichaut sauvage, *plante.*
 Ἄγριοστάφυλον, τό, lambrusque,
sorte de vigne sauvage.
 Ἄγριοσυκιά, ἡ, figuier sauvage.

Ἄγριόσυκον, τό, figue sauvage.
 Ἄγριόσυνη, ἡ, brutalité, férocité.
 Ἄγριότης, ἡ, sauvagerie, rusti-
 cité. || Férocité.
 Ἄγριότοπος, ὁ, lieu sauvage,
 désert.
 Ἄγριότραχος, ὁ, bouquetin, *es-*
pèce de bouc sauvage des mon-
tagnes.
 Ἄγριοτρανταφυλλιά, ἡ, églantier.
 Ἄγριοτραντάφυλλον, τό, églan-
 tienne ou rose sauvage.
 Ἄγριούτζικος, η, ον, un peu sau-
 vage; un peu farouche.
 Ἄγριόφωνος, *adj.* qui a une voix
 sauvage.
 Ἄγριόχηνα, ἡ, oie sauvage. r.
 χάν.
 Ἄγριόχοιρος, ὁ, sanglier.
 Ἄγρίωμα, τό, et ἄγριώνω, V. Ἄγρί-
 ευμα et Ἄγριεύω.
 Ἄγρικοῶ, V. Γροικῶ.
 Ἄγροϊκητος, *adj.* inoui, incoïn-
 préhensible.
 Ἄγροικος, ὁ, paysan, rustre.
 Ἄγρονομία, ἡ, agronomie, *théo-*
rie de l'agriculture. r. ἀγρός
 et νόμος.
 Ἄγρονόμος, ὁ, agronome ou sa-
 vant en agriculture.
 Ἄγρός, ὁ, V. Χωράφι.

Ἄγρυπνα, *adv.* avec vigilance.
 Ἀγρύπνημα, τό, veille. || Vig-
 lance.
 Ἀγρυπνητής, ό, celui qui veille.
 Ἀγρυπνία, ή, veille. || Vigilance.
 Ἄγρυπνος, η, ου, vigilant.
 Ἀγρυπνώ, veiller. Ἀγρυπῶ εἰς
 τὴν φύλαξιν τῆς χώρας, veiller
 à la garde de la ville.
 Ἀγυάγερτος, η, ου, qui ne revient
 pas.
 Ἀγυαλισία, ή, manque de lustre;
 absence de poli. r. α pr. et
 ὕαλος.
 Ἀγυαλιστος, η, ου, qui n'est pas
 poli, lustré.
 Ἀγύμαστα, *adv.* sans être exer-
 cé.
 Ἀγύμαστος, η, ου, qui n'est pas
 exercé.
 Ἀγύρευτος, η, ου, qui n'est pas
 cherché, qui n'est pas recher-
 ché.
 Ἀγύριστος, η, ου, qui ne revient
 pas, qui ne retourne pas. ||
 Qui n'est pas tourné; qu'on ne
 saurait faire tourner. || Qu'on
 ne restitue pas.
 Ἀγύρτης, ό, charlatan. gr. anc.
 Ἄγυτος, *adj.* qui n'est pas in-
 cliné, penché. -

Ἀγχίνουα, ή, génie, esprit. ||
 Finesse.
 Ἀγχίνους, *adj.* ingénieux, spi-
 rituel. || Fin, rusé.
 Ἀγχινώς, *adv.* ingénieusement;
 avec esprit. || Avec finesse;
 d'une manière adroite.
 Ἀγχιστεία, ή, affinité, parenté.
 Ἀγχιστεῖς, οἱ, les proches pa-
 rens. r. ἄγχι.
 Ἀγχιώϊα, ή, anchois, *petit pois-
 son de mer.*
 Ἀγχιώλωσις, ή, ankilose, *mala-
 die.*
 Ἄγω, V. Φέρω.
 Ἀγωγή, ή, instruction, édu-
 cation. || Conduite, transport.
 Ἀγωγή κατά τινος, plainte contre
 quelqu'un, et l'action de
 porter plainte. Ἀγωγή ἀπορῶ-
 πιεῖαι, fins de non-recevoir
 Ἀώγι, τὸ, et ἀώγιον, voiture;
 l'action de voiturier. || Prix de
 la voiture ou du charriage.
 Ἀγωγήζω, voiturier.
 Ἀγωγήτης, ό, voiturier, char-
 retier. fém. ή ἀγωγήτισσα.
 Ἀγωγιατικός, ή, όν, de voitu-
 rier, de charretier; relatif au
 voiturier, au charretier. Τὸ

ἀγωγιατικόν, prix de la voiture, du chariage.

Ἀγών, ὁ, et ἀγῶνας, lutte. || Lice.

Ἀγωνία, ἡ, agonie.

Ἀγωνίζομαι, combattre, lutter.

|| S'efforcer, faire tout son possible.

Ἀγωνισμα, τό, et ἀγωνισμός, ὁ, combat, lutte.

Ἀγωνιστήριον, τό, lice, champ clos. || Prix qu'on donne aux vainqueurs.

Ἀγωνιστής, ὁ, athlète, lutteur.

Ἀγωνιστικός, ἡ, ὄν, d'athlète, qui concerne les athlètes. Ἡ ἀγωνιστική, sous-ent. ἐπιστήμη, la gymnastique, l'agonistique.

Ἀγωνῶ, être à l'agonie. || Être aux abois.

Ἀγωνοθέτης, ὁ, agonothète ou président des jeux sacrés.

Ἀσπίδος, *adj.* qui est sans flambeau. r. α pr. et ἀπίς, ἀπίδος.

Ἀσπίδουτος, ἡ, ον, qui ne pleure pas.

Ἀσπιδόπαινος, ἡ, ον, de diamant. || Dur comme du diamant.

Ἀσμάς, ὁ, diamant. r. α pr. et ἀσμάω.

Ἀσμάστος, ἡ, ον, indomptable.

Ἄδανειστος, ἡ, ον, qui n'est pas emprunté.

Ἄδανητος, *adj.* qui n'est pas dépensé. || Qu'on ne peut consumer; inépuisable.

Ἄδαρτος, ἡ, ον, qui n'est pas frappé, battu.

Ἄδῆ, pour ἄν δέν, sinon.

Ἄδεια, ἡ, licence, permission.

|| Pouvoir, privilège. || Commodité, loisir. Τοῦ διδῶ ἄδειαν ἢ τὸ κάμη, je lui permets de le faire. Ἐχει τὴν ἄδειαν ἢ εἰπῆ ὁ, τι θελει, il a le privilège de dire tout ce qu'il veut.

Δέν ἔχω ἄδειαν ἢ παγαίνω, je n'ai pas le loisir d'y aller. Μὲ τὴν ἄδειάν σας, avec votre permission; et à votre aise, à votre commodité. r. α pr. et δέν.

Ἄδειάζω, avoir le loisir, n'être pas occupé. || Vider, évacuer.

|| Chômer une fête. Ἄδειάζω τὴν κοιλίαν, aller à la selle.

Ἄδειάζωντας θελει ἔλθω, quand j'aurai le loisir, je viendrai.

Ἄδειανός, *adj.* vide. || Libre, oisif.

Ἄδειασμα, τό, évacuation.

Ἄδειος, *adj.* vide. || Libre. Δέν εἶναι ἄδειος, il est occupé.

Ἄδειπνος, η, ου, qui n'a pas soupe.

Ἄδειπνος, η, ου, même sign.

Ἐπλάγρισεν ἄδειπνος, il se coucha sans avoir soupe.

Ἄδέκαστος, *adj.* intègre, incorruptible.

Ἄδεκάτευτος et ἀδεκάτωτος, η, ου, à qui on n'a pas imposé la dîme; à qui on ne peut l'imposer. r. α pr. et δέκα.

Ἄδεκτος, η, ου, qui n'a pas été reçu. || Qui n'est pas recevable. r. α pr. et δέχομαι.

Ἄδελράκι, τό, petit frère.

Ἄδελφάτου, τό, congrégation, confrérie.

Ἄδελφή, ή, sœur.

Ἄδελφι, τό, frère. Ἄδελφιά μου, mes très-chers frères; *dans un sermon peu relevé.*

Ἄδελφικά, *adv.* fraternellement.

Ἄδελφικός, ή, όν, fraternel.

Ἄδελφικῶς, *adv.* en frère.

Ἄδελφιου, τό, V. Ἄδελφι.

Ἄδελφίτιζα, ή, petite sœur.

Ἄδελφότης, épith. de S. Jacques, frère de N. S., c. à. d. son proche parent.

Ἄδελφοκτονία, ή, fratricide ou meurtre d'un frère, d'une sœur.

Ἄδελφοκτόνος, ό, fratricide ou meurtrier d'un frère, d'une sœur.

Ἄδελφομοίρι, τό, portion de l'héritage de chaque frère ou sœur. r. μείρω.

Ἄδελφοποιός, ό, frère par adoption ou élection.

Ἄδελφός, ό, frère. || Membre d'une congrégation. Ἄδελφός ἐκ πατρός, frère consanguin. Ἄδελφός ὁμομήτριος, frère utérin. Ἄδελφός ὁμογάλακτος, frère de lait.

Ἄδελφосύνη, ή, fraternité, union étroite.

Ἄδελφότης, ή, fraternité. || Congrégation, confrérie.

Ἄδελφοῦλα, ή, petite sœur.

Ἄδελφούτιζα, *adv.* fraternellement.

Ἄδελφούτικος, η, ου, fraternel.

Ἄδενδρος, *adj.* dépourvu d'arbres.

Ἄδέξια, *adv.* maladroitement. || Désagréablement.

Ἄδέξιος, *adj.* maladroit. || Désagréable. Ἐπζητε τὰ ἀδέξια, il a bien souffert.

Ἄδέξιότης, ή, maladresse. || Désagrément.

Ἀδέσποτος, *adj.* qui n'a point de maître.

Ἀδερός, et tous ses dérivés, V. Ἀδερός.

Ἄδεται, *impers.* Ἄδεται λόγος, on dit, le bruit court.

Ἄδετος, *η, ου*, délié, qui n'est pas lié. Βιβλίον ἄδετον, livre en feuilles, c. à. d. ni relié, ni broché.

Ἄδευτέρωτος, *η, ου*, qui n'est pas réitéré.

Ἄδηλος, *η, ου*, incertain.

Ἄδαμονία, *ή*, angoisse, inquiétude; chagrin.

Ἄδημονος, *adj.* chagrinant, affligeant.

Ἄδημονῶ, se chagriner, se tourmenter. *gr. anc.*

Ἄδην, *ὀ*, glande, d'où ἀδενογραφία, *ή*, adénographie ou description des glandes; ἀδενοειδής, adénoïde ou glanduleux; ἀδενολογία, *ή*, traité des glandes; ἀδεντομία, *ή*, dissection des glandes; et ἀδενοφάρυγγειος, adénopharyngien, muscle du pharynx et de la glande thyroïde.

Ἄδης, *ὀ*, enfer. *gr. anc.*

Ἄδηφαγία, *ή*, voracité, glotonnerie. r. ἄδην et φάγω.

Ἀδιάβατος, *η, ου*, impénétrable. Τὸ ἀδιάβατον, l'impénétrabilité.

Ἀδιάδεκτος, *η, ου*, dont on ne peut hériter.

Ἀδιάδοκος, *η, ου*, qui n'a point de successeur.

Ἀδιάθετος, *η, ου*, qui n'a pas fait ou laissé de testament, intestat.

Ἀδιαίρετος, *η, ου*, indivisible. Τὸ ἀδιαίρετον, l'indivisibilité.

Ἀδιαίρετως, *adv.* inséparablement; d'une manière indivisible.

Ἀδιάκοπος, *adj.* qui ne discontinue pas.

Ἀδιακόπως, *adv.* sans cesse; sans discontinuation.

Ἀδιακρισία, *ή*, indiscretion.

Ἀδιάκριτα, *adv.* indiscretement. || Indistinctement.

Ἀδιάκριτος, *η, ου*, indiscret. || Qui n'est pas distinct.

Ἀδιακρίτως, V. Ἀδιάκριτα.

Ἀδιαλάλητος, *η, ου*, qui n'est pas proclamé, publié.

Ἀδιάλεκτος, *η, ου*, qui n'est pas choisi.

Ἀδιάλειπτος, *η, ου*, assidu.

Ἀδιᾶλληκτος, η, ου, inconcilia-
ble; irréconciliable.

Ἀδιᾶλυσία, ἡ, indissolubilité.

Ἀδιᾶλυστος, η, ου, inexplicable.
r. α pr. διὰ et λύω.

Ἀδιᾶλυτα, adv. indissoluble-
ment.

Ἀδιᾶλυτος, η, ου, indissoluble. ||
inexplicable.

Ἀδιᾶντου, τό, adiante, *plante
pectorale et diurétique.*

Ἀδιᾶντροπα, adv. effrontément,
impudemment.

Ἀδιᾶντροπία, ἡ, et ἀδιᾶντροπο-
σύνη, effronterie, impudence.

Ἀδιᾶντροπος, η, ου, effronté,
impudent. r. α pr. διὰ et ἐν-
τροπή.

Ἀδιᾶνώρι, adv. subitement, in-
continent.

Ἀδιᾶργυρος, V. Διᾶργυρος.

Ἀδιᾶτακτος, η, ου, dérangé; qui
est mal ordonné. || Intestat.

Ἀδιᾶνθέντευτος et ἀδιᾶνθέντευτος,
η, ου, qui est sans défense.

Ἀδιᾶσθαρτος, η, ου, non cor-
rompu, non gâté. r. α pr. διὰ
et φθείρω.

Ἀδιᾶσθωρος, η, ου, incorruptible.

Ἀδιᾶφροα, V. Ἀδιᾶφρώς.

Ἀδιᾶφρόρετα, adv. inutilement,

sans profit. r. α pr. διὰ et φέρω.

Ἀδιᾶφρόρετος, η, ου, inutile; qui
ne rapporte rien.

Ἀδιᾶφρορία, ἡ, indifférence. || Im-
partialité, neutralité.

Ἀδιᾶφρορος, η, ου, indifférent. ||
Impartial, neutre.

Ἀδιᾶφροῶ, être indifférent. ||
Être neutre, impartial.

Ἀδιᾶφρώς, adv. indifféremment.

Ἀδιᾶχωρίστος, η, ου, insépa-
rable. r. α pr. διὰ et χωρίζω.

Ἀδιᾶθακτος, η, ου, qui n'est pas
instruit; ignorant. || Indisci-
pliné.

Ἀδιᾶθακτῆλευτος, η, ου, qui n'est
pas susceptible de recevoir
de l'instruction; indiscipli-
nable.

Ἀδιᾶξοδος, η, ου, impraticable;
sans issue. Σπάτα ἀδιᾶξοδος,
petite ruelle, cul-de-sac. r. α
pr. διὰ, ἐξ et ὁδός.

Ἀδιᾶήγητα, adv. d'une manière
qui ne peut s'exprimer; au-
delà de toute expression.

Ἀδιᾶήγητος, η, ου, inexprimable;
ineffable.

Ἄδικα, adv. injustement. || A tort.

Ἄδικαστος, η, ου, qui n'est pas
jugé.

Ἀδίκημα, τό, injustice. || Tort.
 Ἀδικημένος, η, ου, qui a éprouvé
 quelque injustice, quelque tort.
 Ἀδικητής, ό, celui qui commet
 une injustice; qui fait quelque
 tort. fém. ἡ ἀδικήτρα.
 Ἀδικητικός, ἡ, όν, enclin à l'in-
 justice. || Nuisible.
 Ἀδικητος, η, ου, à qui on n'a
 fait aucune injustice; qui n'a
 éprouvé aucun tort.
 Ἀδικία, ἡ, injustice. Μοῦ γίνεται
 ἀδικία, on me fait tort.
 Ἀδικοκρισία, ἡ, jugement injuste.
 r. ἀδικος et κρίσις.
 Ἀδικοκριτής, ό, juge inique.
 Ἀδικος, η, ου, injuste. Τὸ ἀδικον,
 le tort. Όλοι τοῦ οἴκου ἀδικον,
 tout le monde lui donne tort.
 Ἀδικον πρὸς τινα, tort envers
 quelqu'un.
 Ἀδικοσκληροθυτώνω, faire mou-
 rir injustement et cruellement.
 r. ἀδικος, σκληρός et θανατώνω.
 Ἀδικῶ, commettre une injus-
 tice; faire tort. Οἰμιλῶντας ἔτι
 τοῦ ἀδικεῖ, il lui porte pré-
 judice en parlant ainsi.
 Ἀδιόθευτος, η, ου, inaccessible,
 impraticable, r. α pr. διά et
 ὀδός.

Ἀδιόικητος, η, ου, qui n'est pas
 gouverné, administré.
 Ἀδιορθωσία, ἡ, incorrigibilité. ||
 Incorrection.
 Ἀδιορθωτα, adv. d'une manière
 incorrecte.
 Ἀδιορθωτος, η, ου, incorrect. ||
 Incorrigible. Τὸ ἀδιορθωτον, in-
 correction. r. α pr. διά et ὀρθός.
 Ἀδιόριστος, η, ου, indéfinissable.
 || Indéterminé.
 Ἀδιορίστως, adv. d'une manière
 indéterminée.
 Ἀδιοστάτως, adv. infaillible-
 ment; sans aucun doute. r. α
 pr. διαστάξιν.
 Ἀδίψος, adj. qui n'a pas soif.
 r. α pr. δίψα.
 Ἀδόκητος, adj. inopiné, impré-
 vu.
 Ἀδοκήτως, adv. inopinément.
 Ἀδοκιμασία, ἡ, improbation. ||
 Manque d'expérience, d'é-
 preuve.
 Ἀδοκιμαστα, adv. sans essayer,
 sans épreuve.
 Ἀδοκιμαστος, η, ου, non éprou-
 vé, non essayé.
 Ἀδοκιμος, η, ου, inexpérimenté.
 Ἀδοξα, adv. sincèrement, simple-
 ment || Sans mélange, purement.

Ἄδολος, η, ου, simple, naïf. ||
Pur. Ἄδολου κρασί, vin sans
mélange. r. α pr. δόλος.

Ἄδύλωτος, η, ου, pur, non fre-
laté.

Ἄδύντι, τό, pour δύντι, dent.
gr. anc. ὀδούς, ὀδόντες.

Ἄδοντος, η, ου, édenté; qui n'a
point de dent. r. α pr. ὀδούς.

Ἄδόξαστας, η, ου, non glorifié.

Ἄδοξος, η, ου, qui est sans
gloire.

Ἄδούλευτος, η, ου, qui n'est pas
asservi. || Qui n'est pas tra-
vaillé.

Ἄδουλος et ἀδούλωτος, η, ου, qui
n'est pas subjugué.

Ἄδραγμα, τό, l'action de saisir,
d'attraper.

Ἄδραγμένος, η, ου, partic. passé
passif d'ἀδράσσω.

Ἄδράζω, V. Ἀδράτσω. r. δράσσω.

Ἄδρακτάκι, τό, petit fuseau.

Ἄδρακτᾶς, ό, faiseur de fuseaux.

Ἄδράκτι, τό, fuseau. gr. anc.
ἀτρακτος, d'ἀει et τραύσσεισθαι.

Ἄδρακτιά, ή, fusée, *le fil qui est
autour du fuseau.*

Ἄδρακτουή, ή, faiseuse ou mar-
chande de fuseau.

Ἄδρασκελιάζω, V. Ἀδρασκελιῶ.

Ἄδρασκελιά, ή, et ἀδρασκελισμα,
τό, enjambée.

Ἀδρασκελιῶ, enjamber. r. σκεῖλος.

Ἀδράνεια, ή, inertie. r. α pr.
δράω.

Ἀδράσσω, saisir, attraper. gr.
anc. δράσσω.

Ἀδρεπάνητος, η, ου, qui n'est
pas fauché. r. α pr. θρεπᾶν.

Ἀδρουά, adv. rudement, âpre-
ment.

Ἀδρύνω, rendre rude, âpre. ||
Devenir rude.

Ἀδρουσύνη, ή, rudesse, aspérité.

Ἀδρύς, εἶα, ύ, rude.

Ἀδρύτης, ή, V. Ἀδρουσύνη.

Ἀδύναμη, adv. faiblement; sans
force.

Ἀδυναμία, ή, faiblesse, affaiblis-
sément. || Impuissance.

Ἀδυναμιζῶ, affaiblir, débilitier. ||
S'affaiblir.

Ἀδυναμόκωλος, adj. qui a les
jambes maigres et faibles. r.
ἀδύναμος et κῶλον.

Ἀδύναμος, η, ου, faible. || Im-
puissant.

Ἀδυναμόφρωνος, adj. qui a la voix
faible. r. ἀδύναμος et φρονή.

Ἀδυναμώνω, affaiblir, débilitier.

Ἀδυναμωτος, η, ου, non fortifié.

Ἀδύνατα, *adv.* sans force, faiblement. || Sans possibilité, de toute impossibilité.

Ἀδυνατίζω, affaiblir, débilitier. || S'affaiblir.

Ἀδυνάτισμα, τό, affaiblissement, faiblesse. Ἀδυνάτισμα ἐνός ἀρρώστου, débilité d'un malade.

Ἀδυνατισμένος, η, ου, débilité, affaibli.

Ἀδύνατος, η, ου, faible. || Impossible. Τὸ ἀδύνατον, l'impossibilité.

Ἀδυνατῶ, affaiblir, exténuer. || Ne pouvoir pas. Αἱ ἀσωτεῖαι τῶν ἀδυνάτησαν, les débauches l'ont épuisé. Ἀδυνατῶντας, ne pouvant pas.

Ἀδυσώπητος, η, ου, inexorable. r. α pr. δὺς et ὄπτωμα.

Ἀδυσωπήτως, *adv.* inexorablement.

Ἄδυτον, τό, lieu sacré, sanctuaire. gr. anc.

Ἄδωνις, ὅ, adonis, *plante*.

Ἄθωρητος, η, ου, qui n'a point reçu de présent.

Ἄθωροδόκητος, η, ου, intègre, incorruptible. r. α pr. θῶρον et θοκάω.

Ἄθωρος, *adj.* qui n'a point reçu de présent.

Ἄσι, *adv.* *hell.* toujours.

Ἄσιθής, *adj.* laid, difforme; défiguré. r. α pr. εἰθός.

Ἄσιθις, ἡ, laideur, difformité.

Ἄσιζῶου, τό, immortelle, *fleur*.

Ἄσεινησία, ἡ, mouvement perpétuel. r. ἀσί et κινέω.

Ἄσεινηστος, η, ου, mémorable, digne d'une éternelle mémoire.

Ἄσιπάρθενος, ἡ, la Sainte-Vierge.

Ἄσιπνος, ὅ, la mort. r. ἀσί, toujours, et ὕπνος, sommeil.

Ἄσιννας, η, ου, intarissable; perpétuel. r. ἀσί et νάω.

Ἄσιννάως, *adv.* perpétuellement.

Ἄεράκι, τό, zéphir, vent doux.

Ἄερας, ὅ, air; vent || Flatuosité.

Εἰς τὸν ἀέρα, en l'air, inutilement; à demi-mot. Σὲ κατα-

λαμβάνω εἰς τὸν ἀέρα, je vous entends à demi-mot. Ἄερας

τοῦ δισκοποτηρίου, le corporal. Ἄερας τοῦ καπέλου, les bords du chapeau. r. ἀήρ.

Ἀερίζω, aérer, donner de l'air; éventer; purifier l'air.

Ἀεριστός, ἡ, ὄν, aéré.

Ἀέριος, *adj.* aérien.

Ἀέρισμα, τό, l'action de donner

de l'air, de mettre à l'air quelque chose.

Ἀερισμένος, η, ου, mis à l'air, aéré.

Ἀεριστήρι, τό, éventail.

Ἀερογραφία, ἡ, aérographie ou description de l'air. r. ἀήρ et γράφω.

Ἀερολογία, ἡ, aérologie ou traité sur l'air. r. ἀήρ et λόγος.

Ἀερομαντεία, ἡ, aéromantie ou divination par le moyen de l'air.

Ἀερομάντης, ὁ, celui qui devine l'avenir par le moyen de l'air. r. ἀήρ et μάντις.

Ἀερομέλι, τό, manne, miel céleste.

Ἀερομετρία, ἡ, aérométrie ou l'art de calculer les propriétés de l'air.

Ἀερόμετρον, τό, aéromètre, instrument qui indique la densité de l'air.

Ἀερονάυτης, ὁ, aéronaute. r. ἀήρ et ναύτης.

Ἀεροστάτης, ὁ, aérostat. r. ἀήρ et στατός d'ὑστημι.

Ἀεροτόμος, adj. qui fend l'air. r. ἀήρ et τέμνω.

Ἀερότοπος, ὁ, lieu exposé à l'air, endroit découvert.

Ἀεροφοβία, ἡ, aérophobie ou crainte excessive de l'air.

Ἀεροφόβος, ὁ, aérophobe, qui craint l'air.

Ἀερώδης, adj. aéré; aérien.

Ἀετίτης, ὁ, aétite ou pierre d'aigle, ainsi appelée parce qu'on croyait qu'elle se trouvait dans les nids d'aigle. r. αἰτός, aigle.

Ἀετούχι, τό, sorte de gros raisin, verjus. r. αἰτός, aigle, et ὄνυξ, ὄνυχος, onyx; sans doute à cause de quelque ressemblance avec la pierre d'aigle. V.

Ἀετίτης.

Ἀετόπουλον, τό, aiglou, petit aigle.

Ἀζάρι, τό, dé; jeu de hasard.

Ἀζαρόλιον, ἡ, azerole, fruit.

Ἀζαρόλιον, ἡ, azerolier, arbre.

Ἀζήρωπος, η, ου, qui n'est pas ridé.

Ἀζεμάτιστος, η, ου, qui n'est pas échaudé. r. α pr. et ζέμα, décoction, de ζέω.

Ἀζεργάρωτος, η, ου, dépareillé.

|| Qu'on ne peut appareiller. r. α pr. ζευγύω.

Ἄζευστος, *κ, ου*, qu'on ne peut unir. || Qui n'est pas attelé. même rac.

Ἄζήλευτα, *adv.* sans envie.

Ἄζήλευτος, *κ, ου*, qui n'est pas envié. *r. α pr.* ζήλος.

Ἄζήλοῦπος, *κ, ου*, qui n'a point de jalousie.

Ἄζήμιος, *adj.* qui n'est pas nuisible.

Ἄζημιότης, *ή*, iudemnité.

Ἄζημιώτα, *adv.* sans dommage.

Ἄζημιώτος, *κ, ου*, indemnisé, dédommagé. || Qui n'a éprouvé aucun dommage, aucune perte. *r. α pr.* ζημία.

Ἄζητήτος, *κ, ου*, qui n'est pas demandé, recherché. *r. α pr.* ζητέω.

Ἄζόνικος, *ό*, renoncule, *fleur.*

Ἄζος, *ό*, blaireau, *animal.*

Ἄζουμος, *κ, ου*, qui n'a point de suc, qui n'est pas succulent. *r. α pr.* ζωμός.

Ἄζυγίαστα, *adv.* sans peser. || Sans examiner.

Ἄζυγίαστος, *κ, ου*, qui n'est pas pesé. || Qu'on ne saurait peser. *r. α pr.* ζυγός, balance.

Ἄζυγος, *adj.* impair. || Qui n'est pas attelé. Ἄζυγος φλίβα, azy-

gos, *l. d'anatomie*, troisième rameau du tronc de la veine-cave, sans parallèle. *r. α pr.* et ζεῦγμα.

Ἄζυμος, *adj.* azyne ou sans levain. Ἄρτος ἄζυμος, pain sans levain que les Juifs mangeaient à leur pâques. Τά ἄζυμα, la fête des azymes. *r. α pr.* ζυμή, levain.

Ἄζυμωτος, *κ, ου*, qui n'est pas pétri.

Ἄζωνος, *κ, ου*, qui n'a point de ceinture.

Ἄζωος, *κ, ου*, qui n'a point de vie, qui est sans vie.

Ἄζωστος, *κ, ου*, qui est sans ceinture.

Ἄκδις, *adj.* ennuyeux.

Ἄκδια, *ή*, ennui, dégoût, déplaisir. *r. α pr.* ήδεις.

Ἄκδιάζω, ennuyer, déplaire. || S'ennuyer.

Ἄκθονάτος, *adj.* mélodieux; semblable au chant du rossignol.

Ἄκθόνι, τό, rossignol. *gr. anc.* ακθών.

Ἄκθόνισμα, τό, le chant du rossignol.

Ἄκθών, *ή*, rossignol.

Ἄκθονάκι, τό, petit rossignol.

Ἀήθης, *adj.* rustique, grossier.
r. α pr. ἡθός.

Ἀήρ, ὁ, Ὑ. Ἄέρας.

Ἄθραμβος, η, ον, intrépide; qui n'est pas étonné, effrayé.

Ἄθανασία, ἡ, immortalité.

Ἄθάνατα, *adv.* à jamais, éternellement.

Ἄθανκτίζω, immortaliser.

Ἄθάνατος, η, ον, immortel.

Ἄθαπτος, η, ον, qui n'est pas enseveli.

Ἄθάρρρευτος, η, ον, découragé; qui est sans confiance, sans courage. r. α pr. ἑάρρρος.

Ἄθεα, *adv.* en athée.

Ἄθέατος, η, ον, invisible. || Qui n'est pas vu.

Ἄθειά, ἡ, athéisme.

Ἄθειζώ, faire profession d'athée, enseigner l'athéisme; être athée.

Ἄθεισμός, ὁ, athéisme.

Ἄθειστής, ὁ, athée. r. α priv. Θεός.

Ἄθειησιά, ἡ, l'action de ne pas vouloir.

Ἄθειητα, *adv.* involontairement.

Ἄθειητος, η, ον, involontaire.

Ἄθεμελιωσία, ἡ, le manque de fondement.

Ἄθεμελιώτω, *adv.* sans fondement; en l'air.

Ἄθεμελιώτος, η, ον, qui n'est pas fondé, qui n'a pas de fondemens.

Ἄθεος, ὁ, athée.

Ἄθεότης, ἡ, athéisme.

Ἄθεύφοβα, *adv.* sans craindre Dieu.

Ἄθεύφοβος, η, ον, qui ne craint pas Dieu. r. α pr. Θεός et φόβος.

Ἄθεράπρευτος, η, ον, incurable. || Irrémédiable.

Ἄθέρας, ὁ, choix de ce qu'il y a de meilleur. Ἄθέρας τοῦ ἀλευριού, fleur de farine. Ἄθέρας τοῦ ἀσταχυοῦ, barbe d'épi. Ἄθέρας τοῦ μαχαιριοῦ, tranchant d'un couteau. r. ἀθήρ.

Ἄθεριστος, η, ον, non moissonné.

Ἄθεσμος, η, ον, illicite.

Ἄθέτημα, τό, et ἀθέτησις, ἡ, abrogation, annulation. Ἄθέτησις τῆς πίστεως, abjuration.

Ἄθετητής, ὁ, celui qui abjure.

Ἄθετώ, abroger, abolir, annuler. Ἄθετώ τὴν πίστιν, abjurer la foi.

Ἄθεώρητα, *adv.* sans pouvoir être observé. || Inconsidérément.

Ἀθεώρητος, κ, ου, qu'on ne peut observer. || Qui n'a pas été soigneusement examiné.

Ἀθέως, *adv.* en athée.

Ἀθελύκωτος, κ, ου, dénoué.

Ἀθησαύριστος, κ, ου, non thésauroisé.

Ἀθειελεύω, converser.

Ἀθειεολή, ἡ, conversation.

Ἀθλησις, ἡ, lutte, combat.

Ἀθλητής, ὁ, athlète.

Ἀθλητικός, ἡ, ὄν, athlétique.

Ἀθλίζω, combattre, lutter.

Ἄθλιος, ια, ου, misérable.

Ἄθλιότης, ἡ, misère.

Ἄθλον, τό, le prix du combat.

Ἄθλοφόρος, ὁ, vainqueur.

Ἄθλω, *V.* Ἀθλίζω

Ἄθρα, ἡ, vapeur, exhalaison. *r.* ἄχρα.

Ἄθρίζω, exhaler.

Ἄθολα, *adv.* purement, sans mélange.

Ἄθολος, κ, ου, pur, limpide.

Ἄθόλωτος, κ, ου, qui n'est point troublé, clair.

Ἄθόνερον, τό, *V.* Ἀθόνερον.

Ἄθόρως, *adj.* tranquille.

Ἄθος et ses composés, *V.* Ἄθος.

Ἄθρακι, τό, braise. *r.* ἄθραξ.

Ἄθρίμπα, ἡ, thym.

Ἄθροίζω, recueillir, amasser,

Ἄθροισις, ἡ, et ἄθροισμα, τό, amas. || Masse à partager entre des héritiers, des sociétaires, etc.

Ἄθροιστής, ὁ, celui qui ramasse, qui recueille.

Ἄθρωπος, ὁ, homme, pour ἄθρωπος.

Ἄθύμητος, κ, ου, oublié.

Ἄθυμια, ἡ, abattement; affliction.

Ἄθυμω, abattre. || S'affliger.

Ἄθύμως, κ, ου, qui n'est pas couronné.

Ἄθυσιςτος, κ, ου, qui n'a pas été sacrifié.

Ἄθωότης, ἡ, innocence.

Ἄθως, α, ου, innocent. || Naïf, ingénu.

Ἄθωρετος, κ, ου, inaperçu. *r.* α *pr.* ἄθωρέω.

Ἄθώως, *adv.* innocemment. || Ingénuement.

Ἄθώωνω, innocenter; absoudre.

Ἄθώωνομαι, se justifier.

Ἄθώωσις, ἡ, justification.

Αἶ, *art. fém. pl.* les.

Ἄϊ, *interj.* ah!

Αἶγξ, ἡ, chèvre. *gr. anc.* αἶξ.

Αἶγιαλός, ὁ, rivage. *gr. anc.*

Αἶγίς, ἡ, égide. *r.* αἶξ.

Αἰγίλωπας, ὁ, et αἰγίλωψ, avoine.
 Αἰμιστικός, ἡ, ὄν, de chèvre.
 Αἰγόκερως, ὁ, le capricorne, *si-
 gne du zodiaque.* r. αἶξ et κέρας.
 Αἰγόμενδρα, ἡ, étable à chèvres.
 r. αἶξ et μάνδρα.
 Αἰγότριχος, ὁ, poil de chèvre.
 Ὑφανμα ἐξ αἰγότριχος, tissu de
 poil de chèvre. r. αἶξ et θρίξ.
 Αἰδουσιότης, ἡ, révérence, *titre
 qu'on donne aux religieux ec-
 clésiastiques.*
 Αἰδιος, ἰα, ον, éternel.
 Αἰδιότης, ἡ, éternité.
 Αἰδιώς, *adv.* éternellement.
 Αἰδοῖον, τό, le membre viril.
 Αἰδώς, ἡ, et αἰδώς, pudeur.
 Αἰθήρ, ὁ, l'air, le ciel. gr. anc.
 Αἰθέριος, *adj.* éthéré.
 Αἷμα, τό, sang. || Menstrues.
 Ἰδρώνω αἷμα, suer sang et eau.
 Τό αἷμα νερόν θέν γινεταί, *prov.*
 bon sang ne peut mentir.
 Αἷμαπρός, ἡ, ὄν, saignant.
 Αἷμαπίτης et αἷμαποστάτης, ὁ,
 hématite, *Pierre.*
 Αἷμαπογυρισία, ἡ, circulation
 du sang. r. αἷμα et γύρος.
 Αἷμαποχήλη, ἡ, hématocele, *t.*
de médecine.
 Αἷμαποπότης, ὁ, buveur de sang.

Αἷμαποπτυσία, ἡ, hématoptysie
 ou crachement de sang.
 Αἷμαπορόσυια, ἡ, flux de sang.
 Αἷμαποφάς, ὁ, p. αἷμαποφάγος,
 V. Αἷμαποχύτης.
 Αἷμαποχυσία, ἡ, effusion de sang;
 hémorragie.
 Αἷμαποχύτης, ὁ, celui qui ré-
 pand du sang; sanguinaire.
 Αἷματώδης, *adj.* sanglant. || San-
 guin.
 Αἷμάτωμα, τό, et αἷμάτωσις, ἡ,
 effusion de sang. || Souillure de
 sang.
 Αἷμοσφόρος, *adj.* sanguinaire.
 Αἷμομίκτης, *adj.* incestueux.
 Αἷμομιξία, ἡ, inceste. r. μίγνυμι.
 Αἷμοπότης, ὁ, buveur de sang.
 Αἷμοπτυσία, ἡ, V. Αἷμαποπτυσία.
 Αἷμορροαγία, ἡ, hémorragie. r.
 ῥήγνυμι.
 Αἷμορροΐς, ἡ, les hémorroïdes.
 r. ῥέω.
 Αἷμοστασία, ἡ, hémostasie ou
 stagnation du sang.
 Αἴνεσις, ἡ, louange.
 Αἴνιγμα, τό, énigme.
 Αἴνιγματικός, ἡ, ὄν, et αἴνιγμα-
 τώδης, énigmatique.
 Αἴνιγματωδώς, *adv.* énigmati-
 quement.

Αἶνος, ὁ, louange. || Cantique, hymne; *au pl.* laudes.

Ἄιντε, *interj.* allons! courage! || Fi, si donc.

Αἰνῶ, louer. || Chanter des cantiques, chanter laudes.

Αἰούλη, ἡ, violette.

Αἶρα, ἡ, ivraie. gr. anc.

Αἰρεσιάρχης, ὁ, hérésiarque.

Αἵρεσις, ἡ, hérésie.

Αἰρετικός, ἡ, ὄν, hérétique. Ὁ αἰρετικός, *subst.* un hérétique, un sectaire.

Αἰρετικῶς, *adv.* en hérétique.

Αἰρετοκρισις, ἡ, arbitrage, compromis.

Αἰρετοκρίτης, ὁ, et αἰρετός κριτής, arbitre.

Αἰροῦμαι, préférer.

Αἰσθάνομαι, sentir, *au physique et au moral.*

Αἰσθημα, τό, et αἰσθησις, ἡ, sentiment; sensation.

Αἰσθητήριον, τό, sensorium.

Αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sensible; qui tombe sous les sens. || Sensuel. Τὸ αἰσθητικόν, sensibilité; faculté sensitive.

Αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensible.

Αἰσθητῶς, *adv.* sensiblement. || Visiblement.

Αἰσχροεργία, ἡ, action déshonnête.

Αἰσχροέργος, *adj.* qui se conduit mal. r. αἰσχρός, ἔργον.

Αἰσχροκέρδεια, ἡ, venalité. || Escroquerie.

Αἰσχροκερδής, *adj.* vénal. || Escroc.

Αἰσχρολογία, ἡ, obscénité.

Αἰσχρολόγος, *adj.* obscène dans ses discours.

Αἰσχρολογῶ, dire des obscénités.

Αἰσχρός, ἡ, ὄν, honteux; déshonnête. || Obscène.

Αἰσχροτης, ἡ, turpitude; obscénité.

Αἰσχρῶς, *adv.* d'une manière déshonnête.

Αἰσχύνη, ἡ, honte.

Αἰσχύνομαι, avoir honte.

Αἴσωπος, ὁ, laid comme Èsope.

Αἴτημα, τό, et αἴτησις, ἡ, demande; pétition.

Αἰτία, ἡ, cause; motif.

Αἰτιατός, ἡ, ὄν, causé par.

Αἰτιατική, ἡ, accusatif.

Αἰτιολογία, ἡ, étiologie ou traité de la cause des maladies.

Αἰτιολογικός, ἡ, ὄν, qui connaît les causes de. || Causatif.

Αἴτιος, *adj.* auteur de, cause de. Τὸ αἴτιον, cause, motif.
 Αἰφνῆδιος, *adj.* subit, imprévu.
 Αἰφνῆδια et αἰφνῆδιως, *adv.* à l'improviste. r. ἄφνω.
 Αἰχμαλωσία, ἡ, et αἰχμαλώσις, esclavage, captivité.
 Αἰχμαλωτίζω, réduire en captivité.
 Αἰχμαλωτιστής, ὁ, celui qui rend esclave.
 Αἰχμάλωτος, *adj.* captif. gr. anc.
 Αἰών et αἰώνας, ὁ, siècle. Εἰς τὸν αἰῶνα, éternellement.
 Αἰωνίζω, éterniser.
 Αἰώνιος, ἰα, ἰον, éternel.
 Αἰωνιότης, ἡ, éternité.
 Αἰώνια et αἰωνίως, *adv.* éternellement.
 Ἀκαβαλίκευτος, η, ου, qu'on ne peut monter. r. α pr. καβάλλης, cheval.
 Ἀκαδημία, ἡ, académie. gr. anc.
 Ἀκαδημικός, ἡ, ὄν, académique; *subst.* académicien.
 Ἀκαθάριστος, η, ου, et ἀκαθίριστος, qui n'est pas nettoyé.
 Ἀκαθαρσία, ἡ, saleté.
 Ἀκάθαρτα, *adv.* d'ἀκάθαρτος, impur, immonde.
 Ἀκάϊον, τό, acajou, bois.

Ἀκαινοτόμητος, η, ου, qui n'éprouve point d'innovation. r. α pr. καινός et τέμνω.
 Ἄκαιρα, *adv.* hors de saison. || Trop tard.
 Ἄκαιρος, η, ου, qui n'est pas de saison. || Qui vient mal à propos.
 Ἄκακα, *adv.* bonnement.
 Ἄκακία, ἡ, bonté. || Innocence.
 Ἄκακος, η, ου, bon. || Innocent.
 Ἀκάλεστος, η, ου, non invité.
 Ἀκαλλείργητος, η, ου, inculte.
 Ἀκαλλώπιςτος, η, ου, négligé, non paré.
 Ἀκαμασία, ἡ, et ἀκαματώσυνα, paresse.
 Ἀκαμάτης, ὁ, paresseux. fém. ἡ ἀκαμάτρα, et ἀκαμάτρια. r. α pr. κάμνω.
 Ἀκάμωτος, η, ου, qui n'est pas fait. || Qui ne peut se faire.
 Ἀκαυάκευτος, η, ου, non cajolé, non flatté, p. ἀκολάκευτος.
 Ἄκαυετὰ, *adv.* assez, suffisamment.
 Ἄκαυετός, ἡ, ὄν, suffisant, convenable, p. ἰκαυετός.
 Ἄκαυθα, ἡ, branche-ursine, pl.
 Ἀκάθινος, etc. V. Ἀγκάθινος, etc.
 Ἀκαυθόχοιρος, ὁ, hérisson; percépic. r. ἀκαυθα, χοῖρος.

Ἀκροθρόρος, *adj.* couronné d'épines.

Ἀκανόνιστος, *η, ου*, irrégulier.

|| Dérangé; dérégulé. || Qui n'est pas canonique. *r. α pr.* κανών.

Ἀκανονίστως, *adv.* sans règle.

Ἀκαπίστρωτος, *η, ου*, délicoté.

|| Effréné, débauché. *r. α pr.* et capistrum.

Ἀκάπιστος, *η, ου*, non enlumé.

Ἄκαρδα, *adv.* lâchement.

Ἄκαρδία, *ἡ*, lâcheté.

Ἄκαρδος, *η, ου*, lâche.

Ἄκαρπα, *adv.* infructueusement.

Ἄκαρπία, *ἡ*, stérilité.

Ἄκαρπος, *η, ου*, infructueux.

Ἄκαρτέρημα, τό, et ἀκαρτερῶ, *V.*

Καρτέρημα, *καρτερῶ*.

Ἄκαρτερησία, *ἡ*, mauque de persévérance. || Impatience.

Ἄκαρτέρητος, *adj.* inattendu. ||

Impatient; inconstant. *r. α pr.* καρτερεῖν.

Ἀκαταγώνιστος, *η, ου*, insurmontable.

Ἀκαταδάμαστος, *η, ου*, indompté.

Ἀκατάδεκτα, *adv.* dédaigneusement.

Ἀκατάδεκτος, *η, ου*, dédaigneux.

Ἀκαταδεξία, *ἡ*, et τὸ ἀκατάδεκτον, dédain.

Ἀκατάδικαστος, *η, ου*, non condamné.

Ἀκατακρισία, *ἡ*, absence de toute médisance.

Ἀκατάκριτος, *η, ου*, irréprochable.

Ἀκατακρίτως, *adv.* irréprochablement.

Ἀκατάληπτα, *adv.* imperceptiblement.

Ἀκατάληπτος, ὁ, imperceptible.

Ἀκατάληψία, *ἡ*, acatalepsie ou défaut d'intelligence.

Ἀκαταμάχητος, *η, ου*, inexpugnable.

Ἀκατανοησία, *ἡ*, incompréhensibilité.

Ἀκατανόητα et ἀκατανόητως, *adv.* de ἀκατανόητος, incompréhensible.

Ἀκατάπαυστα et ἀκατάπαυτα, *adv.* sans cesse.

Ἀκατάπαυστος et ἀκατάπαυτος, qui ne cesse point, continuuel.

Ἀκατάπειστος, *η, ου*, qu'on ne peut persuader.

Ἀκαταπόνετος, *η, ου*, insurmontable.

Ἀκατασκευάστος, *η, ου*, brut, non poli. || Qui n'est pas fait, qui n'est pas construit.

Ἀκαταστασία, ἡ, inconstance, instabilité.

Ἀκατάστατα, *adv.* inconstamment.

Ἀκατάστατος, *adj.* inconstant.

Ἀκαταρρόνητος, ἡ, οὐ, non méprisé.

Ἀκατέργαστος, ἡ, οὐ, brut.

Ἀκατηγόρητα, *adv.* sans médiansance.

Ἀκατηγόρητος, ἡ, οὐ, non accusé, irrépréhensible. || Dont on n'a pas médité.

Ἀκατήχητος, ἡ, οὐ, qui n'a pas été catéchisé.

Ἀκατοίκητος, ἡ, οὐ, inhabité. || Inhabitable. gr. anc. ἀοίκητος.

Ἀκαυσία, ἡ, incombustibilité.

Ἀκαυστος, ἡ, οὐ, non brûlé. || Incombustible. —

Ἀκέντητος, ἡ, οὐ, non piqué; non aiguillonné.

Ἀκέντρωτος, ἡ, οὐ, non greffé.

Ἀκένωτος, ἡ, οὐ, non vidé.

Ἀκέραιος, entier. Τὸ ἀκέραιον, la totalité.

Ἀκέραστος, ἡ, οὐ, à qui on n'a pas versé à boire. r. κεράω.

Ἀκέρωτος, ἡ, οὐ, qui est sans cornes. r. α pr. κέρω.

Ἀκέρωτος et ἀκέρωστος, ἡ, οὐ,

qui n'a pas gagné. || Non profitable.

Ἀκέρωτα, *adv.* sans bénéfice.

Ἀκέρωτος, ἡ, οὐ, qui n'est pas enduit de cire.

Ἀκέρωτος, ἡ, οὐ, qui est sans tête.

Ἀκηδία, ἡ, ennui. || Nonchalance.

Ἀκηλίθωτος, ἡ, οὐ, qui est sans tache. r. α pr. κηλίζ.

Ἀκήρυκτος, ἡ, οὐ, non publié. || Qui n'a pas été prêché.

Ἀκινδύνετος, ἡ, οὐ, qui ne court pas de danger.

Ἀκινδυνος, ἡ, οὐ, qui est sans danger.

Ἀκινδύνως, *adv.* sans risque.

Ἀκίνησις, ἡ, immobilité.

Ἀκίνητα, *adv.* sans remuer.

Ἀκίνητος, ἡ, οὐ, immobile.

Ἀκίνητῶ, être immobile.

Ἀκλάθειτος, ἡ, οὐ, non élagué.

Ἀκλαδος, ἡ, οὐ, qui est sans branche.

Ἄκλαυστος et ἄκλαυτος, ἡ, οὐ, qui n'a pas été pleuré.

Ἀκλειθώτος et ἄκλειστος, ἡ, οὐ, non fermé à clef.

Ἀκλεπτος et ἄκλεφτος, ἡ, οὐ, non volé.

Ἀκληρία, ἡ, exhéredation. || Manque d'héritiers.

Ἀκληροδόμητος, η, ου, qui n'est pas institué héritier.

Ἀκληρος, η, ου, qui est sans héritier. || Qui n'est pas héritier.

Ἀκλιτος, η, ου, indéclinable.

Ἀκλόνητος, η, ου, inébranlable.

Ἀκλωθου, τό, arrière-faix.

Ἀκλωστος, η, ου, non filé.

Ἀκμή, ἡ, le plus haut degré. || Cime. || Pointe.

Ἀκμουάκι, τό, petite enclume.

Ἀκμόνι, τό, enclume. r. ἄκμων.

Ἀκμονόξυλου, τό, billot d'enclume.

Ἀκοή, ἡ, l'ouïe. || Audition. Ἐξ ἀκοῆς, par oui-dire.

Ἀκοιμησία, ἡ, insomnie; veille.

Ἀκοίμητος, η, ου, qui ne dort pas.

Ἀκοινωνησις, ἡ, insociabilité.

Ἀκοινώνητος, *adj.* non communicatif. || Qui n'a pas reçu la communion.

Ἀκοίτητος, η, ου, non regardé.

Ἀκολάκευτα, *adv.* sans flatterie.

Ἀκολάκευτος, η, ου, non flatté.

Ἀκολασία, ἡ, libertinage.

Ἀκόλαστα, *adv.* en libertin. || Sans être damné.

Ἀκόλαστος, η, ου, déréglé, licencieux. || Qui n'est pas dam-

né; ainsi que ἀκολασμένοις, de *a pr.* et κόλασις, l'enfer.

Ἀκόλλητος, η, ου, non collé.

Ἀκολούθημα, τό, et ἀκολούθησις, ἡ, suite. || Cortège.

Ἀκολουθητής, ὁ, et ἀκολουθήτρα, ἡ, suivant, suivante.

Ἀκόλουθος, η, ου, ce qui suit.

Ἀκολουθῶ, suivre. || Continuer.

Ἀκολουθῶς, *adv.* conséquemment. || Sans relâche.

Ἀκολουθία, ἡ, l'office. Ἀκολουθία τῆς Παρθένου, l'office de la Vierge.

Ἀκόλυμπητος, η, ου, qui ne nage pas. r. *a pr.* κολυμβῆν.

Ἀκόλυτος, ὁ, acolyte.

Ἀκόμα et ἀκόμη, *adv.* encore. gr. anc. ἀκμήν.

Ἀκόμπωτος, qui est sans nœud. || Non noué, non lacé. r. κόμβος.

Ἀκομψος, η, ου, fade; déplaisant.

Ἀκομψότης, ἡ, insipidité.

Ἀκόνητος, η, ου, non logé.

Ἀκόνη, ἡ, ἀκόνι, τό, et ἀκονιστήρι, pierre à aiguiser.

Ἀκονίζω, aigniser.

Ἀκόνισμα, τό, aiguisement.

Ἀκονιστής, ὁ, rémouleur.

Ἀκόνιτον, τό, aconit, *plante.*

Ἀκόυτευτος, η, ου, non raccourci || Inabordable.

Ἀκούτιας, ό, acontias, sorte de comète et de serpent. r. ἄκων.

Ἀκούτιζω, lancer un dard.

Ἀκούτιου, τό, dard, trait. gr. anc.

Ἀκούτισμα, τό, l'action de lancer un dard.

Ἀκούτιστής, ό, celui qui lance un dard.

Ἀκουῶ, aiguiser.

Ἀκοπάνιος, η, ου, non pilé.

Ἀκοπίαστα et ἀκοπιάστως, adv. de ἀκοπιάστος, qui n'est pas fatigué; infatigable.

Ἀκοπος, ό, bois-puant, arbrisseau.

Ἀκόπριστος, η, ου, qui n'est pas fumé. r. α pr. κόπρος, fumier.

Ἀκοπτος, η, ου, non coupé. || Qui ne peut se couper.

Ἀκορδίζω, débander, détendre; en parlant d'un arc ou d'un instrument.

Ἀκορδιστα, adv. sans être bandé ou accordé.

Ἀκορδιστος, η, ου, non tendu. || Non monté. r. α pr. et corda.

Ἀκόσιστος, η, ου, non fauché.

Ἀκοσκίνητος et ἀκοσκίνιστος, η, ου, non criblé. r. α pr. κόσκινον.

Ἀκόσμητος et Ἀκοσμος, η, ου, non paré.

Ἄκου, voici. Ἄκου του, le voici.

Ἀκουβάλητος et ἀκουβάληστος, η, ου, qui n'a pas déménagé. || Qui n'a pas été déménagé.

Ἀκούγω, vulg. p. ἀκούω, écouter.

Ἀκούη, ή, V. Ἀκοή.

Ἀκουκούλωτος, η, ου, qui n'a pas de capuchon.

Ἀκουμβίζω et ἀκουμπίζω, appuyer. || S'appuyer, s'asseoir.

Ἀκούμβισμα, τό, ou ἀκούμπισμα, appui.

Ἀκουμπιστήρι, τό, soutien. || Accoudoir.

Ἀκουμπιστός, ή, όν, appuyé.

Ἀκουμπῶ, V. Ἀκουμβίζω.

Ἀκούμιστος, η, ου, inébranlable. r. α pr. κινεῖν. || Non bercé. r. α pr. cuna.

Ἀκουρασίη, ή, force infatigable.

Ἀκούραστα, adv. sans se fatiguer.

Ἀκούραστος, adj. infatigable.

Ἀκούρευτος, η, ου, non tondue. r. α pr. κείρω.

Ἀκούρευτος, non ravagé. || Qui est à l'abri d'un coup de main.

Ἀκούρευτα, adv. sans pillage. r. α pr. cursus.

Ἀκούσιος, adj. involontaire:

Ἄκουστίως, *adv.* involontairement.

Ἄκουσμα, τό, l'ouïe. || Audition.

Ἄκουσμένος, η, ον, écouté. || Renommé.

Ἄκουστικός, ἡ, όν, relatif à l'ouïe.

Ἄκουστήρι, τό, auditoire.

Ἄκουστός, ἡ, όν, renommé. || Qui mérite d'être entendu.

Ἀκούω, ouïr, écouter. || Sentir. || Comprendre. Ἄκου, *p.* ἄκουσε, écoutez. τί ἀκούεται; que dit-on de nouveau?

Ἄκορτος, *v.* ἄκοπτος.

Ἄκρα, ἡ, bout; pointe. || Sommet. || Coin.

Ἄκρασία, ἡ, intempérie. || Déréglement. comme ἀκράτεια.

Ἄκρατής, *adj.* intempérant, dissolu.

Ἀκράτητος, η, ον, emporté par ses passions. || Qu'on ne peut tenir, arrêter. *r. a. pr.* κράτος.

Ἄκρατος, η, ον, pur.

Ἄκρατοπίνω, boire du vin pur.

Ἀκρέμαστος, η, ον, non suspendu. || Qu'on ne peut pendre.

Ἄκρα et ἄκρα, *v.* ἄκρα.

Ἀκριθά, *adv.* cher, à haut prix.

|| Tendrement. || Chichement.

Ἀκριθεγαυῶ, aimer tendrement.

Ἀκριθείνω, renchérir.

Ἀκριθεία, ἡ, cherté. || Exactitude, précision. || convoitise. Ἀκριθεία τοῦ χρυσαφιοῦ, l'amour de l'or.

Ἀκριθής, *adj.* exact, ponctuel. || Cher.

Ἀκριθεύμα, τό, épargne, lésine.

Ἀκριθεύω et ἀκριθεύγω, être avare.

Ἀκριθεθεωρῶ et ἀκριθεοκυτάζω, observer attentivement.

Ἀκριθολογία, ἡ, examen soigneux.

Ἀκριθολογῶ, examiner soigneusement.

Ἀκριθεομιλῶ, parler avec exactitude.

Ἀκριθεοξετάζω, rechercher avec soin. *r.* ἐξετάζω.

Ἀκριθεοξεταστής, ό, celui qui examine, qui recherche avec soin.

Ἀκριθεοπωλῶ et ἀκριθεοπωλῶ, vendre cher.

Ἀκριθός, ἡ, όν, cher, aimé. || Cher, coûteux. || Avare.

Ἀκριθεοχαριετῶ, saluer avec affection. *r.* χαριετίζω.

Ἀκριθόχερος, *adj.* avare. *r.* ἀκριθείς et χεῖρ.

Ἀκρίδα, ἡ, sauterelle. gr. anc.
ἀκρίς.

Ἀκριματισία, ἡ, impeccabilité.

Ἀκριμάτιστα, *adv.* de ἀκριμάτι-
στος, η, ον, qui est sans pé-
ché. || Impeccable. r. α pr. et
crimen.

Ἀκρινός, ἡ, ὄν, extrême, der-
nier. r. ἄκρα.

Ἀκριτος, η, ον, non jugé.

Ἀκοάζομαι, écouter.

Ἀκοάμα, τό, et ἀκοάσις, ἡ,
l'action d'écouter. || Audience.

Ἀκοαματικός, ἡ, ὄν, que l'on
entend. Ἀκοαματικά μαθήματα,
leçons publiques.

Ἀκοατήριον, τό, auditoire. ||
Salle d'audience.

Ἀκοατής, ὁ, auditeur.

Ἀκοατικός, ἡ, ὄν, relatif à l'ac-
tion d'entendre.

Ἀκοάσμα, τό, etc. V. Ἀκρόαμα.

Ἀκοσάτης, ὁ, acrobate.

Ἀκοσολίζομαι, escarmoucher.

Ἀκοσολισμός, ὁ, escarmouche.

Ἀκοσολιστής, ὁ, escarmoucheur.
r. ἄκρον, βάλλω.

Ἀκοσυστία, ἡ, prépuce. r. βύω.

Ἀκογιαλιά, ἡ, rivage. r. αἰγια-
λός.

Ἀκογωνιαῖος, *adj.* angulaire.

Ἀκροδάκτυλον, τό, le bout du
doigt.

Ἀκροθαλασσιά, ἡ, rivage. r. ἄκρα
et θαλάσσιος.

Ἀκρόλοφος, ὁ, sommet d'une col-
line.

Ἄκρον, τό, extrémité.

Ἀκροποδητί, *adv.* sur la pointe
des pieds. r. ἄκρον, ποῦς.

Ἀκρόπολις, ἡ, citadelle. || Gail-
lard d'avant et d'arrière.

Ἄκρος, η, ον, extrême. || Suprême.
Eis ἄκρον, excessivement.

Ἀκροστιχίς, ἡ, acrostiche.

Ἀκρότης, ἡ, sommet.

Ἀκρόμιον, τό, le haut des épau-
les. gr. anc.

Ἀκρωτήριον, τό, promontoire.

Ἀκτευσία, ἡ, négligence dans
le soin des cheveux.

Ἀκτέυστος, η, ον, non peigné.
|| Échevelé.

Ἀκτημοσύνη, ἡ, pauvreté.

Ἀκτήμων, *adj.* pauvre. r. α pr.
κτῆμα.

Ἀκτίνα, ἡ, rayon. gr. anc. ἀκτίν.

Ἀκτινοβόλημα et ἀκτινοβόλισμα,
τό, rayonnement, scintilla-
tion.

Ἀκτινοβόλος, *adj.* radieux.

Ἀκτινοβολῶ, rayonner.

Ακτινοσειθής, *adj.* qui ressemble à des rayons.

ἄκτιστος, κ, ου, non créé. || Non bâti.

Ακτυπητος, κ, ου, non frappé.

ἄκυβερνησία, ἡ, incurie, négligence. || Absence de gouvernement.

ἄκυβέρνητα, *adv.* sans soin. || Sans guide.

ἄκυβέρνητος, *adj.* non gouverné. || Généré, manquant du nécessaire.

ἄκυλίωτιστος, κ, ου, qu'on ne peut aplanir. r. α pr. κυλίωτος.

ἄκυλιστος, κ, ου, non roule.

ἄκυμάτιστος, κ, ου, calme.

ἄκυκλήγης, κ, ου, non poursuivi. r. α pr. et κυκλήγω.

ἄκυρολογία, ἡ, discours niais.

ἄκυρον, τό, invalidité.

ἄκυρος, *adj.* qui est sans force.

ἄκυρότης et ἄκυροσύνη, ἡ, abolissement.

ἄκυρῶ, annuler, abroger.

ἄκύρωσις, ἡ, cassation, abolition, abrogation. gr. anc.

ἄκυρος, κ, ου, qui est sans fesses.

ἄκυρωτος, κ, ου, qui n'éprouve pas d'empêchement.

ἄκυρότως, *adv.* sans obstacle.

ἄκων, *adj.* involontaire.

Ἀλαβαστρίνιος, ια, ου, d'albâtre,

Ἀλαβαστρίτης, ό, alabastrite, pierre.

Ἀλάβαστρον, τό, albâtre.

Ἀλαβωπία, ἡ, p. ἀλωπησία, invulnérabilité.

Ἀλάβωτος, *adj.* p. ἀλώπητος, non blessé. || Invulnérable.

Ἀλαγρίστος, κ, ου, non distillé, non épuré; brut.

Ἀλαζονεία, ἡ, jactance. gr. anc.

Ἀλαζονεύωμι, faire le fanfaron.

Ἀλαζονικός, ἡ, ό, et ἀλαζών, vain, glorieux, arrogant.

Ἀλάθευτα, *adv.* sans faute.

Ἀλάθευτος, κ, ου, très-correct. || Infaillible. r. α pr. λάθος.

Ἀλάϊ, τό, train, suite d'un grand. r. or.

Ἀλάκκισα, *adv.* p. ὀλόκκισα, entièrement.

Ἀλάκκισος, κ, ου, entier.

Ἀλαλαγήμος, ό, vacarme; cri.

Ἀλαλάζω, faire du bruit.

Ἀλάλια, *adv.* sans parler.

Ἀλάλος, κ, ου, muet. gr. anc.

Ἀλαμάνος, ό, ἀλαμάνη, ἡ, Allemand, Allemande.

Ἀλαμδιανουστής, ό, distillateur.

Ἀλαμδιός, ό, alambic.

Ἀλαμπάρδα, ἡ, hallesbarde.
 Ἀλαμπάρδοῦρος, ὁ, hallesbardier.
 r. ital.
 Ἀλαργάω, éloigner.
 Ἀλάργου et ἀλάργα, adv. loin. r.
 fr. au large.
 Ἄλας, τό, sel. gr. anc.
 Ἀλατερόν et ἀλατήριον, τό, sa-
 lière.
 Ἀλατέριος et ἀλατερός, ἡ, ὄν,
 salin.
 Ἀλάτι, τό, et ἀλάττει, sel. r. ἄλας.
 Ἀλατίζω, saler.
 Ἀλάτισμα, τό, salaison, salage.
 Ἀλατιστής, ὁ· ἀλατίστρα, ἡ, ce-
 lui ou celle qui sale.
 Ἀλατίστρα, ἡ, saloir, boîteau sel.
 Ἀλατιστός, ἡ, ὄν, salé.
 Ἀλατζῆς, ὁ, étoffe rayée.
 Ἀλατοδοχείου, τό, salière.
 Ἀλατοπαστῶνω, saler pour con-
 server. Πάσσειν ἄλός. *Homère.*
 Ἀλατοπήγιον, τό, saline.
 Ἀλατοπωλείον, τό, lieu où se
 vend le sel.
 Ἀλατοπόλης, ὁ, saunier.
 Ἀλαφρός, etc. V. Ἐλαφρός.
 Ἀλάχεταις, η, ου, malheureux.
 Ἀλαχόσυνη, ἡ, malheur.
 Ἀλγεβρα, ἡ, algèbre, science.
 Ἀλέθω, moudre. r. ἄλειω.

Ἄλειμμα, τό, onction. || Graisse.
 Ἀλειμμένος, η, ου, oint.
 Ἀλειτούργητος, η, ου, qui n'a
 point entendu la messe.
 Ἄλειψις, ἡ, onction, graissage.
 Ἀλειψᾶς, ὁ, marchand d'onguent.
 Ἀλειψή, ἡ, onguent.
 Ἀλειψτής, ὁ, qui oint.
 Ἀλείφω, oindre, frotter, graisser.
 Ἀλείωτος, η, ου, indélébile. r.
 α pr. et λειώω, polir, user.
 Ἀλεκάτη, ἡ, quenouille. gr. anc.
 ἔλακάτη.
 Ἀλεκτροσομαντεία, ἡ, alectoro-
 mancie, d'ἀλέκτωρ, coq, et
 μαντεία, divination.
 Ἀλεξήτηριον, τό, remède, pré-
 servatif.
 Ἀλεξικέραυτος, ὁ, paratonnerre.
 Ἀλεξιπύρετος, τό, fébrifuge.
 Ἀλεξιφάρμακον, τό, contre-poi-
 son.
 Ἀλεπόγουνα, ἡ, peau et pelisse
 de renard.
 Ἀλεποτόμαρον, τό, peau de re-
 nard. r. τόμος de τέμνω.
 Ἀλεποῦ, ἡ, renard. r. ἀλώπηξ.
 Ἀλεποφωλιά, ἡ, renardière.
 Ἄλεσμα, τό, mouture. r. ἄλειω.
 Ἀλεσμένος, η, ου, moulu.
 Ἀλεστής, ὁ, celui qui moud.

Ἀλεστικόν, τό, prix de la mouture. r. ἀλέω.

Ἀλετροῦς, ὁ, laboureur.

Ἀλέτρι, τό, et ἄλετρον, charrue.

Ἀλετριά, ἡ, labour; sillon.

Ἀλετρίζω, labourer. r. ἄροτρον.

Ἀλέτρισμα, τό, labourage. r. ἄροτρον.

Ἄλευρος, ὁ, et ἄλευροπώλης, farinier.

Ἄλευρι, τό, farine. r. ἄλευρον.

Ἄλευροκόλλα, ἡ, colle de farine.

Ἄλευρικόν, τό, bluteau. gr. anc. ἄλευρότης.

Ἄλευροπέλαγον, τό, marché à la farine.

Ἄλεύρωμα, τό, action d'enfariner.

Ἄλευρώω, enfariner.

Ἀλήθεια, ἡ, vérité.

Ἀλήθευμα, τό, vérification.

Ἀληθευτικός, ἡ, ὄν, qui se vérifie.

Ἀληθεύω, dire la vérité. || Vérifier. || Se vérifier.

Ἀληθής et ἀληθινός, ἡ, ὄν, *adj.* vrai.

Ἀληθινά, *adv.* vraiment.

Ἀληθογνωσία, ἡ, connaissance de la vérité.

Ἀληθωροσ, ἀληθωροῦ, V. Ἀληθωροσ, Ἀληθωροῦ.

Ἄλησμωνῶ, et ses dérivés, V.

Ἀλησμωνῶ, etc.

Ἄλιόδα, ἡ, sauce d'ail. r. it. ou fr.

Ἄλικάκαθου, τό, baguenaudier, *arbre*; baguenaude, *fruit*.

Ἄλική, ἡ, saline.

Ἄλικός, ἡ, ὄν, salin.

Ἄλισίβα, ἡ, lessive. r. it.

Ἄλιστρακιά et ἀλιστρακιά, ἡ, sauge. gr. anc. ἐλείστρακον.

Ἄλιτήριος, *adj.* méchant.

Ἄλιζή, τό, alkali. r. or.

Ἄλκοράνι, τό, alcoran. r. or.

Ἄλκυωνας, ὁ, alyon, *oiseau*.

Ἄλλά, *conj.* mais.

Ἄλλαγή, ἡ, change; troc. || Changement.

Ἄλλάγι, V. Ἀλάϊ.

Ἄλλαγμα, τό, changement.

Ἄλλάζω, changer, échanger.

Ἄλλακτης, ὁ, qui échange; changeur, troqueur.

Ἄλλακτηός, ἡ, ὄν, qui peut se changer; commercial.

Ἄλλαξιά, ἡ, et ἀλλάξιμον, τό, change; troc.

Ἄλλαξοκαιριά, ἡ, changement de temps.

Ἄλλαξοπίστης, ὁ, renégat.

Ἄλλαξοπιστία, ἡ, changement de religion.

Ἀλλὰξόπιστος, η, ου, qui a chan-
gé de religion.

Ἀλλὰξοπιστῶ, renier sa religion.

Ἀλλὰχόθεν, *adv.* d'ailleurs.

Ἀλλὰχού, *adv.* ailleurs.

Ἀλλειῶς et ἄλλέως, *adv.* autrem-
ment; sinon.

Ἀλλειώτικα, *adv.* d'ἄλλειώτικος,
η, ου, différent.

Ἀλληγορία, τό, interprétation
allégorique.

Ἀλληγορητής, ὁ, allégoriseur,
allégoriste.

Ἀλληγορία, ἡ, allégorie.

Ἀλληγορικός, ἡ, ὄν, allégorique.

Ἀλληγορῶ, allégoriser.

Ἀλλήθωρος, η, ου, louche.

Ἀλλήθωρῶ, ἀλλήθωρεύω, loucher.

Ἀλλήθωρία, ἡ, l'action de lou-
cher. r. ἄλλη, θεωρέω.

Ἀλληλογραφία, ἡ, correspon-
dance épistolaire.

Ἀλληλοδιαδόχως, *adv.* successi-
vement.

Ἀλληλομαχία, ἡ, combat mutuel;
dispute.

Ἄλληλος, *adj.* mutuel.

Ἄλληλουαίου, τό, chant d'allié-
luia.

Ἄλλογενής, *adj.* étranger.

Ἄλλόγλωστος, *adj.* qui parle une

langue étrangère. || Étranger.

Ἄλλοθεν, *adv.* d'ailleurs.

Ἄλλοι et ἀλλοίμου, *interj.* hé-
las! Ἀλλοίμου εἰς ἐσέ, mal-
heur à toi! r. ἀλλ' οἶ, mais
hélas!

Ἀλλοιώνω, changer; altérer.

Ἀλλοιώσις, ἡ, changement.

Ἀλλοιωτικά, *adv.* d'une autre
manière.

Ἀλλοιωτικός, ἡ, ὄν, qui peut
changer ou varier.

Ἀλλόκοτα, *adv.* d'ἄλλόκοτος, fan-
tasque. || Déraisonnable.

Ἄλλόπιστος, η, ου, qui est d'une
autre religion.

Ἄλλος, η, ου, autre.

Ἄλλοτε et ἄλλοτες, *adv.* autrefois;
une autre fois.

Ἄλλότριος, *adj.* étranger.

Ἄλλοτριώνω, aliéner.

Ἄλλοτριώσις, ἡ, aliénation.

Ἄλλού, *adv.* ailleurs. Ἀπ' ἄλλού,
d'ailleurs.

Ἄλλούθεν, même sign. gr. anc.
ἄλλοθεν.

Ἄλλουσινάζω, être fou.

Ἄλλουσινός, ἄ, ὄν, fou. r. ἐν-
νοια εἰς ἄλλους τόπους, l'esprit
voyage.

Ἄλλόφυλος, *adj.* étranger.

Ἄλλως, *adv.* d'ailleurs. || Autre-
ment.

Ἀλμυράθα et ἀλμύρα, ἡ, salu-
re.

Ἀλμυρίζω, ἀλμυρώνω, saler.

Ἀλμυρός, ἡ, ὄν, salé. || Coûteux.

Ἀλμυρώτατα, *adv.* trop salé.

Ἀλογάκι, τό, petit cheval.

Ἀλογαρεύω, panser, dresser des
chevaux, d'ἄλογου et d'ἄρω.

Ἀλογάρις, ὁ, écuyer.

Ἀλόγατος, τό, cheval.

Ἀλογαρίαστος, η, ου, non com-
pté. || Innombrable. Εἰσεχωρη-
σαν ἀλογαρίασται, ils se sont
séparés sans avoir réglé leur
compte. r. α pr. λόγος.

Ἀλογία, ἡ, bêtise, déraison.

Ἀλογίαστα, *adv.* étourdimement.

Ἀλογίαστος, η, ου, et ἀλόγιστος,
inconsidéré. || Qu'on ne peut
imaginer.

Ἀλογήσιος, ια, ου, de cheval.

Ἀλογική, ἡ, cavallerie.

Ἀλογοκάραβον, τό, vaisseau de
transport pour les chevaux.

Ἀλογόκτυπος, ὁ, bruit des che-
vaux.

Ἀλογομερώνω, dompter un che-
val, le dresser.

Ἀλογομερωτής, ὁ, écuyer qui

dresser les chevaux. r. ἡμερόω.

Ἀλογόμυγα, ἡ, mouche qui tour-
mente les chevaux. r. μυία.

Ἄλογου, τό, cheval. r. α pr. λόγος.

Ἀλογοπέλεμος, ὁ, combat de ca-
valerie.

Ἄλογος, η, ου, déraisonnable.

Ἀλογόσταυλος, ὁ, écurie.

Ἀλογοτέχνη, ἡ, équitation.

Ἀλογοσύρω, écarteler.

Ἀλογότριχα, ἡ, crin. r. τρίξι.

Ἀλόγως, *adv.* sans raison.

Ἄλοη, ἡ, aloës. gr. anc.

Ἄλοι, V. Ἄλλοί.

Ἄλουπῶ, ἡ, renard. gr. anc.
ἀλώπηξ.

Ἄλουργίθα, ἡ, manteau royal,
ou de pourpre. r. ἀλὸς ἔργον.

Ἄλουστος et ἄλουτος, η, ου,
non lavé; non baigné.

Ἄλτάνα, ἡ, belvédère. r. ital.

Ἄλτάρι, τό, autel. r. iat. altare.

Ἄλυγαιά, ἡ, osier. r. λύγος.

Ἄλύγιστα, *adv.* d'ἀλύγιστος, in-
flexible. r. α pr. λυγίζω.

Ἄλυπησία, ἡ, insensibilité. || In-
humanité.

Ἄλύπητς, *adv.* sans compassion.

Ἄλύπητος, η, ου, impitoyable.

|| Qui n'est pas digne de pitié.

|| Qui n'a pas de chagrin.

Ἄλυπος, η, ου, non affligeant.
 Ἄλυσις, ἡ, indissolubilité. r. α pr.
 et λύω. || Lessive, comme ἄλυσις.
 Ἄλυσις, ἡ, chaîne.
 Ἄλυσις, ἡ, grande chaîne.
 Ἄλυσις, ἡ, et ἄλυσις, ἡ, en-
 chaînement.
 Ἄλυσις, ἡ, chaîner.
 Ἄλυσις, ἡ, ὄν, enchaîné.
 Ἄλυσις, ἡ, chaîne.
 Ἄλυσις, adv. indissolublement.
 Ἄλυσις, η, ου, indissoluble.
 Ἄλυσις, τό, alpha, un α.
 Ἄλυσις, et ἄλυσις, τό, al-
 phabet. Κατ' ἄλυσις, par
 ordre alphabétique.
 Ἄλυσις, τό, plomb, niveau.
 Ἄλυσις, niveler.
 Ἄλυσις, τό, nivellement.
 Ἄλυσις, ὁ, niveleur.
 Ἄλυσις, ἡ, alchimie.
 Ἄλυσις, ὁ, juillet, mois.
 Ἄλυσις, τό, aire. dim. ἄλυσις.
 Ἄλυσις, ἡ, airée.
 Ἄλυσις, battre en grange. || Bou-
 lever. || Disposer à son gré.
 Ἄλυσις, τό, battage.
 Ἄλυσις, ὁ, batteur en grange.
 Ἄλυσις, τό, prix du battage.
 Ἄλυσις, et ἄλυσις, ἡ, ὄν, adj. de renard.

Ἄλυσις et ἄλυσις, ἡ, renard.
 Ἄλυσις, τό, petit renard.
 Ἄλυσις, ἡ, renardière.
 Ἄλυσις et ἄλυσις, ἡ, pelisse de renard.
 Ἄλυσις, ἡ, prise de force ou
 d'assaut.
 Ἄλυσις, ἀλύσις, adv. ensemble.
 Ἄλυσις, η, ου, non sali.
 Ἄλυσις, ἡ, pureté.
 Ἄλυσις, η, ου, non ensorcelé.
 Ἄλυσις, ἡ, palet. Πίζω τῆς
 ἀλύσις, jouer aux petits palets.
 Ἄλυσις et ἀλύσις, adj. non
 pelé. || Non égrené.
 Ἄλυσις, adv. sans contesta-
 tion.
 Ἄλυσις, η, ου, qui ne con-
 teste pas. r. α pr. μάλιστις.
 Ἄλυσις, η, ου, non recueilli,
 non ramassé. || Insociable.
 Ἄλυσις, ἡ, impossibilité de
 recueillir. || Insociabilité, d'α
 pr. μάλιστις, avec; ἔχω, fut. ἔξω.
 Ἄλυσις, ἡ, amazone.
 Ἄλυσις, ἡ, ignorance.
 Ἄλυσις, adj. ignorant. gr. anc.
 Ἄλυσις, adv. d'ἀλυσις, η, ου,
 qui est sans instruction. || I-
 gnoré.
 Ἄλυσις, η, ου, même sign.

Ἀμυλκίσιτος et ἀμυλκίωτος, η, ου, qui ne s'amollit pas.

Ἀμύλακτος, η, ου, non manié, non patiné.

Ἀμυλλος, η, ου, qui n'a point de cheveux. r. α pr. et μυλλός.

Ἀμύλωτος, η, ου, non grondé. || Qui n'a pas de démêlé.

Ἀμυνόρισιτος, η, ου, non enfermé dans une bergerie.

Ἀμυνέτευμα, τό, engagement.

Ἀμυνετεύω, engager.

Ἀμυνέτι, τό, gage.

Ἀμυνίωτος, η, ου, qui n'a pas de manche.

Ἀμύνιστος, η, ου, non emporté par la colère. r. α pr. μίνισμαι.

Ἀμυνιτάρη, τό, champignon. gr. anc. ἀμυνίτης.

Ἀμυνυλώτος, η, ου, non barricadé.

Ἀμύνυτος, η, ου, non deviné.

Ἀμαξη, ἡ, voiture.

Ἀμαξῶδικα, adv. en charretier.

Ἀμαξῶδικός, ἡ, ὄν, de charretier.

Ἀμαξῶδικόν, τό, prix du chariage.

Ἀμαξάλογον, τό, cheval de voiture.

Ἀμαξῆς, ὁ, cocher, charretier. || Charron.

Ἀμαξεύω, mener une voiture.

Ἀμαξῆ, τό, voiture. Ἀμαξῆ τοῦ κανονιοῦ, affût de canon.

Ἀμαξῆά, ἡ, charretée.

Ἀμαξοποιός, ὁ, charron.

Ἀμαξοστάσιον, τό, angar, remise.

Ἀμάρανθος, ὁ, amaranthe.

Ἀμαρτυρία, ἡ, incorruptibilité.

Ἀμαρτυρίσιτος, η, ου, non flétri; qui ne peut se faner.

Ἀμάραντος, adj. incorruptible.

Ἀμαρτάνω, ἀμαρταίνω et ἀμαρτεῦω, pécher.

Ἀμαρτία, ἡ, et ἀμαρτημα, τό, péché, faute. Δέν εἶναι ἀμαρτία ἐδική μου, ce n'est pas ma faute.

Ἀμαρτωλά, adv. en pécheur.

Ἀμαρτωλός, ὁ· ἀμαρτωλή, ἡ, pécheur, pécheresse; au compar. ἀμαρτωλότερος. au super. ἀμαρτωλότερος.

Ἀμαρτύρητος, η, ου, qui n'est pas attesté; qu'on ne peut attester. || Non martyrisé, comme ἀμαρτύρησιτος.

Ἀμαρτυρία, ἡ, impossibilité d'être mâché. Ἢ ἀμαρτυρία αὐτοῦ τοῦ μήλου εἶναι μεγάλη, on ne peut venir à bout de mâcher cette pomme.

Ἀμάσιτος et ἀμάτητος, η, ου,

non mâché. || Qu'on ne peut mâcher.

Ἀμασκάλα et ἀμασχάλη, ἡ, aiselle. gr. anc. μασχάλη.

Ἀμασκάρευτος, η, ου, dont on ne s'est pas moqué

Ἀμαστίγωτος, η, ου, non fouetté.

Ἀμάτωτος, η, ου, non sanglant.

Ἀμαυρόνω, ἀμαυρώνω, obscurcir; ternir.

Ἀμαύρωμα, τό, et ἀμαύρωσις, ἡ, obscurcissement. || Dénigrement. || Goutte-sereine.

Ἀμαχα, adv. sans dispute; sans combat.

Ἀμάχευμα, τό, et ἀμάχι, dépot, séquestre.

Ἀμαχεύω et ἀμάχοβάνω, séquestrer.

Ἀμάχη, ἡ, combat. || Inimitié. p. μάχη.

Ἀμαχος, η, ου, qui ne combat point. || Non querelleur.

Ἀμδαρον, τό, ambre gris.

Ἀμβλυγώνιος, adj. qui a un angle obtus.

Ἀμβλύγωνον, τό, angle obtus.

Ἀμβλωπρίδιον, τό, avorton.

Ἄμβρα, ἡ, ambre. r. it.

Ἄμβων et ἄμβωνας, ό, chaire; tribaue.

Ἄμέ, conj. p. ἀν μή, mais.

Ἄμε, p. ἄμα, sur-le-champ. || P. ὑπαγε, va-t-en.

Ἄμεγαλευσία, ἡ, humilité.

Ἄμεγάλευτος, humble. r. a pr. μέγας.

Ἄμεθυσία, ἡ, absence d'ivresse.

Ἄμέθυστος et ἀμέθυστος, η, ου, qui n'est pas ivre. || Qu'on ne peut enivrer.

Ἄμελεια, ἡ, négligence.

Ἄμελετησία, ἡ, impossibilité de méditer.

Ἄμελέτητα, adv. sans méditation.

Ἄμελέτητος, η, ου, non médité.

Ἄμελημα, τό, négligence.

Ἄμελής, adj. négligent; nonchalant.

Ἄμελῶ, négliger; être nonchalant.

Ἄμελῶς, adv. négligemment.

Ἄμεμπτος, η, ου, irrépréhensible. r. a pr. μέμφομαι.

Ἄμεμπτα, adv. d'une manière irréprochable.

Ἄμερεμέτιστος, η, ου, non raccommodé, non réparé.

Ἄμέρευτα, ἀμέρευτος, V. Ἄμέρωτα, etc.

Ἄμεριμνία, ἡ, absence de souci. || Nonchalance.

Ἀμεριμνος, η, ου, qui est sans souci.

Ἀμεριμνῶ, n'avoir point de souci. || Être nonchalant.

Ἀμέρωτα, adv. d'une manière sauvage.

Ἀμέρωτος, η, ου, non apprivoisé. r. α pr. ἤμερος.

Ἀμεστος, adj. immédiat.

Ἀμέσως, adv. immédiatement.

Ἀμεστος et ἀμέστωτος, η, ου, qui mûrit sans se remplir.

Ἀμεστοςύνη, ἡ, manque de maturité convenable.

Ἀμετάβαλτος, η, ου, qu'on ne peut changer.

Ἀμετάβατον ῥήμα, τό, verbe intransitif ou neutre.

Ἀμετάβλητος, η, ου, immuable.

Ἀμετάβολος, η, ου, même sign.

Ἀμετάβολα, τά, les consonnes liquides, comme λ, μ, ν, ρ.

Ἀμεταγλωττησίαι, ἡ, impossibilité d'être traduit.

Ἀμεταγλώττιστος, η, ου, intraduisible. || Non traduit.

Ἀμετάγραπτος, η, ου, non recopié.

Ἀμεταγύριστος, η, ου, irrévocable. || Qui ne change pas d'avis.

Ἀμετάδοτος, η, ου, dont on ne peut faire part; incommunicable.

Ἀμετάθετον, τό, invariabilité.

Ἀμετάθετος, η, ου, invariable.

Ἀμεταθέτως, adv. invariablement.

Ἀμετακίνητα, adv. inébranlablement.

Ἀμετακίνητος, η, ου, inébranlable.

Ἀμετάλαθος, η, ου, qui n'a pas communiqué. r. α pr. μεταλαμβάνω.

Ἀμετάλλακτος, η, ου, qui ne change pas.

Ἀμεταλλάξιαι, ἡ, immutabilité.

Ἀμεταμελήτος, η, ου, impénitent.

Ἀμετανόησις, ἡ, impenitence.

Ἀμετανόητα, adv. dans l'impénitence.

Ἀμετανόητος, η, ου, impénitent.

Ἀμετάπειστος, η, ου, qu'on ne peut persuader.

Ἀμετασάλευτα, etc. V. Ἀσάλευτα.

Ἀμετάστατα, adv. immuablement.

Ἀμετάστατος, η, ου, immuable.

Ἀμετάστροφος, η, ου, qu'on ne peut convertir.

Ἀμετάστροφος, η, ου, immuable.

Ἀμεταχείριστος, η, ου, non em-

- ployé; qui n'a pas servi. || Qu'on ne peut employer.

Ἀμέτοχα, *adv.* sans avoir part.

Ἀμέτοχος, *κ, ου*, qui ne participe pas.

Ἄμετρα et ἀμέτρητα, *adv.* immensément.

Ἀμέτρητος, *κ, ου*, non mesuré. || Immense, comme ἄμετρος.

Ἄμετρον, *τό*, l'immensité.

Ἀμή, *conj.* mais. *r.* ἄν μή.

Ἀμήτωρ, *adj.* qui n'a point de mère. *gr. anc.*

Ἀμηχάνευτος, *κ, ου*, naturel, qui est sans artifice.

Ἀμηχανία, *ή*, perplexité.

Ἀμήχανος, *κ, ου*, irrésolu, embarrassé.

Ἀμίαντος, *adj.* pur, non souillé.

Ἀμιγτος, *κ, ου*, non mélangé.

Ἀμίλητος, *κ, ου*, dont on n'a pas parlé.

Ἀμίλλα, *ή*, émulation, concurrence.

Ἀμιλλῶμα, *entre* en concurrence.

Ἀμίμητα, *adv.* inimitablement.

Ἀμίμητος, *κ, ου*, inimitable.

Ἀμιμησία, *ή*, impossibilité d'imiter.

Ἀμισθωτος, *κ, ου*, non gagé.

Ἀμίσητος, *κ, ου*, qu'on ne hait point. || Qu'on ne peut haïr.

Ἄμιτον, *τό*, amict, *partie du vêtement sacerdotal.* *r.* amictus.

Ἄμιχθα, *ή*, *V.* Ἀμιχθα.

Ἄμιχτι, *τό*, *p.* ὀμιχτι, *œil.*

Ἄμιή, *V.* ἀμή.

Ἄμιοθήκη, *ή*, poudrier.

Ἄμιμοπώλης, *ό*, sablonier.

Ἄμιμος, *ό*, sable. || Sablonière.

Ἄμιμουθα, *ή*, et ἀμιμοθιά, *sablon; sablière.*

Ἄμιότοπος, *ό*, sablonière.

Ἄμιμόθης, *adj.* sabloneux.

Ἄμιμουακόν ἄλας, *τό*, sel ammoniac.

Ἄμιός, *ό*, agneau, *p.* ἀμός.

Ἄμνημόνευτα, *adv.* d'ἀμνημόνευτος, *κ, ου*, dont on n'a pas fait mémoire. || Immémorial. || Qui n'a pas de mémoire.

Ἄμνημων, *adj.* oublieux.

Ἄμνησιαχία, *ή*, oubli des injures.

Ἄμνησίαχος, *κ, ου*, qui oublie les injures.

Ἄμνηστία, *ή*, amnistie.

Ἄμιός, *ό*, agneau. *gr. anc.*

Ἄμοιβαίος, *α, ου*, alternatif. || Réciproque.

Ἄμοιβαιότης, *ή*, réciprocité.

Ἀμοιβαίως, *adv.* tour à tour. ||
 Mutuellement.
 Ἀμοιβή, ἡ, compensation.
 Ἀμοίβω, *V.* Ἀνταμείβω.
 Ἀμοιρασία, ἡ, indivisibilité.
 Ἀμοίραστα, *adv.* sans partager.
 Ἀμοίραστος, κ, ου, qui ne peut
 se partager. || Non partagé.
 Ἀμοιρος, κ, ου, qui n'a point de
 part.
 Ἀμόλυτα, *adv.* sans tache.
 Ἀμόλυτος, κ, ου, qui est sans
 tache. *gr. anc.*
 Ἀμόνι, τό, *V.* Ἀκμόνι.
 Ἀμόσγη, ἡ, lie, marc.
 Ἀμορφία, ἡ, difformité.
 Ἀμορφος, κ, ου, difforme.
 Ἀμούδιαστος, κ, ου, non en-
 gourdi.
 Ἀμουνούχιστος, κ, ου, non châ-
 tré.
 Ἀμούσγη, ἡ, lie; sédiment.
 Ἀμουρμούοιστος, κ, ου, qui ne
 murmure pas.
 Ἀμούσκευτος, κ, ου, non imbibé,
 non trempé.
 Ἀμουστος, *adj.* désagréable. ||
 Grossier; ignorant
 Ἀμούχλιαστος, κ, ου, non moisi.
 Ἀμπакος, ό, comptoir. *r. ἄβαξ.*
 Ἀμπλωτος, κ, ου, non rapiécé.

Ἀμπανόξυλον, τό, ebène.
 Ἀμπανός, ό, ebénier. *r. it.*
 Ἀμπανόξι, τό, ebène; ebénier.
 Ἀμπάρα, ἡ, barre. *r. ital. barra.*
 Ἀμπάρι, τό, grenier; grange. ||
 Ambre.
 Ἀμπαριάζω, fermer avec une
 barre. *r. ital.* || Engranger. *r. or.*
 Ἀμπαρίασμα, τό, barricade. ||
 L'action de mettre en grange.
 Ἀμπαρμπερίστος, κ, ου, non rasé. *r. α pr. barba.*
 Ἀμπᾶς et ἀμβᾶς, ό, drap de
 Turquie.
 Ἀμπασάδα, ἡ, ambassade.
 Ἀμπασαθάρος, ό, ambassadeur.
r. ital.
 Ἀμπαστάρθευτος, κ, ου, non aba-
 tardi.
 Ἀμπεζέριστος, κ, ου, non ennuyé;
 non dégoûté.
 Ἀμπελάκι, τό, petite vigne.
 Ἀμπελάκος et ἀμπελάς, ό, vigno-
 ron.
 Ἀμπέλι, τό, et ἄμπελος, ἡ, vigne.
 Ἀμπέλι τῶν παιδιῶν, achiores,
espèce de teigne des enfans.
 Ἀμπελόθισμα, τό, fleuraison de
 la vigne. *r. ἄνθημα.*
 Ἀμπελότοπος, ό, vignoble.
 Ἀμπελόροξι, ἡ, souche, cep.

Ἄμπελοουργός, ὁ, vigneron.
 Ἄμπελοουργική, ἡ, l'art de cultiver la vigne.
 Ἄμπελόπρασσον, τό, porreau de chien, *plante*.
 Ἄμπελόφυλλον, τό, feuille de vigne.
 Ἄμπελοχώραρον, τό, vignoble.
 Ἄμπελών, ὁ, vigne, clos de vigne.
 Ἄμπενοκλάδι, τό, bluet, *plante*.
 Ἄμπρι, τό, ambre.
 Ἄμπριπίλωτος, κ, ου, non ourlé.
 Ἄμπρόδιστος, κ, ου, non empêché.
 Ἄμπόλι, τό, greffe. Ἄμπόλι τῆς ἐυλογιάς, inoculation de la petite vérole.
 Ἄμπολίσμα, τό, l'action de greffier.
 Ἄμπολιάζω, greffer. || Inoculer.
 Ἄμπολίστος, κ, ου, non greffé. || Non inoculé. r. ἐν, βάλλω.
 Ἄμποτες (p. ἄν ποτε, si jamais), plutôt à Dieu. Ἄμποτες νά τόν ἐβλεπα, plutôt à Dieu que je l'eusse vu!
 Ἄπουλα, ἡ, fiole. r. ampulla.
 Ἄπωγμα et ἄπωσμα, τό, ἄπωξις, ἡ, impulsion; enfoncement.
 Ἄπώθω et ἀπώγων, pousser, enfoncer. r. ὠθεῖν.

Ἄμύαλος, κ, ου, qui n'a point de moelle, point de cervelle; é-cervelé. r. μυελός.
 Ἄμυγδαλί, τό, petite amande.
 Ἄμυγδαλιά, ἡ, amandier.
 Ἄμυγδαλίτικος, κ, ου, d'amande.
 Ἄμυγδαλόγαλα, τό, lait d'amande.
 Ἄμυγδαλοειδής, *adj.* semblable à une amande.
 Ἄμυγδαλόλαθρον, τό, huile d'amande.
 Ἄμύγδαλον, τό, amande.
 Ἄμύγδαλοι, αἱ, les amygdales.
 Ἄμυροισιά, ἡ, absence d'odeur.
 Ἄμύροιστος, κ, ου, non flairé. || Qui n'a pas d'odeur.
 Ἄμύρωτος, κ, ου, qui n'a pas reçu la confirmation.
 Ἄμφιον, τό, vêtement flottant; manteau. Τὰ ἱερά ἄμφια, les vêtemens du prêtre. r. ἀμφί, εῷ.
 Ἄμφιάζω, investir, mettre en possession d'un fief.
 Ἄμφιάσις, ἡ, investiture.
 Ἄμφιάρθρωσις, ἡ, amphiarthrose ou articulation mixte.
 Ἄμφιβάλω, douter. gr. anc.
 Ἄμφιβιος, *adj.* amphibie.
 Ἄμφιβαλα, *adv.* d'une manière ambiguë.

Ἀμφιβολία, ἡ, ambiguité, doute.
 Ἀμφιβολικός, ἡ, ὄν, ambigu.
 Ἀμφιβολικῶς, *adv.* ambigument.
 Ἀμφιβολογία, ἡ, amphibologie.
 Ἀμφιβολογικός, ἡ, ὄν, amphibologique.
 Ἀμφιβόλος, κ, ου, douteux. || Ir-résolu.
 Ἀμφιβρόγχια, τὰ, amphibronchies. r. ἀμφί, βρόγχος.
 Ἀμφιδέξις, ια, ου, ambidextre.
 Ἀμφιδεξιότης, ἡ, l'habitude de se servir également des deux mains.
 Ἀμφιδόξος, κ, ου, ambigu. || Controversé.
 Ἀμφιθέατρον, τό, amphithéâtre.
 Ἀμφικέντρος, κ, ου, centripète.
 Ἀμφιλογία, ἡ, ambiguité.
 Ἀμφισθέτησις, ἡ, ambiguité. || Controverse. Ἀμφισθέτησις τῆς συνειδήσεως, cas de conscience.
 Ἀμφισθητικός, ἡ, ὄν, douteux, contentieux.
 Ἀμφισθητούμενος, κ, ου, controversé.
 Ἀμφισθητῶν, douter.
 Ἀμφορα, ἡ, amphore.
 Ἀμφίσιτοι, οἱ, les amphisciens.
 Ἀμρότεροι, l'un et l'autre, tous les deux.

Ἀμροτέρως, *adv.* de l'une et de l'autre manière.
 Ἄμρω, tous les deux.
 Ἀμώματος, κ, ου, irrépréhensible.
 Ἄμωμον, τό, amome, *plante.*
 Ἄμωμος, κ, ου, qui est sans tache.
 Ἄμωνω. p. ὀμῶνω, jurer.
 Ἄν, *conj.* si. Ἄν καί, quoique.
 Ἄν εἴναι καί, en cas que. Ἄν δέ, sinon.
 Ἀναβαίνω, monter. gr. anc.
 Ἀναβάλλω, différer. prolonger.
 Ἀναβαπτίζω, rebaptiser.
 Ἀναβαπτισμός, ὁ, l'action de rebaptiser.
 Ἀναβαπτιστής, ὁ, anabaptiste.
 Ἀνάβασμα, τό, et ἀνάβασις, ἡ, montée; ascension.
 Ἀναβάτης, ὁ, celui qui monte.
 Ἀναβατός, ἡ, ὄν, monté. || Aisé à monter; et ἀνάβατος, κ, ου, inaccessible. r. α pr.
 Ἀναβατόν, τό, levain.
 Ἀναβιβάζω, élever à une dignité.
 Ἀναβίβασις, ἡ, et ἀναβιβασμός, ὁ, promotion.
 Ἀναβίωσις, ἡ, l'action de revivre.
 Ἀναβλάστανω, repousser, regermer.

Ἀναβλάστημα, τό, et ἀναβλάστη-
σις, ἡ, l'action de repousser.

Ἀναβλέπω, regarder en haut.

Ἀναβλύζω, jaillir. gr. anc.

Ἀναβόησις, ἡ, cri, clameur.

Ἀναβολή, ἡ, délai.

Ἀναβοῶ, pousser des cris.

Ἀναβράζω, bouillir; fermenter.

Ἀνάβρασις, ἡ, ébullition; fer-
mentation.

Ἀναβραστός, ἡ, ὄν, bouillant.

Ἀναβροχή et ἀναβροχιά, ἡ, sé-
cheresse, manque absolu de
pluie r. α pr. βροχή.

Ἀνάβρουσις, ἡ, et ἀνάβρουσμα, τό,
jaillissement. || Source.

Ἀναβρυτικός, ἡ, ὄν, jaillissant. ||
De source.

Ἀναβρύω, jaillir. || Sourdre.

Ἀναβρυχώμαι, rugir.

Ἀναγλλιιάζω, etc. V. Ἀγλλιιάζω.

Ἀναγάπητος, η, ου, indigne
d'être aimé. || Irréconciliable.

Ἀναγέλαιμα, τό, dérision, rail-
lerie.

Ἀναγελασμένος, η, ου, baffoué.

Ἀναγελαστής, ὁ, railleur.

Ἀναγελαστικός, ἡ, ὄν, ridicule.

Ἀναγελῶ, se moquer.

Ἀναγέννησις, ἡ, régénération.

Ἀναγεννῶ, régénérer. gr. anc.

Ἀναγινώσκω, lire. gr. anc.

Ἀναγκάζω, obliger, contraindre.

|| Solliciter.

Ἀναγκάλλισμα, etc. V. Ἀγκα-
λίσιμα.

Ἀναγκαῖος, α, ου, nécessaire.

Ἀναγκαῖον, τό, le nécessaire. ||
Les latrines.

Ἀναγκάτως, adv. nécessairement.

Ἀνάγκαις, ἡ, et ἀνάγκασμα, τό,
sollicitation, instance. || Force,
contrainte.

Ἀναγκασμένος, η, ου, nécessité.
|| Contraint. || Nécessiteux.

Ἀναγκαστής, ὁ, et ἀναγκάστρια,
ἡ, solliciteur; solliciteuse. || Qui
fait violence.

Ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, qui néces-
site. || Qui sollicite. || Qui force.

Ἀνάγκη, ἡ, nécessité.

Ἀναγκίου, τό, p. ἀναγκαῖον, la-
trines.

Ἀναγνώθω et ἀναγνώνω, lire.

Ἀνάγνωρα, adv. incognito. r. α
augm. ἀγνώριστος.

Ἀναγνώρησις, ἡ, l'action de re-
connaître.

Ἀνάγνωσις, ἡ, et ἀνάγνωσμα, τό,
lecture.

Ἀναγνωσμένος, η, ου, part. lu.

- Ἀναγνωστέριον, τό, livre de lectures.
 Ἀναγνωστῆρι, τό, lutrin.
 Ἀναγνώστης, ὁ, lecteur.
 Ἀναγνωστικός, ἡ, ὄν, relatif au lecteur.
 Ἀναγνωστός, ἡ, ὄν, lisible.
 Ἀναγορεύω, proclamer.
 Ἀναγόρευσις, ἡ, avènement.
 Ἀναγόρησις, *adj.* inexprimable.
 Ἀναγούλια et ἀναγούλια, ἡ, nausée.
 Ἀναγούλιαζω, avoir des soulèvements de cœur.
 Ἀναγούλιασμα, τό, nausée.
 Ἀναγούλιαστικός, ἡ, ὄν, dégoûtant. r. ἀνά et gula.
 Ἀνάγραμμα, τό, anagramme.
 Ἀναγραφή, ἡ, description.
 Ἀναγράφω, décrire. gr. anc.
 Ἀναγρίωμα, τό, provocation.
 Ἀναγρίωνω, provoquer; irriter.
 || Devenir furieux.
 Ἀναγύρευσις, ἡ, recherche soigneuse.
 Ἀναγυρετής, ὁ, qui recherche avec soin.
 Ἀναγυρεύω, rechercher soigneusement.
 Ἀναγυρίζω, renverser sens dessus dessous. || Retourner de nouveau.
- Ἀνάγω, assigner, citer.
 Ἀναγωγή, ἡ, anagogie ou élévation vers les choses divines.
 Ἀναγωγικός, ἡ, ὄν, mystique. r. ἀνά, ἄγω.
 Ἀναδακρύζω et ἀναδακρύω, se mettre à pleurer.
 Ἀναδάκρυστις, ἡ, et ἀναδάκρυσμα, τό, l'action de commencer à pleurer.
 Ἀνάδεμα, τό, l'action de lier de nouveau. r. ἀνά, θέω.
 Ἀναδένω, lier de nouveau.
 Ἀναδενθράς, ἡ, treille. gr. anc.
 Ἀναδέξιμος, ὁ, et ἀναδέξιμη, ἡ, filleul, filleule.
 Ἀναδέχομαι, recevoir de nouveau. || Tenir sur les fonts baptismaux.
 Ἀναδίδω, produire. || Repousser.
 Ἀναδιπλασιάζω, redoubler.
 Ἀναδιπλασιαστις, ἡ, et ἀναδιπλασιασμός, ὁ, redoublement.
 Ἀναδιπλωμα, τό, et ἀναδιπλωσις, ἡ, répétition. || Redoublement.
 Ἀναδιπλώω, répéter. || Redoubler.
 Ἀναδοσερός, ἡ, ὄν, humide. r. δρόσος, rosée.
 Ἀνάδοσις, ἡ, pousse, germination. || Jaillissement.

Ἀναδοτικὸς, ἡ, ὄν, qui distribue.
Ἀναδοχή, ἡ, acception. Ἀναδοχή ἐνὸς ἀνταλλαγματικοῦ, acception d'une lettre de change.

Ἀναδόχος, ὁ et ἡ, parrain, marraine, comme ἀναδόχισσα.

Ἀναζητήσις, ἡ, recherche.

Ἀναζητητής, ὁ, qui recherché.

Ἀναζητῶ, rechercher.

Ἀναζωογόνησις, ἡ, révivification.

Ἀναζωογονῶ, faire revivre.

Ἀνάθεμα, τό, anathème. Ἄς πᾶ εἰς τ' ἀνάθεμα, qu'il aille au diable! Ἀνάθεμά με ἂν δὲν εἶναι ἔτζι, que je sois damné, si la chose n'est pas ainsi!

Ἀναθεματίζω, excommunier.

Ἀναθεμάτισμα, τό, l'action d'anathématiser.

Ἀναθεματιστής, ὁ, celui qui excommunie.

Ἀναθεματιστικὸς, ἡ, ὄν, qui a force d'excommunication. || Détestable.

Ἀναθεματισμός, ὁ, la force de l'anathème.

Ἀνάθεσις, ἡ, prorogation.

Ἀνάθεωρησις, ἡ, revision.

Ἀναθεωρητής, ὁ, reviseur.

Ἀναθεωρῶ, revoir.

Ἀνάθημα, τό, offrande. gr. anc.

Ἀνάθρεμμα et ἀνάθρευμα, τό, nourriture. || Éducation.

Ἀναθρεπτός, ἡ, ὄν, qu'on élève, qu'on nourrit.

Ἀναθρευτής, ὁ, instituteur.

Ἀναθρευτικόν, τό, le prix de l'éducation.

Ἀναθρέφω, nourrir; élever. gr. anc. ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεψις et ἀναθροφή, ἡ, éducation.

Ἀναθυμιάζω, exhaler.

Ἀναθυμιάσις, ἡ, et ἀναθυμίασμα, τό, évaporation, exhalaison.

Ἀναθυμίζω, rappeler à la mémoire.

Ἀναθύμησις, ἡ, et ἀναθύμισμα, τό, souvenance, mémoire.

Ἀναθυμιστής, ὁ, celui qui fait ressouvenir.

Ἀναθυμοῦμαι, se rappeler.

Ἀναίθια, aor. impér. et ἀναίθεικα, aor. ind. d'ἀναθαίνω.

Ἀναίδεια, ἡ, effronterie.

Ἀναίδης, adj. effronté. gr. anc.

Ἀναίμακτος, adj. non sanglant.

Ἀναίματος, η, ον, qui n'a point de sang. r. α pr. αἷμα.

Ἀναιρέθηκα, et ἀναιρέθην, aor. ind. pass. d'ἀναιρῶ.

Ἀναίρεσις, ἡ, abolition; cassation. gr. anc.

Ἀναίρετικός, ἡ, ὄν, qui annulle.

Ἀναίρω, abolir. || Effacer.

Ἀναισθησία, ἡ, insensibilité. || Stupidité.

Ἀναισθητά, adv. d'ἀναισθητος, η, ον, insensible. || Stupide.

Ἀναισθητῶ, être insensible.

Ἀναισθήτως, adv. insensiblement. || Stupidement.

Ἀναισχυντία, ἡ, effronterie, impudence.

Ἀναισχυντα, adv. d'ἀναισχυντος, ε, effronté, impudent.

Ἀνάντιος, adj. innocent.

Ἀνάντιως, adv. innocemment.

Ἀνακαίνιζω, restaurer, réparer.

Ἀνακαίνησις, ἡ • ἀνακαίνισμα, τό • ἀνακαίνισμός, ὁ, restauration.

Ἀνακαίνιστής, ὁ, réparateur.

Ἀνακάλεισις, ἡ, rappel. || Révocation. || Citation, ajournement.

Ἀνακαλεστής, ὁ, celui qui rappelle.

Ἀνακλῶ, rappeler; révoquer. || Citer.

Ἀνάκτα, adv. pêle-mêle.

Ἀνακτάωμα, τό, et ἀνακταωμός, ὁ, mélange; confusion.

Ἀνακατωμένα, adv. pêle-mêle; à la débandade.

Ἀνακατωμένος, η, ον, mêlé, mélangé.

Ἀνακατώνω, mêler. || Troubler.

Ἀνακατόνομαι, s'ingérer dans, se mêler de. || Avoir des nausées. r. ἄνω et κάτω.

Ἀνακάτωσις, ἡ, mélange. || Trouble; embrouillement.

Ἀνακατωτής, ὁ, brouillon, tracassier.

Ἀνακεφαλαίωνω, récapituler.

Ἀνακεφαλαίωσις, ἡ, récapitulation.

Ἀνακεφαλίζω, tenir tête.

Ἀνακήρυξις, ἡ, proclamation.

Ἀνακηρύττω, proclamer.

Ἀνακινῶ, agiter; exciter.

Ἀνάκλησις, ἡ, défi. || Révocation.

Ἀνακόλουθος, η, ον, inconséquent.

Ἀνακόλουθον, τό, inconséquence.

Ἀνακομιδή, ἡ, translation.

Ἀνακόμπωμα, τό, etc. V. Ἀνασκομπωμα, etc.

Ἀνακουμπῶ, etc. V. Ἀποκουμπῶ.

Ἀνακρέωντιος, adj. anacréontique.

Ἀνάκρισις, ἡ, critique; examen. || Discernement.

Ἀνακρίνω, critiquer; discuter. ||

Discerner.

Ἀνάκουστος, η, ου, inoui.

Ἀνακύλισμα, τό, bouleversement.

|| Reclute.

Ἀνακυλισμένος, η, ου, roulé.

Ἀνακυλῶ, rouler; bouleverser.

|| Avoir une reclute.

Ἀνακωχή, ἡ, trêve. gr. anc.

Ἀναλαβή, ἡ, reprise, à la ligne,
t. de dictée.

Ἀναλαμβάνω, reprendre; résumer.

Ἀναλαμβάνω, reluire.

Ἀνάλατα, adv. sans sel.

Ἀνάλατος, η, ου, non salé. || Insi-
pide. r. α pr. et ἄλς.

Ἀνάλεκτα, τά, fragmens d'au-
teurs; recueils.

Ἀναλείχω, lécher. gr. anc.

Ἀναλειψτής, ὁ, pique-assiette.

Ἀνάλεστος, η, ου, non moulu.

Ἀνάληψις, ἡ, l'Ascension de J. C.

Ἀναλογία, ἡ, analogie; propor-
tion. || Accord.

Ἀναλογικός, ἡ, ὄν, analogique,
proportionnel.

Ἀναλογικῶς, adv. proportionné-
ment.

Ἀναλόγιον, τό, lutrin.

Ἀνάλογος, η, ου, analogue.

Ἀναλόγως, adv. à proportion.

Ἀναλυγιάζω, V. Αναγκιάζω. V.
aussi Αναγυλιιάζω.

Ἀναλύγωμα, τό, dissolution. ||
Défaillance. r. ἀναλύω.

Ἀναλυγῶνω, dissoudre, liquéfier.
Au passif, se dissoudre. ||

Tomber en défaillance.

Ἀναλύμα, etc. V. Ἀναλύωμα.

Ἀνάλυσις, ἡ, analyse. || Fusion.

Ἀναλυτικός, ἡ, ὄν, analytique.

|| Dissolvant.

Ἀναλυτός, ἡ, ὄν, liquéfié.

Ἀναλύω, fondre; liquéfier. || A-
nalyser.

Ἀναλύωμα, τό, liquéfaction.

Ἀναλόγητος, η, ου, qui ne sait
ni *a* ni *b*.

Ἀνάλωμα, τό, dépense. gr. anc.

Ἀναλωτής, ὁ, dépensier.

Ἀναλωτικός, ἡ, ὄν, ruineux.

Ἀνάμα, τό, vin pour la messe. r.

νάμα. V. aussi Ἄναμα.

Ἀναμαλλιάρης, ὁ, échevelé. fém.
ἡ ἀναμαλλιάρα. r. α pr. μάλλος.

Ἀναμαρτησία, ἡ, état de grâce
ou absence de tout péché. ||

Impeccabilité.

Ἀναμαρτητα et ἀναμαρτήτως, adv.
sans pécher.

Ἀναμαρτητον, τό, impeccabilité.

Ἀναμάρτητος, η, ου, impeccable.
 Ἀναμάσσημα, τό, rumination.
 Ἀναμασσημένος, η, ου, ruminé.
 Ἀναμάσσω, ruminer.
 Ἀναμασιστής, ὁ, qui rumine.
 Ἀνάμεσα, adv. négligemment.
 Ἀναμελεύω, négliger. r. α augm.
 αμελέω.
 Ἀναμελία, ἡ, négligence.
 Ἀναμελος, η, ου, négligent.
 Ἀναμένω, attendre. gr. anc.
 Ἀνάμεσα et ἀναμέσον, parmi, au
 milieu de. Ἀνάμεσα ἀπό, d'en-
 tre, à travers. Ἀνάμεσα ὅπου,
 tandis que.
 Ἀναμεταξύ, entre. Εἰς αὐτὸ τὸ
 ἀναμεταξύ, sur ces entrefaites.
 Εἰς τὸ ἀναμεταξύ ὅπου, tandis
 que.
 Ἀναμμα, τό, embrasement.
 Ἀναμμένος, η, ου, allumé; en-
 flammé. r. ἤμμα, d'ἄπτω.
 Ἀναμνησις, ἡ, mention; com-
 mémoration. || Souvenir, agen-
 da.
 Ἀναμονή, ἡ, loisir, commodité.
 Ἀναμνήβολα et ἀναμνήβωλος, adv.
 indubitablement.
 Ἀναμνήβωλος, η, ου, indubitable.
 Ἀνανάς, ὁ, ananas, fruit.
 Ἀνανόθα, adv. lâchement.

Ἀνανόθια, ἡ, lâcheté. gr. anc.
 Ἀνανόθος, adj. lâche. || Qui n'a
 point de mari.
 Ἀνανεύω, renouveler, rajennir.
 || Devenir jeune. r. ἀνανέω.
 Ἀνανέωσις, ἡ, renouvellement.
 || Rajeunissement.
 Ἀνανεωτής, ὁ, celui qui renou-
 velle.
 Ἀναντιρρήτος, η, ου, incontes-
 table.
 Ἀναντιρρήτως, adv. incontestable-
 ment.
 Ἀναξ, ὁ, roi. gr. anc.
 Ἀνάξια et ἀναξίως, adv. indigne-
 ment.
 Ἀναξία, ἡ, indignité.
 Ἀνάξιος, adj. indigne. || Incapa-
 ble.
 Ἀναξιότης, ἡ, indignité. || Inca-
 pacité.
 Ἀνάπαλιν, adv. au contraire. Τὸ
 ἀνάπαλιν, le contraire.
 Ἀνάπαυμα, etc. V. Ἀνάπαυμα.
 Ἀναπάντεχα, adv. inopinément.
 Ἀναπάντεχος, adj. inattendu.
 Ἀνάπαυμα, τό, repos. || Conten-
 tement.
 Ἀναπαυμένα, adv. tranquillement.
 Ἀναπαυμένος, η, ου, qui est en

repos; qui est à son aise. || Satisfait.

Ἀναπαυμός, ὁ, repos.

Ἀνάπαυσις, ἡ, repos; aise; contentement. || Latrines.

Ἀναπαυτήριον, τό, lieu de repos.

Ἀναπαυτικά, *adv.* tranquillement.

Ἀναπαυτικός, ἡ, ὄν, qui donne du repos. || Qui est à l'aise.

Ἀναπαύω, reposer; se reposer.

|| Contenter; être content.

Ἀναπαύομαι, mourir.

Ἀνάπαψις, ἡ, *p.* ἀνάπαυσις, repos.

Ἀναπέμπω, renvoyer. Ἀναπέμπω

εὐχάς τῷ Κυρίῳ, rendre grâce à Dieu.

Ἀναπεταρίζω, voltiger.

Ἀναπέτασμα, τό, l'action de s'envoler.

Ἀναπετώ, s'envoler.

Ἀναπιάνω et ses dérivés, *V.* Ἐναπιάνω.

Ἀναπλήρωμα, τό· ἀναπλήρωσις, ἡ, supplément.

Ἀναπληρώνω, suppléer.

Ἀναπληρωτικός et ἀναπληρωματικός, ἡ, ὄν, qui supplée.

Ἀνάπνευσις, ἡ, respiration. Ἡ

τελευταία ἀνάπνευσις, le dernier soupir.

Ἀναπνέω, respirer. *gr. anc.*

Ἀναπνιά, ἡ, haleine.

Ἀναπνοή, ἡ, respiration; haleine. Δέν ἔχω ἀναπνοήν, je n'ai point de repos.

Ἀνάποδα, *adv.* à l'envers. || Gauchement. || De travers.

Ἀναπόδεικτος, *η, ου*, qui n'est pas démontré.

Ἀναποδιά, ἡ, gaucherie.

Ἀναποδιάζω, être désagréable; maladroit.

Ἀναπόδιασις, ἡ· ἀναπόδιασμα, τό, maussaderie; maladresse.

Ἀναποδιζω, rétrograder. || Donner un croc en jambe.

Ἀναπόδισμα, τό, croc en jambe.

Ἀναποδογυρίζω, bouleverser.

Ἀναποδογύρισμα, τό, bouleversement.

Ἀναποδογυρισμένα, *adv.* sens dessus dessous.

Ἀνάποδον, τό, le revers.

Ἀνάποδος, *η, ου*, qui est à l'envers. || Désagréable; gauche; pervers.

Ἀναποδοχειρά, ἡ, revers ou coup d'arrière-main. *r.* χεῖρ.

Ἀναπολόγητος, *η, ου*, inexorable. *gr. anc.*

Ἀναποφάσιςτος, τό, indécision.

Ἄναποφάσιστος, η, ου, indécis.
Ἄνάπτῃς, ὁ, εἰ ἀνάπτῃς, ἡ, in-
cendiaire.

Ἄνάπτουξίς, ἡ, éclaircissement.

Ἄνάπτω, allumer. || Prendre feu.

Τὸ παιγνίδι ἀνάψῃς, le jeu s'é-
chauffa.

Ἄναρᾶζω, être convalescent.

Ἄναρᾶσις, ἡ, convalescence. r.
ῥᾶων.

Ἄναργα, adv. très-tard. || Lente-
ment, p. ἀργά.

Ἄναργος, η, ου, qui ne tarde
pas. r. α pr. || Désœuvré, p.
ἄνεργος.

Ἄναργυρία, ἡ, manque d'argent.

Ἄναργυρος, adj. qui est sans ar-
gent.

Ἄναρθρος, adj. inarticulé.

Ἄνάρις, adv. peu serré.

Ἄναριθμησις, ἡ, énumération. ||
Quantité innombrable.

Ἄναρίθμητα, adv. sans nombre.

Ἄναρίθμητος, η, ου, innombrable.

Ἄνάριος, adj. peu serré. r. ἀ-
ραιός.

Ἄναρμοστᾶ, adv. maladroitement. || Indécemment.

Ἄναρμοστίς, ἡ, inaptitude. || In-
convenance.

Ἄναρμοστος, η, ου, inhabile. ||

Messéant. Τὸ ἀνάρμοστος, dis-
convenance.

Ἄναρῥώσις, ἡ, convalescence.

Ἄναρῥώστημα, etc. V. Ξαναρῥώ-
στημα.

Ἄναρχία, ἡ, anarchie.

Ἄναρχικός, ἡ, ὄν, anarchique.

Ἄναρχος, η, ου, qui n'a pas eu
de commencement. || Indépendant.

Ἄνασπίνω, haleter; respirer.

Ἄνασπασμός, ὁ, haleine.

Ἄνασθήκωμα, τό, l'action de sou-
lever, de relever.

Ἄνασθηκῶνω, relever. r. ἀνά et
σηκῶ.

Ἄνασκάπτω, V. Ξανασκάπτω.

Ἄνάσκελα, adv. à la renverse.

Ἄνάσκελος, η, ου, renversé sur
le dos. r. ἀνά et σκέλος.

Ἄνασκειπάζω, etc. V. Ξανασκει-
πάζω.

Ἄνάσκητος, η, ου, non exercé.

Ἄνασκούμπωμα, τό, l'action de
retrousser.

Ἄνασκουμπῶνω, retrousser. r.
ἀνά, σῦν, κόμπος.

Ἄνάσπασις, ἡ, arrachement.

Ἄνασπάω, arracher; déraciner.

Ἄνασταίνω, ἀναστήνω, réssusciter
quelqu'un. || Susciter. || Relever.

Ἀναστάνομαι, revenir à la vie.
 Ἀναστάσιμος, η, ον, relatif à la
 résurrection.
 Ἀνάστασις, ἡ, résurrection. Ἡ
 ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως, le jour
 de la résurrection.
 Ἀναστένω, τό, action de sou-
 pիրer.
 Ἀναστενωγμένα, *adv.* en soupi-
 rant.
 Ἀναστενωγμός, ὁ, soupír.
 Ἀναστενώζω, soupիրer, gémir.
 Ἀναστενωκτής, ὁ, qui soupիրe.
 Ἀναστενωκτικός, ἡ, ὄν, gémiss-
 sant.
 Ἀναστενάξεις, ἡ, soupիր.
 Ἀνάστημα, τό, et ἀνάστησις, ἡ,
 résurrection. || Taille, port.
 Ἀναστόμωσις, ἡ, anastomose ou
 abouchement de deux vais-
 seaux.
 Ἀναστρέφω, retourner. || Renver-
 ser.
 Ἀναστροφή, ἡ, retour. || Subver-
 sion.
 Ἀναπνεύομαι et ses dérivés,
 V. Ἀναπνεύομαι.
 Ἀνασύνωμα, etc. V. Ἀνασύνωμα.
 Ἀνάστυγμα, τό, action de tirer
 enhaut. || Seau à puiser de l'eau.
 Ἀνασύριμον, τό, tirage en haut.

Ἀνασύρινον, tirer en haut. || Puiser
 de l'eau.
 Ἀνατέλλω, se lever, *en parlant*
du soleil, etc.
 Ἀνατεριάζω, V. Ἀνατριχιάζω.
 Ἀνατολή, ἡ, l'orient. Ἡ ἀνατολή
 τοῦ ἡλίου, le lever du soleil.
 Ἀνατολικά et ἀνατολικῶς, *adv.*
 vers l'orient. || A la façon des
 Orientaux.
 Ἀνατολικός, ἡ, ὄν, Oriental. Οἱ
 Ἀνατολικοί, les Orientaux.
 Ἀνατολίτης, ὁ, Levantin. *fém.*
 ἡ Ἀνατολίτισσα.
 Ἀνατομή, ἡ, dissection.
 Ἀνατομία, ἡ, anatomie.
 Ἀνατομικός, ἡ, ὄν, anatomique.
 Ἀνατομικός et ἀνατόμος, ὁ, ana-
 tomiste.
 Ἀνατομῶ, anatomiser.
 Ἀνατρέπω, bouleverser; renver-
 ser.
 Ἀνατρέφω, et ses composés, V.
 Ἀναθρέφω.
 Ἀνάτριχα, *adv.* à rebrousse-poil.
 r. ἀνά, θρίξ, τριχός.
 Ἀνατριχιά, ἡ, frissonnement.
 Ἀνατριχιάζω, frissonner; frémir.
 Ἀνατριχίασμα, τό, frissonne-
 ment, frayeur.
 Ἀνατριχίλα, ἡ, frémissement;

frisson. r. ἀνά, ἔριξ, χιλή.
 Ἀνατροπεύς, ὁ, abatteur. || Dissi-
 pateur.

Ἀνατροπή, ἡ, destruction; ruine.

Ἀναυλος et ἀναύλωτος, η, ου, non
 frété. r. α pr. ναῦς.

Ἄναυμα, τό· ἀναυσις, ἡ, l'action
 d'allumer; embrasement.

Ἀναφαγία, ἡ, mauque d'appé-
 tit.

Ἀναφαγιάζω, être sans appétit.

Ἀνάφαγος, η, ου, qui n'a pas
 faim. r. α pr. φάγω.

Ἀναφερμένος, η, ου, part. passé
 pass. d'ἀναφέρω.

Ἀναφέρω, ἀναφέρω, apporter,
 rapporter. || Alléguer, citer. ||
 Attribuer.

Ἀναφέρομαι, avoir du rapport. ||
 S'en rapporter. Ἀναφέρομαι εἰς
 ὅσα κάμειτε, je m'en rapporte à
 tout ce que vous ferez.

Ἀναφορά, ἡ, relation, rapport. ||
 Requête. || Répétition, *fig. de*
rhétorique.

Ἀναφορικός, ἡ, ὄν, relatif.

Ἀναφορικῶς, *adv.* relativement.

Ἀναψύρωμα, etc. V. Ξαναψύ-
 ρωμα.

Ἀνάπτω, V. Ἀνάπτω.

Ἀναχαινοῦμαι, ne pouvoir res-

pirer; être tout haletant. r.
 ἀχανής,

Ἀναχαινοῦμαι, bailler. r. ἀνά,
 χέτωμα.

Ἀναχρονισμός, ὁ, anachronisme.

Ἀνάχρωμα, τό· ἀνάχρωσις, ἡ, re-
 fonte.

Ἀναχύνω, refondre. r. ἀναχύω.

Ἀναχώρησις, ἡ, retraite. || Dé-
 part.

Ἀναχωρητής, ὁ, anachorète, so-
 litaire.

Ἀναχωρίζω, ἀναχωρῶ, se retirer.
 || Partir.

Ἀνάψιμον, τό, l'action d'allu-
 mer. r. ἀνάπτω.

Ἄναψις, ἡ, embrasement.

Ἀναψυκτικός, ἡ, ὄν, rafraîchis-
 sant. || Récréatif.

Ἀνάψυξις, ἡ, rafraîchissement. ||
 récréation.

Ἀναψυχή, ἡ, récréation, soula-
 gement.

Ἀναψύχω, rafraîchir. || Récréer. ||
 Ranimer.

Ἀνδραγαθήμα, τό, action valeu-
 reuse.

Ἀνδραγαθία, ἡ, bravoure.

Ἀνδραγαθῶ, se conduire avec
 courage.

Ἀνδραδέλφη, ἡ, belle-sœur.

Ἀνδραδῆλοι, τό, jeune beau-frère.

Ἀνδράδελφος, ὁ, beau-frère.

Ἀνδράκλα et ἀνδράχνη, ἡ, pour-
pier, herbe.

Ἀνδραπέδου, τό, esclave.

Ἄνδρας, ὁ, homme. || Mari. gr.
anc. ἀνὴρ.

Ἀνδρεία, ἡ, valeur, courage.

Ἀνδρείος, α, ου, brave. || Robuste.

Ἀνδρειότης et ἀνδρειοσύνη, ἡ, va-
leur, courage.

Ἀνδρειωμένα, adv. vaillamment.

Ἀνδρειωμένος, η, ου, brave.

Ἀνδρειώνω, donner du courage.

Ἀνδρειώσασθαι, prendre courage.

|| Être brave. || Devenir homme.

Ἀνδρείως, adv. vaillamment.

Ἀνδρεία, V. Ἀνδρεία.

Ἀνδρακτεργαστήρι, τό, atelier
de sculpteur.

Ἀνδραίς, ὁ, statue. gr. anc.

Ἀνδράϊζω, V. Ἀνδρειώνω.

Ἀνδραϊκίος et ἀνδραϊκίος, adj. vi-
ril, mâle; d'homme; de mari.

Ἀνδραϊκίαι, adv. en homme. || En
Mari.

Ἀνδρογυναικία, ἡ, femme cou-
rageuse. || Femme hommasse.

Ἀνδρογυναικίος, ὁ et ἡ, herma-
phrodite. gr. anc. ἀνδρόγυνος.

Ἀνδρόγυνου, τό, couple, le mari
et la femme. r. ἀνὴρ, γυνή.

Ἀνδρογυνοχωριστιά, ἡ, divorce.

Ἀνδρομακῆς, adj. qui aime les
hommes avec passion.

Ἀνδρομακία, ἡ, passion pour
les hommes.

Ἀνδρομηκῆς, ὁ, adj. de taille
d'homme.

Ἀνδρότης, ἡ, virilité, âge d'hom-
me. || Bravoure.

Ἀνδρόφωνος, adj. qui a une voix
mâle.

Ἀνεβάζω, hausser. || Avancer.

Ἀνεβάθρα, ἡ, théâtre.

Ἀνεβαίνω, monter, p. ἀναβαίνω.

Ἀνέβαστις, ἡ, montée; ascension.

Ἀνέβασμα, τό, même sign. || Élé-
vation; renchérissement.

Ἀνεβασμένος, η, ου, monté; haus-
sé; renchéri.

Ἀνεβατός, ἡ, ὄν, qu'on peut
monter. Ἀνεβατὸν ψωμί, pain
fermenté.

Ἀνεβγαλτος, V. Ἀνεύγαλτος.

Ἀνέβηκα et ανέβην, aor. d'ἀναβαί-
νω.

Ἀνεβοκατεβαίνω, monter et des-
cendre.

Ἀνεβοκατέβασμα, τό, l'action de
monter et descendre.

Ἀνέγκικτος, V. Ἄγκικτος.
 Ἀνεγκράτεια, ἡ, incontinence.
 Ἀνεγκρατής et ἀνεγκράτης, *adj.*
 incontinent, intempérant.
 Ἀνεγνοιασία, ἡ, nonchalance.
 Ἀνεγνοιάστια, *adv.* sans soin ;
 sans souci.
 Ἀνεγνοιάστος, η, ου, qui n'a pas
 de souci ; négligent.
 Ἀνεγνωσμένος, η, ου, lu.
 Ἀνέγνωμος, *adj.* sot. || Ingrat.
 Ἀνεζήτητος, η, ου, non demandé.
 Ἀνεῖ, ρ. ἀνοίγει. Ἡ θύρ' ἀνεῖ, la
 porte s'ouvre. V. Ἀνοίγω.
 Ἀνεκδήγητα, *adv.* d'une ma-
 nière inexprimable.
 Ἀνεκδήγητος, η, ου, indicible.
 Ἀνεκδικησία, ἡ, impunité.
 Ἀνεκδίκητα, *adv.* sans vengeance.
 Ἀνεκδίκητος, η, ου, non vengé.
 Ἀνέκδοτος, η, ου, inédit.
 Ἀνέκδοτον, τό, anecdote.
 Ἀνέκδοτος, η, ου, non dépouillé.
 Ἀνεκκλήτος, η, ου, inexprima-
 ble.
 Ἀνέκφραστος, η, ου, indicible,
 ineffable.
 Ἀνελεήμονα et ἀνελεημόνητα, *adv.*
 sans pitié.
 Ἀνελεήμονος et ἀνελεήμων, *adj.*
 impitoyable.

Ἀνελέταις, αἰ, pendants d'oreil-
 les.
 Ἀνελευθερία, *adv.* sans générosité.
 Ἀνελευθερία, ἡ, avarice.
 Ἀνελευθερός, *adj.* avare.
 Ἀνελλιπής, *adj.* non défectueux.
 Ἀνελπισία, ἡ, désespoir.
 Ἀνελπιστα et ἀνελπίστως, *adv.*
 inopinément ; contre toute es-
 pérance.
 Ἀνελπιστος, η, ου, inespéré.
 Ἀνέλυμα, etc. V. Ἀνάλυμα.
 Ἀνεῶ, V. Ἀναλύω.
 Ἀνέμη, ἡ, tournette, dévidoir.
 Ἀνεμίζω, éventer. || Donner de
 l'air.
 Ἀνεμική, ἡ, tourbillon de vent.
 Ἀνεμικός, ἡ, όν, exposé aux
 vents.
 Ἀνεμισμα, τό, l'action d'éventer.
 Ἀνεμιστήρι, τό, éventail. || Ven-
 tilateur.
 Ἀνεμοβλογιαῖς, αἰ. petite vé-
 role volante. r. ἄνεμος et εὐ-
 λογία. V. Εὐλογία.
 Ἀνεμοβροχή, ἡ, vent pluvieux.
 Ἀνεμογάμης, ό, crécerelle, oi-
 seau. || *Au fig.* écervelé.
 Ἀνεμοδουλειά, ἡ, petite affaire.
 Ἀνεμοζάλη, ἡ, bourrasque.
 Ἀνεμοθάλασσο, τό, tempête.

Άνεμοκαιριά, ή, temps où il fait du vent, saison des vents.

Άνεμοκύακλος, *adj.* bouffi d'orgueil.

Άνεμόμετρον, τό, anémomètre.

Άνεμόμυλος, ό, moulin à vent.

Άνεμοπαραπετάσμα, τό, paravent.

Άνεμόποδος, ό, pied du dévidoir.

Άνεμοπύρωμα, τό, vent chaud. || Erysipèle.

Άνεμος, ό, vent. || Pet. Πήγαινε εις τον άνεμον, va-t-en au diable. Κάμνει του άνέμου ταϊς δουλιαις, il fait des merveilles. Πραγμα του άνέμου, affaire d'un moment.

Άνεμοσάλωμα, τό, coup de vent. || Mouvement d'un enfant dans le sein de sa mère.

Άνεμοσάλος, ό, bourrasque.

Άνεμόσκαλα, ή, échelle portative.

Άνεμοσκέπη, ή, abri contre le vent. || Paravent.

Άνεμοσκόπιον, τό, anémoscope.

Άνεμοσκορπίζω, dissiper.

Άνεμοσκόρπισμα, τό, dispersion.

Άνεμοσκόρπιστος, η, ου, dispersé par le vent.

Άνεμόσουπα, ή, soupe de pain et d'eau.

Άνεμοστάτης, ό, paravent.

Άνεμοστροβίλος et άνεμοστροβίλος, ό, tourbillon de vent, tempête. γ. στροβιλέω.

Άνεμόσυρμα, τό, bouffée de vent.

Άνεμοσπαργμένος, η, ου, agité par le vent.

Άνεμοσάραξις et άνεμοσπαρχή, ή, bourrasque.

Άνεμοσπαρχώδης, *adj.* orageux.

Άνεμούρα, ή, tourbillon de vent.

Άνεμοφύσημα, τό, bouffée de vent.

Άνεμοχώροταρον, τό, pariétaire.

Άνεμπίστευτα, *adv.* déloyalement.

Άνεμπίστευτος, η, ου, déloyal.

Άνεμπιστοσύνη, ή, déloyauté.

Άνεμπόδιστα et άνεμποδίστως, *adv.* librement. || Sans défense.

Άνεμπόδιστος, η, ου, non empêché; non défendu.

Άνέμπορος, etc. V. Ανήμπορος.

Άνεμούαλος, η, ου, écervelé.

Άνεμόδης, *adj.* venteux. || Vain.

Άνεμώνη, ή, anémone, *plante.*

Άνευδείης, *adj.* qui n'est pas dans le besoin.

Άνευεργησία, ή, désœuvrement.

|| Inefficacité.

Άνεύρηγτα, *adv.* oisivement. || Sans efficacité.

Ἄνευέργητος, η, ου, désœuvré. ||
Inefficace. || Qui n'est pas mis
en œuvre. r. α pr. ἐν, ἔργον.

Ἄνευόχλητος, η, ου, non inquiété.

Ἄνευαγόραστος, η, ου, non ra-
cheté. r. ἀνά, ἐξ, ἀγορά.

Ἄνευαγόρευτος, η, ου, non con-
fessé. r. α pr. ἐξαγορεύω.

Ἄνευἄλειπτος, η, ου, ineffaçable.

Ἄνευἄντλητος, η, ου, inépuisable.

Ἄνευἄρτητον, τό, indépendance.

Ἄνευἄρτητος, η, ου, indépendant.

Ἄνευἔγνωιαστος, *adj.* qui n'est
pas encore débarrassé de soin,
de souci. r. α pr. ἐξ, ἔγνωια.

Ἄνευἔρευνητον, τό, impénétrabi-
lité.

Ἄνευἔρευνητος, *adj.* qu'on ne
peut scruter.

Ἄνευἔταστα, *adv.* sans examen.

Ἄνευἔταστος, η, ου, non examiné.

Ἄνευἔγηγτα, *adv.* d'une manière
inexplicable.

Ἄνευἔγηγτος, η, ου, inexplicable;
ineffable.

Ἄνευἔθρησκεία, ἡ, tolérance.

Ἄνευἔθρησκος, η, ου, tolérant.

Ἄνευἔκκεῖα, ἡ, indulgence.

Ἄνευἔκκακος, η, ου, indulgent.

Ἄνευἔκρηκτος, η, ου, impéné-
trable.

Ἄνευἔοδα et ἀνευἔοδος, *adv.* sans
frais.

Ἄνευἔοδιαστος, η, ου, non dépen-
sé.

Ἄνευἔοδος, η, ου, qui n'a point à
dépenser. || Qui n'a point de
frais à faire. || Qui n'a point
d'issue.

Ἄνευἔομολόγητα, *adv.* sans con-
fession.

Ἄνευἔομολόγητος, η, ου, non con-
fessé. r. α pr. ἐξομολογέω.

Ἄνευἔκλιετος, η, ου, non loué. ||
Non louable. r. α pr. ἔκκλιος.

Ἄνευἔκτεχτα, etc. V. Ἄνευἔκτεχτα.

Ἄνευἔκτεχος, *adj.* sans titre.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* incapable.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* inhabile.

Ἄνευἔκτεκος, ἡ, incapacité.

Ἄνευἔκτεκος, ἡ, négligence.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* négligent.

Ἄνευἔκτεκος, η, ου, inconstant.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* ignorant.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* non visité.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* incroyable.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* qui ne re-
vient pas.

Ἄνευἔκτεκος, *adv.* maladroitement.

Ἄνευἔκτεκος, *adj.* inhabile.

Ἄνευἔκτεκος, ἡ, maladresse.

Ἀνεπρόκοπος, V. Ἀπρόκοπος.
 Ἀνεπτυγμένως, *adv.* clairement, en détail. r. α pr. πτύσσω.
 Ἀνεραϊίδεις, αἱ, Néréides.
 Ἀνεργαστος, η, ου, brut.
 Ἀνεργος, η, ου, désœuvré.
 Ἀνερηήμεντος, η, ου, inexplicable.
 Ἀνερώτημα, V. Ξαναρώτημα.
 Ἀνερώτητα, *adv.* sans demander.
 Ἀνερώτητος, η, ου, non interrogé.
 Ἀνεσις, ἡ, trêve, repos. || Rémission des péchés, opp. à ἐπίτασις. Mè ἀνεσιν, à loisir.
 Ἀνεστήθην, ἀνεστήθηκα, aor. pass. d'ἀνασπαίνω ἀνέστησα, aor. act.
 Ἀνετοιμασία, ἡ, absence de préparation.
 Ἀνετοιμαστος, η, ου, non préparé.
 Ἀνετοιμος, η, ου, qui n'est pas prêt. gr. anc.
 Ἄνευ, *adv.* sans.
 Ἀνεύγαλτος, η, ου, qui ne sort pas. Κόρη ἀνεύγαλτη, jeune fille timide et bien élevée. r. α pr. ἐκθάλλω.
 Ἀνεύθυνος, *adj.* irrépréhensible.
 Ἀνευλάβεια, ἡ, indévotion.
 Ἀνευλαβής, *adj.* indévoit.
 Ἀνευλαβῶς, *adv.* sans dévotion.
 Ἀνεύρετος et ἀνεύρητος, η, ου, introuvable.

Ἀνεύρισμα, τό, anévrisme. ·
 Ἀνεύσπλαγγχα, *adv.* impitoyablement.
 Ἀνευσπλαγγχία, ἡ, inhumanité.
 Ἀνεύσπλαγγχος, *adj.* impitoyable. r. α. pr. εὔ, σπλάγγχου.
 Ἀνευχάριστα et ἀνευχάριστως, *adv.* sans contentement. || Avec ingratitude.
 Ἀνευχαριστησία, ἡ, mécontentement. || Ingratitude. || Insatiabilité.
 Ἀνευχάριστος, η, ου, mécontent. || Ingrat. || Que rien ne peut contenter. r. α pr. εὔ, χάρις.
 Ἀνέφαλος, η, ου, serein, sans nuage. gr. anc. ἀνέφελος.
 Ἀνεχόρταστα, *adv.* insatiablement. r. α pr. χορτάζω.
 Ἀνεχόρταγος et ἀνεχόρταστος, η, ου, insatiable. || Non rassasié.
 Ἀνέχω, lever. || Supporter.
 Ἀνεψάκι, τό, petit neveu.
 Ἀνέψητος, *adj.* non cuit; non rôti. r. α pr. ἔψω.
 Ἀνεψιά, ἡ, nièce.
 Ἀνεψίδι, τό, dim. de ἀνέψι, τό, et ἀνεψιός, ό, neveu. Πρῶτον ἢ δευτέρων ἀνέψια, neveux au premier ou au second degré.
 Ἀνεθάζω, V. Ἀνεθάζω.

Ἄνηθον, τό, aneth, *plante*.
 Ἀνήκουστα, *adv.* d'une manière inouïe.
 Ἀνήκουστος, η, ου, inouï.
 Ἀνήκω, appartenir. || Concerner.
 Ἀνήλικα, τά, des mineurs.
 Ἀνήλικος, ὁ et ἡ, mineur, pupille.
 Ἀνήλιος, *adj.* qui est sans soleil.
 Ἀνήμερα, *adv.* d'une manière sauvage. r. α pr. ἡμερος. || Au point du jour. r. ἀνά, ἡμέρα.
 Ἀνημέρευτος, η, ου, non calmé. || Indomptable.
 Ἰνὴμερος, *adj.* sauvage; indocile.
 Ἀνήμπορα, *adv.* languissamment; faiblement.
 Ἀνημπορία, ἡ, indisposition. || Impuissance. r. α pr. ἐν, πόρος.
 Ἀνήμπορος, η, ου, indisposé. || Impuissant.
 Ἀνημπορῶ, être malade.
 Ἀνήξευρα, *adv.* sans savoir.
 Ἀνήξευριά, ἡ, ignorance.
 Ἀνήξευρος, η, ου, qui ne sait pas.
 Ἀνὴρ, ὁ, homme; mari. gr. anc.
 Ἄνισον, τό, anis, *plante*.
 Ἀνήσυχα, *adv.* avec inquiétude.
 Ἀνήσυχις, ἡ, inquiétude.
 Ἀνήσυχος, η, ου, inquiet.
 Ἀνήρορα, *adv.* en montant.

Ἀνηρορίζω, monter une hauteur.
 Ἀνηροροκατήρορος, ὁ, inégalité de terrain.
 Ἀνήρορος, ὁ, montée. || Hauteur. || Les régions de l'orient.
 Ἀνήρητος, *adj.* V. Ἀνέρητος.
 Ἀνθηκατόνταρχος, ὁ, lieutenant d'une compagnie. r. ἀντί, ἐκατόν, ἀρχός.
 Ἀνθησις, ἡ, et ἀνθισμα, τό, fleuraison.
 Ἀνθίζω, fleurir.
 Ἀνθιππασία, ἡ, tournoi. r. ἀντι, ἵππος.
 Ἀνθίστασις, ἡ, opposition. Ἀνθίστασις τριτολαβοῦσα, tierce-opposition.
 Ἀνθοβολῶ, sentir bon.
 Ἀνθολογία, ἡ, anthologie.
 Ἀνθολόγιον, τό, spicilège.
 Ἀνθολογῶ, cueillir des fleurs.
 Ἀνθομυρίζω, sentir bon.
 Ἀνθόνερον, τό, eau de fleur d'orange.
 Ἄθος, τό, fleur. || Élite.
 Ἀνθρακιά, ἡ, brasier.
 Ἄνθραξ, ὁ, braise. || Escarboucle. || Anthrax ou charbon.
 Ἀνθρωπάκι, τό, petit homme.
 Ἀνθρωπαρέσκεια, ἡ, acception des personnes. || Complaisance.

Ἀνθρωπάρεσκος, *adj.* qui fait acception des personnes. || Complaisant.

Ἀνθρωπάριον, τό, petit homme.

Ἀνθρωπιά, ἡ, politesse.

Ἀνθρωπιζω, humaniser; polir.

Ἀνθρωπινά, *adv.* humainement.

|| Poliment.

Ἀνθρώπινον, τό, l'humanité.

Ἀνθρωπινός, ἡ, ὄν, humain. || Poli.

Ἀνθρώπινος, η, ον, humain. Τὸ

ἀνθρώπινον γένος, le genre humain.

Ἀνθρωπίσκος, ὁ, petit homme.

Ἀνθρώπισμα, τό, humanité; civilisation.

Ἀνθρωπόθεος, ὁ, l'Homme-Dieu.

Ἀνθρωποκτονία, ἡ, homicide.

Ἀνθρωποκτόνος, ὁ, meurtrier.

Ἀνθρωπολάτρης, ὁ, adorateur

d'hommes.

Ἀνθρωπολογία, ἡ, description du

corps humain.

Ἄνθρωπος, ὁ, homme. || Valet.

Ἀνθρωπότης, ἡ, l'humanité.

Ἀνθρωπόμορφος, *adj.* qui a une

forme humaine.

Ἀνθρωπομορφίτης, ὁ, qui donne

à Dieu une figure d'homme.

Ἀνθρωποφαγία, ἡ, anthropophage.

Ἀνθρωποφάγος, ὁ, anthropophage.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconsul.

Ἀνθῶ, fleurir. || Pousser.

Ἀνίατα, *adv.* d'ἀνίατος, η, ον, incurable. || Irrémédiable. Ἐπαθε

τὰ ἀνίατα, il a souffert l'infini.

Ἀνίερος, *adj.* profane.

Ἀνιερώνω, profaner. r. α pr. ἐσρέω.

Ἀνιερωσύνη, ἡ, profanation.

Ἄνεθου, τό, V. Ἄνηθου.

Ἀνίκητα, *adv.* invinciblement.

Ἀνίκητος, η, ον, invincible.

Ἀνίξευρα, etc. V. Ἀνήξευρα.

Ἄνιπτος, η, ον, nou lavé.

Ἄνισα, *adv.* inégalement.

Ἄνισκος, *adj.* qui n'a point

d'ombre; qui n'en donne point.

Ἄνιστος, η, ον, inégal. gr. anc.

Ἄνιστον, τό, anis, plante.

Ἀνισότης, ἡ, inégalité.

Ἀνιστόρητος, η, ον, qu'on ne

peut décrire. r. α pr. ἱστορέω.

Ἀνίσχυρος, *adj.* faible, inefficace.

Τὸ ἀνίσχυρον, l'inefficacité.

Ἀνίτως, si. Ἀνίτως καί, en cas

que. Ἀνίτως καὶ θέν, sinon.

Ἀνίψητος, V. Ἄψητος.

Ἄννοιῶ, rappeler, représenter.

Ἄννοιου ἢ κούφιας τουφεκιάς

τὸν ἄδη (Δῆμος.), le bruit sourd

de cette fusillade me représente l'enfer. r. ἔννοιαι.

Ἄνοδος, ἡ, chemin montant.

Ἀνοησία, ἡ, bêtise. || Imprudence.

Ἀνόητος, η, ον, étourdi || Imprudent.

Ἀνόθευτος, η, ον, non falsifié.

Ἄνοια, V. Ἀνοησία.

Ἄνοιγμα, τό, et ἀνοιγμάδα, ἡ, ouverture.

Ἄνοιγμένος, η, ον, ouvert.

Ἀνοιγοσφάλισμα, τό, l'action d'ouvrir et de fermer. Ἀνοιγοσφάλισμα τῶν ματιῶν, clignement des yeux. Εἰς ἕνα ἀνοιγοσφάλισμα, dans un clin d'œil.

Ἀνοιγοσφᾶλλω, ouvrir et fermer.

Ἀνοίγω, ouvrir. || Aller en pleine mer. gr. anc. Ἀνοίγει ὁ καιρός : le temps s'éclaircit.

Ἀνοίχαστος, adj. non loué, non affermé. r. α pr. ἐνοίχιον.

Ἀνοικοδομή, ἡ, réédification.

Ἀνοικοδομῶ, rebâti.

Ἀνοικτά, adv. ouvertement.

Ἀνοικτός, ἡ, ὄν, ouvert. || Clair.

Κόκκινον ἀνοικτόν, rouge clair.

Ἀνοιξίς, ἡ, ouverture. || Printemps.

Ἄνομα, adv. iniquement.

Ἀνόμημα, τό, delit, crime; iniquité.

Ἄνομία, ἡ, iniquité.

Ἄνομηρία, ἡ, sécheresse, manque de pluie.

Ἄνόμοια, adv. diversement.

Ἄνόμοιος, adj. dissemblable, divers; inégal.

Ἄνομοιότης, ἡ, dissemblance.

Ἄνομος, η, ον, inique; illégal.

Ἄνόμως, adv. iniquement.

Ἄνόρεκτος, adj. dégoûté; qui est sans appétit.

Ἄνορεξία, ἡ, dégoût; manque d'appétit. gr. anc.

Ἄνορθωτής, ὁ, réparateur.

Ἄνόσιος, adj. détestable. || Impie.

Ἄνοσιότης, ἡ, impiété.

Ἄνοσος, adj. sain, bien portant.

Ἄνοστα, adv. désagréablement; sans aucun goût.

Ἄνοσταδα, ἡ, insipidité.

Ἄνοσταίνω et ἀνοστιζω, affadir.

|| Ennuyer. Ἄνοσταίνω πρὸς τινα, déplaire à quelqu'un.

Ἄνοστις, ἡ, fadeur. || Désagrément.

Ἄνοστος, η, ον, fade, insipide.

|| Désagréable.

Ἀνότιστος, η, ον, non humecté.

Ἄνοχη, ἡ, tolérance. gr. anc.

Ἀνσυθέτητος, η, ου, non conseil-
lé. || Incorrigible.

Ἀνταγάπη, ἡ, amour mutuel.

Ἀνταγαπημένος, η, ου, qui aime
et est aimé.

Ἀνταγαπῶ, aimer qui nous aime.

Ἀνταγωνίζομαι, entrer en con-
currence.

Ἀνταγωνιστής, ὁ, antagoniste.

Ἀνταλλαγῆ, ἡ, et ἀντάλλαγμα,
τό, échange, troc.

Ἀνταλλαγματικόν, τό (s. ent.
γράμμα), lettre de change.

Ἀντάμα, ensemble. Ἀντάμα μου,
avec moi. r. ἐν τῷ ἅμα.

Ἀνταμείβω, compenser. || récom-
penser; payer de retour.

Ἀντάμειψις et ἀντάμευσις, ἡ, ré-
compense.

Ἀνταμευτής, ὁ, rémunérateur.

Ἀνταμευτικός, ἡ, ὄν, rémunéra-
toire.

Ἀνταμοιβή, ἡ, récompense.

Ἀνταμοιβᾶσις, α, ου, mutuel.

Ἀντάμωμα, τό, union. || Entrevue.

Ἀνταμώνω, joindre. || S'aboucher.

Ἀντάμωσις, ἡ, union. || Rencontre.

Ἀνταμωτής, ὁ, celui qui unit. ||

Celui qui a une entrevue.

Ἀνταμωτικός, ἡ, ὄν, qui a la for-
ce d'unir.

Ἀντανάγκασις, ἡ, réfléchisse-
ment; reflet.

Ἀντανάγκαστικός, ἡ, ὄν, réflé-
chissant. Ἀντανάγκαστικὴ θύ-
ναμις, réflexibilité.

Ἀντανακλῶ, réfléchir, refléter.

Ἀνταποδίδω, récompenser. || Ren-
dre la pareille.

Ἀνταπόδομα, τό, et ἀνταπόδοσις,
ἡ, rétribution, récompense. ||
Revanche; représailles.

Ἀνταποδοτικός, ἡ, ὄν, rémuné-
ratoire.

Ἀνταποκρίνομαι, répondre. || Cor-
respondre.

Ἀνταπόκρισις, ἡ, réponse. || Cor-
respondance.

Ἀντάρα, ἡ, tracas. || Bourrasque.
|| Combat.

Ἀνταρκτικός, *adj.* antarctique.

Ἀντέννα, ἡ, antenne, vergue. r.
lat. antenna.

Ἀντεραστής, ὁ, rival. gr. anc. v

Ἀντερί, τό, veste.

Ἀντερισύμη, avoir des égards.

Ἀντερων, τό, entrailles. gr. anc.
ἔντερων.

Ἄντρα, ἡ, mollet de la jambe.

Ἀντηλιά, ἡ, réverbération du
soleil. r. ἀντί, ἥλιος.

Ἀντήλιον, τό, abat-jour, persien-

ne. || OEillère de cheval. gr. anc.
ἀνθήλιον.

Ἀντήχημα, τό, et ἀντήχησις, ἡ,
résonnement, retentissement.

Ἀντηχητικός, ἡ, ὄν, qui retentit.

Ἀντηχῶ, résonner, retentir.

Ἀντί et ἀντίς, *prép.* au lieu de.

Ἀντίς νά, *conj.* Ἀντίς νά συνει-
σφέρῃ εἰς, au lieu de, ou bien
loin de contribuer à.

Ἀντί, τό, ensuble de tisserand.

Ἀνταγάπη, V. Ἀνταγάπη.

Ἀντιβάλλμα et ἀντιβάλλσιμον, τό.
opposition. || Comparaison.

Ἀντιβάλλω, opposer, comparer.

Ἀντιβασιλεία, ἡ, vice-royauté.

Ἀντιβασιλεύς, ὁ, vice-roi.

Ἀντιβασιλεύω, être vice-roi.

Ἀντιβοή et ἀντιβόησις, ἡ ἀντιβί-
χημα, τό, retentissement.

Ἀντιβοῶ, résonner, retentir.

Ἀντίγραμμα, τό, copie. || Contrat.

Ἀντιγραφή, ἡ, transcription.

Ἀντιγραφεύς, ὁ, copiste.

Ἀντιγράφον, τό, copie.

Ἀντιγράφω, copier, transcrire.

Ἀντίδερρον, V. Ἀντίδωρον.

Ἀντίδι, τό, endive, *espèce de*
chicorée. r. lat. intybum.

Ἀντίδικος, *adj.* adversaire.

Ἀντιδοξάζω, être d'avis différent.

Ἀντιδοξος, η, ον, qui est d'avis
différent.

Ἀντιδοσις, ἡ, récompense.

Ἀντιδοτον, τό, antidote.

Ἀντιδωρον, τό, pain-bénit.

Ἀντιζηλος, ὁ, compétiteur.

Ἀντιζυγι, τό, contre-poids.

Ἀντιζυγιάζω, contre-balancer.

Ἀντιζυγος, *adj.* qui contre-ba-
lance.

Ἀντίθεος, *adj.* opposé à Dieu.

Ἀντίθεσις, ἡ, opposition; anti-
thèse. gr. anc.

Ἀντίθετος, η, ον, opposé.

Ἀντίθυρον, τό, contre-porte.

Ἀντιπάλεσμα, τό, invitation réci-
proque. || Rappel.

Ἀντιπαλῶ, inviter à son tour. ||
Révoquer.

Ἀντιπεμμι, être situé en face de.

|| Être opposé, s'opposer.

Ἀντικείμενον, τό, l'objet.

Ἀντικείμενος, η, ον, opposé.

Ἀντικλειδι, τό, fausse clef; pas-
se-partout.

Ἀντικλότσημα; τό, ruade.

Ἀντικλωτῶ, régimber, ruer.

Ἀντικοπή, etc. V. διακοπή, etc.

Ἀντικούρσευμα, τό, représailles.

Ἀντικρούω, répercuter.

Ἄντικρυ et ἄντικρυς, *adv.* vis-à-vis.

Ἀντικρύζω, être vis-à-vis.
 Ἀντικρυνός, *adj.* qui est vis-à-vis.
 Ἀντικρουσμα, τό, l'action d'être vis-à-vis.
 Ἀντικτυπῶ, réfléchir, répercuter.
 Ἀντιλάλημα, τό, et ἀντιλαλιά, ἡ, retentissement; écho.
 Ἀντιλαλῶ, retentir, résonner.
 Ἀντιλαμπρά, ἡ, le dimanche de la Quasimodo.
 Ἀντίλαμπρα, *adv.* p. τῆ ἡμέρᾳ τῆς Λαμπρᾶς, au jour de Pâques.
 Ἀντιλέγω et ἀντιλογῶ, contredire; objecter.
 ἰντιλογία, ἡ, contradiction; objection.
 Ἀντιλογικός, ἡ, ὄν, contradictoire.
 Ἀντιλόγος, ὁ, contradicteur.
 Ἀντιμάχομαι, contester, disputer.
 Ἀντιμείω, ἀντιμεύω, V. Ἀνταμείβω.
 Ἀντιμίνσιον, τό, autel portatif.
 Ἀντιμισθία, ἡ, salaire, prix.
 Ἀντιμοναρχικός, ἡ, ὄν, antimonarchique.
 Ἀντιμόσιον, τό, antimoine.
 Ἀντινομία, ἡ, antinomie ou contradiction entre deux lois.

Ἀντιπάθεια, ἡ, antipathie.
 Ἀντιπαθής, *adj.* antipathique.
 Ἀντιπάλευμα, τό, lutte.
 Ἀντιπαλεύω, lutter.
 Ἀντίπαλος, *adj.* adversaire.
 Ἀντιπαροβάλλω, collationner.
 Ἀντιπαράθυρον, τό, contre-fenêtre.
 Ἀντιπαρχλήγουσα, ἡ (s. ent. συλλαβῆ), la syllabe antépénultième. r. lat. *ante*, avant.
 Ἀντιπαρεξετάζω, examiner en comparant.
 Ἀντίπαπας, ὁ, antipape.
 Ἀντιπάσχω, avoir de l'antipathie. gr. anc.
 Ἀντίπερα, *adv.* au-delà.
 Ἀντιπλήρωμα, τό, échange. || revanche.
 Ἀντιπληρώνω, échanger. || Prendre sa revanche.
 Ἀντίποδες, οἱ, les antipodes.
 Ἀντιποιοῦμαι, contrefaire.
 Ἀντιπολέμησις, ἡ, résistance.
 Ἀντιπολέμιος, *adj.* ennemi.
 Ἀντιπολεμῶ, contester, résister.
 Ἀντίπορτα, ἡ, contre-porte.
 Ἀντιπροΐει, τό, biens paraphernaux. r. ἀντί et προίξ.
 Ἀντιπροικίζω, donner un surplus de dot; au pass. le recevoir.

Ἀντιπροίσιμα, τό, le surplus de la dot.

Ἀντιπρόξενος, ὁ, vice-consul.

Ἀντιπρόσωπος, η, ον, qui est face à face.

Ἀντιπρόσωπος, ὁ, député, représentant.

Ἀντίπροχθες, adv. l'autre avant-hier.

Ἀντιπροχθισινός, ἡ, ὄν, qui est de l'autre avant-hier.

Ἀντιριοῦμαι, avoir des égards.

Ἀντιρόησις, ἡ, réfutation.

Ἀντιρόητικός, ἡ, ὄν, propre à réfuter.

Ἀντιρόητικῶς, adv. contradictoirement.

Ἀντίς, V. Ἀντί.

Ἀντισημειῶν, contre-marquer.

Ἀντισημειώσεις, ἡ, contre-marque.

Ἀντίσκιαι, οἱ, les antesciens.

Ἀντισκομένος, η, ον, part. passé passif d'ἀντισκόπτω.

Ἀντισκόπτω, interrompre. || Dissuader. || Discontinuer.

Ἀντίσχοψις, ἡ, interruption. || Discontinuation. || Distraction.

Ἀντίστασις, ἡ, objection. || Résistance.

Ἀντιστέκομαι, résister.

Ἀντιστήλι, τό, étai, support.

Ἀντιστηλώνω, étayer. r. στήλος.

Ἀντιστήριγμα, τό, soutien.

Ἀντιστηρίζω, soutenir. gr. anc.

Ἀντιστρατεύμα, τό, combat.

Ἀντιστρατεύω, combattre.

Ἀντίστροφος, adj. opposé.

Ἀντίστροφως, adv. au contraire.

Ἀντισφραγίζω, contre-sceller.

Ἀντίτειχόν, τό, contre-mur.

Ἀντίτεχνος, adj. émule de métier.

Ἀντιτριάρρχος, ὁ, lieutenant de vaisseau.

Ἀντίτυπον, τό, copie. gr. anc.

Ἀντιφάρμακον, τό, contre-poison.

Ἀντίφρασις, ἡ, contradiction.

Ἀντιφάσκω, contredire.

Ἀντιπρατικός, ἡ, ὄν, contradictoire.

Ἀντιπρατικῶς, adv. contradictoirement.

Ἀντιπέρομαι, s'opposer.

Ἀντίφρασις, ἡ, antiphrase.

Ἀντιρυσῶν, souffler d'un autre côté.

Ἀντίρῳνον, τό, antienne.

Ἀντιχαράκωμα, τό, contrevallation. r. ἀντι et χαράκω.

Ἀντιχαρίζω, V. Ἀνταμείβω.

Ἀντίχειρ, ὁ, pouce. r. ἀντί, χεῖρ.

Ἀντίχριστος, ὁ, antichrist.

Ἀντιχρονιά, ἡ, l'année prochaine.

Ἄντιχρονισμός, ὁ, anachronisme.
 Ἄντιψᾶλλον, chanter tour à tour.
 Ἄντιλημα, τό, puisage. gr. anc.
 Ἄντιλία, ἡ, seau. || Sentine.
 Ἄντιλῶ, puiser.
 Ἄντουομάζω, changer de nom.
 Ἄντουομασία, ἡ, autonomase.
 Ἄντραλα, ἡ, vertige.
 Ἄντραλίζω, ἀντραλώνω, étourdir.
 Ἄντραλίξομαι, avoir des vertiges.
 Ἄντραλισμα et ἀντραλώμα, τό,
 étourdissement; vertige.
 Ἄντρον, τό, antre.
 Ἄντωνυμία, ἡ, pronom.
 Ἄντωνυμιός, ἡ, ὄν, pronominal.
 Ἄνύδριστος, η, ον, non outragé.
 Ἄνυδρία, ἡ, sécheresse
 Ἄνυδρος, *adj.* qui est sans pluie.
 Ἄνύμφευτος et ἄνυμφος, *adj.* non
 marié.
 Ἄνυπακοή, ἡ, désobéissance.
 Ἄνυπάκουστος, η, ον, non exau-
 cé. || Non obéi.
 Ἄνυπανδρία, ἡ, célibat.
 Ἄνυπανδρος, *adj.* célibataire.
 Ἄνυπανδρος γυνή, femme non
 mariée. r. α pr. ὑπό, ἀνήρ.
 Ἄνυπαρκτος, *adj.* non existant.
 Ἄνυπεύθυνος, *adj.* irréprocha-
 ble. gr. anc.
 Ἄνυπήκοος, *adj.* désobéissant.

Ἄνυπόγραφος, η, ον, non sous-
 signé.
 Ἄνυπόδητος, *adj.* déchaussé.
 Ἄνυπόκριτος, η, ον, sincère.
 Ἄνυπόμονα, *adv.* impatiemment.
 Ἄνυπομόνευτος et ἀνυπόμονος, η,
 ον, impatient.
 Ἄνυπομονησία, ἀνυπομονιά, ἀνυ-
 πομονή, ἡ, impatience.
 Ἄνυπομόνητα, *adv.* impatiem-
 ment. || Insupportablement.
 Ἄνυπομόνητος, η, ον, impatient.
 || Insupportable.
 Ἄνυπόπτειτος, η, ον, non soup-
 çonné. || A l'abri de tout soup-
 çon.
 Ἄνυπόστατος, *adj.* qui n'a pas
 d'existence réelle. gr. anc.
 Ἄνυποταγή, ἡ, désobéissance.
 Ἄνυπότακτα, *adv.* sans soumis-
 sion.
 Ἄνυπότακτος, η, ον, non soumis;
 désobéissant. || Qu'on ne peut
 soumettre.
 Ἄνυποταξία, ἡ, désobéissance.
 Ἄνυπόφερτα, *adv.* insupporta-
 blement.
 Ἄνυπόφερτος, η, ον, insupport-
 able. r. α pr. ὑποφέρω.
 Ἄνυχάτος, η, ον, p. ὄνυχάτος,
 qui a des ongles.

Ἀνοχιζω, déchirer avec ses ongles. r. ὄνυξ.

Ἀνοφαντής, ὁ, tisserand. fém. ἡ ἀνοφαντοῦ et ἀνοφάντρια, qui de plus signifie araignée.

Ἀνοφανταργιό, τό, atelier de tisserand. r. ὄφρυ, ἐργαστήριον.

Ἄνω, adv. dessus; en haut.

Ἀνώγειον et ἀνώγει, τό; appartement d'en haut. || Cénacle. gr. anc. ἀνώγειον.

Ἀνώδυνος, η, ου, anodin, léuitif.

Ἄνωθεν, adv. d'en haut. Ο ἄνωθεν, le susdit.

Ἄνωκάτω, adv. sens dessus dessous. p. ἄνω κάτω.

Ἀνωμαλία, ἡ, anomalie, irrégularité. gr. anc.

Ἀνώμαλος, η, ου, irrégulier.

Ἀωνόμαστος, η, ου, qui est sans nom. || Qu'on ne peut nommer.

Ἀώνυμος, η, ου, anonyme.

Ἀνωρηθείς, εἶπα, ἐν, susdit.

Ἀνώριμος, adj. qui n'est pas encore mûr.

Ἄνωρίς, adv. de bonne heure. r. ἄνωρος, précoce.

Ἀνώτατος, η, ου, suprême.

Ἀνώτερος, ἐρα, ου, supérieur.

Ἄνωτέρω, adv. plus haut.

Ἄνωφελεστα, adv. inutilement.

Ἄνωφελεστος et ἀνωφελετος, η, ου, inutile.

Ἄνωφελεια, ἡ, inutilité.

Ἄνωφελής, adj. inutile; frivole.

Ἄνωφελῶς, adv. inutilement.

Ἀνώφλι et ἀνώφλιον, τό, linteau. r. ἄνω et φλιά.

Ἄξυγόραστος, η, ου, non racheté; non rachetable.

Ἄξυγόρευτος, adj. non confessé.

Ἄξυδέλη, etc. V. Ἐξυδέλη.

Ἄξυξ, τό, sextule ou 6e partie de l'once. gr. anc. ἕξάκιον.

Ἄξυμάρι, V. Ἄξυμος.

Ἄξυμος, ὁ, mesure, dimension.

Ἄξυμωμα, τό, l'action de mesurer.

Ἄξυμῶνω, prendre mesure.

Ἄξυμωτής, ὁ, mesureur; fém. ἡ ἀξυμώτρια.

Ἄξυνοίγω, etc. V. Ἐανοίγω, etc.

Ἄξυρτια, τά, agrès. r. ἕξυρτιζω.

Ἄξυρα et ἀξυραου, adv. à l'improviste.

Ἄξυραος, η, ου, subit, inopiné. r. ἕξ, ἄραω.

Ἄξυριστος, η, ου, non écumé.

Ἄξυροιαστία, ἡ, nonchalance.

Ἄξυροιαστα, adv. nonchalamment.

Ἄξυροιαστος, η, ου, non déga-

gé de tout soin || Nonchalant.
 Ἀξεδιάτροπος, *adj.* effronté. ||
 Timide, honteux.
 Ἀξεδικίωτος, *η, ου*, non vengé.
 Ἀξεμάστιτος, *η, ου*, non écossé,
 pelé ou plumé. *r. α pr.* ἔξ, *μα-*
δίω.
 Ἀξεμπέροθευτα, *adv.* d'ἄξεμπέρ-
 οθευτος, *η, ου*, non débrouillé.
 || Inextricable.
 Ἀξέταστα, *adv.* sans examen.
 Ἀξέταστος, *η, ου*, non examiné.
 || Impénétrable.
 Ἀξέστος, *η, ου*, non gratté; non
 raclé; non poli.
 Ἀξέσχιστος, *η, ου*, non déchiré.
 Ἀξέχωριστα, *adv.* inséparable-
 ment.
 Ἀξέχωριστος, *η, ου*, inséparable.
 Ἀξήπασία, *ἡ*, intrépidité.
 Ἀξήπαστος, *η, ου*, intrépide.
 Ἀξί, *τό*, le hut.
 Ἀξια, *adv.* dignement. || Adroi-
 tement.
 Ἀξια, *ἡ*, dignité. || Charge. || Ha-
 bileté.
 Ἀξιόγαστος, *η, ου*, admirable.
 Ἀξιόζω, *V.* Ἀξιόζω.
 Ἀξιόκουστος, *η, ου*, digne d'être
 écouté.
 Ἀξιασμός, *ὁ*, mérite.

Ἀξίγγι et ἄξιγγι, *τό*, suif.
 Ἀξίγκοζέρι, *τό*, chandelle. *r.*
 ὀξύγγιον et κηρός.
 Ἀξίγκερός, *ἡ, ὄν*, graissé avec
 du suif.
 Ἀξίγκεζώ et ἄξιγκώνω, graisser
 avec du suif. || Allécher. || Adu-
 ler.
 Ἀξίγκωμα, *τό*, l'action de grais-
 ser avec du suif. || Appât.
 Ἀξιέπεινα, *adv.* d'une manière
 louable.
 Ἀξιέπεινος, *η, ου*, digne de louan-
 ge.
 Ἀξιεπιθύμητος, *η, ου*, désirable.
 Ἀξιζώ, coûter; valoir; mériter.
 Δέν ἀξιζει, cela ne vaut rien.
 Ἀξινάσα, *ἡ*, grande hache.
 Ἀξινάρι, *τό*, petite hache.
 Ἀξίνη, *ἡ*, hache. || Pioche.
 Ἀξινογύρι, *τό*, pioche. *r.* ἀξίνη.
 ὄρουγή.
 Ἀξιογελαστος, *η, ου*, risible, ri-
 dicule.
 Ἀξιογέλωτος, *adj.* qui mérite
 d'être baffoué.
 Ἀξιοδίδακτος, *η, ου*, qui mérite
 d'être prêché.
 Ἀξιοδήγητος, *η, ου*, digne d'être
 raconté.
 Ἀξιοδάκρυτος, *η, ου*, déplorable.

Ἄξιζήλευτος, η, ου, digne d'en-
vie. gr. anc. ἀξιοζήλωτος.

Ἄξιοθαύμαστος, η, ου, digne d'ad-
miration. gr. anc.

Ἄξιοθεώρητος, η, ου, digne d'ê-
tre considéré.

Ἄξιοθρήνητος, η, ου, déplorable.

Ἄξιοθύμητος, η, ου, digne de
mémoire.

Ἄξιοκαταφρόνητος, η, ου, mé-
prisable.

Ἄξιοκατάκριτος, η, ου, condam-
nable.

Ἄξιοκλαυστος, η, ου, déplorable.

Ἄξιόλογα, adv. d'une manière
remarquable.

Ἄξιόλογος, η, ου, digne de con-
sidération.

Ἄξιομακάριστος, η, ου, digne du
bonheur du ciel. r. μάκρο.

Ἄξιομίμητος, η, ου, qui mérite
d'être imité.

Ἄξιόμισθα, adv. méritoirement.

Ἄξιομισθία, ἡ, mérite, titre à
une récompense.

Ἄξιόμισθος, η, ου, méritoire.

Ἄξιομνημόνευτος, η, ου, mémo-
rable. gr. anc.

Ἄξιομνηστος, η, ου, digne de
souvenir.

Ἄξιου, τό, habileté, capacité.

Ἄξιουίκτητος, η, ου, qui mérite
d'être vaincu.

Ἄξιούικος, η, ου, digne de la
victoire. gr. anc.

Ἄξιόπιστα et ἀξιοπίστως, adv.
authentiquement.

Ἄξιοπίστευτος, η, ου, digne de
foi.

Ἄξιοπιστία, ἡ, authenticité; au-
torité.

Ἄξιόπιστος, η, ου, authentique;
digne de foi. || Probable. Τὸ ἀ-
ξιόπιστον, authenticité; l'au-
thentique.

Ἄξιοπρεπής, adj. honorable,
bienséant.

Ἄξιοπρεπῶς, adv. convenable-
ment. || Avec dignité.

Ἄξιος, ια, ου, digne. || Capable.

Ἄξιοσημειώτα, adv. notablement.

Ἄξιοσημείωτος, η, ου, remar-
quable.

Ἄξιοσύνη et ἀξιώτης, ἡ, dignité.
|| Mérite. || Capacité.

Ἄξιοτίμητος, η, ου, estimable.

Ἄξιῶ, juger digne. || Daigner. ||
Rendre digne. V. Ἄξιῶνω.

Ἄξιώμα, τό, rang, grade, digni-
té. || Axiome.

Ἄξιομακτικός, ό, qui a une di-

gnité, fonctionnaire; ministre.
fém. ἡ ἀξιώματις.

Ἀξιώνω, rendre digne. || Élever à une dignité.

Ἀξιώνουμι, se rendre digne. || Être élevé à une dignité.

Ἀξίως, adv. V. Ἄξια.

Ἀξιώσις, ἡ, élévation à une dignité.

Ἀξοδίχστος, η, ου, non dépensé; non consumé.

Ἀξούγι, τό, V. Ἀξίγι.

Ἀξομολόγητος, η, ου, non confessé. r. α pr. ἐξομολογέω.

Ἀξοράφιστος et ἀξούριστος, η, ου, non rasé. r. α pr. ξυρός.

Ἀξουσίχστος, η, ου, non dominé.

Ἀξύπνητος, η, ου, non éveillé:

Ἀξυπόδητος, η, ου, non déchaussé.

Ἀξύριστος, η, ου, non rasé.

Ἀξυστος, η, ου, non raclé, non gratté, non poli.

Ἄξων et ἄξωνας, ὁ, axe; essieu.

Ἀϊόδημος, η, ου, célèbre.

Ἀκνία, ἡ, diligence, activité.

Ἀκνος, η, ου, prompt, diligent.

Ἀκνός, adj. qui ne boit pas de vin.

Ἀόματος, adj. aveugle.

Ἀορασία, ἡ, invisibilité. || Aveuglement.

Ἀόρατος, η, ου, invisible.

Ἀοράτως, adv. d'une manière invisible.

Ἀόριστος, η, ου, indéfini.

Ἀόριστος, ὁ, aoriste, temps.

Ἀορίστως, adv. indéfiniment.

Ἀπαγγελία, ἡ, ambassade. || Message, annonce.

Ἀπαγγέλλω, envoyer une ambassade. || Annoncer.

Ἄπαγε, interj. fi. r. ἀπό, ἄγε.

Ἀπαγόρευμα, τό, ἀπαγορεύσις, ἡ, défense, prohibition.

Ἀπαγορευτικός, ἡ, ὄν, prohibitif.

Ἀπαγορεύω, prohiber, défendre.

Ἀπάγρωτος, η, ου, non glacé.

Ἀπάθεια, ἡ, apathie. || Impassibilité.

Ἀπαθής, adj. apathique. || Impartial. || Impassible.

Ἀπαθῶς, adv. sans passion. ||

D'une manière impassible.

Ἀπαίδευσις, ἡ, manque d'instruction. || Impunité.

Ἀπαίδευτος, η, ου, ignorant. || Grossier. || Impuni.

Ἄπειθος et ἄπεις, adj. qui n'a point d'enfant.

Ἀπειθάνω, V. Ἀποθάνω.

Ἀπαίσια, adv. indécemment.

Ἀπαίσιος, ια, ου, indécent.

Ἀπαιτούμενον, τό, qualités requises.

Ἀπαιτῶ, demander, réclamer ; exiger. gr. anc.

Ἀπάκι, τό, et ἀπάκια, τά, aloyau, longe.

Ἀπακούμπι, τό, support.

Ἀπακουμπίζω et ἀπακουμπῶ, é-tayer. || S'appuyer.

Ἀπαλά, adv. mollement.

Ἀπαλαίνω, amollir.

Ἀπαλησμονεύω, oublier.

Ἀπαλθεινά, adv. véritablement.

Ἀπαλλοτριώμα, τό· ἀπαλλοτριώσις, ἡ, aliénation d'une propriété.

Ἀπαλλοτριώνω, aliéner une propriété.

Ἀπαλλοῦ, ρ. ἀπ' ἄλλοῦ, adv. d'un autre côté.

Ἀπαλοζῶ, vivre dans la mollesse.

Ἀπαλόν, τό, le haut de la tête.

Ἀπαλός, ἡ, ὄν, tendre, délicat, mou. gr. anc.

Ἀπαλότης, ἡ, mollesse.

Ἀπαλούτζικα, adv. un peu mollement.

Ἀπαλούτζικος, η, ον, un peu tendre, mollet.

Ἀπαλύω, amollir. || S'attendrir.

Ἀπάνθρευτος, η, ον, non marié.

Ἀπανθρευτοςύνη, ἡ, célibat.

Ἀπανεμία, ἡ, temps calme.

Ἀπάνθισμα, τό, chute des fleurs.

|| Recueil littéraire.

Ἀπανθίζω, défleurir.

Ἀπάνθρωπα, adv. inhumainement.

Ἀπανθρωπία, ἡ, inhumanité.

Ἀπάνθρωπος, adj. inhumain.

Ἀπανικός, ἡ, ὄν, de dessus.

Ἀπαντάω, V. Ἀπαντῶ.

Ἀπανταχοῦ, adv. partout.

Ἀπαντέχω, attendre.

Ἀπαντέχμα, τό· ἀπάντησις, ἡ, expectation.

Ἀπάντημα, τό· ἀπάντησις, ἡ, rencontre. gr. anc.

Ἀπαντηστικός, ἡ, ὄν, qui va au devant.

Ἀπάντικρυ et ἀπάντικρους, adv. en face. gr. anc.

Ἀπαντοχή, ἡ, expectative.

Ἀπαντοχή μου, ma douce espérance, expr. de tendresse.

Ἀπάντρευτος, V. Ἀπάνθρευτος.

Ἀπαντῶ, rencontrer.

Ἀπάνω, adv. et prép. dessus, en haut ; sur.

Ἀπαν ἀπάνω, tout au-dessus ; superficiellement.

Ἀπάνω εἰς τὸν καιρόν, juste au moment, à propos. Παρ' ἀπά-

νω, de plus. Ἀπάνω κάτω, sans dessus dessous; pêle-mêle. Βάνω άπάνω τινά, provoquer, agacer quelqu'un.

Ἀπανωθλιμένος, η, ου, mis dessus. || Chargé de. || Provoqué.

Ἀπανωθάλσιμον, τό, charge, commission, message.

Ἀπανωθάνω, mettre dessus. || Provoquer, irriter.

Ἀπανωθράκι, τό, culotte.

Ἀπανωγελέκι, τό, gilet de dessus.

Ἀπανωγραφή, V. Επιγραφή.

Ἀπανωέλα, ή, arrivée. r. έλᾶν

Ἀπανωμέρι et άπανωμέτρι, τό, portion en sus. r. μέρος, μέτρον.

Ἀπανωπήθημα, τό, assault.

Ἀπανωπηθῶ, assaillir.

Ἀπανωτυλι, τό, chapiteau.

Ἀπανωφόρι et άπανωφόρεμα, τό, vêtement de dessus.

Ἄπαξ, adv. une fois.

Ἀπαράβατος, η, ου, incompa-
rable.

Ἀπαράβατος, η, ου, inviolable.

Ἀπαράδατος, adv. inviolable-
ment.

Ἀπαράγγελτος, η, ου, non or-
donné, non commandé.

Ἀπαράδεκτος, η, ου, qu'on ne
peut recevoir; inadmissible.

Ἀπραίτητος, η, ου, indispen-
sable.

Ἀπρακάλεστα, adv. sans être
prié.

Ἀπρακάλεστος, η, ου, non prié.

Ἀπρακίνητος, η, ου, inébranla-
ble.

Ἀπραλλάκτα et άπραλλάκτως,
adv. sans changement.

Ἀπραλλάκτος, η, ου, immuable.
|| Tout-à-fait semblable.

Ἀπρακλαξία, ή, immutabilité.

Ἀπρακμήθητος, η, ου, incon-
solable.

Ἀπρασταλευτα, adv. sans remuer.

Ἀπρασταλευσιχ, ή, immobilité.

Ἀπρασταλευτος, η, ου, immobile,
stable.

Ἀπρατήρητα, adv. sans être vu.

Ἀπρατήρητος, η, ου, non ob-
servé. || Qu'on ne peut voir.

Ἀπραφυλάκτος, η, ου, impru-
dent, qui n'est pas sur ses
gardes.

Ἀπραφυλάκτως, adv. inconsidé-
rément.

Ἀπραγιζῶ, laisser. || Céder.

Ἀπραγίσμα, τό, abandon. || Ces-
sion.

Ἀπρέμφατος, ή, l'infinitif.

Ἀπρέσχω, déplaire.

Ἀπαρηγορησιά, ἡ, chagrin qui n'admet point de consolation.

Ἀπαρηγόρητα, *adv.* inconsolablement.

Ἀπαρηγόρητος, η, ον, inconsolable. *gr. anc.*

Ἀπαρθενία, ἡ, absence de virginité.

Ἀπαριθμησις, ἡ, dénombrement, numération.

Ἀπαριθμῶ, compter.

Ἀπάρνημα, τό· ἀπάρνησις, ἡ, reniement, abjuration. || Désaveu. Ἀπάρνησις ἑαυτοῦ, abnégation de soi-même.

Ἀπαρνητικός, ἡ, ὄν, de reniement, d'abjuration.

Ἀπαρνοῦμαι, renier, abjurer. || Désavouer, désapprouver.

Ἀπαρήσιιστος, η, ον, qui n'a pas de présence d'esprit; timide.

Ἄπαρτος, η, ον, non pris; inexpugnable. *r. a pr.* et ἀπαίρω.

Ἀπαρχή, ἡ, prémices.

Ἄπας, ἅπασα, ἅπαν, tout.

Ἄπαστος, η, ον, non salé.

Ἀπάστρευτα, *adv.* malproprement.

Ἀπάστρια, ἡ, malpropreté.

Ἄπάστρος, η, ον, malpropre.

Ἄπατεών, ὁ, trompeur; séducteur.

Ἄπάτη, ἡ, tromperie; attrape. || Séduction. || Erreur.

Ἄπατηλός, ἡ, ὄν, trompeur, séduisant. || Captieux.

Ἄπατηλῶς, *adv.* avec artifice.

Ἄπάτημα, τό· ἀπάτησις, ἡ, tromperie, séduction.

Ἄπατητής, ὁ, trompeur.

Ἄπάτητος, η, ον, non foulé aux pieds.

Ἄπατός, *p. ex.* Ἄπατός μου, moi-même, et au fém. ἀπατή μου, etc.

Ἄπατῶ, tromper, attraper. || Séduire.

Ἀπαύγασμα, τό, coruscation.

Ἄπαυθαδιάζω, oser. *r.* αὐθαδία.

Ἄπαυστα, *adv.* sans cesse.

Ἄπαυστος, η, ον, qui ne finit pas.

Ἄπαυτοῦ, *adv.* d'ici, de là.

Ἀπάρεσις, ἡ, délaissement.

Ἄπέ, *V.* Ἄπό.

Ἄπεγνωσμένος, η, ον, désespéré.

Ἄπεδῶ, *adv.* *p.* ἀπ' ἐδῶ, d'ici.

Ἄπεδῶ κ' ἐκεῖ, çà et là; désormais. Ἄπεδῶ καὶ ὀλίγον, d'ici à peu.

Ἄπεδῶθε, *V.* Ἄπεδῶ. Ἄπεδῶθε ἀπό, de ce côté de. *V.* Ἄπεκεῖθε.

Ἀπέζωσμένος, *adj.* p. ex. : Στρατιώτης ἀπέζωσμένος, soldat libéré du service.

Ἀπέθανα, aor. d'ἀποθαίνω.

Ἀπειθεία, ἡ, désobéissance. || Défiance.

Ἀπειθής, *adj.* désobéissant. || Incrédule; défiant.

Ἀπεικάζω, entendre, comprendre. || Conjecturer.

Ἀπείκασμα, τό, l'action de comprendre. || Conjecture.

Ἀπείκαστής, ὁ, qui comprend.

Ἀπείκαστικός, ἡ, ὄν, intelligent. || Qui conjecture.

Ἀπειλή, ἡ, menace. gr. anc.

Ἀπειλητικός, ἡ, ὄν, menaçant.

Ἀπειλῶ, menacer.

Ἀπείραχτος et ἀπείραχτος, η, ου, non molesté, non tourmenté.

Ἄπειρα, V. Ἀπείρωσ.

Ἀπειρία, ἡ, inexpérience. || L'infini.

Ἀπειροδύναμος, *adj.* infiniment puissant.

Ἀπειροκαλία, ἡ, mauvais goût.

Ἄπειρος, η, ου, infini, immense.

Εἰς ou ἐπ' ἄπειρον, à l'infini.

Ἀπειροτίμητος, η, ου, inestimable.

Ἀπείρωσ, *adv.* infiniment.

Ἀπεκεῖ, *adv.* de là. Ἀπεκεῖ καὶ ἐμπρός, dorénavant.

Ἀπεκεῖθε, *adv.* même sign. Ἀπεκεῖθε ἀπό, de l'autre côté de.

Ἀπελέγχω, dédire, désavouer.

Ἀπελέκυτος, η, ου, non taillé; brut. Εἶναι ξύλον ἀπελέκυτον, c'est une bûche. r. α pr. πέλεκυς.

Ἀπελεύθερος, *adj.* affranchi.

Ἀπελευθερῶ, affranchir.

Ἀπελευθέρωσις, ἡ, affranchissement.

Ἀπελπίζω, ôter l'espérance. || La perdre. Ἀπελπίζω τὸν ἀρρώστον, condamner un malade.

Ἀπελπιζομαι, perdre patience.

Ἀπελπισία, ἡ, ἀπελπισμα, τό, et ἀπελπισμός, ὁ, désespoir.

Ἀπελπισμένα, *adv.* en désespéré.

Ἀπελπιστικός, ἡ, ὄν, désespéré.

Ἀπέναντι, *adv.* et *prép.* vis-à-vis.

Ἀπέξω, p. ἀπ' ἔξω, de dehors.

Ἀπέραστος, η, ου, illimité.

Ἀπέρασις, ἡ, ἀπέρασμα, τό, passage, p. πέρασις et πέρασμα.

Ἀπέραστα, *adv.* sans passer. || Impénétrablement. r. α pr. περᾶν.

Ἀπεραστής, ὁ, passant.

Ἀπεραστικός, ἡ, ὄν, passager.

Ἀπεραστικῶς, *adv.* en passant.

- Ἀπέραστος, η, ον, non passé.
 Ἀπερίγραπτος, η, ον, non cir-
 conscrit.
 Ἀπερίεργα et ἀπερίεργως, adv.
 sans curiosité.
 Ἀπεριέργεια, ἡ, le peu d'envie
 d'apprendre; nonchalance.
 Ἀπερίεργος, η, ον, peu curieux
 de s'instruire; nonchalant.
 Ἀπερίλληπτος, ό, incompréhen-
 sible. Τὸ ἀπερίλληπτον, l'in-
 compréhensibilité.
 Ἀπερίοριστος, η, ον, imprescrip-
 tible; illimité.
 Ἀπεριπάτητος, η, ον, qu'on n'a
 pas foulé aux pieds. || Qu'on n'a
 pas promené. || Inaccessible.
 Ἀπερίτμητος, η, ον, incirconcis.
 Τὸ ἀπερίτμητον, incircconcision.
 Ἀπεριφάνεια, ἡ, humilité.
 Ἀπεριφάνος, η, ον, humble. r. α
 pr. et ὑπερηφάνεια.
 Ἀπεριρύλαξις, ἡ, défaut de gar-
 de, de surveillance.
 Ἀπερνῶ, passer. || Surpasser, p.
 περνῶ. r. περῶν· mais p. πείρ-
 νω, V. ce mot.
 Ἀπερρώμιμένος, η, ον, abject.
 Ἀπέρχομαι, partir, s'en aller.
 Ἀπεσταλμένος, η, ον, envoyé.
 Ἀπεστότες, V. Ἀφουτότες.

- Ἀπέταμα, τό, vol d'un oiseau. ||
 Jet.
 Ἀπετῶ, voler. || Jeter, p. πετῶ.
 Ἀπέχω, s'absenter. || Être eloi-
 gné. || S'abstenir.
 Ἀπεψία, ἡ, aepsie ou mauvaise
 digestion.
 Ἀπήγανος, ό, rue, plante. gr.
 anc. πήγανον.
 Ἀπηγόρευμα, τό· ἀπηγόρευσις.
 ἡ, défense, prohibition.
 Ἀπηγορευτικός, ἡ, όν, prohibitif.
 Ἀπηγορεύω, défendre.
 Ἀπηθῶ, etc. V. Πηθῶ, etc.
 Ἀπύθεια, ἡ, atrocité.
 Ἀπηνής, adj. atroce. gr. anc.
 Ἀπίστος, η, ον, non pris. ||
 Non saisissable. r. α pr. πιάζω.
 Ἀπηκτος, η, ον, non coagulé. ||
 Qui ne fige pas. r. α pr. πηγνύω.
 Ἀπιθάκι, τό, petite poire.
 Ἀπίδι, τό, poire. r. ἄπιον.
 Ἀπιδιά, ἡ, poirier.
 Ἀπίθανος, η, ον, improbable.
 Ἀπιθανότης, ἡ, improbabilité.
 Ἀπιλόγημα, etc. V. Ἀπωλογία.
 Ἀπιμπίλωτος, η, ον, non ourlé.
 Ἄπιστα, adv. infidèlement.
 Ἀπίστευτα, adv. incroyablement.
 Ἀπίστευτος, η, ον, incroyable.

Ἄπιστία, ἡ; infidélité, perfidie.

|| Incrédibilité.

Ἄπιστοσύνη, ἡ, incrédulité.

Ἄπιστῶ, être incrédule.

Ἄπίστως, *adv.* perfidement.

Ἄπλά, *adv.* simplement. || Fran-
chement. || Nettement. || En lan-
gue vulgaire.

Ἄπλάξα et ἀπλάθυνα, ἡ, grand
plat. || Plaine. || Place du mar-
ché. r. ἀπλόος.

Ἄπλαθῆνι, τό, petit plat.

Ἄπλανῆς, *adj.* non errant, fixe.

Ἄπλάνητος, η, ου, non séduit.

Ἄπλαστος, η, ου, non créé.

Ἄπλέρωτος, η, ου, v. Ἀπλήρωτος.

Ἄπλευσία, ἡ, innavigabilité.

Ἄπλευστος, η, ου, non navigable.

Ἄπλήγωτος, η, ου, non blessé;
invulnérable. r. α pr. πληγή.

Ἀπλήρωτος, η, ου, non payé;
impayable. || Qui n'est pas rem-
pli; qu'on ne peut remplir.

Ἀπλησίαστος, η, ου, inaborda-
ble. r. α pr. πλησιάζω.

Ἀπλόκαρδος, η, ου, magnanime.

Ἀπλολαλῶ, parler avec simpli-
cité, ou en langue vulgaire.

Ἀπλός, ἡ, όν, et ἀπλοῦς, ἀπλῆ,
ἀπλοῦν, simple; bon, ingénu.

|| Vulgaire.

Ἀπλότης, ἡ, simplicité, ingé-
nuité. gr. anc.

Ἀπλούμιστος, η, ου, non garni,
non décoré. r. lat. plumare.

Ἀπλοῦν, τό, la langue vulgaire.

Ἀπλόχερα, *adv.* libéralement.

Ἀπλοχέρης, *adj.* libéral; pro-
digie. r. ἀπλόος et χεῖρ.

Ἀπλοχεριά, ἡ, libéralité; pro-
digalité. || Soufflet.

Ἀπλοχερίζω, ἀπλοχερῶ, être li-
béral, prodigue.

Ἀπλόχωρος, η, ου, large, spa-
cieux. r. ἀπλόος, χώρα.

Ἄπλυτος, η, ου, non lavé.

Ἄπλωμα, τό, extension. || Étén-
doir.

Ἀπλώνω, étendre; déployer.

Ἀπλῶς, *adv.* simplement.

Ἄπλωσις, ἡ, extension.

Ἀπλωτός, ἡ, όν, étendu. Μαλλιά
ἀπλωτά, cheveux flottans.

Ἄπνικτος, η, ου, non suffoqué;
non noyé; non étranglé.

Ἄπνοια, ἡ, manque de respira-
tion. gr. anc.

Ἄπνους, *adj.* qui ne respire plus;
mort.

Ἀπό, *prép.* de, du, par; après
un compar., que. Ἀπό ποῦ;
d'où? Ἀπ' ἔξω, du dehors. Ἀπ'

ἐθῶ καὶ ἐμπρός, dorénavant.
 Ἀπὸ κοντά, de près. Ἀπὸ ἑθῶ
 καὶ θύαις ἡμέραις, d'ici à deux
 jours. Εἶξ ἀπό, indépendem-
 ment de, outre. Ἀφ' οὔ, depuis
 que.

Ἀποβαίνω, arriver, advenir.

Ἀποβάλλω, rejeter. || Destituer. ||

Avorter, comme ἀποβάλλομαι.

Ἀπόβαλα, τό, ἀπόβαλσις, ἡ, et
 ἀποβαλμένον, τό, avorton. ||

Fausse couche.

Ἀποβγαίνω, réussir. r. εὔ, βγαίνω.

Ἀπόβγαλα, τό, expulsion.

Ἀποβγαλμένος, η, ου, chassé.

Ἀποβγάνω, chasser. || Extraire.

r. ἀπό, ἐκ, βάλλω.

Ἀποβητόμενον, τό, issue. || Succès.

Ἀποβίωσις, ἡ, décès.

Ἀποβλέπω, regarder; concerner.

|| Viser à, tendre à. || Avoir é-
 gard à.

Ἀποβλέψιμον, τό, l'action de vi-
 ser à.

Ἀποβλητός, ἡ, όν, abject.

Ἀποβραδύς et ἀποβραδυῆς, adv. sur
 le soir. r. ἀπό, βραδύς.

Ἀποβράζω, finir de bouillir.

Ἀπόγειον, τό, apogée.

Ἀπογαλάκτησις, ἡ ἀπογαλάκτι-
 σμα, τό, sevrage.

Ἀπογαλακτίζω, ἀπογαλακτῶ, se-
 vrer.

Ἀπογάλια, adv. tout doucement.
 r. ἀπό, γαλήνη.

Ἀπόγδυμα, τό, dépouille.

Ἀπογδυμιάσις, ἡ, dépouillement.

Ἀπογδύω, dépouiller. r. ἀπό,
 ἐκθύω.

Ἀπόγεμα, V. Ἀπόγευμα.

Ἀπογέματος, η, ου, rempli.

Ἀπογεμίζω, remplir.

Ἀπογέμισμα, τό, remplissage.

Ἀπογεμιστής, ό, qui remplit.

Ἀπογέμωσις, ἡ, remplissage.

Ἀπόγευμα, τό, l'après-dînée. ||
 adv. après dîner.

Ἀπογευματίζω, ἀπογεύομαι, finir
 de dîner.

Ἀπογευματίσμα, τό, l'action de
 finir de dîner.

Ἀπογίνομαι, finir d'être fait,
 être fait entièrement.

Ἀπογαλής, adv. de bonne heu-
 re, r. ἀπό καλής, s. ent. ὄρας.

Ἀπογάκημα, τό, excursion.

Ἀπογάκω, courir çà et là.

Ἀπόγνωσις, ἡ, désespoir.

Ἀπόγονος, η, ου, descendant.

Οἱ ἀπόγονοι, la postérité.

Ἀπογοαμμένος, part. passé pass.
 d'ἀπογράφω.

Ἀπογράφω, copier. || Signer. || Achever d'écrire.

Ἀπογραφή, ἡ, copie. || Signature. || Inventaire; dénombrement.

Ἀπόγυμνος, η, ον, tout nu.

Ἀπογύμνωμα, τό, ἀπογύμνωσις, ἡ, l'action de mettre nu.

Ἀπογυμνῶνω, mettre nu.

Ἀπογυρίζω, retourner. || Rejeter, refuser. Ἀπογυρίζω ἀπὸ τὸν λόγον μου, je retire ma parole.

Ἀπόδειγμα, τό, démonstration.

Ἀποδεικνύω, démontrer, prouver. gr. anc.

Ἀποδεικτής, ὁ, démonstrateur.

Ἀποδεικτικός, ἡ, ὄν, démonstratif; convaincant. gr. anc.

Ἀποδεικτικόν, τό, s. ent. γράμμα, titre qui constate un droit.

Ἀποδεικτικῶς, adv. démonstrativement.

Ἀποδεικτός, ἡ, ὄν, démontrable.

Ἀπόδειξις, ἡ, preuve, démonstration. || Reçu que l'on met au bas d'un compte.

Ἀπόδειπνα, adv. après souper.

Ἀπόδειπνον, τό, l'après-soupée. || Complies.

Ἀποδειπνῶ, achever de souper.

Ἀποδείχω, V. Ἀποδεικνύω.

Ἀποδεικτικά, ἡ, dîme.

Ἀποδεικατίζω, ἀποδεικατῶ, ἀποδεικατώνω, décimer. || Dîmer.

Ἀποδεικίασιμα et ἀποδεικίατωμα, τό, ἀποδεικίασις, ἡ, décimation.

Ἀποδεικατιστής et ἀποδεικατωτής, ὁ, qui impose la dîme.

Ἀποδεικατῶν, ὁ, dîmeur.

Ἀποδεικτικός, ἡ, ὄν, propre à recevoir.

Ἀποδεικτός, ἡ, ὄν, recevable; admissible. gr. anc.

Ἀποδῆλοιπος, V. Ἐπίλοιπος.

Ἀπόδεια, τό, maléfice par lequel on prétend empêcher la consommation du mariage.

Ἀποδεδμένος, η, ον, celui ou celle qui par suite de ce maléfice ne peut consommer l'acte du mariage.

Ἀποδένω, nouer l'aiguillette, ou employer le maléfice dit ἀπόδεια. r. ἀπό, δέω.

Ἀποδέξιμον, τό, acceptation; admission.

Ἀποδέχομαι, accepter; admettre. gr. anc.

Ἀποδήμησις et ἀποδήμια, ἡ, voyage lointain.

Ἀποδήμητής, ὁ, expatrié.

Ἀποδήμῶ, s'en aller en voyage; s'expatrier. gr. anc.

Ἀποδιαβάζω, finir de lire.

Ἀποδιάλασμα, τό, achèvement d'une lecture.

Ἀποδιθέμενον, τό, attribut.

Ἀποδίδω, attribuer. || Concéder.

|| Rendre. r. ἀποδίδομι.

Ἀποδικαίωνω, excuser, justifier.

Ἀποδικαίωσις, ἡ, justification.

Ἀποδικαιωτικός, ἡ, έν, justificatif.

Ἀποδιωγμός, ό, et ἀποδιώξις, ἡ, expulsion.

Ἀποδιώχνω, chasser; rejeter. r. ἀπό, διώχω.

Ἀποδοκιμάζω, désapprouver.

Ἀποδοκιμασία, ἡ, désapprobation. gr. anc.

Ἀπόδοσις, ἡ, attribution. || Restitution. || Octave d'une fête.

Ἀποδότης, ό, celui qui rend.

Ἀποδοτικός, ἡ, έν, attributif.

Ἀποδοχεῖον, τό, receptacle.

Ἀποδοχή, ἡ, acceptation; admission.

Ἀποδόχος, ό, celui qui reçoit. fém. ἡ ἀποδόχισσα.

Ἀποδυναστεύω, débilitier entièrement. r. ἀπό, δυνατός.

Ἀποδυνατίσμα, τό, affaiblissement total.

Ἀπόξιμα, τό, apozème, décoc-tion. gr. anc.

Ἀποθνήσκω, mourir. r. ἀποθνήσκω.

Ἀποθνεύμενος, η, ου, part. passé, et ἀποθανών, οὔσα, mort, défunt.

Ἀπόθεμα, τό, position.

Ἀπόθεσις, ἡ, situation. || Déposition, dépôt. r. ἀποτίθημι.

Ἀποθετικός, ἡ, έν, qui a la puissance de déposer. Ῥήμα ἀποθετικόν, verbe déponent.

Ἀποθέτω, poser. || Déposer.

Ἀποθέωμα, τό, déification.

Ἀποθεώνω, déifier. r. ἀποθεώω.

Ἀποθέωσις, ἡ, apothéose.

Ἀποθηκάριος, ό, apothicaire.

Ἀποθήκη, ἡ, garde-meuble; magasin. gr. anc.

Ἀποθνήσκω, mourir. gr. anc.

Ἀποθυμία, ἡ, etc. V. Ἐπιθυμία.

Ἀποικησις, ἡ, changement de pays; émigration.

Ἀποικία, ἡ, colonie. gr. anc.

Ἀποικίζω, passer d'un pays dans un autre; émigrer.

Ἀποικογένης, ό, créole.

Ἀποικος, ό, colon. gr. anc.

Ἀποκαθάρισμα et ἀποκάθαρμα, τό ἀποκαθάρσις, ἡ, épluchure.

Ἀποκαθαρίζω, éplucher entièrement. || Purifier tout-à-fait.

Ἀποκαθήλωσις, ἡ, l'action de dé-

clouer. Ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ Χριστοῦ, la descente de croix.

Ἀπόκαιρα, *adv.* après coup.

Ἀποκλύπτω, révéler. *gr. anc.*

Ἀποκάλυψις, ἡ, révélation; apocalypse. *gr. anc.*

Ἀποκάνω, finir, achever. || Ἐτρε las; n'en pouvoir plus.

Ἀποκάρωμα, τό, assoupissement profond.

Ἀποκαρωματικός, ἡ, ὄν, narcotique, comateux.

Ἀποκαρώνω, assoupir. *r.* κάρωω.

Ἀποκατάστασις, ἡ, rétablissement. *gr. anc.*

Ἀποκαταστάτης, ὁ, restaurateur.

Ἀποκαταστατικός, ἡ, ὄν, qui a la force de rétablir, de réhabiliter.

Ἀποκαταστένω, réhabiliter.

Ἀποκατινός, ἡ, ὄν, de dessous.

Ἀποκάτω, *adv.* dessous.

Ἀποκει, *adv.* delà, ensuite. Ἀποκει καὶ ἐδῶ, de côté et d'autre, ou depuis cette époque jusqu'à présent. *r.* ἀπό, ἐκεῖ.

Ἀποκειθῆ, *v.* Ἀποκει.

Ἀπόκαυμα, τό, combustion.

Ἀπόκεντρος, *adj.* centrifuge.

Ἀποκεφαλίζω, décapiter.

Ἀποκεφαλίσαις, ἡ, et ἀποκεφαλίσμα, τό, décollation.

Ἀποκεφαλίστής, ὁ, celui qui tranche la tête. || Qui a été décapité.

Ἀποκετρινίζω, jaunir.

Ἀπόκλεισμα, τό· ἀπόκλεισις, ἡ, blocus, siège.

Ἀποκλειστής, ὁ, assiégeant.

Ἀποκλείω, assiéger; bloquer.

Ἀποκλήρωμα, τό, exhérédation.

Ἀπόκληρος, ἡ, ον, deshérité.

Ἀποκληρώνω, deshériter.

Ἀποκόβω, *v.* Ἀποκόπτω.

Ἀποκοίμημα et ἀποκοίμισμα, τό· ἀποκοίμησις, ἡ, assoupissement.

Ἀποκοιμημένος, *adv.* en dormant.

Ἀποκοιμίζω et ἀποκοιμῶ, endormir.

Ἀποκοιμοῦμαι, s'endormir.

Ἀπόκομμα, τό, morceau, rognure. *gr. anc.*

Ἀποκομμένος, ἡ, ον, retranché.

|| Désaccoutumé. Τιμὴ ἀποκομμένη, prix fixe. Παιδί ἀποκομμένου, enfant sevré.

Ἀποκοντά, *adv.* de près.

Ἀποκοπή, ἡ, retranchement. || Désaccoutumance. || Sevrage. ||

Fixation.

Ἀποκόπτω, retrancher. || Désaccoutumer; distraire. || Sevrer.

- Ἀποκόπτω τὴν τιμὴν, fixer le prix.
- Ἀποκοιῖά, ἡ, pétulance. || Hardiesse.
- Ἀπόκοτος, *adj.* pétulant. || Hardi.
- Ἀποκοτῶ, oser, avoir la hardiesse. *r.* ἀπό, κότος.
- Ἀποκούμπι, ἀποκούμπιον, ἀποκούμπισμα et ἀποκουμπιστῆρι, τό· ἀποκούμπις, ἡ, appui, soutien.
- Ἀποκουμπίζω et ἀποκουμπῶ, é-tayer, appuyer. || S'appuyer.
- Ἀποκούνημα, τό, l'action de repousser.
- Ἀποκουνητῶ, repousser, chasser. *r.* ἀπό et contus.
- Ἀποκουροάζομαι, se délasser.
- Ἀποκόπτω, *V.* Ἀποκόπτω.
- Ἀποκόψιμον, τό, *V.* Ἀποκοπή.
- Ἀποκοῦναι, τό, l'action de retenir.
- Ἀποκρατῶ, retenir. *gr. anc.*
- Ἀποκρέα et ἀποκριά, ἡ, carnaval.
- Ἀποκρεύω, faire carnaval.
- Ἀπόκρειως, ἡ, *p. ex.* : Ἡ κυριακὴ τῆς ἀποκρέως, la sexagésime, ou le dimanche gras des Grecs.
- Ἀποκρίνομαι, répondre.
- Ἀποκρισιάρχης, ὁ, ambassadeur. *fém.* ἡ ἀποκρισιάρχισσα.
- Ἀποκρισιαρχία, ἡ, ambassade.
- Ἀποκρισιαρεύω, aller en ambassade; être ambassadeur.
- Ἀπόκρισις, ἡ, réponse.
- Ἀποκριτικός, ἡ, ὄν, qui est en réponse.
- Ἀποκρυμμένος, η, ου, *part. passé* *pass. d'*ἀποκρύπτω.
- Ἀποκρύπτω, cacher, dérober.
- Ἀπόκρυφα, *adv.* en cachette.
- Ἀπόκρυφος, η, ου, apocryphe.
- Ἀποκρύψιμον, τό· ἀπόκρυψις, ἡ, l'action de cacher.
- Ἀποκρύωμα, τό, refroidissement.
- Ἀποκρύνω, refroidir. || Se refroidir. *r.* ἀπό, κρύος.
- Ἀπόκτενον, τό, peigne. *r.* κτεῖς.
- Ἀπόκτημα, τό· ἀπόκτησις, ἡ, acquisition.
- Ἀποκτητής, ὁ, acquéreur.
- Ἀποκτητός, ἡ, ὄν, qu'on peut acquérir. *r.* ἀπό, κτάομαι.
- Ἀποκτιζω, achever de bâtir.
- Ἀπόκτισμα, τό, achèvement de bâtir.
- Ἀπόκτυπος, ὁ, palpitation.
- Ἀποκτυπῶ, palpiter.
- Ἀποκτῶ, acquérir, obtenir.
- Ἀπολαμβάνω, obtenir, acquérir.
- Ἀπόλαυσις, ἡ, obtention; impétration; jouissance.

Ἀπολαυτικός, ἡ, ὄν, qu'on peut obtenir. r. ἀπολαύω.

Ἀπολείπω, manquer.

Ἀπολείτουργα, adv. après la messe. r. ἀπό, λειτουργία.

Ἀπολευμένος, adv. librement.

Ἀπολευμένος, η, ου, libre.

Ἀπολέμητα, adv. sans combat.

Ἀπολέμητος, η, ου, inattaquable.

Ἀπόλεισις, ἡ, perte. r. ἀπολείω.

Ἀπόλιγον, adv. tant soit peu.

Ἀπολίτευτος, η, ου, imploti.

Ἀπολιτεύτως, adv. incivilement.

Ἀπολυῶ, relâcher, quitter. || Licencié. || Débander. r. ἀπολύω.

Ἀπολογητικός, ἡ, ὄν, apologétique. gr. anc.

Ἀπολογία, ἡ, apologie. gr. anc.

Ἀπολογούμαι, se justifier.

Ἀπόλυσμα, τό, ordures du lavage; eau sale. r. ἀπολύω.

Ἀπολυμένος, V. Ἀπολευμένος.

Ἀπόλυσις, ἡ, relâchement. Ἀπόλυσις τῆς ἀκολουθίας, la fin des offices.

Ἀπολυτικός, ἡ, ὄν, qui délie, qui rend libre. Τὸ ἀπολυτικὸν γράμμα, la lettre de divorce.

Ἀπολυτός, ἡ, ὄν, et ἀπόλυτος, η, ου, délié, libre; absolu.

Ἀπολύτως, adv. d'une manière absolue.

Ἀπολυτρόνω, racheter.

Ἀπολύτρωσις, ἡ, rachat; rédemption. gr. anc.

Ἀπολυραδιάζω, défaire un tissu.

Ἀπολυραδίασμα, τό, l'action de défaire un tissu. r. ἀπό, λύω, ὕρασμα.

Ἀπολύω, relâcher, laisser aller.

|| Absoudre. || Débander. || Dettendre. gr. anc.

Ἀπολυλύνω, rendre tout-à-fait fou. || Le devenir.

Ἀπομακρό, adv. de loin.

Ἀπομακροῦνω et ἀπομακρύνω, éloigner. || Différer. || S'éloigner.

Ἀπομάκρυνσις, ἡ, éloignement.

Ἀπομαμμή, ἡ, trisaïcule.

Ἀποματικός, ἡ, ὄν, absorbant.

Ἀπομεινάδια, τά, restes, résidu.

Ἀπομένω, rester. || Attendre. Ἀπόμεινα σὰν γάδαρος, je restai avec un pied de nez. pron.

Ἀπομεισημέρι, τό, l'après-midi.

Ἀπομεισημερινός, ἡ, ὄν, de l'après-midi. r. ἀπό, μέση ἡμέρα.

Ἀπομυῆριον, τό, petit reste. || Rognore. r. ἀπομένω.

Ἀπομύεσκω, V. Ἀπομένω.

Ἀπόμυημα et ἀπομυημένωμα,

- τό, mémoire; notice. gr. anc.
 Ἀπομνημονεύω, faire ressouvenir.
 Ἀπομονή, etc. V. Ὑπομονή.
 Ἀπομουριάζω, faire la moue,
 gronder.
 Ἀπομπρός et ἀπομπροσθά, *adv.*
 du devant.
 Ἀπομπροσθινός, ἡ, όν, qui est
 du devant. r. ἀπό, ἔμπροσθεν.
 Ἀπομύρωμα, τό, ablution du ca-
 lice après la communion.
 Ἀπομωραίνω, rendre stupide. r.
 ἀπομωρῶ et ἀπομωραίνουμι,
 devenir stupide.
 Ἄπονα, *adv.* sans douleur.
 Ἀπονέκρωμα, τό· ἀπονέκρωσις, ἡ,
 mortification, macération.
 Ἀπονεκρώνω, macérer, mortifier.
 Ἀπονεκρωτικός, ἡ, όν, qui a la
 vertu de mortifier.
 Ἀπόυεσις, ἡ, menace.
 Ἀπουετής, ό, qui menace.
 Ἀπουετικός, ἡ, όν, menaçant.
 r. ἀπουέω, nuire.
 Ἀπόυετος, η, ου, non doulou-
 reux. || Qui ne souffre pas.
 Ἀπουέρωσις, ἡ, aponévrose ou
 extention tendineuse d'un mus-
 cle. gr. anc.
 Ἀπουερωτικός, ἡ, όν, aponévro-
 tique.
- Ἀπονήρευτα, *adv.* bonnement.
 Ἀπονήρευτος, η, ου, bon, simple.
 Ἀποнія, ἡ, indolence. || Cruauté.
 Ἀπόυιμα, τό, lavure.
 Ἀπούιπτω, laver entièrement.
 Ἀπόυοια, ἡ, folie, sottise.
 Ἄπουος, *adj.* indolent. || Cruel.
 Ἀποουῶμι, menacer.
 Ἀποουκτερεύω, passer la nuit. ||
 Découcher. gr. anc.
 Ἀπόυυτες, V. Ἀφόνυτες.
 Ἀπουωρίς, *adv.* dé bonne heure.
 r. ἀπό, ἄωρος.
 Ἀπουωροσχηκώνουμι, se lever de
 bon matin. r. ἄωρος, σχηκῶ.
 Ἀποξένωμα, τό· ἀποξένωσις, ἡ,
 aliénation; séparation; éloi-
 gnement.
 Ἀποξένωνω, aliéner. || Éloigner.
 Ἀποξενωτής, ό, qui aliène.
 Ἀποξενωτικός, ἡ, όν, aliénable.
 Ἀποξεχάνω, oublier entièrement.
 Ἀποξέχασμα, τό, oubli total.
 Ἀποξεχασμένος, η, ου, totale-
 ment oublié.
 Ἀπόξυσμα, τό, raclure.
 Ἀπόξυστος, η, ου, raclé, poli.
 Ἀποξύω, racler; polir. gr. anc.
 Ἀπόξω, *adv.* par dehors.
 Ἀποπαυικός, ἡ, όν, qui est par-
 dessus.

Ἀποπάνω, *adv.* par-dessus, au-dessus. r. ἀπό, ἐπάνω.

Ἀπόταππος, ὁ, trisaïeul.

Ἀπόπασχα, *adv.* après Pâques.

Ἀποπαρθενεύω, cesser d'être vierge. || Ôter la virginité.

Ἀπόπατος, ὁ, l'action de faire ses besoins. || Latrines.

Ἀποπέμω, renvoyer. gr. anc.

Ἀποπέμψιμου, τό, renvoi.

Ἀποπέρω, reprimander.

Ἀπόπιμα, V. Ἀποπίωμα.

Ἀποπίνω, boire tout-à-fait.

Ἀποπισυνός, ἡ, ὄν, qui est par derrière. r. ἀπό, ὀπίσω.

Ἀποπίσω, *adv.* par derrière.

Ἀποπίωμα, τό, le reste de ce qu'un autre a bu.

Ἀποπλεγμένος, η, ου, , tressé entièrement.

Ἀποπλέω, achever de tresser; tresser entièrement.

Ἀποπλήρωμα, τό, et mieux ἀποπλήρωμα, paiement entier. r. πλήρωμα.

Ἀποπληρώνω, payer tout à fait.

Ἀποπλήρωμα, τό, le comble.

Ἀποπληρώνω, combler.

Ἀποπληκτικός, ἡ, ὄν, apoplectique.

Ἀποπληξία, ἡ, apoplexie. gr. anc.

Ἀπόπλυμα, τό, rinçure. || Ablution à la messe.

Ἀποπλύω, rincer.

Ἀποπλουτῶ, être ruiné.

Ἀποπομπή, ἡ, renvoi. gr. anc.

Ἄπορα, *adv.* mesquinement.

Ἀπόρθητος, η, ου, inexpugnable.

Ἄποριξ, ἡ, perplexité, incertitude. || Pénurie. gr. anc.

Ἀπορίζικου, p. ἀπό ῥίζικου, *adv.* par hazard. r. it. rischio.

Ἄπορος, η, ου, qui est dans le besoin; dans l'embarras.

Ἀπορούρημα et ἀπορούρησμα, τό, absorption. r. ἀπορρόφω.

Ἀπορουρῶ, absorber, engloutir.

Ἀπορόχερος, η, ου, faible, impuissant. r. ἄπορος, χεῖρ.

Ἀπορπάτης, V. Ἀπειπάτης.

Ἀπόρρητος, η, ου, secret, caché. Τὸ ἀπόρρητον, le secret.

Ὁ ἐξ ἀπορρήτων, secrétaire.

Ἀπόρρημα et ἀπορίξιμον, τό, rebut; refus; rejet.

Ἀπορρόπιτος, α, ου, *adj. verb.* qu'on ne peut admettre. Ἄγωγαὶ ἀπορρόπιται, fins de non-recevoir.

Ἀπορρόπιτω, rejeter, refuser.

Ἀπορρόψιμον, τό, ἀπόρρόψις, ἡ, refus; rejet.

Ἀπορροίχγω, V. Ἀπορροίπτω.
 Ἀπορροισμός, ὁ, état d'orphelin. || Perte d'amis, de parens.
 Ἀποροῶ, hésiter, être dans l'embarras. gr. anc.
 Ἀποσθεῖω et ἀποσθύνω, éteindre tout-à-fait. r. ἀποσθενύω.
 Ἀπόσθυσμα, τό, extinction.
 Ἀποσιώπησις, ἡ, réticence.
 Ἀποσιωπῶ, passer sous silence.
 Ἀποσκάψιμον, τό, creusement achevé.
 Ἀποσκάπτω, achever de creuser; creuser entièrement.
 Ἀποσκαπάζω, couvrir. || Pallier. || Passer sous silence.
 Ἀποσκαπασμα, τό, l'action de couvrir, etc.
 Ἀποσκαπασμένος, η, ου, couvert. || Assoupi, en parlant d'une affaire. || Pallié.
 Ἀποσκαπαστά, adv. secrètement.
 Ἀποσκαπαστός, ἡ, ὄν, couvert, caché.
 Ἀποσκαυή, ἡ, bagage. gr. anc.
 Ἀπόσπασμα, τό, extrait d'un livre, d'un compte, etc.
 Ἀποσπερῆς, adv. au soir.
 Ἀποσπερίζω, passer la soirée, veiller. r. ἀπό, ἐσπέρα.

Ἀποσπερινός, ἡ, ὄν, du soir. Σιργιάνι ἀποσπερινόν, promenade du soir.
 Ἀπόσπερον, τό, repas du soir.
 Ἀποσπόρι, τό, le dernier enfant.
 Ἀποσποριάζω, monter en graine.
 Ἀποσπορισμα, τό, l'action de monter en graine. r. σπόρος.
 Ἀπόσταγμα, τό, distillation. || Cessation de distillation.
 Ἀποστάζω, distiller. || Cesser de couler. V. Ἀποστένω.
 Ἀποσταίνω, V. Ἀποστένω.
 Ἀποστολάγμα, τό, coulage.
 Ἀποστολάζω, couler, filtrer.
 Ἀπόσταμα, τό, lassitude.
 Ἀποσταμένος, η, ου, fatigué.
 Ἀπόσταξις, ἡ, distillation.
 Ἀποστασία, ἡ, rébellion; défection. || Apostasie. gr. anc.
 Ἀποστασίον, τό, répudiation.
 Ἀπόστασις, ἡ, absence.
 Ἀποστατάγμα, τό, révolte.
 Ἀποστατής, ὁ, rébelle. || Apostat.
 Ἀποστατῶ, se révolter.
 Ἀποσταρύλια, τὰ, grappes qu'on récolte après les vendanges.
 Ἀποστελλάρης, ὁ, messenger.
 Ἀποστελλῶ, envoyer. gr. anc.
 Ἀποστένω, fatiguer. || Se lasser.
 Ἀποστέρειμα, τό, ἀποστέρεισις

et ἀποστέρησις, ή, privation entière. r. ἀποστέρῶ.

Ἀποστρεύω, priver tout-à-fait.

Ἀποστηθίζω, réciter de mémoire. || Apprendre par cœur. r. ἀπό, στήθος.

Ἀπόστημα, τό, abcès. gr. anc.

Ἀποστολή, ή, mission; apostolat.

Ἀποστολικά et ἀποστολικῶς, adv. apostoliquement.

Ἀποστολικός, ή, όν, apostolique.

Ἀπόστολος, ό, apôtre. || Le livre des épîtres de S. Paul. || L'épître à la messe. Πρὶν τοῦ ἀποστόλου, avant l'épître.

Ἀποστοματίζω, rester la bouche fermée. || Réciter intérieurement.

Ἀποστομίζω et ἀποστομῶ, donner un démenti. || Faire taire.

Ἀποστράγγι et ἀποστραγγίδι, τό, lie, marc. r. ἀπό, στραγγίζω.

Ἀποστρεμμένος, η, όν, refusé, rebuté.

Ἀποστρέφω, refuser. || Retourner.

Ἀποστρέφομαι, avoir en horreur; répugner.

Ἀποστρέψιμον, τό, refus.

Ἀποστροφή, ή, aversion, répugnance. || Apostrophe, *fig. de rhétorique*.

Ἀπόστροφος, ό, apostrophe, *signe d'écriture*.

Ἀποσυμά, adv. de près. V. Συμά.

Ἀπόσυρμα, τό, contraction, rétrécissement.

Ἀποσύρω, raccourcir. || Retirer.

Ἀποσφάζω, V. Σφάζω.

Ἀποσφιλίζω et ἀποσφιλῶ, assiéger.

Ἀποσφάλισμα, τό, et ἀποσφιλισμός, ό, siège.

Ἀποσφίγγω, serrer, lier étroitement. gr. anc.

Ἀποσφίξιμον, τό, l'action de lier étroitement; forte étreinte.

Ἀποσφουνιάζω, essuyer, nettoyer. r. σπόγγος.

Ἀπόσχολα, adv. après les fêtes.

|| Après l'école. r. ἀπό, σχολη.

Ἀποσχολάζω, cesser de travailler. gr. anc.

Ἀποσώνω, achever entièrement.

|| Arriver. r. ἀπό, σῶος.

Ἀπόσωσμα, τό, achèvement entier. || Arrivée.

Ἀπόταγμα, τό, etc. V. Ὑποταγή.

Ἀποτάζω, acquérir. || Posséder.

Ἀπόταξις, ή, abdication, renoncement, abjuration. gr. anc.

Ἀποτάσσω, abjurer.

Ἀποτελείωμα, τό, ἀποτελείωσις,

ή , accomplissement , achèvement.

Ἀποτελειώνω , accomplir ; finir.

Ἀποτελειωτικός , ή , όν , qui perfectionne.

Ἀποτέλεσμα , τό , effet. gr. anc.

Ἀποτελεσματικός , ή , όν , efficient.

Ἀποτελῶ , effectuer. gr. anc.

Ἀποτζίπωμα , τό , effronterie.

Ἀποτζιπώνομαι , être effronté.

Ἀποτζίπωτος , η , ου , effronté.

Ἀποτίμημα , τό , et ἀποτίμησις , ή , estimation. || Censure || Rente.

Ἀποτιμητής , ό , estimateur. || Censeur.

Ἀποτιμῶ , estimer , évaluer. || Censurer.

Ἀποτινάγμα , τό , secouement , secousse.

Ἀποτινάσσω , secouer. gr. anc.

Ἀποτολμή , ή , hardiesse.

Ἀποτολμῶ , oser , avoir l'audace de.

Ἀποτομή , ή , p. ex. : ή ἀποτομή τοῦ Προθρόμου , la décollation de S. Jean-Baptiste.

Ἀπότομος , η , ου , escarpé.

Ἀποτότες , adv. dès-lors , depuis ce temps. r. ἀπό , τότε.

Ἀποτρέπω , distraire ; détourner.

Ἀποτριβῶ et ἀποτριπτο , broyer entièrement. || Frotter avec force. r. ἀπό , τρίβω.

Ἀπότριψις , ή , l'action de broyer entièrement.

Ἀποτρόπαιος , adj. abominable.

Ἀποτροπή , ή , dissuasion , aversion.

Ἀπότρογχα , adv. après les vendanges. r. ἀπό , τρογή.

Ἀποτρογήμα , τό , fin des vendanges.

Ἀποτρογίαι , τά , grappes qu'on récolte après la vendange.

Ἀποτρογῶ , achever de vendanger. || Grapiller après la vendange.

Ἀποτρογῶ , finir de manger.

Ἀποτυγχάνω , ne pas obtenir.

Ἀποτυφλωμός , ό , aveuglement total.

Ἀποτυφλώνω , aveugler entièrement.

Ἀποτύφλωσις , ή , l'action d'aveugler tout-à-fait.

Ἀποτυχάνω , V. Ἀποτυγχάνω.

Ἀποτύχημα , τό , malheur.

Ἀποτυχία , ή , espérance déçue , traverse , échec. gr. anc.

Ἀποτώρα , adv. il n'y a qu'un instant , tout-à-l'heure. dim.

ἀποτωράκι. γ. ἀπό, et τῆ ὄρα.
 Ἀποῦ, ρ. ὁποῦ, *pron. rel.*; mais
 ἀπού, ρ. ἀπό, *prép.*
 Ἀποῦλητος, η, ου, non vendu. ||
 Qui ne peut se vendre. γ. πωλέω.
 Ἄπους, *adj.* qui n'a pas de pied.
 Ἀπουσία, ἦ, absence. gr. anc.
 Ἀπόφαγα, *adv.* après le manger.
 Ἀποράγι, τό, les restes de la
 table.
 Αποράγια, τά, le dessert.
 Ἀποφαγωμένος, η, ου, tout-à-
 fait mangé.
 Ἀποφαίνομαι, paraître.
 Ἀποφανέρωμα, τό ἀποφανέρωσις,
 ἦ, révélation.
 Ἀποφανερώνω, révéler.
 Ἀποφανερωτικός, ἦ, ὄν, de révé-
 lation.
 Ἀποφασίζω, décider. || Juger.
 Ἀπόφασις, ἦ, et ἀποφασισμός,
 ὅ, décision; résolution. || Sen-
 tence, arrêt. Ἐξ ἀποφάσεως,
 infailliblement.
 Ἀποφασισμένον, τό, le destin.
 Ἀποφασιστής, ὅ, qui décide,
 qui juge.
 Ἀποφασιστικά, *adv.* décidément.
 Ἀποφασιστικός, ἦ, ὄν, décisif;
 décidé.
 Ἀποφατικός, ἦ, ὄν, négatif.

Ἀποφεύγω, échapper; éviter.
 Ἀπόφθεγμα, τό, apophthegme.
 Ἀποφρότωμα, etc. V. Ξεφρότωμα.
 Ἀποφυγή, ἦ, subterfuge.
 Ἀπόφυσις, ἦ, apophyse ou pro-
 tubérance pointue d'un os.
 Ἀποχαριέτισμα, τό, et ἀποχα-
 ρετισμός, ὅ, congé; les adieux.
 Ἀποχαριετῶ, dire adieu. || Re-
 noncer à. Ἀποχαριετοῦμι,
 prendre congé.
 Ἀποχαίρομαι, se réjouir.
 Ἀποχερία, ἦ, morceau qu'on
 sert à table. γ. ἀπό, χεῖρ.
 Ἀποχερίζω, présenter un mor-
 ceau à un convive.
 Ἀποχή, ἦ, distance, éloigne-
 ment. Ἀποχή κρέατος, absti-
 nence de viande.
 Ἀπόχρηος, *adj.* veuf. γ. χῆρος.
 Ἀποχρών, *part.* suffisant, com-
 pétent.
 Ἀποχρώντως, compétemment.
 Ἀποχύνω, verser, répandre.
 Ἀπόχυσις, ἦ, effusion.
 Ἀποχώρησις, ἦ ἀποχώρισμα, τό,
 et ἀποχωρισμός, ὅ, séparation
 totale.
 Ἀποχωρίζω, séparer entière-
 ment.
 Ἀποχωριστής, ὅ, qui sépare.

Ἀποχωριστικὸς, ἡ, οὐ, qui a la propriété de séparer.

Ἀποψάλλω, achever de chanter.

Ἀποψαλμένος, η, ου, part. passé pass. Η λειτουργία εἶναι ἀποψαλμένη, la grand'messe est finie.

Ἀπόψε, adv. ce soir. r. ὄψε.

Ἀπόψημα, τό, décoction.

Ἀπόψηφισία, ἡ, mépris.

Ἀποψηφῶ, mépriser, ne faire aucun cas.

Ἄππαρος, ὁ, cheval.

Ἄπραγα, adv. sans expérience.

|| Oisivement.

Ἄπραγια, ἡ, oisiveté.

Ἄπραγος, η, ου, in expérimenté.

|| Oisif.

Ἀπράγμων, adj. non curieux.

Ἄπρακτα, adv. sans expérience.

Ἄπρακτος, η, ου, in expérimenté.

|| Impraticable. r. α pr. πράσσω.

Ἄπραξία, ἡ, inaction. || Impéritie.

Ἄπρεπα, adv. indécemment.

Ἀπρέπεια, ἡ, inconvenance.

Ἀπρεπής, et ἄπρεπος, η, ου, mes- séant, inconvenant; indécent.

Ἀπρίκνυτος, η, ου, libre de toute inquiétude.

Ἀπρίκνυτοςύνη, ἡ, absence d'in- quietude; indolence.

Ἀπρίλλιος, ὁ, avril, mois.

Ἄπροβίβαστος, η, ου, non promu.

Ἄπρόβλεπτος, η, ου, imprévu.

Ἄπρόβλεπτος, adv. au dépourvu.

Ἄπροβίβιστος, η, ου, qui est sans dot. r. α pr. προίξ.

Ἄπροκοπα, adv. sans profiter. || Maladroitement.

Ἄπροκοπία, ἡ, maladresse.

Ἄπρόκοπος, η, ου, qui ne fait pas de progrès. || Maladroit.

Ἄπρολογίαστος, η, ου, non pré- médité.

Ἄπρομηθευτος, η, ου, imprévu.

Ἄπρονοησία, ἡ, manque de ré- flexion, imprudence.

Ἄπρονοήτα, adv. inconsideré- ment.

Ἄπρονοήτος, η, ου, imprudent.

Ἄπροσδόκητος, η, ου, inattendu.

Ἄπροσδοκήτως, adv. inopinément.

Ἄπρόσθεκτος, η, ου, inadmissible.

Ἄπρόσεκτος, adj. inattentif.

Ἄπροσεξία, ἡ, inattention.

Ἄπρόστιτος, adj. inabordable.

Ἄπρόστρακτος, η, ου, non or- donné; qui n'a point reçu d'ordre.

Ἄπροστάτευτος, α, ου, non pro- tégé. r. α pr. προστάτης.

Ἄπροσφρονιάζω, V. Ἀποσφρονιάζω.

Ἀπροσωπολήπτης, *adj.* qui ne fait pas acception des personnes.

Ἀπροσωπολήπτως, *adv.* sans acception des personnes. gr. anc.

Ἀπρόσωπος, *η, ου*, impersonnel.

Τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα, V. Θεῖος.

Ἀπροσώπως, *adv.* impersonnellement.

Ἀπροσάτιστος, *η, ου*, inexcusable.

Ἀπροφασίτως, *adv.* sans excuse.

Ἀπρόφθαστος, *η, ου*, qu'on ne peut atteindre.

Ἀπροφύλακτος, *η, ου*, imprévoyant, inconsideré.

Ἄπτιστος, *adv.* sans faute.

Ἄπτιστος, *adj.* innocent. || Infaillible, impeccable. r. α pr. πταίω.

Ἄπτερος et ἀπτέρυγος, *η, ου*, qui est sans aile.

Ἄπυργος, *η, ου*, qui n'a point de tours.

Ἄπύρι, τό, soufre.

Ἀπυρένιος, *adj.* sulfureux.

Ἀπυρωμένος, *η, ου*, soufré.

Ἄπυρος, *η, ου*, qui est sans feu. || Incombustible.

Ἀπύρωτος, *η, ου*, non échauffé; non enflammé.

Ἀπώλεια, *ἡ*, perdition, perte.

|| Débauche.

Ἀπών et ἀπώντης, *part.* absent.

Ἀπώς, p. ἀφ' οἷ, depuis que.

Ἄρα, *conj.* donc. || Peut-être

Ἄρά, ἡ, imprécation, malédiction.

Ἄραγε, *conj. hell.*, V. Ἄρα.

Ἄραχιστί, *adv.* en arabe.

Ἄραχισίταρον, V. Ἄραμποσίτι.

Ἄραγμα, τό, arrivage, attéragé.

Ἄραγμένος, *η, ου*, *part.* passé pass. d'ἀράζω.

Ἀράδα, ἡ, rang. || Tour. Εἶναι ἡ ἀράδα μου, c'est mon tour.

Ἀράδ' ἀράδα, à la file. r. lat. ordo.

Ἄραδιά, ἡ, rangée.

Ἄραδιάζω, ranger.

Ἀράδιασμα, τό, l'action de ranger.

Ἀραδιασά, *adv.* en ordre, en rang.

Ἀραδιασής, ὁ, qui range.

Ἀραδιασός, ἡ, ὄν, rangé, mis en ordre.

Ἀραδωτός, ἡ, ὄν, rayé.

Ἀράζω, aborder, arriver.

Ἀραθύμημα, τό, emportement.

Ἀραθυμημένα, *adv.* avec un vif désir. r. α pr. ῥαθυμῶ.

Ἀραθυμία, ἡ, emportement. ||

Désir ardent.

Ἀράθυμος, *η, ου*, violent, colère.

Ἀρσθυμῶ, s'emporter. || Désirer
 ardemment. r. α pr. ῥαθυμῶ.
 Ἀραιά, *adv.* sans densité. || 1 eu
 souvent.
 Ἀραιός, ἡ, ὄν, clair, peu dense,
 peu serré.
 Ἀραιότης, ἡ· ἀραιώμα, τό, et
 ἀραιώσεις, ἡ, rarefaction.
 Ἀραιώνω, rarefier. || Devenir
 moins épais.
 Ἀρακῆς, ὁ, pois, légume. gr.
 anc. ἄρακος.
 Ἀραμπᾶς, ὁ, voiture.
 Ἀραμῆνος, V. ἀραχμῆνος.
 Ἀραμποςίτι et ἀραμποςίταρον,
 τό, blé de Turquie ou maïs.
 Ἀράπης, ὁ, nègre, et ἀράπισσα,
 ἡ, négresse. r. Ἀραψ.
 Ἀραπτὸς et ἀραφος, η, ου, non
 cousu; qui est sans couture.
 Ἀρατρεύω, labourer. r. ἄροτρον.
 Ἀρατρομάκιον, τό, manche de
 la charrue. r. lat. manica.
 Ἀράχνη, ἡ, araignée. gr. anc.
 Ἀραχνιάζω, se remplir de toiles
 d'araignée.
 Ἀραχνιάσμα, τό, l'action de se
 remplir de toiles d'araignée.
 Ἀρθελιτός, ἡ, ὄν, coupé, haché.
 Ἀρθελοκόβω, couper en tran-
 che, hacher. r. ἄρθλον, κόπτω.

Ἀργά, *adv.* lentement.
 Ἀργάζω, travailler, préparer.
 r. ἔργον.
 Ἀργαλιό, τό, V. Ἐργαλειόν.
 Ἀργασμα, τό, travail, apprêt.
 Ἀργαμου, τό, cabestan. gr. anc.
 ἐργάτη.
 Ἀργαστήρι, τό, boutique. gr.
 anc. Ἐργαστήριον. Dim. τὸ ἐργα-
 στηράκι.
 Ἀργαστηριάρχης, ὁ, artisan, mar-
 chand, fém. ἡ ἀργαστηριάρισσα.
 Ἀργάτης, ὁ, laboureur. || Cabes-
 tan, palan, p. ἐργάτης.
 Ἀργευμα, τό, et ἀργευσίς, ἡ,
 interdit, suspense.
 Ἀργεύω, suspendre, interdire.
 Ἀργεῖδα, ἡ, torpille, poisson,
 r. α pr. ἔργον.
 Ἀργητα, ἡ, retard.
 Ἀργητής, ὁ, qui retarde.
 Ἀργία, ἡ, inaction, repos. ||
 Suspense, interdit.
 Ἄργιλος, ὁ, argile. r. ἀργός.
 Ἀργόγλωσσος, η, ου, qui parle
 lentement.
 Ἀργολογία, ἡ, conversation fri-
 vole.
 Ἀργολόγος, *adj.* jaseur.
 Ἀργολογῶ, parler de futilités.
 Ἀργομιλῶ, parler lentement.

Ἀργοπεριπατῶ, *maicher* lentement.

Ἀργοπόρημα, τό ἀγοπόρησις, ἡ, retard, retardement.

Ἀργοπορητής, ὁ, musard. || Qui retarde.

Ἀργοπορίχ, ἡ, lenteur, retard, longueur.

Ἀργοπόρος, *adj.* tardif.

Ἀργοπορῶ, retarder, tarder.

Ἀργός, ἡ, ὄν, lent, tardif. || Oisif. || Suspendu, interdit.

Ἀργούτζικος, η, ον, musard.

Ἀργυραλλάκτης, ὁ, banquier.

Ἀργυρένιος, η, ον, d'argent.

Ἀργύριον, τό, argent. gr. anc.

Ἀργυροθήκη, ἡ, caisse p. l'argent.

Ἀργυροκοπεῖον, τό, lieu où l'on bat monnaie. gr. anc.

Ἀργυροκόπος, ὁ, monnayeur.

Ἀργυροπράκτης, ὁ, même sign.

Ἀργυρος, ὁ, argent, métal.

Ἀργυροῦς, V. Ἀργυρένιος.

Ἀργυρόχρυτος, η, ον, d'argent doré.

Ἀργύρωμα, τό, argentine.

Ἀργυρώνω, argenter. r. ἀργυρόω.

Ἀργυρωτής, ὁ, argenteur.

Ἀργῶ, retarder, tarder.

Ἀργῶς, V. Ἀργά.

Ἀρεικνισμός, ὁ, arianisme.

Ἀρεῖνγα, ἡ, hareng. r. ital.

Ἀρεόμετρον, τό, aréomètre.

Ἀρεοπαγίτης, ὁ, aréopagite.

Ἀρεοπάγος, ὁ, aréopage.

Ἀρεσιᾶ, ἡ, et ἄρεσις, goût. Ἄρεῖναι τῆς ἀρεσιᾶς σου, si c'est votre plaisir.

Ἀρέσκεια, ἡ, agrément, gré.

Ἀρεσκόμενος, η, ον, qui se plaît.

Τό ἀρεσκόμενον, gré, bon gré.

Ἄρεσκος, *adj.* agréable.

Ἀρέσκω et ἀρέσω, plaire. Ἀρέσκομαι, aimer à; se plaire.

Ἀρεστός, ἡ, ὄν, qui plaît. || Agréable. gr. anc.

Ἀρετή, ἡ, vertu. gr. anc.

Ἄρης, ὁ, Mars, dieu de la guerre.

Ἄρθρον, τό, article. || Articulation, jointure. gr. anc.

Ἄρθρῶνι, V. Ρουθῶνι.

Ἀρθριτικός, ἡ, ὄν, articulaire.

Ἀρθρῖτις, ἡ, goutte, maladie.

Ἄρθρωσις, ἡ, commissure; articulation.

Ἄριθα, ἡ, tarière. r. ἀρίς, rape.

Ἄριθα τοῦ ποδαριοῦ, jarret.

Ἀριθίζω, percer avec une tarière.

Ἀριθίσμα, τό, usage de la tarière.

Ἀριθμημα, τό ἀριθμησις, ἡ, dénombrement; numération.

Ἀριθμητής, ὁ, numérateur.

Ἀριθμητικὴ, ἡ, arithmétique.
 Ἀριθμητικός, ἡ, ὄν, numérique.
 Ἀριθμητικός, ὁ, arithmétiqueien.
 Ἀριθμητικῶς, *adv.* arithmétique-
 ment; numériquement.
 Ἀριθμητός, ἡ, ὄν, qui peut se
 compter.
 Ἀριθμομαντεία, ἡ, art de deviner
 l'avenir par les nombres.
 Ἀριθμός, ὁ, nombre; chiffre;
 numéro.
 Ἀριθμῶ, nombrer, compter;
 numércter.
 Ἄριστα, *adv.* très-bien.
 Ἀριστερά, *adv.* à gauche.
 Ἀριστερός, ἡ, ὄν, qui est à gau-
 che. || Gaucher.
 Ἀριστοκρατεία, ἡ, aristocratie.
 Ἀριστοκρατικός, ἡ, ὄν, aristo-
 cratique.
 Ἀριστοκρατῶ, gouverner aristo-
 cratiquement.
 Ἄριστος, κ, ου, très-bon.
 Ἄριστον, τό, le dîner. gr. anc.
 Ἀρίτριχος, κ, ου, chauve. r.
 ἀραιός, et ἄριξ, τριχός.
 Ἀρίφνητος, *adj.* V. Ἀναρίφνητος.
 Ἄρει, d'ἀρεῶ, c'est assez.
 Ἀρετῶ, *adv.* suffisamment.
 Ἀρετός, ἡ, ὄν, suffisant, qui
 suffit; capable.

Ἀρετότης, ἡ, suffisance. || Capa-
 cité.
 Ἀρειμπουζάρης, ὁ, arquebusier.
 Ἀρειμποῦτζο, τό, arquebuse. r.
 ital.
 Ἄρολι, ἡ, tronc, souche. || Cippe.
 Ἀρουῦδα, ἡ, ours, *animal.* dim.
 τὸ ἀρουῦδάκι, ourson. r. ἄροκος.
 Ἀρουῦδίω, marcher à quatre
 pattes, comme un ours.
 Ἀρουῦδιστά, *adv.* à quatre pat-
 tes.
 Ἀρουῦδίπιος, κ, ου, d'ours.
 Ἀρουῦδῖπουλον, τό, ourson.
 Ἀροῦμαι, V. Ἄρω.
 Ἀρουμποῦτζο, V. Ἀρειμποῦτζο.
 Ἀρκτηκοῦτικός, *adj.* p. ex. : Ἄνε-
 μος ἀρκτηκοῦτικός, vent du
 nord-ouest.
 Ἄρτικός, ἡ, ὄν, du nord.
 Ἄρκτος, ὁ et ἡ, ours. || Nord.
 Ἄρω, suffire. Ἀροῦμαι, se con-
 tenter.
 Ἄρμα, τό ἄρμα, ἡ, arme. r.
 lat. arma.
 Ἀράδα, ἡ, armée, flotte.
 Ἀράθα, ou ἀραθιά, ἡ, rangée,
 file. Ἀράθα ἀπὸ μαργαριτάρια,
 collier de perles.
 Ἀραθιάζω, enfiler.
 Ἀραθιάσμη, τό ἀραθιάσις, ἡ,

l'action d'enfiler. r. ὄρμα-
θός.
 Ἀρμάρι, τό, armoire. r. lat.
 armatorium
 Ἀρματοποιός, ὁ, fabricant d'ar-
 mes.
 Ἀρματοθήκη, ἡ, arsenal.
 Ἀρματοῦλη, τό, armatolike
 ou quartier d'armatoles.
 Ἀρματοῦλος, ὁ, armatole ou mili-
 cien grec; armateur.
 Ἀρμάτωμα, τό, ἄρματωμός, ὁ,
 armement.
 Ἀρματομένα, adv. à main armée.
 Ἀρματώνω, armer. r. lat. armare.
 Ἀρματωσιά, ἡ, armure.
 Ἀρματωτής, ὁ, armateur.
 Ἀρμεγιόν, seau à traire.
 Ἀρμεγμα, τό, l'action de traire.
 Ἀρμέγω, traire. r. ἀμέλω.
 Ἀρμεκτής, ὁ, qui traite.
 Ἀρμενίζω, naviguer; faire voile.
 Ἀρμενίζω πλαγίως ou δίπλα,
 bouliner, ou avoir le vent de
 travers et aller sur le côté.
 Ἀρμενισμα, τό, navigation.
 Ἀρμενον, τό, voile; vaisseau.
 Ἀρμεξίς, ἡ, l'action de traire.
 Ἀρμή, ἡ, salure, p. ἀλμή.
 Ἀρμιά, ἡ, V. Λαχαναρμιά.
 Ἀρμίδι, τό, p. ὀρμιδίον, corde

de crins de cheval. r. ὄρμιξ.
 Ἀρμόδιος, ἰα, ου, convenable. ||
 Opportun. || Apte.
 Ἀρμοδιότης, ἡ, aptitude.
 Ἀρμοδίως, adv. convenable-
 ment.
 Ἀρμόζω, convenir. || Adapter. ||
 Quadrer.
 Ἀρμολάχων, V. Λαχαναρμιά.
 Ἀρμονία, ἡ, harmonie. || Concert.
 Ἀρμονιακός et ἄρμονικός, ἡ, ὄν,
 harmonieux, harmonique.
 Ἀρμός, ὁ, articulation, joint-
 ure. || Armon ou la partie du
 train où s'attache le timon. r.
 ἄρμος.
 Ἀρμωσις, ἡ, commissure.
 Ἀρμωσμα, τό, adaptation.
 Ἀρμωστής, ὁ, qui adapte.
 Ἀρμόςα, ἡ, salaison; saumure
 Ἀρμυράλα, ἡ, substance saline.
 Ἀρμυρίζω et ἄρμυρώνω, saler.
 Ἀρμυρόνερον, τό, saumure.
 Ἀρμυρός, ἡ, ὄν, salé. || Cher.
 Ἀρμυρότης, ἡ, salure. r. ἄλς.
 Ἀρνάκι, τό, agnelet. r. ἄρς.
 Ἀρνημα, τό, ἄρνησις, ἡ, négat-
 tion; désaveu; refus.
 Ἀρνησθεος, adj. qui renie Dieu.
 Ἀρνήσιος, η, ου, d'agneau.
 Ἀρνησόχριστος, ὁ, renégat.

Αρηστής, ὁ, celui qui nie ou renie; qui refuse.

Αρηστικός, ἡ, ὄν, négatif.

Αρηστικῶς, *adv.* négativement.

Ἄρνι, et ἀρνίου, τό, agneau.

Ἀρνιακόν, τό, peau d'agneau.

Ἀρνίσσιος, *V.* Ἀρνησιος.

Ἀρνούγλωσσον, τό, plantain, herbe.

Ἀρνούριον, ἡ, pelisse d'agneau.

Ἀρνεῦμαι, nier; renier. || Dénier, refuser. || Désavouer.

Ἀροῦρον, ἡ, bois aromatique.

Ἀροσσεύμα, τό, labourage.

Ἀροσσεύω, labourer. *gr. anc.*

Ἄροστρον, τό, charrue.

Ἄρπα, ἡ, harpe. *r. lat. harpa.*

Ἄρπαγος, ὁ, *V.* Ἄρπαγος.

Ἀρπαγή, ἡ, enlèvement || Usurpation.

Ἄρπαγμα, τό, croc, crochet.

Ἀρπαγμα, τό ἀρπαγμός, ὁ, enlèvement, rapine.

Ἀρπαγος, ὁ, ravisseur.

Ἀρπάξω, ravir. || Usurper.

Ἀρπακτά et ἀρπακτικά, *adv.* avec rapacité.

Ἀρπακτής, ὁ, ravisseur.

Ἀρπακτικός, ἡ, ὄν, rapace. Το

ἀρπακτικόν, la rapacité.

Ἄρπαξ, ὁ, ravisseur. *gr. anc.*

Ἄρπαξις, ἡ ἀρπαγμα, το, *V.*

Ἀρπαγμα.

Ἄρπυια, ἡ, harpie. *gr. anc.*

Ἄρπυ, *V.* Ἀρπάξω.

Ἀρράθων et ἀρράθωνος, ὁ, arthes. || Fiauçailles.

Ἀρράθωνιάζω, fiancer.

Ἀρράθωνιασμα, τό ἀρράθωνιασις, ἡ, fiançailles.

Ἀρράθωνιαστής, ὁ, celui qui fiance.

Ἀρράθωνιαστικός, ἡ, ὄν, relatif aux fiançailles.

Ἀρράθωνιαστική, ἡ, la fiancée.

Ἀρράθωνιαστος, η, ου, qui est à marier.

Ἄρραφτος et ἄρραφτος, non cousu. *r. a pr. ῥάπτω.*

Ἄρρήτος, η, ου, ineffable.

Ἀρρήτως, *adv.* d'une manière indicible. *r. a pr. ῥέω.*

Ἄρρηγτος, η, ου, non jeté.

Ἀρρώστημα, τό, infirmité.

Ἀρρώστημένος, η, ου, malade.

Ἀρρώστια, ἡ, maladie.

Ἀρρώστιαρης, *adj.* valétudinaire.

Ἀρρώστιαρικός, η, ου, de malade. || Maladif.

Ἀρρώστιζω, faire le malade.

Ἀρρώστος, η, ου, malade, infirme. *gr. anc.*

Ἀρρώστῳ, être malade. || Rendre malade.

Ἀρρώστοτόπος, ὁ, lieu malsain.

Ἀρσενᾶς, ὁ, arsenal. r. it. d'arx.

Ἀρσενίμι, τό, arsenic, *poison*.

Ἀρσενικοθήλυκος, ὁ, hermaphrodite. r. ἄρσην, Ἐήλυς.

Ἀρσενικός, ἡ, ὄν, mâle; masculin. gr. anc.

Ἀρσενοκοίτης, ὁ, sodomite.

Ἀρσενοκοιτία, ἡ, sodomie.

Ἀρσίζικος, *adj.* imprudent.

Ἀρταίνω, V. Ἀρτύνω.

Ἀρταμις, ἡ, Diane, *déesse*.

Ἀρταμισία, ἡ, armoise, *plante*.

Ἀρτεριολογία, ἡ, traité des artères.

Ἀρτεριοτομία, ἡ, artériotomie.

Ἀρτίβουρτζι, τό, par ex. : ἡ ἑβδομάς τοῦ ἀρτίβουρτζι, la semaine d'avant la septuagésime.

Ἀρτηρία, ἡ, artère. gr. anc.

Ἀρτηρίζω, surabonder. || Donner davantage. || Renchérir.

Ἀρτήρισμα, τό, surabondance. || Renchérissement.

Ἀρτίζω, V. Ἀρτύνω.

Ἀρτζοχάλι, τό, placet, requête.

Ἀρτιλλερία, ἡ, artillerie. r. ital.

Ἀρτιμονι, τό, artimon, *t. de marine*. gr. anc. ἀρτέμων.

Ἄρτιος, *adj.* pair. (μόνος. impair.)

Ἀρτιχιουάρι, τό, francolin, *oiseau*.

Ἀρτοθήκη, ἡ, corbeille à mettre le pain; huche.

Ἀρτοκλασία, ἡ, bénédiction des pains.

Ἀρτοπουλεῖον, τό, marché au pain; boutique de boulanger.

Ἄρτος, ὁ, pain. Ὁ ἅγιος ἄρτος, l'hostie consacrée.

Ἀρτοπόριον, τό, ciboire.

Ἀρτοφύλαξ, ὁ, panetier.

Ἀρτυμα, τό, assaisonnement, ragout; sauce.

Ἀρτύμη, ἡ ἄρτύμι, τό, l'action de faire gras.

Ἀρτύνω, assaisonner, épicer. || Faire rompre le jeûne. Ἀρτυνομαι, faire gras. r. ἀρτύω.

Ἀρτύσιμος, *adj.* apprêté au gras.

Τρώγω ἀρτύσιμα, faire gras.

Ἄρτυσμα, V. Ἀρτυμα.

Ἀρούς, *adj.* clair, non dense. r. ἀραιός.

Ἀρχάγγελος, ὁ, archange.

Ἀρχαϊκά, *adv.* à l'antique.

Ἀρχαϊκός, ἡ, ὄν, antique.

Αρχαίος, α, ου, ancien.
 Αρχαιότης, ἡ, ancienneté, antiquité. gr. anc.
 Αρχαρίζω, commencer.
 Αρχαίσιος, adj. commençant.
 Αρχαρικά, τὰ, éléments.
 Αρχαρισμα, τό, commencement.
 Αρχαίον, τό, archives; palais.
 Αρχιέκκος, adj. auteur du mal.
 Αρχέτυπον, τό, archétype.
 Αρχή, ἡ, commencement, principe. gr. anc.
 Αρχηγός, ὁ, auteur; inventeur. Commandant.
 Αρχημηνιά, ἡ, premier jour de la lune. r. ἀρχή, μέν.
 Αρχημηνιάτικα, adv. au commencement du mois.
 Αρχημηνιάτικος, η, ου, du premier jour de chaque mois.
 Αρχυρίζω et αρχυρῶ, V. Αρχινῶ.
 Αρχήνισμα, τό, commencement.
 Αρχιατρός, ὁ, premier médecin.
 Αρχίβιον, τό, archives.
 Αρχιερχιματρεύς, ὁ, archichancelier.
 Αρχιδι, τό, testicule. r. ὄρχις.
 Αρχιδιακονία, ἡ, archidiaconat.
 Αρχιδιάκονος, ὁ, archidiaacre.
 Αρχιδιατρός, ὁ, médecin sans talent.

Αρχιδούξ, ὁ, archiduc. Η ἀρχιδούκισσα, archiduchesse.
 Αρχιεπισκοπή, ἡ, archevêché.
 Αρχιεπισκοπικός, ἡ, ὄν, archiepiscopal.
 Αρχιεπίσκοπος, ὁ, archevêque.
 Αρχιερατεία, ἡ, pontificat.
 Αρχιερατεύω, être pontife.
 Αρχιερατικός, ἡ, ὄν, pontifical.
 Αρχιερατικῶς, adv. en pontife.
 Αρχιερεύς, ὁ, pontife. Ὁ ἄκρος ἀρχιερεύς, le pape.
 Αρχιερωσύνη, ἡ, pontificat. Η ἀρχιερωσύνη σου, votre éminence ou votre sainteté, titre des évêques, des cardinaux et du Pape.
 Αρχιευνούχος, ὁ, le chef des eunuques.
 Αρχιθαλάσσιος, ὁ, amiral.
 Αρχίζω, V. Αρχινῶ.
 Αρχικαγκελλάριος, ὁ, archichancelier. r. lat. cancellarius.
 Αρχικοιτωνίτης, ὁ, grand chambellan. r. καίτη, lit.
 Αρχικυνηγός, ὁ, grand veneur.
 Αρχιληστής, ὁ, chef de brigands.
 Αρχιμάγειρος, ὁ, chef de cuisine.
 Αρχιμανθρίτης, ὁ, archimandrite. r. ἀρχή, μάνδρα.

Ἀρχιερατῆς, V. Ἀρχιερατεῖα.
 Ἀρχινῶ, commencer. r. ἀρχή.
 Ἀρχιεπίσκοπος, τό, archipel.
 Ἀρχιεπίσκοπος et ἀρχιεπισκοπικός, ὁ,
 le pasteur en chef, le Pape.
 Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ, archiprêtre.
 Ἀρχιεπισκοπικός, ἡ, ὄν, ar-
 chipresbytéral.
 Ἀρχισμα, τό, commencement.
 Ἀρχιστρατήγος, ὁ, général en
 chef, généralissime.
 Ἀρχιστρατιώτης, ὁ, capitaine.
 Ἀρχιτεκτονική, ἡ, architecture.
 Ἀρχιτεκτονικῶς, adv. en archi-
 tecte; d'après les règles de
 l'architecture.
 Ἀρχιτέκτων, ὁ, architecte.
 Ἀρχιχρονία, ἡ, nouvelle année,
 premier jour de l'an.
 Ἀρχομαι, commencer. gr. anc.
 Ἀρχονταρίον, τό, hôtel d'un
 grand, d'un magistrat.
 Ἀρχοντας, ὁ, personnage émi-
 nent, magistrat, seigneur.
 Ἀρχοντεῖα, ἡ, noblesse.
 Ἀρχοντεύω, être au-dessus des
 autres par son rang social.
 Ἀρχοντίζω, anoblir. || Agir en
 grand seigneur.
 Ἀρχοντικά, adv. noblement.

Ἀρχοντικός, ἡ, ὄν, noble, sei-
 gneurial.
 Ἀρχοντικόν, τό, palais.
 Ἀρχοντιλῆσι, τό, seigneurie.
 Ἀρχόντισσα, ἡ, grande dame.
 Ἀρχοντολόγι, τό, la noblesse,
 les nobles. r. ἀρχων, λέγω.
 Ἀρχοντοπαιδεύμα, τό, éducation
 brillante.
 Ἀρχοντοπαιδεύω, élever gran-
 dement.
 Ἀρχοντοπούλα, ἡ, demoiselle de
 bonne famille.
 Ἀρχοντόπουλος, τό, jeune sei-
 gneur.
 Ἀρχοντορωμιός, ὁ, grec d'une
 grande famille. fémin. ἡ ἀρχον-
 τορωμιά. r. ἀρχων et ῥωμαῖος.
 Ἄρχος, V. Ἄρχων.
 Ἄρχων et ἄρχοντας, ὁ, comman-
 dant. V. Ἀρχοντας.
 Ἄρωμα, τό, aromate; épice.
 Ἀρωματίζω, aromatiser; épicer.
 Ἀρωματικός, ἡ, ὄν, aromatique.
 Ἀρωματοπωλεῖον, τό, boutique
 d'épicier, de droguiste.
 Ἀρωματοπώλης, ὁ, épicier.
 Ἄς, signe de l'impér. d'ἄρες. Ἄ-
 ρες ἴδωμεν, voyons, gr. anc.
 Ἄς ἰδοῦμεν, gr. mod. C'est le
 let des Anglais. || Plût à Dieu.

Ἀσβάνωτος, η, ου, non revêtu
 des habits de mort.
 Ἀσλευσία, ἡ, calme, immobi-
 lité.
 Ἀσλευτα, *adv.* sans remuer.
 Ἀσλευτος, η, ου, immobile. r.
 α pr. σάλος.
 Ἀσλιθάρωτος, η, ου, non bridé.
 Ἀσάπητος, η, ου, non gâté. ||
 Incorruptible. r. α pr. σήπω.
 Ἀσκαρκος, η, ου, maigre. || Incor-
 porel. r. α pr. σάρξ.
 Ἀσάρωτος, η, ου, non balayé.
 Ἀσάρεια, ἡ, obscurité.
 Ἀσκαρήνιστος, η, ου, non éclairci.
 Ἀσκαφής, *adj.* obscur. gr. anc.
 Ἀσκαφῶς, *adv.* inintelligiblement.
 Ἀσβεστᾶς, ὁ, marchand de
 chaux.
 Ἀσθέστις, ὁ, chaux.
 Ἀσβεστοκᾶμνηον, τό, four à chaux.
 Ἀσβεστοκόμματα, τά, plâtras.
 Ἀσβεστοπέτρα, ἡ, pierre à chaux.
 Ἀσβεστος, ὁ, chaux. V. Ἄσβυστος.
 Ἀσβεστοφουρνάρης, ὁ, chaudière-
 nier.
 Ἀσδέστωμα, τό, enduit, crépi.
 Ἀσβεστώνω, crépir une muraille.
 Ἀσθόλη, ἡ, plâtre.
 Ἄσβυστος, η, ου, non éteint. ||
 Inextinguible. r. α pr. σθενύω.

Ἀσέβεια, ἡ, impiété. gr. anc.
 Ἀσεβέουτατα, *adv.* d'une manière
 très-impie.
 Ἀσέθημα, τό, trait d'impieété.
 Ἀσεβής, *adj.* impie.
 Ἀσεβῶ, se comporter en impie.
 Ἀσεβῶς, *adv.* d'une manière
 impie.
 Ἄσειστος, η, ου, inébranlable.
 Ἀσελγίνω, vivre dans la débau-
 che. gr. anc.
 Ἀσελγεια, ἡ, lubricité, luxure.
 Ἀσελγής, *adj.* lascif.
 Ἀσελγῶς, *adv.* lubriquement.
 Ἀσελλωτος, η, ου, non sellé.
 Ἄσεμνος, η, ου, deshonnête.
 Ἀσηκᾶω, V. Ἀσηκῶω.
 Ἀσηκρῆτις, ὁ, secrétaire. r. lat.
 à secretis.
 Ἀσήκωμα, V. σήκωμα.
 Ἀσηκῶω, p. σηκῶω, lever,
 hausser, dresser. r. σηκῶω.
 Ἀσηκωτῆρι, τό, levier.
 Ἀσηκωτής, ὁ, celui qui lève.
 Ἀσηκωτός, ἡ, ὄν, qu'on peut
 lever. Γέφυρα ἀσηκωτή, pont-
 levis.
 Ἀσημάδευτος, η, ου, non mar-
 qué. || Non mis en gage.
 Ἀσήμαντος, η, ου, qui ne signi-
 fie rien. r. α pr. σημαίνειν.

Ἄσημειώτος, η, ου, non signé ; non marqué ; non noté.

Ἄσημένιος, α, ου, d'argent.

Ἄσημι, τό, argent. r. ἀργύριον ἄσημον, par opp. à ἐπίσημον.

Ἄσημικόν, τό, argenterie.

Ἄσημοκκνήζω, argenter.

Ἄσημοκάπισμα, τό, l'action d'argenter.

Ἄσημοκόπος, ό, orfèvre.

Ἄσημόκουπα, ή, tasse d'argent.

Ἄσημομάχαιρον, τό, couteau d'argent.

Ἄσημόνευρον, τό, eau forte. || Vif-argent.

Ἄσημοπερούνιον, τό, fourchette d'argent.

Ἄσημόσυμα, τό, fil d'argent.

Ἄσημος, η, ου, qui n'a pas de signification. || De basse extraction. gr. anc.

Ἄσημόφαντον, τό, étoffe d'argent. r. ὑφᾶν.

Ἄσημοφλέβα, ή, mine d'argent.

Ἄσημοχούλιαρον, τό, cuiller d'argent.

Ἄσημοχρύσαρον, τό, fil d'or et d'argent.

Ἄσημοχρύσωμα, τό, vermeil.

Ἄσημοχρυσώνω, dorer l'argent, faire du vermeil.

Ἄσημοχρυσωτής, ό, ouvrier en vermeil.

Ἀσήμωμα, τό, l'action d'argenter. V. la rac. au mot Ἀσημι.

Ἄσημώνω, argenter.

Ἀσημωτής, ό, argenteur.

Ἀσημωτική, ή, argenture.

Ἀσημωτικόν, τό, le prix qu'on paye pour faire argenter.

Ἀσήμωτος, adj. non argenté.

Ἄσηπος, η, ου, incorruptible.

Ἀσθένεια, ή, infirmité, maladie.

Ἀσθένημα, τό, même sign.

Ἀσθενημένα, adv. en malade ; faiblement.

Ἀσθενημένος, η, ου, tombé malade, affaibli, d'ἀσθενῶ, tomber malade. || S'affaiblir.

Ἄσθημα, τό, asthme, courte haleine. gr. anc.

Ἀσθηματικός, ή, ύν, asthmatique.

Ἄσιςτος, η, ου, non arrangé. || Non reconcilié. r. α pr. ἰσάζω.

Ἀσίγητος, η, ου, qui ne se tait pas. || Qui ne peut se taire.

Ἀσιδοσία, ή, et ἀσιδοτος, η, ου, V. Ἀσυνδοσία et Ἀσύνδοτος.

Ἀσιώπητος, V. Ἀσίγητος.

Ἀσκάκι, τό, petite outre.

Ἀσκάλιστος, η, ου, non sculpté.

Γῆ ἀσκάλιστος, terre inculte.

Ἀσκάλωτος, η, ου, non accroché, non attaché.
 Ἀσκανθάλιστα, *adv.* sans scandale.
 Ἀσκανθάλιστος, η, ου, non scandalisé; qu'on ne peut scandaliser. Διὰ τὸ ἀσκανθάλιστον, pour le bien de la paix. Μηχανὴ ἀσκανθάλιστος, machine qui ne se dérange pas.
 Ἀσκάνθαρος, ὁ, escarbot. gr. anc. Κάνθαρος.
 Ἀσκαπτος, η, ου, non creusé; non labouré; qu'on ne peut creuser.
 Ἀσκαριῶδες, αἱ, ascarides, *vers.*
 Ἀσκαστος, η, ου, non crevé, non crevassé. r. α pr. σχῶ.
 Ἀσκέπαστα, *adv.* à découvert.
 Ἀσκέπαστος, η, ου, ἀσκεπής et ἄσκεπος, non couvert, découvert. gr. anc.
 Ἀσκέρι, τό, armée. r. or.
 Ἀσκημα, τό, ἄσκησις, ἡ, exercice.
 || Vie ascétique.
 Ἀσκηταριό, τό, hermitage.
 Ἀσκήτευμα, τό, vie d'hermite.
 Ἀσκητεύω, mener une vie ascétique.
 Ἀσκητής, ὁ, hermite; fém. ἡ ἀσκήτρια.

Ἄσκητιός, ἡ, ὄν, d'hermite, ascétique.
 Ἄσκητικῶς, *adv.* en hermite.
 Ἄσκη, τό, outre. gr. anc. ἀσχύς.
 Ἄσκησίχ, ἡ, manque d'ombre. r. α pr. σκιά.
 Ἄσκηστος et ἄσκηστος, η, ου, non épouvané. || Dépourvu d'ombre. r. α pr. σκιά.
 Ἄσκησι, οἱ, Ascians ou habitans de la zone torride.
 Ἄσκήτης, ὁ, ascite ou hydropisie du bas-ventre. r. ἀσχύς.
 Ἄσκληῶτος, η, ου, non asservi.
 Ἄσκληπιάς, ἡ, asclépiade, *plante.* r. Ἀσκληπιάδης, *médecin.*
 Ἀσκόκυλος, ὁ, ἀσκόδεσμα, τό, et ἀσκομαντούρα, ἡ, cornemuse, musette. r. ἀσχύς, ἀλλός, ἄεσμα.
 Ἄσκομαντουρός, ὁ, joueur de musette. r. ital. mandola.
 Ἄσκόνιστος, η, ου, non rempli de poussière. r. α pr. κόνις.
 Ἄσκόνητος, *adj.* qui n'a pas bronché ou choppé.
 Ἄσκοπος, η, ου, qui est sans but.
 Ἀσχύς, ὁ, outre. gr. anc.
 Ἄσκοτζαμποῦνα, ἡ, cornemuse.
 Ἀσκούπιστος, η, ου, non balayé, non épousseté. r. α pr. scopa.
 Ἄσκορίαστος, η, ου, non rouillé.

Ἄσκῶ, exercer ; *au pass.* ἀσκοῦμι, s'exercer.

Ἄσμα, το, chant ; cantique.

Ἄσματικός, ἡ, ὄν, de chant, de cantique.

Ἄσμένως, *adv.* agréablement.

Ἄσμικτος, η, ου, qu'on ne peut unir ; qu'on ne peut mêler. || Intraitable.

Ἄσσο, τό ἄσσοι, ὅ, V. Ἄσσοι.

Ἄσσοδία, ἡ, manque de provision.

Ἄσσοδίαστος, η, ου, qui n'a pas de provision. r. α pr. εἰς, ὁδός.

Ἄσουνέτευτος, η, ου, non circon-

cis.

Ἄσοφος, η, ου, ignorant.

Ἄσπάζομαι, saluer, complimenter.

Ἄσπάθωτος, η, ου, qui est sans

épée. Σπαθιοῦ ἢ θήκ' ἀσπάθωτη (Δῆμος.), le fourreau vide.

Ἄσπάρχος, ὅ, asperge. gr. anc.

Ἄσπαρτα, *adv.* sans ensemencement. r. α pr. σπείρω.

Ἄσπαρτος, η, ου, non ensemencé.

Ἄσπασμα, τό ἄσπασμός, ὅ, salutation, compliment. || Baiser de paix.

Ἄσπαστος, η, ου, non crevé,

non crevassé. || Qui n'a point de hernie. r. α pr. σπάω.

Ἄσπίδα et ἀσπίς, ἡ, bouclier. || Aspice, reptile et plante.

Ἄσπιδοφόρος, ὅ, armé d'un bouclier. gr. anc.

Ἄσπιδοτός, ἡ, ὄν, qui est en forme de bouclier.

Ἄσπίθα, ἡ, étincelle. gr. anc. σπιυθήρ.

Ἄσπιλος, *adj.* pur. r. α pr. σπιλος.

Ἄσπιλοβολῶ, V. Σπιλοβολῶ.

Ἄσπίτωτος, η, ου, qui n'a point de maison, d'α pr. et σπιτι. r. lat. hospitium.

Ἄσπλαγγα, *adv.* sans pitié.

Ἄσπλαγγία, ἡ, cruauté.

Ἄσπλαγγος, η, ου, impitoyable.

Ἄσπορος, η, ου, qui n'a point de semence. gr. anc.

Ἄσπούδαστος, η, ου, qu'on n'a pas étudié. || Ignorant.

Ἄσπράδα, ἡ, blancheur.

Ἄσπράδι, τό, le blanc. Τὸ ἀσπράδι τοῦ ἀγῆου, le blanc de l'œuf.

Ἄσπρίζω, blanchir. || Devenir blanc, tirer sur le blanc.

Ἄσπρισμα, τό, blanchissement ; blancheur.

Ἄσπριστής, ὅ, blanchisseur.

Ἄσπριγένης, *adj.* qui a la barbe blanche. r. γένειον.

Ἀσπροθερός, ἡ, ὄν, blanchâtre.
 Ἀσπρογενέζω, avoir la barbe
 blanche.
 Ἀσπροκόκκινος, η, ον, blanc et
 rouge.
 Ἀσπρολάχανου, τό, chou pommé.
 Ἀσπρολοῦλουθο, τό, marguerite.
 Ἀσπρομάλλης, adj. chenu, qui
 a les cheveux blancs. r. μαλλός.
 Ἀσπρον, τό, aspre, monnaie
 turque. (5 aspres font un para;
 40 paras font une piastre; la
 piastre, τὸ γρόσι, ne vaut plus
 que 15 sous environ.) Τὰ ἄσπρα
 μου, mon argent. Ἄσπρα ἀσημέ-
 νια, monnaie blanche. r. lat.
 asper. *Mille asperos illi dedit*
Maximinus. Hist. Aug.
 Ἀσπροπεῦκος, ὁ, tremble, arbre.
 Ἀσπροπούγγι, τό, bourse.
 Ἀσπροπρόσωπος, η, ον, qui a un
 visage blanc.
 Ἄσπρος, η, ον, blanc. V. Ἄσπρον.
 Ἀσπρότης, ἡ, blancheur.
 Ἀσπρουλιάρικος, η, ον, blanchiâ-
 tre.
 Ἀσπρούτζικος, η, ον, même sign.
 Ἀσπροφορεμένος, η, ον, vêtu de
 blanc. r. φόρεμα, vêtement.
 Ἀσπροφόρος, adj. qui a des ha-
 bits blancs.

Ἀσπροφορῶ, porter des habits
 blancs.
 Ἀσπροχιουισμένος, η, ον, tout
 blanc de neige. r. χιών.
 Ἀσπάρανθος, ὁ, verdier; oiseau.
 Ἄσσις, ὁ, as, aux cartes, aux
 dés. r. lat. assis.
 Ἀστακός, ὁ, homard. gr. anc.
 Ἀστάλακτος, η, ον, qui n'a pas
 coulé ou égoutté. r. α pr. στάζω.
 Ἀσταμάτητος, η, ον, qui ne s'ar-
 rête pas. || Qu'on ne peut arrê-
 ter. r. α pr. ἴστημι.
 Ἀστάρι, τό, doublure.
 Ἀστάρωμα, τό, l'action de dou-
 bler un vêtement.
 Ἀσταρώνω, doubler.
 Ἀστασία, ἡ, instabilité.
 Ἀστατα, adv. inconstamment.
 Ἀστατος, η, ον, qui n'est pas
 stable, inconstant. gr. anc.
 Ἀσταχένιος, adj. d'épi.
 Ἀσταχός, V. Ἄστακός.
 Ἀσταχοθήκη, ἡ, grange.
 Ἀστάχυ, τό, épi. r. ἄσταχυς.
 Ἀσταχυολογία, ἡ ἄσταχυολόγημα,
 τό, glanage.
 Ἀσταχυολόγος, ὁ, glaneur.
 Ἀσταχυολογῶ, glaner.
 Ἀστέγνωτος, η, ον, non essuyé.
 || Non séché.

Ἀστέϊζομαι, badiner, plaisanter.
 Ἀστῆϊος, α, ου, plaisant, facé-
 tieux.
 Ἀστειότης, ἡ· ἀστεισμός, ὁ, plai-
 santerie.
 Ἀστίως, *adv.* plaisamment. r.
 ἄστν, ville, finesse.
 Ἀστένακτος, η, ου, qui ne gémit
 pas.
 Ἀστενοχώρητος, η, ου, non con-
 traint.
 Ἀστέρας, ὁ, étoile. r. ἀστήρ.
 Ἀστερίσκος, ὁ, astérisque.
 Ἀστερισμός, ὁ, constellation.
 Ἀστεροειδής, *adj.* qui ressemble
 à une étoile.
 Ἀστερόμετρον, V. Ἀστρόμετρον.
 Ἀστερωτός, ἡ, ὄν, étoilé.
 Ἀστέρανος, *adj.* qui est sans cou-
 ronne.
 Ἀστεράνωτος, *adj.* non couron-
 né. || Non marié.
 Ἀστήρ, ὁ, astre, étoile.
 Ἀστήρικτος, η, ου, non affermi.
 Ἀστίβακτος, ἀστίβαστος et ἀστί-
 βαχτος, η, ου, non empilé; non
 encaqué. r. α pr. στείβα.
 Ἀστίχηστος, η, ου, qui n'a point
 de gage.
 Ἀστόλιστα, *adv.* sans ornemens.
 Ἀστόλιστος, η, ου, non paré.

Ἀστόμακτος, η, ου, qui n'a point
 de bouche.
 Ἀστόμαχος, η, ου, qui n'a point
 d'estomac.
 Ἄστομος, V. Ἀστόμακτος.
 Ἀστοχασία, ἡ, imprudence, lé-
 gèreté, irréflexion.
 Ἀστόχαστα, *adv.* inconsidéré-
 ment, à tort et à travers.
 Ἀστόχαστος, η, ου, inconsidéré.
 || Imbécille. r. α pr. στοχάζομαι.
 Ἀστοχία, ἡ, oubli. Ἀστοχία γὰ
 σ' ἐλθῆ, que le diable l'emporte.
 Ἀστοχίζω et ἀστοχῶ, oublier. ||
 Manquer son but; se tromper.
 Ἀστοχολόγος, ὁ, qui parle sans
 réfléchir.
 Ἀστογάλλι, τό, cheville du pied.
 Ἀστρακιά et ἀστράκκα, ἡ, rou-
 geole.
 Ἀστραγμα, τό, V. Ἄστραψις.
 Ἀστραπή, ἡ, éclair. gr. anc.
 Ἀστραποβροντῶ, éclairer et ton-
 ner.
 Ἀστραποπελέκημα, τό, foudroié-
 ment. V. Ἀστροπελεκίζω
 Ἀστραποπελεκημένος, η, ου, fou-
 droyé.
 Ἀστραποπελέκι, τό, la foudre.
 Ἀστραπορηγγιά, ἡ, feu des é-
 clairs. r. ἀστραπή, φέγγος.

Ἀστράπτω, éclairer. || Briller.
 Ἀστράτευτος, η, ου, qui n'a pas voyagé.
 Ἀστραψίς, ἡ, l'action d'éclairer.
 Ἀστράχι, τό, mortier.
 Ἀστραχιά, ἡ, pavé de matière pilée.
 Ἀστραχώνω, lutter avec du mortier. || Faire du pavé de composition.
 Ἀστρεπτος, η, ου, qui ne tourne pas. || Inflexible. r. α pr. στρέρω.
 Ἀστρίδι, V. Στρίδι.
 Ἀστρικός, ἡ, ὄν, astral. gr. anc.
 Ἀστρίτης, ὁ, vipère.
 Ἀστρόμετρον, τό, astromètre.
 Ἀστριφος et ἀστριπτος, η, ου, non tordu, non tortillé.
 Ἀστροθεσία, ἡ, position des astres.
 Ἀστρολάβιον, τό, astrolabe.
 Ἀστρολογία, ἡ, astrologie.
 Ἀστρολογικός, ἡ, ὄν, astrologique.
 Ἀστρολόγος, ὁ, astrologue. fém. ἡ ἀστρολόγισσα.
 Ἀστρολογῶ, s'occuper d'astrologie.
 Ἄστρον, τό, astre. || Marguerite, fleur.
 Ἀστρονομία, ἡ, astronomie.

Ἀστρονομικός, ἡ, ὄν, astronomique. *subst.* astronome, comme ἀστρονόμος.
 Ἀστρονομῶ, s'occuper d'astronomie.
 Ἀστροπελέκι, τό, foudre.
 Ἀστροπελέκημα, τό ἀστροπελεκισμός, ὁ, coup de foudre.
 Ἀστροπελεκίζω, foudroyer. r. ἄστρον et πέλεκυς, emblème de la foudre chez les anciens.
 Ἀστροπεγγιά, ἡ, clarté des étoiles.
 Ἄστροτος, η, ου, non fait, *p. un lit*; non pavé, *p. une rue*; non sellé, *p. un cheval*. Ἄνθρωπος ἄστροτος, homme déréglé. r. α pr. στρωτός.
 Ἀστυνομία, ἡ, police. gr. anc.
 Ἀσύβαστα, *adv.* sans accord.
 Ἀσύβαστος, η, ου, qui ne s'est pas accordé; non convenu.
 Ἀσυγκέραστος, η, ου, non tempéré, non adouci.
 Ἀσυγκρισία, ἡ, impossibilité de comparaison.
 Ἀσύγκριτος, η, ου, incomparable.
 Ἀσυγκρίτως, *adv.* sans comparaison.

Ἄσυγνέριαστος, η, ου, non couvert de nuages. r. α pr. συννεφής.

Ἄσύγνωστος, η, ου, impardonnable. gr. anc.

Ἄσυγχυσία, ή, imperturbabilité; tranquillité, calme.

Ἄσύγχυστος, η, ου, imperturbable; non troublé.

Ἄσυγχύστως, adv. imperturbablement, sans trouble.

Ἄσυγχώρητα, adv. sans pardon.

Ἄσυγχώρητος, η, ου, impardonnable. gr. anc.

Ἄσυκοφάντιστος, η, ου, non calomnié. r. ἀσυκοφάντητος.

Ἄσύκωμα, etc., V. Ἀσήκωμα.

Ἄσυλλάβητος, η, ου, qui ne connaît pas une syllabe.

Ἄσυλληθέρωτος, V. Ἀταληθέρωτος.

Ἄσυλλόγιστα, adv. sans y penser; inconsidérément.

Ἄσυλλόγιστος, η, ου, inopiné. || Étourdi. r. α pr. συλλογίζομαι.

Ἄσυλου, τό, asyle, abri. gr. anc.

Ἄσύμαστα, etc. V. Ἀσυμμάζωκα.

Ἄσυμδίεαστος, η, ου, incompatible, inconciliable.

Ἄσυμβούλευσις, ή, mépris des conseils; légèreté.

Ἄσυμβούλευτα, adv. inconsidérément, sans réflexion.

Ἄσυμβούλευτος, η, ου, qui n'a pris aucun avis. || Inconsidéré.

Ἀσυμμάζωκα, adv. sans être amassé. r. α pr. σύν, ὄμαθος.

Ἀσυμμάζωκτος, η, ου, non rassemblé, non amassé.

Ἀσύμμετρον, adv. sans proportion; sans symétrie.

Ἀσύμμετροία, ή, disproportion.

Ἀσύμμετρος, η, ου, disproportionné. gr. anc.

Ἀσυμπάθησις, ή, absence de tout pardon; de toute compassion.

Ἀσυμπάθης, adj. qui ne pardonne pas; qui est sans pitié.

Ἀσυμπάθητα, adv. irrémissiblement.

Ἀσυμπάθητος, η, ου, impardonnable. r. α pr. συμπάθης.

Ἀσύμφορος, η, ου, incapable; inutile. r. α pr. συμφέρω.

Ἀσύμφωνον, adv. sans accord.

Ἀσύμφωνία, ή, discordance; discorde.

Ἀσύμφωνος, η, ου, discordant.

Ἀσύμφωνῶ, n'être pas d'accord.

Ἀσύμωτος, η, ου, inaccessible.

Ἄσυνάθροιστος, η, ου, non recueilli, non amassé.

Ἀσύνηκτος, *adj.* même sign.
 Ἀσυδοσία, ἡ, immunité, franchise. r. α pr. σύν, δίδωμι.
 Ἀσύδοτος, *adj.* allodial; exempt de tributs, de contributions.
 Ἀσυείθετος, κ, ου, non conscientieux.
 Ἀσυειδέτως, *adv.* sans conscience.
 Ἀσύετα, *adv.* imprudemment.
 Ἀσύετος, κ, ου, imprudent.
 Ἀσυνεφιά, ἡ, sérénité.
 Ἀσυνέριστος, *adj.* serein, qui est sans nuages. r. α pr. συνεφής.
 Ἀσυνησία, ἡ, manque d'habitude.
 Ἀσυνηίζουμι, n'avoir pas l'habitude. || Être inusité.
 Ἀσυνήιστα, *adv.* contre la coutume.
 Ἀσυνήιστος, κ, ου, inusité. || Qui n'a pas l'habitude de.
 Ἀσύθετα, *adv.* en désordre.
 Ἀσύθετος, κ, ου, non arrangé. || Non composé.
 Ἀσύτακτος, κ, ου, qui est contre la syntaxe. || Qui pèche contre la bienséance.
 Ἀσυνταξία, ἡ, faute de construction grammaticale. || Incongruité, inconvenance.

Ἀσυτροριασία, ἡ, manque de compagnie. || Insociabilité.
 Ἀσυτρόριστα, *adv.* sans société.
 Ἀσυτρόριστος, κ, ου, qui n'a pas de compagnie. || Désappareillé. r. α pr. σύντρορος.
 Ἀσυστασία, ἡ, instabilité.
 Ἀσύστατα, *adv.* inconstamment.
 Ἀσύστατος, κ, ου, instable, inconstant. gr. anc.
 Ἀσυχασία, ἡ, absence d'aversion.
 Ἀσύχαστα, *adv.* sans aversion.
 Ἀσύχαστος et ἀσύχαντος, κ, ου, qui n'a pas en aversion.
 Ἀσφαλία, ἡ, assurance, sécurité. gr. anc.
 Ἀσφαλής, *adj.* certain, sûr. || Stable, inébranlable.
 Ἀσφαλίζω, assurer, rassurer. || Rendre solide.
 Ἀσφαλισμα, τό, assurance.
 Ἀσφαλιστής, ό, assureur.
 Ἀσφατα, *adv.* infailliblement.
 Ἀσφαλίτης, ό, cinquième vertèbre des reins.
 Ἀσφαλος, κ, ου, qui est sans faute. || Infaillible.
 Ἀσφαλτος, ἡ· ἄσφαλτον, τό, asphalte, bitume.

Ἀσφαλτώδης, *adj.* bitumineux.
 Ἀσφαλτώω, enduire de bitume.
 Ἀσφαλῶς, *adv.* sûrement.
 Ἀσπένδζυμον, τό ἀσπένδζονος,
 ὅ, érable, *arbre.*
 Ἄσπικτα, *adv.* d'une manière
 peu serrée.
 Ἄσπικτος, *adj.* non serré.
 Ἀσφυξία, ἡ, asphyxie. gr. anc.
 Ἀσράγιτος, η, ου, non cacheté.
 Ἄσχημα, *adv.* d'une manière
 difforme.
 Ἀσχημάδα, ἡ, difformité.
 Ἀσχημάτιστος, η, ου, difforme.
 Ἀσχημία, ἡ, laideur.
 Ἀσχημίζω, enlaidir, défigurer.
 || Devenir laid. r. α pr. σχῆμα.
 Ἀσχήμισμα, τό, enlaidissement.
 Ἀσχημιτμένος, η, ου, enlaidi.
 Ἀσχημολογία, ἡ, paroles indé-
 centes, propos licencieux.
 Ἀσχημολόγος, *adj.* qui tient des
 discours obscènes.
 Ἀσχημολογῶ, parler indécem-
 ment, tenir des propos libres.
 Ἄσχημος, η, ου, laid, difforme.
 Ἄσχημότης, ἡ, laideur.
 Ἄσχιστα, *adv.* sans être dé-
 chiré.
 Ἄσχιστος, η, ου, non déchiré;
 non fendu. gr. anc.

Ἀσχολασία, ἡ, continuité d'oc-
 cupation. r. α pr. σχολή.
 Ἀσχόλαστα, *adv.* sans cesser.
 Ἀσχόλαστος, η, ου, qui n'a pas
 cessé. || Qui ne peut pas encore
 sortir de l'école.
 Ἀσχολία, ἡ, occupation. gr. anc.
 Ἀσχολοῦμαι, être occupé.
 Ἀσώματος, η, ου, incorporel.
 Ἀσωματός, *adv.* sans corps.
 Ἀσωματώσις, ἡ, incorporabilité.
 Ἀσώπαστος, *adj.* non silencieux,
 ρ. ἀσιώπαστος.
 Ἄσωστος, η, ου, non achevé. ||
 Qui ne finit pas. || Qui ne peut
 se sauver.
 Ἄσωτα, *adv.* dans la débauche.
 Ἀσώτευμα, τό, libertinage.
 Ἀσώτεύω, vivre dans la débau-
 che. || Dissiper son bien.
 Ἀσωτία, ἡ, libertinage. || Dissi-
 pation, prodigalité. gr. anc.
 Ἄσωτος, η, ου, débauché. || Dis-
 sipateur. Η κυριακή τοῦ ἀσώ-
 του, la septuagésime.
 Ἀσωτῶ, V. Ἀσώτεύω.
 Ἀσωρόνιστος, η, ου, inimo-
 deste, impudique. || Incorri-
 gible.
 Ἄτακτα, *adv.* en désordre.
 Ἀτάκτημα, τό ἀτάκτησις, ἡ,

dérangement; dérèglement.
 Ἄτακτος, η, ου, dérangé; dérèglé.
 Ἀτακτῶ, déranger. || Vivre dans le désordre.
 Ἀτάκτως, V. Ἄτακτα.
 Ἀταξία, ἡ, dérangement, désordre. gr. anc.
 Ἀταξίδευτος, adj. qui n'a pas voyagé. || Non navigable.
 Ἀταπεινώσις, η, ου, non humilié.
 Ἀτάρακτα, adv. imperturbablement; tranquillément.
 Ἀτάρακτος et ἀτάραχος, η, ου, imperturbable; calme.
 Ἀταραξία, ἡ, imperturbabilité; tranquillité. gr. anc.
 Ἀταρος, η, ου, non inhumé.
 Ἀτελιστός, η, ου, non entouré de murailles. gr. anc.
 Ἀτεκνία, ἡ, absence de progéniture; stérilité.
 Ἀτεκνος, η, ου, qui n'a point d'enfant, stérile. gr. anc.
 Ἀτέλεια, ἡ, imperfection. || Immunité. r. α pr. τέλος.
 Ἀτελειότης, ἡ, imperfection.
 Ἀτελείωτα, adv. sans achever.
 Ἀτελείωτος, η, ου, non fini; imparfait. || Qui est sans fin.
 Ἀτελεύτητα, adv. perpétuellement.

Ἀταλεύτητος, η, ου, perpétuel.
 Ἀτελής, adj. imparfait.
 Ἀτενίζω, contempler. gr. anc.
 Ἀτευισμός, ὁ, contemplation.
 Ἀτένωσις, η, ου, non tendu. || non campé. r. lat. tendere.
 Ἀτέρησται, adv. sans s'accorder. || Inégalement.
 Ἀτέρηστος et ἀτέρηστος, η, ου, non appareillé. || Qui n'est pas d'accord; qui ne peut s'accorder. || Qui n'a pas son pareil.
 Ἀτέρησσύνη, ἡ, disparité. r. α pr. ἕτερος.
 Ἀτεχνά, adv. sans art.
 Ἀτεχνία, ἡ, ignorance, maladresse, inhabileté. gr. anc.
 Ἀτεχνος, η, ου, grossier, inhabile; qui est sans artifice.
 Ἀτέχιστος, η, ου, non cassé.
 Ἀτέχια, adv. malproprement. || Impudiquement. r. ἄσκαλος.
 Ἀτέχλειω, salir, souiller.
 Ἀτέχλι, τό, acier. || Fusil.
 Ἀτέχλος, η, ου, sale. || Lascif.
 Ἀτέχμης, ὁ, apprenti, commençant.
 Ἀτέχιδά, ἡ, fouine, animal.
 Ἀτέχικυῖδα, ἡ, ortie. r. κυῖδη.
 Ἀτέχῶπι, τό, amorce de fusil.
 Ἀτηγάμιστος, η, ου, non frit.

Ἄτι, τό, cheval entier.
 Ἄτιμα, V. Ἀτίμως.
 Ἀτιμάζω, déshonorer. gr. anc.
 Ἀτίμασμα, τό· ἀτίμασις, ἡ, dénigrement, diffamation.
 Ἀτιμαστής, ὁ, diffamateur.
 Ἀτίμημα, V. Ἀτίμασμα.
 Ἀτίμητα, adv. sans prix.
 Ἀτίμητος, η, ου, inappréciable.
 || Non honoré, déshonoré.
 Ἀτιμίς, ἡ, déshonneur, infamie.
 || Indécence.
 Ἄτιμος, η, ου, déshonnête, infâme. || Méprisé.
 Ἀτιμώρητα, adv. impunément.
 Ἀτιμώρητος, η, ου, impuni.
 Ἀτιμῶ, déshonorer; dénigrer.
 Ἀτίμως, adv. ignominieusement.
 Ἀτίνακτος, η, ου, non secoué.
 Ἀτλαζένιος, α, ου, de satin.
 Ἀτλάξι, τό, satin, étoffe.
 Ἄτλας, ὁ, atlas. || Première vertèbre du cou.
 Ἀτμίδα, ἡ, vapeur. r. ἀτμίς.
 Ἀτμίζω, exhaler, s'évaporer.
 Ἄτμισις, ἡ, exhalaison.
 Ἀτμοσφαίρα, ἡ, atmosphère.
 Ἀτοίμαστος, η, ου, non préparé.
 Ἀτολμία, ἡ, pusillanimité.
 Ἄτολμος, η, ου, pusillanime.
 Ἄτομον, τό, atôme.

Ἀτονία, ἡ, atonie. gr. anc.
 Ἀτόνησις, ἡ· ἀτόνησιμα, τό, abattement, grande faiblesse.
 Ἀτονησμένος, η, ου, affaibli.
 Ἀτονῶ, s'affaiblir; être faible.
 Ἄτοπα, adv. absurdement.
 Ἀτοπία, ἡ, absurdité. gr. anc.
 Ἄτοπος, η, ου, absurde. || Inconvenant. || Hors de propos.
 Ἄτοπον, τό, absurdité, inconvenance.
 Ἀτόρνευτος, η, ου, mal tourné.
 Ἀτός, p. αὐτός. par ex. : ἀτός μου, moi-même; ἀτοίμας, nous-mêmes.
 Ἄτριβος, ἄτριπτος et ἄτριπτος, η, ου, non broyé. r. α pr. τρίβω.
 Ἀτρίδωναις, αἱ, hémorroïdes.
 Ἄτριχος, η, ου, qui est sans poil. r. α pr. Τριξ' gén. τριχός.
 Ἄτρομα, adv. intrépidement.
 Ἀτρομία, ἡ, intrépidité.
 Ἀτρόμακτος, η, ου, non épouvanté. r. α pr. τρομέω.
 Ἄτρομος, adj. intrépide.
 Ἀτρόμως, V. Ἄτρομα.
 Ἀτροφία, ἡ, consommation.
 Ἀτρόχητος, η, ου, non aiguisé.
 Ἀτρύγητος, η, ου, non vendangé. r. α pr. τρυγή.
 Ἀτρύπητος, η, ου, non percé.

Ἀττικίζω, parler ou écrire dans le style attique.
 Ἀττικισμός, ὁ, atticisme.
 Ἀττικός, ἡ, ὄν, attique.
 Ἀττικῶς, *adv.* attiquement.
 Ἀτυράννητος, η, ου, non tyrannisé. r. ἀτυράννητος.
 Ἄτυχ, *adv.* malheureusement. || Méchamment.
 Ἄτυχίζω, devenir méchant.
 Ἄτίχημα, τό, malheur, désastre, gr. anc.
 Ἄτυχής, *adj.* infortuné.
 Ἄτυχία, ἡ, malheur. || Méchanceté.
 Ἄτυχος, η, ου, malheureux. || Méchant.
 Ἄτυχούτικος, η, ου, dim. d'ἄτυχος.
 Ἄτυχῶ, tomber dans l'adversité. || Maigrir.
 Αὔ, *adv. hell.* de nouveau.
 Αὐγάζω, reluire. r. αὐγή.
 Αὐγάλτος, η, ου, non ôté, non levé, non tiré. r. α pr. ἐκ, βᾶλλω.
 Αὐγασμα, τό, splendeur. gr. anc.
 Αὐγατίζω, accroître. r. αὐξάνω.
 Αὐγάτισμα, τό, αὐγάτις, ἡ, accroissement.
 Αὐγερονός, ὁ, l'étoile du matin.

Αὐγή, ἡ, l'aube; le matin.
 Αὐγηνή, ἡ, même sign.
 Αὐγήτιστα, ἡ, petite pointe du jour.
 Αὐγογέννησις, ἡ, ponte.
 Αὐγογενῶ, pondre. r. ὠόν, œuf.
 Αὐγομάνα, ἡ, marchande d'œufs. || Nichet.
 Αὐγόν, τό, œuf. Αὐγά τηγνισμένα, œufs sur le plat; omelette.
 Αὐγά βουφητά, œufs à la coque.
 Αὐγά πηκτά, œufs durs. r. ὠόν.
 Αὐγοσλάτα, ἡ, salade d'œufs.
 Αὐγοτάρχου, τό, boutargue, ou œufs de poissons salés.
 Αὐγότρεφλον, τό, coque d'œuf.
 Αὐγουστος, ὁ, août, mois.
 Αὐγωτός, ἡ, ἴν, oval.
 Αὐθαδέστατα, *adv.* très-hardiment.
 Αὐθάδεια, ἡ, audace, hardiesse.
 Αὐθάδης, *adj.* hardi, téméraire.
 Αὐθαδιάζω, oser.
 Αὐθαδίασμα, τό, hardiesse.
 Αὐθαδέστομος, η, ου, qui ne se gêne pas dans son langage.
 Αὐθαδῶς, *adv.* hardiment.
 Αὐθεντεία, ἡ, seigneurie. || Authenticité. Ἡ αὐθεντεία σου, monsieur, ou votre seigneurie, suivant les personnes.

Αὐθέντευμα, τό, domination, commandement.

Αὐθεντεύω, maîtriser, dominer.

Αὐθέντης, ὁ, maître (gr. anc.); monsieur. Καλ' ἡμέρα, αὐθέντη, bonjour, monsieur. (D'αὐθέντης, les Turcs ont fait effendi.)

Αὐθεντεία, ἡ, V. Αὐθεντεία.

Αὐθεντικός, ἡ, ὄν, noble. || Authentique.

Αὐθεντοπούλα, ἡ, jeune demoiselle.

Αὐθεντόπουλον, τό, jeune homme de distinction.

Αὐθέντρα, ἡ, maîtresse, dame.

Αὐκέρωτος, η, ου, inépuisable.

Αὐλακάκι, τό, dim. d'αὐλάκι, τό, canal; ruisseau. || Cannelure. || Sillon.

Αὐλακίζω et αὐλακωνω, faire un canal. || Sillonner. || Canneler.

Αὐλάκισμα et αὐλάκωμα, τό, l'action de sillonner, etc. r. αὐλαξ.

Αὐκριστήριον, τό, auditoire.

Αὐκριστής, ὁ, auditeur; fém. ἡ Αὐκριστήρια.

Αὐκροῦμαι, écouter. gr. anc. ἀκροῶμαι.

Αὐλή, ἡ, cour d'une maison. || Cour d'un roi, palais.

Αὐλικός, ἡ, ὄν, aulique. || Courtilan.

Αὐλογάω, ὦ, frissonner, être glacé d'effroi. r. ὕαλος, glace.

Αὐλόγητος, η, ου, non béni.

Αὐλός, ὁ, flûte. gr. anc.

Ἄυλος, η, ου, immatériel.

Ἄυλότης, ἡ, immatérielle.

Ἄύλως, adv. d'une manière immatérielle. r. α pr. ὕλη.

Αὐξάνω (gr. anc.) et αὐξάνω, accroître. || S'augmenter.

Αὔξημα, τό, αὐξησις, ἡ, augmentation, accroissance.

Ἄϋπνια, ἡ, insomnie; veille.

Ἄϋπνος, η, ου, qui ne peut pas dormir; vigilant. gr. anc.

Ἄϋμα, ἡ, petit vent, zéphyr.

Ἄϋρετος, η, ου, non trouvé. || Introuvable. r. α pr. εὐρίσκω.

Ἄϋριον, adv. demain. Μετ' αὔριον, après demain. Η αὔριον, le jour de demain. gr. anc.

Ἄϋρνος, ἡ, ὄν, du lendemain.

Ἄϋστηρά, adv. austèrement, sévèrement.

Ἄϋστηρός, ἡ, ὄν, austère, sévère, dur. gr. anc.

Ἄϋστηρότης, ἡ, austérité, rigueur.

Ἄϋταθέλφη, ἡ, sœur germaine.

Αὐτάδελφος, ὁ, frère germain.
 dim. τὸ αὐταδέλφι.
 Αὐτάρκεια, ἡ, suffisance.
 Αὐτάρκης, *adj.* qui suffit.
 Αὐτάτος, η, ον, qui a de grandes oreilles. r. ὠτός, gén. d'ὠτός.
 Αὐτεξουσιάζω, être maître absolu. r. αὐτός, ἐξουσία.
 Αὐτεξούσιος, *adj.* indépendant, arbitraire. Τὸ αὐτεξούσιον, le libre arbitre. gr. anc.
 Αὐτεξουσιότης, ἡ, indépendance; liberté de la volonté.
 Αὐτεξουσιώς, *adv.* arbitrairement.
 Αὐτηνῆς, αὐτήναυ, αὐτηναῖς, p. αὐτῆς, αὐτήν, αὐταις, V. Αὐτός.
 Αὐτί, τό, oreille. r. ὠτίον, dim. d'ὠτός, ὠτός.
 Αὐτιγλυφίδα, ἡ, cure-oreille. gr. anc. ὠτογλυφίς.
 Αὐτιστήρι, τό, même sign.
 Αὐτοαλήθεια, ἡ, la vérité même.
 Αὐτογενής et αὐτογέννητος, *adj.* qui ne tient l'existence que de soi-même.
 Αὐτόγραφος, *adj.* autographe.
 Αὐτοδίδακτος, η, ον, qui s'est instruit sans maître.
 Αὐτοδιδάκτως, *adv.* sans avoir eu de maître.

Αὐτοδύναμος, η, ον, puissant par soi-même.
 Αὐτοζωή, ἡ, la vie même.
 Αὐτοθέλητος, η, ον, libre. || Arbitraire. r. αὐτός, θέλω.
 Αὐτοθέλητον, τό, liberté de volonté. || Arbitraire, caprice.
 Αὐτοθελήτως, *adv.* de sa propre volonté.
 Αὐτοκατάκριτος, η, ον, qui se condamne soi-même. gr. anc.
 Αὐτοκατακρίτως, *adv.* par son propre jugement.
 Αὐτοκέφαλος, η, ον, indépendant.
 Αὐτοκινησία, ἡ, locomotion.
 Αὐτοκίνητος, η, ον, qui se meut de soi-même. gr. anc.
 Αὐτοκινήτως, *adv.* de son propre mouvement.
 Αὐτόκλητος, η, ον, qui vient sans être appelé. gr. anc.
 Αὐτοκτόνος, *adj.* qui se tue soi-même, suicide. gr. anc.
 Αὐτοκρατορία, ἡ, empire.
 Αὐτοκρατορικός, ἡ, ὄν, impérial.
 Αὐτοκρατορικῶς, *adv.* en empereur.
 Αὐτοκρατορίσσα, ἡ, impératrice.
 Αὐτοκράτωρ, ὁ, empereur.
 Αὐτολεξεί, *adv.* mot à mot.

Αὐτομάθητος, V. Αὐτοδιδάκτος.
 Αὐτόματτον, τό, automate. || Spon-
 tanéité.
 Αὐτονομία, ἡ, autonomie, in-
 dépendance. gr. anc.
 Αὐτόνομος, *adj.* qui se gouverne
 par ses propres lois.
 Αὐτοπαθητικὸν ῥήμα, τό, verbe
 réciproque ou réfléchi.
 Αὐτόπιστος, η, ου, qui par soi-
 même est digne de foi.
 Αὐτοπροκίρετος, η, ου, spon-
 tané; qui agit librement.
 Αὐτοπροκίρετος, de plein gré.
 Αὐτόπτης, *adj.* qui a vu de ses
 propres yeux. gr. anc.
 Αὐτός, ἡ, όν, *pron.* lui, elle;
 celui, celle; ce, cette, etc.;
précédé de l'art., le même, la
 même. Ó αὐτός ἄνθρωπος, le
 même homme. Αὐτό ὅπου, ce
 que. Καθ' αὐτό, au fond, en
 soi (αὐτό est ici p. éαυτό).
 Αὐτοσήμενος, η, ου, qui de soi-
 même a un sens. r. σημαίνω.
 Αὐτοσπαχής, *adj.* qui s'est im-
 molé soi-même. gr. anc.
 Αὐτότατος, η, ου, superl. d'αὐ-
 τός, lui-même, elle-même.
 Αὐτοῦ, *adv.* de lieu de la 2^e
 personne, là (où vous êtes).

Ἄπ' αὐτοῦ, delà. Πρὸς αὐτοῦ,
 vers ce côté-là.
 Αὐτοουῶν, αὐτόουαν, αὐτοουών,
 αὐτοουούς, p. αὐτοῦ, αὐτόν,
 αὐτῶν, αὐτούς, V. Αὐτός.
 Αὐτοσυργός, *adj.* auteur; cause.
 Αὐτοσυρμένος, η, ου, suicidé.
 Αὐτοφονία, ἡ, suicide.
 Αὐτοφόνος, ό, qui s'est tué soi-
 même. gr. anc.
 Αὐτοφώρω, p. ex. : Ἐπ' αὐτοφώ-
 ρῳ, *hell.* sur le fait; en flagrant
 délit.
 Αὐτόχθων, *adj.* indigène.
 Αὐτοψεί, *adv. hell.* en voyant
 de ses propres yeux.
 Αὐχέναις, la nuque, le cou. gr.
 anc. αὐχῆν.
 Ἀραγία, ἡ, l'action de rester sans
 manger.
 Ἄραγος, η, ου, qui ne mange
 pas.
 Ἀράγματος, η, ου, non mangé.
 Ἀφαίρεσις, ἡ, abstraction. || Aphé-
 rèse. || Soustraction; déduc-
 tion.
 Ἀφαίρετικός, ἡ, όν, pris abs-
 tractivement. Πτώσις ἀφαίρε-
 τική, l'ablatif.
 Ἀφαίρω, abstraire. || Déduire;
 soustraire.

Ἀφανέρωτα, *adv.* non manifestement.

Ἀφανέρωτος, *η, ου*, non manifesté. *r. α pr.* φανερώω.

Ἀφάλι, τό, *V.* Ὀμφαλίος.

Ἀφανής, *adj.* invisible; obscur.

Ἀφανίζω, ruiner, détruire.

Ἀφάνισμα, τό ἀφάνισις, ἡ, et ἀφανισμός, ὁ, ruine, destruction. Τὸ ἀφάνισμα τοῦ στρατεύματος, la défaite de l'armée.

Ἀφανιστής, ὁ, destructeur; fém. ἡ ἀφανίστρια.

Ἀφανιστικός, ἡ, ὄν, destructif.

Ἀφαντος, *η, ου*, qui a disparu, caché. *gr. anc.*

Ἀφαρμάκευτος, *η, ου*, non empoisonné. *r. α pr.* φάρμακον.

Ἀφάρμακος, *η, ου*, non vénéneux.

Ἀφαρμάκωτος, *η, ου*, non empoisonné.

Ἀφεγγής, *adj.* obscur, qui ne luit pas. *gr. anc.*

Ἀφεδρών et ἀφεδρώνως, ὁ, le derrière. *r. από, ἔδρα.*

Ἀφέθην et ἀφέθηκα, *aor. pass.* d'ἀφίνω.

Ἀφέντης, etc., *V.* Ἀθέντης, etc.

Ἀφευκτα, *adv.* inévitablement.

Ἀφευκτος, *η, ου*, inévitable.

Ἀφέσιμος, *η, ου*, remissible. Ἀ-

μασιτις ἀφέσιμος, péché véniel.

Ἀφεις, ἡ, abandon. || Pardon.

Ἀφέψημα, τό, décoction.

Ἀφή, ἡ, le tact, le toucher.

Ἀφηκα et ἀφησα, *aor.* d'ἀφίνω.

Ἀφήλιον, τό, aphele.

Ἀφημα et ἀφισμα, τό, abandon.

Ἀφίνω, *V.* Ἀφίνω.

Ἀφρηκμένος, *η, ου*, abstrait; déduit; soustrait. Τὰ ἀφρηκμένα, abstractions.

Ἀφθαι, αἱ, aphthes. *gr. anc.*

Ἀφθαρσία, ἡ, incorruptibilité.

Ἀφθαρτα, *adv.* sans corruption.

Ἀφθαρτίζω, rendre incorruptible. *gr. anc.*

Ἀφθαρτος, *η, ου*, incorruptible; non corrompu; qui ne se flétrit pas.

Ἀφθαστος, *η, ου*, inaccessible. || Qui n'est pas mûr, qui n'est pas à son point. *r. α pr.* φθάνω.

Ἀφθιαστος, *V.* Ἀφτιαστος.

Ἀφθόνιος, *η, ου*, non envié.

Ἀφθονία, ἡ, abondance.

Ἀφθονοπάροχος, *adj.* abondant, copieux. *r. ἀφθονος, παρέχω.*

Ἀφθονοπαρόχως et ἀφθονοπάροχα, *adv.* abondamment.

Ἀφθονος, *V.* Ἀφθονοπάροχος.

Ἀφθορος, *adj.* non corrompu.

Ἀφιέρωμα, τό, consécration, dédicace; ex-voto.

Ἀφιερώνω, consacrer, dédier.

Ἀφιερώνομαι, se dévouer.

Ἀφιέρωσις, ἡ, V. Ἀφιέρωμα.

Ἀφιερωτής, ὁ, celui qui dédie.

Ἀφιερωτικός, ἡ, ὄν, dédicatoire.

Ἀφήμι, hell. V. Ἀφίνω.

Ἀφικράζω, V. Ἀφικροῦμαι.

Ἀφικρασμα, τό, audition.

Ἀφικραστής, ὁ, auditeur; qui est aux écoutes.

Ἀφικροῦμαι, écouter; être aux écoutes. r. ἀκροάομαι.

Ἀφιλάνθρωπία, ἡ, inhumanité.

Ἀφιλάνθρωπος, η, ον, inhumain.

Ἀφίλαργρος, η, ον, désintéressé.

Ἀφίλευτος, η, ον, non régale.

Ἀφίλιωτα, adv. irréconciliablement.

Ἀφίλιωτος, η, ον, irréconciliable. gr. anc.

Ἀφίλοκέρδαια, ἡ, désintéressement.

Ἀφίλοκερδής, adj. désintéressé.

Ἀφίλοξενία, ἡ, inhospitalité.

Ἀφίλόξενος, adj. inhospitalier.

Ἀφιλοτιμία, ἡ, absence d'ambition. gr. anc.

Ἀφιλότιμος, η, ον, qui est sans ambition.

Ἀφιλοτιμῶς, adv. sans ambition.

Ἀφίνω, quitter; abandonner. ||

Remettre, pardonner. gr. anc. ἀφήμι.

Ἀφίτε, p. ἀφίγετε, d'ἀφίνω.

Ἀφίωνη, τό, opium. r. ὄπιον.

Ἀφλόγιστος, η, ον, non enflammé. r. α pr. φλόξ, flamme.

Ἀφροδιάζω, faire à l'improviste.

Ἄφρω, adv. hell. à l'improviste.

Ἄφροβα, adv. intrépidement.

Ἄφροβια, ἡ, intrépidité.

Ἄφρόδητος, η, ον, non intimidé.

Ἄφροθος, η, ον, intrépide.

Ἄφρόδευμα, τό, évacuation du ventre. gr. anc. excrément.

Ἄφροδευτήριον, τό, latrines.

Ἄφόντες, conj. depuis que.

Ἄφροντότες, p. ἀπὸ τότε, adv. depuis lors.

Ἄφρόρετος, η, ον, tout neuf, qui n'a pas été porté. r. α pr. φέρω.

Ἄφρορία, ἡ, p. εὐφρορία. V. Ἄφροβία.

Ἄφρορίζω, excommunier.

Ἄφροριος, adj. V. Ἄφρόρετος.

Ἄφρορισμα, τό, excommunication.

Ἄφρορισμός, ὁ, même sign. || Aphorisme.

Ἄφρορμάγρα, ἡ, folie, démence.

Ἄφρορμάρης, ὁ, fou. r. ἀπό, ὄρμα.

Ἄρρομη, ἡ, cause; sujet; pré-
texte.

Ἄρροσῶμαι, conjecturer.

Ἄρροκροσῶμαι, V. Ἀύροσῶμαι.

Ἄρροῦ ou ἀρ' οὔ, *conj.* depuis
que. gr. anc.

Ἄρροάθεια, ἡ, inélegance.

Ἄρροκτος, η, ον, non clos.

Ἄρροάτος, η, ον, appétissant, frais.

|| Mobile. Ἄρροάταιετροσκαλίθαις,
des globules mobiles (Δῆμος).

Ἄρρορός, ἡ, όν, écumant.

Ἄρροίξω, écumer; baver. r. ἀρρός.

Ἄρροισμα, τό, l'action d'écumer.

Ἄρρούγαλα, τό, crème.

Ἄρροδίσιος, *adj.* de Vénus.

Ἄρροδίτη, ἡ, Vénus, *déesse.*

Ἄρροκάλητος, V. Ἀσάρωτος.

Ἄρρολόγος, ό, bavard; faufaron.
r. ἀρρός, λόγος.

Ἄρροπέστατος, η, ον, très-im-
prudent, *superl. d'ἄρρων.*

Ἄρρόνιτρον, τό, nitrate de chaux.

Ἄρρονησιεία, ἡ, le peu de soin.

Ἄρρόνησιτος, η, ον, négligent,
nouchalant.

Ἄρρός, ό, écume; bave; scorie.

Ἄρροσύνη, ἡ, démence. || Impru-
dence.

Ἄρροσῶατος, η, ον, austère.

Ἄρροσῶι, τό, sourcil. r. όρρός.

Ἄρροσῶος, *adj.* écumeux.

Ἄρρων, *adj.* insensé. || Impru-
dent. gr. anc.

Ἄρροσῶος, ἡ, όν, écumeux.

Ἄρροσῶος, V. Ἄρροσῶος.

Ἄρροσῶος et Ἄρροσῶος, V. Ἄρροσῶος.

Ἄρροσῶος et Ἄρροσῶος, η, ον, qui
est sans aile. r. α pr. πτερόν.

Ἄρροσῶος, ό, allumeur. r. ἄπτω.

Ἄρροσῶος, V. Ἀύτι.

Ἄρροσῶος, η, ον, non fait; non
achevé. || Non fardé. || Naturel.

Ἄρροσῶος, allumer; s'enflammer. r.
ἄπτω.

Ἄρροσῶος, *adj.* qui a l'esprit borné.

Ἄρροσῶος, ἡ, incapacité naturelle.

Ἄρροσῶος, *adv.* sans prévoya-
nce, sans précaution.

Ἄρροσῶος, η, ον, non gardé.

|| Qu'on ne peut garder. || Qui
n'est pas sur ses gardes.

Ἄρροσῶος, *adj.* qui n'a pas de
feuilles. gr. anc.

Ἄρροσῶος, *adj.* non diminué.

Ἄρροσῶος, *adv.* sans confusion.

Ἄρροσῶος, *adj.* non mêlé. r. φύρω.

Ἄρροσῶος, η, ον, non naturel. ||
Dénaturé. r. α pr. φύσις.

Ἄρροσῶος, η, ον, non planté.

Ἄρροσῶος, η, ον, non appelé.

Ἀφωνία, ἡ, extinction de voix.
 Ἀφωνου, τό, consonne. gr. anc.
 Ἀφωνος, η, ου, muet.
 Ἀφώτιστος, η, ου, non illuminé.
 Ἀχ! *interj.* ah! r. or.
 Ἀχᾶϊδευτος, η, ου, non flatté,
 non caressé. || Qu'on ne doit
 pas flatter.
 Ἀχάλαστος, η, ου, non gâté,
 non défait ou ruiné. || Indes-
 tructible. r. α pr. χαλάζω.
 Ἀχαλίνωτα, *adv.* à bride abat-
 tue. || Sans retenue.
 Ἀχαλίνωτος, η, ου, débridé. || Ef-
 fréué. r. α pr. χαλινώω.
 Ἀχαμνά, *adv.* maigrement. || Fai-
 blement. || Méchamment. Ἀχα-
 μνά ἔκαμες, vous avez mal fait.
 r. χαῦνος.
 Ἀχαμναίνω et ἀχαμνίζω, maigrir;
 exténuer. || Empirer. || Devenir
 méchant.
 Ἀχαμνιά et ἀχάμνις, ἡ· ἀχά-
 μνισμα, τό, et ἀχαμνισμός, ὁ,
 amaigrissement, affaiblisse-
 ment.
 Ἀχαμνός, ἡ, ὄν, maigre, chétif.
 || Mauvais, vilain.
 Ἀχαμνότης, ἡ, maigreur; fai-
 blisse.
 Ἀχαμνούτσικος, η, ου, maigrelet.

Ἀχαρτα, *adv.* maussadement,
 sans grâce. r. α pr. χάρις.
 Ἀχάρακτος, η, ου, non gravé.
 Ἀχαράκωτος, η, ου, même sign.
 || Non rayé. r. α pr. χαράσσω.
 Ἀχαράτζωτος, η, ου, exempt d'im-
 pô. V. Χαράτζι.
 Ἀχαρις, *adj.* insipide; maussa-
 de; désagréable; acariâtre.
 Ἀχάριστα, *adv.* avec ingratitude.
 Ἀχαριστία, ἡ, ingratitude.
 Ἀχάριστος, η, ου, ingrat.
 Ἀχαρότης, ἡ, maussaderie.
 Ἀχάτης, ὁ, agate, pierre.
 Ἀχειλος, η, ου, qui n'a point de
 lèvres ou de bords. r. α pr.
 χεῖλος.
 Ἀχειροποίητος, η, ου, qui n'a
 pas été fait de main d'homme.
 Ἀχειροτόνητος, η, ου, qui n'a
 pas reçu les ordres sacrés.
 Ἀχέλι, τό, anguille. r. ἔγχελυς.
 Ἀχελών, V. Χελών.
 Ἀχερών, ὁ, Achéron. || V. Ἀχυρών.
 Ἀχεστος, η, ου, qui n'a pas fait
 ses besoins. || Qui n'est pas sali
 d'excrémens.
 Ἀχθος, τό, angoisse, ennui.
 Ἀχθρευτος, η, ου, qui n'a pas
 d'ennemi. r. α pr. ἐχθρός.
 Ἀχιδάδα, etc., V. Ἀχυδάδα, etc.

Ἀχιλλεῖος, ὁ, achillée, *plante*.
 Ἀχνοπόδι, τό, p. χηνοπόδι, chardon étoilé. r. χηνόπους.
 Ἀχινός, ὁ, oursin ou hérisson de mer, p. ἐχῖνος.
 Ἀχιόνιστος, η, ου, non couvert de neige. r. α pr. χιών.
 Ἀχλάδι, τό, poire sauvage, gr. anc. ἀχράς.
 Ἀχλαδιά, ἡ, poirier sauvage.
 Ἀχμάκης, *adj.* badaud, niais.
 Ἀχμακωσύνη, ἡ, bêtise.
 Ἀχνάδα εἰ ἀχνη, ἡ, exhalaison.
 Ἀχνίζω, exhaler.
 Ἀχνισμα, τό, ἀχνισις, ἡ, évaporation.
 Ἀχνός, ὁ, halcine; vapeur. r. ἄχνα.
 Ἀχνός, *adj.* pâle.
 Ἀχολία, ἡ, absence de bile. || Douceur de caractère.
 Ἀχόλιαστος, η, ου, qui ne s'est pas fâché.
 Ἀχολος, η, ου, qui est sans bile. || Doux.
 Ἀχόρευτος, η, ου, qui n'a pas dansé. || Où l'on ne danse pas.
 Ἀχόρταγα, *adv.* insatiablement.
 Ἀχորταγία, V. Ἀχορτασία.
 Ἀχόρταγος, η, ου, insatiable.
 Ἀχόρταστα, *adv.* d'ἀχόρταστος,

η, ου, non rassasié; insatiable.
 Ἀχοῦρι, τό, écurie. r. fr.
 Ἀχραντος, η, ου, qui est sans tache; pur. gr. anc.
 Ἀχρειαστος, η, ου, non nécessaire. || Qui n'a pas besoin.
 Ἀχρεῖα, *adv.* V. Ἀχρείως.
 Ἀχρεῖος, α, ου, vil; de vil prix. || Vilain, bas, abject.
 Ἀχραιοσύνη, ἡ, bassesse.
 Ἀχρειόστομος, η, ου, qui dit des obscénités.
 Ἀχρειότης, V. Ἀχρειοσύνη.
 Ἀχρειώνω, avilir.
 Ἀχρειώς, *adv.* vilement; vilainement.
 Ἀχρήζω, valoir. V. Ἄξιζω.
 Ἀχρομάτιστος, η, ου, qui n'a été d'aucun usage.
 Ἀχρήματος, η, ου, qui est sans argent, pauvre. gr. anc.
 Ἀχρηστος, η, ου, inutile; inusité. Τὸ ἀχρηστον, l'inutilité.
 Ἀχρησίμευτος, η, ου, qui ne sert à rien. r. ἀχρήσιμος.
 Ἀχρίζω, V. Ἀχρήζω. r. χοήζω.
 Ἀχρίστιανα, *adv.* peu chrétienement.
 Ἀχρίστιανος, η, ου, peu chrétien.

Ἄχρως, *conj. hell.* jusqu'à ce que; jusqu'à quand.

Ἀχροόνιστος, η, ου, qui n'a pas un an.

Ἄχρονος, η, ου, éternel. gr. anc.

Ἀχρωμάτιστος et ἀχρώματος, η, ου, non coloré.

Ἀχρωματικός, ἡ, όν, achromatique. r. α pr. χρωμα.

Ἀχρωστίζω, payer une reute perpétuelle.

Ἀχρωστικόν, τό, reute perpétuelle.

Ἀχυβάδα, ἡ, conque.

Ἀχυβαδάκι, τό, coquillage.

Ἀχυβάδι, τό, coquille.

Ἀχυβαδολογία, ἡ, collection de coquillages.

Ἄχυμος, *adj.* qui est sans humeurs.

Ἀχυράκι, τό, brin de paille.

Ἀχυρένιος, η, ου, de paille.

Ἀχυρον, τό, paille; foin; chaume. Βάνω ἄχυρα, empailler.

Ἀχυρόστρωμα, τό, paillasse de lit. r. ἄχυρον, στρώμα.

Ἀχυρών, ό, grange. || Chaumière.

Ἀχυρότοπος, ό, pailler.

Ἀχυτος, η, ου, non répandu.

Ἀχωνυσία, ἡ, indigestion.

Ἀχώνευτος, η, ου, indigeste. r. α pr. χωνεύω.

Ἀχώρητος, η, ου, qui ne peut être contenu, immense. r. α pr. χωρεῖν.

Ἀχώριστος, η, ου, inséparable. || Non coupé.

Ἀχωστος, η, ου, non enfoncé.

Ἀψά, *adv.* à haute voix. r. ὑψος.

Ἀψάδα, ἡ, emportement; âpreté. r. ἄψω, fut. d'ἄπτω.

Ἀψάθωτος, η, ου, non emballé, non enveloppé dans des nattes. r. ψάθος.

Ἀψαλίδωτος, η, ου, non découpé. r. α pr. ψαλῖς, ciseaux.

Ἀψαλτος, η, ου, non chanté: qu'on ne peut chanter.

Ἀψυστος, η, ου, intact.

Ἀψαχνος, *adj.* non maigre.

Ἀψειος, η, ου, irrépréhensible. gr. anc. ἀψέγης, d'α pr. et ψέγω.

Ἀψειρος, *adj.* qui n'a pas de pou. r. α pr. ψείρο.

Ἀψεκτα, *adv.* irréprochablement. r. α pr. ψέγω.

Ἀψεκτος, η, ου, irrépréhensible.

Ἀψεύθεια, ἡ, véracité; infailibilité.

Ἀψευθής, *adj.* véridique; infailible.

Ἀψευδῶς, *adv.* infailliblement.
 Ἀψευστα, *adv.* sans mentir.
 Ἀψευστος, *η, ου*, qui ne ment pas; non falsifié.
 Ἀψηλάρητος, *η, ου*, impalpable.
 Ἀψῆς, *adj.* piquant, aigre; emporté, colère. *r.* ἄπτω.
 Ἀψητος, *η, ου*, non cuit, non rôti. *r.* α *pr.* ἔψω.
 Ἀψηρησία, *ή*, mépris.
 Ἀψηριστος, *η, ου*, méprisé. || Non élu. *r.* α *pr.* ψηρίζω.
 Ἀψηρῶ, mésestimer, mépriser.
 Ἀψιάδα, *V.* Ἀψάδα.
 Ἀψιθέα, ἀψιθία et ἀψιθυθία, *ή*, absinthe, *plante.*
 Ἀψισ, *ία, ου*, haut. Φωνή ἀψία, voix forte. Βροχή ἀψία, pluie violente. *r.* ὑψος.
 Ἀψίς, *ή*, voûte, arche. || Jante de roue. || Ardeur, inflammation.
 Ἄψις τοῦ ζώου, rut de l'animal. *r.* ἄψω, *fut.* de ἄπτω.
 Ἀψιώνουμαι, prendre feu; s'emporter.
 Ἀψόγος, *adv.* irréprochable. *r.* α *pr.* ψόγος.
 Ἀψόθυμος, *η, ου*, emporté, violent.
 Ἀψόθυμῶ, s'emporter. *r.* ἄπτω, θυμός.

Ἀψομίλημα, τό, verbe élevé.
 Ἀψομίλητος, *η, ου*, qui parle haut. *r.* ὑψος, δμιλέω.
 Ἀψούυστος, *η, ου*, qui n'a pas fait ses emplettes, ses provisions. || Qui n'a pas de viande. || Non acheté. *r.* α *pr.* obsonium.
 Ἀψόρητος, *η, ου*, non crevé, mais tué; ou bien vivant encore. *V.* Ψορίμι. *r.* ψορέω, craquer.
 Ἀψορωνάξω, pousser de grands cris. *r.* ὑψος, ρωνή.
 Ἀψορώνασμα, τό, vocifération.
 Ἀψύχα, *adv.* sans courage.
 Ἀψύχημα, τό, commisération. || Ménagement.
 Ἀψύχία, *ή*, manque de courage.
 Ἀψυχίαρης, ό, qui a des égards, des ménagemens.
 Ἀψυχος, *η, ου*, inanimé. || Découragé, lâche.
 Ἀψυχῶ, avoir compassion.
 Ἀψυχῶνω, éteindre, amortir. *r.* ψύχω, refroidir.
 Ἀψύρητος, *V.* Ἀψούυστος.
 Ἀψύριστος, *V.* Ἀψόριστος.
 Ἄωρα, *adv.* prématurément.
 Ἄωρος, *η, ου*, prématuré, précocé. *r.* α *pr.* ὠρα.

B

BAΓ

B, VITA, deuxième lettre de l'alphabet. || *Signe numérique*, avec un accent : β', deux; avec un iota souscrit : βι, deux mille.

Βαβιά, ἡ, grand'mère.

Βαβιά! *interj. hell.* malepeste.

Βαβούλι, τὸ, bouton de fleur.

Βαβουλίξω, pousser des boutons.

Βαβούλωμα, τὸ, pousse des boutons; bouton de fleur. r. lat. papulo.

Βαβύζω, hurler, glapir. r. βρυζώ.

Βάβυσμα, τὸ, hurlement.

Βάβω, ἡ, grand'mère.

Βάγγα, ἡ, fosse, fossé. r. ψάραγγα, acc. de ψάραγγε.

Βαγγίζω, creuser.

Βαγενάκι, τὸ, petit tonneau.

Βαγενᾶς, ὁ, tonnelier.

Βαγένι, τὸ, tonneau.

Βαγενόπουλον, τὸ, petit tonneau.

Βάγμα, ἡ, nourrice.

Βαγίζω, crier comme les eu-

BAΘ

fans. r. lat. vagire. || Incliner. Βάγισμα, τὸ, vagissement. || Inclinaison.

Βαδίζω, aller, marcher. gr. anc. Βαένι, βαενᾶς, etc., V. Βαγένι, etc.

Βάζω, V. Βάνω. || Dire; parler à haute voix. || Retentir. Έβαξε τὸ πρᾶγμα, l'affaire a fait du bruit.

Βαθαίνω, creuser. r. βάθος.

Βαθειά et βαθέως, *adv.* profondément.

Βαθμηδόν, *adv.* par degrés.

Βαθμός, ὁ, degré; grade. gr. anc.

Βαθολογιάζω, penser profondément.

Βαθολόγος, ὁ, penseur profond.

Βάθος, τὸ, fond; profondeur. gr. anc. Εἰς βάθος ou κατὰ βάθος, à fond.

Βαθότης, ἡ, profondeur.

Βαθουλός, ἡ, ὄν, creux, concave.

Βαθουλότης, ἡ, βαθούλωμα, τὸ, cavité, creux.

Βαθουλώνω, creuser.
 Βαθουλωτός, ή, όν, creux, cave.
 Βαθοχαρρακτηρίζω, graver profondément.
 Βάθρακας et βαθρακός, ό, grenouille.
 Βαθύά, adv. profondément.
 Βαθύνω, creuser; approfondir.
 Βαθύρρίζος, η, ου, qui a de profondes racines. gr. anc.
 Βαθύς, adj. profond. Χροῶμα βαθύ, couleur foncée.
 Βαθύτατα et βαθύτερα, sup. et comp. de βαθύά.
 Βαθύτης, V. Βαθύτητα.
 Βαι! interj. V. Βαβαί!
 Βαία, V. Βάγμα.
 Βαίζω, etc., V. Βαγίζω.
 Βαίον, τό, palme, rameau. Η κυριακή των Βαίων, le dimanche des Rameaux.
 Βαϊσφόρος, ή, s. ent. ήμέρα, même sign.
 Βακάντζα, ή, vacance. r. it.
 Βακτηρία, ή, baton; béquille.
 Βακούρι, τό, legs, don. r. or.
 Βακχικός, ή, όν, bacchique.
 Βάκχος, ό, Bacchus.
 Βαλανεῖον, τό, bain. gr. anc.
 Βαλάνι et βαλανίδι, τό, gland. || Glande.

Βαλανιδιά, ή, chène. r. βάλανος.
 Βαλανιδότοπος, ό, chèneaie.
 Βαλανισάγος, ό, geai, oiseau.
 Βαλάντιον, τό, bourse.
 Βαλθῶ, ης, η̄, aor. subj. pass. de βάζω ou βάνω.
 Βαλμένος, η, ου, (part. pass. du même v.) mis, placé, etc.
 Βάλλω, gr. anc. V. Βάνω.
 Βαλσαμικός, ή, όν, balsamique.
 Βάλσαμον, τό, baume.
 Βαλσάμωμα, τό, embaumement.
 Βαλσαμώνω, embaumer.
 Βαλσαμωτής, ό, embaumeur.
 Βάλσιμον, τό, position, placement.
 Βαλτός, ό, marais.
 Βαλτώδης, adj. marécageux.
 Βαλτώνω, devenir marécageux.
 Βαμβακκᾶς, ό, marchand de coton.
 Βαμβακί, τό, coton. r. βόμβυξ.
 Βαμβακιά, ή, cotonnier, arbre.
 Βαμβακερινός, η̄, όν, de coton.
 Βαμβακοκάρυδον, τό, noix de l'arbre à coton.
 Βάγμα, τό, douane. || Teinture.
 Βαμμένος, η, ου, teint. r. βάπτω.
 Βάνυστος, ό, ouvrier, tel que forgeron, serrurier, etc.
 Βανίλια, ή, vanille. r. it.
 Βάνω, mettre, poser. Βάνω ά-

- πάνω, mettre dessus; et *mé-
taph.* irriter, exciter. Βάνω
γνώσειν, devenir sage. Βάνω τὸ
ἐναντίον, supposer le contraire.
Βάνω τινα εἰς ἔργοισιν, susciter
des embarras à quelqu'un. Βά-
νω μάρτυρα, prendre à témoin.
r. βάλλω.
- Βάπτισις, ἡ· βάπτισμα, τό, bap-
tême.
- Βαπτίδια, τά, cérémonie du bap-
tême.
- Βαπτίζω, baptiser. gr. anc.
- Βαπτιστήρι, τό, baptistère.
- Βαπτιστικός, ἡ, ὄν, baptismal.
Υἱὸς βαπτιστικός, filleul.
- Βαπτιστικόν, τό (s. ent. γράμ-
μα), baptistaire ou acte de
baptême.
- Βαπτιστής, ὁ, celui qui baptise;
fém. ἡ βαπτίστρια.
- Βάπτω, teindre. gr. anc.
- Βάραθρον, τό, gouffre. gr. anc.
- Βαραίνω, V. Βαρύνω. r. βάρος.
- Βαράκι, τό, or en feuilles.
- Βαράκιωμα, τό, dorure.
- Βαρακώνω, dorer.
- Βάρβαρα et βαρβαρικά, *adv.* bar-
barement.
- Βαρβαρίζω, faire des barbaris-
mes. gr. anc.
- Βαρβαρικός, ἡ, ὄν, barbare.
- Βαρβαρισμα, τό· βαρβαρισμός,
ὁ, barbarisme.
- Βάρβαρος, η, ον, barbare.
- Βαρβαροσύνη, ἡ, barbarie.
- Βαρβαρόχηνα, ἡ, oie sauvage.
- Βαρβαροχοντροειδέστατος, η, ον,
barbare, grossier. r. βάρβαρος,
χρόνδρος et εἶδος.
- Βαρβάτος, η, ον, robuste. Ἄλο-
γον βαρβάτον, un étalon.
- Βαργιοῦμαι, V. Βαρειοῦμαι.
- Βαργιωῶ, se fâcher, s'irriter.
- Βαρέα et βαρειά, *adv.* pesam-
ment. || Grièvement.
- Βαρθῶ, ἦς, ἦ, aor. subj. de βα-
ρειοῦμαι. r. βαρέομαι.
- Βαρεῖα, ἡ, l'accent grave.
- Βαρεῖν, τό, gravitation.
- Βαρειοῦμαι, s'ennuyer. r. βάρος.
- Βαρεῖλα, ἡ, grand baril.
- Βαρελάκι, τό, petit baril.
- Βαρεῖλι, τό, baril. r. it.
- Βαρελόπουλον, τό, petit baril.
- Βάρεμα, τό, coup; l'action de
battre.
- Βαρεμμένος, η, ον, battu. || En-
nuyé.
- Βαρεματιά, ἡ, coup, contusion.
- Βαρεμῖς, ὁ, ennui. r. βάρος.
- Βαρετῆ, *adv.* ennuyement.

Βασετός, ἡ, όν, ennuyeux.
 Βαρέσκω, battre, frapper.
 Βάρισμα, τό, coup, choc.
 Βάρκα, ἡ, barque. r. lat.
 Βαρκάκι, τό, petite barque.
 Βαρκάκης, ό, batelier.
 Βαρκαρίζω, embarquer. Βαρκα-
 ρίζομαι, s'embarquer.
 Βαρκαρίσμα, τό, embarquement.
 Βαρκαλόγημα, τό, bachotage.
 Βαρκαλόγος, ό, batelier.
 Βαρκαπόδιλα, ἡ, batelet.
 Βαρόδι, τό, peson, romaine.
 Βαρόκαρδος et βαροκάρδιος, V.
 Βαροκάρδιος.
 Βαροκέφαλος, V. Βαροκέφαλος.
 Βαρόμετρον, τό, baromètre.
 Βάρος, τό, pesanteur; poids;
 charge. || Impôt. Είναι πρὸς βάρ-
 ρος εἰς ἐμένα, il m'est à charge.
 Βαρύτιξιος, η, ου, un peu lourd.
 Βαρουνασπενάζω, gémir profon-
 dement. r. βαρύς, ανά, στένω.
 Βαρού, V. Βαρέα.
 Βαρουκαρδία, ἡ, ennui, tristesse.
 Βαρουκαρδιος, *adj.* qui a un cœur
 dur. || Triste, chagrin.
 Βαρουκαρδίω, être triste.
 Βαρουκέφαλος, η, ου, qui a la tête
 dure.
 Βαρούκος, *adj.* qui a l'ouïe dure.

Βαρουκούγω, être un peu sourd.
 r. βαρύς, ακούω.
 Βαρουκτυπος, η, ου, bruyant.
 Βαρουλογία, ἡ, plaintes. || Repro-
 ches. r. βαρύς, λόγος.
 Βαρουλόγος, *adj.* qui se plaint. ||
 Qui parle durement.
 Βαρούσους, *adj.* qui a l'esprit
 lourd. r. βαρύς, νοῦς.
 Βαρούνω, peser. || Charger. || Gra-
 viter. || Ennuyer. || Mettre l'ac-
 cent grave, ἡ βαρεία.
 Βαρουοῦμαι, V. Βαρειοῦμαι.
 Βαρύς, εἶα, ύ, grave; lourd.
 Βαρύτης, ἡ, gravité; pesanteur.
 Βαρύτους, *adj.* et *subst.* qui a
 ou est censé avoir un accent
 grave sur la dernière syllabe.
 || Contre-basse.
 Βαρύφωνος (gr. anc.), η, ου, qui
 a une voix grave.
 Βαρουχῶς et βαρουχνιᾶς, ό, cau-
 chemar.
 Βαρῶ, être pesant. || Battre. || Se
 frapper. Ἐβάρησεν εἰς τὸ ποδᾶρι,
 il s'est fait mal au pied.
 Βαρῶνος, ό, baron; fém ἡ βα-
 ρώνισσα. r. it. baro.
 Βασανίζω, tourmenter. Βασανί-
 ζομαι, souffrir. gr. anc.
 Βασάνισμα, τό, βασανισμός, ό,

tourment; peine, tribulation.

Βαττανιστήριον, τό, torture.

Βαττανιστής, ό, celui qui tourmente; qui chagrine; fém. ή βαττανίστρια.

Βαττανιστικός, ή, όν, tourmentant.

Βάσανον, τό, tourment, supplice; peine, chagrin.

Βασιλέας, V. Βασιλεύς.

Βασιλεία, ή, règne. || Cour d'un roi; la sublime Porte. Η βασιλεία σου, Votre Majesté.

Βασιλείδι, τό, roitelet, petit roi.

Βασιλειον, τό, royaume.

Βασιλευμα, τό, domination. || Coucher des astres. Εις τὸ βασιλευμα τοῦ ἡλίου, au coucher du soleil.

Βασιλεύς, ό, roi, empereur.

Βασιλεύω, régner, dominer. gr. anc. || Se coucher, en parlant des astres.

Βασιλικά, adv. royalement.

Βασιλικός, ή, όν, royal. Η βασιλική άξίς, la royauté.

Βασιλικός, ό, basilic, plante.

Βασιλικώς, V. Βασιλικά.

Βασιλισκος, ό, basilic, animal.

Βασιλισσα, ή, reine. gr. anc.

Βασιλοκτονία, ή, régicide.

Βασιλοκτόνος, ό, meurtrier d'un roi.

Βασιλοποῦλα, ή, fille d'un roi.

Βασιλόπουλον, τό, fils d'un roi.

Βάσις, ή, base; fondement. Βάνω βάσιν εις τὰς δόξας σου, j'adopte vos opinions.

Βατκαίνω, ensorceler. gr. anc.

Βάτκαμα, τό, ensorcellement.

Βατκαμένος, η, ον, V. Βατκαίνω.

Βατκανία, ή, ensorcellement, fascination. || Envie.

Βατκαγάρης, ό, porte-faix.

Βαττάγι, τό, support, soutien.

Βάτταγμα, τό, l'action de porter; de tenir.

Βαττάζος, ό, porte-faix.

Βαττάζω, porter. gr. anc. || Supporter, souffrir.

Βαττακτικός, ή, όν, soutenable.

Βαττώ, tenir; soutenir; porter.

|| Durer. Βαττούμι εις τὰ ύψηλά, faire l'homme d'importance.

Βάτευμα, τό, accouplement des animaux.

Βατεύω, couvrir, saillir. gr. anc.

Βατζέλι, τό, bassin, terrine. r. it.

Βατζινιά, ή, framboisier. gr. anc. ιθαία βάτος.

Βάτζινον et βατζινόμουρον, τό, framboise.

- Βασιλόπι, τό, serpi. r. βάτος, κίπτω.
- Βάτος, ἡ, buisson. || Ronce.
- Βάτραχος, ὁ, grenouille. gr. anc.
- Βαττολογία, ἡ, battologie ou répétition vicieuse. gr. anc.
- Βαρεῖον, τό, teinturerie.
- Βαρεύς (gr. anc.), βαριάς et βαριάρος, ὁ, teinturier.
- Βαρή, ἡ, teinture. gr. anc.
- Βαριατικόν, τό, teinturerie.
- Βαφικός, ἡ, ὄν, de teinturier.
- Βαφικόν, τό, prix de la teinture. || Teinturerie.
- Βάρτισμα, etc., V. Βάπτισμα, etc.
- Βάρω, teindre. || Tremper du fer, etc. r. βάπτω.
- Βάχ! interj. ah! hélas!
- Βάψιμον, τό, teinture.
- Βγάζω, V. Εὐγάζω. r. ἐκβάλλω.
- Βγαίνω et βγάνω, V. Εὐγαίνω.
- Βγάλμα, etc., V. Εὐγάλμα, etc.
- Βγάτισμα, τό, p. ἀνβάτισμα, augmentation. r. ἀΐζω.
- Βδέλλα, ἡ, sangsue. gr. anc.
- Βδέλυγμα, τό, exécution.
- Βδελυκτός, ἡ, ὄν, exécration.
- Βδελυρία, ἡ, abomination.
- Βδελυρός, ἡ, ὄν, abominable.
- Βδελυρῶς, adv. abominablement.
- Βδελυττομαί, abhorrer, exéquer.
- Βδομάδα, V. Ἐβδομάδα.
- Βέβαια, adv. certes; assurément.
- Βέβαιος, αἶα, ὄν, certain, sûr; stable. Τὸ βέβαιον, le certain.
- Βεβαιότης et βεβαιότης, ἡ, assurance; sûreté; stabilité.
- Βεβαίωμα, τό, affirmation; assurance.
- Βεβαιώνω, affirmer; assurer.
- Βεβαίως, V. Βέβαια.
- Βεβαίωσις, ἡ, affirmation, assurance, confirmation.
- Βεβαιωτής, ὁ, qui affirme; fém. ἡ βεβαιώτρια.
- Βεβαιωτικός, ἡ, ὄν, affirmatif.
- Βεβαρμένος, η, ὄν, opprimé, accablé; ennuyé.
- Βέβηλος, adj. profane. gr. anc.
- Βεβηλωτής, ὁ, profaneur.
- Βεβιωμένα, τά, les actions de la vie. gr. anc.
- Βεβλαμμένος, η, ὄν, V. Βλάπτω.
- Βεβροῖνον χαρτί, τό, parchemin. r. lat. vervex.
- Βεελζεβούλ, ὁ, béelzébud. r. héb.
- Βεζνές, ὁ, balance pour l'or.
- Βεζυρεία, ἡ βεζυράτου, τό, vizirat.
- Βεζυρός, ὁ, vizir. r. or.
- Βεζιλής, ὁ, facteur, agent. r. or.

Βελάζω, bèler. r. it. belare.
 Βέλαισμα, τό, bèlement.
 Βελένσα et βελέντζα, ή, couver-
 ture de laine.
 Βελετζινός, ό, homme fin, rusé.
 Βελιού, τό, velours. r. ital.
 Βελιουτικός, ή, όν, de velours.
 Βελοθήκη, ή, carquois. gr. anc.
 Βελόνα, ή, aiguille; épingle.
 Βελονάκι, τό, petite aiguille. ||
 Camion.
 Βελονάς, ό, marchand ou fabri-
 cant d'aiguilles.
 Βελόνη, ή, gr. anc. V. Βελόνα.
 Βελόνι, τό, aiguille à coudre. ||
 Aiguille, poisson.
 Βελονιά, ή, aiguillée; point.
 Βελονιάζω, enfiler l'aiguille. ||
 Coudre.
 Βελόνιασμα, τό, l'action d'enfiler
 l'aiguille. || Ouvrage ou point
 à l'aiguille.
 Βελονίσι, τό, aiguille, poisson.
 Βελονοθήκη, ή, étui d'aiguilles.
 Βελονοπώλης, ό, marchand d'ai-
 guilles et d'épingles.
 Βελονότρυπα, ή, trou de l'ai-
 guille.
 Βελουθού, τό, velours. r. it.
 Βέλος, τό, dard, trait. gr. anc.
 Βελτιώ, améliorer. gr. anc.

Βελτόνι, V. Βέλος.
 Βενετζιάνος, ό, Vénitien; féin.
 ή Βενετζιάνα.
 Βεντέμα, ή, vendange. r. lat.
 Βεντεμίζω, vendanger.
 Βεντεμιστής, ό, vendangeur.
 Βεντούσα, ή, ventouse. r. it.
 Βερθένα, ή, verveine. r. lat.
 Βερθελιά, ή, crottin, fiente.
 Βερβερίτζα, ή, écureuil.
 Βέργα, ή, baguette. r. virga.
 Βεργίζω, battre de verges.
 Βέργισμα, τό, l'action de battre
 de verges ou avec des baguet-
 tes.
 Βεργιά, ή, argon; gluau. || Coup
 de baguette.
 Βεργίτζα et βεργοπούλα, ή, hous-
 sine.
 Βέργωμα, τό, rayure.
 Βεργώνω, rayer. r. virgatus.
 Βερδούσι, τό, verdier, oiseau.
 Βερεσές, ό, crédit. r. or. Δίδω
 βερεσέ, donner à crédit.
 Βερνίκι, τό, vernis. r. it.
 Βερνίκωμα, τό, vernissage.
 Βερνικώνω, vernir.
 Βερουκιά et βερουκιά, ή, abri-
 cotier. r. fr.
 Βερύκακου, τό, abricot.
 Βέστα, ή, veste. r. vestis.

Βετόνικα, ἢ βετονίκι, τό, bétoine, *plante*. r. lat.
 Βεσύρης, V. Βεζύρης, etc.
 Βῆμα, τό, pas. || Tribunal. || Tribune. Τὸ ἅγιον βῆμα, le sanctuaire.
 Βήρυλλος, ὁ et ἡ, béril, *Pierre*.
 Βήξιμον et βήχημα, τό, tousserie.
 Βήχας, ὁ, toux. r. βήξ.
 Βηχάκι, τό, petite toux.
 Βηχάρις, ὁ, tousseur; fé.m. ἡ βηχάρια.
 Βήχον, τό, tussilage, *plante*.
 Βήχων et βηχῶ, tousser.
 Βίαι, ἡ, violence; effort. || Hâte. Μετὰ βίαι, de vive force; à la hâte. Μετὰ βίας, avec peine.
 Βιάζω, forcer; contraindre. || Violent. || Hâter. Βιάζομαι, s'efforcer; se hâter.
 Βίαιος, *adj.* violent; impétueux.
 Βιαιώς, *adv.* violemment; de vive force. || Rapidement, à la hâte.
 Βίαισμα, τό, violence. || Hâte.
 Βιαστής, ὁ, qui force. || Violateur. || Qui hâte.
 Βιαστικῶς et βιαστικῶς, *adv.* à la hâte. || Par force.
 Βιαστικός, ἡ, ὄν, qui use de violence. || Qui se hâte.

Βιθάρι, τό, vivier, étang. r. it.
 Βιβερίτζα, ἡ, furet, *animal*.
 Βιβλιαράκι et βιβλιάριον, τό, petit livre. r. βιβλιάριον.
 Βιβλιασμένος, η, ον, lettré.
 Βιβλιογράφος, ὁ, bibliographe. || Écrivain.
 Βιβλιοδέτης, ὁ, relieur. r. δέω.
 Βιβλιοθηκάριος, ὁ, bibliothécaire.
 Βιβλιοθήκη, ἡ, bibliothèque. || Librairie.
 Βιβλιομανία, ἡ, bibliomanie.
 Βιβλίον, τό, livre. gr. anc.
 Βιβλιοπώλης, ὁ, libraire.
 Βιβλιοράξιμον, τό, brochure d'un livre. r. βιβλίον, ῥάπτω.
 Βίβλος, ἡ, livre. || La Bible.
 Βίγλα, ἡ, sentinelle. || Espion. r. lat. vigilia.
 Βηγάρχης, ὁ, officier d'un poste.
 Βηγάτωρ, ὁ, sentinelle.
 Βηγίξω, être en sentinelle. || Épier.
 Βήγλισμα, τό, garde; faction.
 Βίδα, ἡ, vis.
 Βιζάνω, et ses dér., V. Βυζάνω.
 Βιζιτάρω, visiter. r. it.
 Βικάριος, ὁ, vicaire. r. lat.
 Βικίλης, ὁ, substitut; agent.
 Βιζία, ἡ, vesce, *plante*. gr. anc.

Βιλιάτι, τό, pays, contrée. r. or.
 Βιογραφία, ἡ, biographie.
 Βιογράφος, ὁ, biographe.
 Βιόλα, ἡ, giroflée; violette.
 Βιολί, τό, violon. r. it.
 Βιολουνάς, ὁ, joueur de violon.
 Βίος, ὁ, vie, histoire de la vie.
 Βίσεκτος, *adj.* bissextile. r. δίσεκτος.
 Βισκηιά, ἡ, griottier, *arbre.*
 Βίσκινον, τό, griotte, *espèce de cerise.*
 Βίστα, ἡ, vue; apparence. r. it.
 Βιστηρῶ, heurter, choquer.
 Βίτζα, ἡ, baguette. Αἱ βίτζαις, faisceaux. r. lat. virga.
 Βιτριόλι, τό, vitriol. r. it.
 Βιωτικὸς, ἡ, ὄν, mondain.
 Βιωτικῶς, *adv.* mondainement.
 Βλαθερά, *adv.* pernicieusement.
 Βλαθερός, ἡ, ὄν, nuisible.
 Βλαθερότης, V. Βλάβη.
 Βλάβη, ἡ, dommage; offense.
 Βλάβω, V. Βλάπτω.
 Βλακμάδα, ἡ, marque de petite vérole.
 Βλαμμένος, η, ον, offensé, lésé.
 Βλαπτικός, ἡ, ὄν, offensif, nuisible, préjudiciable. gr. anc.
 Βλάπτω, nuire, offenser. Βλάπτομαι, se faire mal.

Βλαστάνω, germer, pousser.
 Βλασταράκι, τό, petit rejet.
 Βλαστάρη, τό, rejet; germe.
 Βλάστημα, τό, βλάστησις, ἡ, végétation, germination.
 Βλαστίζω, etc., V. Βλαστάνω.
 Βλαστολόγημα, τό, ébourgeonnement; épamprement.
 Βλαστολογῶ, ébourgeonner; épamprer. r. βλαστὸς, λέγω.
 Βλαστός, ὁ, bourgeon, extrémité d'une tige. gr. anc.
 Βλαστημία, ἡ, βλαστημία et βλαστημισμα, τό, blasphème.
 Βλάστημις, ὁ, blasphémateur.
 Βλαστημῶ, blasphémer.
 Βλάψινον, τό, offense.
 Βλέμμα, τό, regard; aspect.
 Βλέπω, voir. Βλέπομαι, paraître. || S'abstenir, se garder. Βλέπωντας, à vue, *t. de commerce.*
 Βλέφαρον, τό, paupière. gr. anc.
 Βλησίδι, τό, surplus. || Capital.
 Βλησκίου, τό, pouliot, *herbe.* gr. anc. βλήγων.
 Βλήχημα, τό, bêlement.
 Βληχῶμαι, bêler. gr. anc.
 Βλογιά, V. Εὐλογία.
 Βόγγημα, τό, beuglement.
 Βογγῶ, beugler, mugir.
 Βόδι, βοδινός, V. Βοῖδι, etc.

Βοδοβοσκός, ὁ, bouvier.
 Βοδόγλωτσον, τό, bourrache.
 Βοδόμυγα, ἡ, taou. r. βοῦς, μυῖα.
 Βοδόψαρον, τό, espèce de raie.
 Βοεβόδας, ὁ, vayvode.
 Βοή, ἡ, bruit, cri. gr. anc.
 Βοήθεια, ἡ, aide, secours.
 Βοήθημα, τό, même sign.
 Βοηθητής, ὁ, qui aide ou secourt ;
 fém. ἡ βοηθήτρα.
 Βοηθητικός, ἡ, ὄν, favorable,
 auxiliaire.
 Βοηθός, *adj.* qui aide, qui vient
 au secours.
 Βοηθῶ, aider, secourir. gr. anc.
 Βοϊδάκι, τό, jeune bœuf.
 Βοϊδάμαξον, τό, char à bœuf.
 Βοϊδί, τό, bœuf. || Lourdaud. r.
 βοϊθιον, dim. de βοῦς.
 Βοϊθινός, *adj.* de bœuf.
 Βοϊδόπετρο, τό, cuir de bœuf.
 r. βοῦς, πέτρος.
 Βοϊδόσταυλος, ὁ, étable à bœufs.
 Βοϊδοτόμαρον, τό, cuir de bœuf.
 Βοίξω, bourdonner. Τά ἀντιά
 μου βοίξουν, les oreilles me
 cornent. r. βοή.
 Βοῖσμα, τό· βοῖσμός, ὁ, bour-
 donnement.
 Βολά, ἡ, fois. Μία βολά, une

fois. Πολλάκις βολαῖς, bien des
 fois. r. φορά.
 Βολάκι, τό, petite boule.
 Βολβός, ὁ, bulbe. gr. anc.
 Βολεῖ, *v. impers.* il est possible.
 Βολετός, ἡ, ὄν, possible. r. φο-
 ρητός.
 Βόλι, τό, boule; boulet. r. βολή.
 Βολίζω, sonder, *t. de marine.*
 Βολίς, ἡ, sonde. gr. anc.
 Βόλος, ὁ, pilale, bol.
 Βομβίζω, teinter, bourdonner.
 Βόμβος, ὁ, teintement, bour-
 donnement. gr. anc.
 Βόπα, ἡ, bogue, *poisson.* r. βέ-
 ωπα, acc. de βόωψ.
 Βόρβορος, ὁ, fange, hourbier.
 Βορβορυγμός, ὁ, borborisme.
 Βορέας, ὁ, borée, aquilon.
 Βορειάζει, *v. impers.* le vent est
 du nord.
 Βορεινά, *adv.* du côté du nord.
 Βορειός, ἡ, ὄν, boréal, du nord.
 Βορειος, *adj.* même sign.
 Βόρεισμα, τό, vent du nord.
 Βοσκάριος, η, ου, pastoral.
 Βοσκή, ἡ, pâture, pâturage.
 Βόσκησις, ἡ, même sign.
 Βόσκισσα, ἡ, hergère.
 Βοσκοπούλα, ἡ, bergerette.
 Βοσκόπουλον, τό, pastoureau.

Βοσκός, ὁ et ἡ, berger, bergère.
 Βόσκος, ὁ, bosquet. r. it.
 Βόσκω, pâturer. || Mener paître.
 Βόσφορος, ὁ, bosphore. r. βό-
 σφορος.
 Βοτάνη, ἡ· βοτάνι, τό, herbe.
 Βοτανίζω, sarcler. || Botaniser.
 Βοτανική, ἡ, la botanique.
 Βοτανικός, ἡ, ὄν, botanique ;
subst. botaniste.
 Βοτανιστής, ὁ, botaniste.
 Βοτανολόγημα, τό, herborisation.
 Βοτανολογῶ, herboriser.
 Βότανον, τό, herbe, simple.
 Βοτανοφάγος, ὁ, qui vit d'herbes.
 Βοτανώδης, *adj.* herbu.
 Βότξα, V. Μπότξα.
 Βούβα, ἡ, cachette.
 Βουβά, *adv.* d'une manière muet-
 te.
 Βουβάδα, ἡ, mutisme.
 Βουβαίνω, devenir muet. || Étour-
 dir.
 Βουβάλα, ἡ, gros buffle. || Fe-
 melle du buffle. || Grosse fem-
 me.
 Βουβαλάκι, τό, petit buffle.
 Βουβάλι, τό, buffle. || Lourdaud.
 Βουβαλίχ, ἡ, peau de buffle.
 Βουβαλίζω, être sot, niais.
 Βουβαλίτικα, *adv.* sottement.

Βουβαλίτικος, η, ου, de buffle.
 Βουβαλοπέτσι, τό, buffletin.
 Βουβαλοσύνη, ἡ, balourdise.
 Βούβαμα, τό· βουβαμάρα, ἡ, mu-
 tisme.
 Βουβαμένος, η, ου, muet.
 Βουβαμός, ὁ, mutisme.
 Βουβός, ἡ, ὄν, muet.
 Βουβοστομαίζω, rendre muet ;
 faire taire. r. στόμα.
 Βουβών, ὁ, bubon. || Ainc. gr. anc.
 Βούγλωσσον, τό, buglosse, *her-
 be.* || Sole, poisson.
 Βούδι, τό, et ses comp., V. Βοῦδι.
 Βουδόμανθρα, ἡ, étable à bœufs.
 Βουδόνευρον, τό, nerf de bœuf.
 Βουζυλιά, ἡ· βουζύλιον, τό, su-
 creau, *arbuste.*
 Βουκένταυρος, ὁ, bucentaure.
 Βούκεντρον, τό, aiguillon.
 Βούκλα, ἡ, boucle. r. bucula
 (basse latinité).
 Βουκλώνω, boucler.
 Βουκολικός, ἡ, ὄν, pastoral.
 Βουκόλος, ὁ, bouvier, laboureur.
 Βουκράνιον, τό, bugrane, *plante.*
 Βούλα, V. Βούλλα.
 Βούλευμα, τό, conseil, avis.
 Βουλευτής, ὁ, conseiller.
 Βουλευτήριον et βουλευτήρι, τό,
 salle du conseil.

Βουλευτικός, ή, όν, consultatif.
 Βουλευόμεναι, délibérer. gr. anc.
 Βουλή, ή, conseil, avis. || La sal-
 le du conseil. || Le sénat.
 Βούλημα, τό. βούλησις, ή, vo-
 lonté; résolution.
 Βούλισμα, τό, éboulement, de
 βώλος, motte. || Submersion.
 Βουλιάζω, renverser. || Ébouler,
 s'écroûler. || Couler à fond.
 Βούλινα, V. Βούρνα.
 Βούλλα, ή, sceau, cachet. || Bul-
 le. r. lat. bulla, de βουλή.
 Βουλλοκέρι, τό, cire à cacheter.
 Βούλλωμα, τό, l'action de scel-
 ler.
 Βουλλώνω, cacheter, sceller.
 Βούλλωσις, ή, V. Βούλλωμα.
 Βουλλωτήρι, τό, cachet.
 Βουλλωτής, ό, scelleur.
 Βούλομαι, vouloir, gr. anc.
 Βουλῶ, V. Βουλιάζω.
 Βουμάχιον, τό, bugrane.
 Βουνάκι, τό, monticule.
 Βούνευρον, τό, nerf de bœuf.
 Βουνί, τό, montagne. r. βουνός.
 Βουνιά, ή, bouse, fiente de bœuf,
 de vache. r. βούς.
 Βουνησιά, ή, frêne, arbre.
 Βουνήσις, adj. montagnard.
 Βουνιάς, ή, navet, plante.

Βούμιον, τό, achillée mille-feuil-
 les, herbe aux charpentiers.
 Βουνόν, τό, montagne. r. βουνός.
 Βουνώδης, adj. montagnoux.
 Βούζυλον, τό, V. Βουζυλιά.
 Βουροβούλακας, etc., V. Βρουκό-
 λακας.
 Βουροδουλισματιά, ή, trace des
 coups de nerf de bœuf.
 Βουροδουλιστής, ό, celui qui don-
 ne des coups de nerf de bœuf.
 Βούροδουλον, τό, nerf de bœuf.
 Βουροδουλιά, ή, coup de nerf de
 bœuf.
 Βουροδουλίζω, donner des coups
 de nerf de bœuf.
 Βουροδουλισμα, τό, coups de nerf
 de bœuf.
 Βουροδουνάρης, ό, muletier.
 Βουροδουνάρι, τό, poutre.
 Βούρνα, ή, bone, fange.
 Βουροιάζω, devenir fangeux.
 Βουροιώδης, adj. bourbeux.
 Βούροωμα, τό, l'action de crot-
 ter ou de se crotter.
 Βουροώνω, crotter.
 Βουροότοπος, ό, bourbier.
 Βουρολιάζω, enfiler.
 Βούρολιασμα, τό, l'action d'enfiler.
 Βουρολιζω, rendre fou. Βουρολιζο-
 μι, devenir fou.

- Βούρλισμα, τό, folie.
 Βούρλον, τό, jonc.
 Βούρτζα, ή, brosse. r. it. brusca.
 Βουρτζίζω, brosser, vergeter.
 Βούρτζισμα, τό, nettoyage avec
 une brosse.
 Βουσττερίτζα, ή, lézard.
 Βουσττερός, ό, gros lézard.
 Βουττανριά, ή, plongeon, oiseau.
 Βουτανιάρης, ό, plongeur.
 Βούτζα, ή, bouse de vache. r.
 βούζ.
 Βουτζάς, ό, tonnelier.
 Βούτζάκι et βουτζέλι, τό, petit
 tonneau.
 Βουτζί, τό, tonneau. r. βουτίς.
 Βουτζόθεργου, τό, cerceau.
 Βουτζόκρασσου, τό, vin du ton-
 neau.
 Βούτμα, τό, immersion.
 Βουτίζω, V. Βουτώ. r. βυθίζω.
 Βουτυράς et βουτυροπάλης, ό et
 ή, beurrier, beurrière.
 Βουτυρένιος et βουτυρικός, ή, όν,
 butireux.
 Βούτυρου, τό, beurre. gr. anc.
 Βουτώ, plonger, tremper.
 Βουχάκι, τό, entonnoir.
 Βού, crier. gr. anc.
 Βραβεϊόν, τό, prix. gr. anc.

- Βράβεισμα, τό, récompense.
 Βραβευτής, ό, rémunérateur.
 Βραβεύω, récompenser.
 Βραγχχίασμα, V. Βραχχίασμα.
 Βραδόν, τό, le soir.
 Βραδονά, ή, soirée.
 Βραδονάζει, v. *impers.* il se fait
 tard. Βραδονάζομαι, être surpris
 par la nuit.
 Βραδονασμα, τό, la tombée du
 jour.
 Βραδύγλωσσος, *adj.* qui parle
 lentement. gr. anc.
 Βραδοννά, *adv.* sur le soir.
 Βραδονή, ή, soirée.
 Βραδονός, *adj.* du soir; tardif.
 Βραδονώ, tarder. gr. anc.
 Βραδός, *adj.* lent, tardif.
 Βραδύτης, ή, lenteur. gr. anc.
 Βράζω, bouillir. || Caire.
 Βραχάκι, τό, petite culotte.
 Βρακί et βρακίου, τό, culotte. r.
 βράκος, du mot celtique *braca*.
 Βρακοζώνη, ή, cordon, ganse.
 || Ceinture de la culotte.
 Βράκος, V. Βράχος.
 Βρακωμένος, η, ου, qui est en
 culotte.
 Βρακώνω, mettre une culotte.
 Βράττις, ή· βράσιμον et βράσμα,
 τό, bouillonnement; cuisson.

- Βρασημένος, η, ου, bouilli, cuit.
 Βραστός, ή, όν, bouilli. Τò βρα-
 στόν, le bouilli.
 Βραχίως, adv. bref, brièvement.
 Βραχιόλι, τό, bracelet.
 Βραχίον, ό, bras. gr. anc.
 Βραχνά, adv. d'une manière en-
 rouée.
 Βραχνάδα, ή, enrouement.
 Βραχνιάζω, enrouer. || S'enrouer.
 Βραχνιάσμα, τό, enrouement.
 Βραχνός, ή, όν, enroné. r. βράγ-
 χος.
 Βράχος, ό, rocher, précipice.
 Βραχυλογία, ή, brièveté. Εν
 βραχυλογία, bref. gr. anc.
 Βραχυλόγος, adj. qui parle briè-
 vement.
 Βραχυλογώ, parler bref.
 Βραχύνω, abrégé. r. βραχύς.
 Βραχύς, εις, ύ, bref, brève.
 Βραχύτης, ή, brièveté. gr. anc.
 Βραχῶ, ης, η̄, aor. subj. de
 βρέχω.
 Βρέ, de βρέφος suivant les Grecs ;
 mais plutôt d'origine turque,
 V. Μπρέ.
 Βρέγμα, τό, mouillure ; bain.
 Βρεγμένα, adv. humidement.
 Βρεγμένος, η, ου, mouillé ; bai-
 gné.
- Βρέξιμον, τό, pluie. V. Βρέγμα.
 Βρεφοκτονία, ή, infanticide. Βρε-
 φοκτονία τοῦ Ηρώδου, le mas-
 sacre des S. Innocens.
 Βρεφοκτόνος, ό et ή, celui ou
 celle qui tue son enfant.
 Βρέφος, τό, enfant. gr. anc.
 Βρέχω (aor. p. έβράχην), mouil-
 ler, baigner. Βρέχει, il pleut.
 Βριζα, ή, seigle. gr. anc.
 Βρίμιον, τό, brick ; petit navire
 armé.
 Βρίσκω, V. Εύρίσκω.
 Βρόγχια, τά, bronches et bran-
 chies. gr. anc.
 Βρόμα, βρομερός, V. Βρωμα.
 Βρόμη, ή, βρόμι, τό, et βρό-
 μος, ό, avoine.
 Βρουτερός, ή, όν, tonnant.
 Βρουτή, ή, tonnerre. gr. anc.
 Βρόντημα, τό, bruit du tonnerre.
 Βρουτοκραυγάζω, faire un bruit
 de tonnerre. r. βρουτή, κραυγή.
 Βρουτοφωνάζω, crier d'une voix
 de tonnerre. r. βρουτή, φωνή.
 Βρουτόφωνος, adj. qui a une voix
 de tonnerre.
 Βρουτώ, tonner. gr. anc.
 Βρουτώδης, adj. de tonnerre.
 Βρωῦνο, τό, fange, d'où avec
 λάκκος, marc, on a fait βρου-

- κόλακας*, esprit qui revient dans les fondrières.
Βρουκόλακας, ὁ, brucolaque; spectre; vampire. V. *Βροῦκο*.
Βρουκολακιάζω, devenir un brucolaque; évoquer des esprits.
Βρουκολάκιασμα, τό, évocation des brucolaques ou esprits.
Βρουλίτικος, η, ου, de jonc.
Βροῦκος, ὁ, chenille. r. *βρούκω*.
Βροῦλλον et *βροῦλον*, τό, jonc.
Βρούσκος, η, ου, brusque. r. it.
Βρουχάω, ὦ, rugir. r. *βρούχω*.
Βρούχισμα, τό, rugissement.
Βρουχοῦμαι, V. *Βρουχάω*.
Βρουχερός, ἡ, ὄν, pluvieux; pluvial.
Βροχη, ἡ, pluie. gr. anc. *Ἐργηχία*
βροχή, ondée.
Βρόχι, τό, lacs, lacet. r. *βρόχος*.
Βρόχιος, adj. de pluie.
Βροχίτις, ἡ, petite pluie.
Βρουάζω, abonder, fourmiller.
Βρουγμός, ὁ, rugissement; grin-
 cement.
Βρούξα, V. *Βρίξα*.
Βρούου, τό, houblon. || Mousse.
 gr. anc.
Βρουτάκι et *βρουσιτάκι*, τό, petite
 fontaine. r. *βρούσις*, de *βρούω*.
Βρουσερός, ἡ, ὄν, V. *Βρυσώθης*.

Βρυσικός et *βρύσιος*, η, ου, de
 fontaine.

Βρύσις, ἡ, fontaine, source.

Βρυσούλα, ἡ, petite source.

Βρυσώθης, adj. plein de fon-
 taines, de sources.

Βρούχημα, τό, rugissement.

Βρουχοῦμαι, rugir. r. *βρούχω*.

Βρώμα, ἡ, puanteur.

Βρωμερός et *βρώμιος*, adj. puant.

Βρώμι, τό, etc., V. *Βρόμι*.

Βρωμίζω, puer. r. *βρώμιος*.

Βρώμισμα, τό, puanteur.

Βρώμιος, ὁ, même sign. gr. anc.

Βρωμόστομος, η, ου, qui pue
 de la bouche. r. *στόμα*.

Βρωμοῦσα, ἡ, punaisé de bois.

Βρωμῶ, puer; infecter.

Βρωτηρι, τό, *βρωτίδα*, ἡ, gale.
 r. *βρώσκω*.

Βυζίνω et *βυζάνω*, allaiter; te-
 ter; sucer. r. *βυζῶ*.

Βύζαγμα, V. *Βύζασμα*.

Βυζάκι, τό, petit teton.

Βυζαντατικός, η, ου, qui tette en-
 core.

Βυζάρα, ἡ, gros teton.

Βυζαροῦ, ἡ, celle qui a de gros
 tetons.

Βύζασμα, τό, allaitement. || Su-
 cement.

Βυζαστικόν, τό, les mois de nourrice.

Βυζάστρα, ή, nourrice. r. βύζω.

Βυζαστροπληρωμή, ή, V. Βυζαστικόν.

Βυζί, τό, mamelle. r. βύζω.

Βυθίζω, submerger; enfoncer. || Plonger. Βυθισμένος εις την μελέτην, plongé dans la méditation.

Βύθισμα, τό· βυθισμός, ό, submersion. || L'action de se plonger.

Βυθός, ό, abyme. gr. anc.

Βυρσοδέψης, ό, mégissier, tanneur. gr. anc.

Βυρσοδέψια, ή, mégie.

Βυρσοπωλείον, τό, mégisserie.

Βύσσινος, adj. de lin très-fin.

Βύσσος, ό, lin très-fin. gr. anc.

Βώδι, τό, et ses dér., V. Βοίδι.

Βώλι, τό, balle. r. βῶλος.

Βωλιά, ή, coup de balle.

Βωλοκοπή et βωλοκοπιά, ή· βωλοκόπημα, τό, l'action de herser.

Βωλοκόπι, τό, herse. r. βῶλος, κόπτω.

Βωλοκόπος, ό, herseur, laboureur.

Βωλοκοπῶ, herser. gr. anc.

Βῶλος, ό, motte de terre. || Gazon. || Balle, boulet.

Βωμός, ό, temple. gr. anc.

Γ

Γ, GAMMA, troisième lettre de l'alphabet; vaut $\bar{\gamma}$, avec un accent en haut ($\acute{\gamma}$); avec un accent en bas ($\grave{\gamma}$), vaut δ ooo.

Γαβάθα, ή, terrine, écuelle. r. $\xi\delta\alpha\zeta$.

Γαβάθι, τό, petite écuelle.

Γαβαθώτητα, ή, cavité.

Γαβαθωτός, ή, όν, creux. r. cavatus.

Γάγγραινα, ή, gangrène. gr. anc.

Γαγγραινιάζω, se gangréner.

Γαδάρα, ή, ânesse.

Γαδαράκωνθα, ή, chardon.

Γαδαρίζω, devenir âne. || Appeler âne.

Γαδαρομούτζουνος, *adj.* bête
comme un âne.

Γάδαρος, ό, âne. r. or.

Γαδαροσύνη, ή, ânerie.

Γαδαρόστχυλος, ό, étable à ânes.

Γαδαρόψαρον, τό, merlan, *poisson*.

Γαδούρα, ή, ânesse.

Γαδουράκι, τό, bourriquet.

Γαδουρίζω, V. Γαδαρίζω.

Γαδουρίτικα, *adv.* comme un âne.

Γαδουρίτικος, *adj.* d'âne.

Γαδουρολάτης, ό, ânier. r. έλα-
τήρ.

Γαιδαρόπουλον, τό, ânon.

Γαιδαρος, etc., V. Γάδαρος, etc.

Γάιλα, ή, geai, oiseau.

Γαϊτανάκι, τό, cordonnet.

Γαϊτάνι, τό, cordon, lacet,
ganse. r. or.

Γαιώδης, *adj.* de la nature de
la terre; terrestre. gr. anc.

Γάλα, τό, lait. *gr. anc.* Γάλα ψα-
ρισϋ, laitance.

Γαλάγρα, ή, tenaille, pince.

Γαλάζιος, *adj.* bleu, azuré. r.
Σαλάσσιος.

Γαλαζόπετρον, ή, turquoise, *pier-
re*. r. Σαλάσσιος, πέτρα.

Γαλαθρεμμένος, η, ον, allaité.

Γαλακτερός, *adj.* laiteux. || Fait a-

vec du lait. || Blanc comme du
lait.

Γαλακτοτρέφω, nourrir avec du
lait.

Γαλανομμάτης, *adj.* qui a les
yeux bleus. r. όμμα. V. Γαλανός.

Γαλανός, ή, όν, bleu, azuré, de
γαλάνα, *dorisme*, p. γαλήνη.

Γαλαξίχς, ό, voie lactée.

Γαλαρία, ή, galère. r. it.

Γαλακτίδα, ή, laiteron, *plante*.

Γαλατζοϋ, ή, laitière.

Γαλατζώνω, blanchir une mu-
raille.

Γαλατόπιτα, ή, gateau au lait.

Γαλατοτρέφω, V. Γαλακτοτρέφω.

Γαλβανισμός, ό, galvanisme.

Γαλβάνι, τό, galbanum. r. lat.

Γαλεάγρα, V. Γαλάγρα.

Γαλεάτζα, ή, grande galère. r.
it. de γαλέα (gr. byzantin).

Γαλέντζα, ή, sandale de bois,
pour les bains et les cours de
maisons.

Γαληνεϋω, V. Γαληνιϋ.

Γαλήνευμα, τό. γαλήνευσις, ή,
calme, sérénité.

Γαλήνη, ή, même sign. gr. anc.

Γαληνιϋ, être serein, calme,
au propre et au figuré. || Cal-

mer, adoucir.

Γαληνότης, ἡ, V. Γαλήνη.
 Γαληνός, *adj.* serein, calme.
 Γαλιώνυ, τό, galion. r. it.
 Γαλιφιά, ἡ, adulation, cajolerie.
 Γαλιφίζω, flatter, amadouer.
 Γαλίφρος, ὁ, adulateur, patelin;
 fém. ἡ γαλίφρισσα.
 Γαλλικισμός, ὁ, gallicisme.
 Γαμβρός, V. Γαμπρός.
 Γαμήλιον, τό, épithalame. || Dot.
 Γαμηλία, ἡ, présents de nocce.
 Γάμος, ὁ, mariage. Κόρη διὰ γά-
 μον, fille à marier.
 Γαμῶ, *expr. obscène*, avoir com-
 merce avec une femme. || Sail-
 lir, *en parlant d'un cheval*,
etc.
 Γαμπᾶς, ὁ, gaban, manteau.
 Γάμπια, ἡ, hune, gabie. r. it.
 Γαμπρός, ὁ, époux; gendre;
 beau-frère. r. γαμβρός.
 Γανυμήθης, ὁ, Ganymède. || Pe-
 tit maître.
 Γάνωμα, τό, étamure.
 Γανώνω, étamer. || Barbouiller
 de noir. Γανώνω μὲ τζελέκι,
 acérer.
 Γανωτής, ὁ, étameur.
 Γάρ, *conj. hell.* car, parce que.
 Γαργαλιάρης, ὁ, chatouilleux;
 fém. ἡ γαργαλιάρια.

Γαργαλιζώ, chatouiller.
 Γαργαλισμα, τό γαργαλισμός, ὁ,
 chatouillement.
 Γαργάρι, τό, teigne, *petit ver.*
 Γαργαρίζω, gargariser.
 Γαργαρίσμα, τό, gargarisme.
 Γαρδέλι, τό, chardonneret.
 Γαρδοῦμι, τό, ris de veau.
 Γαρίδα, ἡ, écrevisse, crevette.
 Γαρμπής, ὁ, garbin, vent du
 sud-ouest sur la Méditerranée.
 r. it.
 Γάρως, ὁ, moût, vin doux. || Sau-
 mure dans laquelle on sale les
 poissons.
 Γαροφαλάτος, *adj.* qui a l'odeur
 de girofle.
 Γαροφαλιά, V. Καρυοφυλλιά.
 Γαρόφαλον et γαρούφαλον, τό,
 œillet, *fleur.* r. it. V. aussi Κα-
 ρυόφυλλον.
 Γασέτα, ἡ, boutonnière. Γασέτα
 στρογγυλή, œillet.
 Γαστέρα, ἡ, ventre. || Flacon. r.
 γαστήρ.
 Γάστρα, ἡ, pôt à fleurs. m. r.
 Γαστεροπούλα, ἡ, petit flacon.
 Γάστρι, τό, comme ἐγγάστρι,
 grossesse.
 Γαστρί, τό, vase de terre cuite.
 Γαστριμαργία, ἡ, gourmandise.

Γαστριμαργός, *adj.* gourmand, glouton. gr. anc.
 Γαστριμαργῶ, manger gloutonnement. r. γαστήρ, μάργος.
 Γάστρωμα, etc., V. Ἐγγάστρωμα.
 Γάτα, ἡ, chatte. r. lat. catus.
 Γατάνι, τό, ganse, ruban.
 Γατζούλι, τό, petit chat.
 Γατίτσα, ἡ, petite chatte.
 Γάτος, ὁ, chat. r. lat. catus.
 Γατόπουλον, τό, petit chat.
 Γαυγίζω, aboyer. r. βάζω.
 Γαύγισις, ἡ γαύγισμα, τό, aboiement. || Clabauderie.
 Γαυγιστής, ὁ, aboyeur. || Clabauder; fém. ἡ γαυγίστρια.
 Γαυριῶ, s'énorgueillir. gr. anc.
 Γαυροίζω, braire. r. γαυρῶ.
 Γαύρισμα, τό, cri de l'âne.
 Γαυριστής, ὁ, qui brait.
 Γάριμα, τό, écorchure.
 Γάριμένος, η, ου, écorché.
 Γάρισμον, τό, écorchure.
 Γάριστηριον, τό, couteau à écorcher. || Écorcherie.
 Γάριτης, ὁ, écorcheur; fém. ἡ γάριτρια.
 Γάριον, V. Γάριστηριον.
 Γάρινω, écorcher. || Décharner. r. δέρω.
 Γάδι, τό, mortier. r. ἰγδοῦ.

Γδοχέρι, τό, pilon. r. ἰγδοῦ, χεῖρ.
 Γδύμα, τό, dépouillement. || Butilin, dépouille. r. ἔκδυμα.
 Γδύνω, déshabiller; dépouiller.
 Γδυμώνω, V. Γδύνω. r. γυμνός.
 Γδύσιμον, τό, dépouillement. || Déshabillement.
 Γδύτης, ὁ, qui dépouille ou déshabille; fém. ἡ γδυτρια.
 Γεβεντίζω, mettre au pilori. || Diffamer.
 Γεβεντισμα, τό, la peine du pilori. || Diffamation.
 Γέεννα, ἡ, l'enfer. r. hébr.
 Γειά, ἡ, p. ὑγεία, santé. Γειά σου, fort bien, bravo. || Dieu vous bénisse! Ἐχετε γεῖαν, adieu.
 Γεῖνω ou γένω, ης, η, aor. subj. de γίνομαι.
 Γεῖθος, ὁ, bulle d'air ou d'eau. r. γῆ, ὠθέω.
 Γειοφύρι, V. Γεφύρι.
 Γειτιάζω, être voisin. gr. anc.
 Γεῖτονας, ὁ, voisin. r. γείτων.
 Γειτόνευμα, τό, voisinage. || Visite.
 Γειτονεύω, être voisin. || Visiter, voisiner.
 Γειτονιά, ἡ, voisinage.
 Γειτονικός, ἡ, ὄν, de voisin.
 Γειτονοπούλα, ἡ, petite voisine.

Γαληνότης, ἡ, V. Γαλήνη.
 Γαλήνης, *adj.* serein, calme.
 Γαλιώνυ, τό, galion. r. it.
 Γαλιριά, ἡ, adulation, cajolerie.
 Γαλιρίζω, flatter, amadouer.
 Γαλίφρος, ὁ, adulateur, patelin;
 fém. ἡ γαλίφρισσα.
 Γαλλικισμός, ὁ, gallicisme.
 Γαμβρός, V. Γαμπορός.
 Γαμήλιον, τό, épithalame. || Dot.
 Γαμηλία, ἡ, présents de nocce.
 Γάμος, ὁ, mariage. Κόρη διὰ γά-
 μον, fille à marier.
 Γαμῶ, *expr. obscène*, avoir com-
 merce avec une femme. || Sail-
 lir, *en parlant d'un cheval*,
etc.
 Γαμπᾶς, ὁ, gaban, manteau.
 Γάμπια, ἡ, hune, gabie. r. it.
 Γαμπρός, ὁ, époux; gendre;
 beau-frère. r. γαμβρός.
 Γανυμήδης, ὁ, Ganymède. || Pe-
 tit maître.
 Γάνωμα, τό, étamure.
 Γανώνω, étamer. || Barbouiller
 de noir. Γανώνω μὲ τζελέκι,
 acérer.
 Γανωτής, ὁ, étameur.
 Γάρ, *conj. hell.* car, parce que.
 Γαργαλιάρης, ὁ, chatouilleux;
 fém. ἡ γαργαλιάρσα.

Γαργαλιζώ, chatouiller.
 Γαργαλισμα, τό, γαργαλισμός, ὁ,
 chatouillement.
 Γαργάρι, τό, teigne, *petit ver.*
 Γαργαρίζω, gargariser.
 Γαργαρίσμα, τό, gargarisme.
 Γαρδύλι, τό, chardonneret.
 Γαρδοῦμι, τό, ris de veau.
 Γαρίδα, ἡ, écrevisse, crevette.
 Γαρμπής, ὁ, garbin, vent du
 sud-ouest sur la Méditerranée.
 r. it.
 Γάρως, ὁ, moût, vin doux. || Sau-
 mure dans laquelle on sale les
 poissons.
 Γαρογιάτος, *adj.* qui a l'odeur
 de girofle.
 Γαροφαλιά, V. Καρουοφυλλιά.
 Γαρόφυλον et γαρύφαλον, τό,
 œillet, *fleur.* r. it. V. aussi Κα-
 ρούφυλλον.
 Γαστέρα, ἡ, boutonnière. Γαστέρα
 στρογγυλή, œillet.
 Γαστέρα, ἡ, ventre. || Flacon. r.
 γαστήρ.
 Γάστρα, ἡ, pôt à fleurs. m. r.
 Γαστεροπούλα, ἡ, petit flacon.
 Γάστρι, τό, comme ἐγγάστρι,
 grossesse.
 Γαστρί, τό, vase de terre cuite.
 Γαστριμαργία, ἡ, gourmandise.

Γαστρίμαχος, *adj.* gourmand, glouton. *gr. anc.*
 Γαστριμαχοῦ, manger gloutonnement. *r.* γαστήρ, μάργος.
 Γάστρωμα, etc., *V.* Ἐγγάστρωμα.
 Γάτα, ἡ, chatte. *r. lat.* catus.
 Γαπάνι, τό, ganse, ruban.
 Γατζούλι, τό, petit chat.
 Γατίτζα, ἡ, petite chatte.
 Γάτος, ό, chat. *r. lat.* catus.
 Γατόπουλον, τό, petit chat.
 Γαυγίζω, aboyer. *r.* βαύζω.
 Γαύγισις, ἡ γαύγισμα, τό, aboiement. || Clabauderie.
 Γαυγιστής, ό, aboyeur. || Clabauder; *fém.* ἡ γαυγίστρια.
 Γαυριῶ, s'énorgueillir. *gr. anc.*
 Γαυροῖζω, braire. *r.* γαυρώ.
 Γαύρισμα, τό, cri de l'âne.
 Γαυριστής, ό, qui brait.
 Γάραμα, τό, écorchure.
 Γάραμένος, η, ου, écorché.
 Γάρασιμον, τό, écorchure.
 Γάρατῆριον, τό, couteau à écorcher. || Écorcherie.
 Γάρατης, ό, écorcheur; *fém.* ἡ γάρατρια.
 Γάριον, *V.* Γάρατῆριον.
 Γάρινω, écorcher. || Décharner. *r.* δέρω.
 Γδί, τό, mortier. *r.* ἰγδοη.

Γδοχέρι, τό, pilon. *r.* ἰγδοη, χεῖρ.
 Γδύμα, τό, dépouillement. || Butin, dépouille. *r.* ἔκδυμα.
 Γδύνω, déshabiller; dépouiller.
 Γδυμώνω, *V.* Γδύνω. *r.* γυμνός.
 Γδύσιμον, τό, dépouillement. || Déshabillement.
 Γδυτης, ό, qui dépouille ou déshabille; *fém.* ἡ γδυτρια.
 Γεβεντίζω, mettre au pilori. || Diffamer.
 Γεβεντισμα, τό, la peine du pilori. || Diffamation.
 Γέεννα, ἡ, l'enfer. *r.* hébr.
 Γειά, ἡ, *p.* ὑγεία, santé. Γειά σου, fort bien, bravo. || Dieu vous bénisse! Ἐχετε γεῖαν, adieu.
 Γεῖνω ou γένω, ης, η, aor. subj. de γίνομαι.
 Γειόθος, ό, bulle d'air ou d'eau. *r.* γῆ, ὠθέω.
 Γειοφύρι, *V.* Γεφύρι.
 Γειτιάζω, être voisin. *gr. anc.*
 Γεῖτονας, ό, voisin. *r.* γεῖτων.
 Γειτόνευμα, τό, voisinage. || Visite.
 Γειτονεύω, être voisin. || Visiter, voisiner.
 Γειτονια, ἡ, voisinage.
 Γειτονικός, ἡ, όν, de voisin.
 Γειτονοπούλα, ἡ, petite voisine.

Γερουσία, ἡ, sénat, conseil des anciens. gr. anc.

Γερόρας, V. Γεράς.

Γερός, ἡ, ὄν, incliné, voûté. r. κυρός.

Γερώ, devenir vieux, vieillir.

Γέρων et Γέροντας, ὁ, vieillard.

Γερωσύνη, ἡ, santé. r. ὑγιής.

Γεῦμα, τό, le dîner. (Γεῦμα· ἔδισμα. Hesychius.)

Γευματίζω, dîner.

Γεύομαι et γεύομαι, dîner. || Goûter; essayer.

Γεύσις, ἡ, goût. || Dégustation.

Γεύσιμον, τό, l'action de goûter.

Γευτικός, ἡ, ὄν, qu'on peut goûter.

Γέφυρα, ἡ, V. Γεφύρι.

Γεφυράκι, τό, petit pont.

Γεφύρι, τό, pont. Γεφύρι σηκωτόν, pont-levis. Γεφύρι κινητόν, ponton. r. γέφυρα.

Γεφυρώνω, faire un pont.

Γεωγραφία, ἡ, géographie.

Γεωγραφικός, ἡ, ὄν, géographique. gr. anc.

Γεωγράφος, ὁ, géographe.

Γεωμέτρης, ὁ, géomètre.

Γεωμετρικός, ἡ, ὄν, géométrique.

Γεωμετρία, ἡ, géométrie.

Γεωμετρῶ, mesurer géométriquement.

Γεωπονικόν, τό, ouvrage d'agriculture. gr. anc.

Γεώργημα, τό, labourage.

Γεωργική, ἡ, l'agriculture.

Γεωργικός, ἡ, ὄν, relatif à l'agriculture; rural. gr. anc.

Γῆ, ἡ, terre. || Poussière. Κατὰ γῆς, par-terre. Γῆ γῆ, terre à terre.

Γῆ, conj., p. ἦ, ou.

Γῆθεντίζω, etc., V. Γεθεντίζω.

Γήινος, adj. terrestre. || De terre.

Γηράζω, vieillir. r. γηράω.

Γηραλπίος, adj. caduc, âgé.

Γήρασμα, τό, le devenir vieux.

Γηρατειον, τό, vieillesse.

Γηροκομείον, τό, hospice pour les vieillards. gr. anc.

Γηροκόμος, ὁ, celui qui prend soin des vieillards.

Γηροκομῶ, avoir soin des vieillards.

Γηροσπορεῖον, τό, γηροσπόρος, ὁ, γηροσπέρω, V. Γηροκομείον, etc.

Γήτευμα, τό, ensorcellement.

Γητευτής, ὁ, ensorceleur.

Γητεύω, ensorceler. r. γοητεύω.

Γιά, prép. p. διὰ. Γιά τί; pour-quoi? Γιά μιὰ, tout d'un coup.

Γιά, ἡ, p. ὑγίεια, santé. Γιά σου, dieu vous bénisse!

- Γιαγιά, ἡ, grand'mère.
 Γιάγερμα, τό· γιαιγερός, ὁ, re-
 tour. || Restitution.
 Γιαιγέρνω, retourner. || Incliner.
 r. διαί, γυρόω.
 Γιαιγούρτι, τό, gateau de lait
 caillé, caillebotte. r. or.
 Γιαιίνω, guérir. r. ύγιαιίνω.
 Γιαιλάπα, ἡ, jalap, *plante*.
 Γιαιλί, etc., V. Γυαλί, etc.
 Γιαιλός, V. Αιγιαλός.
 Γιαιμενί, τό, toile de Perse.
 Γιαιμένος, η, ου, guéri.
 Γιαιμιά, adv. tout d'un coup,
 subitement. r. διαί, μιά.
 Γιαιμός, ὁ, guérison. r. ύγίαια.
 Γιαινίτζαρης, ὁ, janissaire.
 Γιαιντα, p. διαί ζντινα, s. ent. αι-
 τιαν, conj. pourquoi.
 Γιαιπουντζές, ὁ, espèce de man-
 teau. r. or.
 Γιαισιμί, τό, jasmin.
 Γιαιτζο, τό, glace. r. it.
 Γιαιτζώνω, glacer.
 Γιαιτρεύω, etc. V. Ιαιτρεύω, etc.
 Γιαιαντας, ὁ, géant; fém. ἡ γι-
 γαντισσα. r. γίγας.
 Γιαιαντικῖος et γιγάντειος, adj.
 gigantesque.
 Γιαιγιβερι, τό, gingembre. r. ζιγ-
 γίβερις.
- Γιδά, ἡ, chèvre. r. αιγίδιον.
 Γίδι, τό, chevreau.
 Γιδίσιος, adj. de chèvre.
 Γιδόβοσκός, ὁ, ehevrier.
 Γιδόπουλον, τό, chevreau.
 Γιδότομαρον, τό, peau de chèvre,
 de chamois.
 Γιερά, V. Γερά.
 Γιεράκι, V. Γεράκι.
 Γιερός, V. Γερός.
 Γιλέκι, V. Γελέκι.
 Γίνομαι, se faire; devenir. Μη
 γένοιτο! *hell.* à Dieu ne plaise!
 Γίνομαι καλός, je suis garant.
 Γινώσκω, savoir; connaître.
 Γιουστέρνα, ἡ, citerne. r. lat.
 Γιώμα, etc., V. Γεύμα, etc.
 Γιώνω, s'obscurcir, se rouiller.
 || Se gâter, p. ιώνω, d'ιός.
 Γιάϊδα, ἡ, cornemuse.
 Γιαιντής, ὁ, poltron, lâche.
 Γιαιριπλαλές, ὁ, renoncule. r. or.
 Γιοῦσα, ἡ, jabot des oiseaux.
 Γιορημνίζω, etc., V. Κρημνίζω.
 Γλακῶ, courir.
 Γλάρος, ὁ, macreuse, *oiseau*.
 Γλάνος, ὁ, carpillon aux yeux
 rouges. r. γλήνη.
 Γλάστρα, ἡ' γλαστρί, τό, pot à
 fleurs, etc. r. γάστρα.
 Γλαφυρός, adj. élégant. || Creux.

- Γλαυρότης, ἡ, élégance.
 Γλέπω, V. Βλέπω.
 Γλήγορα, etc., V. Ὀγλίγορα, etc.
 Γληγοροπίστευτος, η, ου, crédule.
 γ. ὀλίγη, ὥρα, πιστεύω.
 Γληγοροπιστοσύνη, ἡ, crédulité.
 Γλήνη, ἡ, argile.
 Γληνώδης, *adj.* argileux.
 Γλιστρῶ, etc., V. Γλυστρῶ, etc.
 Γλιτώνω, V. Γλυτώνω.
 Γλυκά, *adv.* doucement.
 Γλυκάδα, ἡ, douceur.
 Γλυκάδια, τά, fressure. Γλυκάδια
 τῶν ὀρνίθων, abattis de volaille.
 Γλυκαίνω, adoucir; s'adoucir.
 Γλύκασμα, τό, adoucissement.
 Γλυκαμένος, η, ου, adouci.
 Γλυκάνισος, ὁ, anis, *graine aro-*
matique. γ. γλυκὸ ἄνισον.
 Γλυκάνοστος, *adj.* douceâtre,
 douceureux.
 Γλυκαντικός, ἡ, ὄν, adoucissant.
 Γλύκασμα, τό, adoucissement.
 Γλυκιά, V. Γλυκά.
 Γλυκί, V. Γλυκύ.
 Γλύκισμα, V. Γλύκασμα. Τά γλυ-
 κίσματα, confitures, conser-
 ves, friandises.
 Γλυκό, τό, confiture. γ. γλυκύς.
 Γλυκογογγύλη, ἡ, chou-navet.
 Γλυκογάλαμον, τό, casse.

- Γλυκοκελάδισμα, τό, le chaut a-
 gréable des oiseaux, etc.
 Γλυκοκελάδος, *adj.* qui a un
 chant agréable.
 Γλυκοκελάδῳ, chanter agréa-
 blement. γ. γλυκύς, κελάδος.
 Γλυκοκοίλαδος, etc., V. Γλυκο-
 κελάδος.
 Γλυκοκοίμισμα, τό, sommeil-
 doux, paisible.
 Γλυκοκοιμίζω, endormir agréa-
 blement.
 Γλυκοκοιμοῦμαι, dormir d'un
 doux sommeil. γ. κοιμῶμαι.
 Γλυκοκοιτάζω ou γλυκοκυστάζω,
 regarder tendrement, favora-
 blement. γ. κυπτάζω.
 Γλυκόλαλα, *adv.* d'une voix dou-
 ce, affable.
 Γλυκολάλημα, τό, douceur, affa-
 bilité du discours.
 Γλυκολαλιά, ἡ, discours doux,
 affable.
 Γλυκόλαλος, *adj.* qui parle avec
 douceur.
 Γλυκολαλῶ, parler avec douceur,
 affabilité. γ. γλυκύς, λαλέω.
 Γλυκολογία, ἡ, douceur, affabi-
 lité dans le discours.
 Γλυκολόγος, *adj.* qui est affable
 dans ses discours.

Γλυκομίλημα, etc., V. Γλυκοκλά-
λημα.

Γλυκόξυνος, *adj.* aigre-doux.

Γλυκόπιικρος, *adj.* doux et amer.

Γλυκόρριζα, ἡ, réglisse. gr. anc.
γλυκύρριζα.

Γλυκός, ἡ, ὄν, doux. Τὰ γλυκὰ,
des douceurs, des friandises,
confitures, conserves, etc.

Γλυκόστομος, *adj.* qui parle avec
douceur. r. γλυκός, στόμα.

Γλυκούτζικας, κ, ου, douceâtre.

Γλυκοτρυφερούτζικος, *adj.* douil-
let. r. τρυφερός.

Γλυκοφιλημα, τό, baiser tendre.

Γλυκοφιλω, baiser avec amour.

Γλυκόφωνος, *adj.* qui a une voix
douce. r. φωνή.

Γλυκοχαριέτιστος, *adj.* qui salue
affablement. r. χαριετίζω.

Γλυκοχαριετώ, saluer affable-
ment, avec tendresse.

Γλυκύ, τό, le mal cauduc, *par*
antiphrase.

Γλυκός, εἶα, ὄ, V. Γλυκός.

Γλυκύτατα, *adv.* très-doucement.

Γλυκύτερα, *adv.* plus doucement.

Γλυκύτης, ἡ, douceur. gr. anc.

Γλυκύφωνος, etc., V. Γλυκόφωνος.

Γλυμμένος, κ, ου, part. passé
pass. de γλύρω.

Γλυπτά, τά, images sculptées.

Γλύπτης, ὁ, sculpteur.

Γλυπτική, ἡ, sculpture. || Gra-
vure. gr. anc.

Γλυπτικός, ἡ, ὄν, de sculpteur.

Γλυπτός, ἡ, ὄν, sculpté.

Γλύσις, ἡ, V. Γλύτωμα.

Γλυσπερός, ἡ, ὄν, glissant.

Γλυστήρι, τό, clystère. r. κλυ-
στήρ.

Γλύστρα et γλυστρηματιά. ἡ γλύ-
στρημα et γλύστρημα, τό, glis-
sade.

Γλυστρίδα, ἡ, pourpier.

Γλυστρότοπος, ὁ, glissoire.

Γλυστρω, glisser. || Faire un faux
pas. || Se glisser. r. γλίτχος.

Γλυστρώθης, *adj.* glissant.

Γλυστρώνω, V. Γλυστρω.

Γλυστρωτά, *adv.* en glissant.

Γλυστρωτός, *adj.* glissant.

Γλυτήρι, τό, dévidoir. r. ἐκλύω.

Γλυτηρίζω, dévider.

Γλύτωμα, τό, salut; délivrance.

|| Reprise d'une personne ou
d'une chose.

Γλυτώνω, échapper, s'évader. ||

Délivrer. || Reprendre une per-
sonne ou une chose des mains
de l'ennemi. r. ἐκλύω.

Γλυτώ, V. Γλυτώνω.

Γλυράδα, ἡ, goût douceâtre.
 Γλυφάινω, rendre ou devenir
 douceâtre.
 Γλυφίς, ἡ, burin. || Cran, coche.
 Γλυρός, ἡ, ὄν, douceâtre.
 Γλύρω, lécher. || Sculpter.
 Γλύψιμον, τό, lèchement.
 Γλῶσσα, ἡ, langue. || Langage. ||
 Môle, jetée. Γλῶσσα τῆς γῆς,
 langue de terre. Γλῶσσα τοῦ
 ζυγιοῦ, languette de la balance.
 Γλωσσάκι, τό, petite langue.
 Γλωσσαρᾶς, ὁ, babillard.
 Γλωσσαροῦ, ἡ, babillarde.
 Γλωσσᾶς, V. Γλωσσαρᾶς.
 Γλωσσαλγῆς, *adj.* mauvaise lan-
 gue.
 Γλωσσαλγία, ἡ, médisance, ca-
 lomnie. r. γλῶσσα, ἄλγος.
 Γλωσσεύω et γλωσσεύγω, bavarder ; médire.
 Γλωσσίδη, τό, languette. Γλωσ-
 σίδι τῆς καμπάνας, marteau
 d'une cloche. Γλωσσίδη τοῦ μύ-
 λου, traquet du moulin.
 Γλωσσίδα et γλωσσίς, ἡ, même
 sign.
 Γλωσσοβολία, ἡ· γλωσσοβόλισμα,
 τό, babil, caquetage.
 Γλωσσοβολῶ, babiller, caqueter.
 r. βᾶλλω.

Γλωσσοδέτι, τό, le filet de la
 langue. r. δέω, lier.
 Γλωσσοτζίνοδῆς, *adj.* bègue.
 Γλωσσοῦ, ἡ, bavarde.
 Γλωσσοφιλημα, τό, baiser lascif.
 Γλωσσοφιλιῶ, baiser lascivement.
 Γνάμμα, τό, apprêt des cuirs.
 Γναμμένος, η, ον, apprêté ; tan-
 né. r. γνάπτω.
 Γνάφαλον, τό, bourre. gr. anc.
 Γναφείον, τό, foulerie. gr. anc.
 Γναφεύς, ὁ, foulon. gr. anc.
 Γναφή, ἡ, l'action de fouler les
 draps, les cuirs, etc.
 Γνέθω, filer. r. γήθω.
 Γνέμα, τό, filage ; fil. || P. νεῦμα,
 signe.
 Γνεμμένος et γνεσμένος, η, ον,
 filé.
 Γνέσιμον, τό, filage.
 Γνέψιμον, V. Νεύσιμον.
 Γνέρω, V. Νεύω.
 Γνήσια, *adv.* ingénument.
 Γνήσιος, ἴα, ον, véritable. || In-
 genu.
 Γνησιότης, ἡ, ingénuité, naturel.
 Γνώμη, ἡ, avis, opinion, sen-
 timent. || Maxime. gr. anc.
 Γνωμικά, *adv.* avec prudence.
 Γνωμικός, ἡ, ὄν, judicieux, sage.
 || Sentencieux.

Γνωμολογικός, ἡ, ὄν, sententieux.

Γνωμολογῶ, parler par sentences. gr. anc.

Γνώμων et γνώμωνας, ὁ, style d'un cadran. || Équerre; règle. || Dent qui indique l'âge du cheval.

Γνωρίζω, connaître, savoir.

Γνωριμιά, ἡ, connaissance.

Γνώριμῶς, κ, ου, qu'on connaît; *subst.* personne de connaissance. ἔχω πολλοὺς γνώριμους, j'ai beaucoup de connaissances.

Γνώρισις, ἡ, γνώρισμα, τό, et γνωρισμός, ὁ, connaissance.

Γνωριστής, ὁ, connaiseur.

Γνώσις, ἡ, prudence. || Savoir, science. || Connaissance.

Γνωστικά, *adv.* sensément.

Γνωστικός, ἡ, ὄν, sensé, prudent. || Circonspect.

Γνωστός, ἡ, ὄν, connu. Γνωστὸν ποιῶ, faire savoir.

Γόβα, ἡ, pantoufle.

Γογγύδα, ἡ, raifort; rave.

Γογγύζω, grogner, gronder. || Murmurer. gr. anc.

Γογγύλη, ἡ, rave, navet.

Γόγγυσμα, τό, murmure.

Γογγυστής, ὁ, criard; grogneur.

Γογγυστικά, *adv.* en murmurant.

Γογγῶ, V. Γογγύζω.

Γόης, ὁ, enchanteur, sorcier.

Γοητεία, ἡ, enchantement, sorcellerie.

Γοητεύω, enchanter, ensorceler. gr. anc.

Γόϊ, τό, rente, loyer.

Γομάρι, τό, âne. || Pilori. || Souffredouleur. || Anée, charge. ἔνζα γομάρι ξύλα, une charge de bois. r. γόμος, charge.

Γομαράκι, τό, à non.

Γομαρίζω, traiter quelqu'un comme un âne. || Se conduire comme un âne. || Charger.

Γομαρικός, ἡ, ὄν, de charge. Γομαρικὸν καράδι, vaisseau de transport. r. γόμος, charge.

Γομαρίτικα, *adv.* comme un âne.

Γομαρίτιος, *adj.* d'âne.

Γομαροσύνη, ἡ, ànerie.

Γόμι, τό, gomme. r. κόμι.

Γόνα, τό, genou. r. γόνυ.

Γουατάκι, τό, petit genou.

Γουατίζω, s'agenouillet

Γουάτισμα, τό, genuflexion.

Γουατιστά, *adv.* à genoux.

Γουατιστήρι, τό, agenouilloir.

Γουατιστός, ἡ, ὄν, qui est à genoux.

Γούαπον, τό, genou. r. γόνυ.

Γόνδουλα, ἡ, gondole. r. κόνδυ.

Γουῆς, οἶ, le père et la mère.
Ἀπό καλοῦς γουῆς, de bonne maison.

Γουή, ἡ, génération. || Lignée.

Γουικός, ἡ, ὄν, relatif aux parens.

Τὰ γουικά, patrimoine.

Γουόροια, ἡ, gonorrhée. gr. anc.

Γουόρροςος, *adj.* qui a la gonorrhée.

Γουαλιτισί, ἡ, genuflexion.

Γορατζίνα, ἡ, corneille, oiseau.

Γοργά, *adv.* vite.

Γοργοκάμηλος, ὁ, dromadaire.

Γοργός, *adj.* actif, prompt.

Γοργότης, ἡ, vitesse. gr. anc.

Γοσποδάρος, ὁ, hospodar.

Γουάντι, τό, gant. r. it.

Γουῆα, ἡ, pautoufle.

Γουῆις, ἡ, onocrotale, oiseau.

Γουγιάζω, *V.* Χουγιάζω.

Γουδί, τό, mortier; égrugeoir.

Γουδιχέρι, τό, pilon. r. ἕγδη, χεῖρ.

Γουῖα, ἡ, gourmandise. r. gula.

Γουῖαξ, ὁ, tour, prison. Οἱ ἑπτὰ γουῖαδες, le chateau des sept tours. r. or., et non gula.

Γουῖα, ἡ, gorgée. r. gula.

Γουῖαρος, ὁ, gourmand.

Γούμενα, ἡ, cable. r. it.

Γούμι, *V.* Γόμι.

Γουμπρί, τό, brochet, poisson.

Γουῖνα, ἡ, fourrure, pelisse.

Γουαράδικον, τό, pelleterie.

Γουαράξ et γούαρος, ὁ, fourreur, pelletier.

Γουαρική, ἡ, l'art du pelletier.

Γουαρικόν, τό, pelleterie.

Γουαρωσύνη, *V.* Γουαρική.

Γουνίτζα, ἡ, petite pelisse.

Γουῖνα, etc., *V.* Γούνα, etc.

Γούνωμα, τό, partie fourrée d'une robe, d'un bonnet, etc.

Γουῖνω, garnir de fourrures.

Γουῖπα, ἡ, goujon. r. κωβιός.

Γούργουρας, ὁ, gosier. r. lat. guttur.

Γούρνα, ἡ, urne. || Gouttière. || Bassin d'une fontaine. r. lat. urna.

Γουροῦνα, ἡ, truie (par onomatopée).

Γουρουάκι, τό, petit cochon; *au plur.* écrouelles.

Γουρουαριό, τό, toit à porcs.

Γουρούνη, τό, porc, cochon.

Γουρουήσιος, *adj.* de cochon.

Γουρουῖζω, grogner comme un

- cochon. || Vivre comme un pourceau.
- Ύρουσνισμα, τό, grognement du cochon.
- Ύρουσνοβοσκός, ό, gardeur de cochons.
- Ύρουσνομάνδρα, ή, toit à porcs.
- Ύρουσνομούτζουνον, τό, groin.
- Ύρουσνομουτζουνωμένος, η, ου, qui a un groin de cochon.
- Ύρουσνόπουλον, τό, petit cochon.
- Ύρουσνοπρόσωπος, *adj.* dont le visage ressemble à un groin de cochon.
- Ύρουσνόστχυλος, ό, toit à porcs. || Taudis. *r. lat.* stabulum.
- Ύρουσνότριχ, ή, soie de cochon. *r. Σρίξ, gén. τριχός.*
- Ύρουσνόφαρον, τό, dauphin.
- Ύούσουρα, ή, apoplexie.
- Ύουστάρω, se plaire à, goûter. *r. lat.* gustare.
- Ύουστερίτζα, ή, lézard.
- Ύόφος, ό, la hanche. *r. γόμφος.*
- Ύραθαδοῦρος, ό, graveur.
- Ύραθάρισμα, τό, gravure.
- Ύραθάρω, graver. *r. fr.*
- Ύραΐα, ή, vieille. *gr. auc.*
- Ύραγιάλης, ό, vent du nord-est.
- Ύραΐμα, τό, arrosement.
- Γραΐνω, arroser. *r. ύγραίνω.*
- Γραιοποῦλα, ή, bonne vieille.
- Γράμμα, τό, écrit; lettre. Κατά γράμμα, littéralement. Με γράμμα, par écrit. Συστατικόν γράμμα, lettre de recommandation.
- Γραμματάκι, τό, billet.
- Γραμματική, ή, grammaire.
- Γραμματικός, ό, écrivain; teneur de livres. || Grammairien.
- Γραμματικός, ή, ύν, grammatical.
- Γραμματισμένα, *adv.* sagement.
- Γραμματισμένος, η, ου, lettré.
- Γραμματοθήκη, ή, porte-feuille.
- Γραμματοκομιστής, ό, porteur de lettres. *r. γράμμα, κομίζω.*
- Γραμματοφυλάκιον, τό, endroit où l'on serre des papiers.
- Γραμμένα, *adv.* par écrit.
- Γραμμένον, τό, le destin (ce qui est écrit).
- Γραμμένος, η, ου, *part.* écrit.
- Γραμμή, ή, ligne. Κατά γραμμήν, à la ligne.
- Γραπτόν, τό, destin. Αί πλάκες του γραπτού, le livre ou les tables du destin. *r. γράφω.*
- Γρασιδι, τό, bernage, *t. d'agriculture.*
- Γρατζουνιάζω et γρατζουνιάζω, égratigner.

- Γρατζούνισμα, τό, égratignure.
 Γραφεύς, ό, écrivain. gr. anc.
 Γραφεῖον, τό, pinceau; crayon.
 || Style des anciens. gr. anc.
 Γραφή, ή, lettre; écriture.
 Γραφίαρχος, ό, écrivain, teneur
 de livres.
 Γραφικός, ή, όν, relatif à l'écri-
 ture. Γραφικός κάλαμος, la plu-
 me.
 Γραφίτζα, ή, petite lettre.
 Γραφόμετρον, τό, graphomètre.
 Γράφω, écrire. gr. anc.
 Γράχος, ό, pois, légume.
 Γράψιμον, τό, écriture.
 Γρεμνίζω, V. Κορημνίζω.
 Γρέμπανος, ό, précipice.
 Γρεμπανότοπος, ό, même sign.
 Γρεντιά, ή, poutre.
 Γρίλλωμα, τό, écarquillement
 des yeux, regard d'étonne-
 ment.
 Γριλλώνω, ouvrir de grands
 yeux, regarder avec surprise.
 r. γρύζω et γρυλλίζω.
 Γρίνξ, ή, réprimande.
 Γρινιάζω, gronder.
 Γρινιάρχος, ό, grondeur; fém. ή
 γρινιάρισσα.
 Γρίνισμα, τό, gronderie.
 Γρινιαστής, ό, grondeur.
- Γριῖφος, ό, énigme; ambiguité
 captieuse. gr. anc.
 Γροθιά, ή, coup de poing.
 Γροθίζω, donner des coups de
 poing.
 Γροθιστής, ό, boxeur.
 Γροθοκόπημα, τό, lutte à coups
 de poing. r. κόπτω.
 Γροθοκοπῶ, V. Γροθίζω.
 Γροθοπόλεμος, ό, V. Γροθοκόπημα.
 Γροθόπουλον, τό, petit poing.
 Γρόθος, ό, poing. || Coup de
 poing.
 Γροικῶ, etc., V. Γρυκῶ. r. slav.
 Γροῖνια, ή· γροῖνιάσμα, τό, mé-
 lanchole, tristesse.
 Γροινιαστικός et γροινιαστός, ή,
 όν, mélanchole, triste.
 Γροινιῶ et γροινιάζω, être de
 mauvaise humeur, triste.
 Γρόσι, τό, piastre (environ 65
 centimes).
 Γρύ, hell. Δέν εἶπε γρύ, il n'a
 dit mot.
 Γρύκημα, τό· γρύκησις, ή, audi-
 tion. || Entendement.
 Γρυκητής, ό, qui écoute. || Qui
 comprend.
 Γρυκῶ, écouter; entendre; com-
 prendre. Γρυκῶ τήν μυρωδίαν,
 sentir l'odeur. Ημεῖς ἐγρυκηθή-

καμεν μαζίη, nous nous sommes bien entendus, ou nous sommes d'accord. r. slav.

Γρύλλος, ὁ, grillon. gr. anc.

Γρυλλώνω, V. Γριλλώνω.

Γρύφων et γρύφωνας, ὁ, gryphon.

Γυαλιᾶς, ὁ, vitrier, verrier.

Γυαλί, τό, le verre. || Verre à boire. || Vitre. Γυαλιὰ τῆς μέτης ou τῶν ματιῶν, lanettes, bé-sicles. r. ὕαλος.

Γυαλίζω, brunir, polir, lustrer. || Reluire.

Γυάλινος, η, ου, de verre.

Γυάλισμα, τό, polissage, lustrage.

Γυαλιστερός et γυαλιστός, ἡ, ὄν, poli, brillant, lustré.

Γυαλιστήρι, τό, polissoir; brunissoir.

Γυαλιστής, ὁ, polisseur.

Γυαλοργεῖον, τό, verrerie.

Γύλαρος, ὁ, goujon, poisson.

Γυμνά, adv. à nu.

Γυμνάζω, exercer, aguerrire.

Γυμναπόδης et γυμναπόδαρος, adj. qui est nu-pieds.

Γυμνάσιον, τό, gymnase.

Γυμνασιάρχης, ὁ, gymnasiarque.

Γυμνασιότοπος, ὁ, lieu d'exercice.

Γύμνασις, ἡ, γύμνασμα, τό, exercise. gr. anc.

Γυμναστής, ὁ, gymnaste. || Qui exerce; fém. ἡ γυμνάστισσα.

Γυμναστική, ἡ, la gymnastique.

Γυμναστικός, ἡ, ὄν, qui s'exerce. || Gymnastique.

Γυμνόποδος, adj. qui est nu-pieds; déchaussé.

Γυμνός, ἡ, ὄν, nu. gr. anc.

Γυμνότης, ἡ, nudité.

Γύμνωμα, τό, nudité. || Dépouillement, déshabillement.

Γυμνῶω, déshabiller, dépouiller, dévaliser. r. γυμνῶω.

Γύμνωσις, ἡ, V. Γύμνωμα.

Γυναιῖα, ἡ, femme. r. γυνή.

Γυναικαδέλφη, ἡ, belle-sœur.

Γυναικαδέλφη, τό, dim. de γυναικαδέλφος, beau-frère.

Γυναικάκι, τό, femmelette.

Γυναικεῖος, adj. de femme.

Γυναικεῖον, τό, gynécée ou appartement de femmes.

Γυναικεῖα, adv. comme une femme.

Γυναικίζω, efféminer.

Γυναικίσια, γυναικίσιος, V. Γυναικεῖα, Γυναικεῖος.

Γυναικίτζα, ἡ, jolie petite femme.

Γυναικίτι, et mieux *γυναικίτι*,
 V. *Γυναικῆιον*. r. *κοίτη*.
 Γυναικοκρατία, ἡ, ascendant des
 femmes. || Gynécocratie.
 Γυναικοκρατούμαι, se laisser do-
 miner par les femmes.
 Γυναικολατρεύω, courtiser les
 femmes.
 Γυναικολάτρης, ὁ, galant.
 Γυναικομαζωξία, ἡ, société de
 femmes.
 Γυναικούλα, ἡ, femmelette.
 Γυναικοπούλα, ἡ, petite femme.
 Γυναικοστολίστρα, ἡ, marchande
 de modes. r. *στολίζω*.
 Γυναικώδης, *adj.*: efféminé.
 Γυναικών, ὁ, V. *Γυναικῆιον*.
 Γυνή, V. *Γυναῖκα*.
 Γύπας, ὁ, vautour. r. *γύψ*.
 Γύρευμα, τό, recherche.
 Γυρευτής, ὁ, chercheur.
 Γυρεύω, chercher, rechercher.
 Γυρεύει τὸ ψυχικόν, il deman-
 de l'aumône.
 Γυρίζω, retourner ; tourner,
 faire un tour. || Détourner. || Par-
 courir. *Γυρίζει τὸν κόσμον*, il
 court le monde. *Γυρίζω ὀπίσω*,
 revenir sur ses pas. || Rendre,
 restituer. r. *γύρος*.
 Γύρισμα, τό, retour. || Tournée.

|| Tournoiement. || Restitution.
 Γυριστά, *adv.* en tournoyant.
 Γυριστής, ὁ, qui tourne. || Qui
 restitue; fém. ἡ *γυρίστρια*.
 Γυριστικός, ἡ, ὄν, aisé à tour-
 ner. || Qu'on doit restituer.
 Γυριστοχορεύω, danser en rond.
 Γύρων, V. *Γέρον*. r. *γυρόω*.
 Γυροποδάτος, η, ον, orné de
 franges.
 Γυροπόδι, τό, frange. r. *γύρος*,
πούς, *gén.* *ποδός*.
 Γυρόρχεισμα, τό, danse en rond.
 Γύρος, ὁ, un rond, tour ; circuit.
 || Détour. *Κάμνω ἓνα γύρον*, fai-
 re un tour.
 Γύρω, *adv.* à l'entour.
 Γύρτος, ὁ, Bohémien ou Égypte-
 tien. || Avare. r. *Αἰγύπτιος*.
 Γυρτιά, ἡ, avarice sordide.
 Γυψᾶς, ὁ, plâtrier.
 Γύψος, ὁ, plâtre. *gr. anc.*
 Γυψέλλι, τό, ruche. r. *κυψέλη*.
 Γυψώδης, *adj.* plâtreux, gypseux.
 Γύψωμα, τό, enduit de plâtre.
 Γυψώνω, enduire de plâtre.
 Γυψωτής, ὁ, qui se sert du plâtre.
 Γωνοράχι, τό, petit coin.
 Γωνία, ἡ, angle, coin.
 Γωνιαίικος, *adj.* anguleux.
 Γωνιώδης, *adj.* angulaire.

Δ

ΔΑΙ

Δ, DELTA, quatrième lettre de l'alphabet. || *Signe numérique*, avec un accent : δ', quatre; avec un trait au-dessous : δ̄, quatre mille.

Δά, dor., p. δή, particule. Εἰπέ το δά, eh bien, dites-le. Κζι τί δά, quoi donc! Νά δά, tenez. Εἰπά το δά, je l'ai déjà dit.

Δάγκμα, τό, morsure.

Δαγκμακτιά, ή, même sign. || Bouchée.

Δαγκανίτριος, η, ου, mordant; satirique.

Δαγκάνω, mordre. r. δάκνω.

Δάγκασμα et δάγκωμα, V. Δάγκμα.

Δαγκώνω, V. Δαγκάνω.

Δαδί, τό, pin sauvage. || Torche de pin. r. δαδίον.

Δαδίτικος, η, ου, de pin sauvage; de bois résineux.

Δαίδαλος, ό, labyrinthe.

Δαιμόνιον, τό, démon. gr. anc.

Δαιμονίαρης, ό, démoniaque; fém. ή δαιμονιαριά.

ΔΑΚ

Δαιμονίαριος, η, ου, diabolique.

Δαιμονιζόμενος, η, ου, possédé du démon. || Qui s'emporte.

Δαιμονίζω, faire enrager. Δαιμονίζομαι, être possédé du démon. || S'emporter.

Δαιμόνισμα, τό, obsession. || Emportement.

Δαιμονισμένος, η, ου, possédé; endiablé.

Δαίμονας, ό, démon. r. δαίμων.

Δαιμονικός, ή, όν, diabolique.

Δαιμονόδρεμα, τό, invention diabolique. r. εὔρημα.

Δαιμονομανία, ή, démonomanie.

Δαιμονοπειρασία, ή· δαιμονοπειρασμός, ό, tentation du démon.

Δαιμονόπουλον, τό, petit démon.

Δαιμονόσπερμα, τό, engence diabolique.

Δαίμων et δαίμωνας, ό, démon.

Δακρυάκι, τό, petite larme.

Δακρύζω, pleurer, larmoyer.

Δάκρουν, τό, larme. || Goutte.

Δακρυβρῶω, verser des larmes.

Δάκρυσμα, τό· δάκρυσις, ἡ, larmoiement.

Δακρυτερές, *adj.* larmoyant.

Δάκτυλας, ὁ, pouce. || Dé.

Δακτυλήθρα, ἡ, dé à coudre.

Δακτυλιθάκι, τό, petite bague.

Δακτυλιθάς, ὁ, ouvrier en bagues. r. δακτυλίδιον.

Δακτυλιθάτος, η, ον, orné de bagues.

Δακτυλίδι, τό, bague.

Δακτυλιδοθήκη, ἡ, baguier.

Δακτυλιδοπέτρα, ἡ, pierre d'une bague.

Δακτυλιθωτός, *adj.* fait en forme de bague.

Δακτυλίτης, ὁ, le doigt annulaire.

Δακτυλοδείχων, montrera au doigt.

Δάκτυλου, τό, doigt. || Pouce ou 12e partie du pied.

Δάκτυλος, ὁ, même sign. || Dactyle.

Δαμάζω, dompter. || Macérer.

Δάμα, ἡ, la dame. Αἱ δάμας, le jeu de dames. r. ἴτ.

Δαμάλα et δαμάλη, ἡ, génisse; veau.

Δαμαλάκι, τό, dim. de δαμάλι.

Δαμαλερός, ἡ, ὄν, de veau. Δαμαλερόν κεφάλι, tête de veau.

Δαμάλι, τό, génisse; veau.

Δαμαλιά, ἡ, peau de veau.

Δαμαλίζω, vacciner.

Δαμαλικόν, τό, vaccin.

Δάμαλις, ἡ, V. Δαμάλι. || Vaccine.

Δαμάλισμα, τό, vaccination.

Δαμασκηνιά, ἡ, prunier, *arbre.*

Δαμάσκηνον, τό, prune, *fruit.*

Δαμασκηνός, ἡ, ὄν, de prune. ||

De Damas. Δαμασκηνόν κόκκαλον, noyau de prune. Σπαθιά

δαμασκηνά, lames de Damas.

Δάμασκον, τό, damas, *tissu.*

Δάμασμα, τό, l'action de dompter. r. δαμάω.

Δαμαστής, ὁ, dompteur.

Δανειζόμενος, η, ον, emprunteur.

Δανείζω, prêter. Δανείζομαι, emprunter; *on dit aussi δανείζω.*

Δανεικά, *adv.* d'emprunt.

Δανεικός, ἡ, ὄν, qui est d'emprunt.

Δάνεισμα, τό, prêt. || Emprunt.

Δανειστής, ὁ, prêteur; fémin. ἡ δανείστρα.

Δανειστικός, ἡ, ὄν, qu'on peut prêter.

Δαπάνη, ἡ, dépense; frais. || Consommation.

Δαπάνημα, τό, l'action de dépenser.

Δαπανηρός, ἡ, ὄν, coûteux.

- Δαπνῶ, dépenser; consommer.
 Δάπεδον, τό· θάπης, ὁ, tapis. r.
 ἡ θάπις.
 Δαρδοῦνι, τό, dard. r. ἄροισ.
 Δαρί, τό, millet, graine.
 Δάρμα, τό· θαρμός, ὁ, étrivière,
 bastonnade. r. θέδαρμα, de
 θέρω.
 Δαρμένος, η, ον, battu, frappé.
 Δάρτιμον, V. Δάρμα.
 Δάρτης, ὁ, celui qui frappe;
 fém. ἡ θάρτρια.
 Δαρτικά, adv. à coups de bâton.
 Δασεῖα, ἡ, l'esprit rude; aspi-
 ration, *en t. de grammaire*.
 Δασερός, ἡ, ὄν, herissé de bois.
 Δασκλεύω, etc., V. Διδασκα-
 λεύω, etc.
 Δάτκαλος, etc., V. Διδάτκαλος.
 Δάτος, τό, bois, forêt. gr. anc.
 Δατωτός, ἡ, ὄν, couvert de bois.
 Δασύνω, mettre l'esprit rude sur
 une voyelle. gr. anc.
 Δασυρᾶ, adv. dru; souvent.
 Δασύς. εἶα, ὕ, dense, épais. ||
 Aspiré, *en t. de grammaire*.
 Δασύτης, ἡ, densité, épaisseur.
 Δαυκί et θαυκίον, τό, carotte,
 légume. r. θαῦκον.
 Δάτσα, ἡ, tribut, impôt. r. or.
 Δαυλικός, ἡ, ὄν, aride, brûlé.
- Δαυλός, ὁ, tison. gr. anc.
 Δαυλουδάκι, τό, petit tison.
 Δάρνη, ἡ, laurier. gr. anc.
 Δάρνητος, adj. de laurier.
 Δαρνοκούκουτζον, τό, baie de
 laurier. r. θάρνη, κόκκος.
 Δαρνύλαθον, τό, huile de laurier.
 Δαρνοστέρκνον, τό, couronne de
 laurier.
 Δαρνοστερνάωμα, τό, l'action de
 couronner de laurier.
 Δαρνοστερνάωνω, couronner de
 laurier. r. στερνάω.
 Δαρνοφόρος, ὁ, lauréat.
 Δαρνοφορῶ, être couronné de
 laurier. gr. anc.
 Δαρνώνας, ὁ, lieu planté de lau-
 riers. gr. anc. θαρνών.
 Δαψιλεια, ἡ, abondance.
 Δαψιλής, adj. abondant, co-
 pieux. gr. anc.
 Δαψιλῶς, adv. abondamment.
 Δέ, particule, allons. || Et. || Mais.
 || P. δέν, non.
 Δέησις, ἡ, prière. gr. anc.
 Δητικός, ἡ, ὄν, suppliant.
 Δειγμένος, η, ον, part. passé
 pass. de δείχνω.
 Δεικνύω, V. Δείχνω.
 Δεικτής, ὁ, celui qui montre;
 fém. ἡ δείτρια.

Δεικτικὸς, ἡ, ὄν, indicatif. Ὁ δεικτικὸς δάκτυλος, l'index.
 Δειλά, αἰδῶ. timidement.
 Δειλία, ἡ, timidité, crainte.
 Δειλιάρης, ὁ, poltron; fém. ἡ δειλιαριά.
 Δειλίσις, ἡ· δειλίσμα, τό, peur; découragement.
 Δειλιόζω, faire la collation.
 Δειλιόω, τό, collation, goûter.
 Δειλιῶ, perdre courage; reculer à la vue du danger.
 Δειλός, adj. timide, craintif.
 Δειλότης, ἡ, timidité. gr. anc.
 Δεῖ, v. *impers.*, il faut. Ἐδεῖ, il fallait. gr. anc.
 Δεῖνα, ὁ, ἡ, τό, un tel, une telle. gr. anc.
 Δεινός, ἡ, ὄν, difficile. Δεινός εἰς τὸ λέγειν, éloquent.
 Δεινότης, ἡ, difficulté. || Éloquence (gr. anc.).
 Δειξιμον, τό, l'action de montrer.
 Δεῖξις, ἡ, démonstration. || Indication. gr. anc.
 Δειπναράκι, τό, petit souper.
 Δειπνημα, τό, l'action de souper.
 Δεῖπνον, τό· δεῖπνος, ὁ, soupé.
 Ὁ μυστικὸς δεῖπνος, la Cène de N. S.

Δειπνοτῆρι, τό· δειπνότοπος, ὁ, réfectoire; salle à manger.
 Δειπνῶ, souper. gr. anc.
 Δεισιθαιμονία, ἡ, superstition.
 Δεισιθαιμων, adj. superstitieux.
 Δείχνω, montrer; enseigner. || Avoir l'air; faire semblant de.
 Δείχνω πρόσωπον, ou ἄγριον πρόσωπον, faire mauvaise mine.
 Δείχνω καλὸν πρόσωπον, faire bon accueil. Σὺ δείχνεις ὡσάν νεκρός, vous avez la mine d'un mort. r. δεικνύω.
 Δέκα, dix. gr. anc.
 Δεκάδα, ἡ, dixaine; décade.
 Δεκάδορχος, ὁ, sergent, maréchal-des-logis. r. δεκάς, ἀρχός.
 Δεκάδι, τό, écheveau. Ἡ ἑνυλὴ τοῦ δεκαδίου, la centaine de l'écheveau.
 Δεκαεννέα, dix-neuf. gr. anc.
 Δεκαεξ, seize. gr. anc.
 Δεκαεπτά, dix-sept. gr. anc.
 Δεκαετής, adj. qui a dix ans. || Décennal.
 Δεκαετία, ἡ, l'espace de dix ans.
 Δεκάκις, adv. dix fois.
 Δεκακισχίλιαι, adj. dix mille.
 Δεκάλογος, ὁ, le Décalogue.

- Δεκάμηνον, τό, l'espace de dix mois. r. δέκα, μήν.
 Δεκαμηνιαῖος, αἶα, αἶον, qui a duré dix mois.
 Δεκαμήκι, τό, bâton, gaule.
 Δεκάξει, seize. r. δέκα, ἕξ.
 Δεκαξιδίπλωτος, η, ον, plié en seize. Βιβλίον δεκαξιδίπλωτου, livre in-16.
 Δεκαοκτώ, dix-huit. gr. anc.
 Δεκαπεντασύλλαθος, adj. de 15 syllabes.
 Δεκαπέντε, quinze. gr. anc.
 Δεκαπεντάδα et δεκαπενταριά, ἡ, quinzaine.
 Δεκάπλάσιος, adj. décuple.
 Δεκάρι, τό, pièce de 10 paras, monnaie. r. δέκα, dix.
 Δεκαριά, ἡ, dixaine.
 Δεκάρχης, ό, décemvir; décursion. gr. anc.
 Δεκαρχία, ἡ, décemvirat. || Décurie; la division commandée par le δέκαρχος.
 Δέκαρχος, V. Δεκάδορχος.
 Δεκάς, V. Δεκάδα.
 Δεκασύλλαθος, adj. de 10 syllabes.
 Δεκατάρης, ό, dîmeur.
 Δεκατέσσαρες et δεκατέσσαρα, quatorze. gr. anc.
- Δεκατημόριον, τό, le dixième.
 Δεκατιά, ἡ, dîme.
 Δεκατίζω, dîmer. r. δεκατεύω.
 Δεκάτισμα, τό, l'action de dîmer.
 Δεκατιστής, ό, dîmeur.
 Δέκατον, adv. dixièmement.
 Δέκατον, τό, le dixième.
 Δέκατος, adj. dixième. Δέκατος πρῶτος, onzième; δέκατος δευτέρως, douzième, etc.
 Δεκατριεῖς et δεκατρία, treize.
 Δεκάτωμα, τό, paiement de la dîme.
 Δεκατώνω, payer la dîme.
 Δεκαρτά, V. Δεκαεπτά.
 Δεκάχορδον, τό, décacorde.
 Δεκάχορδος, adj. qui a dix cordes.
 Δεκάχρονος, adj. de dix ans; décennal.
 Δεκέμβριος, ό, décembre.
 Δεκοκτώ, V. Δεκαοκτώ.
 Δεκτικός, ἡ, όν, susceptible. r. δέχομαι, recevoir.
 Δεκτός, ἡ, όν, acceptable. m. r.
 Δελεάζω, allécher, amorcer.
 Δέλεαρ, τό, amorce, appât.
 Δέλτα, delta, un D.
 Δελφίν et δελφίνας, ό, dauphin.
 Δέμα, τό, lien; bande. || Bandeau.
 Δεματάκι, τό, petite botte. || Bandellette.

- Δεματᾶς, ὁ, bottelier; fagoteur.
 Δεμάτι, τό, botte; fagot, paquet.
 Δεμάτι λουλούδια, bouquet. Δε-
 μάτι φρύγανα, bourrée. Δεμάτι
 ἀστράχα, gerbe.
 Δεματιάζω, botteler. r. ὄσω.
 Δεμάτιασμα, τό, bottelage.
 Δεματικόν, τό, lien. || Prix du
 bottelage ou de l'emballage.
 Δεματολόγος, ὁ, javeleur, bot-
 telier.
 Δεμένος, κ, ου, lié; obligé.
 Δέν, adv. non, ne pas. r. οὐδέν.
 Δενυθία, ἡ, calamenthe, *plante*.
 Δενυθία, τό, arbuste.
 Δενυθιαίος, ἡ, ὄν, d'arbre.
 Δενυθίτης, ὁ, dendrite, *Pierre*.
 Δενυθοκόβω, couper ou tailler
 les arbres. r. κόπτω.
 Δενυθοκόλλα, ἡ, gomme.
 Δενυθολίχανον, τό, romarin.
 Δενυθολόγος, ὁ, celui qui s'oc-
 cupe de dendrologie ou de
 plantation.
 Δένυθρον, τό, arbre. gr. anc.
 Δενυθρότοπος, ὁ, lieu planté d'ar-
 bres.
 Δενυθουλάκι, τό, arbrisseau.
 Δενυθοφυτευμένος, κ, ου, planté
 d'arbres.
 Δενυθώδης, adj. couvert d'arbres.

- Δενυθοφυτεύμα, τό, plantation
 d'arbres.
 Δενυθοφυτεύω, planter des ar-
 bres.
 Δενυθών, V. Δενυθότοπος.
 Δεντέλα, ἡ, dentelle. r. fr.
 Δένω, *lier*. || Bander. Δένω τινά
 μὲ ὄρκον, *lier* quelqu'un par
 un serment. r. ὄσω.
 Δεξαμενή, ἡ, réservoir, bassin.
 r. ὄζωμαι.
 Δεξιά, ἡ, la main droite.
 Δεξιά, adv. à droite. || Avec dex-
 térité.
 Δέξιμον, τό, acceptation.
 Δεξιόθεν, adv. du côté droit; à
 droite.
 Δεξιός, ἄ, ὄν, droit. || Droitier. ||
 Adroit.
 Δεξιόσυνη et δεξιότης, ἡ, adresse,
 dextérité.
 Δεξιόσμαι, faire un bon accueil.
 Δεξίωμα, τό, δεξίωσις, ἡ, accueil.
 Δεξιῶνω, accueillir. r. δεξιά.
 Δέωμαι, prier, supplier.
 Δεόμενος, κ, ου, suppliant.
 Δέρμα, τό, peau. gr. anc.
 Δερματάρχαττηρι, τό, mégis-
 serie. r. ἐργαστήριον.
 Δερματᾶς, ὁ, corroyeur, mégis-
 sier.

Δερμάτι, τό, peau, cuir.
 Δερματώνω, préparer le cuir. ||
 Garnir de peau.
 Δέρω, battre, frapper. r. θέρω.
 Δέσιμον, τό, ligature, lien. ||
 Reliure. r. θέω.
 Δέσις, ἡ, l'action de lier.
 Δεσκανό, τό, excès dans le boire,
 le manger, etc.
 Δεσμά, τά, liens, fers. gr. anc.
 Δέσμιος, *adj.* emprisonné.
 Δεσμός, ό, lien, bandage.
 Δεσμωτήριον, τό, prison.
 Δέσποινα, ἡ, la maîtresse de la
 maison; *au voc.*, madame. ||
 Notre-Dame ou la Ste. Vierge.
 Δεσπότης, ό, archevêque. || Des-
 pote; *au voc.*, monseigneur.
 Δεσποτικόν, τό, siège de l'ar-
 chevêque.
 Δεσποτικός, ἡ, όν, despotique.
 || Pontifical. Δεσποτική ἑορτή,
 fête de N. S. Δεσποτικὰ εἰκόνες,
 images de N. S.
 Δεσποτικῶς, *adv.* despotique-
 ment.
 Δεσποτεία, ἡ, despotat. || Do-
 maine.
 Δετικός, ἡ, όν, liant. r. θέω.
 Δευτέρα, ἡ (s. ent. ἡμέρα), lun-

di. Ἡ μεγάλη δευτέρα, le Lundi-
 Saint.
 Δευτερχῆος, *adj.* second en di-
 gnité.
 Δευτερεύων, *adj.* qui a le second
 rang; *subst.* prêtre habitué.
 Δευτεριάτικον, τό, ce que l'é-
 colier paye chaque semaine à
 son maître.
 Δευτεριάτικος, η, ον, de lundi.
 Δευτερογέννητος, *adj.* cadet.
 Δευτερονόμιον, τό, Deutérono-
 me, livre de Moïse.
 Δεύτερον, *adv.* secondement.
 Δεύτερος, *adj.* deuxième. Ἐξ
 δευτέρου, *hell.* de nouveau.
 Δευτεροῦλης et δευτεροῦλιος, ό,
 juillet, mois.
 Δευτέρωμα, τό, répétition, réi-
 tération.
 Δευτερώω, répéter une secon-
 de fois. r. δευτερώω.
 Δευτερωτής, ό, celui qui réitère.
 Δευτερωτικός, ἡ, όν, réitératif.
 Δεφένδευσις, ἡ, défense.
 Δεφένδευτής, ό, défenseur.
 Δεφένδευτικός, ἡ, όν, défensif.
 Δεφένδύω, défendre. r. lat. de-
 fendere.
 Δέχομαι, recevoir; accepter. ||
 Adopter, admettre. gr. anc.

Δεχτός, V. Δεκτός.
 Δηλαδή, *adv.* *hell.* c'est-à-dire.
 Δήλοποίησις, ἡ, déclaration, notification.
 Δήλοποιητικός, ἡ, ὄν, déclaratif.
 Δήλοποιῶ, déclarer, notifier, manifester. *gr. anc.*
 Δήλος, *adj.* notoire, manifeste.
 Δήλωσις, ἡ, déclaration, notification. *gr. anc.*
 Δήλωτικός, ἡ, ὄν, déclaratif. Δηλωτικάγράμματα, lettres d'avis.
 Δήλῳ, V. Δήλοποιῶ.
 Δικαστήριον, ἡ, tribunal. *gr. anc.*
 Διέμαρτος, ὁ, démarque, tribun.
 Διηγορία, ἡ, harangue.
 Διηγορὸς, ὁ, harangueur.
 Διηγορῶ, haranguer. *gr. anc.*
 Διήμις, ὁ, bourreau. *gr. anc.*
 Διμιουργία, ἡ, création.
 Διμιουργός, ὁ, créateur.
 Διμιτικός, ἡ, ὄν, de coutil.
 Διμίτιον, τό, espèce de coutil.
 Διμοσίωντας, ὁ, conseiller municipal. *r. ὄν, γέρων.*
 Δημοκρατία, ἡ, démocratie.
 Δημοκρατικός, ἡ, ὄν, démocratique. *gr. anc.*
 Δημοκρατικῶς, *adv.* démocratiquement.
 Δημοσίτευμα, τό, δημοσίευσίς,

ἡ, divulgation; publication.
 Δημοσιεύω, publier, divulguer.
 Δημόσιον, τό, le public.
 Δημόσιος, ἰα, ὄν, public, commun. *gr. anc.*
 Δημοσίως, *adv.* publiquement.
 Δηνάριον, τό, denier; argent en général. Πέρνω δηνάρια δανεικά, emprunter à intérêt. *r. lat. denarius.*
 Διά, *prép.* par; pour; sur. Δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, sur ce sujet. Διὰ τὴν ὥραν, pour le présent. Ἄπερνούσε διὰ προφήτης, il passait pour un prophète. Διὰ γὰρ, *conj.* afin que.
 Δίεξα, τό, chemin, rue; passage. || Départ. *r. διάβασις.*
 Διαβάζω, lire, étudier.
 Διαβαίνω, traverser, passer. Διαβαίνωντας, chemin faisant.
 Διαβάλλω, calomnier. *gr. anc.*
 Διάβασις, ἡ, lecture. || Passage.
 Διάβασμα, τό, lecture, leçon.
 Διαβασμένος, η, ὄν, lu. || Lettré.
 Διαβαστά, *adv.* en lisant.
 Διαβαστήριον, τό, lutrin.
 Διαβαστής, ὁ, lecteur; *fém. ἡ διαβάστρια, lectrice.*
 Διαβαστός, ἡ, ὄν, lisible.

Διαβατάρης, ὁ, passant; passager; fém. ἡ διαβαταριά.

Διαβάτης, ὁ, même sign. gr. anc.

Διαβατικόν, τό, péage. || Impré-
cation de mort.

Διαβατός, *adj.* perméable.

Διαβεβαίωσις, ἡ, affirmation.

Διαβεβαιωτικός, ἡ, ὄν, affirma-
tif. r. διαβεβαιούμι.

Διαβήτης, ὁ, compas. || Siphon.

Διαβλητός, *adj.* répréhensible.

Διαβολή, ἡ, calomnie. gr. anc.

Διαβολιά, ἡ, diablerie.

Διαβολίζω, être possédé du dé-
mon. || Invoquer le diable. Δια-
βολίζομαι, faire le diable à
quatre, se mettre en furie.

Διαβολικά, *adv.* diaboliquement.

Διαβολικός, ἡ, ὄν, diabolique.

Διαβόλισσα, ἡ, diablesse.

Διαβόλισμα, τό, diablerie.

Διαβολόπουλον, τό, petit diable.

Διάβολος, ὁ, diable. gr. anc.

Διαβολόσπερμα, τό, engeance
diabolique.

Διαγέρνω, etc. V., Διαγέρνω.

Διαγνωστικός, ἡ, ὄν, diagnosti-
que.

Διαγουμείζω, saccager. || Procla-
mer, publier.

Διαγούμισμα, τό, ravage.

Διαγουμεστής, ὁ, celui qui ra-
vage. || Celui qui publie.

Διαγουμεστός, ἡ, ὄν, qui peut
être saccagé.

Διαγούρσι, V. Διαγούρσι.

Διαγράφω, dessiner. || Transcrire.

Διάγω, se porter, se conduire.

Διάγω βίον ἁγίου, mener une
vie sainte.

Διαγωγή, ἡ, conduite; procédé.

Διαγωνικῶς, *adv.* diagonalement.

Διαγώνιος, *adj.* diagonal.

Διάδημα, τό, diadème. gr. anc.

Διαδέχομαι, succéder. gr. anc.

Διαδίδω, transmettre. Διαδόθη
λόγος, il s'est répandu un bruit.

Διάδικος, *adj.* adversaire.

Διάδοσις, ἡ, transmission.

Διαδοχή, ἡ, succession. Κατά
διαδοχήν, successivement.

Διαδοχικός, ἡ, ὄν, successif.

Διάδοχος, ὁ, successeur; fém. ἡ
διαδοχισσα.

Διαξυνητικός, *adj.* disjonctif.

Διαζύγιον, τό, divorce. gr. anc.

Διάζω, ourdir. r. διά, ἔζω.

Διάθεσις, ἡ, disposition.

Διαθήκη, ἡ, testament. gr. anc.

Διαθηκότης, ὁ, testateur.

Διαθηκόω, faire un testament.

Διαίρεσις, ἡ, division. gr. anc.

Διαϊρέτης et διαϊρετής, ὁ, celui qui sépare. || Diviseur.

Διαϊρετικός, ἡ, ὄν, qui a la force de séparer. gr. anc.

Διαϊρετός, ἡ, ὄν, divisible.

Διαϊρῶ, diviser, séparer.

Δίαιτα, ἡ, diète, régime.

Διαϊωνίζω, perpétuer. r. διά, αἰών.

Διακκροτέρῶ, attendre, endurer patiemment. gr. anc.

Διακκπέχω, posséder. gr. anc.

Διακκτοχή, ἡ, possession.

Διακκάτοχος, ὁ, possesseur.

Διάκειμαι, être disposé. Ἐθνοϊκῶς διακκεῖται πρὸς ἐμένα, il a de l'affection pour moi.

Διακκεκαυμένος, η, ου, brûlé. Ἡ διακκεκαυμένη ζώνη, la zone torride.

Διακκεκριμένος, η, ου, distinct.

Διακκεκριμένως, adv. distinctement. gr. anc.

Διακκεχυμένως, adv. d'une manière diffuse.

Διακκουαργίον, τό, hôpital.

Διακκουεύω, mendier.

Διακκουιάτης, ὁ, mendiant; fém. ἡ διακκουιάρισσα.

Διακκουισιὰ, ἡ, mendicité.

Διακκουία, ἡ · διακκουιόν, τό, diaconat.

Διακκουισσα, ἡ, diaconesse.

Διάκκος, ὁ, diacre. gr. anc.

Διακκουῶ, mendier. || Officier.

Διακκοπή, ἡ, interruption.

Διακκόπτω, discontinuer. || Interrompre. Διακκεκομμένη συνομιλία, conversation sans suite.

Διάκος, V. Διάκκος.

Διάκοψις, ἡ, intermission.

Διακκόσιοι, ιαις, ια, deux cent.

Διακκοσιοστίς, ἡ, ὄν, deux-centième. gr. anc.

Διακκρίνω, discerner, distinguer.

Διάκρισις, ἡ, discrétion. || Bonsens, jugement.

Διακκριτικά, adv. avec discrétion.

Διακκριτικός, ἡ, ὄν, discret.

Διακκριτός, ἡ, ὄν, qu'on peut discerner.

Διαλλάχμα, τό, publication.

Διαλλάχμος, ὁ, édit. r. διαλλάξω.

Διαλλάχσις, ἡ, V. Διαλλάχμα.

Διαλλάχτης, ὁ, crieur public.

Διαλλάχογάρτι, τό, affiche. r. διά, λάλος, χαρτίον.

Διαλλάξω, publier. gr. anc.

Διαλαμβάνω, comprendre. Ἡ βίβλος διαλαμβάνει περί, le livre traite de.

Διάλεγμα, τό, choix.

Διαλεγμένος, η, ου, choisi.

Διαλέγομαι, disputer, discuter.
 Διαλέγω, choisir, trier.
 Διαλεγώνας, ὁ, élection, choix.
 Διαλείψεις, ἡ, intermission.
 Διαλεκτά, αἰν. en choisissant ;
 par élection.
 Διαλεκτής, ὁ, électeur. || Celui
 qui discute ; fém. ἡ διαλέκτρα.
 Διαλεκτική, ἡ, dialectique. gr.
 anc.
 Διαλεκτός, ἡ, ὄν, choisi.
 Διάλεκτος, ἡ, dialecte, langage.
 gr. anc.
 Διάλεμα, etc., V. Διάλεγμα, etc.
 Διάλεξις, ἡ, choix. || Dispute ; dis-
 sertation.
 Διαλλαγῆ, ἡ, raccomodement. ||
 Réconciliation. gr. anc.
 Διαλογίζομαι, dialoguer. || Dis-
 senter ; discuter. gr. anc.
 Διαλογισμός, ὁ, pensée. gr. anc.
 Διάλογος, ὁ, dialogue. gr. anc.
 Διαλύσις, ἡ, fusion, dissolution.
 || Explication.
 Διαλυσπῆρι, τό, démêloir. r. διά,
 λύω.
 Διαλυτής, ὁ, qui dissout.
 Διαλυτικός, ἡ, ὄν, dissolvant.
 Διαλυτός, ἡ, ὄν, fusible.
 Διαλύω, dissoudre ; délayer. gr.
 anc. || Résoudre.

Διαμαντένιος, *adj.* de diamant.
 Διαμαντέρης, ὁ, marchand de
 diamant.
 Διαμάντι, τό, diamant. r. ἀδά-
 μας.
 Διαμαντικόν, τό, pierreries.
 Διαμαρτυρικόν, τό, protêt, acte
 de recours en cas de non-payement
 de billets ou de lettres
 de change.
 Διαμένω, rester ; persister. gr.
 anc.
 Διαμερίζω, partager ; séparer.
 gr. anc.
 Διαμέρισμα, τό· διαμερισμός, ὁ,
 partage, séparation.
 Διαμεριστής, ὁ, distributeur.
 Διαμέτρημα, τό, mesurage. ||
 L'action de penser mûrement.
 Διαμετρημός, ὁ, même sign.
 Διαμέτρησις, ἡ, dimension.
 Διάμετρος, ἡ, diamètre. Ἐξ δια-
 μέτρου, *hell.* diamétralement.
 Διαμετρῶ, mesurer. || Penser mû-
 rement ; bien considérer.
 Διαμοιράζω, distribuer, parta-
 ger. r. διαμοιράομαι.
 Διαμοίρασις, ἡ· διαμοίρασμα, τό,
 dispensation, distribution.
 Διαμοιραστής, ὁ, dispensateur,
 distributeur.

Διαμοιραστικός, *adj.* distributif.

Διαιμονή, *ή*, durée. *gr. anc.*

Διαμορφώνω, conformer.

Διαμόρφωσις, *ή*, conformation.

Διανά, *conj.* *p.* διὰ νά, afin que.

Διανόησις, *ή*, considération.

Διανοητικός, *ή*, όν, intellectuel.

Διάνοια, *ή*, entendement.

Διανοίγω, ouvrir. *r.* διὰ, άνοίγω.

Διανομή, *ή*, distribntion.

Διανοοῦμαι, penser. *gr. anc.*

Διάξις, *ή*, coutume. *r.* διὰ, έξις.

Διαπαντός, *adv.* *p.* διὰ παντός, toujours.

Διαπέρασις, *ή*· διαπέρασμα, τό, pénétration. || Passage.

Διαπεραστικός, *ή*, όν, pénétrant. || Pénétrable. || Passager.

Διαπερνῶ, pénétrer. || Traverser. *r.* διὰ, περῶ.

Διαπνέω, transpirer. *gr. anc.*

Διαπνοή, *ή*, transpiration.

Διαπρεῦομαι, passer par.

Διάργυρος, ό, vif-argent. *r.* ύθράργυρος.

Διάρροια, *ή*, diarrhée. *gr. anc.*

Διάρωμα, τό, assaisonnement, apprêt.

Διαρτώνω, assaisonner, apprêter. *r.* διὰ, άρτώνω.

Διασάφησις, *ή*, etc., V. Σαφήνιτις, etc.

Διασκατζής, ό, conducteur, guide. *r.* or.

Διασπεδάζω, dissiper. *gr. anc.*

Διασπεδάζω τον καιρόν, passer le temps, s'amuser.

Διασκέδασις, *ή*, dissipation, distraction.

Διασπεδάσμενος, *η*, ου, dissipé.

Διασκελισμα, τό, enjambée. || Supplantation.

Διασκελιστά, *adv.* en enjambant.

Διασκελιστής, ό, qui supplante.

Διασκελιστός, *adj.* qu'en peut passer en enjambant.

Διασκελῶ, enjamber. || Supplanter. *r.* διὰ, σκελός.

Διάσκεψις, *ή*, considération, contemplation. *gr. anc.*

Διασκορπισις, *ή*, dispersion.

Διασκορπίζω, disperser. *gr. anc.*

Διασκορπισμα, τό, dispersion.

Διασκορπιστά, *adv.* çà et là, en désordre.

Διασκορπιστής, ό, celui qui disperse, qui éparpille.

Διασκορπιστικός et διασκορπιστός, *ή*, όν, qu'on peut disperser.

Διασκορπῶ, V. Διασκορπίζω.

Διάσμμα, τό, ourdissage. gr. anc.
 Διασμένος, η, ου, ourdi.
 Διασμός, ό, V. Διάσμμα.
 Διασοφίζομαι, sophistiquer, chicaner. gr. anc.
 Διασπέρνω, semer, disséminer, répandre. r. διά, σπείρω.
 Διάστasis, ή, interstice; espace.
 Διαστατώ, être distant. || Exciter des troubles. gr. anc.
 Διάστημα, τό, distance; espace.
 Διαστηματικός, ή, ου, spacieux.
 Διαστηρί, τό, ourdissoir.
 Διαστής, ό, ourdisseur.
 Διαστός, adj. qu'on peut ourdir.
 Διαστολή, ή, diastole ou dilatation du cœur. gr. anc.
 Διαστραμμένος, V. Διστραμμένος.
 Διαστρεπτής, ό, corrupteur.
 Διαστρεπτικός, ή, ου, qui pervertit.
 Διαστρέφω, pervertir. gr. anc. || Renverser.
 Διαστρέψιμον, τό, pervertissement. || Distorsion.
 Διαστροφή, ή, perversité. || Distorsion. gr. anc.
 Διάτα, ή, testament. r. διατάσσω.
 Διαταγή, ή, décret, ordonnance; règlement. Δί διαταγαί, constitutions.

Διάταγμα, τό, commandement. || Constitution. gr. anc.
 Διατάζω, décréter. || Disposer.
 Διατάκτης, ό, ordonnateur. || Testateur. r. διά, τάσσω.
 Διατακτικά, adv. avec ordre.
 Διατακτικός, ή, ου, ordinal.
 Διατάκτωρ, ό, rédacteur.
 Διατάξεις, ή, constitution. || Ordonnance. || Disposition, rédaction.
 Διατεταγμένος, η, ου, de διατάζω, ordonné. || Disposé. Τό διατεταγμένον, ce qui est prescrit.
 Διατήρησις, ή, conservation, maintien. gr. anc.
 Διατηρητής, ό, conservateur.
 Διατηρῶ, conserver, maintenir.
 Διατί, conj. p. διά τί; pourquoi?
 Διατριβή, ή, amusement, passe-temps; occupation.
 Διατριβω, p. ex. : διατριβω τόν καιρόν εις, passer son temps à.
 Διατρύπω, transpercer. gr. anc.
 Διαυθετεύω, etc., V. Διαφρευθεύω.
 Διαφανής, adj. transparent. Τό διαφανές, la transparence.
 Διαφανότατα, ή, évidence.
 Διαφέγγω, reluire, être transparent. r. διά, φέγγω.

Διαφέντευμα, τό· διαφέντευσis,
 ή, défense, protection.
 Διαφεντευτής, ό, défenseur; fém.
 ή διαφεντευτήρια.
 Διαφεντευτικός, ή, όν, défensif.
 Διαφεντεύω, défendre, protéger.
 r. lat. defendere.
 Διάφρξις, ή, aurore. r. διάφραυσις,
 de διαφράσσω.
 Διαφέρω et διαφέρων, différer.
 Πολύ διαφέρει, c'est bien dif-
 férent.
 Διαφημιζώ, célébrer, divulguer.
 Διαφημιστής, ό, celui qui di-
 vulgue.
 Διαφθείρω, διαφθορά, V. Φθείρω,
 etc.
 Διάφι, διαφικέρι, V. Θειάφι, etc.
 Διάφορα, adv. différemment.
 Διαφορά, ή, différence. || Dispute.
 Διαφοραίνω, procurer du profit.
 || Retirer du profit.
 Διαφοράκι, τό, petit gain.
 Διαφορετικά, adv. différemment.
 Διαφορετικός, ή, όν, différent,
 divers. || Profitable.
 Διαφορευμένα, adv. avec profit.
 Διαφορεύω, profiter, gagner.
 Διάφορος, adj. différent, divers.
 Διάφορον, τό, avantage, profit,
 intérêt. Εύρίσκει τό διάφορόν

του, il y trouve son compte.
 Πέρνω άσπρα μέ τό διάφορον,
 je prends de l'argent à intérêt.
 Διαφοροχρωματίζω, colorer di-
 versément. r. χρωμα, couleur.
 Διαφορώ, être indifférent. || Pro-
 fiter, gagner.
 Διάφραγμα, τό, diaphragme.
 Διαφυλακτής, ό, conservateur.
 Διαφυλακτικός, ή, όν, préserva-
 tif.
 Διαφυλάττω, préserver. gr. anc.
 Διαφωνία, ή, dissonance || Dis-
 sension. gr. anc.
 Διαχωρίζω, disjoindre, séparer.
 Διαχώρισμα, τό· διαχωρισμός,
 ό, disjonction; séparation.
 Διαχωριστής, ό, qui disjoint,
 qui sépare; fém. ή διαχωρί-
 στρια.
 Διαχωριστικός, ή, όν, qui a la
 propriété de séparer. gr. anc.
 Διαχωριστός, ή, όν, séparable,
 divisible.
 Διξάνι, τό, divan. r. or.
 Διγαμία, ή, bigamie. gr. anc.
 Δίγαμος, adj. bigame. r. δις,
 γάμος.
 Δίγλωσσος, adj. en deux lan-
 gues. r. δις, γλωσσα.
 Διγενής, ό et ή, hermaphrodite.

Διγνώμιζ, ἡ, dissimulation.
 Διγνώμοζ, *adj.* dissimulé.
 Διγνώμῶ, dissimuler. r. θίς, γνώμι.
 Διδάχμιζ, τό, enseignement.
 Διδάκτής, ὁ, instituteur. || Prédicateur.
 Διδάκτικὸς, ἄ, ὄν, instructif, didactique. gr. anc.
 Διδάκτός, *adj.* susceptible d'éducation.
 Διδάκτρον, τό, honoraires du maître. gr. anc.
 Διδασκαλείον, τό, école.
 Διδασκαλευμα, τό, instruction.
 Διδασκαλεύῶ, enseigner, instruire. || Catéchiser.
 Διδασκαλία, ἡ, doctrine, enseignement. gr. anc.
 Διδασκαλικά, *adv.* sagement.
 Διδασκαλίη, τό, chaire.
 Διδασκαλικὸς, ἄ, ὄν, instructif. || Doctoral.
 Διδασκάλισσα, ἡ, maîtresse d'école.
 Διδάσκαλοζ, ὁ, maître, précepteur; docteur. gr. anc.
 Διδάσκω, enseigner. || Prêcher.
 Διδάχῃ, ἡ, instruction, sermon. || Sermonnaire.
 Διδυμάρικοζ, η, ον, de jumeau.

Διδύμιζ, τᾶ, testicules. gr. anc. οἱ δίδυμοι.
 Δίδυμοζ, ὁ, jumeau. gr. anc.
 Διδυμοστοκίη, ἡ, accouchement de deux jumeaux.
 Δίδω, donner. Δίδω ἀδικον, donner tort Δίδω θανεικᾶ, prêter de l'argent. Ἐδωκε κκλόν Ξάνου, il a fait une mauvaise fin. Δέν μου δίδει χέρι, je n'y trouve pas mon compte. Νά μή τό θώση ὁ Θεός, à Dieu ne plaise. Ἄν θώση ὁ Θεός, s'il plaît à Dieu. Δίδεται εἰς τὰς ἡδονάς, il se livre aux plaisirs. r. δίδωμι.
 Διεξοδικὸς, ἄ, ὄν, diffus, verbeux. gr. anc.
 Διεξοδικῶζ, *adv.* diffusément, tout-au-long.
 Διερεύνησιζ, ἡ, perquisition.
 Διερευνῶ, rechercher avec soin.
 Διερηήνευσιζ, ἡ, explication.
 Διερηηνευτής, ὁ, interprète.
 Διερηηνεύῶ, expliquer, interpréter. gr. anc.
 Διεσπαρμένοζ, η, ον, disséminé.
 Διετής, *adj.* de deux ans.
 Διευθύω, adresser; diriger. Διευθύομαι, s'adresser.
 Διεστραμμένοζ, η, ον, endiablé, pervers. || Renversé. Τι διε-

στραμμένη στράτα! quel mauvais chemin!

Διεφθαρμένος, η, ού, perverti.

Διήγημα, τό, récit. gr. anc.

Διηγηματάκι, τό, petit récit.

Διηγηματικός, ή, όν, narratif.

Διηγημένος, η, ον, de διηγούμαι.

Διήγησις, ή, narration. gr. anc.

Διηγητής, ό, narrateur; fém. ή διηγήτρα.

Διηγητικός, ή, όν, narratif.

Διηγούμαι. raconter, rapporter.

Διηγούνται, ou dit. gr. anc.

Διηνεκής, adj. perpétuel. Τό διηνεκές, perpétuité.

Διηνεώς, adv. perpétuellement.

Δικάζω, juger. gr. anc.

Δίκαια, adv. avec justice.

Δικαιοκρίνω, juger avec équité.

Δικαιοκρισία, ή, jugement équitable. gr. anc.

Δικαιοκρίτης, ό, juge intègre.

Δικαιολόγημα, τό, justification, bonne raison. gr. anc.

Δικαιολογητικός, ή, όν, justificatif.

Δικαιολογία, ή, justification. || Profession d'avocat.

Δικαιολόγος, ό, qui justifie; avocat. gr. anc.

Δικαιολογῶ, justifier.

Δίκαιον, τό, raison, bon droit.

Έχω δίκαιον, j'ai raison.

Δίκαιος, αία, ον, juste, droit.

Δικαιοσύνη, ή, équité.

Δικαίωμα, τό, justification. ||

Droit. Δικαίωμα πολιτικόν, droit civil.

Δικαιωματικός, ή, όν, justificatif.

Δικαιώνω, justifier. r. δικαίω.

Δικαίωσις, ή, justification.

Δικαιωτής, ό, qui justifie.

Δικαιωτικός, ή, όν, justificatif.

Δικαιικός, ή, όν, judiciaire. gr. anc.

Δίκασμα et δικάσιμον, τό, action de juger, jugement.

Δίκασις, ή, procès, contestation.

Δικαστήριον, τό, tribunal. gr. anc.

Δικέλι, τό, δικέλλα, ή (gr. anc.), meigle, pioche à fer recourbé; hoyau à deux pointes.

Δικέρπτος, adj. qui a deux cornes. r. δίς, κέρπας.

Δικερώνι, τό, hoyau à deux pointes, fourche. r. δίς, κέρπας.

Δικέφαλος, adj. qui a deux têtes. gr. anc.

Δικολόγημα, τό, plaidoyer, défense.

Δικολογία, ἡ, protection, clientèle.

Δικολόγος, ὁ, avocat, défenseur.

Δικολογῶ, plaider, défendre une cause. r. δίκη, λέγω.

Δικόμματος, *adj.* de deux pièces. r. δίς, κόπτω.

Δικός, ἡ, ὄν, V. Ἐδικός.

Δικούτελλος, *adj.* à deux faces.

Δικράνι, τό, fourche. || Fourchette. r. δίς, κράνον.

Δίκτημον, τό, dyctame, *plante.*

Δικτάτωρ, ὁ, dictateur. r. lat.

Δίκτυ et δίκτυον, τό, filet; piège.

Δικτυωτός, ἡ, ὄν, fait à réseaux.

Δικτυοφυλακτής, ὁ, gardien des filets. r. δίκτυον, φυλάσσω.

Δικτόσπιτο, τό, lieu pour servir les filets. r. hospitium.

Δίλημμα, τό, dilemme. gr. anc.

Διλλιόνιον, τό, billion ou milliard.

Δίλογος, κ, ον, de deux mots. || De couleur grise.

Δίραχος, ὁ, dragon, soldat qui fait le service à pied et à cheval.

gr. anc. διμάχης. r. δίς, μάχη.

Δίμερος, *adj.* de deux jours.

Δίμηνος, *adj.* qui est de deux mois. Τὸ δίμηνον, l'espace de deux mois. gr. anc.

Διμισκί, τό, damas.

Δίμορφος, *adj.* qui a deux formes. gr. anc.

Δίω, V. Δίδω.

Δίοδος, ἡ, allée. || Chemin fourchu. r. διά ou δίς, ὁδός.

Διοίκησις, ἡ, administration; gouvernement. gr. anc.

Διοικητής, ὁ, administrateur; gouverneur. Οἱ διοικηταὶ τοῦ βασιλείου, le ministère, les ministres.

Διοικῶ, administrer, gouverner. gr. anc.

Διονυσιακός, *adj.* bacchique.

Διόνυτος, ὁ, Bacchus. r. Διὸς ἔνυξεν, s. ent. μῆρόν.

Διοπτρική, ἡ, la dioptrique.

Διοργανίζω, organiser. r. διά, ὄργανον.

Διόρθωμα, τό, correction.

Διορθωμένα, *adv.* correctement.

Διορθωμένος, η, ον, corrigé, correct.

Διορθώνω, corriger. r. διορθῶ.

Διόρθωσις, ἡ, correction.

Διορθωτής, ὁ, correcteur, réformateur; fém. ἡ διορθώτρια.

Διορθωτικός, ἡ, ὄν, correctif.

Διορθωτός, *adj.* corrigible.

Διορία, V. Διωρίζ.

Διορίζω, définir; déterminer. ||

Destiner. || Prescrire, ordonner. gr. anc.

Διορισμός, ό, détermination.

Διοριστικός, ή, όν, définitif.

Διοριστός, ή, όν, qu'on peut définir.

Διότι, conj. car, parce que. r. διά, ότι.

Δίπυρος, adj. de deux étages.

Διπλά, adv. doublement (gr. anc. διπλᾶ); et διπλά, obliquement, à travers. Δίπλα τήν στρατόν, à travers la rue.

Δίπλα, ή, pli, repli.

Διπλαριά, ή, coup de plat de sabre.

Διπλασιάζω, doubler. gr. anc.

Διπλασιασμός, τό, διπλασιασμός, ό, duplication.

Διπλόζωος, adj. amphibie.

Διπλοπόδης, adj. qui est assis les jambes croisées.

Διπλοποδῶ, galoper.

Διπλόπορτα, ή, contre-porte.

Διπλοπροσωπία, ή, duplicité.

Διπλοπρόσωπος, adj. double, dissimulé.

Διπλός, ή, όν, double.

Διπλοῦ, adv. doublement.

Διπλοῦς, adj. double. Κραάβι δι-

πλοῦν, vaisseau à deux ponts.

Διπλόχερα, adv. les bras croisés, sans rien faire.

Διπλοχέρας, adj. qui reste les bras croisés.

Δίπλωμα, τό, redoublement. || L'action de plier. || Diplôme.

Διπλωμάδα, ή, redoublement. || Pli; enveloppe.

Διπλώνω, doubler. || Envelopper. || Plier. r. διπλόω.

Δίπλωσις, ή, redoublement. || Duplication.

Δίπορτον, τό, contre-porte.

Δίπορτος, η, ον, qui a deux portes. r. δίς, et porta.

Δίποδα, adv. au galop.

Δίποδες et δίπους, adj. bipède.

Διποδῶ, aller au galop.

Διπόταμον, τό, confluent.

Διπρόσωπα, adv. avec duplicité.

Διπροσωπία, ή, duplicité, feinte. r. δίς, πρόσωπον.

Διπρόσωπος, adj. dissimulé.

Διπροσωπῶ, feindre, dissimuler.

Δίπτερος, adj. qui a deux ailes.

Δισάκι, τό, besace, valise.

Δισέγγονος, ό, arrière-petit-fils.

Δισεκτος, adj. bissextile.

Δισκάρη et δισκάριον, τό, plat. ||

Patène. r. δισκος.

Δισκοπότηρον, τό, le calice et la patène.

Δίσκος, ό, disque. *gr. anc.* || Βασίν, cuvette. || Patène.

Δισπέντζα, ή, dispense. r. it.

Δισπεντζέρης, ό, le dépensier.

Δισσύλλαθος, *adj.* de deux syllabes. *gr. anc.*

Δίσταγμα, τό. δισταγμός, ό, doute; hésitation. *gr. anc.*

Διστάζω, douter; hésiter.

Διστακτικός, ή, όν, irrésolu.

Δίσταξις, ή, V. Δίσταγμα.

Δίστιχον, τό. distique. *gr. anc.*

Δίστομος, *adj.* qui a deux bouches. || A deux tranchants.

Δίστρατον, τό, chemin fourchu.

Δίστρωτος, η, ου, deux fois couvert. Καράβι δίστρωτον, vaisseau à deux ponts.

Δίρθογγος, ή, diphthongue.

Δίρουρκος, η, ου, fourchu. r. όις, et *furca*.

Δίπτερος, η, ου, V. Δίπτερος.

Δίχειρος, η, ου, qui se sert également des deux mains.

Δίχηλος, η, ου, fissipède.

Διχόνοια, ή, discorde. *gr. anc.*

Διχρονια, ή, l'espace de deux ans. r. όις, χρόνος.

Δίχρονος, η, ου, de deux ans.

Διχρόμυκτος, *adj.* de deux ou plusieurs couleurs.

Δίχως, *adv.* sans. r. όίχζ.

Δίψα, ή, soif. *gr. anc.* Κόπτω τήν όίψαν, désaltérer.

Δίψασμα, τό, altération.

Διψαστικός et διψοποιός, ή, όν, altérant.

Διψῶ, avoir soif. *gr. anc.*

Δίωγμα, τό, V. Διωγμός.

Διωγμένος, η, ου, chassé.

Διωγμός, ό, expulsion. || Persécution; poursuite. *gr. anc.*

Διώκτης, ό, celui qui expulse.

|| Persécuteur; fém. ή διώκτρα.

Διώκω, chasser, expulser. || Persécuter; poursuivre. *gr. anc.*

Δίωμα, V. Ιδίωμα.

Διώξιμον, τό, V. Διωγμός.

Διωρίς, ή, terme, délai. Είς τριών ήμερών διωρίζν, à trois jours de vue.

Διωρισμένα, *adv.* précisément. || En définitif.

Διωρισμένος, η, ου, déterminé, défini. || Fixe. || Ordonné.

Διώγω, chasser, expulser. || Poursuivre. Ένας διάβολος διώχει τον άλλον, *pron.* un clou chasse l'autre. *gr. anc.* διώκω.

Δόγα, ή, douve. r. it.

- Δόγμα, τό, dogme. gr. anc.
 Δογματίζω, dogmatiser.
 Δογματίσεις, ἢ· δογματίσμα, τό,
 et δογματισμός, ό, l'action de
 dogmatiser.
 Δογματικός, ἢ, όν, dogmatique.
 Δογματικῶς, adv. dogmatique-
 ment.
 Δογματιστής, ό, dogmatiste.
 Δοθῶ, ἤς, ἦ, aor. subj. pass. de
 δίδω.
 Δοκάρη, τό, petite poutre. r.
 δόκος.
 Δοκιμάζω, éprouver; essayer ||
 Goûter. || Approuver.
 Δοκιμασία, ἡ, approbation.
 Δοκίμασις, ἢ· δοκιμασμα, τό,
 épreuve, essai.
 Δοκιμασμένα, adv. par experien-
 ce.
 Δοκιμαστής, ό, approbateur. ||
 Qui éprouve, qui essaye.
 Δοκιμαστικός, ἢ, όν, approba-
 tif.
 Δοκιμαστός, ἢ, όν, qu'on peut
 éprouver.
 Δοκιμή, ἡ, épreuve, essai.
 Δοκίμιον, τό, essai, tentative.
 Δόκιμος, η, ου. expert. || Novice.
 Δοκός, ἡ, poutre. gr. anc.
 Δοκοφρονῶ, faire le capable.

- Δοκοφρόνως, adv. capricieuse-
 ment; présomptueusement.
 Δοκόφρων, adj. capricieux; pré-
 somptueux. r. δοκέω, φρονεῖν.
 Δολαμᾶς, V. Δουλαμᾶς.
 Δολερά, adv. frauduleusement.
 Δολερός, ἢ, όν, frauduleux.
 Δολερότης, ἡ, fraude.
 Δολεύω et δολεύγω, tromper,
 frauder.
 Δολευτής, ό, trompeur.
 Δόλιος, ία, ου, frauduleux.
 Δολιότης, ἡ, fraude. gr. anc.
 Δόλος, ό, fraude. || Appât.
 Δολοφονεύω, assassiner.
 Δολοφονία, ἡ, assassinat.
 Δολοφόνος, ό, assassin.
 Δολώνω, troubler, rendre trou-
 ble. r. δολόω. || Tromper, fal-
 sifier. r. δολόω.
 Δομένος, V. Δοσμένος, de δίδω.
 Δομέστικος, ό, majordome. r. lat.
 Δοντάγρα, ἡ, tenaille; davier.
 Δοντάκι, τό, petite dent.
 Δοντάρα, ἡ, femme qui a de
 grandes dents.
 Δονταροᾶς, ό, homme qui a de
 grandes dents.
 Δονταριά, ἡ, denture, dentier.
 Δόντι, τό, dent. Τά ἐμπροσθινά
 δόντια, dents de devant ou in-

cisives. Τὰ ὀπισθινὰ δόντια, dents molaires. r. ὀδοῦπος, gen. d'ὀδοῦς.

Δουτιάζω, denteler. || Faire ses dents.

Δόντιασμα, τό, dentition.

Δουτογλυφίς, ἡ, cure-dent.

Δουτογάρα, ἡ, dent molaire.

Δουτοαιλία, ἡ, alvéole.

Δοντόπους, ὁ, mal de dents.

Δοντοξυμπίδι, τό, davier.

Δόξα, ἡ, gloire. gr. anc. || Arc-en-ciel. r. τόξον. Τὸ ἔχω διὰ δόξαν μου, je m'en fais gloire.

Δοξάζω, célébrer, glorifier.

Δοξαράμι, τό, dim. de δοξάρι.

Δοξαράς, ὁ, archer, arbalétrier.

Δοξάρι, τό, arc. || Arc-en-ciel. || Archet. r. τοξάριον de τόξον.

Δοξαριά, ἡ, trait d'arc, sa portée.

Δοξαρίζω, lancer un trait. || Vouër en forme d'arc.

Δοξάρισμα, τό, l'action de lancer un trait, etc.

Δοξαριστής, ὁ, archer.

Δοξαροθήκη, ἡ, carquois. r. τόξον, θήκη.

Δοξαροτεχνίτης, ὁ, fabricant d'arcs.

Δόξασμα, τό, glorification.

Δοξαστής, ὁ, celui qui glorifie; fém. ἡ δοξάστρια.

Δοξαστικός, ἡ, ὄν, qui donne de la gloire. || Qui mérite d'être glorifié.

Δοξολογία, ἡ, doxologie; Te-Deum. || Célébrité.

Δοξολογῶ, glorifier. || Célébrer.

Δοξότης, ὁ, archer. r. τοξότης.

Δοξοφόρος, ὁ, qui est armé d'un arc. r. τοξοφόρος.

Δορκάς, ἡ, chevrette. gr. anc.

Δορυφορῶ, porter une lance.

Δορυφόρος, ὁ, satellite.

Δόσιμον, τό, don. || Impôt. Βάνω ou βίχνω δοσίματα, imposer des tributs.

Δόσις, ἡ, don, donation. || Dose.

Δοσμένος, ἡ, ον, de δίδω, donné. || Adonné à; dévoué à.

Δοτήρ et δοτήρας, ὁ, donateur; fém. ἡ δότρια.

Δοτική, ἡ, s. ent. πῶσις, datif.

Δούκας, ὁ, duc. Ὁ δούκας τῆς Βενετίας, le doge de Venise.

Δουκάτου, τό, duché. || Ducat.

Δούκισσα, ἡ, duchesse.

Δούλα, ἡ, servante.

Δουλαγώνισμα, τό, réduction en servitude. r. δουλαγωγέω.

Δουλαγώνω, réduire en servitude.

- Δουλιμᾶς, ὁ, doliman, *vêtement long*.
 Δουλάπι, τό, armoire.
 Δουλειά, ἡ, ouvrage; affaire. || Service. || Servitude.
 Δουλευμένος, η, ου, travaillé. || Servi. || Employé, consumé.
 Δούλευσις, ἡ, service.
 Δουλευτής, ὁ, travailleur.
 Δουλευτικός, ἡ, ὄν, servile. || Laborieux.
 Δουλεύτσα et δουλεύτρια, ἡ, servante. || Femme laborieuse.
 Δουλευτροπούλα, ἡ, petite servante.
 Δουλευτρόπουλον, τό, petit domestique.
 Δουλεύω, travailler. || Servir. *Τί με δουλεύει*, à quoi me sert-il?
 Δουλεύω ἡμεροκάματον, travailler à la journée.
 Δουλεύεις, V. Δούλευσις.
 Δούλη, ἡ, servante.
 Δουλικός, ἡ, ὄν, servile.
 Δουλικῶς, *adv.* servilement.
 Δουλοπρεπής, *adj.* servile.
 Δούλος, ὁ, domestique; serviteur. *Εἶμαι ὁ δούλος σας*, je suis votre serviteur.
 Δουλώνω, etc., V. Ὑποδουλώνω.
 Δούξ, V. Δουκας. r. lat. dux.
- Δοχείον, τό, réservoir. gr. anc.
 Δοχή, ἡ, douve. r. δέχομαι.
 Δόχιον, τό, pressoir.
 Δοργάτης, ὁ, vigneron; jardiner.
 Δοργουμάνος, ὁ, interprète, drogman; fém. ἡ δοργουμάνισσα.
 Δράκιννα, ἡ, dragon femelle.
 Δρακινίς, ἡ, vive, poisson.
 Δρακάκι, τό, petit dragon.
 Δράκαντον, τό, adragant, arbrisseau. gr. anc. *τραγκάνθη*.
 Δρακαντώνω, enduire de gomme d'adragant.
 Δράκων, ὁ, dragon. gr. anc.
 Δράμα, τό, drame. gr. anc.
 Δραματικός, ἡ, ὄν, dramatique.
 Δράμει, *hell.* presto, vite, aor. 2 impér. de δρέμω, courir.
 Δράμι, τό, drachme. r. δραχμή.
 Δράνα, ἡ, souche de vigne.
 Δραπέτης, ὁ, fuyard. gr. anc.
 Δραστηρία et δραστηριότης, ἡ, activité, vivacité. Ὑπὸς ἀνευ δραστηριότητος, style sans chateur. r. δραστήριον.
 Δρεπανάκι, τό, petite faucille.
 Δρεπάνι, τό, faux, faucille.
 Δρεπανίζω, faucher. r. δρεπανη.
 Δρεπάνισμα, τό, fauchage.

Δρεπανιστής, ὁ, faucheur; fém.
ἡ δρεπανίστρια.

Δριμκίνω, rendre aigre, âpre.

Δριμύα, *adv.* aigrement.

Δριμύτης, ἡ, âpreté, aigreur;
acidité. gr. anc.

Δριμοῦρα, ἡ, foule.

Δριμώνω, faire foule.

Δρομηδάριον, τό, dromadaire.

Δρομοκόπημα, τό, l'action de
voyager. r. δρόμος, κόπος.

Δρομοκόπος, ὁ, voyageur.

Δρομοκοπῶ, voyager.

Δρομόνι, τό, grand crible.

Δρόμος, ὁ, chemin, rue. Ὁ δρό-
μος τῆς ζωῆς, le cours de la
vie. Ποῖον δρόμον ἔλαθεν ἡ ὑπό-
θεσις σας; quel tour a pris
votre affaire?

Δροσερά, *adv.* avec fraîcheur.

Δροσεράδα, ἡ, fraîcheur.

Δροσερός, ἡ, ὄν frais, humide.

Δροσερότης, ἡ, fraîcheur.

Δροσιά, ἡ, rosée. r. δροσίη.

Δροσιζω, rafraîchir; humecter;
arroser.

Δρόσιον, τό, le frais. Ἐστὸ δρό-
σιον, au frais.

Δρόσισμα, τό, rafraîchissement.

Δροσιστικὸς, ἡ, ὄν, rafraîchis-
sant.

Δρόσος, ἡ, rosée. gr. anc.

Δροσούλα, ἡ, gelée blanche; ro-
sée. r. δρόσος.

Δροξίλα, ἡ, petite rosée.

Δρύινος, *adj.* de chêne. gr. anc.

Δρυσκολάπτης, ὁ, pivert, *oiseau
qui troue les arbres.* r. δρῦς,
chêne, et κολάπτω.

Δρώνω, V. ἰδρώνω.

Δυάδα, ἡ, nombre binaire. gr.
anc. δυάς.

Δυακόσιαι, δυακοσιοστός, V. Δια-
κόσιαι et Διακοσιοστός.

Δυαρχία, ἡ, duumvirat.

Δυϊκός, *adj.* duel; binaire.

Δύναμι, *hell.* V. Ἐμποσῶ.

Δυναμική, ἡ, la dynamique.

Δύναμις, ἡ, force; puissance.
Αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς, les fa-
cultés de l'âme.

Δυναμωμα, τό, l'action de for-
tifier; renfort.

Δυναμώνω, fortifier. || Encoura-
ger. || Se fortifier. r. δυναμῶ.

Δυναμώσεις, ἡ, V. Δυναμωμα.

Δυναμωτής, ὁ, celui qui fortifie.

Δυναμωτικός, ἡ, ὄν, fortifiant.

Δυναστεία, ἡ, dynastie. || Vio-
lence, sévices. gr. anc.

Δυναστεύω, violenter; oppri-
mer.

Δυναστικός, ἡ, ὄν, qui force, qui violente.

Δυναστικῶς, *adv.* par force.

Δυνατῶς, *adv.* fortement. || Beaucoup, extrêmement. || A haute voix. Εἶναι δυνατὰ θυμωμένος, il est fort en colère.

Δυνατογνωμία, ἡ, fermeté de résolution. r. γνώμη.

Δυνατόν, τό, la possibilité.

Δυνατός, ἡ, ὄν, fort; puissant.

|| Possible. gr. anc.

Δυνατούτσικος, κ, ου, un peu fort, un peu puissant.

Δυνατώω, V. Δυναμώνω.

Δύο, deux. Τὸ δύο, le deux. Δύο φορές, deux fois. Δύο λογίων, de deux manières.

Δύοσμος, ὀ, menthe. gr. anc. ἢ δύοσμον.

Δυσάληπτος, κ, ου, difficile à prendre. r. δύς, λαμβάνω.

Δυσάπατητος, κ, ου, difficile à tromper. gr. anc.

Δυσάρεσκεια, ἡ, déplaisir.

Δυσάρεστησις, ἡ, déplaisance, mécontentement. gr. anc.

Δυσάρεστος, *adj.* difficile à contenter. || Déplaisant, ennuyeux.

Δυσάρεστούμενος, κ, ου, mécontent.

Δυσάρεστῶ, déplaire, mécontenter; *au pass.* se déplaire, être mécontent.

Δύσθατος, *adj.* roide, escarpé.

Δυσγένεια, ἡ, roture. gr. anc.

Δυσγενής, *adj.* roturier.

Δυσδιαφύλακτος, κ, ου, difficile à garder. gr. anc.

Δυσδιαχώριστος, κ, ου, difficile à séparer. r. δύς, διαχωρίζω.

Δυσεντερία, ἡ, dysenterie.

Δυσεντερικός, ἡ, ὄν, dysentérique. gr. anc.

Δυσεύρετος, κ, ου, difficile à trouver. gr. anc. δυσεύρητος.

Δυσικός, ἡ, ὄν, V. Δυτικός.

Δύσις, ἡ, le couchant, l'est. Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, le coucher du soleil.

Δυσκατάληπτος, *adj.* difficile à comprendre.

Δύσκολα, *adv.* difficilement.

Δυσκολανόητος, *adj.* difficile à lire. r. δύσκολος, ἀναγιώσκω.

Δυσκολανέβατος, *adj.* difficile à monter. r. ἀναβαίνω.

Δυσκόλευμα, τό, difficulté.

Δυσκόλευσις, ἡ, même sign. || Dissuasion.

Δυσκόλευτής, ὁ, homme difficile.

Δυσκολεύω, faire difficulté. ||
 Rendre difficile. || Dissuader ;
au pass être embarrassé.
 Δυσκολία, ἡ, difficulté. || Doute.
 Δυσκολοθάσπρακτος, *adj.* difficile
 à porter. r. βραστάζω.
 Δυσκολοεύρετος, *adj.* V. Δυσεύ-
 ρετος.
 Δυσκολογιατρευτος, *adj.* difficile
 à guérir. r. ιατρεύω.
 Δυσκολογνωριστος, *adj.* mécon-
 naissable. r. γνωρίζω.
 Δυσκολοδιήγητος, *adj.* difficile à
 raconter. r. διαηγούμι.
 Δυσκολομάθητος, *adj.* difficile à
 apprendre. r. μαθάνω.
 Δυσκολόπαρτος, *adj.* difficile à
 prendre. r. ἐπί, χιρέω.
 Δυσκολοπέραστος, *adj.* difficile
 à passer. r. περάω.
 Δυσκολοπίστευτος, *adj.* difficile
 à croire. r. πιστεύω.
 Δυσκολοπολέμητος, *adj.* difficile
 à combattre. r. πολεμέω.
 Δυσκολοπούλητος, *adj.* difficile
 à vendre. r. πωλέω.
 Δύσκολος, *adj.* difficile. gr. anc.
 Δυσκολοσήκωτος, *adj.* difficile à
 lever. r. σηκώω.
 Δυσκολοσίμωτος, *adj.* inabor-
 dable. V. Συμά.

Δυσκολοστροφήτος, difficile à per-
 cer. gr. anc. δύστροφήςτος.
 Δυσκολούπηκος, *adj.* un peu dif-
 ficile.
 Δυσκολόφερτος, *adj.* difficile à
 porter. gr. anc. δύσφορήτος.
 Δυσκοραξία, ἡ, intempérie.
 Δυσνόητος, *adj.* difficile à com-
 prendre. gr. anc.
 Δυσπεψία, ἡ, digestion pénible.
 Δυσπιστία, ἡ, méfiance ; incréd-
 ulité. r. δύσπιστος, incrédule.
 Δυσπιστώ, se méfier.
 Δύσπνοια, ἡ, gêne dans la res-
 piration. gr. anc.
 Δυσουρία, ἡ, strangurie.
 Δύστηνος, *adj.* malheureux.
 Δυστύχημα, τό, adversité ; mi-
 sère. gr. anc.
 Δυστυχής, *adj.* malheureux.
 Δυστυχησμένα, *adv.* malheureu-
 sement.
 Δυστυχημένος, η, ου, malheu-
 reux.
 Δυστυχία, ἡ, malheur ; misère.
 Κατὰ δύστυχίαν, par malheur.
 Τί δύστυχία ! quel malheur !
 Δυστυχῶ, être malheureux.
 Δυστυχῶς, *adv.* malheureusement.
 Δυσφημία, ἡ, diffamation, in

- famie. || Mauvaise réputation.
 Δυσφημίζω, diffamer; *au pass.*
 avoir une mauvaise réputation.
 Δυσφήμισις, ἡ· δυσφήμισμα, τό,
 diffamation; infamie.
 Δυσφημιστής, ὁ, diffamateur;
 fém. ἡ δυσφημιστρια.
 Δυσφημιτικός, ἡ, ὄν, diffamatoire.
 Δύσφημος, *adj.* infâme. || Diffa-
 matoire.
 Δυσφημητός, *adj.* digne d'être
 diffamé.
 Δυσφημῶ, diffamer. gr. anc.
 Δυσχερής, *adj.* mal-aisé.
 Δυσώδης, *adj.* fetide. r. οὖς, ὄζω.
 Δυσωδία, ἡ, puanteur.
 Δυσωπῶ, supplier. gr. anc.
 Δυτικός, ἡ, ὄν, occidental, de
 l'ouest. gr. anc.
 Δῶ, ὄης, ὄῃ, p. ἰθῶ, ἰθῆς, ἰθῆ,
 aor. subj. de βλέπω.
 Δώδεκα, douze. gr. anc.
 Δωδεκάγωνον, τό, dodécagone.
 Δωδεκάσθ, ἡ, douzaine.
 Δωδεκαδίπλωτος, κ, ον, plié en
 douze. Βιβλίον δωδεκαδίπλωτον,
 volume in-12. r. διπλόω.
 Δωδεκάεδρον, τό, dodécaèdre.
 Δωδεκαετής, *adj.* de douze ans.
 Δωδεκαριά, V. Δωδεκάσθ.
- Δωδεκάριος, *adj.* de douze.
 Δωδεκατημόριον, τό, la 12e par-
 tie. gr. anc.
 Δωδεκάτου, *adv.* douzièmement.
 Δωδεκάτος, *adj.* douzième. Έν
 δωδέκату, un douzième.
 Δωδεκάφυλλος, *adj.* de douze
 feuilles. gr. anc.
 Δῶμα, τό, dôme. gr. anc.
 Δωράκησιν, etc., V. Ροδάκησιν,
 etc.
 Δωρεά, ἡ, don, présent. Η ἀ-
 γία δωρεά, la fête du corps du
 Sauveur.
 Δώραμα, τό, l'action de don-
 ner; don, présent. gr. anc.
 Δωρημένος, κ, ον, qui a reçu
 un présent. || Donné.
 Δωρητής, ὁ, donateur.
 Δωρητικός, ἡ, ὄν, libéral, gé-
 néreux.
 Δωροδέχομαι, V. le pass. de δω-
 ροδοκῶ.
 Δωροδοξία, ἡ, corruption à l'ai-
 de de présens. || Véralité.
 Δωροδόκος, *adj.* qui corrompt
 par des présens. || Vénal.
 Δωροδοκῶ, corrompre avec des
 présens; *au pass.* se laisser
 corrompre par des présens.

Δωρολήπτης, ὁ, celui qui reçoit des présens; vénal.

Δῶρον, τό, don, présent.

Δωροῦμαι, enrichir par des présens.

Δωρογράφος, V. Δωρολήπτης.

Δωροφορία, ἡ, gratification.

Δωροφορῶ, gratifier.

Δωτήρ, ὁ, celui qui donne, donateur. gr. anc.

E

EBΓ

E, EPSILON, cinquième lettre de l'alphabet, numériquement marque 5, avec un accent supérieur (έ); avec un signe au-dessous (ε), marque 5000.

Έ, interj. hé! holà!

Έάν, conj. si. gr. anc.

Έαρ, τό, le printemps. gr. anc.

Έαρῖνα, ἡ, primevère. r. έαρ.

Έαρινός, ἡ, ὄν, de printemps.

Έαυτός, ἡ, ὄν, p. ex. : έαυτός μου, έαυτός σου, έαυτός του, moi-même, toi-même, soi-même.

Έβαλα, aor. de βάζω.

Έβαρέθην, aor. de βαρεισῶμαι.

Έβάλθην, aor. pass. de βάζω.

Έβγα, plur. έβγάτε, aor. impér. d'έβγαίνω.

Έβγάζω, V. Εὐγάζω. r. έββάλλω.

EΒΔ

Έβγαίνω, V. Εὐγαίνω. r. έκβαίνω.

Έβγαλα, aor. ind. Έβγαλε, aor. impér. Έβγάλθην, aor. pass. d'έβγάζω.

Έβγάνω, V. Εὐγάζω.

Έβγήκα, aor. d'έβγαίνω.

Έβδομάδα, ἡ, semaine. Η μεγάλη εβδομάδα, la semaine sainte.

Έβδομαδαριά, ἡ, livre des offices de la semaine.

Έβδομάρικος, η, ον, hebdomadaire.

Έβδομαδάρης, ὁ, semainier.

Έβδομηκοντα (gr. anc.) et έβδομηντα, soixante-dix.

Έβδομηκντάρης et έβδομηκντάρικος, adj. septuagénaire.

Έβδομηκντρια, ἡ, nombre de soixante-dix.

Έβδομον, adv. septièmement.

Ἐβδομος, *γ, ου*, septième. Ἐνα
 ἕβδομον, un septième.
 Ἐβενος, *ο*, ébène; ébénier.
 Ἐβενουργός, *ο*, ébéniste.
 Ἐβουλος, *ο*, hièble, *plante*. r. lat.
 Ἐβραϊζω, s'occuper d'hébreu.
 Ἐβραϊζων, *ο*, hébraïsant.
 Ἐβραϊκή, *ή*, juiverie ou quar-
 tier des Juifs.
 Ἐβραϊκός, *ή, ον*, hébraïque.
 Ἐβραιοπούλα, *ή*, petite Juive.
 Ἐβραῖος, *α, ου*, Hébreu, Juif.
 Ἐβραῖστι, *adv.* en hébreu.
 Ἐβράχην, aor. pass. de βρέχω,
 j'ai été mouillé.
 Ἐβρέξα, aor. act. de βρέχω.
 Ἐγγαστρούμυθος, *adj.* ventri-
 loque. gr. anc.
 Ἐγγάστρι, τό· ἐγγαστριά, *ή*,
 grossesse. r. ἐν, γαστήρ.
 Ἐγγάστρωμα, τό, l'action de ren-
 dre une femme enceinte. || Gros-
 sesse.
 Ἐγγαστρούωνω, rendre une femme
 enceinte. || Devenir grosse. Γυ-
 ναικα ἐγγαστρομένη, femme
 grosse. r. ἐν, γαστήρ.
 Ἐγγαστρωτής, *ο*, celui qui a
 rendu une femme enceinte.
 Ἐγγάστρωσις, *ή*, V. Ἐγγάστρωμα.
 Ἐγγαστρωτικός, *ή, ον*, qui a la

vertu de rendre une femme
 enceinte.
 Ἐγγαστρωτός, *adj.* qui peut de-
 venir grosse.
 Ἐγγίζω, toucher. Τοῦτο δὲν μὲ
 ἐγγίξει, cela ne me regarde
 pas. Ἐγγίξει, il convient.
 Ἐγγιγμυ et Ἐγγισμυ, τό· Ἐγγιξις,
ή, attouchement; toucher.
 Ἐγγονη et ἐγγονή, *ή*, petite-fille.
 Ἐγγόνι, τό· Ἐγγονος (gr. anc.), *ο*,
 petit-fils.
 Ἐγγραφος, *adj.* écrit, mis par
 écrit. gr. anc.
 Ἐγγράφως, *adv.* par écrit.
 Ἐγγήσις, *ή*, obligation; cau-
 tionnement. gr. anc.
 Ἐγγυητής, *ο*, garant, caution.
 Ἐγγυοῦμαι, garantir, répondre.
 Ἐγγύωνω, V. Γόβωνω.
 Ἐγεῖνα, aor. de γίνεμαι.
 Ἐγέρωνω, ériger, élever. r. ἐγείρω.
 Ἐγεσις, *ή*, érection.
 Ἐγείρα, *ή*, hégyre, ère des
 Mahométans. r. or.
 Ἐγενα et ἐγένεκα, aor. de γίνο-
 μι.
 Ἐγκάνις, τά. dédicace ou con-
 sécration d'une église.
 Ἐγκαινιάζω, consacrer une é-
 glise, etc. gr. anc. ἐγκαινίζω.

Ἐγκαινίσμα, τό, dédicace.
 Ἐγκαιρος, *adj.* opportun, com-
 mode. *gr. anc.* Ὠμι ἔγκαιρον,
 pain tendre.
 Ἐγκάλεσμα, τό, accusation ;
 sommation.
 Ἐγκάλεισις, ἡ, accusation ; dé-
 nonciation.
 Ἐγκαλέστης, ὁ, accusateur ; dé-
 lateur ; *fém.* ἡ ἐγκαλέστρα.
 Ἐγκάλλωπισμα, τό, embellisse-
 ment.
 Ἐγκάλῳ, accuser, dénoncer.
 Ἐγκαρδιακά, *adv.* de tout cœur.
 || Courageusement.
 Ἐγκάρδιος, *adj.* cordial.
 Ἐγκαρδίωμα, τό, encourage-
 ment. *r. εν, καρδία.*
 Ἐγκαρδιώνω, encourager.
 Ἐγκαρδίωσις, ἡ, encouragement.
 Ἐγκαρδιωτής, ὁ, celui qui en-
 courage.
 Ἐγκαρδιωτικός, ἡ, ὄν, encoura-
 geant.
 Ἐγκατάλειψις, ἡ, abandon.
 Ἐγκαταλείπω, abandonner.
 Ἐγκατοικος, ὁ, habitant.
 Ἐγκχυμα, τό, flétrissure du fer
 chaud. *gr. anc.*
 Ἐγκεντριζω, écussonner, gref-
 fer. *gr. anc.* || Inoculer.

Ἐγέντρισμα, τό, greffe. || Ino-
 culation.
 Ἐγκεντριστης, ὁ, celui qui gref-
 fe. || Inoculateur.
 Ἐγκεφαλος, ὁ, cerveau. *gr. anc.*
 Ἐγκινάρα, *V.* Ἀγκινάρα.
 Ἐγκλημα, τό, faute, crime. *gr.*
anc.
 Ἐγκληματικός, ἡ, ὄν, criminel.
 Ἐγκληματικῶς, *adv.* criminelle-
 ment.
 Ἐγκλίνω, incliner. *gr. anc.*
 Ἐγκλισις, ἡ, mode, *t. de gram-*
maire. || Inclination.
 Ἐγκλιτικός, *adj.* enclitique.
 Ἐγκλυστῆοι, τό, clystère.
 Ἐγκόλπιον et ἐγκόλπιον, τό, ima-
 ge ou relique qu'on porte sur
 la poitrine. *r. εν, κόλπος.*
 Ἐγκράτεια, ἡ, continence. || Abs-
 tinence. *gr. anc.*
 Ἐγκρατεύομαι, se contenir. ||
 S'abstenir.
 Ἐγκρατευτής et ἐγκρατής, *adj.*
 continent ; modéré.
 Ἐγκρεμνίζω, etc., *V.* Κρημνίζω.
 Ἐγκριτος, *adj.* excellent, par-
 fait.
 Ἐγκύκλιος, *adj.* circulaire. Ἐγ-
 κύκλιος ἐπιστολή, une circulai-
 re.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ἡ, encyclopédie. gr. anc.

Ἐγκωμιάζω, louer, prôner. gr. anc.

Ἐγκωμιασμα, τό, éloge.

Ἐγκωμιστής, ὁ, louangeur.

Ἐγκωμιστικός, ἡ, ὄν, louable.

Ἐγκωμιστός, ἡ, ὄν, digne de louange.

Ἐγκώμιον, τό, éloge. gr. anc.

Ἐγνοια, ἡ, souci; soin.

Ἐγνοιάζομαι, soigner, avoir soin.
 || Se mettre en peine, s'inquiéter. r. ἔγνοια.

Ἐγνοιαστής, ὁ, surveillant; censeur.

Ἐγνοιαστικά, adv. soigneusement.

Ἐγνοιαστικός, ἡ, ὄν, soucieux.

Ἐγχράπτω, graver. gr. anc.

Ἐγχειρίδιον, τό, traité, manuel, enchiridion. gr. anc.

Ἐγχειρίζω, remettre, consigner.
 r. ἐν, χεῖρ.

Ἐγχειρίσις, ἡ, consignation.

Ἐγχέω, verser, infuser. gr. anc.

Ἐγχυσις, ἡ, infusion.

Ἐγχώριος, adj. du pays. gr. anc.

Ἐγώ, pron. je, moi.

Ἐθά, adv. fi; nenni. || A présent.

|| Courage! || P. ἐθῶ, V. Ἐθῶ.

Ἐθαυά, adv. à présent; tout de suite.

Ἐθαυρος, τό, pavé, sol. gr. anc.

Ἐθεκεῖ. adv. là.

Ἐθέμ, ἡ, Éden ou paradis terrestre. r. hébr.

Ἐθεπιά, adv. ici.

Ἐθέττει, V. Ἐττει. r. fr. et, ainsi.

Ἐθικός, ἡ, ὄν, pron. poss. Ὁ ἐθικός μου, le mien; ὁ ἐθικός σου, le tien; ὁ ἐθικός του, le sien.

Οἱ ἐθικοί μου, mes parens. r. ἐθικός, spécial, ou ἴδιος, propre.

Ἐθικότητα, ἡ, parenté.

Ἐθικῶνω, rendre parent. || Adjuger; et ἐθικῶνομαι, devenir parent. || S'approprier.

Ἐθῶ, adv. de lieu de la première pers. ici (où je suis). Ἐθῶ καὶ ἐκεῖ, çà et là. Ἀπ' ἐθῶ καὶ ἐμπρός, désormais. Ὡς et ἕως ἐθῶ, jusqu'ici. r. ᾧδε.

Ἐθῶθεν, adv. de ce côté-ci.

Ἐζασα, aor., et ἐζῶσα, imparf. de ζῶ.

Ἐθελόκηχια, ἡ, méchanceté voutaire. r. ἐθελῶ, vouloir.

Ἐθελόκηχος, adj. méchant par préméditation.

Ἐθιμον, τό, coutume; rit.

Ἐθνάρχης, ὁ, gouverneur d'une nation, ou province. gr. anc.
 Ἐθνικά, *adv.* en payen.
 Ἐθνικός, ἡ, ὄν, payen, gentil.
 Ἐθνικότης, ἡ, paganisme.
 Ἐθνος, τό, nation. gr. anc.
 Ἐί, *interj.* hé! hola!
 Εἶδα, ες, ε, aor. de βλέπω.
 Εἰδέ, ρ. εἰ δέν, *conj.* sinon.
 Εἰδήμων, *adj.* savant, instruit.
 Εἰδήσις, ἡ, avis; notice. || Nouvelle, de εἶδω, savoir.
 Εἰδικά, *adv.* spécialement.
 Εἰδικός, ἡ, ὄν, spécial.
 Εἰδοποίημα, τό, εἰδοποιήσις, ἡ, avertissement; notification.
 Εἰδοποιητικός, ἡ, ὄν, qui avertit, qui notifie.
 Εἰδοποιητής, ὁ, celui qui donne avis; qui fait la notification.
 Εἰδοποιῶ, notifier; donner avis.
 Εἶδος, τό, espèce, sorte.
 Εἰδότης, *adv.* sciemment.
 Εἰδωλοθύσια, ἡ, sacrifice aux idoles.
 Εἰδωλοθύτης, ὁ, celui qui sacrifie aux idoles.
 Εἰδωλόθυτον, τό, ce qui a été immolé aux idoles. gr. anc.
 Εἰδωλόατρης, ὁ, idolâtre.
 Εἰδωλολατρία, ἡ, idolâtrie.

Εἰδωλολατρεύω, adorer des idoles; idolâtrer. r. εἰδωλολατρέω.
 Εἰδωλομανία, ἡ, fureur de l'idolâtrie. gr. anc.
 Εἰδωλον, τό, idole. gr. anc.
 Εἰκάζω, assimiler. gr. anc.
 Εἴκασμα, τό, assimilation.
 Εἰκόνα, ἡ, image; tableau; portrait. gr. anc. εἰκών.
 Εἰκονίζω, représenter en effigie.
 Εἰκονισματάκι, τό, petite image.
 Εἰκόνισμα, τό, image.
 Εἰκονιστής, ὁ, celui qui représente en effigie.
 Εἰκονοκλάστης, ὁ, iconoclaste.
 Εἰκονολογία, ἡ, iconologie.
 Εἰκονομάχος, ὁ, iconomaque.
 Εἰκονοστάσιον, τό, chaise, reliquaire.
 Εἰκοσάρι, τό, monnaie de 20 paras. r. εἴκοσι.
 Εἰκοσαριά, ἡ, vingtaine.
 Εἰκοσάρικος, η, ον, de vingt.
 Εἴκοσι, vingt. gr. anc.
 Εἰκοστός, ἡ, ὄν, vingtième. Εἰκοστός πρῶτος, vingt-unième; εἰκοστός δεύτερος, vingt-deuxième, etc.
 Εἰκών, V. Εἰκόνα.
 Εἰλικρίνεια, ἡ, sincérité, naïveté. || Pureté.

- Εἰλικρινής, *adj.* sincère ; naïf.
 Εἰλικρινῶς, *adv.* sincèrement,
 naïvement.
 Εἰλικρινότης, *V.* Εἰλικρίνεια.
 Εἶμι, εἶσαι, εἶναι, je suis, tu
 es, il est. Εἶναι ἕνας χρόνος, il
 y a un an. Πῶς εἶσαι ; comment
 vous portez-vous ? Εἶναι διὰ
 θάνατον, il est sur le point de
 mourir. *r.* εἶμι.
 Εἶμαρμένον, ἡ, *hell.* le destin.
 Εἶναι, τό, *hell.* l'être, l'existen-
 ce (*inf.* d'εἶμι).
 Εἰρημένος, η, ον, *part.* dit, dite.
 Εἰρήνευμα, τό, pacification.
 Εἰρηνευμένα, *adv.* paisiblement.
 Εἰρηνευμός, ό, pacification.
 Εἰρηνευτής, ό, pacificateur.
 Εἰρηνεύω, pacifier. *gr. anc.*
 Εἰρήνη, ἡ, *paiv.* *gr. anc.*
 Εἰρηνικά, *adv.* en paix.
 Εἰρηνικός, ἡ, όν, pacifique, pai-
 sible. *gr. anc.*
 Εἰρηνικῶς, *adv.* pacifiquement,
 paisiblement.
 Εἰρηνοποιητής et εἰρηνοποιός, ό,
 pacificateur.
 Εἰρηνοποιήσεις, ἡ, pacification.
 Εἰρηνοποιῶ, pacifier. *gr. anc.*
 Εἰρωνία, ἡ, ironie. *gr. anc.*
 Εἰρωνικός, *adj.* ironique.

- Εἰρωνικῶς, *adv.* ironiquement.
 Εἷς, μία, ἓν, un, une.
 Εἰς, *prép.* en, dans, à, au, etc.
 Εἰς τί τρόπον ; de quelle ma-
 nière ? Εστάθη θαυμασμένος εἰς
 τὸ νὰ με ἴδῃ, il fut étonné en
 me voyant.
 Εἰσάγω, introduire. *gr. anc.*
 Εἰσπαγωγή, ἡ, introduction.
 Εἰσπαγωγικός, ἡ, όν, introductif.
 Εἰσπαγωγός, ό, introducteur.
 Εἰσάκουσμα, τό· εἰσάκουσις, ἡ,
 l'action d'exaucer ou d'être
 exaucé.
 Εἰσκαουστής, ό, celui qui exau-
 ce ; *fém.* ἡ εἰσκαουστρα.
 Εἰσκαουστός, ἡ, όν, qui peut
 être exaucé. || *V.* Ἐξκαουστός.
 Εἰσακούω, exaucer. *gr. anc.*
 Εἰσβολή, ἡ, assaut, attaque. ||
 Invasion. *gr. anc.*
 Εἰσδρομή, ἡ, incursion.
 Εἰσόδημα et εἰσόδημα, τό, re-
 venu, rente. *r.* τὰ εἰσόδια.
 Εἰσοδέω, entrer. *r.* εἰς, όδός.
 Εἰσόδια, τά, la présentation de
 la Vierge. *m. r.*
 Εἴσοδος, ἡ, entrée. *gr. anc.*
 Εἰσπνοή, ἡ, inspiration.
 Εἴτε, *conj.* ou, soit.
 Ἐκ, devant une cons. ; ἐξ, de-

vant une voy. *prép. hell. de.*
 Ἐξ τούτου, de cela. Ἐξ ἐναν-
 τίας, au contraire.
 Ἐκάθησα, aor. de κάθουμι.
 Ἐκαστος, *adj.* chacun. gr. anc.
 Ἐκατόγραμμον et Ἐκατόγραμμα, τόν, hectogramme.
 Ἐκατόλιτρον, τόν, hectolitre.
 Ἐκατόμετρον, τόν, hectomètre.
 Ἐκατονταετής, ό, centenaire.
 Ἐκατόν, cent. gr. anc.
 Ἐκατοντάθκ, ή, centaine. Ἐκα-
 τοντάθκις, à ou par centaines.
 Ἐκατονταετηρίς, ή, espace de
 cent ans, siècle.
 Ἐκατόνταρχος, ό, capitaine; cen-
 turion. gr. anc.
 Ἐκατονταπλασιάζω, centupler.
 Ἐκατονταπλασίονα, *adv.* au cen-
 tuple.
 Ἐκατονταπλάσιος, *adj.* centuple.
 Ἐκατοστής, ή, centaine.
 Ἐκατοστής, ή, όν, centième. Ἐνα
 Ἐκατοστόν, un centième. Ἐκα-
 τοσταίς, à ou par centaines.
 Ἐκατόχειρ, *adj.* à cent bras.
 Ἐκαψα, p. ἔκαυσα, aor. de καίω.
 Ἐκβάζω, ἐκβάνω et ἐκβαίνω, V.
 Εὐβάζω.
 Ἐκβασίς, ή, succès; réussite.
 Ἐκβολή, ή, sortie impétueuse. ||

Éjaculation. || Embouchure d'un
 fleuve.
 Ἐκδοραμα, τό, excoriation.
 Ἐκδέρνω, excorier. r. ἐκ, δέρω.
 Ἐκδικαίωω, venger. || Justifier.
 Ἐκδίκησις, ή, vengeance; re-
 vanche. gr. anc.
 Ἐκδικητής, ό, vengeur.
 Ἐκδικητικός, ή, όν, vindicatif.
 Ἐκδικητός, ή, όν, qu'on peut
 venger.
 Ἐκδικῶ, venger. Ἐκδικούμαι, se
 venger.
 Ἐκδοσις, ή, édition. || Dimissoire.
 Ἐκδότης, ό, éditeur.
 Ἐκδρομή, ή, excursion; sortie
 des assiégés. gr. anc.
 Ἐκδύνω, déshabiller, dépouil-
 ler. Ἐκδύνομαι, se déshabiller.
 Ἐκεῖ, *adv.* de lieu de la troisième
pers. là (où il est). Ἀπ' ἐδῶ
 ἔως ἐκεῖ, d'ici jusque là. Πρὸς
 ἐκεῖ, vers ce côté-là. Ἐκεῖ ὅπου,
 tandis que.
 Ἐκεῖθεν, *adv.* de là.
 Ἐκεῖνηα et ἐκεῖνοα, p. ἐκεῖνον,
 ἐκεῖνην, V. Ἐκεῖνος.
 Ἐκεῖνος, η, ου, celui, celle, ce,
 cet. Ἐκεῖνος ἐκεῖ, celui-là.
 Ἐκθαμβος, *adj.* étonné, stupé-
 fait. gr. anc.

Ἐκθαμβητικός, ἡ, ὄν, étonnant.
 Ἐκθαμβῶ, étonner, stupéfier.
 Ἐκθεσις, ἡ, exposition.
 Ἐκθέτω, exposer, expliquer.
 Ἐκθέτης et ἐκθέτων, ὁ, l'exposant. r. ἐκτίθημι.
 Ἐκκλεισις, ἡ, exclusion.
 Ἐκκλησία, ἡ, église. gr. anc.
 Ἐκκλησιοποῦλα, ἡ, chapelle.
 Ἐκκλησιάζω, faire la cérémonie des relevailles. || Relever de couche, aller à l'église après ses couches, comme ἐκκλησιάζουμι.
 Ἐκκλησιάρχης, ὁ, marguillier.
 Ἐκκλησιαστικά, *adv.* ecclésiastiquement.
 Ἐκκλησιαστικός, ἡ, ὄν, ecclésiastique; *subst.* un ecclésiastique.
 Ἐκκλητος, ὁ, appel. r. ἐκ, καλέω.
 Ἐκκλίνω, décliner. gr. anc.
 Ἐκκρεμές, τό, balancier, pendule. r. ἐκκρεμές, suspendu à.
 Ἐκλαμπρος, *adj.* illustre.
 Ἐκλαμπρότης, ἡ, excellence. Ἡ ἐκλαμπρότης σου, votre excellence.
 Ἐκλαμπρύνω, illustrer. || Eclairer. gr. anc.
 Ἐκλέγω, choisir, élire. gr. anc.
 Ἐκλειπτική, ἡ, l'écliptique.

Ἐκλειψίς, ἡ, éclipse. gr. anc.
 Ἐκλεκτά, *adv.* de choix; excellentement.
 Ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, choisi. || Ἐλυ. || excellent.
 Ἐκλεξις, ἡ, choix.
 Ἐκλογή, ἡ, choix. || Élection. || Églogue. gr. anc.
 Ἐκμίσθωσις, ἡ, fermage, bail.
 Ἐκνευρίζω, énerver. r. ἐκ, νεῦρον.
 Ἐκνεύρωμα, τό, exténuation.
 Ἐκνευρῶ, exténuer, énerver.
 Ἐκόπην, aor. ind. pass. de κόπτω.
 Ἐκούσιος, *adj.* volontaire.
 Ἐκουσίως, *adv.* volontairement; volontiers.
 Ἐκπληξις, ἡ, étonnement.
 Ἐκπληρῶ, accomplir, consommer. || Suppléer.
 Ἐκπλήρωσις, ἡ, accomplissement. || Supplément.
 Ἐκπλήττω, étonner, stupéfier.
 Ἐκπομπή, ἡ, émission.
 Ἐκπόρευσις, ἡ, procession.
 Ἐκπορευτικός, ἡ, ὄν, qui a la vertu ou la force de produire.
 Ἐκπορευτός, *adj.* qui procède.
 Ἐκπορεύω, produire; *au pass.* procéder.
 Ἐκρεμές, τό, pendule. r. κρεμᾶν.

Ἐκριζώνω, etc., V. Ξερίζωνω.
 Ἐκστασις, ἡ, extase. gr. anc.
 Ἐκστατικός, ἡ, ὄν, extatique;
 stupéfait.
 Ἐκτείνω, tendre. gr. anc.
 Ἐκτέλεισις, ἡ, accomplissement;
 achèvement. || Exécution.
 Ἐκτελεστής, ὁ, exécuteur.
 Ἐκτελεστικός, ἡ, ὄν, exécutif. Τὸ
 ἐκτελεστικόν et τὸ ἐκτελεστικόν
 σῶμα, le pouvoir exécutif.
 Ἐκτελής, *adj.* parfait, achevé.
 Ἐκτελῶ, accomplir, consommer;
 achever. || Exécuter. gr. anc.
 Ἐκτη, ἡ, s. ent. ὥρα, sexte.
 Ἐκτον, *adv.* sixièmement.
 Ἐκτος, *adj.* sixième. Τὸ ἕκτον,
 le sixième.
 Ἐκτός, *prep.* excepté.
 Ἐκτραχηλίζω, rompre le cou.
 Ἐκτρέπω, abatardir; *au pass.*
 dégénérer.
 Ἐκτροπή, ἡ, dégénération.
 Ἐκρώνησις, ἡ, exclamation. || Pu-
 blication.
 Ἐκρωνῶ, s'écrier. || Proclamer. ||
 Prononcer. gr. anc.
 Ἐκχύνω, couler. gr. anc. ἐκχύο-
 μι.
 Ἐκχυσις, ἡ, écoulement, sour-
 ce.

Ἐλα, ἐλάτε, aor. impér. d'ἔρχο-
 μι, viens, venez. Ἐλα, *par-*
ticule exhortative, allons! cou-
 rage!
 Ἐλα, τό, arrivée. r. ἐλεύθω.
 Ἐλαθῶ, ρ. Ἐλα ἐθῶ, viens ici.
 Ἐλαία, ἡ, olive; olivier.
 Ἐλαιόκουκουτζον, τό, noyau d'o-
 live. r. ἐλαία, κόκκος.
 Ἐλαιόλαθον, τό, huile d'olive.
 Ἐλαιότοπος, ὁ, lieu planté d'oli-
 viers.
 Ἐλαιοτριβεῖον, τό, moulin à huile.
 Ἐλαιόφυτον, τό, plant d'oliviers.
 Ἐλαίων, V. Ἐλαιότοπος.
 Ἐλαυθάσθη, aor. pass. de λαυ-
 θάνω.
 Ἐλάσσων, ἡ, s. ent. πρότασις,
 la mineure, *t. de logique*.
 Ἐλαστικόν, τό, élasticité, ressort.
 Ἐλάτη, ἡ ἔλατος, ὁ, sapin.
 Ἐλατήριον, τό, ressort.
 Ἐλάττωμα, τό, défant, vice.
 Ἐλαττωματικός, ἡ, ὄν, defec-
 tueux, vicieux.
 Ἐλαφάκι, τό, faon.
 Ἐλαφήσις, ἰα, ον, de cerf.
 Ἐλάφι, τό, cerf. gr. anc. ὁ ἔλα-
 φος.
 Ἐλαφουέρατον, τό, corne de cerf.
 Ἐλαφουνήμι, τό, chasse au cerf.

- Ἐλαροκυνηγός, ὁ, chasseur de cerfs. r. ἔλαρος, κυνηγός.
 Ἐλαρόπουλον, V. Ἐλαράκι.
 Ἐλαρος, ἡ, biche. gr. anc.
 Ἐλαρῶς, *adv.* légèrement.
 Ἐλαρρία, ἡ, agilité. gr. anc.
 Ἐλαρροκαροδίξω, soulager le cœur.
 Ἐλαρροκαύκαλος, *adj.* qui a une tête légère, p. ἔλαρροκέφαλος.
 Ἐλαρρολόγος, ὁ, diseur de riens.
 Ἐλαρρομούαλος, *adj.* léger, inconséquent. r. μυελός.
 Ἐλαρρόνοια, ἡ, légèreté d'esprit; imprudence.
 Ἐλαρρόνοους, *adj.* qui a l'esprit léger. r. ἔλαρρός, νοῦς.
 Ἐλαρρόπετρα, ἡ, pierre ponce.
 Ἐλαρροπιστία, ἡ, crédulité.
 Ἐλαρρόπιστος, *adj.* crédule.
 Ἐλαρρόποδας, ὁ, qui court comme un cerf. r. ποῦς, *gén.* ποδός.
 Ἐλαρρός, ἡ, ὄν, léger, svelte, agile. gr. anc.
 Ἐλαρρότης, ἡ, légèreté; agilité.
 Ἐλαρρούτζικος, *dim.* d'ἔλαρρός.
 Ἐλαρρόνω, alléger, soulager.
 Ἐλάρωμα, τό· ἐλάρωσις, ἡ, allègement.
 Ἐλαρρώνω, V. Ἐλαρρόνω.
 Ἐλαρρωτής, ὁ, celui qui allège, qui soulage.
- Ἐλαρχα, *aor. ind.* de λαχάινω.
 Ἐλάχιστος, ἡ, ὄν, le plus petit. Τοῦλάχιστου, du moins.
 Ἐλεγμτικός, ἡ, ὄν, qui blâme.
 Ἐλεγτός, ἡ, ὄν, blâmable.
 Ἐλεγμός, V. Ἐλεγμος.
 Ἐλεγξις, ἡ, blâme, censure.
 Ἐλεγχος, τό, même sign. || Table, *index* (*en latin* elenchus).
 Ἐλέγχω, blâmer, censurer. || Faire des reproches. gr. anc.
 Ἐλεινῶς, *adv.* misérablement.
 Ἐλεινός, ἡ, ὄν, misérable.
 Ἐλεμνητής, ὁ, personne charitable; *fém.* ἡ ἐλεμνητήρα.
 Ἐλεμνητικός, ἡ, ὄν, charitable; compatissant; *subst.* V. Ἐλεμνητής.
 Ἐλεμνησοῦμαι, exercer la charité.
 Ἐλεμνησύνη, ἡ, aumône; charité.
 Ἐλήμων, *adj.* charitable, miséricordieux. gr. anc.
 Ἐλειά, ἡ, mouche qu'on met au visage.
 Ἐλείος, ὁ, souris, rat, loir.
 Ἐλείτρωσκον, τό, sauge, *plante*.
 Ἐλείου, τό, aunée, *plante*.
 Ἐλεος, ὁ, miséricorde, grâce.
 Ἐλευθερα, *adv.* librement. || Sans façon.
 Ἐλευθερία, ἡ, liberté. || Agilité.

Ἐλευθέριος, *adj.* libéral, généreux. gr. anc.

Ἐλευθεριότης, ἡ, libéralité; générosité.

Ἐλεύθερος, ἔρα, ον, libre. || Ἀγί-
le. Ἐλεύθερος ἀπό δόσιμον, franc
d'impôt.

Ἐλευθεροστομία, ἡ, liberté dans
le discours; franc-parler.

Ἐλευθεροψυχία, ἡ, générosité.

Ἐλευθερόψυχος, *adj.* généreux,
magnanime. r. ψυχή.

Ἐλευθέρωμα, τό, délivrance.

Ἐλευθερώνω, délivrer; affran-
chir. gr. anc. ἔλευθερόω.

Ἐλευθέρωσις, ἡ, affranchisse-
ment; délivrance. gr. anc.

Ἐλευθερωτής, ὁ, libérateur; féin.
ἡ ἐλευθερώτρια.

Ἐλευθερωτική, τό, rançon.

Ἐλευσις, ἡ, venue, arrivée.

Ἐλέφαντας, ὁ, éléphant.

Ἐλεφαντινον, τό, ivoire.

Ἐλεφαντινος, η, ον, d'ivoire.

Ἐλεφαντοδόντι, τό, ivoire ou
dent d'éléphant. r. ὀδοῦς.

Ἐλεφαντομάνικον, τό, manche
d'ivoire. r. lat. manus.

Ἐליά, V. Ἐλαία. || V. Ἐλειά.

Ἐλίχι, τό, grande ourse, *con-*
stellation. gr. anc. ἡ ἐλική.

Ἐλιόλαθρον, etc., V Ἐλιόλαθρον.

Ἐλκος, τό, ulcère. gr. anc.

Ἐλκυσίς, ἡ, attraction.

Ἐλκυστικός, ἡ, ὄν, attrayant;
attractif.

Ἐλκύω et Ἐλκω, attirer.

Ἐλλάδα et Ἑλλάς, ἡ, la Grèce.

Ἐλλέβορος, ὁ, ellébore, *plante.*

Ἐλλειπής, *adj.* défectueux.

Ἐλλειψίς, ἡ, défectuosité. || Man-

que. Διά ἔλλειψιν βοήθειας,
faute de secours. Χωρίς ἔλλει-
ψιν, sans faute.

Ἑλληγν, ὁ, Grec, Hellène.

Ἑλληνας, V. Ἑλληγν.

Ἑλληγνίζω, parler ou écrire la
langue hellénique.

Ἑλληγνικά, *adv.* à la manière
des Grecs. || Suivant la langue
hellénique.

Ἑλληγνικός, ἡ, ὄν, hellénique,
grec.

Ἑλληγνισμός, ὁ, hellénisme.

Ἑλληγνιστής, ὁ, helléniste.

Ἑλλόγιμος, η, ον, disert.

Ἑλυτζής, ὁ, ambassadeur. r. or.

Ἐπίδα, V. Ἐπίς.

Ἐπίζω, espérer. gr. anc.

Ἐπίς, ἡ, espoir, espérance.

Ἐτζής, V. Ἐλυτζής.

Ἐμβια, V. Ἐμπα. r. ἐμβίανω.

Ἐμβάζω, introduire, insérer.
 Ἐμβαίω, entrer. Ἐμβαίω ἐγγυ-
 τῆς, je garantis, je me rends
 caution. Αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὴν
 δουλείαν, il se mit à l'œuvre.
 Ἐμβαίνεις εἰς τὸν κίνδυνον, tu
 t'exposes au péril. Ἐμβῆκε ῥά-
 φτης, il se mit tailleur.
 Ἐμβατμα, τό, entrée.
 Ἐμβατμένος, η, ου, aor. part.
 pass. d'ἐμβαίω.
 Ἐμβασμος, ὁ, tout vent qui porte
 dans l'intérieur des golfes. V.
 Ἐγχιλος.
 Ἐμβόλιμος, *adj.* intercalaire.
 Ἐμβρουν, τό, embryon.
 Ἐμέ, ἐμένα, acc. d'ἐγώ.
 Ἐμετιόν, τό, vomitif. r. ἐμέω.
 Ἐμετός, ὁ, vomissement.
 Ἐμήνης, ὁ, garde, gardien. r. or.
 Ἐμήρης, ὁ, émir, *titre des des-*
cendans de Mahomet.
 Ἐμέσως, *adv.* médiatement.
 Ἐμπα, τό, ἐμπασιά, ἡ, entrée.
 r. ἐμβαίω, d'ἐν et βαίω.
 Ἐμπάζω, V. Ἐμβάζω.
 Ἐμπλήης, *adj.* maladif.
 Ἐμπλήῳ, p. ex. : Τι μὲ ἐμπλήῳ ;
 en quoi cela m'intéresse-t-il?
 Ἐμπαίγμα, τό, ἐμπαίγμος, ὁ,
 mequerie, tour joué.

Ἐμπαίζω, se moquer. gr. anc.
 Ἐμπαίκτης, ὁ, moqueur, rail-
 leur; fém. ἡ ἐμπαίκτηρις.
 Ἐμπαίω, V. Ἐμβαίω.
 Ἐμπαينوθήναι, entrer et sortir.
 r. ἐν, βαίω, ἐκ, βάλω.
 Ἐμπαυόξυλον, τό, ébène.
 Ἐμπαυος, ὁ, ébène. r. it.
 Ἐμπαυσιστής, ὁ, introducteur.
 Ἐμπαυμα, V. Ἐμβασμα.
 Ἐμπειρία, ἡ, expérience.
 Ἐμπειρος, η, ου, expérimenté ;
 habile. gr. anc.
 Ἐμπερόδευμα, τό, embarras, em-
 brouillement.
 Ἐμπεροδυμένα, *adv.* pêle-mêle.
 Ἐμπεροδυτής, ὁ, hrouillon, in-
 trigrant; fém. ἡ ἐμπεροδυτήρις.
 Ἐμπεροδυτικός, ἡ, ὄν, embar-
 rassant.
 Ἐμπεροδύω, embarrasser, em-
 brouiller. r. ἐν, περί, θέω.
 Ἐμπεριέχω, V. Περιέχω.
 Ἐμπήγμα, τό, l'action de ficher.
 Ἐμπήγω et ἐμπήγω, ficher, en-
 foncer. r. ἐμπήγνυμι.
 Ἐμπιστευμένα, *adv.* avec con-
 fiance. || En confidence.
 Ἐμπιστευμένος, η, ου, affidé.
 Ἐμπιστευόμενος, η, ου, confié. ||
 Confiant.

Ἐμπιστευτός, ἡ, ὄν, qu'on peut confier. || Affi lé.

Ἐμπιστεύω, confier; *au pass.* se fier. || Confier, commettre.

Ἐμπιστοσύνη, ἡ, confiance. || Confidence.

Ἐμπλάστρον, τό, emplâtre ou cataplasme. gr. anc.

Ἐμπλάστρωμα, τό, application d'un cataplasme.

Ἐμπλάστρώνω, appliquer un emplâtre ou cataplasme.

Ἐμπλεγμα, τό, embrouillement.

Ἐμπλεγμένος, η, ου, part. passé pass. d'ἐμπλέκω.

Ἐμπλέκω, embrouiller. || Impliquer. gr. anc.

Ἐμπνευμα, τό, inspiration.

Ἐμπνευσις, ἡ, même sign.

Ἐμπνέω, inspirer. gr. anc.

Ἐμποδίζω, empêcher. || Défendre.

Ἐμπόδιον, τό, obstacle, empêchement. gr. anc.

Ἐμπόδισμα, τό, même sign.

Ἐμποδιστής, ὁ, celui qui empêche; fém. ἡ ἐμποδίστρα.

Ἐμποδιστικός, ἡ, ὄν, qui entrave, qui empêche.

Ἐμπόλιον, ἡ, voile, bonnet.

Ἐμπόλιον, τό, ente, greffe. r. ἐμβολή.

Ἐμπολιάζω, enter. || Inoculer. || Se couvrir d'un bonnet.

Ἐμπολισμα, τό, greffe. || Inoculation.

Ἐμπόριον, τό, commerce, négoce. gr. anc. ἐμπορία.

Ἐμπορος, ὁ, négociant.

Ἐμποροῦν, pouvoir. Δέν ἐμποροῦν, ne pouvoir. || Être malade. r. ἐν, πόρος.

Ἐμπρησμός, ὁ, incendie.

Ἐμπρηστής, ὁ, incendiaire.

Ἐμπρηστῆν, τό, brûlot.

Ἐμπρός, adv. avant. Πρὸς ἐμπρός, en avant, plus avant.

Ἀπὸ ἄνω καὶ ἐμπρός, désormais.

Ἡ ὥρα πηγαίνει ἐμπρός, l'horloge avance. r. ἐμπροσθεν.

Ἐμπροσθεν, adv. et prép. devant.

Ἐδῶ ἐμπροσθεν, ci-devant.

Κατ' ἐμπροσθεν, vis-à-vis. Ἐμπροσθεν ἀπὸ, près de.

Ἐμπροσθινός, ἡ, ὄν, qui est devant. gr. anc. ἐμπρόσθιος.

Ἐμπυάζω, suppurer.

Ἐμπύασμα, τό, suppuration.

Ἐμπυαστικός, ἡ, ὄν, suppuratif.

Ἐμπυον, τό, pus. r. ἐν, πύον.

Ἐμπυρος οὐρανός, ὁ, l'empyrée.

- Ἐμφάνομαι, apparaître.
 Ἐμφάνεια, ἡ, apparition.
 Ἐμφανής, *adj.* p. ex. : Γίνομαι ἔμφανής, apparaître.
 Ἐμφανισμός, ὁ, apparition.
 Ἐμφασις, ἡ, emphase. gr. anc.
 Ἐμφατικός, ἡ, ὄν, emphatique.
 Ἐμφραξις, ἡ, obstruction.
 Ἐμφράττω, obstruer. gr. anc.
 Ἐμφύλιος, *adj.* civil, national.
 Ἐμφύλιος πόλεμος, guerre civile.
 Ἐμφύσημα, τό, l'action de souffler dans ; inspiration.
 Ἐμφυσῶ, souffler dans ; iuspirer.
 Ἐμφυτεύω, V. Φυτεύω.
 Ἐμφυτος, *adj.* inné. r. ἐν, φύω.
 Ἐμφύχος, *adj.* animé. gr. anc.
 Ἐμφύχωμα, τό, animation.
 Ἐμφυχώνω, animer, d'ἐμφυχόω.
 Ἐμφυχωτικός, ἡ, ὄν, qui a la vertu d'animer.
 Ἐμφύχωσις, ἡ, animation.
 Ἐν, *prép.* hell. en, dans. Ἐν ᾧ, tandis que, puisque. Ἐν συντόμῳ, bref. Ἐν ταύτῳ, en même temps. Ἐν τῷ ἄμα ὁποῦ, aussitôt que.
 Ἐν et ἔνα, neut. de ἕνας ou εἷς.
 Τὸ ἐν, l'unité.
 Ἐναγής, *adj.* hell. excommunié, engagé, *t.* de diplomatie turque.

- Ἐναγκαλλίζομαι, embrasser.
 Ἐναγόμενος, η, ου, accusé.
 Ἐνάγων, ὁ, accusateur ; fé.m. ἡ ἐνάγουσα. r. ἐνάγω, accuser.
 Ἐνάδα, ἡ, unité. gr. anc. ἐνάς.
 Ἐναλλαγή, ἡ, énalage, *figure*.
 Ἐνανθρωπίζω, s'incarner, se faire homme. r. ἐν, ἄνθρωπος.
 Ἐνανθρώπισις, ἡ, incarnation.
 Ἐναντισμός, ὁ, contradiction.
 Ἐναντίον, *prép.* contre.
 Ἐναντίας, ἰα, ου, contraire. Ἐξ ἐναντίας, *hell.* au contraire.
 Ἐναντιότης, ἡ, opposition ; contrariété. Ἐναντιότης τῆς τύχης, adversité de la fortune.
 Ἐναντιοῦμαι, V. Ἐναντιώνομαι.
 Ἐναντίωμα, τό, opposition.
 Ἐναντιωματικός, ἡ, ὄν, contraire ; adversatif.
 Ἐναντιώνομαι, s'opposer || Contredire.
 Ἐναντίως, *adv.* au contraire.
 Ἐναντίωσις, ἡ, opposition, contrariété.
 Ἐναντιωτής, ὁ, opposant ; contrariant.
 Ἐναντιωτικός, ἡ, ὄν, V. Ἐναντιωματικός.
 Ἐνάρετα, *adv.* vertueusement.
 Ἐνάρετος, *adj.* vertueux.

Ένας, μία, ένα, un, une. Καθ' ένα, chacun. Ένα με τὸ ἄλλο, l'un portant l'autre. Ένας ένας et μία πρὸς μίαν, un à un, une à une. Πιρὰ ένα, moins un. Μὲ μίαν, s. ent. στιγμῆς, en un instant; Ένα, *adverbialement*, d'abord (ἄλλο καί, ensuite). gr. anc. εἷς, μία, ἓν.

Ένασχοιοῦμαι, s'occuper à.

Ένδκλήριον, τό, dimissoire.

Ένδειξ, *adj.* indigent.

Ένδεια, ή, indigence. gr. anc.

Ένδεικτικός, ή, όν, indicatif.

Ένδειξις, ή, indication; preuve.

|| Μοτρε, parade. gr. anc.

Ένδεκα, onze. gr. anc.

Ένδεκάγωνον, τό, endécagone.

Ένδέκατος, *adv.* onzièmement.

Ένδέκατος, ή, ου, onzième.

Ένδεχόμενος, ή, ου, possible;

éventuel. Κατὰ τὸ ένδεχόμενον,

selon les conjonctures. Τὸ έν-

δεχόμενον, le futur contingent.

Ένδοξ, ένδοξεν, *hell.* V. Μέσα.

Ένδοξος, *adj.* glorieux; illustre.

Ένδοξότης, ή, célébrité. Η έν-

δοξότης σου, votre excellence,

titre d'honneur.

Ένδόσθιον, V. Έντόσθιον.

Ένδυμα, τό, habillement; habit, vêtement. gr. anc.

Ένδυμασιά, ή, habit complet.

Ένδυναμωμα, τό, l'action de fortifier, de corroborer.

Ένδυναμώνω, fortifier, corroborer, renforcer, d'ένδυναμώω.

Ένδυναμώσεις, ή, renfort.

Ένδυναμωτής, ό, celui qui renforce.

Ένδυναμωτικός, ή, όν, fortifiant, corroboratif.

Ένδυτικός, ή, όν, dont on peut se vêtir.

Ένδύω et ένδύω, vêtir, habiller.

Ένδυτής, ό, valet de chambre.

Ένδύτρια, ή, femme de chambre.

Ένέδρα, ή, embûche. gr. anc.

Ένεδρευτικός, ή, όν, insidieux.

Ένεδρεύω, embusquer, tendre des pièges. gr. anc.

Ένεδρότοπος, ό, embuscade.

Ένεκα, *piép.* à cause de.

Ένέργεια, ή, activité. || Force, vertu, efficacité. gr. anc.

Ένέργημα, τό, opération.

Ένεργής, *adj.* efficace.

Ένεργητής, ό, qui agit, qui opère; fém. ή ένεργήτρια.

Ένεργητικός, ή, όν, actif; efficace.

Ἐνεργητικῶς, *adv.* activement; efficacement.

Ἐνεργοποιῶ, activer. r. ἐνεργός, ποιῶ.

Ἐνεργούμενος, ὁ, énergumenc.

Ἐνεργῶν, τό, agent.

Ἐνεργῶ, agir, opérer. gr. anc.

Ἐνεστῶς, ὁ, présent, *t. de grammair.*

Ἐνέχομαι, avoir part.

Ἐνέχυρον, τό, gage. || Otage.

Ἐνθύμος, *adj.* fermenté.

Ἐνθύμωμα, τό, fermentation.

Ἐνθύμωω, fermenter.

Ἐνθέρμος, *adj.* ardent. gr. anc.

Ἐνθέρμως, *adv.* ardemment.

Ἐνθουσιασμός, ὁ, enthousiasme.

Ἐνθουσιαστής, ὁ, enthousiaste.

Ἐνθρονιάζω, installer; introniser. r. ἐν, θρόνος.

Ἐνθρονιάσις, ἢ ἐνθρονιασμός, ὁ, installation; intronisation.

Ἐνθύμημα, τό, souvenir. || Enthymème, *t. de logique.*

Ἐνθύμησις, ἢ, mémoire, souvenir. r. ἐν, θυμός.

Ἐνθυμητής, ὁ, celui qui rappelle à la mémoire.

Ἐνθυμητικόν, τό, la mémoire.

Ἐνθυμητικός, ἢ, ὄν, digne de mémoire.

Ἐνθυμητός, ἢ, ὄν, mémorable.

Ἐνθυμίζω, faire ressouvenir.

Ἐνθυμῶμαι, se souvenir.

Ἐνιαύσιος, *adj.* anniversaire.

Ἐνιαυτός, ὁ, au, annéc. gr. anc.

Ἐνικός, ἢ, ὄν, unique, singulier. gr. anc.

Ἐνίστε, *adv. hell.* quelquefois.

Ἐνίσχύω, conforter; corroborer.

Ἐνιάτη, ἢ, s. ent. ὄρα, none.

Ἐννιάτου, *adv.* neuvièmement.

Ἐννιάτος, η, ου, neuvième.

Ἐννέα, neuf. gr. anc.

Ἐννιάμερον, τό, neuvaine.

Ἐννεακόσιοι, ιαίς, ια, neuf cents.

Ἐννεακοσιστός, ἢ, ὄν, neuf centième.

Ἐννεήκοντα (gr. anc.) et ἐννεήκοντα, quatre-vingt-dix.

Ἐννεηκονταριά, ἢ, le nombre de 90. || Femme de 90 ans.

Ἐννεηκοντατήρ et ἐννεηκοντάρης, *adj.* nonagénaire.

Ἐννεηκοντάριος, *adj.* de quatre-vingt-dix. || Nonagénaire.

Ἐννεηκωστός, ἢ, ὄν, quatre-vingt-dixième.

Ἐννοια, ἢ, idéc. || V. Ἐγνοια.

Ἐννοιάζομαι, etc., V. Ἐγνοιάζομαι.

Ἐνοιαίωρας, ὁ, locataire.

Ἐννοεῖω, gouverner une pa-
roisse.

Ἐννορίζ, ἡ, paroisse, cure.

Ἐννορίτης, ὁ, paroissien. || Curé.

Ἐνότης, ἡ, unité. gr. anc.

Ἐνούλα, ἡ, aunée, *plante*.

Ἐνοχληρός, ἡ, ὄν, importun.

Ἐνόχλησις, ἡ, importunité.

Ἐνοχλητικός, ἡ, ὄν, ennuyeux,
importun.

Ἐνοχλῶ, ennuyer, importuner.

Ἐνοχος, *adj.* coupable. gr. anc.

Ἐνσπαρῶνομαι, s'incarner.

Ἐνσάρκωσις, ἡ, incarnation.

Ἐνσπάζω, instiller; faire couler
dans. gr. anc.

Ἐνστασις, ἡ, instance. gr. anc.

Ἐνστατικός, ἡ, ὄν, instant.

Ἐνστατικῶς, *adv.* instamment.

Ἐντάμα, *adv.* p. ἐν τῷ ᾄμα,
en même temps; ensemble.

Ἐνταφία, τά, V. Ἐνταφιάσις.

Ἐνταφιάζω, inhumer. gr. anc.

Ἐνταφιάσις, ἡ ἢ ἐνταφίασμα, τό,
et ἐνταφιασμός, ὁ, enterrement,
funérailles.

Ἐνταφιαστής, ὁ, fessoyeur.

Ἐντέλεια, ἡ, perfection; achève-
ment.

Ἐντελέστατα, *adv.* complète-
ment.

Ἐντελής, *adj.* parfait, achevé.
gr. anc. r. ἐν, τέλος.

Ἐντελῶς, *adv.* entièrement; par-
faitement.

Ἐντερου, τό, boyau, intestin.

Τὰ ἔντερα, entrailles.

Ἐντεροκόψιμον, τό, colique.

Ἐντεχνος, *adj.* artificiel.

Ἐντέχνως, *adv.* avec art.

Ἐντιθα, ἡ, endive, chicorée. r.
lat. intybum.

Ἐντιμος, *adj.* honnête; hono-
rable.

Ἐντίμως, *adv.* honorablement.

Ἐντιμότης, ἡ, p. ex. : Ἡ ἐντιμότης σου, votre honorable per-
sonne, *formule de respect*.

Ἐντολή, ἡ, commandement,
précepte. gr. anc.

Ἐντομον, τό, insecte. gr. anc.

Ἐντόπιος, *adj.* indigène.

Ἐντόσθια, τά, entrailles.

Ἐντρέπην, aor. ind. d'ἐντρέπο-
μαι.

Ἐντρέπομαι, avoir honte.

Ἐντροπαλός, ἡ, ὄν, honteux.

Ἐντροπή, ἡ, honte, confusion.

gr. anc. || Déshonneur.

Ἐντροπιάζω, déshonorer, cou-
vrir de honte; *au pass.* se
méprendre, se tromper.

Ἐντροπιάριος, *adj.* honteux; modeste.

Ἐντροπιαροσύνη, ἡ, modestie, pudeur.

Ἐντροπίασμα, τό, affront.

Ἐντροπιασμένα, *adv.* avec affront.

Ἐντροπιαστικός, ἡ, ὄν, honteux.

Ἐντρουρῶ, vivre dans les plaisirs.

Ἐντύπωμα, τό, empreinte.

Ἐντυπῶνω, imprimer.

Ἐνυάλιον, τό, s. ent. ἄσμα, chant de guerre.

Ἐνυάλιος, ὁ, s. ent. ὕμνος, même sign., d'ενυάλιος, épith. de Mars.

Ἐνυῆρος, *adj.* aquatique.

Ἐνυλος, *adj.* matériel. r. ὕλη.

Ἐνύπνιον, τό, rêve, songe.

Ἐνυπνιάζομαι, rêver, songer.

Ἐνυπόστατος, *adj.* qui existe par soi-même. gr. anc.

Ἐνώ, p. ἐν ᾧ, tandis que.

Ἐνώνω, joindre, unir. gr. anc. ἐνώω. r. ἐν, de εἶς.

Ἐνώπιον, *prép.* devant, vis-à-vis, en face. gr. anc.

Ἐνωσις, ἡ, union, réunion. gr. anc. || Adhésion. r. ἐνώω.

Ἐνωτικός, ἡ, ὄν, qui a la vertu d'unir. gr. anc.

Ἐξ, six. || Ἐξ, V. Ἐξ.

Ἐξάρι, τό, sextule, d'ἐξάριον.

Ἐξαγορά, ἡ, rachat.

Ἐξαγοράζω, racheter. gr. anc.

Ἐξαγόρασις, ἡ· ἐξαγόρασμα, τό, rachat, rançon. || Exigence du marchand qui surfait.

Ἐξαγοραστής, ὁ, celui qui rachète; rédempteur.

Ἐξαγοραστός, ἡ, ὄν, rachetable.

Ἐξαγορεύω, etc., V. Ξαγορεύω.

Ἐξάγωνος, *adj.* hexagone.

Ἐξάδελφη, ἡ, cousine.

Ἐξάδελφι, τό, dim. d'ἐξάδελφος.

Ἐξάδελφος, ὁ, cousin. gr. anc.

Ἐξήμερον, τό, espace de six jours. || La création du monde.

Ἐξήμερος, *adj.* de six jours.

Ἐξαιρέσις, ἡ, exception. || Choix. Χωρίς ἐξαιρέσειν, sans réserve, sans exception.

Ἐξαιρετα, *adv.* excellemment; principalement, surtout.

Ἐξαιρετος, η, ου, excellent. || Particulier, spécial.

Ἐξαιρέτως, V. Ἐξαιρετα.

Ἐξαιρῶ, excepter. || Choisir.

Ἐξαισίαι, *adv.* d'une manière surprenante; très-bien.

Ἐξαισίαιος, *adj.* surprenant, excellent. gr. anc.

Ἐξάιφνης, *adv.* à l'improviste.
 Ἐξάκκληρῶ, *V.* Ἐκκληρῶ.
 Ἐξακολούθησις, ἡ, continuation,
 suite.
 Ἐξακολουθῶ, continuer, suivre.
 Ἐξάκοσιοι, *ιαίς, ια*, six cents.
 Ἐξακοσιοστός, ἡ, ὄν, six-centième.
 Ἐξάκουσμα, τό, renommée.
 Ἐξακουσμένος, *η, ου*, célèbre,
 illustre.
 Ἐξακουστός, *adj.* même sign.
 Ἐξαλείφω, effacer, abolir; *au*
pass. s'évanouir.
 Ἐξάλειψις, ἡ, effaçure. *gr. anc.*
 Ἐξάμετρον, τό, hexamètre.
 Ἐξάμετρος, *adj.* de six pieds, ou
 mesures.
 Ἐξάμηνον, τό, semestre.
 Ἐξανεμία, ἡ, *V.* Ἐξανέμισμα.
 Ἐξανεμίξω, éventer.
 Ἐξανέμισμα, τό, l'action d'é-
 venter. *r.* ἔξ, ἄνεμος.
 Ἐξάνθημα, τό, hourgeon, *érup-*
tion à la peau.
 Ἐξανθίζω, prendre la fleur de,
 ou ce qu'il y a de meilleur dans.
 Ἐξάνοιγμα, τό, découverte. || Es-
 pionnage.
 Ἐξανοίγω, découvrir. || Observer,
 espionner. || Dégourdir. *Τώρα*

ἄρχινᾶ νὰ ἐξανοιχθῆ, il com-
 mence à se dégourdir.
 Ἐξανοικτής, ὁ, observateur; es-
 pion.
 Ἐξανοικτός, ἡ, ὄν, dégourdi,
 déniaisé.
 Ἐξάπκντος, *adv. p.* ἔξ ἄπκντος,
 absolument.
 Ἐξπλα, τά, hexaples.
 Ἐξπλάσιος, *adj.* sextuple.
 Ἐξάπλωμα, τό, l'action d'éten-
 dre.
 Ἐξάπλώνω, étendre, d'ἐξάπλώω.
 Ἐξάπλωσις, ἡ, *V.* Ἐξάπλωμα.
 Ἐξάπτω, brûler. *gr. anc.*
 Ἐξάρθρωσις, ἡ, dislocation.
 Ἐξάρθρωνω, disloquer.
 Ἐξαρμάτωμα, τό, désarmement.
 Ἐξαρματώνω, désarmer, *r.* ἔξ et
 arma.
 Ἐξαρμάτωσις, ἡ, *V.* Ἐξαρμάτωμα.
 Ἐξάρρώσθημα, τό, convalescen-
 ce. *r.* ἔξ, ἀρρώσθημα.
 Ἐξάρρώσθημένος, *η, ου, part.*
 convalescent.
 Ἐξάρρώσθησις, ἡ, *V.* Ἐξάρρώσθη-
 μα.
 Ἐξάρρώστῶ, être convalescent.
 Ἐξάρχια, ἡ, exarchat.
 Ἐξάρχος, ὁ, exarque. || Léga'.
 Ἐξασθενίζω, affaiblir.

Ἐξάτμισις, ἡ, évaporation.
 Ἐξερμίσσω, exhaler; *au pass.* s'évaporer.
 Ἐξαρον et ἔξαρονικά, *adv.* à l'improviste, d'ἐξαρονής.
 Ἐξαρονικός, ἡ, ὄν, soudain.
 Ἐξάρτω, V. Ἐξάπτω.
 Ἐξαρτής, ὁ, incendiaire; *fém.* ἡ ἔξαρτρια. r. ἐξ, ἄπτω.
 Ἐξάρτωμα, τό, embrasement.
 Ἐξεικάζω, V. Εικάζω.
 Ἐξεναντίας, *adv.* p. ἐξ ἐναντίας, au contraire.
 Ἐξεπίτηδες, *adv.* exprès, à dessein. gr. anc.
 Ἐξέρχομαι, sortir. gr. anc.
 Ἐξεσταίνω, stupéfier, étourdir; *au pass.* s'étonner. r. ἐξίστημι.
 Ἐξετάζω, examiner, rechercher.
 Ἐξετακτικός, ἡ, ὄν, qu'on peut rechercher ou examiner.
 Ἐξέταξις et ἐξέτασις, ἡ ἐξέτασμα, τό, examen, recherche.
 || Inquisition.
 Ἐξεταστής, ὁ, examinateur. || Inquisiteur.
 Ἐξέυγαλμα, τό, expulsion.
 Ἐξέυγαλμένος, η, ου, *part.* chassé. || Saillant. r. ἐξ, ἐκβάλλω.
 Ἐξέυγεύσιμος, η, ου, civilisé.
 Ἐξέχω, surpasser. || Être ensaillie.

Ἐξη, six, comme Ἐξ.
 Ἐξήγημα, τό ἐξήγησις, ἡ, explication. gr. anc.
 Ἐξήγητής, ὁ, interprète; *fém.* ἡ ἐξηγήτρια.
 Ἐξήγητικός, ἡ, ὄν, explicatif.
 Ἐξήγητός, ἡ, ὄν, explicable.
 Ἐξηγῶ, expliquer. gr. anc. ἐξηγέομαι.
 Ἐξήκοντα, soixante. gr. anc.
 Ἐξηκονταετής, ὁ, sexagénaire.
 Ἐξηκοστόν, τό, le soixantième.
 Ἐξηκοστός, ἡ, ὄν, soixantième.
 Ἐξήντα, V. Ἐξήκοντα.
 Ἐξηντάρης et ἐξηντάριος, ὁ, sexagénaire; *fém.* ἡ ἐξηνταριά.
 Ἐξῆς, *adv.* p. ex. : καὶ τὰ ἐξῆς, et cœtera. Εἰς τὸ ἐξῆς, à l'avenir. Καθ' ἐξῆς, ensuite. Καὶ καθ' ἐξῆς, et ainsi du reste.
 Ἐξίλασμα, τό ἐξίλασμός, ὁ, expiation. r. ἐξ, ἰλάν.
 Ἐξίλαστήριος, *adj.* propitiatoire.
 Ἐξίλαστικός, ἡ, ὄν, qu'on peut expier.
 Ἐξίλειώνω, expier. || Apaiser.
 Ἐξίλειωτής, ὁ, celui qui expie.
 Ἐξίς, ἡ, habitude. || État, qualité. r. ἔχω, fut. ἔξω.
 Ἐξίσταμαι, s'étonner. gr. anc.

Ἐξιστόρησις, ἡ, peinture, détail, description minutieuse.

Ἐξόδευσις, ἡ, dépense. || Débit.

Ἐξοδευτής, ὁ, dépensier.

Ἐξοδέω, V. Ἐξοδιάζω.

Ἐξοδιάζω, dépenser. Ἐξοδιάζονται ἐδῶ πολλά ὀυῖχ, il se fait ici un grand débit de draps.

Ἐξοδίασμα, τό, dépense.

Ἐξοδιαστής, ὁ, dépensier. || Pourvoyeur.

Ἐξοδιαστικός, ἡ, ὄν, de dépense.

Ἐξοδιαστός, ἡ, ὄν, qu'on peut dépenser.

Ἐξόδιον, τό, viatique. Τά ἐξόδια, obsèques.

Ἐξόδον, τό, dépense. Μὲ ὀλίγα ἔξοδα, à peu de frais.

Ἐξόδος, ἡ, sortie; issue. || Exode.

Ἐξολόθρευμα, τό· ἐξολόθρευσις, ἡ, extermination, destruction.

Ἐξολοθρευτικός, ἡ, ὄν, destructif.

Ἐξολοθρευτής, ὁ, destructeur.

Ἐξολοθρευτής, ἡ, ὄν, qu'on doit exterminer.

Ἐξολοθρεύω, exterminer, détruire. gr. anc.

Ἐξόμνησις, ἡ, adjuration; exorcisme. r. ἐξ, ὄμνημι.

Ἐξομνύω, adjurer; exorciser.

Ἐξομολόγημα, τό· ἐξομολόγησις, ἡ, confession; aveu.

Ἐξομολογητικός, ἡ, ὄν, relatif à la confession.

Ἐξομολογητής, ὁ, confesseur.

Ἐξομολογητός, ἡ, ὄν, qu'on peut avouer.

Ἐξομολογᾶν, confesser. Ἐξομολογοῦμαι, se confesser.

Ἐξορία, ἡ, bannissement.

Ἐξορίζω, bannir, exiler.

Ἐξόρισμα, τό, V. Ἐξορία.

Ἐξοριστής, ὁ, celui qui bannit.

Ἐξοριστος, adj. exilé. || Digne d'exil. r. ἐξ, ὄρος.

Ἐξορκίζω, exorciser. || Conjurer.

Ἐξόρκισις, ἡ· ἐξόρκισμα, τό, et ἐξορκισμός, ὁ, conjuration; exorcisme.

Ἐξορκιστής, ὁ, exorciste.

Ἐξουδένωμα, τό· ἐξουδένωσις, ἡ, anéantissement.

Ἐξουθενωτής, ὁ, celui qui anéantit.

Ἐξουθενῶ, anéantir. r. ἐξ, οὐδέν.

Ἐξουσία, ἡ, commandement, empire. || Pouvoir.

Ἐξουσιάζω, commander.

Ἐξουσίασις, ἡ· ἐξουσίασμα, τό, commandement, domination.

Ἐξουσιαστής, ὁ, commandant.

Ἐξουσιαστικά, *adv.* impérieusement.

Ἐξουσιαστικός, ἡ, ὄν, impérieux.

Ἐξουσιαστός, ἡ, ὄν, qu'on peut dominer.

Ἐξοφλίζω, quittancer, acquitter. r. ἔξ, ὄφλω.

Ἐξοφλιστικόν, τό, s. ent. γράμμα, quitance, acquit.

Ἐξοχή, ἡ, saillie; éminence. || Campagne. Εἶναι εἰς τὴν ἐξοχὴν, il est à la campagne. Κατ' ἐξοχὴν, *hell.* par excellence.

Ἐξοχος, *adj.* éminent; excellent. gr. anc.

Ἐξοχότης et ἐξοχότητα, ἡ, p. ex.: ἡ ἐξοχότητά σας, votre excellence, *titre d'honneur.*

Ἐξόχως, *adv.* éminemment.

Ἐξοχώτατος, *superl.* d'ἔξοχος, *titre qu'on donne aux médecins en Orient (en vertu peut-être du vers d'Homère: ἰητροὺς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων. Il. λ'. 514.) aux bays et aux pachas.*

Ἐξυπνίζω, V. Ἐξυπνώ.

Ἐξύπνημα, τό, réveil. r. ἔξ, ὕπνος.

Ἐξυπνος, η, ου, éveillé; vif.

Ἐξυπνώ, réveiller, s'éveiller.

Ἐξω, *adv.* dehors. Ἐξω ἀπό,

hors de. || Hormis, excepté. || Indépendamment de, outre.

Ἐξω ἀπὸ τοῦτο, κάμνω κάθε τί, hormis cela, je ferai tout. Ἐξω ἀπὸ τὸ μέτρον, hors de mesure.

Ἐξω ἀπὸ τῆν τάξιν, extraordinairement. Ἀπ' ἔξω, du dehors.

|| Sans préparation, par cœur. Τὸ ἰξεύρω ἀπ' ἔξω, je le sais par cœur. Ἐξω ὅπου, outre que.

Ὁ ἔξω, l'extérieur.

Ἐξώγαλμα, τό, saillie. || Sortie.

Ἐξώγαλμένος, η, ου, *part.* sorti. || Saillant.

Ἐξώγαγνω, faire sortir. || Épuiser.

|| Saillir, être saillant. r. ἔξω, ἐκβαίνω.

Ἐξώθεν, *adv.* dehors, de dehors. gr. anc.

Ἐξώκαστρον, τό, bourg, faubourg. r. ἔξω, et castra.

Ἐξωρισμένος, η, ου, *part.* passé pass. d'ἐξορίζω.

Ἐξώπετσα, *adv.* superficiellement. r. ἔξω, πέσχος, peau.

Ἐξώπετσα, ἡ, épiderme. || Écorce.

Ἐξώπορτα, ἡ, contre-porte.

Ἐξωτερικά, *adv.* extérieurement.

Ἐξωτερικόν, τό, le dehors.

Ἐξωτερικός, ἡ, ὄν, extérieur, externe. Οἱ ἐξωτερικοὶ συγγρα-

ραῖς, les écrivains profanes.
 Ἐξώπι, τό, amorce *de fusil*, etc.
 Ἐξωπτικός, ἡ, ὄν, exotique.
 Ἐξωπτικός, ὅ, et τό ἐξωπικόν, gé-
 nie; fém. ἐξωπική, fée.
 Ἐξωφρίζω, V. Ἐξοφρίζω.
 Ἐξωφλιστικόν, V. Ἐξοφλιστικόν.
 Ἐξωφλισμένος, κ, ου, acquitté,
 quitte.
 Ἐξωφύρι, τό, surtout, soubre-
 veste. r. ἔξω, φύριμα.
 Ἐξωφύλλον, etc., V. Ἐξοφύλλον.
 Ἐξώχωρα, ἡ, V. Ἐξώκαστρον.
 Ἐόρτάζω, célébrer, fêter.
 Ἐορτάσιμος, κ, ου, digne d'être
 fêté. || Chômable.
 Ἐορτασιά et ἑορτασις, ἡ ἑορτα-
 σμα, τό, célébration d'une
 fête.
 Ἐορταστής, ὅ, celui qui célèbre
 une fête; fém. ἡ ἑορτάστρια.
 Ἐορταστικός, ἡ, ὄν, qu'on doit
 chômer.
 Ἐορτή, ἡ, fête. gr. anc. Ἐορτή με
 ἀρχίαν, fête d'obligation.
 Ἐορτολόγιον, τό, rubrique des
 fêtes.
 Ἐπαγγελία, ἡ, annonce, pro-
 messe. Ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας,
 la terre promise.
 Ἐπαγγελλομαι, professer.

Ἐπάγγελμα, τό, ministère; pro-
 fession.
 Ἐπαγγελματικός, ἡ, ὄν, de pro-
 fession.
 Ἐπαγγελτής, ὅ, celui qui exerce
 une profession.
 Ἐπαινέμα, τό, éloge.
 Ἐπαινεμένα, adv. louablement.
 Ἐπαινετά, adv. même sign.
 Ἐπαινέτης, ὅ, louangeur; fém.
 ἡ ἐπαινέτρια.
 Ἐπαινετικός, ἡ, ὄν, de louange.
 Ἐπαινετός, ἡ, ὄν, louable.
 Ἐπαινος, ὅ, louange. gr. anc.
 Ἐπαινῶ, louer, faire l'éloge.
 Ἐπακτή, ἡ, épacte.
 Ἐπακολούθημα, τό ἑπακολουθη-
 σις, ἡ, suite; conséquence.
 Ἐπακολούθως, adv. en consé-
 quence.
 Ἐπάκουσις, ἡ ἑπάκουσμα, τό,
 exaucement.
 Ἐπακουστής, ὅ, celui qui exauce.
 Ἐπακουστικός, ἡ, ὄν, qu'on exau-
 ce, qu'on peut exaucer.
 Ἐπακούω (gr. anc.) et ἐπακούω,
 entendre, exaucer.
 Ἐπαναλαμβάνω, réitérer, répé-
 ter. gr. anc.
 Ἐπαναλήψεις, ἡ, répétition || Re-
 prise.

Ἐπανάστασις, ἡ, émeute, ré-
volte, insurrection. gr. anc.
Ἐπαναστάτης, ὁ, insurgé.
Ἐπαναστατῶ, se révolter.
Ἐπάνω, adv. hell. sur, dessus.
Ἐπάνω εἰς τοῦτο, sur cela. Τό
ἔπάνω, le dessus. V. Ἀπάνω.
Ἐπανωθάνω, etc. V. Ἀπανωθάνω.
Ἐπάνωθεν, adv. de dessus.
Ἐπανωπάπουτζα, ἡ, claque,
chaussure. v. or. et ἔπάνω.
Ἐπανωραρή, ἡ, surjet.
Ἐπανωράπτω, coudre un surjet.
Ἐπανωφόρεμα et ἔπανωφόρι, τά,
soubreveste, manteau.
Ἐπάπλωμα, τό, couverture de
lit. r. ἐπί, sur; ἀπλώω, étendre.
Ἐπαπλωματῆς, ὁ, couverturier.
Ἐπάρατος, adj. exécration.
Ἐπάρθην, aor. pass. de παίρω.
Ἐπαριθμημα, τό, ἐπαριθμησις, ἡ,
calcul, compte.
Ἐπαριθμῶ, calculer, compter.
Ἐπαρχία, ἡ, province. || Diocèse.
Ἐπαρχιώτης, ὁ, diocésain.
Ἐπαρχος, ὁ, éparque, préfet,
gouverneur. gr. anc.
Ἐπαύριον, ἡ, s. ent. ἡμέρα, le
lendemain. gr. anc.
Ἐπειθῆ et ἐπειθῆ καί, conj. puis-
que, parce que, car.

Ἐπεισκατος, adj. accidentel.
Ἐπειτα, adv. ensuite. Μετ' ἔπει-
τα, même sign.
Ἐπέχω, fut. ἐπέξω, retenir.
Ἐπήγα, aor. de παγαίνω.
Ἐπήρα, aor. de παίρω.
Ἐπί, prép. hell. sous, sur. Ἐπί
τῆς βασιλείας τοῦ Ἐρρίκου δ',
sous le règne de Henri IV.
Ἐπιβεβαιώνω, certifier; confir-
mer. r. ἐπί, βέβαιος.
Ἐπιβουλεύομαι, dresser des em-
bûches; guetter.
Ἐπιβουλευτικά, adv. insidieuse-
ment.
Ἐπιβουλευτής, ὁ, qui dresse des
embûches (gr. anc.); fém. ἡ
ἐπιβουλεύτρα.
Ἐπιβουλευτικός, ἡ, ὄν, insidieux.
Ἐπιβουλεύω, V. Ἐπιβουλεύομαι.
Ἐπιβουλή, ἡ, embûche, piège.
Ἐπιβουλος, adj. insidieux.
Ἐπιγάστριον, τό, épigastre.
Ἐπίγειος, εἶα, ον, terrestre.
Ἐπιγλωττίς, ἡ, épiglote.
Ἐπίγραμμα, τό, épigramme.
Ἐπιγραμματικός, adj. épigram-
matique.
Ἐπιγραφή, ἡ, inscription, titre.
|| Adresse d'une lettre.
Ἐπιγράφω, intituler. Πῶς ἐπι-

γράφεται αὐτὸ τὸ βιβλίον; quel est le titre de ce livre?

Ἐπιδεικτικός, ἡ, ὄν, démonstratif. || De bonne mine, apparent.

Ἐπίδειξις, ἡ, montre, parade. || Prestance, belle apparence.

Ἐπιδεκτικός, ἡ, ὄν, capable.

Ἐπιδέξιος, *adj.* adroit. gr. anc.

Ἐπιδεδξιόσυνη et ἐπιδεδξιότης, ἡ, adresse, dextérité.

Ἐπιδεδξιῶς, *adv.* adroitement.

Ἐπιδερμῖς, ἡ, épiderme.

Ἐπιδημία, ἡ, épidémie.

Ἐπιδημικός, ἡ, ὄν, épidémique.

Ἐπιδικασίς, ἡ, adjudication.

Ἐπίδοσις, ἡ, avantage, profit.

Ἐπίδρομή, ἡ, incursion. gr. anc.

Ἐπιείκεια, ἡ, clémence; équité.

Ἐπιεικής, *adj.* bon, clément; équitable. gr. anc.

Ἐπιζήμιος, *adj.* préjudiciable.

Ἐπίθεσις, ἡ, l'action de poser sur. Ἡ ἐπίθεσις τῶν χειρῶν, l'imposition des mains.

Ἐπιθαλάμιος, *adj.* nuptial.

Ἐπίθετον, τό, adjectif, épithète.

Ἐπιθύμημα, τό, souhait, désir.

Ἐπιθυμημένα, *adv.* avec de vifs désirs, passionnément.

Ἐπιθυμητής, ὁ, qui désire.

Ἐπιθυμητικός, ἡ, ὄν, naturellement désireux, passionné.

Ἐπιθυμητός, ἡ, ὄν, désirable.

Ἐπιθυμία, ἡ, désir, souhait.

Ἐπιθυμιάρης, ὁ, homme désireux, avide.

Ἐπιθυμῶ, désirer, souhaiter.

Ἐπικάλεισις, ἡ· ἐπικάλεισμα, τό, invocation. r. ἐπικαλέω.

Ἐπικαλεστής, ὁ, celui qui invoque.

Ἐπικαλεστικός, ἡ, ὄν, d'invo-cation.

Ἐπικαλεστός, ἡ, ὄν, qu'on peut invoquer.

Ἐπιταλοῦμαι et ἐπιταλῶ, invo-quer, implorer, réclamer.

Ἐπιτατάρατος, *adj.* exécration.

Ἐπικειμμένος, η, ου, imminent.

Ἐπικίνδυνος, *adj.* dangereux.

Ἐπίκλησις, ἡ, invocation.

Ἐπίκοινος, *adj.* épïcène ou com-mun. gr. anc.

Ἐπικράτεια, ἡ, puissance, do-mination.

Ἐπικράτησις, ἡ, durée.

Ἐπικρατικός, ἡ, ὄν, durable.

Ἐπικρατῶ, durer.

Ἐπικυρῶ, ratifier, confirmer.

Ἐπιλαβή, ἡ, saisie, *t. de juris-prudence.*

Ἐπιλαχάνω, se saisir de. || Entreprenre.

Ἐπιληπτικός, ἡ, ὄν, épileptique.

Ἐπιληψία, ἡ, épilepsie. gr. anc.

Ἐπιλογίζω, épiloguer.

Ἐπίλογος, ὁ, épilogue. gr. anc.

Ἐπίλοιπον, τό, reste, résidu.

Ἐπίλοιπος, adj. restant.

Ἐπιμανήκειν, τό, manipule. r. ἐπί, et *manica*.

Ἐπιμαρτυροῦμαι, protester.

Ἐπιμελία, ἡ· ἐπιμελημα, τό, diligence, soin.

Ἐπιμελής, adj. diligent, soigneux, attentif. gr. anc.

Ἐπιμελητής, ὁ, homme d'affaire, procureur; curateur.

Ἐπιμελητικός, ἡ, ὄν, V. Ἐπιμελής.

Ἐπιμελητός, ἡ, ὄν, qu'on doit soigner.

Ἐπιμελοῦμαι, avoir soin, prendre soin. gr. anc.

Ἐπιμελῶς, adv. soigneusement.

Ἐπιμένω, persister, persévérer.

Ἐπιμονή, ἡ, constance, persévérance. gr. anc.

Ἐπίμονος, adj. persévérant.

Ἐπινόμιον, τό, surnom, r. ἐπί, ὄνομα. gr. anc. ἐπωνυμία.

Ἐπιόθην, aor. pass. de πίνω.

Ἐπιορκία, ἡ, parjure, faux serment. gr. anc.

Ἐπιορκος, adj. parjure.

Ἐπιορκῶ, se parjurer.

Ἐπίπλαστος, adj. fictif, feint.

Ἐπίπεδον, τό, surface plane, plan, t. de géométrie.

Ἐπίπεδος, adj. qui a une surface plane. gr. anc.

Ἐπιποθῶ, souhaiter ardemment.

Ἐπιπόθως, adv. avec de vifs desirs, passionnément.

Ἐπιπόλιος, adj. superficiel.

Ἐπιπολή, ἡ, superficie. Κατ' ἐπιπολήν, superficiellement.

Ἐπιπόρεπής, adj. qui tend à, dirigé vers. gr. anc.

Ἐπιπόρεω, affluer; se décharger, en parlant d'une rivière.

Ἐπιπόρημα, τό, adverbe.

Ἐπιπόρηματικός, ἡ, ὄν, adverbial.

Ἐπιπόρηματικῶς, adv. adverbialement. gr. anc.

Ἐπιπόρη, ἡ, affluence; influence.

Ἐπιπόρωννύω, corroborer. gr. anc.

Ἐπίσημος, adj. insigne, célèbre.

Ἐπίσηψις, ἡ, visite. gr. anc.

Ἐπισκέπτομαι, visiter.

Ἐπισκιάζω, ombrager. gr. anc.

Ἐπισκιάσις, ἡ, l'action d'ombrager.

Ἐπισκοπεύω, être évêque.
 Ἐπισκοπή, ή, évêché.
 Ἐπισκοπία, ή, évêché.
 Ἐπισκοπικός, ή, όν, évêché.
 Ἐπίσκοπος, ό, évêque. gr. anc.
 Ἐπιστάτης, ό, directeur, intendant. gr. anc.
 Ἐπιστασία, ή, intendance; soin, surveillance.
 Ἐπιστατῶ, avoir l'intendance de, l'inspection sur.
 Ἐπιστήμη, ή, science. gr. anc.
 Ἐπιστημονικός, ή, όν, scientifique.
 Ἐπιστήμων, *adj.* lettré, savant.
 Ἐπιστολάριον, τό, recueil de lettres. || Livre des épîtres.
 Ἐπιστολή, ή, lettre, épître.
 Ἐπιστολίδιον, τό, petite lettre.
 Ἐπιστολικός, ή, όν, épistolaire.
 Ἐπιστόμιον, τό, bouchon; bonbon; robinet. gr. anc.
 Ἐπισπρεμμένος, η, ον, part. passé pass. d'ἐπιστρέφω.
 Ἐπισπρεπτής, ό, celui qui retourne. || Celui qui convertit.
 Ἐπισπρεπτικός, ή, όν, qu'on peut restituer.
 Ἐπισπρεπτός, ή, όν, qu'on peut faire retourner.
 Ἐπιστρέφω, rendre, renvoyer,

restituer. || Convertir. || Retourner, s'en retourner.
 Ἐπιστροφή, ή, retour, restitution. || Conversion.
 Ἐπιστύλιον, τό, chapiteau.
 Ἐπισφαλής, *adj.* erroné.
 Ἐπισφαλῶς, *adv.* faussement.
 Ἐπισώρευσις, ή, entassement.
 Ἐπισωρευτής, ό, accumulateur.
 Ἐπισωρεύω, accumuler, entasser, amasser. gr. anc.
 Ἐπιτακτήρ, ό, commettant.
 Ἐπίτασις, ή, intensité. || Retenue des péchés, leur non-remission (par opposition à ἄνεσις).
 r. ἐπιτείνω.
 Ἐπιτατικόν, τό, s. ent. μόριον, particule augmentative.
 Ἐπιταττόμενος, ό, commissionnaire.
 Ἐπιτάττω, commander, imposer.
 Ἐπιταυτοῦ, *adv.* à dessein, express. r. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.
 Ἐπιτάφιος, ό, épitaphe. || Le S. Sépulture.
 Ἐπιτάφιος, *adj.* funèbre.
 Ἐπιτείχισμα, τό, contre-mur, fortification.
 Ἐπιτέλεσμα, τό. ἐπιτέσεις, ή, exécution.
 Ἐπιτελεστής, ό, exécuteur.

Ἐπιτελεστικός, ἡ, όν, exécutoire.
 Ἐπιτελῶ, exécuter. gr. anc.
 Ἐπιτεταμένους, τ, ου, *part. hell.*
d'ἐπιτείνω, étendu.
 Ἐπίτευξις, ἡ, obtention de ce
 qu'on désire; acquisition.
 Ἐπιτήδεια, *adv.* habilement.
 Ἐπιτήδειος, εἶς, ου, habile.
 Ἐπιτηδείότης, ἡ, capacité, ha-
 bileté.
 Ἐπίτηδες, *adv.* à dessein, exprès.
 Ἐπιτήδευμα, τό, étude. gr. anc.
 Ἐπιτηδευτός, ἡ, όν, maniéré,
 affecté, étudié.
 Ἐπιτηδεύω et ἐπιτηδεύω, s'exer-
 cer à, étudier.
 Ἐπιτίμησις, ἡ, invective, repri-
 mande.
 Ἐπιτίμιον, τό, même sign.
 Ἐπιτιμῶ, invectiver, repriman-
 der. gr. anc.
 Ἐπιτομή, ἡ, abrégé. gr. anc.
 Ἐπιτομικῶς, *adv.* en abrégé.
 Ἐπιτραχήλιον, τό, étole. gr. anc.
 Ἐπιτροπή, ἡ, inspection, ad-
 ministration. || Tutelle. || Procu-
 ration.
 Ἐπιτροπεύω, avoir la procura-
 tion de quelqu'un. || Être tuteur.
 Ἐπιτροπική, ἡ ἐπιτροπικόν, τό,
 charge de procureur. || Tutelle.

Ἐπιτροπικός, ἡ, όν, de procu-
 reur. || De tuteur.
 Ἐπιτροπικῶς, *adv.* par procu-
 ration.
 Ἐπιτρόπισσα, ἡ, tutrice.
 Ἐπίτροπος, ό, procureur. || Mán-
 dataire. || Intendant. || Tuteur.
 Ἐπιτυχίω, réussir. Δέν ἐπέτυ-
 χε τοῦ σκοποῦ του, il a man-
 qué son but. r. ἐπιτυχάνω.
 Ἐπιτύχημα, τό, réussite.
 Ἐπιτυχία, ἡ, même sign.
 Ἐπιφάνεια, ἡ, surface, superfi-
 cie. || Épiphanie. gr. anc.
 Ἐπιφανής, *adj.* illustre, célèbre.
 Ἐπισημῶ, célébrer, d'ἐπισημίζω.
 Ἐπιφορτίζω, surcharger. Μὲ ἐπι-
 φορτίζεις μὲ εὐεργεσίας, vous
 me comblez de bienfaits.
 Ἐπιφώνημα, τό ἐπιφώνησις, ἡ,
 exclamation. gr. anc.
 Ἐπιφωνῶ, crier, s'écrier.
 Ἐπιχείρημα, τό, argument. ||
 Entreprise. gr. anc.
 Ἐπιχείρησις, ἡ, argumentation.
 || Entreprise.
 Ἐπιχειρητής, ό, entrepreneur.
 Ἐπιχειροῦμαι, entreprendre. ||
 Argumenter.
 Ἐπιχειρῶ, même sign.
 Ἐποθύρομαι, déplorer. gr. anc.

Ἐπόθην, aor. pass. de πίνω.
 Ἦπομαι, suivre. Ἐκ τούτου ἔπει-
 ται, *hell.* il s'en suit.
 Ἐπόμενον, τό, la suite.
 Ἐπομένως, *adv.* par conséquent.
 Ἐπονείδιστος, *adj.* blâmable.
 Ἐπουράνιος, *adj.* qui est au des-
 sus des cieus, ou dans le ciel.
 Ἐποχή, ἡ, époque. *gr. anc.*
 Ἐπρήσθην, aor. de πρήσκωμι.
 Ἐπτά, sept. *gr. anc.*
 Ἐπτάγωνον, τό, heptagone.
 Ἐπτακοσριά, ἡ, nombre de 700.
 Ἐπτακόσιοι, *ιας, ια*, sept cents.
 Ἐπτακοσιοστός, ἡ, ὄν, sept cen-
 tième.
 Ἐπταπλάσιος, *adj.* septuple.
 Ἐπτάς, ἡ, nombre de 7;
 Ἐπτάχορδον, τό, heptacorde.
 Ἐπωμίδιον, τό, épaulette.
 Ἐπωμῖς, ἡ, scapulaire.
 Ἐπωνομάζω, dénommer.
 Ἐπωνομαστής, ὁ, dénominateur.
 Ἐπωνυμία, ἡ, dénomination.
 Ἐπωφελής, *adj.* avantageux.
 Ἐρανος, ὁ, écot. *gr. anc.*
 Ἐράσμιος, *adj.* aimable.
 Ἐραστής, ὁ, amant. *gr. anc.*
 Ἐργάζομαι, travailler; opérer.
 Ἐργάζομαι τὰ τομάρια, prépa-
 rer les cuirs, les tanner.

Ἐργαλεῖον, τό, outil, instrument.
gr. anc. || Métier à tisser.
 Ἐργασία, ἡ, ouvrage, travail.
 Ἐργάσιμος, *adj.* de travail. Ἡμέ-
 ρα ἔργάσιμος, jour ouvrable.
 Ἐργασμα, τό, travail, prépara-
 tion. *r.* ἔργάζομαι.
 Ἐργαστηράκι, τό, petite bouti-
 que, petit atelier.
 Ἐργαστήρι, τό, boutique.
 Ἐργαστηριάρχης, ὁ, artisan.
 Ἐργαστηριόροικος, *adj.* de bouti-
 que.
 Ἐργαστικόν, τό, le prix d'un tra-
 vail.
 Ἐργάτης, ὁ, ouvrier. || Laboureur.
 || Cabestan. *gr. anc.* ἔργατη.
 Ἐργάτισσα, ἡ, ouvrière.
 Ἔργον, τό, action. || OEuvre, ou-
 vrage. Ἔργον συντριβῆς, acte
 de contrition.
 Ἐργόχειρον, τό, manufacture;
 main d'œuvre. *gr. anc.* χεῖρερ-
 γόν.
 Ἐρέθιστος, ὁ, ἐρέθισθη, τό, pois
 chiche.
 Ἐρεθίζω, irriter, exciter.
 Ἐρέθισμα, τό, provocation, ir-
 ritation; éréthisme.
 Ἐρευγμός, ὁ, rot. *gr. anc.*
 Ἐρέυγομαι, roter, d'ερέυγω.

Ἐρευνα, ἡ, recherche. gr. anc.
 Ἐρευνῶ, chercher, rechercher.
 Ἐρευνήσεις, ἡ, recherche, examiner.
 Ἐρημάζω, dévaster, ravager.
 Ἐρημασμά, τό, dévastation.
 Ἐρημασμός, ὁ, même sign.
 Ἐρημαστικός, ἡ, ὄν, destructif.
 Ἐρημαστής, ὁ, destructeur.
 Ἐρημεύω et ἔρημεύγω, vivre dans la solitude.
 Ἐρημητήριον, τό, hermitage.
 Ἐρημιά, ἡ, désert, solitude. Εἰς ἔρημια, à l'abandon.
 Ἐρημίτης, ὁ, hermite; fém. ἡ ἔρημίτισσα.
 Ἐρημιτικός, *adj.* d'hermite.
 Ἐρημοκλήσι, τό, chapelle dans un lieu désert, d'ἔρημος et ἐκκλησιῶν.
 Ἐρημος, ὁ, solitude.
 Ἐρημος, *adj.* désert. || Triste.
 Ἐρημωμα, τό, dévastation.
 Ἐρημῶνω, dévaster, d'ἔρημῶν.
 Ἐρημῶσις, ἡ, dévastation.
 Ἐρημῶτης, ὁ, dévastateur.
 Ἐρίζω, disputer, contester.
 Ἐριτιά, ἡ, figuier sauvage. gr. anc. ἐρινός, ou ἐρινός.
 Ἐρινός, ἡ, furie. gr. anc.
 Ἐρινός, ὁ, figue sauvage. gr.

anc. ἐρινόν. || Ἐρίνη ou herbe au lait.
 Ἐροίς, ἡ, débat, contestation.
 Ἐρισμα, τό, même sign. gr. anc.
 Ἐριστικός, ἡ, ὄν, qui aime les disputes.
 Ἐρίριον, τό, chevreau. r. ἔριρος.
 Ἐρημοκρόδιτος, *adj.* hermaphrodite. r. Ἐρημῆς et Ἀφροδίτη.
 Ἐρημηγεία, ἡ, interprétation. || Avertissement.
 Ἐρημηγευμα, τό, même sign.
 Ἐρημηγεύς et ἔρημηγευτής, ὁ, interprète. || Conseiller.
 Ἐρημηγευτικός, ἡ, ὄν, interprétatif. || Qui peut donner des conseils.
 Ἐρημηγεύτρα, ἡ, fém. d'ἔρημηγευτής.
 Ἐρημηγεύω, interpréter, expliquer. gr. anc. || Conseiller.
 Ἐρημῆς, ὁ, Hermès ou Mercure.
 Ἐρπετόν, τό, reptile. gr. anc.
 Ἐρπετός, ἡ, ὄν, rampant.
 Ἐρπω, ramper; *au pass.* grimper.
 Ἐρυθρόδανον, τό, garance. *plante.* gr. anc.
 Ἐρυσιπέλας, τό, érysipèle.
 Ἐρχομαι (aor. ἤλθα et ἤρθα) im-
 pér. ἔλθε, ἔλθετε), venir. Κα-

λῶς ἤλθες, soyez le bien-venu. Με τὸ πολὺ σῦρε καὶ ἔλλα, après plusieurs allées et venues. Μοῦ ἔρχεται νά, il me vient envie de. Αὐτὸ τὸ φόρεμα ἔρχεται τόσον, cet habit revient à tant.

Ἐρχομός, ὁ, venue, arrivée.

Ἐρωδιός, ὁ, héron. gr. anc.

Ἐρωμένη, ἡ, amante, maîtresse.

Ἐρωτης, ὁ, Amour, d'Ἔρωτος.

Ἐρώτημα, τό, demande.

Ἐρωτηματικός, ἡ, ὄν, interrogatif.

Ἐρωτηματικῶς, adv. par demandes.

Ἐρώτησις, ἡ, interrogation, demande, question. gr. anc.

Ἐρωτητής, ὁ, celui qui interroge.

Ἐρωτικός, ὁ, amant, amoureux : fém. ἡ ἐρωτικιά.

Ἐρωτικός, ἡ, ὄν, érotique.

Ἐρωτικά, adv. amoureuxément.

Ἐρωταμανία, ἡ, délire amoureux. gr. anc. ἐρωμανία.

Ἐρωτῶ, demander, interroger.

Ἐσεῖς, pl. d'ἐσύ, vous.

Ἐσέν, acc. d'ἐσύ, te, toi.

Ἐσοδία, ἡ, recette, revenu.

Ἐσοδιάζω, amasser, accumuler.

|| Percevoir les revenus.

Ἐσοδιαστής, ὁ, celui qui amasse. || Percepteur. r. εἴσοδος.

Ἐσπέρα, ἡ, le soir. gr. anc. Καλλὴ ἐσπέρα, bon soir.

Ἐσπερινός, ὁ, vèpres, office.

Ἐσπερος, ὁ, l'étoile du soir.

Ἐστάθηκα et ἐστάθην, aor. de στένω et στέκομαι.

Ἐστήσα, aor. act. ; et ἐστήθην, aor. pass. de στήνω.

Ἐστυκτήριον, τό, réfectoire.

Ἐστω, impér. hell. d'εἶμι, soit, à la bonne heure.

Ἐστωντας, conj. vù que, attendu que. Ἐστωντας νά ou ὅπου, ou καί, même sign. Ἐστωντας ἐπὶ, cela étant ainsi.

Ἐσύ, pron. tu, toi. gr. anc. συ.

Ἐσχάρα, ἡ, gril. gr. anc. Ἐσχάρα τοῦ παραθυριοῦ, grillage ou barreaux de la fenêtre.

Ἐσχάτης, adj. décrépité.

Ἐσχάτις, ἡ, extrémité.

Ἐσχάτης, η, ου, extrême, dernier. Εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, il est à l'extrémité.

Ἐσῶ, adv. dedans.

Ἐσώραχθῶ, τό, caleçon.

Ἐσώθεν, adv. de dedans. Τὸ ἐσώθεν μέρος, l'intérieur.

Ἐσωπᾶν, V. Ἐσώπαιον.

Ἐσωπανιάζω, doubler *un habit*.
 Ἐσωπανου, τό, doublure. r. ἔσω
 et pannus.
 Ἐσωπερικός, ἡ, ὄν, intérieur.
 Ἐσωπερικῶς, *adv.* intérieurement. r. ἔσω.
 Ἐσώφαγος, V. Οἰσοφάγος.
 Ἐσωφλοῦδα, ἡ, aubier. r. φλοιός.
 Ἐσωφρόρι, τό, vêtement intérieur.
 r. ἔσω, φόρημα.
 Ἐτάζων, ὁ, scrutateur. r. ἐτάζω.
 Ἐταιρεία, ἡ, compagnie, société.
 gr. anc.
 Ἐταίρια, ἡ, courisane. gr. anc.
 Ἐταῖρος, ὁ, camarade. gr. anc.
 Ἐτέα, ἡ, saule. gr. anc. ἱτέα.
 Ἐτέθη, aor. pass. de ἔτεω.
 Ἐτερογενής, *adj.* hétérogène.
 Ἐτεροδόξος, *adj.* hétérodoxe.
 Ἐτεροδοξία, ἡ, hétérodoxie.
 Ἐτεροκλίτης, *adj.* hétéroclite.
 Ἐτερομήκης, *adj.* oblong.
 Ἐτερος, ἕος, ου, autre.
 Ἐτζε, *adv.* ainsi. Καὶ ἔτζε, eh
 bien? Ἐτζε ἔτζε, comme-ci
 comme-çà. r. fr. ainsi.
 Ἐτήσιος, *adj.* annuel.
 Ἐτησίως, *adv.* annuellement.
 Ἐτι, *adv.* hell. encore.
 Ἐτιά, V. Ἐτέα.
 Ἐτοιμα, *adv.* promptement.

Ἐτοιμάζω, préparer, apprêter;
au pass. s'ajuster; se disposer.
 Ἐτοιμασία, ἡ, apprêt, prépara-
 tion.
 Ἐτοιμασμα, τό, même sign.
 Ἐτοιμασμένα, *adv.* en ordre.
 Ἐτοιμαστής, ὁ, celui qui pré-
 pare.
 Ἐτοιμαστικός, ἡ, ὄν, prépara-
 toire.
 Ἐτοιμαστός, ἡ, ὄν, qu'on peut
 préparer.
 Ἐτοιμόγενος, *adj.* prête à accou-
 cher. r. ἔτοιμος, γεννώω.
 Ἐτοιμολογία, ἡ, promptitude et
 facilité à répondre.
 Ἐτοιμολογος, *adj.* qui a une
 grande facilité à s'énoncer.
 Ἐτοιμος, η, ου, tout prêt; prompt.
 Ἐτοιμόσπορος, V. Ἐτοιμολογος.
 Ἐτοιμόπης, ἡ, prestesse, prom-
 ptitude.
 Ἐτοιος, α, ου, V. Τέτοιος.
 Ἐτος, τό, an. Τὸ νέον ἔτος, le
 jour de l'an. Κατὰ τὸ παλαιὸν
 ἔτος, selon le vieux style.
 Ἐτοῦτος, η, ου, *pron.* celui-ci,
 celle-ci; ce, cette. r. τοῦτο.
 Ἐτυμολογία, ἡ, étymologie.
 Ἐτυμολογικός, ἡ, ὄν, étymologi-
 gique. gr. anc.

Ἐτυμολογιστής, ὁ, étymologiste.
 Ἐτυμολογιστός, ἡ, ὄν, dont on
 peut donner l'étymologie.
 Ἐτυμολογῶ, donner l'étymolo-
 gie d'un mot. gr. anc.
 Εὐαγγελίζω, évangéliser.
 Εὐαγγελικός, ἡ, ὄν, évangélique.
 Εὐαγγελικῶς, *adv.* évangélique-
 ment.
 Εὐαγγελίου, τό, évangile.
 Εὐαγγελισμα, τό, l'action d'an-
 noncer l'évangile.
 Εὐαγγελισμός, ὁ, l'Annonciation.
 Εὐαγγελιστής, ὁ, évangéliste.
 Εὐαρέσκεια, ἡ, complaisance.
 Εὐάρεστος, π, ον, agréable. ||
 Complaisant; aimable.
 Εὐαρεστότης, ἡ, amabilité.
 Εὐαρέστως, *adv.* agréablement.
 || Complaisamment. Εὐαρέστως
 δέχομαι, agréer.
 Εὐαρεστῶ, être au gré, plaire.
 gr. anc. *au pass.* se complaire.
 Εὐγάζω (aor. εὐγάλα· aor. pass.
 εὐγάλην.), ôter. || Faire sortir.
 Εὐγάζω αἷμα, saigner quel-
 qu'un. Εὐγάζω δόντια, faire des
 dents; et Εὐγάζω τὰ δόντια, ar-
 racher les dents. Εὐγάζω λόγον,
 faire courir un bruit. Εὐγάζω
 τῆν μύξαν, se moucher. Εὐγά-

ζω ὄνομα, nommer. Πῶς τὸν
 εὐγάλαν; comment l'a-t-on
 nommé? Εὐγάζει τὸ ψωμί του,
 il gagne son pain. Μοῦ εὐγάλαν
 πῶς, on m'a accusé de. r. ἐκ-
 βάλλω.

Εὐγάινω (aor. εὐγάηκα· impér.
 εὐγά), sortir. Τὸ ἰατρικὸν τὸν
 ἔκαμε νὰ εὐγάη πέντε φοοῖς, sa
 médecine l'a fait aller cinq fois.
 Εὐγάηκε λόγος, il court un bruit.
 Εὐγάίνομεν ἀπὸ τὸν νοῦν μας,
 nous perdons la tête. Εὐγά ἀπ'
 ὀμπρὸς μου, sortez de ma pré-
 sence. r. ἐκβαίνω.

Εὐγάλημα, τό, enlèvement; ex-
 pulsion.

Εὐγάμιος, ὁ, issue, succès. || Vent
 de terre qui chasse au large.
 V. Ἐμβασιμός.

Εὐγάσιμον, τό· εὐγάσις, ἡ, V.
 Εὐγάμα.

Εὐγάνω, V. Εὐγάζω.

Εὐγένεια, ἡ, noblesse. || Politesse.

Εὐγενής, *adj.* noble. || Poli.

Εὐγενίζω, anoblir *et* ennoblir. ||
 Embellir, parer. r. εὐγενής.

Εὐγενικά, *adv.* noblement. || Po-
 liment.

Εὐγενικός, ἡ, ὄν, noble. || Poli.

Εὐγένισμα, τό, anoblissement.

Εὐγενῶς, <i>adv.</i> noblement. <i>gr.</i>	Εὐχῶ, retentir. r. εὔ, ἤχως.
<i>anc.</i> Poliment.	Εὐθηνά, <i>adv.</i> à bon marché.
Εὐγῆα, <i>aor.</i> d'εὐγίνω.	Εὐθηνία, ἡ, bon marché.
Εὐγλωττία, ἡ, éloquence. <i>gr.</i>	Εὐθηνός, ἡ, ὅ, qui est à bon
<i>anc.</i>	marché, d'εὐθηνέω, être abon-
Εὐγλωττες, <i>adj.</i> éloquent.	dant.
Εὐγνωμοσύνη, ἡ, reconnaissance.	Εὐθυγραμμία, ἡ, alignement.
Εὐγνώμων, <i>adj.</i> reconnaissant.	Εὐθυρία, ἡ, joie, gaieté.
Εὐγνώμων ἀκροατής, auditeur	Εὐθυμοσ, <i>adj.</i> enjoué, gai.
bénévole.	Εὐθυμῶ, se divertir, être gai.
Εὐδαιμονία, ἡ, bonheur.	Εὐθύς, εἶα, ὅ, droit. Κατ' εὐ-
Εὐδαίμων, <i>adj.</i> heureux. <i>gr.</i> <i>anc.</i>	θεῖα, s. ent. γραμμῶν, direc-
Εὐδία, ἡ, calme sur mer.	tement.
Εὐδιάζω, calmer, apaiser. Εὐδιά-	Εὐθύς, <i>adv.</i> aussitôt, sur-le-
ζει, la mer est calme.	champ. Εὐθύς ὅπου ou ὅτι, dès
Εὐδιάθετος, κ. ου, dispos, agile.	que. Εὐθύς εὐθύς, tantôt.
Εὐδιπλακτος, <i>adj.</i> conciliant.	Εὐθύτης, ἡ, droiture, rectitude.
Facile à réconcilier.	Εὐκκισα, <i>adv.</i> commodément.
Εὐδοκία, ἡ, bienveillance, affec-	En vain.
tion. <i>gr.</i> <i>anc.</i>	Εὐκκισία, ἡ, commodité. Op-
Εὐδοξία, ἡ, célébrité. <i>gr.</i> <i>anc.</i>	portunité. Μὲ εὐκκισίαν, à loi-
Εὐεργεσία, ἡ, bienfaisance.	sir. Δὲν ἔχει εὐκκισίαν, il n'a
Εὐεργέτημα, τό, bienfait.	pas le loisir.
Εὐεργέτης, ὁ, bienfaiteur.	Εὐκκισιολογία, etc., V. Ματαιο-
Εὐεργετικός, ἡ, ὅν, bienfaisant.	λογία.
Εὐεργέτρια, ἡ, bienfaitrice.	Εὐκκισος, <i>adj.</i> commode, op-
Εὐεργετῶ, faire du bien à ; exer-	portun. <i>gr.</i> <i>anc.</i> Vain ; vide.
cer la bienfaisance ; <i>au pass.</i>	Εὐκκισίωμα, τό, et mieux εὐκκισώ-
recevoir des bienfaits.	μα, évacuation.
Εὐήθης, <i>adj.</i> simple, sot. Doux.	Εὐκκισῶνω, et mieux εὐκκισῶνω,
bon. <i>gr.</i> <i>anc.</i>	vider. r. κενός.

Εὐκείρως, *adv.* à propos.
 Εὐκαμπτος, *adj.* souple, flexible.
 Εὐκτάκριτος, *adj.* critiquable.
 Εὐκατάληπτος, *adj.* compréhensible. gr. anc.
 Εὐκαταφρόνητος, *adj.* méprisable. gr. anc.
 Εὐκίνησις, ἡ, mobilité, agilité.
 Εὐκίνητος, *adj.* mobile, agile.
 Εὐκλεια, ἡ, célébrité, gloire.
 Εὐκλεής, *adj.* célèbre. gr. anc.
 Εὐκλεῶς, *adv.* glorieusement.
 Εὐκολα, *adv.* aisément.
 Εὐκοιλιότης, ἡ, liberté de ventre, non-constipation. r. εὐ, κοιλία.
 Εὐκολαῖνω, faciliter. r. εὐκολος.
 Εὐκολία, ἡ, facilité, aisance.
 Εὐκολογνώριστος, *adj.* reconnaissable. r. γνωρίζω.
 Εὐκολογρούητος, *adj.* qu'on peut aisément entendre.
 Εὐκολόθραστος, *adj.* qui cuit facilement. r. βράζω.
 Εὐκολογύριστος, *adj.* roulant bien. r. γυρεύω.
 Εὐκολοδιάβαστος, *adj.* lisible.
 Εὐκολοδιόρθωτος, *adj.* qui peut s'arranger, en parlant d'une affaire. || Qu'on peut aisément corriger. r. διορθώω.

Εὐκολοκατάληπτος, *adj.* compréhensible. r. καταλαμβάνω.
 Εὐκολοκίνητος, *adj.* mobile.
 Εὐκολοκύλιστος, *adj.* roulant bien. r. κυλίω.
 Εὐκολομάθητος, *adj.* qu'on peut aisément apprendre. || Qui apprend avec facilité.
 Εὐκολόπαρτος, *adj.* qu'on peut aisément prendre. V. Πάρινω.
 Εὐκολοπίστευτος, η, ου, croyable, facile à croire.
 Εὐκολοπιστία, ἡ, crédulité.
 Εὐκολόπιστος, *adj.* crédule.
 Εὐκολοπλάνητος, *adj.* qu'on dure aisément. r. πλάνη.
 Εὐκολος, η, ου, aisé, facile.
 Εὐκολοσάλειντος, *adj.* très-mobile. r. σαλεύω.
 Εὐκολοσίαστος, *adj.* qu'on arrange aisément. r. ισάζω.
 Εὐκολοσύμωπος, *adj.* de facile accès. V. Συμά.
 Εὐκολοσυμφωνήτος, η, ου, qu'on met aisément d'accord.
 Εὐκολοτζάκιστος, τό, fragilité.
 Εὐκλοτζάκιστος, η, ου, fragile.
 Εὐκόλυνω, faciliter. r. εὐκολος.
 Εὐκοσμία, ἡ, décence. gr. anc.
 Εὐκοσμος, *adj.* décent.
 Εὐκόσμως, *adv.* déceamment.

Εὐκρασία; ἡ, bonne constitution. || Température douce.

Εὐκρατος, η, ου, bien constitué, robuste. gr. anc.

Εὐκτῆριον, τό, oratoire.

Εὐκτική, ἡ, optatif d'un verbe.

Εὐλάβεια, ἡ, dévotion. || Respect.

Εὐλαβής, adj. dévot. || Respectueux; fém. ἡ εὐλαβήθισσα.

Εὐλαθητικά, adv. respectueusement.

Εὐλαθητικός, ἡ, όν, respectueux.

Εὐλαβοῦμαι, respecter, vénérer. gr. anc.

Εὐλαβῶς, adv. respectueusement.

Εὐλαλος, η, ου, sonore.

Εὐλόγημα, τό, bénédiction.

Εὐλογημένος, η, ου, béni.

Εὐλόγησις, ἡ, V. Εὐλόγημα.

Εὐλογητάριον, τό, bénédictionnaire, *livre d'église.*

Εὐλογητής, ό, celui qui bénit.

Εὐλογητικός, ἡ, όν, de bénédiction.

Εὐλογητός, ἡ, όν, béni.

Εὐλογία, ἡ, bénédiction. || Pain-bénit. || *Avec l'acc. sur la dernière syllabe*, petite vérole

(par euphémisme). Εἶναι ὄλος καταραγωμένος ἀπὸ εὐλογικῆς,

il a le visage abymé par la petite vérole.

Εὐλογιάρχης, adj. marqué de la petite vérole.

Εὐλογιασμένος, η, ου, même sign.

Εὐλογος, η, ου, raisonnable.

Εὐλογῶ, bénir. gr. anc.

Εὐλογοφανής, adj. vraisemblable, probable.

Εὐμαθής, adj. qui apprend aisément. gr. anc.

Εὐμάθητος, adj. propre à être appris.

Εὐμένεια, ἡ, bienveillance, bonté; clémence. gr. anc.

Εὐμενής, adj. bon, clément.

Εὐμετάβλητος, η, ου, changeant.

Εὐμετάβολος, adj. versatile.

Εὐμετάδοτος, adj. communicatif; qui fait part de ce qu'il a.

Εὐμεταχειρίστος, adj. accommodant, traitable. gr. anc.

Εὐμορφα, adv. joliment.

Εὐμορφαίνω, embellir. || S'embellir.

Εὐμορφία, ἡ, beauté. gr. anc.

Εὐμορφίζω, embellir.

Εὐμορφισμα, τό, embellissement.

Εὐμορφολόγος, adj. éloquent.

Εὐμορφος, η, ου, beau, belle.

Εὐμορφοῦς, η, ου, joliet.

Εὐνοια, ἡ, bienveillance; fa-
 veur. gr. anc.
 Εὐνοϊκός, ἡ, ὄν, bienveillant,
 favorable. gr. anc.
 Εὐνοϊκῶς, *adv.* affectueusement,
 favorablement. Εὐνοϊκῶς διὰ-
 κειμαι πρὸς τινα, affectionner
 quelqu'un.
 Εὐνοῦχισµα, τό, castration.
 Εὐνοῦχιζω, châtrer.
 Εὐνοῦχος, ὁ, eunuque. gr. anc.
 Εὐνωτος, *adj.* qui a le dos ner-
 veux. gr. anc.
 Εὐοδία, ἡ, voyage heureux.
 Εὐόδιον, τό, p. ex. : Κατ' εὐό-
 διον, à bon port.
 Εὐπατόριον, τό, eupatoire, *plan-*
te. gr. anc.
 Εὐπειθεια, ἡ, docilité.
 Εὐπειθής, *adj.* docile. gr. anc.
 Εὐποιία, ἡ, bienfaisance.
 Εὐπειθῶς, *adv.* avec docilité.
 Εὐπορία, ἡ, abondance. || Opu-
 lence. gr. anc.
 Εὐπορος, η, ον, abondant. || Opu-
 lent.
 Εὐπορῶ, abonder, être riche.
 Εὐπρέπεια, ἡ, bienséance.
 Εὐπρεπής, *adj.* bienséant, dé-
 cent. gr. anc.
 Εὐπρεπίζω, parer, orner.

Εὐπρέπισµα, τό, parure, orne-
 ment. r. εὖ, πρέπω.
 Εὐπροσηγορία, ἡ, affabilité.
 Εὐπροσήγορος, *adj.* affable.
 Εὐπροσηγόρως, *adv.* affablement.
 Εὐπρόσδεκτος, *adj.* acceptable.
 || Agréable. gr. anc.
 Εὐπρόσιτος, η, ον, accessible.
 || Affable. gr. anc.
 Εὐπροσάσιστος, η, ον, spécieux.
 Εὐρέε, εὐρέετε, aor. impér. de εὐ-
 ρίσκω; et εὐρέθηκα, aor. ind.
 pass.
 Εὐρέθηκια, ἡ, récompense pour
 un objet retrouvé.
 Εὕρεµα, τό, découverte, trou-
 vaille. gr. anc. εὕρηµα.
 Εὕρεσιλόγος, *adj.* inventeur de
 mots nouveaux.
 Εὕρεσίμιος, ἰα, ον, qu'on a trou-
 vé. Εὕρεσίμιον παιδί, enfant-
 trouvé.
 Εὕρεσις, ἡ, V. Εὕρεµα. Εὕρεσις
 τοῦ Σταυροῦ, invention de la
 Ste. Croix.
 Εὕρετής, ὁ, inventeur; fém. ἡ
 εὕρετρια, et εὕρετρα.
 Εὕρετικός, ἡ, ὄν, inventif.
 Εὕρετός, ἡ, ὄν, qu'on peut trou-
 ver. gr. anc.
 Εὕρηµα, V. Εὕρεµα.

Εὐρίσκω, trouver; *au pass.* se trouver, être. Πῶς εὐρίσκεσαι; comment vous portez-vous?
 Εὐρος, ὁ, eurus, vent d'est.
 Εὐρυχωρία, ἡ, ampleur, étendue.
 Εὐρύχωρος, η, ον, ample, spacieux. gr. anc.
 Εὐρυχωρότης, ἡ, ampleur, étendue.
 Εὐρυχώρως, *adv.* spacieusement.
 Εὐρώπη, ἡ, l'Europe.
 Εὐρωπαϊκός, ἡ, ὄν, européen.
 Εὐρωστία, ἡ, vigueur, force.
 Εὐρωστος, η, ον, robuste.
 Εὐσαρκία, ἡ, corpulence, embonpoint. gr. anc.
 Εὐσαρκος, η, ον, gros et gras.
 Εὐσέθεια, ἡ, piété, dévotion.
 Εὐσεθής, *adj.* pieux. gr. anc.
 Εὐσεθῶς, *adv.* pieusement.
 Εὐσπλαγγία, ἡ, miséricorde, pitié. gr. anc.
 Εὐσπλαγγίζομαι, exercer la miséricorde, avoir pitié.
 Εὐσπλαγγικά, *adv.* miséricordieusement.
 Εὐσπλαγγικός, ἡ, ὄν, miséricordieux, compatissant.
 Εὐσπλαγγνος, η, ον, même sign.

Εὐσπλαγγνοῦμι, V. Εὐσπλαγγίζομαι.
 Εὐσταθής, *adj.* constant, ferme.
 Εὐστραφής et εὐστραφος, *adj.* agile. r. εὐ στρέφω.
 Εὐσυνειδήτος et εὐσυνειδοτος, *adj.* consciencieux.
 Εὐσυνειδήτως et εὐσυνειδότως, *adv.* consciencieusement.
 Εὐσωματιζ, ἡ, embonpoint.
 Εὐτάκτικα, τό, ordre, bonne disposition.
 Εὐτακτικός, ἡ, ὄν, qu'on peut régler.
 Εὐτακτος, *adj.* bien réglé.
 Εὐτακτῶ, régler. || Se conduire sagement.
 Εὐτάκτως, *adv.* régulièrement.
 Εὐταξία, ἡ, bon ordre; discipline. gr. anc.
 Εὐταξίας, ὁ, maître des cérémonies. r. εὐτακτέω.
 Εὐτέλεια, ἡ, bassesse. Εὐτέλεια γένους, bassesse de naissance.
 Εὐτηνά, *adv.* abondamment. || A bon compte.
 Εὐτηνία, ἡ, abondance. || Bon marché, d'εὐθηνία.
 Εὐτηνεύω et εὐτηνεύω, être abondant, à bon marché.

Εὐτηνός, ἡ, ὄν, abundant; pas
cher, p. εὐθηνός.

Εὐτοκία, ἡ, fécondité. gr. anc.

Εὐτοκῶ, être féconde.

Εὐτολμία, ἡ, hardiesse, coura-
ge.

Εὐτολμος, *adj.* hardi, coura-
geux. gr. anc.

Εὐτραπέλια, ἡ, facétie.

Εὐτράπελος, *adj.* plaisant, en-
joué. gr. anc.

Εὐτύχημα, τό, bonheur.

Εὐτυχημένος, η, ον, *part.* qui
prospère.

Εὐτυχής, *adj.* heureux. gr. anc.

Εὐτυχησμένα, *adv.* heureuse-
ment.

Εὐτυχησμένος, V. Εὐτυχημένος.

Εὐτυχία, ἡ, bonheur. gr. anc.

Εὐτυχίζω, rendre heureux.

Εὐτυχῶ, être heureux, prospé-
rer, réussir.

Εὐτυχῶς, *adv.* heureusement.

Εὐφήμει, *hell.* paix, silence.

Εὐφημία, ἡ, célébrité. || Applau-
dissement. gr. anc.

Εὐφημίζω, V. Εὐφημῶ.

Εὐφήμισμα, τό, applaudisse-
ment, acclamation.

Εὐφημιτικός, ἡ, ὄν, d'applau-
dissement.

Εὐφημιτός, ἡ, ὄν, digne d'ap-
plaudissement.

Εὐφημῶ, accueillir avec des ac-
clamations, applaudir. || Célé-
brer. gr. anc.

Εὐφρόβιον, τό, euphorbe, *plan-
te et gomme.* gr. anc.

Εὐφορία, ἡ, fertilité, fécondité.

Εὐφορία, ἡ, éloquence.

Εὐφοραθής, *adj.* éloquent.

Εὐφορος, *adj.* fertile, fécond.

Εὐφραίνω, récréer, rejouir.

Εὐφροσύνη, ἡ, récréation.

Εὐφρόσυνος, η, ον, récréatif.

Εὐφρής, *adj.* ingénieux.

Εὐφρῆα, ἡ, génie, talent.

Εὐφρῶς, *adv.* ingénieusement.

Εὐχαρίστημα, τό, remerciement.
|| Contentement.

Εὐχαριστημένος, η, ον, *part.* re-
mercié. || Content.

Εὐχαρίστησις, ἡ, V. Εὐχρί-
στημα.

Εὐχαριστία, ἡ, action de grâ-
ces. || Les grâces, *après le re-
pas.* || L'eucharistie. Εὐχαρι-
στίαν νᾶχι (p. νὰ ἔχη) ὁ Θεός,
grâce à Dieu.

Εὐχαριστικός, ἡ, ὄν, qui remercie.

Εὐχάριστος, η, ον, reconnaissant.
gr. anc. || Content.

Εὐχαριστῶ, remercier, rendre
 grâces. || Contenter; *au pass.*
 se contenter, être content.
 Εὐχέλαιον, τό, extrême-onction.
 Εὐχετικός, ἡ, ὄν, désirable.
 Εὐχή, ἡ, souhait. || Prière.
 Εὐχολόγιον, τό, eucologe.
 Εὐχομαι, souhaiter. gr. anc.
 Εὐωδία, ἡ, bonne odeur.
 Εὐωδιάζω, sentir bon, être odo-
 riférant. gr. anc.
 Εὐωδίασμα, τό, parfum.
 Εὐωδιαστικός, ἡ, ὄν, odoriférant.
 Εὐωχία, ἡ, banquet. gr. anc.
 Επραγα, aor. act., et ἐπραγώθην,
 aor. pass. de τρώγω.
 Ἐπράμιλλος, *adj.* rival, concu-
 rent, émule. r. ἐπί, ἀμιλλα.
 Ἐπραρμογή, ἡ, convenance, coïn-
 cidence; application, adap-
 tation.
 Ἐπραρομόττω, adapter, appliquer.
 || Coïncider. gr. anc.
 Ἐφέλω, attirer; allécher.
 Ἐρσεις, ἡ, inclination, pen-
 chant. || Appel d'un jugement.
 Ἐρετινός, ἡ, ὄν, de l'année pré-
 sente. r. ἐπί, ἔτος.
 Ἐρέτος, *adv.* cette année.
 Ἐφεύρεσις, ἡ, invention.
 Ἐφευρίσκω, inventer. gr. anc.

Ἐφευρετικός, ἡ, ὄν, inventif.
 Ἐφευρετής, ὁ, inventeur.
 Ἐφεύρημα, τό, invention.
 Ἐφηβία, ἡ, adolescence.
 Ἐφηβος, *adj.* adolescent.
 Ἐφημερεύω, officier à l'église.
 Ἐφημερία, ἡ, fonction de curé,
 administration d'une paroisse.
 || Journal. r. ἐπί, ἡμέρα.
 Ἐφημέριος, ὁ, curé.
 Ἐφημερίς, ἡ, journal; *au pl.*
 éphémérides. gr. anc.
 Ἐφθηνία, ἡ, et ses dér., V. Εὐθη-
 νία.
 Ἐφιάλτης, ὁ, cauchemar.
 Ἐφίππιον, τό, caparaçon.
 Ἐφόδ, éphod, *ceinture des pré-
 tres juifs.* r. hébr.
 Ἐφόδιον, τό, viatique.
 Ἐφόπλισμα, τό, armement.
 Ἐφοπλιστής, ὁ, armateur.
 Ἐφώραξεις, ἡ, attaque, assaut.
 Ἐφορῶ, assaillir, attaquer.
 Ἐφορος, ὁ, éphore, *magistrat.*
 Ἐφτά, etc., V. Ἐπτά, etc.
 Ἐφτακοῖλι, τό, sorte de raisin
 Ἐφφέντης, ὁ, effendi, *titre des
 magistrats turcs.* r. αὐθέντης.
 Ἐχειν, τό, *hell.* bien, avoir.
 Ἐχενήθρα, ἡ, torpille, remore
 poissons. gr. anc. ἐχενήις.

Ἐξέρι, τό, manche de charrue.
 Ἐξεχειρία, ἡ, trêve. r. ἔχω, χείρ.
 gr. anc. ἐσεχειρία.
 Ἐχθές, adv. hier. gr. anc.
 Ἐχθισινός, ἡ, ὄν, d'hier.
 Ἐχθρα, ἡ, inimitié, haine.
 Ἐχθροεσμα, τό, même sign.
 Ἐχθρεύομαι, traiter en ennemi.
 || Être ennemi de, être haï.
 Ἐχθρευτικά, adv. en ennemi.
 Ἐχθρευτικός, ἡ, ὄν, ennemi, o-
 dieux.
 Ἐχθρευτός, ἡ, ὄν, digne de
 haine.
 Ἐχθρικός, ἡ, ὄν, ennemi, con-
 traire.
 Ἐχθρικῶς, adv. en ennemi.
 Ἐχθριτα, ἡ, haine, inimitié. Βα-
 στῶ ἔχθριτα, haïr.
 Ἐχθρός, ὁ, ennemi. gr. anc.
 Ἐχιθνα, ἡ, vipère. gr. anc.
 Ἐχω, avoir. Πῶς ἔχετε: com-

ment vous portez-vous? Μὲ
 ποῖον τὰ ἔχετε; à qui en vou-
 lez-vous? contre qui êtes-vous
 fâché? Πόσον ἔχει ἀπὸ τὸ
 πρᾶγμα; combien cela coûte-
 t-il? Ἐχω ἐξ ἀκοῆς, je sais par
 ouï-dire. Δὲν ἔχει μάτια νὰ με
 ἰδῆ, il n'ose pas me regarder.
 Ἐχει κακὸν ὄνομα, il a une
 mauvaise réputation. Εχστε
 γιὰν (p. ὑγίειαν), adieu, por-
 tez-vous bien.
 Ἐψανος, V. Ἐψημος. r. ἐψέω.
 Ἐψές, adv. hier au soir.
 Ἐψισινός, adj. d'hier au soir.
 Ἐψημος, adj. facile à cuire.
 Ἐως, conj. jusque. Ἐως πότε;
 jusqu'à quand? Ἐως τότε, ce-
 pendant. || A bon compte. Ἐως
 καί; même.
 Ἐωσπóρος, ὁ, l'étoile du matin,
 lucifer. gr. anc. || Le diable.

Z

Z

Z, ΖΙΤΑ, sixième lettre de l'al-
 phabet; numériquement vaut
 sept, avec un accent supérieur

ZAB

(ζ'); et avec un accent au
 dessous (ζ), sept mille.
 Ζαθά, adv. follement.

Ζάβαλης, ὁ, pauvre diable, de
ζάβουλος, éolien, p. *διάβουλος*.
Ζαβιά, ἡ, sottise, folie.
Ζαβός, ἡ, ὄν, fou, sot. (Esprit
 de travers. *gr. anc.* tortu.)
Ζαγάρι, τό, limier, *chien*.
Ζαγλίμι, τό, soufflet.
Ζαγλιζίζω, souffleter.
Ζάκχαρι, τό, sucre. r. *σακχάριου*.
Ζαλάδα, ἡ, étourdissement, ver-
 tige. r. *ζάλος*, onde agitée.
Ζάλη, ἡ, même sign.
Ζαλίζω, étourdir; *au pass.* s'é-
 tourdir, avoir la tête tournée.
Ζάλισμα, τό° *ζαλισμός*, ὁ, V. *Ζα-
 λάδα*.
Ζάλον, τό, trace du pied; vestige.
Ζάμπα, ἡ, crapaud, *animal*.
Ζαμπάκι, τό, souci; lis, *fleurs*.
Ζαμπανόλαδον, τό, huile de lis.
Ζαμπέτι, τό, civette, *animal*.
Ζαμπουνεύω, maigrir, être lan-
 guissant, malade. r. or.
Ζαμπούνης, *adj.* maigre, lan-
 guissant; fém. *ζαμπούνισσα*.
Ζαμπούνικος, η, ου, même sign.
Ζάπι, τό, ou plutôt *ζάπτει*, l'ac-
 tion de dompter. r. or.
Ζάργια, τά, dés à jouer. r. or.
Ζαργιοπαιγίδι, τό, jeu de dés.
Ζάρι, τό, cube, dé. r. or.

Ζαρίφης, ὁ, un élégant; fém. ἡ
ζαρίφισσα. r. or.
Ζαριφιά, ἡ, élégance, grâce.
Ζαρίφικος, η, ου, joli, gentil.
Ζαρχαδάνι, τό, petit chevreuil.
Ζαρχάδι, τό, chevreuil. r. *δορ-
 κάδιον*.
Ζάρφι, τό, soucoupe. r. or.
Ζάρω, V. *Συνθηρίζω*.
Ζάρωμα, τό, crispation, pli,
 ride.
Ζαρωμάδα et *ζαρωματιά*, ἡ, mê-
 me sign.
Ζαρώνω, rider; plisser. *Ζαρώνω
 τὰ φρύδια*, froncer les sourcils;
au pass. se ratatiner; se blot-
 tir. r. *σαίρω*, grimacer (Hésy-
 chius).
Ζαπίκιον, τό, échecs, *jeu* dans
 Anne Comnène et Doucas.
Ζαφίρι, τό, saphir, *Pierre*.
Ζαφρός et *ζαφρός*, ὁ, safran.
Ζαφροιάζω et *ζαφροίζω*, safraner.
Ζαφροιστός, *adj.* de safran.
Ζαφράνα, ἡ, jaunisse, *maladie*.
Ζάχρη, ἡ° *ζάχαρι*, τό, V. *Ζάκ-
 χηρι*.
Ζαχαρικά, τά, sucreries.
Ζαχαρομύγαλον, τό, praline,
 dragée. r. *σάκχαρο*, *αμύγαλον*.
Ζαχαράτον, τό, sucreries.

Ζαχαράτος, *adj.* doux comme du sucre, qui en a le goût.

Ζαχαρένιος, *adj.* de sucre.

Ζαχαροκαίσι, τό, abricot confit.

Ζαχαροκάλαμον, τό, caune à sucre. r. σάκχαρ, κάλαμος.

Ζαχαροκούτι, τό, drageoir; sucrier. r. κούτις.

Ζαχάρωμα, τό, l'action de sucrer.

Ζαχαρώνω, sucrer; confire.

Ζήρκος, ό, chignon, nuque.

Ζέα et ζεία, ή, V. Βρώμι.

Ζεγιά, τό, étrier. r. or.

Ζείω, V. Ζῶ.

Ζεματιζω, échauder. r. ζέω.

Ζεμάτισμα, τό, l'action d'échauder, brûlure.

Ζεματιστικός, ή, όν, qui a la force de brûler, d'échauder.

Ζεματιστόν, τό, échaudé, sorte de pâtisserie.

Ζεματιστός, ή, όν, échaudé, brûlé par de l'eau bouillante.

Ζέμμα, τό, union, assemblage; architrave. r. ζεύγμα.

Ζεμπύλι, τό, cabas, panier à fruits. r. or.

Ζενίθ, ό, zénith, *t. d'astronomie.*

Ζεντούνη, τό, satin. r. or.

Ζεντουιάρης, ό, ouvrier en satin.

Ζεντουιτικός, η, ον, de satin.

Ζέον, τό, l'eau chaude pour la messe. r. ζέω.

Ζερβά, *adv.* à gauche.

Ζερβός, ή, όν, gauche. || Sinistre. Το ζερβόν χέρι, la main gauche.

Ζερβοχέρης, *adj.* gaucher.

Ζέσις, ή, ardeur. r. ζέω.

Ζεστά, *adv.* chaudement.

Ζέστα, ή, chaleur. Είναι ζέστα, il fait chaud.

Ζεσταίνω, chauffer, échauffer.

Ζεσταίνω τό κρεβάτι, bassiner le lit. r. ζεστός.

Ζέσταμα, τό, l'action d'échauffer, etc.

Ζέστη, V. Ζέστα.

Ζεστοκοπῶ, j'échauffe; *au pass.* j'ai chaud. r. ζεστός, κόπος.

Ζεστός, ή, όν, chaud, échauffé.

Ζευγαλάτης, V. Ζευγάς. r. ζεύγος, ελατής.

Ζευγάρι, τό, paire, couple. || Labourage. Ένα ζευγάρι χαρτιά, un jeu de cartes. Κάμνω τό ζευγάρι, labourer. r. ζεύγος.

Ζευγαρίζω, V. Ζευγαρώνω.

Ζευγάρισμα, τό, accouplement; appariement.

Ζευγαρώνω, accoupler, apparier.

r. ζευγάριον, dim. de ζεύγος.

Ζευγαρωτά, *adv.* par couple, deux à deux; en nombre pair.

Ζευγαρωτής, ὁ, qui accouple.

Ζευγαρωτός, ἢ, ὄν, qu'on peut mettre par couple; qui se peut accoupler.

Ζευγᾶς et ζευγίτης, ὁ, laboureur; bouvier; charretier.

Ζεύγμα, τό, attelage.

Ζεύγω, joindre, accoupler. || Atteler. *gr. anc.*

Ζεύλα, ἡ, le joug. *gr. anc.* ζεύ-
γλα.

Ζεύξιμον, τό, l'action de joindre; d'atteler.

Ζεύς, ὁ, Jupiter. *gr. anc.*

Ζέφυρος, ὁ, zépher, vent doux.

Ζηγωμα, τό, expulsion.

Ζηγώνω, expulser. *r.* ἐξάγω.

Ζηγώτης, ὁ, celui qui expulse; *fém.* ἡ ζηγώτρα.

Ζηζυγας et ζηζυιας, ὁ, cigale. *r.* τέπιξ, *gén.* τέπιγος.

Ζήλευμα, τό, envie, jalousie.

Ζήλευτής, ὁ, envieux, jaloux.

Ζηλεύω, envier, jalouser.

Ζηλία, ἡ, envie; jalousie. || Émulation. *r.* ζήλος.

Ζηλιάρης, ὁ, envieux, jaloux; *fém.* ἡ ζηλιάρα.

Ζηλιάρικος, *κ. ου*, relatif à l'en-

vieux, au jaloux; *subst.* le jaloux, l'envieux.

Ζήλιος, *adj.* de lis.

Ζήλιοσπέροβολου, τό, parterre de lis, de ζήλιος, *r.* *it.* giglio (en *lat.* *lilium*), et περιβόλος.

Ζήλιος, ὁ, lis, *fleur.* *r.* *it.*

Ζήλος, ὁ, ferveur, zèle. *gr. anc.*

Ζήλοστυπία, ἡ, jalouse. *e.* *gr. anc.*

Ζηλόστυπος, *adj.* jaloux.

Ζηλοσθονία, ἡ, envie. *r.* ζήλος, et θρόνος.

Ζηλωτής, ὁ, zéléteur, zélé pour; *fém.* ἡ ζηλώτρια.

Ζηλωτικός, ἢ, ὄν, zélé.

Ζημία, ἡ, dommage, perte.

Ζημίαι-τόκοι, οἱ, dommages-intérêts. *r.* ζημία, et τόκος.

Ζημιῶν, *V.* Ζημιώνω.

Ζημιώθης, *adj.* nuisible, désavantageux.

Ζημιώμα, τό, dommage, préjudice.

Ζημιωμένα, *adv.* avec préjudice.

Ζημιώνω, nuire, préjudicier. || Endommager. *r.* ζημιώω.

Ζημιώσις, ἡ, *V.* Ζημιώμα.

Ζημιωτής, ὁ, celui qui nuit, qui préjudicie.

Ζημιωτικός, ἢ, ὄν, préjudicia-
ble, nuisible.

- Ζημιωτός, ἡ, ὄν, qui est sujet à être endommagé.
 Ζῆν, τό, *hell.* la vie, *inf. de ζάω.*
 Ζῆσε, ζῆτε, aor. impér.; νά ζήσω, aor. subj. de ζῶ.
 Ζητεία, ἡ, mendicité. r. ζητέω.
 Ζήτη, ἡ, recherche. || Quête.
 Ζήτημα, τό, demande, recherche.
 Ζητητής, ὁ, demandeur. || Chercheur. || Zétète ou quêteur d'un ordre religieux; fém. ἡ ζητήτριζ. r. ζητέω.
 Ζητητικός, ἡ, ὄν, qu'on doit chercher. || Qui recherche.
 Ζήτησις, ἡ, demande. || Recherche. Αὐτή ἡ πραγματεία ἀρχινᾷ νά λάβῃ ζήτησιν, cette marchandise commence à prendre faveur, à être demandée.
 Ζητιά, ἡ, quête. r. ζητέω.
 Ζητιάνος, ὁ, mendiant; fém. ἡ ζητιάνα.
 Ζητουλεία, ἡ, mendicité.
 Ζήτουλας, ὁ, mendiant.
 Ζητουλεύω, mendier. r. ζητέω.
 Ζητούμενον, τό, question.
 Ζητῶ, chercher. || Demander; quêter.
 Ζήτω, imp. *hell.* de ζάω, qu'il vive, vivat. Ζήτω ὁ Ἐρρίκος δ'! vive Henri IV!
- Ζιγκί, τό, étrier. r. or.
 Ζιζάνιον, τό, zizanie, discorde.
 Ζιζικας, ὁ, cigale. r. τέττιξ.
 Ζιζυριά, ἡ, jujubier, arbre.
 Ζιζυρον, τό, jujube, fruit.
 Ζίμα, V. Ζίψιμον. r. θλίμμα.
 Ζιμένος, η, ον, pressé, pressuré, de θλιμμένος.
 Ζιμπίλι, τό, hyacinthe.
 Ζιντζαπί, τό, gris, couleur.
 Ζιντζιά, ἡ, barres, ou partie de la mâchoire du cheval.
 Ζίρω, presser, pressurer. r. θλίβω.
 Ζιψιμον, τό, pressurage, pression. r. θλίψις.
 Ζόμπα, ἡ, bosse. r. καμπή.
 Ζόμπος, *adj.* bossu.
 Ζορκάδι, τό, chevreuil. r. δορκάς chez les Doriens, ζορκάς.
 Ζουγγρανίζω, égratigner.
 Ζουγλός, *adj.* estropié.
 Ζούγλωμα, τό, mutilation.
 Ζουγλώνω, estropier.
 Ζουγραίνω, créper, friser.
 Ζουγρός, ἡ, ὄν, crépé, frisé.
 Ζουλεύω, V. Ζηλεύω.
 Ζουλίγω et ζουλίζω, presser, compiler. || Bossuer; meurtrir.
 Ζουλισμα, τό, pression. || Meurtrissure.

Ζουλομήτης, ὁ, canus; fém. ἡ
ζουλομήτα.

Ζουμάκι, τό, bouillon. r. ζωμός.

Ζουμερός, ἡ, ὄν, succulent. ||
Plein de bouillon.

Ζουμί, τό, bouillon, jus. r. ζωμός.

Ζοῦρα, ἡ, usure. r. usura.

Ζουράρος, ὁ, usurier.

Ζουρέω, prêter à usure.

Ζουρλάδα, ἡ, folie.

Ζουρλίνω, rendre fou. || Étour-
dir; *au pass.* devenir fou.

Ζούρλαμα, τό, l'action de deve-
nir ou de rendre fou.

Ζουρλαμάδα, ἡ· ζουρλαμός, ὁ,
folie.

Ζουρλός, ἡ, ὄν, fou, folle.

Ζοχάδαις, αἱ, hémorrhoides.

Ζοχός, ὁ, laiteron, *plante.*

Ζυγαριά, ἡ, balance. r. ζυγός.

Ζύγι, τό, peson, balance. Ζύγι
τοῦ νεροῦ, niveau d'eau.

Ζυγιάζω, peser. || Balancer.

Ζυγίασμα, τό, pesée.

Ζυγιστής, ὁ, peseur.

Ζυγιστικός, ἡ, ὄν, propre à pe-
ser.

Ζυγός, ὁ, joug. || Rang de sol-
dats. || Balance. gr. anc.

Ζυγός, *adj.* pair. Ζυγόν ἢ μόνον,
pair ou non. r. ζεύγω.

Ζύγωμα, τό, approche. || Fre-
quentation.

Ζυγόνω, approcher, accoster;
fréquenter. r. συγώω.

Ζύγωσις, ἡ, V. Ζύγωμα.

Ζυγωτικός, ἡ, ὄν, accostable.

Ζυμκρίνιος, *adj.* de pâte.

Ζυμάρι, τό, pâte. r. ζύμη.

Ζυμκρικόν, τό, toute espèce de
pâte; *au pl.* pâtisserie.

Ζυμκρίτικος, *adj.* de pâte.

Ζύμη, ἡ, levain. gr. anc.

Ζυμοσίμετρον, τό, zymosimètre,
instrument de chymie.

Ζυμοτεχνία, ἡ, zymotechnie ou
traité de la fermentation.

Ζύρωμα, τό, l'action de pétrir.

Ζυρώνω, pétrir. || Fermenter.

Ζύμωσις, ἡ, l'action de pétrir.
|| Fermentation (gr. anc.).

Ζυμωτής, ὁ, celui qui pétrit.

Ζυμωτικός, ἡ, ὄν, qu'on peut
pétrir. || Fermentatif.

Ζυμωτήρι et ζυμώτρι, τό, pé-
trin, machine à pétrir le pain.

Ζῶ, ῆς, ῆ (aor. ἔζησα), vivre.

Ζῶμεν ἀναπαυμένα, nous vivons
à notre aise. Νά ζοῦν τὰ μάτια

μου, que Dieu soit à mon aide.

Νά ζῆ ἡ Ἑλλάς! vive la Grèce!

Ζωγραφία, ἡ, peinture, tableau.

Ζωγραφίζω, peindre. Ζωγραφίζω
 με λάδι, peindre à l'huile; με
 νερόν, en détrempe.
 Ζωγραφική, ἡ, l'art de la pein-
 ture. gr. anc.
 Ζωγραφικός, ἡ, ὄν, de pein-
 tre. Ζωγραφικός κάλαμος, pin-
 ceau.
 Ζωγράφισμα, τό, l'action de
 peindre.
 Ζωγράφισσα, ἡ, femme peintre.
 Ζωγραφιστής, V. Ζωγράφος.
 Ζωγραφιστός, ἡ, ὄν, pittoresque.
 || Fait à peindre.
 Ζωγράφος, ὁ, peintre. gr. anc.
 Ζωγραφοσύνη, V. Ζωγραφική.
 Ζωδάκι, τό, petit animal.
 Ζωδιακός, ὁ, zodiaque. gr. anc.
 Ζωδιακός, ἡ, ὄν, animal. Η ζωδική
 τάξις, le règne animal.
 Ζωδιοσύνη, ἡ, animalité.
 Ζώδιον, τό, signe céleste.
 Ζωή, ἡ, vic. Ἐφ' ὅλης του τῆς
 ζωῆς, durant toute sa vie.
 Ζωηρός, ἡ, ὄν, vivant, vif.
 Ζωηρόρος, adj. vivifiant.
 Ζωμί, τό, bouillon. r. ζωμός.
 Ζωνράκι, τό, petite ceinture.
 Ζωναῖς, ὁ, ceinturier.
 Ζωνάρι, τό, ceinture. Τὸ θεύτε-
 ον ζωνάρι μιᾶς φαμηλίας, la

branche cadette d'une famille.
 Ζώνη, ἡ, ceinture; ceinturon.
 Ζώντα, τά, vie. Εἰς τὰ ζώντα
 τοῦ πάππου μου, du vivant de
 mon ayeul. r. ζῶω.
 Ζωντανά, adv. vivement.
 Ζωντανεῦμα, τό· ζωντανεῦσις, ἡ,
 et ζωντανεῦμός, ὁ, résurrec-
 tion.
 Ζωντανεύω, ressusciter quel-
 qu'un. || Ressusciter soi-même.
 || Reprendre ses forces.
 Ζωντανός, ἡ, ὄν, vivant. || Vif,
 alerte. gr. anc. ζωός.
 Ζωντανοσύνη et ζωντανότης, ἡ,
 vivacité. || Vitalité.
 Ζώντας, part. prés. de ζῶ, vi-
 vant. Ζώντάς μου, de mon vi-
 vant.
 Ζωντήρι, τό, jument.
 Ζωντέβελον, τό, animal, bête.
 Ζωντοχῆρα, ἡ, femme séparée
 de son mari, de ζῶν, ζώντος,
 et χῆρα.
 Ζώνω, ceindre. || Se ceindre. r.
 ζωννύω.
 Ζωογονία, ἡ, vivification.
 Ζωογονητής, ὁ, celui qui donne
 la vie.
 Ζωογονῶ, vivifier, animer.
 Ζωογραφία, ἡ, zoographie.

Ζωολατρία, ἡ, culte des animaux. r. ζῶον, λατρεία.	Ζωοτρόφος, ὁ, celui qui nourrit des animaux.
Ζωολογία, ἡ, zoologie, science.	Ζωοτροφεῖν et ζωοτρέφω, nourrir des animaux.
Ζῶον, τό, animal. gr. anc.	Ζωόφυτον, τό, zoophyte.
Ζωοντότης, V. Ζωντανοσύνη.	Ζώτιμον et ζῶσμα, τό, l'action de ceindre; ceinture.
Ζωοποιός, ἡ, ὄν, vivifiant.	Ζώστρα, ἡ, ceinture, écharpe.
Ζωοποιήσις, ἡ, vivification.	Ζωστῆρ, ὁ· ζωστῆρι, τό, ceinture. Baudrier, ceinturon.
Ζωοποιῶ, vivifier. gr. anc.	Ζωτικός, ἡ, ὄν, vital. Animal.
Ζωότης, ἡ, animalité.	ἡ ζωτικὴ τάξις, le règne animal.
Ζωοτόκος, adj. vivipare.	Ζωύριον, τό, animalcule.
Ζωοτροφεῖον, τό, lieu où l'on nourrit des animaux, ménagerie.	Ζωώνω, vivifier, de ζωῶν.
Ζωοτροφία, ἡ, provision, vivres.	

II

ΗΓΑ

ΗΓΟ

Η, ηα, septième lettre de l'alphabet, numériquement marque huit, avec un accent (ἡ); mais avec un signe au dessous (η), marque huit mille.	Ἡγαπητός, ἡ, ὄν, bien-aimé.
Ἡ, article féminin, la. Ἡ, p. xi, les. Ἡ, conj. ou.	Ἡγεμονεία, ἡ, principauté, puissance.
Ἡἔη, ἡ, puberté, jeunesse.	Ἡγεμονεύω, dominer, commander. gr. anc.
Ἡἔης, adj. qui est en âge de puberté; adolescent.	Ἡγεμονικός, ἡ, ὄν, de prince. De bonne mine, de belle apparence.
Ἡγαπημένος, η, ον, part. passé pass. d'ἀγαπῶ.	Ἡγεμών et ἡγεμῶνας, ὁ, prince, duc; fém. ἡ ἡγεμονίς et ἡγεμόνισσα.
	Ἡγουμενεῖον, τό, abbaye.

- Ἠγουμένη et ἡγουμένησσα, ἡ, ab-
 besse, supérieure. r. ἡγοῦμαι.
 Ἠγουμενικός, *adj.* abbatial.
 Ἠγουμενίζω, être abbé ou supé-
 rieur d'une communauté.
 Ἠγούμενος, ὁ, abbé. r. ἡγοῦμαι.
 Ἠγουν, *conj. hell.* c'est-à-dire,
 savoir.
 Ἠδη, *adv. hell.* déjà.
 Ἠδέως, *adv.* agréablement.
 Ἠδονεύω et ἡδονεύγω, vivre dans
 les plaisirs, dans la débauche.
 Ἠδονή, ἡ, plaisir, volupté.
 Ἠδονικός, ἡ, ὄν, voluptueux.
 Ἠδύθυγν, aor. ind. de ἡδύνω.
 Ἠδύνω, amuser, récréer.
 Ἠδύσμος, ὁ, menthe. gr. anc.
 Ἠδύπαθαινω, vivre dans la mol-
 lesse, dans la volupté.
 Ἠδύπαθεια, ἡ, volupté, mollesse.
 Ἠδύπαθής, *adj.* voluptueux.
 Ἠδύς, εἶα, ὕ, suave, doux.
 Ἠδύτης, ἡ, suavité. gr. anc.
 Ἠθέλα, imparf. de ἔελω. C'est
 aussi le signe du conditionnel.
 Ἠθέλα γράψαι ou ἤθελε γράψω,
 j'écrirais; ἤθελα γραφθῆ ou ἤ-
 θελε γραφθῶ, je serais écrit.
 Ἠθέλησα, aor. ind. de ἔελω.
 Ἠθική, ἡ, la morale.
 Ἠθικός, ἡ, ὄν, moral. gr. anc.
- Ἠθικῶς, *adv.* moralement.
 Ἠθος, τό, manière. Τά ἦθη, les
 mœurs. Αὐτὸς ἔχει καλὰ ἦθη, il
 a de bonnes mœurs.
 Ἠλεκτριζώ, électriser.
 Ἠλεκτριζός, ἡ, ὄν, électrique.
 Ἠλεκτρισμός, ὁ, électricité.
 Ἠλεκτρον, τό, ambre jaune. gr.
 anc. || Électricité.
 Ἠλεση, ἡ, rougeole, *maladie.*
 Ἠλιάζω, exposer au soleil; sé-
 cher au soleil. gr. anc.
 Ἠλιακός, ἡ, ὄν, solaire.
 Ἠλιακός, ὁ, belvédère.
 Ἠλιάνθημον, τό, héliantheme ou
 herbe d'or, *plante.* gr. anc.
 Ἠλίσις, ἡ, coup de soleil.
 Ἠλίσιμα, τό, exposition au so-
 leil.
 Ἠλικία, ἡ, âge. gr. anc.
 Ἠλικιώτης, ὁ, homme fait.
 Ἠλιόκυμα, τό ἡλιόκυσις, ἡ,
 coup de soleil, ardeur du so-
 leil. r. ἥλιος, καίω.
 Ἠλιοκεντρικός, ἡ, ὄν, héliocen-
 trique.
 Ἠλιοκομήτης, ὁ, héliocomète.
 Ἠλιόμετρον, τό, héliomètre.
 Ἠλιος, ὁ, soleil. gr. anc.
 Ἠλιοσκόπιον, τό, hélioscope.
 Ἠλιοστάσιον, τό, solstice.

Ἡλιοτρόπιον, τό, héliotrope ;
tournesol. gr. anc.

Ἠλύσιος, *adj.* élysien. Τὰ ἡλύσια
πεδία, les champs élysées.

Ἡμερτον, aor. hell. de ἀμερ-
ταίνω.

Ἡμεῖς, *pl.* d'ἐγώ, nous. gr. anc.

Ἡμέρα, ἡ, jour. gr. anc. Καλλὴ ἡ-
μέρα, bon jour. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα,
de jour en jour. Εἰς τὰς ἡμέρας
μου, de mes jours.

Ἡμέρευσις, ἡ, adoucissement ;
apprivoisement. || Civilisation.

Ἡμερεύω, adoucir ; apprivoiser,
civiliser. || S'adoucir, etc.

Ἡμερινός, ἡ, ὄν, de jour ; jour-
nalier.

Ἡμερόκλιον, τό, hémérocale,
espèce de lis.

Ἡμεροκάματον, τό, travail qu'un
homme peut faire dans un jour ;
journée ; salaire. r. κάμνω.

Ἡμερολόγιον, τό, almanach. ||
Journal. || Ordre du jour.

Ἡμερονύκτιον, τό, un jour et une
nuit. r. ἡμέρα, νύξ.

Ἡμερος, η, ου, paisible, doux. ||
Privé, domestique. gr. anc.

Ἡμεροσύνη et ἡμερότης, ἡ, dou-
ceur, mansuétude.

Ἡμέρωμα, τό, V. Ἡμέρευσις.

Ἡμερώνω, V. Ἡμερεύω.

Ἡμέρωσις, V. Ἡμέρευσις.

Ἡμερωτής, ὁ, celui qui appri-
voise, qui civilise ; fém. ἡ ἡ-
μερώτρια.

Ἡμερωτικός, ἡ, ὄν, propre à ap-
privoiser, à civiliser.

Ἡμερωτός, ἡ, ὄν, qu'on peut ap-
privoiser, civiliser.

Ἡμέτερος, έρα, ου, *pron.* hell.
notre.

Ἡμικύκλιον, τό, demi-cercle.

Ἡμιμορία, ἡ, brigade, *partie*
d'un corps d'armée.

Ἡμισυς, *adj.* demi. Τὸ ἥμισυ, la
moitié. Ἡμισυ κρατὶ καὶ ἥμισυ
νερόν, moitié vin et moitié
eau.

Ἡμισφαιρικός, ἡ, ὄν, hémisphé-
rique.

Ἡμισφαίριον, τό, hémisphère.

Ἡμιτεταρτημόριον, τό, demi-
quart. r. ἥμισυς, τέταρτος, et
μόριον.

Ἡμιτριτάως, *adj.* demi-tierce,
en parlant d'une fièvre.

Ἡμίφωνος, ἡ, demi-voyelle, *com-*
me l, m, n, r, s, x. gr. anc.

Ἡμπόρεσις, ἡ, possibilité.

Ἡμπορετός, ἡ, ὄν, possible.

Ἡμπορῶ, V. Ἐμπορῶ. r. ἐν, πόρος.

Ἡξεύρω, V. Ἐξεύρω. r. ἔξευρον, aor. 2 d'ἔξευρίσκω (on devrait donc préférer ἔξεύρω).

Ἡπια, aor. act. de πίω.

Ἡρα, ἡ, ivraie. r. αἶρα.

Ἡρθα, p. ἦρθα, aor. d'ἔρχομαι.

Ἡρωας, ὁ, héros, d'ἦρωας.

Ἡρωϊκομικός, ἡ, ὄν, héroï-comique.

Ἡρωϊκός, ἡ, ὄν, héroïque.

Ἡρωϊκῶς, adv. héroïquement.

Ἡρωίς, ἡ, héroïde, *épître amoureuse sous un nom historique.*

Ἡρώϊσσα, ἡ, héroïne. gr. anc.

Ἡσικα, V. Ὑσικα. r. ὕσικα.

Ἡσυχα, adv. paisiblement.

Ἡσυχάζω, tranquilliser, apaiser. || Se tranquilliser, etc.

Ἡσύχασις, ἡ· ἡσύχασμα, τό, l'action de tranquilliser, d'apai-

ser, ou de se tranquilliser, etc.

Ἡσυχαστής, ὁ, qui vit en repos.

Ἡσυχαστικός, ἡ, ὄν, tranquille.

|| Tranquillisant.

Ἡσυχία, ἡ, tranquillité, repos.

Ἡσυχος, η, ου, tranquille.

Ἡτε, conj. hell. ou.

Ἡτοι, conj. c'est-à-dire.

Ἡττα, ἡ, défaite. gr. anc.

Ἡύρα, aor. de εὐρίσκω. gr. anc. εὕρον.

Ἡραϊστειον, τό, brûlot, navire incendiaire, *comme qui dirait* volcan, de Vulcain (Ἡραιστος).

Ἡχητικός, ἡ, ὄν, résonnant.

Ἡχολογῶ, résonner, retentir.

Ἡχος, ὁ, écho, son, air.

Ἡχῶ, V. Ἡχολογῶ. gr. anc.

Ἡχώ, ἡ, écho. gr. anc.

Ἡχώδης, adj. sonore, résonnant.

⊖

ΘΑΑ

Θ, THITA, huitième lettre de l'alphabet, numériquement vaut neuf, avec un accent supérieur (θ̄); et avec un accent au dessous (θ̅), vaut neuf mille.

Θά, p. Ἐὲ νά, signe du futur.

Θά γράψω, j'écrirai. || Certes.

Θάλασσα, ἡ, mer. gr. anc.

Θαλασσερός et Θαλασσινός, ἡ, ὄν, marin; maritime.

Θάλασσεύω, voyager sur mer.

Θαλάσσιος, *adj.* V. Θαλασσερός.
 Θαλασπόνερον, τό, l'eau de mer.
 Θαλασσοδρεμένος et Θαλασσοδρεγ-
 μένος, η, ον, mouillé par la mer.
 Θαλασσοδραμένος, η, ον, battu
 par la mer. r. θέρω.
 Θαλασσοζήμια, αί, avaries.
 Θαλασσοκρατούντες, οί, les Vé-
 nitiens, ainsi appelés à une
 époque où ils étaient les maî-
 tres de la mer. r. κρατείν.
 Θαλασσοπέτρα, ή, écueil, récif.
 Θαλασσοπολεμάρχης, ό, chef d'es-
 cadre. r. Θαλασσα, πολέμαρχος.
 Θαλασσοπόλεμος, ό, combat na-
 val.
 Θαλασσοπερνών, passer la mer.
 Θαλασσοταραχή, ή, agitation de
 la mer.
 Θαμβάδα, ή, éblouissement.
 Θαμβος, τό, étonnement.
 Θαμβός, *adj.* ébloui, étonné.
 Θαμβωμα, τό, éblouissement.
 Θαμβώνω, éblouir, de Θαμβόω.
 Θαμμένος, η, ον, *part.* enterré.
 Θαμπώνω, etc., V. Θαμβώνω.
 Θανάσιμα, *adv.* mortellement.
 Θανάσιμος, *adj.* mortel.
 Θανατερός et Θανατηφόρος, *adj.*
 qui donne la mort.
 Θανατηφόρος, *adv.* à mort.

Θανατικόν, τό, peste. || Mortalitéé.
 Θανατιζώνω, être atteint de la
 peste. r. Θάνατος.
 Θάνατος, ό, la mort. Όλοι εἴμεθα
 διά Θάνατον, nous sommes tous
 mortels.
 Θανάτωμα, τό, meurtre. || Con-
 damnation à mort.
 Θανατωμός, ό· Θανάτωσις, ή,
 même sign.
 Θανατώνω, mettre à mort; tuer.
 Θανή, ή, la mort. || Funérailles.
 Θάπτης, ό, celui qui enterre.
 Θαπτικός, ή, όν, relatif à la sé-
 pulture. r. Θάπτω.
 Θάπτω, ensevelir, inhumér.
 Θαρόκλεις, *adv.* avec courage.
 Θαρόρετά et Θαρόρευτά, *adv.* avec
 confiance.
 Θαρόρεύγω et Θαρόρεύω, avoir con-
 fiance. r. Θαρόρέω.
 Θαρόρευμα, τό, confiance.
 Θαρόρευτικός et Θαρόρευτός, ή, όν,
 de confiance.
 Θάρρος, τό, confiance. || Courage,
 hardiesse. gr. anc.
 Θαρόύνω, encourager. gr. anc.
 Θαρόών, présumer, croire. || A-
 voir confiance. Τι Θαρόρείς; que
 'croyez-vous? Θαρσεΐτε! cou-
 rage!

Θαρσαλέος, *adj.* courageux.

Θαρσαλέως, *adv.* hardiment.

Θάψω, ensevelir, de *θάπτω*.

Θάυμα, τό, miracle; merveille.

Ὡ τοῦ θαύματος! *hell.* ah! quel prodige!

Θαυμάζω, admirer. || S'étonner, s'émerveiller. *gr. anc.*

Θαυμάσιος, *ία, ον*, admirable.

Θαυμασίως, *adv.* merveilleusement.

Θάυμασμα, τό, merveille.

Θαυμασμός, ό, admiration. *Προξενῶ θαυμασμόν*, émerveiller.

Θαυμαστά, *adv.* admirablement.

Θαυμαστικός, ή, όν, admiratif.

Θαυμαστός, ή, όν, merveilleux.

Θαυμαστοποιία, ή, l'art ou l'action de faire des miracles.

Θαυμαστοποιῶ, faire des miracles.

Θαυμαστοτεχνημάτος, η, ον, fabriqué avec un art merveilleux. *r. θαῦμα, τέχνη.*

Θαυματουργία, ή, prestige, miracle. *r. θαῦμα, ἔργον.*

Θαυματουργικός, ή, όν, miraculeux.

Θαυματουργός, ό, thaumaturge.

Θαυματουργῶ, faire des miracles, des prestiges. *gr. anc.*

Θαφή, ή, enterrement. *r. θάπτω.*

Θάρτιον, τό, tombe; épitaphe.

Θάρτω, θάρτης, *v. θάπτω*, etc.

Θάψιμον, τό, inhumation.

Θέ νά, *p. θέλει*, *signe du futur.*

Θέ νά γράψω, j'écrirai.

Θεά, ή, déesse, *fém. de Θεός.*

Θέα, ή, vue, aspect. *r. θεάομαι.*

Θέμα, τό, spectacle. *gr. anc.*

Θεανδρικός, *adj.* théandrique, ou divin et humain à la fois.

Θεάνθρωπος, ό, Dieu fait homme. *J. C.*

Θεάρεστα et θεαρέστως, *adv.* d'une manière agréable à Dieu.

Θεάρεστος, *adj.* agréable à Dieu.

Θεαρχία, ή, puissance divine.

Θεαρχικός, ή, όν, qui appartient à la puissance divine.

Θεατής, ό, spectateur; *fém. ή θεάτρια et θεάτρα.*

Θεατρίζω, donner en spectacle quelqu'un, le baffouer.

Θεάτρισμα, τό, l'action de donner quelqu'un en spectacle, de le baffouer publiquement.

Θέατρον, τό, théâtre. *gr. anc.*

Θεία, ή, tantc. *gr. anc.*

Θεϊάρι, τό, soufre. *r. θεῖον.*

Θεαροκέρι, τό, allumette. *rac. θεῖον, κηρός.*

- Θειικός, ἡ, ὄν, divin.
 Θεῖος, ὁ, oncle. gr. anc.
 Θεῖος, α, ον, divin. Θεῖα ῥήμα-
 τα, verbes impersonnels, *par-*
ce que Θεός en est souvent le
nominatif sous-entendu; p.
 ex. : βρέχει, χιονίζει, etc.
 Θεῖσμός, ὁ, théisme ou déisme.
 Θέλημα, τό, charme, attrait;
 appât. gr. anc.
 Θέλω, allécher; charmer.
 Θέλημα, τό, volonté. gr. anc.
 Θελμηματικός, ὁ, volontaire. ca-
 pricieux; fémi. ἡ θεληματαριά.
 Θελμηματικός, ἡ, ὄν, volontaire,
 spontané.
 Θελμηματικῶς, adv. volontaire-
 ment, de son plein gré.
 Θέλησις, ἡ, volonté. gr. anc.
 Θελιά, V. θυλιά.
 Θέλω, vouloir. || Devoir. Τοῦ θε-
 λω θῶδεκα φλωριά, je lui dois
 douze ducats. (Θέλω et θέλει
 sont aussi le signe du futur.
 Θέλω γράψω ou θέλει γράψω,
 j'écrirai; c'est le will des An-
 glais.)
 Θέμα, τό, thème. gr. anc.
 Θεματογράφω, faire des thèmes;
 écrire dans une langue étran-
 gère. Θεματογράφει εἰς τὴν ἐλ-

- ληρικῶν γλωσσῶν, il écrit en
 grec ancien.
 Θεμελίον, τό, fondement, base.
 Βάνω θεμελίον εἰς, se fonde-
 sur, mettre son espoir dans.
 Θεμελιώδης, adj. fondamental
 Θεμελιώμα, τό, fondation.
 Θεμελιωμένος, adv. avec fonde-
 ment.
 Θεμελιώνω, fonder. r. θεμελιόω
 Θεμελιωτής, ὁ, fondateur.
 Θεμελιωτικός, ἡ, ὄν, fondamental
 Θέμεν, syncope p. θέλομεν.
 Θέμενος, part. passé pass. de
 θέτω. r. τίθημι.
 Θεμωνιά, etc., V. Θημονιά.
 Θεός, syncope p. θέουν, V. θέλω.
 Θεογεννήτωρ, ὁ, Dieu le père.
 Θεογεννήτρια, ἡ, la mère de Dieu.
 Θεογνωσία, ἡ, la connaissance
 de Dieu; la vraie religion.
 Θεογνωστής, ὁ, celui qui con-
 naît Dieu.
 Θεόγνωστος, κ, ον, connu de
 Dieu. gr. anc.
 Θεογονία, ἡ, théogonie.
 Θεοδίδακτος, η, ον, instruit par
 Dieu. gr. anc.
 Θεόδοτος, adj. donné par Dieu.
 Θεόθεν, adv. de Dieu; de la part
 de Dieu. gr. anc.

- Θεόθυτος, *adj.* immolé à la divinité. gr. anc.
- Θεοκάλεστος, *adj.* appelé par Dieu. gr. anc. Θεόκλητος.
- Θεοκατωμένος, *η, ον*, qui est l'ouvrage de Dieu. r. κάμνω.
- Θεοκατάρκτος, *adj.* maudit.
- Θεόκλητος, *η, ον*, appelé par Dieu. gr. anc.
- Θεοκρατεία, *ή*, théocratie.
- Θεοκρατικός, *ή, όν*, théocratique.
- Θεόκριτος, *adj.* jugé par Dieu.
- Θεόκτιστος, *adj.* créé par Dieu.
- Θεοκτόνος, *adj.* déicide.
- Θεολογία, *ή*, théologie.
- Θεολογικός, *ή, όν*, théologique.
- Θεολογικώς, *adv.* théologiquement.
- Θεολόγος, *ό*, théologien.
- Θεολογῶ, traiter de questions théologiques. gr. anc.
- Θεομάντευμα, τό Θεομαντεία, *ή*, prédiction. r. Θεός, μάντις.
- Θεομάχος, *adj.* ennemi de Dieu.
- Θεομαχῶ, attaquer la divinité.
- Θεομήτωρ, *ή*, la mère de Dieu.
- Θεομητορικός, *ή, όν*, relatif à la mère de Dieu.
- Θεομιμησία, *ή*, imitation de Dieu.
- Θεομίμητος, *adj.* qui imite Dieu.
- Θεοπαράδοτος, *adj.* transmis ou institué par Dieu. Τά Θεοπαράδοτα, les institutions de Dieu; ses inspirations.
- Θεοπάρθενος, *ή*, la Ste. Vierge.
- Θεόπεμπτος, *adj.* envoyé de Dieu. gr. anc.
- Θεόπνευστος, *η, ον*, inspiré de Dieu. gr. anc.
- Θεοποιία, *ή*, apo théose.
- Θεοποιός, *ή, όν*, qui déifie. || Fait par Dieu. r. Θεός, ποιέω.
- Θεοποίητος, *η, ον*, qui est l'ouvrage de Dieu. m. r.
- Θεοποιῶ, diviniser, déifier.
- Θεόργιστος, *η, ον*, qui est l'objet de la colère de Dieu.
- Θεός, *ό*, Dieu. Ó Θεός νά δώση, Dieu le venille! Ó Θεός νά τόν εὔρη, que Dieu le punisse. Θεέ μου! bon Dieu! grand Dieu! Θεῶ βοηθοῦντος ou εὐδοκοῦντος, *hell.* avec l'aide de Dieu.
- Θεοσέβεια, *ή*, piété. gr. anc.
- Θεοσεβής, *adj.* pieux, dévot.
- Θεότης, *ή*, divinité. gr. anc.
- Θεοτικά, *adv.* divinement.
- Θεοτικός, *ή, όν*, divin.
- Θεοτίμητος, *η, ον*, honoré de Dieu. gr. anc.
- Θεοτόκος, *ή*, la mère de Dieu.

Θεότοκος, *adj.* né de Dieu.
 Θεοφάνεια, *τά*, l'épiphanie ou le jour des rois.
 Θεοφιλής, *adj.* qui aime Dieu.
 Θεοφιλία, *ή*, amour de Dieu.
 Θεόφοβος, *adj.* craignant Dieu; timoré. gr. anc.
 Θεοφόρος, *adj.* divin. Οἱ Θεοφόροι πατέρες, les saints pères.
 Θεοφύλακτος, *adj.* conservé par Dieu. r. φυλάττω.
 Θεοφώτιστος, *adj.* qui a reçu des lumières d'en haut; éclairé par Dieu. r. φωτίζω.
 Θεοχαρίτωτος, *adj.* agréable à Dieu. || Qui a des grâces toutes divines. r. χάρις.
 Θεραπεία, *ή*, cure. || Remède. || Courtoisie, égards. gr. anc.
 Θεράπευμα, *τό* Θεράπευσις, *ή*, traitement d'une maladie.
 Θεραπευτική, *ή*, s. ent. μέθοδος, la thérapeutique. gr. anc.
 Θεραπευτικός, *ή*, *όν*, curatif. || Soigneux, prévenant.
 Θεραπευτός, *ή*, *όν*, guérissable.
 Θεραπεύω, traiter *un* malade; guérir. || Soigner, courtoiser; *au pass.* passer son envie, se satisfaire.
 Θεργιόν, etc. V. Θηρίον, etc.

Θερίζω, moissonner. gr. anc.
 Θεριόν, etc., V. Θηρίον, etc.
 Θέρισμα, *τό* Θέρισμός, *ό* (gr. anc.), moisson.
 Θεριστήρι, *τό*, faux, *instrument*.
 Θεριστής, *ό*, moissonneur. || Juin.
 Θεριστικός, *ή*, *όν*, de la moisson.
 Θερίστρα, *ή*, moissonneuse.
 Θερμά, *adv.* chaudement.
 Θερμαίνω, chauffer, échauffer. gr. anc. || Avoir la fièvre.
 Θερμαΐς, *αί*, bains chauds.
 Θερμαντικός, *ή*, *όν*, échauffant.
 Θερμασία, *ή*, fièvre.
 Θέρμασμα, *τό*, échauffement. || État fébrile.
 Θερμάστρα, *ή*, chaufferette. || Étuve.
 Θέρμη, *ή*, fièvre. gr. anc.
 Θερμόν, *τό*, chaleur.
 Θερμοποῦλα, *ή*, petite fièvre.
 Θερμός, *ή*, *όν*, chaud, ardent.
 Θερμόμετρον, *τό*, thermomètre.
 Θερμότης, *ή*, chaleur. gr. anc.
 Θέρρος, *τό*, moisson. gr. anc.
 Θές, θέτε, *syncope* p. θέλεις, θέλετε. V. Θέλω.
 Θέσις, *ή*, position. || Thèse.
 Θεσμός, *ό*, rit. gr. anc.
 Θέτης, *ό*, celui qui place.
 Θετικός, *ή*, *όν*, positif.

Θετικῶς, *adv.* positivement.
 θέτω (aor. ἔθετα· aor. pass. ἐτέθη· part. pass. θεμένος),
 poser, placer, situer. r. τίθημι.
 Θεῶνω, etc., V. Ἀποθεῶνω, etc.
 Θεώρημα, τό, contemplation;
 spéculation. || Théorème.
 Θεώρησις, ἡ, contemplation;
 spéculation. gr. anc.
 Θεωρητής, ὁ, spectateur; con-
 templateur.
 Θεωρητικός, ἡ, ὄν, spéculatif. ||
 Théorique. || De bonne mine.
 Θεωρία, ἡ, vue, aspect; regard.
 || Théorie, spéculation. Ἐχει
 καλὴν Θεωρίαν, il a l'air bon.
 Θεωρῶ, observer, regarder.
 Θεώσις, V. Ἀποθέωσις.
 Θεκάρι, τό, fourreau, gaine.
 Θεκαριάζω, mettre dans le four-
 reau. r. θήκη.
 Θήκη, ἡ, boîte; étui. gr. anc.
 Θηκιάζω, mettre dans une boîte,
 dans un étui; serrer.
 Θηκίασμα, τό, l'action d'enfer-
 mer, de serrer. r. θήκη.
 Θηλιά, θηλυά, etc. r. θήλυς (quod
 habet caritatem). V. Θυλιά.
 Θηλυκογεννώ, mettre au monde
 des filles. r. θηλυκός, γεννάω.
 Θημωνιά, ἡ, tas, monceau.

Θημωνιάζω, amonceler, entas-
 ser. r. θημών.
 Θημωνίασμα, τό, entassement.
 Θηριακή, ἡ, thériaque. gr. anc.
 Θηρίον, τό, bête sauvage.
 Θηριοπιάνομαι, être assailli par
 des bêtes. r. θήρ, πιάζω, do-
 risme, p. πιέζω.
 Θηριότης, ἡ, brutalité, férocité.
 Θηριότοπος, ὁ, repaire de bêtes.
 Θηριοσολιά, ἡ, tanière, antre.
 Θηριώδης, *adj.* farouche, brutal.
 Θηριώνω, devenir farouche, fu-
 rieux. r. θηριώω.
 Θησαυρίζω, thésauriser.
 Θησαυρίσις, ἡ· θησαύρισμα, τό,
 et θησαυρισμός, ὁ, l'action de
 thésauriser.
 Θησαυριστής, ὁ, thésauriseur;
 fém. ἡ θησαυρίστρια.
 Θησαυρός, ὁ, trésor. gr. anc.
 Θησαυροφυλάκιον, τό, lieu où
 l'on garde les trésors. Τὸ βα-
 σιλικὸν θησαυροφυλάκιον, le
 trésor royal.
 Θησαυροφύλαξ, ὁ, trésorier.
 Θιάρι, V. Θειάρι.
 Θλιβερά, *adv.* tristement.
 Θλιβερός, *adj.* funeste; affligeant.
 Θλίβω, affliger, attrister. || Acca-
 bler, opprimer. gr. anc.

Θλιμμένα, *adv.* avec chagrin.
 Θλιμμένος, part. passé de θλίβω.
 Θλίψεις, ἡ, affliction, chagrin;
 tribulation. gr. anc.
 Θνητά, *adv.* comme un mort.
 Θνητόν, τό, condition de ce qui
 est sujet à la mort.
 Θνητός, ἡ, ὄν, mortel. gr. anc.
 Θολά, θολερά, *adv.* dans un état
 trouble, non limpide.
 Θολαίνω, troubler, de θολώω.
 Θολερός et θολός, *adj.* trouble,
 peu clair; bourbeux.
 Θόλος, ὁ, voûte. gr. anc.
 Θόλωμα, τό, état trouble, peu
 clair. r. θολός, bourbe.
 Θολώνω, troubler; se troubler.
 Τὸ κρασί θολώνει, le vin se
 trouble. r. θολώω.
 Θόλωσις, ἡ, action de se troubler.
 Θολωτής, ὁ, celui qui trouble.
 Θολωτικός, ἡ, ὄν, qui a la force
 de troubler l'eau, le vin.
 Θόρυθος, ὁ, bruit, tumulte, vacarme. gr. anc.
 Θορυβοποιός, *adj.* tumultueux,
 turbulent.
 Θορυβοποιῶ, faire du bruit, du
 tumulte, du vacarme. gr. anc.
 Θρασύς, *adj.* hardi. gr. anc.
 Θρασύτης, ἡ, hardiesse.

Θρειῶ, piler, hacher. r. θραύω.
 Θρέμμα, τό, l'action de nourrir
 || Nourrisson, élève.
 Θρεμμένος, η, ον, part. passé
 pass. de τρέφω.
 Θρεπτικός, ἡ, ὄν, nourrissant, nu-
 tritif; *subs.* élève, nourrisson.
 Θρέπτης, ὁ, nourricier. r. θρεπτής.
 Θρεπτός, V. Θρεπτικός.
 Θρέφω, nourrir; *au pass.* se
 nourrir. gr. anc. τρέφω.
 Θρέψιμον, τό· θρέψις, ἡ (gr.
 anc.), nourriture; nutrition.
 Θρηνητικός, ἡ, ὄν, déplorable.
 || Plaisif.
 Θρήνος, ὁ, lamentation.
 Θρηνῶ, se lamenter, gémir.
 Θρηνώθης, *adj.* plaintif.
 Θρησκεία, ἡ, religion, culte.
 Θριάμβευμα, τό· θριάμβευσις, ἡ,
 triomphe.
 Θριαμβευτής, ὁ, triomphateur;
 fém. ἡ θριαμβεύτρα.
 Θριαμβευτικός, ἡ, ὄν, triomphal.
 Θριαμβεύω, triompher.
 Θριαμβικός, *adj.* triomphal.
 Θρίαμβος, ὁ, triomphe. gr. anc.
 Θρίσσα, ἡ, alose. poisson.
 Θροβή, ἡ, sariette, plante.
 Θρόμβος, ὁ, grumeau. gr. anc.
 Θρομβοῦμαι, se grumeler. gr. anc.

Θρομύλι, τό, le manche d'un dévidoir pour la soie.

Θρονάκι, τό, petit trône; petite chaise.

Θρονί, τό, chaise, siège; trône.

Θροναίω, placer sur un trône.

Θροναίωμα, τό, intronisation.

Θροναστής, ό, celui qui met sur le trône.

Θρόνος, ό, trône. || Chaise, siège. || Résidence. Ο βασιλεύς κρατεί ἐκεῖ τὸν θρόνον του, le roi y a sa résidence.

Θρουβαλίζω, rompre, fracasser.

Θρουβάλισμα, τό, fracture.

Θρούβαλον, τό, morceau, fragment, débris.

Θροῦμβος, V. Θρόμβος.

Θροφή, ή, nourriture, aliment.

Θροφός, ή, nourrice. r. τροφός.

Θρύβη et Σύβρη, V. Θροθή.

Θυγατέρα et θυγάτηρ, ή, fille.

Θυγατεροπούλα, ή, petite fille.

Θυλιά, ή, lacs, piège. || Lacet. ||

Nœud. Θυλιά τοῦ κομποῦ, boutonnière. Θυλιά τοῦ δεκαδιοῦ, la centaine de l'écheveau. Θυλικὶ τοῦ πκνιοῦ, ris de la voile.

Θυλιάω, θυλάισμα, V. Θυλικώνω.

Θυλικωμα, τό, l'action de θυλικώνω.

Θυλικώνω, enlacer; lacer. || Agrafer. Θυλικώνω τὰ κομπιά, boutonner. V. Θηλιά.

Θυλικωτήρι, τό, agrafe; boucle. || Ferموir. || Boutonnière.

Θύμημα, etc., V. Ἐνθύμημα, etc.

Θυμητήριον, τό, signe, marque pour se rappeler. r. θυμός.

Θυμάρι, τό, V. Θύμος.

Θυμίζω, etc., V. Ἐνθυμίζω, etc.

Θυμιάζω, encenser. r. θυμιάω.

Θυμιάμα, τό, encens. || Encensement, fumigation parfumée.

Θυμιάσις, ή· θυμιάσμα, τό, encensement, parfums brûlés.

Θυμιατήριον et θυμιατόν, τό, encensoir, cassolette.

Θυμοῦμαι, V. Ἐνθυμοῦμαι.

Θύμος, ό, thym, plante. gr. anc.

Θυμός, ό, la colère. Κ' ὄλος θυμός ἐφώνηξε, et tout colère il dit.

Θυμώδης, adj. colère, emporté.

Θύμωμα, τό, accès de colère.

Θυμωμένα, adv. avec colère.

Θυμωμένος, η, ον, courroucé.

Θυμώνω, irriter, courroucer. || S'emporter, se mettre en colère. r. θυμός.

Θυμωτής, ό, homme emporté; fém. ή θυμώτρα.

Θύννος, ό, thon, poisson.

Θώρα, ἡ, porte. gr. anc.
 Θυρί et θυρίδιον, τό, petite porte. || Fenêtre.
 Θυροκάρφι, τό, gond, fiche.
 Θυροφύλαξ, ὁ, portier; huissier.
 Θυσία, ἡ, sacrifice. gr. anc.
 Θυσιάζω, sacrifier, immoler.
 Θυσίασμα, τό, immolation.
 Θυσιαστήριον, τό, sanctuaire; autel. gr. anc.
 Θυσιαστής, ὁ, sacrificateur.
 Θωρακοφόρος, ὁ, cuirassier.

Θώραξ, ὁ, cuirasse. || Thorax.
 Θώρασμα, τό, aspect. r. θεωρασμα.
 Θωροπέτης, ὁ, observateur.
 Θωροπέτης, ἡ, ὄν, remarquable.
 Θωρογιά, V. Θωριά.
 Θώρα, τό, vue; physionomie, air. V. Θωριά.
 Θωριά, ἔ, regard. || Vue. || Couleur. r. θεωρία.
 Θωριάτικα, τά, ce qu'on paye pour voir une curiosité.
 Θωροῦν, voir, visiter, de θεωρεῖν.

ΙΑΝ

Ι. ΙΟΤΑ, neuvième lettre de l'alphabet, numériquement marque dix, avec un accent (*í*); mais avec un signe au-dessous (*ι*), marque dix mille.
 Ιά, ἡ, gain, profit. || Santé, p. γειά. Εγχετε Ιά, portez-vous bien. r. ὑγίεια.
 Ιάμα, τό, guérison. gr. anc.
 Ιαματικός, ἡ, ὄν, qui a la vertu de guérir. r. ἰαματι.
 Ιαμβικός, ἡ, ὄν, iambique.
 Ιαμβός, ὁ, jambe. gr. anc.
 Ιανουάριος, ὁ, janvier, mois.

ΙΑΤ

Ιάσιμος, *adj.* guérissable.
 Ιασουμί, τό, jasmin. r. or.
 Ιάσπις, ἡ, jaspe. gr. anc.
 Ιάτρεια, ἡ, femme qui exerce la médecine. r. ἰατρός.
 Ιάτρευμα, τό, traitement d'une maladie.
 Ιατρευμός, ὁ· ἰατρευσις, ἡ (gr. anc.), guérison.
 Ιατρευτικός, ἡ, ὄν, qui a la vertu de guérir.
 Ιατρευτός, ἡ, ὄν, guérissable.
 Ιατρεύω, guérir, traiter un malade. || Recouvrer la santé,

être guéri, comme *ιατρεύομαι*.
ιατρία, ή, guérison. || Remède.
ιατρική, ή, la médecine.
ιατρικόν, τό, médecine, médi-
 cament, remède.
ιατρικός, ή, όν, médicinal.
ιατρός, ό, médecin. gr. anc.
ιατροσόφι et *ιατροσόφιον*, τό, li-
 vre qui traite des remèdes à
 administrer.
ιατροσύνη, ή, l'art de la mé-
 decine.
ιατροφιλόσοφος, ό, docteur en
 médecine.
ιδί, *interj. admirative*, oh!
ιγδί, τό, mortier. r. *ιγδή*.
ιγδοκόπικον, τό, pilon.
ιγδοχέρι, τό, même sign.
ιγκουίζιτιών, ή, l'inquisition.
ιγκουίζιτωρ, ό, inquisiteur.
ιδε, *adv.* voici, voilà. || *ιδέ*, *ιδές*.
pl. ιδέτε, aor. impér. de *βλέπω*.
ιδέα, ή, idée. gr. anc.
ιδιάζω, vivre en solitaire.
ιδικός, ή, όν, V. *Εδικός*, r. *ΐδιος*.
ιδιοκτησία, ή, propriété, bien.
ιδιοί, οί, les parents.
ιδιοπαίησις, ή, appropriation.
ιδιοποιεῖμαι, s'approprier.
ιδιον, τό, le propre, propriété,
 attribut. *Τὸ ἴδιον τῶν ἀνθρώπων*

εἶναι, c'est le propre des hom-
 mes de.
ΐδιος, *ια*, *ου*, le même, la même.
 || Propre. *Ἐγὼ ὁ ἴδιος*, moi-mê-
 me. *Τοῦ εἶναι τὸ ἴδιον*, tout lui
 est égal.
ιδιοσήμαντος, *adj.* qui signifie
 proprement. || Qui a la même
 signification. r. *σημαίνω*.
ιδιότης, ή, propriété. gr. anc.
ιδίωμα, τό, propriété, attribut.
 || Qualité. || Idiôme.
ιδίως, *adv.* proprement.
ιδιώτης, ό, idiot. *Καλόγηρος*
ιδιώτης, frère convers.
ιδιωτικός, ή, όν, privé.
ιδιωτισμός, ό, idiotisme, pro-
 priété de langage. gr. anc.
ιδίοί, οί, les ides. r. lat. idus.
ιδού, *adv.* voici. gr. anc.
ιδρωμα, τό, l'action de suer.
ιδρώνω, suer, de *ιδρώω*.
ιδρώτας, ό, sueur, de *ιδρώς*.
ιδρωτικός, ή, όν sudorifique.
ιδῶ, ῆς, ῆ, aor. subj. de *βλέπω*.
ίερακάρης, ό, fauconnier.
ίεράκι, τό, épervier. r. *ίεραξ*.
ίεράκιον, τό, hieracium ou her-
 be d'épervier, pisseulit.
ίεραξ, ό, V. *ίεράκι*

- Ἱερακομήτης, *adj.* qui a un nez très-aquilin. r. ἱεραξ̄, μύτις.
 Ἱερακοτρόφος, ὁ, fauconnier.
 Ἱεράρχης, ὁ, hiérarque, prélat.
 Ἱεραρχία, ἡ, hiérarchie.
 Ἱεραρχικός, ἡ, ὄν, hiérarchique.
 Ἱεραρχῶ, être chef d'hiérarchie.
 Ἱερατεία, ἡ, sacerdoce.
 Ἱερατεῖον, τό, même sign. || Sacristie (gr. anc.).
 Ἱεράτευμα, τό, exercice de sacerdoce.
 Ἱερατεύω, être le chef d'une église. || Remplir les fonctions sacerdotales (gr. anc.).
 Ἱερατικά, τά, ornemens d'église.
 Ἱερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotal.
 Ἱερέας et ἱερεύς, ὁ, prêtre.
 Ἱερίσση, ἡ, prêtresse.
 Ἱεροσότανον, τό, consoude, *plante vulnérable*.
 Ἱερογλυφικόν, τό, hiéroglyphe.
 Ἱερογλυφικός, ἡ, ὄν, hiéroglyphique. gr. anc.
 Ἱεροδιάκονος, ὁ, diacre.
 Ἱεροκήρυξ, ὁ, prédicateur.
 Ἱερομόναχος, ὁ, moine.
 Ἱεροπρεπής, *adj.* qui convient à un prêtre, ou au culte.
 Ἱεροπρεπῶς, *adv.* d'une manière convenable à un prêtre.

- Ἱερόν, τό, église, chapelle; sanctuaire. gr. anc.
 Ἱερός, ἄ, ὄν, sacré, saint.
 Ἱεροσκευοφυλάκειον, V. Ἱεροφυλάκειον.
 Ἱεροσυλία, ἡ, sacrilège, profanation. gr. anc.
 Ἱερόσυλος, *adj.* sacrilège.
 Ἱεροσυλῶ, commettre un sacrilège.
 Ἱερουργία, ἡ, célébration du service divin. gr. anc.
 Ἱερουργικός, ἡ, ὄν, relatif à la célébration de l'office.
 Ἱερουργός et ἱερουργῶν, ὁ, le célébrant.
 Ἱεουργῶ, célébrer l'office.
 Ἱεροφυλάκειον, τό, sacristie.
 Ἱεροφύλαξ, ὁ, sacristain..
 Ἱεροψάλτης, ὁ, chantre d'église.
 Ἱερώω, sacrer, consacrer.
 Ἱερωσύνη, ἡ, sacerdoce.
 Ἰησοῦτης, ὁ, Jésuite.
 Ἰησοῦς, ὁ, Jésus. r. h. sauveur.
 Ἰκανά, *adv.* assez; suffisamment.
 Ἰκανεύω et ἱκανεύω, suffire.
 Ἰκανοποίησις, ἡ, satisfaction.
 Ἰκανοποιητικός, ἡ, ὄν, satisfaisant; satisfactoire.
 Ἰκανοποιῶ, satisfaire.
 Ἰκανός, ἡ, ὄν, suffisant. || Quel-

- que. Διέτριψεν ἱκανὸν καιρὸν παρ' αὐτῷ, il passa quelque temps près de lui.
- Ἰκανότης, ἡ, suffisance.
- Ἰκανῶς, *adv.* suffisamment.
- Ἰκεσίαι, ἡ, supplication.
- Ἰκετεύω, intercéder, supplier.
- Ἰκετήριος, *adj.* suppliant.
- Ἰκέτης, ὁ, le suppliant.
- Ἰκετικός, ἡ, ὄν, V. Ἰκετήριος.
- Ἰκογλάνι, τό, icoglan. r. or.
- Ἰκτινος, ὁ, milan, *oiseau.* gr. anc. ἰκτίν, *gén.* ἰκτίνος.
- Ἰκτίς, ὁ, furet; fouine.
- Ἰλαρόν, τό, enjouement.
- Ἰλαρός, *adj.* gai, enjoué.
- Ἰλαρότης, ἡ, gaité. gr. anc.
- Ἰλάρχης, ὁ, chef d'escadron. r. ἴλη, ἀρχός.
- Ἰλάσκω, rendre propice.
- Ἰλαστήριον, τό, propitiatoire, table d'or qui couvrait l'Arche.
- Ἰλερη, ἡ, rongcole, *maladie.*
- Ἰλεως, *adj.* propice. gr. anc.
- Ἰμάμης, ὁ, iman, prêtre turc.
- Ἰμαρέτι, τό, hôpital. r. or.
- Ἰμάτιον, τό, habit. gr. anc.
- Ἰμποίκι, τό, aiguière, coquemar, cafetière. r. or.
- Ἰνα, *conj. hell.* afin que.
- Ἰνα, ἡ, fibre. r. ἴς, *gén.* ἰνός.
- Ἰνάτι, τό, fantaisie; obstination. r. or.
- Ἰνατιάζω, s'obstiner.
- Ἰνατζής, ὁ, homme fantasque, obstiné.
- Ἰνθεταρίο, τό, inventaire. r. it.
- Ἰνδιάνα, ἡ, dindon. || Indienne, *étouffe.*
- Ἰνδικόν, τό, indigo. gr. anc.
- Ἰνδικτιών, ἡ, indiction, période de 15 ans. r. lat. indictio.
- Ἰξεύρω, savoir, connaître. r. ἔξ-ξευρον, aor. d'ἔξευρίσκω.
- Ἰξόθεργον, τό, gluau. r. virga.
- Ἰξός, ὁ, glu. gr. anc.
- Ἰξώδες, τό, viscosité.
- Ἰξώδης, *adj.* visqueux, gluant.
- Ἰουδαϊσμός, ὁ, jubilé. r. lat.
- Ἰουδαίζω, judaïser. gr. anc.
- Ἰουδαϊκός, ἡ, ὄν, judaïque.
- Ἰουδαῖος, ὁ, Juif.
- Ἰουδαϊσμός, ὁ, judaïsme.
- Ἰούλιος, ὁ, juillet. r. lat.
- Ἰούνιος, ὁ, juin. r. lat.
- Ἰππαρχος, ὁ, hipparque, général de cavalerie. gr. anc.
- Ἰππέυς, ὁ, cavalier; chevalier.
- Ἰππηλάσιον, τό, tournoi. r. ἴππος, ἐλαύνω.
- Ἰππικόν, τό, cavallerie.
- Ἰπποδρομικός, ἡ, ὄν, du cirque.

Ἰπποδρόμιον, τό, cirque; manège. || Hippodrome.

Ἰπποπόταμον, τό, hippopotame.

Ἴππος, ὁ, V. Ἄλογον.

Ἰπποστάσιον, τό, écurie.

Ἰπποσάκχον, τό, ache, plante.

Ἴρις, ἡ, iris ou arc-en-ciel.

Ἴσα, etc., V. Ἴσις, etc.

Ἰσάγγελος, *adj.* égal à un ange.

Ἰσαπόστολος, *adj.* égal à un apôtre. r. ἴσος, ἀπόστολος.

Ἰσημερινός, ἡ, équinoxe. gr. anc.

Ἰσημερινός, ὁ, s. ent. κύκλος, équateur; *adj.* équinoxial.

Ἰσθμός, ὁ, isthme. gr. anc. (Κατ' ἔξοχόν) l'isthme de Corinthe.

Ἴσις, *adv.* également. || Directement. || A la ligne. Ἴσις εἰς τήν ὥραν, juste à l'heure; à propos. Ἴσις μέ τήν γῆν, à rase terre. Ἴσις πρὸς ἴσις, à proportion, proportionnellement.

Ἰσιάζω, égaliser; aplanir. || Redresser. Ἰσιάζω μίαν ὑπόθεσιν, arranger une affaire.

Ἰσιάζεις, ἡ· ἰσιάζμα, τό, égalisation; aplanissement. || Redressement. || Accommodement.

Ἰσιομάχια, ἡ, V. Ἰσιώμα.

Ἰσιον, τό, équité, droiture.

Ἰσιος, *adj.* égal. || Droit. || Uni.

Ἰσιώμα, τό, terrain uni, plaine.

|| Redressement.

Ἰσιώνω, aplanir, redresser.

Ἰσικιάζω, embrager.

Ἰσκιος, ὁ, ombre. r. σκιά.

Ἰσκιον, V. Ὑσκιον.

Ἰσλαμισμός, ὁ, islamisme.

Ἰσόβαρον, τό, contre-poids.

Ἰσογώνιον, τό, équiangle.

Ἰσόθυλος, ὁ, compagnon de service. r. ἴσος, θούλος.

Ἰσοδυναμία, ἡ, equipollence.

Ἰσοδύναμος, *adj.* equipollent. || Équivalent.

Ἰσοδύναμος, equipoller. || Équivaloir, avoir la même force.

Ἰσοζυγία, ἡ, équilibre.

Ἰσοζυγιάζω, mettre en équilibre. || Être du même poids, du même prix. r. ἴσος, ζυγός.

Ἰσόθεος, *adj.* égal à Dieu.

Ἰσημερία, ἡ, équinoxe. gr. anc. Ἰσημερία, d'ἴσος et ἡμέρα.

Ἰσημερινός, ὁ, ὄν, équinoxial.

Ἰσημοιράζω, partager également.

Ἰσημοιρατικά et ἰσημοιρατικῆ, ἡ· ἰσημοιρασμα, τό, partage égal.

Ἴσον, τό, copie. r. ἴσος.

Ἰσόπλευρον, τό, équilatère.

Ἴσος, ἡ, ὄν, égal. Ἐξ ἴσου, *hell.* également.

ἰσοσκελής, *adj.* isoscèle, *t. de géométrie.*

ἰσοσταθμία, ἡ, équilibre.

ἰσοσταθμίζω, balancer; ajuster, ou rendre juste un poids, des monnaies. *r.* ἴσος, σταθμός.

ἰσοστάθμιος, *adj.* qui a le même poids.

ἰσοστάθμισις, ἡ, ajustage, ajustement des monnaies.

ἰσοσταθμιτής, ὁ, ajusteur, celui qui ajuste les monnaies.

ἰσόσταθμος, *adj.* *V.* ἰσοστάθμιος.

ἰσοσύλλαβος, *adj.* qui a le même nombre de syllabes.

ἰσότης, ἡ, égalité. *gr. anc.*

ἰσοτιμία, ἡ, valeur ou prix égal. || Égalité d'honneurs. || La pairie, dignité.

ἰσότημος, *adj.* équivalent; d'égal prix. || Égal en honneur. Οἱ ἰσότημοι τῆς Ἀγγλίας, les lords d'Angleterre; τῆς Γαλλίας, les pairs de France.

ἰσόχρονος, *adj.* isochrone; contemporain.

ἰπτιοδρομία, ἡ, histiodromie ou l'art de la navigation à voile. *r.* ἰπτιον, δρόμος.

ἰστορητός, *adj.* qu'on peut décrire. *r.* ἰστορέω.

ἰστορίσμα, τό, description historique.

ἱστορία, ἡ, histoire. *gr. anc.*

ἰστορίζω, écrire l'histoire; raconter, décrire.

ἱστορικός, ἡ, ὄν, historique.

ἱστορικός, ὁ, historien.

ἱστορικῶς, *adv.* historiquement.

ἱστοριογράφος, ὁ, historiographe. *gr. anc.*

ἰσχίον, τό, ischion, l'os de la hanche. *gr. anc.*

ἰσχουρία, ἡ, ischurie ou rétention d'urine. *r.* ἰσχω, οὔρον.

ἰσχυρά, *adv.* fortement.

ἰσχυρογνωμία, ἡ, obstination.

ἰσχυρογνωμῶ, s'obstiner.

ἰσχυρογνώμων, *adj.* obstiné, tenace, opiniâtre. *gr. anc.*

ἰσχυρογνώμως, *adv.* obstinément, opiniâtrément.

ἰσχυρός, *adj.* fort, puissant.

ἰσχυρότης, ἡ, force.

ἰσχύς, ἡ, force, vigueur.

ἰσώνω, aplanir. *r.* ἰσώω.

ἴσως, *adv.* peut-être.

ἰταλικίζω, vivre à l'italienne.

ἰταλιστί, *adv.* en Italien.

ἰτέρι, *V.* Τέρι. *r.* ἐταῖρος.

ἰτζογλάνι, τό, icoglan, page.

ἰχθυολογία, ἡ, ichthiologie.

ἰχθυοφάγος, ὁ, ichthiophage.
 ἰχθύς, ὁ, poisson. (Depuis que les premiers Chrétiens d'Orient se sont servis d'ἰχθύς comme d'un mot symbolique, parce qu'on y avait trouvé cet acrostiche: Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱὸς Σωτήρ, ce mot a été presque entièrement remplacé par ὁ ψάριον, dont on a fait ψάρι.)
 ἰχθυογράφημα, τό, l'action de dessiner; le trait, le tracé.

ἰχθυογραφία, ἡ, esquisse; plan.
 ἰχθυογράφω, dessiner, tracer.
 ἰχθυος, τό, trace, vestige.
 ἰωβιλαίος, ὁ, jubilé. r. lat.
 ἰωμάδα, ἡ· ἰωμός, ὁ, ternissure.
 ἰώνω, se ternir. || Rancir. r. ἰώω, rouiller.
 ἰωνικός, *adj.* ionique, d'Ionie.
 ἰῶτα, τό, iota, 9e lettre. Ἐνα ἰῶτα, un iota, rien.
 ἰωπτικός, ἡ, ὄν, qui ternit les couleurs.

K

ΚΑΒ

ΚΑΒ

Κ, ΚΑΡΡΑ, dixième lettre de l'alphabet, numériquement avec un accent (´), marque vingt; et avec un signe au-dessous (x), marque vingt mille.
 Κεφαλαγιάδι, τό, chevelure.
 Κεφαλαγιάτος, η, ον, chevelu.
 Κεφαλαγιζω, avoir beaucoup de cheveux.
 Κεφαδι, τό, sorte de robe.
 Κεφάλι, τό, peuplier, *arbre*.
 Κεφάλλα, ἡ, cavalerie.
 Κεφάλλα, *adv.* à cheval.

Κεβαλλάρος, ὁ, cavalier; *fém.* ἡ κεβαλλαριά.
 Κεβαλλαροτέχνη, ἡ, l'art de l'équitation. r. κεβάλλης, τέχνη.
 Κεβαλλερία, ἡ, cavalerie; chevalerie.
 Κεβαλλιέρης et κεβαλλιέρος, ὁ, cavalier; chevalier.
 Κεβαλλιέρικος, η, ον, chevaleresque, équestre.
 Κεβαλλίκευμα, τό, équitation.
 Κεβαλλικευστά, *adv.* à califourchon; à cheval.

Καβαλλικεύω, monter à cheval. ||
 Se mettre à califourchon. || Sub-
 juguer, assujétir. r. καβάλλης.
 Καβαλλικωτά, *adv.* V. Καβαλλι-
 κευτά.
 Καβαλλίνα, ἡ, fumier de cheval.
 Κάβλον, τό, câble. r. fr.
 Καβούκι, τό, turban. r. or.
 Καβούλι, τό, conseil. Ἐχομεν κα-
 βούλι, nous tenons conseil. r.
 βουλή.
 Κάβουρας, ὁ, écrevisse.
 Καβούρι et καβουράκι, τό, pe-
 tite écrevisse; crevette.
 Καβουραῖς, ὁ, sorte de ragoût.
 Καβούτζι, τό, panais; carotte.
 Κάγκρανα, V. Γάγκρανα.
 Κάγκελλα et καγκελλάρα, ἡ, gril-
 le. || Balustre. r. lat. cancelli.
 Καγκελλαρία, ἡ, greffe; chan-
 cellerie. || Balustrade.
 Καγκελλάριος, ὁ, greffier; chan-
 celier.
 Κάγκελον, τό, treillis; *au pl.* ra-
 telier. || Balustre.
 Καγκέλωμα, τό, fermeture avec
 des barreaux.
 Καγκελώνω, fermer avec des
 barreaux; entourer d'une ba-
 lustrade.
 Καγκελωτός, ἡ, ὄν, fermé avec

des barreaux. || Fait en forme
 de barreaux.
 Καθελέτον, τό, cercueil, bière.
 Καθένα, ἡ, chaîne. r. lat. catena.
 Καθένωμένος, η, ου, enchaîné.
 Καθέρονου, τό, p. ex.: ένα καθέρο-
 νου χαρτί, une main de papier.
 Καθηλήκη, τό, district d'un ca-
 di; juridiction et office de cadi.
 Καθῆς, ὁ, cadi, *judge.* r. or.
 Καθί, τό, cuvier. r. κάδιον.
 Κάθος, ὁ, cuve, cuvier.
 Καζάκα, ἡ, casaque. r. it.
 Καζανάκι, τό, chauderon.
 Καζάνι, τό, chaudière. r. or.
 Καζαντζής, ὁ, chaudronnier.
 Καζαντζίζω, gagner, s'enrichir.
 Καζάντιον, τό, gain, profit.
 Καζάντισμα, τό, l'action de ga-
 gner, de s'enrichir.
 Καζναδόχος, ὁ, trésorier.
 Καζνᾶς, ὁ, trésor. r. or. (gaza.)
 Καθίρεισις, ἡ, déposition; dé-
 gradation. gr. anc.
 Καθαιρῶ, V. Καθαρίζω.
 Καθαιρῶ, déposer; dégrader.
 Καθαρά, καθάρια et καθαρίαι,
adv. clairement, nettement.
 Καθαρίζω, purger; purifier; net-
 toyer; éplucher; *au pass.* s'é-
 purer. gr. anc.

Καθάριος, α, ου, (gr. anc.) et καθαρός, clair, pur, net.

Καθάρισμα, τό, nettoyage; épuration; épluchement.

Καθαρισμός, ό, purification.

Καθαριστής, ό, celui qui nettoie, qui purifie. || Éplucheur; fém. ή καθαρίστρια.

Καθαριστικός, ή, όν, qui sert à purifier.

Καθαρός, ή, όν, propre, net; clair, pur. gr. anc. || Distinct.

Καθαροσύνη et καθαρότης, ή, clarté, netteté; pureté.

Καθαρούττικος, dim. de καθαρός.

Κάθαρσις, ή, purgation.

Καθαρτήριο, τό, s. ent. πύρ, le purgatoire.

Καθαρτικόν, τό, un purgatif.

Παίρω καθαρικόν, se purger.

Καθαριστικός, ή, όν, purgatif.

Καθαρούω, épurer. r. καθαρός.

Καθαρούσις, ή, dépuration.

Καθάρως, adv. clairement; distinctement. || Purement.

Κάθε, pron. indéclinable, chaque, tout. Από κάθε λογής, de toute sorte. Κάθε χρόνο, chaque année. Κάθε τί ou πράγμα, toute chose. r. καθ' έν.

Καθέδρα, ή, chaire; siège. || Capitale d'un pays.

Καθέζομαι, V. Κάθουαι.

Καθεῖς ou καθ' εἷς, V. Καθένας.

Καθέλια, ή, siège, chaise.

Καθεμία, fém. de καθέννας.

Καθένας ou καθ' έννας ou κάθε έννας. fém. καθεμία, chacun, chacune; chaque. gr. anc. καθεῖς, p. καθ' εἷς.

Καθεξής, adv. coup sur coup.

Και καθεξής, et ainsi de suite. r. κατά, εἰς.

Κάθετος, ή, la perpendiculaire.

Κατὰ κάθετον, perpendiculairement. gr. anc.

Καθηγητής, ό, précepteur.

Καθηγούμενος, ό, le prieur.

Καθηγουμένησσα, ή, la prieure.

Καθήκον, τό, devoir, office.

Καθήκων, adj. convenant.

Κάθημαι, s'asseoir. Καθήμενος, η, ου, assis, assise.

Καθημερινή, ή, s. ent. ήμέρα, jour ouvrable.

Καθημερινός, ή, όν, quotidien, journalier. gr. anc.

Καθημερινά, adv. journallement.

Καθημερινός, V. Καθημερινός.

Καθημερούσις et καθημερούσιον, adv. V. Καθημερινά.

Καθημερούσιος, V. Καθημερινός.
 Καθήρημα, τό, déposition.
 Καθηρημένος, part. passé pass.
 de καθαιρῶ.
 Καθιέρωμα, τό, V. Καθιέρωσις.
 Καθιερώνω, consacrer.
 Καθιέρωσις, ἡ, consécration.
 Καθιερωτής, ὁ, consécrateur.
 Καθιερωτικός, ἡ, ὄν, de consé-
 cration.
 Καθίζω, asseoir. || S'asseoir.
 Κάθισμα, τό, l'action de s'as-
 seoir. || Siège.
 Καθιστήρι, τό, toute espèce de
 siège. r. καθίζω.
 Καθιστός, ἡ, ὄν, assis.
 Καθιστῶ, constituer. r. καθίστη-
 μι.
 Καθό, adv. comme. r. καθώς.
 Καθοδήγημα, τό· καθοδήγησις, ἡ,
 direction, conduite.
 Καθοδηγητής, ὁ, directeur.
 Καθοδηγητικός, ἡ, ὄν, qui a la
 force de diriger, de conduire.
 Καθοδηγήτρα, ἡ, directrice.
 Καθοδηγία, ἡ, conduite, direc-
 tion. gr. anc.
 Καθοδηγῶ, diriger, conduire.
 Κάθοδος, ἡ, descente. gr. anc.
 Καθολικά, adv. catholiquement.
 || Proprement.

Καθολικισμός, ὁ, catholicisme.
 Καθολικόν, τό, original. Τὸ ἴσον
 τοῦ καθολικοῦ, la copie de l'o-
 riginal.
 Καθολικός, adj. catholique; u-
 niversel. || Propre.
 Καθολικότης, ἡ, catholicité.
 Καθολικῶς, adv. V. Καθολικά.
 Καθόλου, adv. universellement.
 || Aucunement. Τὸ καθόλου ou
 καθ' ὅλου, l'universalité.
 Κάθομαι, s'asseoir. r. καθίζομαι.
 Καθομιλούμενος, η, ον, généra-
 lement parlé; vulgaire.
 Καθοσίωσις, ἡ, p. ex.: ἔγλημα
 καθοσιώσεως, crime de lèze-
 majesté.
 Καθότι, conj. parce que. r. κατὰ,
 ὅτι.
 Κάθου, impér. de κάθομαι. || For-
 mule d'encouragement. Κάθου
 γύρευε, allons, cherche.
 Καθρέπτης, ὁ, miroir.
 Καθρεπτοξυρίζομαι, se faire la
 barbe au miroir. r. κάτοπτρον,
 et ξύρομαι.
 Καθυβρίζω, insulter. gr. anc.
 Καθυποβάλλω, subjuguier.
 Καθώς, adv. comme, ainsi que;
 suivant que. Θὰ τὸν ἀνταμεί-
 ψω καθὼς με δουλεύσει, je le

récompenserai suivant qu'il m'aura servi.

Καί, *conj.* et. || P. ὅτι, que. Λογιάζω καὶ τὸ ἔμαθες, je suppose que vous le saviez. Καὶ νῦν, même sign. Εἶδα καὶ νῦν ἔβραδύαξ, je vis qu'il était nuit.

Καίγω, V. Καίω.

Καϊκάκι, τό, batelet.

Καϊκι, τό, bateau, barque. r. or.

Καϊκιά, ἡ, batelée, charge d'un bateau.

Καϊκτζής, ὁ, batelier.

Καϊλα, ἡ, grande chaleur, ardeur. r. καίω.

Καϊμακάμης, ὁ, caïmacan, lieutenant d'un visir, etc. r. or.

Καϊμάκι, τό, crème.

Καϊμακόπητα, ἡ, frangipane, espèce de pâtisserie.

Καϊμένος, η, ον, *part.* brûlé; *adj.* pauvre diable, pauvre.

Καϊμός, ὁ, brûlure; incendie. || Désir ardent. r. καίω.

Καϊνέτα, ἡ, collier.

Καϊνετάκι, τό, petit collier.

Καινοτομία, ἡ, nouveauté, innovation. gr. anc.

Καινοτομῶ, innover. gr. anc.

Καινούργιος, etc., V. Καινούριος.

Καινούριον, *adv.* nouvellement.

Καινούριος, *adj.* neuf, nouveau.

Καινούριοςύνη, ἡ, nouveauté.

Καινούριωμα, τό, renouvellement. r. καινός.

Καινούριώνω, renouveler.

Καινούριωτής, ὁ, celui qui renouvelle.

Καινούργανος, *adj.* qui paraît nouvellement. Ὅροι καινούργανοι, termes nouveaux.

Καϊόλας, *adv.* V. Κιόλας.

Καιρός, ὁ, temps. || Date. || Saison. Ἄνοιξεν ὁ καιρός, le temps s'est éclairci. Οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου, les quatre saisons de l'année. Τί καιρὸν εἶναι γραμμένη ἡ γραφή του; de quelle date est sa lettre? Εἰς καιρὸν, à temps. Ἐξω τοῦ καιροῦ, hors de propos. Εἰς καιρὸν ὁποῦ, pendant que, vù que.

Καισαρικός, ἡ, ὄν, césarien. || Impérial. r. Καῖσαρ.

Καῖσι, τό, abricot, *fruit*.

Καῖσιον, ἡ, abricotier, *arbre*.

Καίω, brûler. gr. anc.

Κακά, *adv.* mal.

Κακάκι, τό, marmite, chaudron. gr. anc. ἡ κακκάκη.

Κακακώγω et κακακώω, entendre mal; *au pass.* avoir une

mauvaise réputation. r. *κακός*, *αίρουω*.

Κακαϊδοῦ, ἡ, plongeon, oiseau.

Κάκαον, τό, cacao, fruit.

Κακαρεσία, ἡ, déplaisance. r. *κακός*, *ἀρέσκω*.

Κακάρεστος, η, ον, déplaisant.

Κακαρίζω, gazouiller, chanter, rappeler comme la perdrix.

Κακάρισμα, τό, chant des oiseaux; rappel de la perdrix.

Κακάτον, τό, maladie, mal.

Κακατώνω, être malade.

Κακία, ἡ, méchanceté, malice. *gr. anc.* || Maladie.

Κακίζω, se fâcher; se brouiller.

Κακιός, ό, cacique, prince du Mexique.

Κάκιστος, superl. de *κακός*.

Κάκιτα, ἡ, mauvaise humeur.

|| Haine. *Βάνω κάκιτα*, haïr.

Κάκιωμα, τό, fâcherie, brouille.

Κακιώνω, irriter; chagriner. || Se fâcher; s'attrister.

Κακιάβι, V. *Κακάβι*.

Κάκαβος, ό, perdrix. oiseau. *gr. anc.* ἡ *κακαβίς* et *κακαάβα*.

Κακλαμαῖς, ό, mets oriental de pâte frite.

Κακοσίματος, *adj.* qui a le sang vicié. r. *κακός*, *αἷμα*.

Κακόδαρος, *adj.* mal teint. || Qui teint mal. r. *βάπτω*.

Κακόβιος, *adj.* de mauvaise vie.

Κακόβουλία, ἡ, mauvais conseil.

Κακόβουλος, *adj.* qui donne de mauvais conseils.

Κακόβραστρέμος, *adj.* mal cuit.

Κακόβραστος, *adj.* difficile à cuire. r. *βράζω*.

Κακογέμιστος, *adj.* qu'on remplit mal, ou difficilement.

Κακογεννημένος, η, ον, mal né, de basse naissance.

Κακογέννα, ἡ, couche laborieuse.

Κακογεννώ, accoucher difficilement.

Κακόγερος, ό, méchant vieillard. r. *γέρων*.

Κακογεύομαι, faire un mauvais repas. V. *γεῦμα*.

Κακογιάτρευτος, *adj.* difficile à guérir. r. *ιατρεύω*.

Κακόγιερος, *adj.* malsain. r. *ύγιής*; *subst.* V. *Κακόγερος*.

Κακογλωσσία, ἡ, médisance.

Κακόγλωστος, *adj.* médisant.

Κακογλωσσῶ, médire. r. *γλώσσα*.

Κακόγνωμα, *adv.* avec une mauvaise intention.

Κακογνωμία, ἡ, mauvaise intention. r. *γνώμη*.

Κακόγνωμος, η, ον, mal intentionné.

Κακόγνωμῶ, avoir mauvaise intention. r. γνώμη.

Κακόγρια, ἡ, méchante vieille.

Κακογράψιμον, τό, mauvaise écriture. r. γράφω.

Κακογραφία, ἡ, même sign.

Κακογράφω, écrire mal.

Κακόγροικος, η, ον, qui entend ou comprend mal.

Κακογροικῶ, entendre mal ; comprendre mal.

Κακοδαίμων, ὁ, mauvais génie, mauvais ange. gr. anc.

Κακοδείπνητος, adj. qui a fait un mauvais souper.

Κακοδειπνῶ, faire un mauvais souper. r. δεῖπνον.

Κακοδοξία, ἡ, mauvaise opinion.

Κακόδοξος, adj. qui a de mauvaises opinions. gr. anc.

Κακοδοξῶ, avoir de mauvaises opinions.

Κακοδουλειά, ἡ· κακοδούλευμα, τό, mauvais travail.

Κακοδούλευτος, adj. difficile à servir.

Κακοδουλεύω, travailler mal. || Servir mal.

Κακόθουλος, ὁ, mauvais serviteur.

Κακοεργία, ἡ, méchante action ; crime. r. ἔργον.

Κακόεργος, ὁ, malfaiteur.

Κακοερμηνευτής, ὁ, mauvais conseiller. || Mauvais interprète.

Κακοερμηνεύω, conseiller mal. || Interpréter mal.

Κακοερμηνεῖα, ἡ, mauvaise interprétation. || Mauvais conseil.

Κακοευχαριστημένος, η, ον, part. mal remercié. || Très-mécontent. r. εὐχαριστέω.

Κακοευχάριστος, η, ον, difficile à contenter.

Κακοζυγίαστος, adj. mal pesé.

Κακοήθεια, ἡ, malignité. gr. anc. || Impolitesse.

Κακοήθης, adj. malin. || Incivil.

Κακοήτως, adv. malignement.

Κακοθάνατος, adj. qui fait une mauvaise fin ; subst. mauvaise fin, impénitence finale.

Κακοθελής, adj. malveillant.

Κακοθελησία, ἡ, malveillance ; mauvaise volonté.

Κακοθελητής, γ. Κακοθελής ; fém. ἡ κακοθελήτρα.

Κακοθεραπευμένος, η, ον, qui a été mal soigné. r. θεραπεύω.

Κακοθωρῶ, avoir une mauvaise vue. || Regarder de mauvais œil.

Κακοιάτρευτος, V. Κακογιάτρευ-
τος. r. ιατρεύω.

Κακοκαιρία, ἡ, mauvais temps.

Κακοκαθίζω, être mal assis.

Κακοκαμωμένος, η, ου, mal fait.

Ἄνθρωπος κακοκαμωμένος, un
homme mal bâti. r. κάμνω.

Κακοκάμνω, faire mal.

Κακόκαρδα, adv. à contre-cœur.

Κακοκαρδίζω, chagriner. || Se
chagriner. r. καρδιά.

Κακοκάρδισμα, τό, affliction.

Κακοκαρδισμένα, adv. avec cha-
grin.

Κακοκαρδισμένος, η, ου, affligé.

Κακοκαρδιστής, ό, homme cha-
grinant; fém. ἡ κακοκαρδίστρια.

Κακόκαρδος, adj. triste, chagrin.

Κακοζέρθεια, ἡ, gain illicite.

Κακοκερθημένος, η, ου, gagné
d'une manière illicite.

Κακοκερθής, adj. qui fait des
gains illicites.

Κακοκερδίζω, faire des gains il-
licites. r. κέρδος.

Κακοκέφαλος, adj. qui a une
mauvaise tête, ou une tête
dure. r. κεφαλή.

Κακοκλωσμένος, η, ου, mal filé.

Κακοκλώστρια, ἡ, mauvaise fi-
leuse. r. κλώθω.

Κακοκομμένος, η, ου, mal coupé,
mal taillé. r. κόπτω.

Κακόκοπος, η, ου, difficile à
couper. r. κόπτω.

Κακοκρίνω, juger mal.

Κακοκρισία, ἡ, jugement ini-
que. gr. anc.

Κακοκύτταγμα, τό, regard de
travers.

Κακοκυττάζω, regarder de tra-
vers ou de mauvais œil. || En-
vier. r. κυπτάζω.

Κακόλιμος, η, ου, qui a un mau-
vais port. r. λιμήν.

Κακολόγημα, τό, médisance, dif-
famation. r. λόγος.

Κακολογία, ἡ, même sign.

Κακολογιάζω, porter des juge-
mens téméraires.

Κακολόγησμα, τό· κακολόγησις,
ἡ, jugement téméraire.

Κακολογιστής, ό, celui qui fait
des jugemens téméraires; fém.
ἡ κακολογιάστρια.

Κακολόγος, ό, médisant.

Κακολογῶ, médire. gr. anc.

Κακομαθαίνω, donner ou pren-
dre de mauvaises habitudes.

|| Élever mal, dresser mal.

Κακομάθημα, τό, mauvaise ha-
bitude. r. μαυθάνω.

- Κακομαρτυρία, ἡ, mauvais témoignage. r. μαρτυρία.
- Κακομαρτυρῶ, rendre un mauvais témoignage.
- Κακομεταχειρίζουμι, faire un mauvais usage; abuser. || Maltraiter. r. μεταχειρίζουμι.
- Κακομεταχειρίσῃς, ἡ, mauvais usage. || Mauvais traitement.
- Κακομεταχειριστής, ὁ, celui qui fait un mauvais usage.
- Κακομέτρομα, τό, mauvais compte, ou mauvaise mesure.
- Κακομετροτής, ὁ, celui qui compte ou mesure mal; fém. ἡ κακομετροτήτρια.
- Κακομέτροτος, *adj.* qui ne se mesure pas bien. || Qu'on ne peut pas bien nombrer.
- Κακομετῶ, mesurer ou nombrer mal. r. μετῶ.
- Κακομίμησις, ἡ, mauvaise imitation. r. μίμησις.
- Κακομίμητος, ἡ, οὐ, qu'on ne peut pas bien imiter.
- Κακομιμῶμαι, imiter mal.
- Κακομοιράζω, partager mal.
- Κακομοιρασμα, τό, mauvaise distribution. r. μοιράζω.
- Κακομοιραστής, ὁ, celui qui partage mal.

- Κακομοίραστος, *adj.* qu'on ne peut pas bien partager.
- Κακομοιρία, ἡ, misère, infortune. r. μοῖρα.
- Κακομοιριάζω, rendre ou devenir malheureux.
- Κακομοιριασμένα, *adv.* misérablement.
- Κακόμοιρος, οἶρα, οὐ, malheureux, misérable. r. δούμοιρος.
- Κακόν, τό, le mal. Θέλει ἀποθά-
νει ἀπὸ τὸ κακόν σου, il en mourra de regret. Κακόν ποῦ
μὲ ἔρρε! dans quel malheur je
suis tombé! Τοῦ κακοῦ, inutil-
lement. || En mal.
- Κακοδυμένος, ἡ, οὐ, *part.* mal
vêtu.
- Κακοδύνω, habiller mal. || S'ha-
biller mal. r. δύνω.
- Κακόνυμα, τό, mauvaise répu-
tation.
- Κακουμαπίζω, décrier, diffamer. r. ὀνομάζω.
- Κακόνους, *adj.* malintentionné
|| Sot; fém. κακονούσσα.
- Κακονυκτιά, ἡ, mauvaise nuit.
- Κακονυκτιάζω et κακονυκτίζω
passer une mauvaise nuit.
- Κακονυκτισμα, τό, l'action de
passer une mauvaise nuit.

Κακοξοδεύω, etc., V. Κακοξοδιάζω.

Κακοξοδιάζω, dissiper, gaspiller. r. ἐξοδιάζω.

Κακοξοθίασμα, τό, gaspillage.

Κακοξοθιαστής, ὁ, dissipateur; fém. κακοξοθιάστρα.

Κακοπαθαίνω, souffrir, être malheureux. r. ἔπαθον, aor. 2 de πάσχω.

Κακοπάθεια, ἡ, malaise, peine.

Κακοπαθῶ, V. Κακοπαθαίνω.

Κακοπαίδευσις, ἡ, mauvaise éducation.

Κακοπαίδευτος, *adj.* difficile à élever.

Κακοπαιδεύω, élever mal. || Châtier mal. r. παῖς, d'οὐ παιδεύω.

Κακοπαιθαίνω, mourir misérablement. r. ἀποθάνω, *inusité* (ἀποθνήσκω).

Κακοπανδρεία, ἡ, mauvais mariage.

Κακοπανδρευτος, *adj.* difficile à marier.

Κακοπανδρεύω, marier mal; *au pass.* faire un mauvais mariage. r. ὑπό, ἀνὴρ, *gén.* ἀνδρός.

Κακοπάτημα, τό, faux pas.

Κακοπατῶ, faire un faux pas.

Κακοπερνῶ, se comporter mal.

Κακοπέραστος, η, ον, difficile à passer. r. περάω.

Κακοπληρώνω, payer mal.

Κακοπληρωτής, ὁ· κακοπληρωτρια, ἡ, qui paye mal.

Κακοποίημα, τό· κακοποιήσις, ἡ, mauvais traitement.

Κακοποιία, ἡ, méchanceté.

Κακοποιός, ὁ, malfaiteur; *adj.* malfaisant. gr. anc.

Κακοποιῶ, maltraiter. || Mal faire.

Κακοπολιτεία, ἡ, mauvais gouvernement. gr. anc.

Κακοπόρευμα, τό· κακοπόρευσις, ἡ, gêne, pénurie.

Κακοπόρευτος, *adj.* qui est dans la gêne. r. πόρος.

Κακοπορεύω, être gêné, avoir à peine le nécessaire.

Κακοπραγία et κακοπραγμοσύνη, ἡ, crime, attentat.

Κακοπράγμων, *adj.* méchant.

Κακοπροαίρεσις, ἡ, mauvaise intention, malveillance.

Κακοπροαίρετος, *adj.* malveillant, malintentionné.

Κακορήζικια, *adv.* par malheur.

Κακορήζικιά, ἡ, mésaventure, malheur. r. it. rischio.

Κακορήζικιάζω, rendre ou devenir malheureux.

Κακορόιζικος, *adj.* malencontreux. r. it. rischio.

Κακός, ἢ, ὄν, méchant, mauvais. gr. anc.

Κακόσαρκος, *adj.* qui a la chair mauvaise. r. σάρξ, *gén.* σαρκός.

Κακοσίστος, *adj.* qu'on ne peut accommoder, arranger. r. ἕσος.

Κακοσίμωτος, *adj.* de difficile accès.

Κακοστομαχία, ἢ, mal d'estomac. r. στόμαχος.

Κακοστόμαχος, *adj.* qui fait mal à l'estomac. gr. anc.

Κακοστομαχῶ, avoir mal à l'estomac. || Faire mal à l'estomac.

Κακοστομία, ἢ, langage obscène. || Mauvaise prononciation.

Κακόστρομος, *adj.* qui a un langage obscène ou grossier. || Qui prononce mal. || Médisant.

Κακοστρατεύω, faire un mauvais voyage. r. στρατία.

Κακόστρωτος, *adj.* p. ex. : Στράτα κακόστρωτος, rue mal pavée.

Κρεβάτι κακόστρωτον, lit mal fait. Ἄλογον κακόστρωτον, cheval mal sellé.

Κακοσυνεύω, s'aigrir, s'irriter.

Κακοσύνη, ἢ, méchanceté.

Κακοσυνήθίζω, donner de mau-

vaises habitudes, mal élever.

|| S'accoutumer mal.

Κακοσυνηθισμένος, η, ον, mal élevé. r. συνήθης.

Κακοσυντροφίκατος, *adj.* qui ne peut pas s'associer.

Κακότακτος, η, ον, mal ordonné, mal arrangé. r. τάσσω.

Κακοταξία, ἢ, mauvais ordre.

Κακοτερία, ἢ, augmentation de mal (du comp. inus. de κακός).

Κακότης, V. Κακία.

Κακοτροπία, ἢ, coquinerie.

Κακότροπος, *adj.* coquin.

Κακοτροφία, ἢ, cacotrophie ou nutrition dépravée.

Κακότυχα, *adv.* malheureusement.

Κακοτυχία, ἢ, disgrâce, malheur. gr. anc. δυστυχία.

Κακοτυχιάζω, être ou devenir malheureux.

Κακότυχος, *adj.* malheureux.

Κακούρημα, τό, crime. gr. anc.

Κακοῦ, *adv.* inutilement. || En mal. r. κακός.

Κακοῦμι, τό, hermine.

Κακοῦμόγουα, ἢ, pelisse d'hermine. r. or.

Κακοῦργος, *adj.* malfaisant; malfacteur. gr. anc.

Κακοφαγία, ἡ, mauvais appétit.
Κακοφάγητος, η, ου, mauvais à
manger. r. φάγω.

Κακοφάγος, η, ου, qui mange
peu, ou mal.

Κακοφαίνεται, v. *impers.* il dé-
plaît. Μοὶ κακοφαίνεται, il me
déplaît. Μᾶς κακοφαίνεται νὰ
σᾶς βλέπωμεν εἰς αὐτὴν τὴν
πλάνην, nous sommes fâchés
de vous voir dans cette erreur.

Κακοφάνωμα, τό, déplaisir, dé-
plaisance. r. φαίνω.

Κακόφερμα et κακοφέρνημον, τό,
mauvaise conduite. r. φέρω.

Κακοφέρνηομι, se conduire mal.

Κακόφερτος, *adj.* difficile à por-
ter. gr. anc. δυσφόρητος.

Κακοφημίξω, diffamer.

Κακοφήμισμα, τό, diffamation.

Κακοφημιστής, ό, diffamateur ;
fém. ἡ κακοφημιστρια.

Κακόφημος, *adj.* qui a une mau-
vaise renommée. r. φήμη.

Κακοφορεσία et κακοφότητες, ἡ,
jugement téméraire. || Soup-
çon. r. ὑπόρασις.

Κακοφορετής, ό, homme soup-
çonneux.

Κακοφόρετος, η, ου, suspect.
|| Soupçonneux.

Κακοφοροῦμι, juger téméraire-
ment. || Soupçonner. r. ὑφορῶ.

Κακοφχάριτος, V. Κακοευχάρι-
στος.

Κακοχαιρέτιστος, η, ου, qui ne
salue pas volontiers.

Κακοφωνία, ἡ, cacophonie.

Κακόφωνος, *adj.* qui a une mau-
vaise voix. gr. anc.

Κακοχορνίζω, souhaiter du mal
à quelqu'un (*littéralement*,
lui souhaiter une mauvaise an-
née). r. χορός.

Κακόχρονος, ό, mauvaise année.

Κακόχρονου ἄχχης, p. νὰ ἔχχης,
que le diable t'emporte.

Κακοχρονῶ, V. Κακοχορνίζω.

Κακοχυμία, ἡ, caco-chymie ou
dépravation d'humeurs.

Κακόχυμος, *adj.* caco-chyme.

Κακοχωνευσία, ἡ, mauvaise di-
gestion.

Κακοχώνευτος, *adj.* difficile à di-
gérer. r. χωνεύω, fondre.

Κακοχωνεύω, digérer mal.

Κακοχωνεψία, V. Κακοχωνευσία.

Κακοψημένος, η, ου, mal rôti,
mal cuit.

Κακοψήνω, mal cuire, rôtir mal.

Κακόψητος, *adj.* de difficile cuis-
son. r. ἐψέω, fut. ἐψήσω.

Κακοψυχίζω, maudire l'ame.
 Κακοψύχισμα, τό, malédiction
 de l'ame. r. ψυχή.
 Κακόω, maltraiter. || Ravager.
 Κακώριμος, η, ου, qui mûrit
 difficilement. r. ὄριμος, mûr.
 Κακῶς, adv. mal. gr. anc.
 Κάκωσις, ἡ, mauvais traitement,
 vexation. gr. anc.
 Κάκωψος, adj. de difficile cuis-
 son. r. ὄψον, ou ἐψέω.
 Καλά, adv. bien. Εἶμαι καλά, je
 me porte bien.
 Καλαγένιος, adj. d'étain.
 Καλάγισμα, τό, étamure.
 Καλάγιον, τό, étain, métal.
 Καλάθα, ἡ, grande corbeille.
 Καλαθάκι, τό, petite corbeille.
 Καλαθᾶς, ὁ, vannier.
 Καλάθι, τό, corbeille, panier.
 Καλαθιά, ἡ, une corbeille de,
 une panerée.
 Καλαθόπλεγμα, τό, le travail du
 vannier. r. κάλαθος, πλέξω.
 Καλαθοφόρος, V. Καλαθᾶς.
 Καλάϊ, τό, étain, métal.
 Καλαράκι, τό, petit roseau.
 Καλαμαράκι, τό, petit écritoire.
 Καλαμάρι, τό, calmar, écritoi-
 re. Καλαμάρι Θαλάσσιον, calmar,
 espèce de sèche. r. κάλαμος.

Καλαμαροθήκη, ἡ, écritoire. (Ca-
 lamaria theca. *Suétone*.)
 Καλαμαύκι, τό, bonnet des moi-
 nes grecs. V. Καμηλαύκι.
 Καλαμένιος, adj. de canne, de
 roseau.
 Καλάμι, τό, canne; roseau. Κα-
 λάμι τοῦ ποδαριού, le tibia, et
 τοῦ λαίμου, le gosier.
 Καλαμιᾶ, ἡ, coup de canne. Κα-
 λαμιᾶ τοῦ σίτου, tuyau du blé.
 Καλαμιόδευμα, τό, pêche à la li-
 gne. r. καλάμις, ligne.
 Καλαμιόδεύω, pêcher à la ligne.
 Καλαμιόδι, τό, ligne pour pêcher.
 Καλαμίνθη, ἡ, calament, plante.
 Καλαμίτα, ἡ, aimant. r. it.
 Καλαμίτικος, V. Καλαμένιος.
 Καλαμιών, V. Καλαμών.
 Καλαμοθήκη, ἡ, écritoire.
 Καλαμόριζα, ἡ, racine de ro-
 seau. r. κάλαμος, ρίζα.
 Καλαμοροσθουνον, τό, le con-
 duit du nez. r. ῥώθων.
 Κάλαμος, ὁ, canne, roseau. ||
 Plume. || Piuceau. gr. anc.
 Καλαμοσίταρον, τό, tige du fro-
 ment. r. κάλαμος, σίτος.
 Καλαμότοπος, ὁ, lieu planté de
 roseaux.
 Καλαμπόκι, τό, blé de Turquie.

- Καλαμώδης, *adj.* plein de roseaux. gr. anc.
 Καλαμών, *ὁ*, lieu planté de roseaux.
 Καλαμωτή, *ἡ*, clai de roseaux.
 Καλανθηριμμένος, *η, ου*, bien élevé. r. ἀνατρέφω.
 Καλανθηρέω, élever bien.
 Καλάνθαι et καλάντζι, *αἱ*, les calendes, ou le premier jour du mois. r. lat. calendæ.
 Καλανθρωπίζω, être ou devenir homme de bien. r. ἀνθρωπος.
 Καλαποδάς, *ὁ*, celui qui fait des formes, des moules.
 Καλαπόδεκτος, *adj.* acceptable.
 Καλαπόδι, *τό*, forme, moule; embouchoir. r. κάλον, bois, et ποῦς, *gén.* ποδός.
 Κάλαρος, *ὁ*, pierre de touche.
 Καλαράτης, *ὁ*, calfat, ouvrier qui calfate. r. calafatare. B. L.
 Καλαρατίζω, calfater.
 Καλαράτισμα, *τό*, calfat ou l'action de calfater un vaisseau.
 Καλέαριον, *τό*, Calvaire.
 Καλβινισμός, *ὁ*, calvinisme.
 Καλβινιστής, *ὁ*, calviniste. r. Calvin, *sectaire*.
 Καλενδάριον, *τό*, calendrier.
 Καλέντρα, *ἡ*, charançon, *insecte*. | Καλεσθῶ, ᾗς, ᾗ, *aor. subj. pass.* de καλέω.
 Καλέσμα, *τό*, convocation. || Invitation. || Banquet. r. καλέω.
 Καλεσμός, *ὁ*, invitation.
 Καλεστής, *ὁ*, celui qui convoque, qui invite; *fé.* ἡ καλεστρια.
 Καλέστρα, *ἡ*, invitation.
 Καλημέρα, *adv.* bonjour, r. καλή ἡμέρα.
 Καλημερίζω, souhaiter le bonjour. r. καλή ἡμέρα.
 Καλημέρισμα, *τό*, l'action de souhaiter le bonjour.
 Καληνυκτίζω, souhaiter bonne nuit. r. καλή νύξ.
 Καληνύκτισμα, *τό*, souhait de bonne nuit.
 Καλησπέρα, *adv.* bonsoir, r. καλή ἑσπέρα.
 Καλησπερίζω, souhaiter le bonsoir.
 Καλησπέρισμα, *τό*, l'action de souhaiter le bonsoir.
 Καλήτερα, *adv.* mieux. Ἀγαπῶ καλήτερα, aimer mieux.
 Καλητέρευμα, *τό*, amélioration.
 Καλητερεύω, améliorer. || S'améliorer. r. καλός.
 Καλητερίζω, etc., V. Καλητερεύω.

Καλήτερος, comp. de καλός, meilleur. Τὸ καλήτερον, le mieux.
 Καληγέρα, ἡ, V. Καλοχέρι.
 Καλιακοῦθα et καλικατζοῦ, ἡ, plongeon, oiseau.
 Καλυγώνω, etc., V. Καλυγώνω.
 Καλιμά, ἡ, récit, narration.
 Τῆς Καλιμάς αἱ μυθολογίαι, les mille et une nuits. r. or.
 Κάλιτζε, τό, calice. r. lat.
 Καλιτζομάντιλον, τό, nappe d'autel. r. lat. calix et mantile.
 Καλκάνι, τό, bouclier. Καλκάνι τοῦ τουφεκιοῦ, crosse du fusil.
 Κάλλια, adv. V. Κάλλιον.
 Καλλιγραφία, ἡ, calligraphie. || Belle écriture. gr. anc.
 Καλλιγράφος, ὁ, calligraphe; qui écrit bien.
 Καλλιγράφω, bien écrire.
 Καλλιέργεια, ἡ, culture.
 Καλλιέργημα, τό, même sign.
 Καλλιεργῶ, cultiver.
 Καλλιμάρτυραι, αἱ, callimartyres ou belles martyres, comme Ste. Euphémie, Ste. Barbe, etc.
 Κάλλιον, adv. mieux. gr. anc.
 Κάλλος, τό, beauté. gr. anc.
 Καλλωπίζω, parer, embellir.
 Καλλώπισμα, τό, parure, élégance; embellissement.

Καλλωπισμός, ὁ, même sign.
 Καλῶ, V. Καλῶ.
 Καλόθαρος, η, ον, qui se teint bien.
 Καλόθιος, adj. de bonne vie.
 Καλοθιοσύνη, ἡ, bonne conduite; vie heureuse.
 Καλοβλέπω, avoir une bonne vue. || Voir de bon œil.
 Καλόβολα, adv. commodément.
 Καλοβολία, ἡ, commodité.
 Καλόβουλος, adj. de bon conseil.
 Καλογεννημένος, η, ον, bien né.
 Καλογεννής, adj. de bonne maison. gr. anc. εὐγενής.
 Καλογέρευμα, τό, l'action de se faire moine, ou religieuse.
 Καλογερεύω, faire moine, ou religieuse. || Se faire moine, etc.
 Καλογερική, ἡ, la vie monastique.
 Καλογερικός, ἡ, ὄν, monacal.
 Καλογερικόχορστον, τό, lavande, plante.
 Καλόγερσος, ὁ, caloyer, moine.
 Καλόγερσος ιδιώτης, frère convers. r. καλός, γέρον.
 Καλογεροσύνη, ἡ, vie religieuse.
 Καλόγευστος, adj. qui a bien dîné. || Savoureux, de bon goût.
 Καλόγηρος, etc., V. Καλόγερσος.
 Καλογιατρευμένος, η, ον, bien guéri. r. ιατρεύω.

Καλογιάτρευτος, *adj.* facile à guérir. gr. anc. εὐίατος.

Καλογλωσσία, ἡ, élocution élégante. gr. anc. εὐγλωττία.

Καλόγλωστος, ὁ, homme disert.

Καλογνεσμένος, η, ου, bien filé. r. νέω.

Καλόγνωμα, *adv.* avec bonne intention. || Sincèrement.

Καλόγνωμία, ἡ, bonne intention. || Sincérité; probité.

Καλογριά, καλογραία et καλογριά, ἡ, religieuse. V. Καλόγερος.

Καλογριάζω, se faire religieuse.

Καλογριοπούλα, ἡ, nonnette.

Καλογοροῦθα, ἡ, même sign.

Καλοδειπῶ, bien souper.

Καλοδέξιμον, τό, bon accueil.

Καλοδέχομαι, bien accueillir.

Καλόδεχτος, *adj.* affable.

Καλοδίθακτος, *adj.* docile.

Καλοδοῦλευτος, *adj.* qui se travaille bien. || Qui travaille bien.

Καλοδουλεύω, bien travailler. || Servir bien. r. δοῦλος.

Καλοεσθυμένος, η, ου, bien habillé. r. ἐσθυμι.

Καλοερμηνεία, ἡ, bon avis. || Bonne interprétation.

Καλοερμηνευτής, ὁ, bon conseiller. || Bon interprète.

Καλοερμηνεύω, interpréter bien. || Bien conseiller.

Καλόηθης, *adj.* qui a de bonnes manières. || Doux, benin.

Καλοθανατίζω, bien mourir.

Καλοθανάτωσις, ἡ, bonne mort.

Καλοθελής, *adj.* bien intentionné, bienveillant.

Καλοθέλησις et καλοθέλεια, ἡ, bonne volonté; bienveillance.

Καλοθελητής, *adj.* V. Καλοθελής.

Καλοθελίζω et καλοθέλω, avoir de la bienveillance.

Καλόθεσις, ἡ, bon placement.

Καλοθέτης, ὁ, qui place bien.

Καλοθέτω, bien placer, mettre dans une bonne place.

Καλοθεώρητος, η, ου, beau à voir.

Καλοθωρία, ἡ, bel aspect. || Bonne vue. r. θεωρία.

Καλοθωρῶ, voir bien. r. θεωρῶ.

Καλοκἀγαθία, ἡ, probité, bonté.

Καλοκἀγαθος, *adj.* probe, bon.

Καλοκαθισμένος, η, ου, bien assis. r. καθίζομαι.

Καλοκάθιστος, *adj.* bon pour s'asseoir.

Καλοκαιρι, τό, été, saison. r. καλός, καιρός.

Καλοκαιριά, ἡ, beau temps.

Καλοκαιριάζει, *v. impers.* il fait beau temps.

Καλοκαιρινός, ἡ, όν, d'été.

Καλοκαλεστός, ό, celui qui invite de bon cœur; *fém.* ἡ καλοκαλέστρια.

Καλοκαμωμένος, η, ου, bien fait.

Καλοκάμωσις, ἡ, bonne façon, politesse. *r.* κάμνω.

Καλόκαρδα, *adv.* de bon cœur, gaîment. *r.* καρδιά.

Καλοκαρδία, ἡ, gaîté, joie.

Καλοκαρδίζω, réjouir.

Καλοκάρδισμα, τό, réjouissance.

Καλόκαρδος, *adj.* gai, joyeux.

Καλοκαρδοσύνη, ἡ, joie.

Καλοκατάπαυστος, η, ου, facile à apaiser. *r.* καταπαύω.

Καλοκάτοικος, η, ου, habitable.

Καλοκέφαλος, *adj.* qui a une bonne tête; sensé, judicieux.

Καλοκίνητος, *adj.* mobile, facile à remuer. *r.* κινέω.

Καλοκλώθω, filer bien; *part. passé pass.* καλοκλωσμένος, bien filé; bien ters.

Καλόκλωστος, η, ου, facile à filer. *r.* κλώθω.

Καλοκλώστρια, ἡ, bonne fileuse.

Καλοκοιτάζω, etc., *V.* Καλοκυτάζω. *r.* κυπτάζω.

Καλοκομμένος, η, ου, bien coupé, bien taillé. *r.* κόπτω.

Καλοκρισία, ἡ, jugement équitable. *r.* κρίσις.

Καλοκτιζώ, bâtir bien; *part. passé pass.* καλοκτισμένος, bien bâti.

Καλοκύτταγμα, τό, regard de bienveillance.

Καλοκυτάζω, regarder de bon œil. || Regarder attentivement. *r.* κυπτάζω.

Καλόλιμος, η, ου, qui a un bon port. *r.* λιμήν.

Καλολογία, ἡ, bon mot. || Compliment, louange.

Καλολογιάζω, bien penser; juger bien. *r.* λόγος.

Καλολόγος, ό, qui dit du bien; complimenteur.

Καλολογῶ, dire du bien; louer.

Καλόπιστος, η, ου, qui a bonne espérance; qui espère facilement. *r.* ἐλπίς.

Καλομαθαίνω, bien apprendre. || Se bien accoutumer.

Καλομάθεια, ἡ, politesse, bonne éducation. *r.* μαθηάνω.

Καλομάθημα, τό, bonnecoutume.

Καλομάθησις, ἡ, même sign. || Doucilité.

- Καλομάθητος, *adj.* docile.
 Καλομαρτυρημένος, *η, ου*, bien attesté.
 Καλομαρτυρία, *ἡ*, bon témoignage.
 Καλομαρτυρῶ, rendre un bon témoignage. *r.* μαρτυρέω.
 Καλομεταχειρίζομαι, faire un bon usage de. || Bien traiter.
 Καλομέρητος, *adj.* facile à compter.
 Καλόμητρος, *adj.* qui compte bien.
 Καλομετρῶ, bien compter. || Penser juste. *r.* μέτρον.
 Καλομίλητος, *adj.* affable. || Qui parle bien. *r.* ὁμιλέω.
 Καλομιλῶ, parler bien.
 Καλόμοιρα, *adv.* heureusement.
 Καλομοιρία, *ἡ*, bonheur.
 Καλόμοιρος, *οἶρα, ου*, heureux, fortuné. *r.* μοῖρα.
 Καλόμπαστος, *η, ου*, d'entrée facile, d'ἐμπάινω. *r.* ἐμβάινω.
 Καλόν, *τό*, le bien. Τά καλά, les biens. Εἰς τὸ καλόν, adieu; bon voyage; Dieu vous bénisse! Πηγαίνω εἰς τὸ καλόν, s'en aller. Καλοῦ κακοῦ, par précaution.

- Καλονάρχης, *ὁ*, celui qui entonne une antienne.
 Καλοναρχῶ, entonner une antienne.
 Καλονοῦμένος, *η, ου*, bien habillé.
 Καλονοῦνω, bien habiller. *r.* ἐνοῦω.
 Καλονοματίζω, accréditer, mettre en réputation.
 Καλονόματος, *η, ου*, qui a une bonne réputation. *r.* ὄνομα.
 Καλονοῦς, *ὁ*, qui a un bon esprit; *fé*m. *ἡ* καλονοῦσσα.
 Καλονουσιά, *ἡ*, solidité d'esprit.
 Καλονυκτιά, *ἡ*, bonne nuitée.
 Καλονυκτίζω, passer une bonne nuit. || Souhaiter une bonne nuit. *r.* νύξ, *gén.* νυκτός.
 Καλονύκτισμα, *τό*, bonne nuit. || Souhait de bonne nuit.
 Καλοξέσχιστος, *η, ου*, facile à fendre, à déchirer. *r.* σχίζω.
 Καλοξετάζω, examiner, rechercher attentivement.
 Καλοξέταστος, *η, ου*, facile à examiner. *r.* ἐξετάζω.
 Καλοξεραντώνω, se bien divertir.
 Καλοξεράντωτος, *η, ου*, qui divertit bien.

Καλοξήγητος, *adj.* facile à expliquer.

Καλοξήγητῶ, bien expliquer. *r.* ἐξηγητοῦμι.

Καλοξήμερωμα, *p.* καλὸ ξήμερωμα (bon matin, *litt.*), bonne nuit, *souhait*.

Καλοξήμερώνω, se lever en bonne santé, avoir un heureux réveil. Καλοξήμερώνει, *v. impers.* le jour reparait pur et calme. *r.* ἐξ, ἡμέρα.

Καλοξοδιάζω, dépenser bien.

Καλοξοδιαστής, ὁ, qui dépense utilement.

Καλοξόδιαστος, *η, ου*, facile à dépenser. *r.* ἐξοδιάζω.

Καλοπαιθεμός, ὁ, bonne éducation.

Καλοπαιθευτος, *η, ου*, facile à instruire. *r.* παῖς, d'où παιθεύω.

Καλοπαιθεύω, bien instruire, bien élever.

Καλόπαιδος, *adj.* qui a des enfans vertueux. *gr. anc.* εὖπαις.

Καλοπαιδοσύνη, ἡ, bonne lignée.

Καλοπαιθαίνω, bien mourir. *r.* ἀποθνήσκω. *aor. 2* ἀπέθανεν.

Καλοπάνθρευτος, *adj.* facile à marier.

Καλοπανθρεύω, marier avantageusement. *r.* ὑπό, ἀνήρ.

Καλοπανθρεία, ἡ, bon mariage.

Καλοπαντρεύω, *V.* Καλοπανθρεύω.

Καλοπεικάζω, comprendre bien. || Bien conjecturer.

Καλοπεικαστος, *η, ου*, qui a été bien entendu, ou conjecturé. *r.* ἐπεικάζω.

Καλοπέραστος, *adj.* facile à passer. Καλοπέραστη στρατα, chemin battu. Καλοπέραστη μονέδα, monnaie courante.

Καλοπερνῶ, bien passer. || Se bien porter. || Se bien conduire. *r.* περῶν.

Καλοπίστευτος, *adj.* bon à croire.

Καλοπιστεύω, croire avec raison.

Καλοπιστία, ἡ, croyance vraie, orthodoxie.

Καλόπιστος, *η, ου*, bon à croire, orthodoxe. *r.* πίστις.

Καλοπίχερως, *adj.* aisé, commode. || Qui est à son aise. *r.* ἐπί, χεῖρ.

Καλοπλεγμένος et καλοπλεγμένος, *η, ου*, bien tissu.

Καλόπλεκτος, *adj.* facile à tisser, à tresser. *r.* πλέκω.

Καλοπλήρωμα, etc., V. Καλο-
πλήρωμα.

Καλοπλήρωμα, τό, bon paie-
ment. r. πλήρωμα.

Καλοπληρώνω, bien payer.

Καλοπληρωτής, ὁ, qui paie bien;
fém. ἡ καλοπληρώτρια.

Καλοποδαρικόν, τό, bonne ren-
contre. r. ποῦς, διαι. ποδάριον.

Καλοπόδαρος, η, ου, qui est de
bonne rencontre.

Καλοπόρευμα, τό· καλοπόρευσις,
ἡ, aisance, fortune.

Καλοπόρευτος, *adj.* qui vit à son
aise. r. πόρος.

Καλοπορεύω, être à son aise.

Καλοποροπάτητος, *adj.* où l'on
peut marcher aisément, bien
fragé, bien battu. r. πρό, πα-
τητός.

Καλοπρεπίζω, etc., V. Εὐπρεπίζω.

Καλοπροαίρεσις, ἡ, bonne vo-
lonté. r. προαίρεσις.

Καλοπροαίρετος, *adj.* qui a bon-
ne volonté.

Καλοπροπατημένος, η, ου, V.
Καλοποροπάτητος.

Καλορίζωμένος, η, ου, bien en-
raciné. r. ρίζω.

Καλορούφητος, *adj.* aisé à avaler.
r. ροφητός.

Καλοραμμένος, η, ου, bien cou-
su. r. ράπτω.

Καλορθουάτος, η, ου, qui a l'o-
dorat fin. r. ρώθων.

Καλοῤῥόζικα, *adv.* par bonheur,
heureusement.

Καλοῤῥόζικεύω, rendre heureux;
au pass. être heureux.

Καλοῤῥόζικιά, ἡ, heureux sort,
bonheur. r. it. risico.

Καλοῤῥόζικος, *adj.* heureux, qui
a du bonheur.

Καλός, ἡ, ὄν, bon. Ἐγὼ σοῦ στέ-
κομι καλός, je vous en ré-
ponds. Ἐγὼ γίνομι καλός, je
suis garant ou caution. V. Κε-
λόν.

Καλοσανιδομένος, η, ου, bien
lambrissé. r. σανίς.

Καλόσαρκος, *adj.* qui a une bon-
ne carnation. r. σάρξ.

Καλοσημάδευτος, *adj.* bien mar-
qué, bien noté. || De bon au-
gure. r. σῆμα.

Καλοσήμαντος, *adj.* qui a une
bonne signification. || De bon
augure. r. σημάινω.

Καλοσίαστος, *adj.* qui peut s'ac-
corder, s'arranger. r. ισάζω.

Καλοσίμωτος, *adj.* accessible.

Καλοστόμαχος, *adj.* qui est bon

pour l'estomac. || Qui a un bon estomac.

Καλοστρατεύω, faire un bon voyage. r. στρατεύω.

Καλοστρατία, ή, bon voyage; expédition heureuse.

Καλόστρωτος, adj. r. ex. : Στράτα καλόστρωτος, rue bien pavée. Άλογον καλόστρωτου, cheval quise laisse aisément seller.

Καλοσυνάτα, adv. avec bonté.

Καλοσυνάτος, η, ου, bon.

Καλοσύνεσμα, τό, rétablissement, convalescence.

Καλοσυνεύω, aller mieux. || Adoucir, apaiser. r. καλός.

Καλοσυμπάθητος, adj. qui pardonne aisément. r. συμπαθής.

Καλοσύμωτος, V. Καλοσίμωτος.

Καλοσύνη, ή, bonté. || Grâce. || Calme. Κάμε μου την καλοσύνην, faites-moi la grâce ou ayez la bonté. r. καλός.

Καλοσυνηθίζω, prendre ou faire prendre de bonnes habitudes.

Καλοσυνήθισμα, τό, bonne habitude. r. συνήθεια.

Καλοσυνήθιστος, adj. facile à former, à habituer.

Καλοσυνθεμένος, η, ου, bien composé.

Καλοσύνητος, adj. facile à composer. r. συντίθημι.

Καλοσυναρισιά, ή, émulation louable. r. συναρίνω.

Καλοσυντρόφιαστος, adj. facile à appareiller. r. συντροφος.

Καλοσύντροφος, adj. sociable.

Καλοταξιδεύω, faire un bon voyage, naviguer heureusement.

Καλοτείχιστος, adj. bien fortifié.

Καλοτειχίζω, fortifier.

Καλοτερίζω, V. Καλητερεύω.

Καλοτεχνεύομαι, employer toute son industrie. r. τέχνη.

Καλοτεχνία, ή, industrie.

Καλοτεχνίτης, ό, ouvrier industriel.

Καλοτρύπητος, η, ου, bien troué.

Καλότυχα, adv. heureusement.

Καλοτυχία, ή, bonheur.

Καλοτυχιζω, V. Καλοτυχῶ.

Καλότυχος, adj. heureux.

Καλοτυχῶ, prospérer (gr. anc. εὐτυχέω). || Rendre heureux.

Καλουπάκι, V. Καλπάκι.

Καλουπακόγοννα, ή, fourrure du bonnet grec.

Καλούπι, τό, forme, moule. r. καλοπόδιον. || Galop.

Καλουπίζω, galopper. r. κάλπη.

Καλούρημα, τό, agriculture.

Καλουργημένος, η, ου, bien cultivé. r. ἔργον, d'οὐ ἐργάζω.

Καλουργίζω, cultiver la terre.

Καλούτζικα, adv. assez bien.

Καλούτζικος, adj. assez bon. || Assez joli, dim. de καλός.

Καλοράγητος, η, ου, bon à manger. r. φάγω.

Καλοραγία, ή, bonne nourriture.

Καλοραίνεται, v. impers. il plaît.

Δέν μου καλοραίνεται, il ne me plaît pas.

Καλόπερμα et καλοφέρσιμον, τό, bonne conduite. r. φέρω.

Καλοφέρνομαι, se bien conduire.

Καλόπερτος, adj. aisé à porter.

Καλοσημεία, ή, bonne renommée.

Καλοσημίζω, louer, célébrer.

Καλόσημος, adj. qui a une bonne renommée. r. φήμη.

Καλοπραίστημα, τό, satisfaction. || Remerciement.

Καλοπραριστώ, faire mille remerciemens. || Contenter; αι pass. être satisfait. r. ευχαριστέω.

Καλοφωνία, ή, beau timbre de voix, son harmonieux.

Καλόφωνος, adj. qui a une belle voix, de beaux sons. r. φωνή.

Καλοχαιρετησία et καλοχαιρέτη-

σις, ή, attention et empressement à saluer.

Καλοχαιρέτιστος, adj. attentif à saluer. r. χαιρετίζω.

Καλοχαιρετώ, saluer avec bonté.

Καλοχέρης, adj. libéral. r. χείρ.

Καλοχέρι, τό, don; étrennes.

Καλοχροσιά, ή, la bonne année.

Καλοχροσιζώ, souhaiter la bonne année. r. χροίος.

Καλοχρονισμός, ό, souhait de bonne année.

Καλόχρονος, adj. de bonne année.

Καλοχρώματος, η, ου, qui est bon teint. r. χρώμα.

Καλοχυμεία, ή, bon état des humeurs.

Καλόχυμος, adj. qui n'est point cacochyme. r. χυμός, humeur.

Καλοχωνευσία, ή, bonne digestion. r. χώνη, creuset.

Καλοχώνευτος, adj. facile à digérer. r. χωνεύω, fondre.

Καλοχωνεύω, digérer bien.

Καλοψήνω, bien rôtir, bien cuire. ψωμί καλοψημένου, pain bien cuit. r. έψέω, fut. έψησω.

Καλόψητος, adj. facile à cuire ou à rôtir.

Καλπάκι, τό, bonnet fourré.

Κάλπικος, *adj.* faux, falsifié.
 Καλπουζάνης, ὁ, faussaire, faux monnayeur. r. or.
 Κάλτζα, ἡ, bas. r. it.
 Καλτζοδέτης, ὁ, jarretière. r. θέω.
 Καλυθάκι, τό, petite hutte.
 Καλύθα, ἡ, cabane; baraque.
 Καλύθι, τό, petite cabane.
 Καλυθίτης, ὁ, habitant d'une cabane. r. καλύθη.
 Καλύθω, couvrir, voiler. r. καλύπτω.
 Καλύγωμα, τό, ferrure des chevaux. r. χαλκός ou χαλκός.
 Καλυγώνω, ferrer un cheval.
 Καλυγωτός, ὁ, maréchal-ferrant.
 Κάλυμμα, τό, voile; couverture. gr. anc.
 Καλυμμένος, η, ον, voilé, couvert
 Κάλυρας, ὁ, garçon de boutique.
 Καλώ, appeler; inviter.
 Καλώριμος, *adj.* qui mûrit aisément. r. ὄρα, d'où ὄριμος.
 Καλώως, *adv.* bien. Καλώως ἦλθετε ou ὀρίζετε, soyez le bien-venu.
 Καλώτατα, *adv.* très-bien.
 Καλώτατοι, οἱ, les grands, *superl.* de καλός.
 Καμάευμα, τό, pêche à la foène.
 Καμαεύω, harponner.

Καμάκι, τό, foène, harpon. || Perche; bois de lance. r. κάμαξ.
 Καμακιστής, ὁ, harponneur.
 Καμάρα, ἡ, chambre; voûte.
 Καμάρι, τό, afféterie, minauderie.
 Καμαροειδής, *adj.* voûté.
 Καμάρωμα, V. Καμάρι.
 Καμαρώνω, minauder; avoir un air affecté. Τι καμαρώνεις τόσον; πάρε, pourquoi tant de façons? prenez.
 Καμάρωτις, ἡ, V. Καμάρωμα.
 Καμαρωτά, *adv.* avec afféterie. || En voûte.
 Καμαρωτός, ἡ, ὄν, affecté dans sa toilette ou dans ses manières. || Voûté.
 Καματερός, ἡ, ὄν, laborieux. Καματερή ἡμέρα, jour ouvrable.
 Κάμδη, V. Κάμπα.
 Κάμε, aor. impér. de κάμνω.
 Κάμερα, ἡ, chambre. r. lat.
 Καμεριέρα, ἡ, camériste. || Femme de chambre. r. camera.
 Καμεριέρας, ὁ, camérier, officier de la chambre du pape. || Valet de chambre.
 Καμήλα, ἡ, chameau femelle.
 Καμήλι, τό, chameau. r. κάμηλος.

Καμηλαύτι, τό, bonnet des moines grecs. r. καῦμα, ἐλάυνω, ou plutôt κάμηλος.

Καμηλοπάρδαλις, ἡ, giraffe, animal. gr. anc.

Καμηλωτσον, τό, camelot, étoffe.

Καμίζα, ἡ, aube de prêtre. r. it.

Καμιζόλα, ἡ, camisole. r. it.

Καμινάδα, ἡ, cheminée.

Καμίσι, τό, κάμινος, ἡ (gr. anc.), cheminée, foyer.

Κάμυα, V. Καῦμα.

Καμμένος, V. Καυμένος.

Κάμυια, fém. de καμένος.

Κάμνω, faire (Signification homérique, περικαλλέα κάμει τεύχη. Il.). Δέν κάμνεις ἄλλο πάρεξ σύρτα φέρτα, vous ne faites qu'aller et venir. Κάμνει κρύος, ζέστα, il fait froid, chaud. Σοῦ κάμνω τὸ ἴδιον ou ὁμοιον, je vous rends la pareille. Κάμνει τάχα πῶς δὲν τὸ ἰξεύρει, il fait semblant de l'ignorer. Ἐκμα εὐθύς διὰ τὸ μὲ ἐγθύσουν, je me fis aussitôt déshabiller.

Κάμνω, m. sign. que κάμνω.

Καμός, V. Καυμός.

Καμοτικόν, τό, ouvrage. || Salaire du travail. r. κάμνω.

Καμουχᾶς, ὁ, damas, étoffe.

Καμουχαντζῆς, ὁ, ouvrier en damas.

Καμουχαντζίζω, damasser.

Κάμπα, ἡ, chenille, insecte. gr. anc. κάμπη.

Καμπάνα, ἡ, cloche. r. lat.

Καμπανάκι, τό, clochette.

Καμπαναρείον, τό, clocher.

Καμπανίζω, sonner la cloche. || Peser.

Καμπανίτζα, ἡ, clochette.

Καμπανός, ὁ, balance.

Καμπερός, ἡ, ὄν, champêtre.

Κάμπια, V. Κάμπα.

Καμπιάλλη, ἡ, lettre de change.

Κάμπος, ὁ, champ, campagne. r. lat. campus.

Καμποσάκι, τό, un tantinet.

Κάμποςος, η, ον, quelque, avec l'idée de quantité. Κάμποσον, quelque peu.

Καμπούρα, ἡ, bosse.

Καμπούρης, ὁ, bossu; fém. ἡ καμπούρα. r. καμπύλος.

Καμπουριάζω, devenir bossu, s'affaisser.

Καμπουριάρης, V. Καμπούρης.

Καμπουριάρικος, η, ον, bossu, voûté.

Καμπύλος, adj. courbe, courbé.

- Καμπύλωμα, τό, courbure.
 Καμπυλώνω, courber.
 Καμτζιά, ή, coup de fouet.
 Καμτζίκι, τό, fouet, houspipe.
 Κάμφορα et κάμφορα, ή, camphre. r. lat. camphora.
 Κάμωμα, τό, fait, action. r. κάμνω· *ful. hell. καμῶ.*
 Καμωμένος, η, ου, part. passé pass. de κάμνω.
 Καμώνομι, feindre, faire semblant.
 Καμωτής, ό, qui fait. || qui feint.
 Καμωτικός, ή, όν, simulé. || Faisable.
 Κάν, *conj. hell.* du moins, p. καί άν. Κάν τε, même sign.
 Κανάβατσο, τό, canevas.
 Κανάβι, τό, chanvre. r. κάνναβις.
 Καναβόσκουλον, τό, écheveau de chanvre.
 Καναβόγνεμα, τό, fil de chanvre. r. νέω.
 Καναβόσπορος, ό· καναβούρι, τό, chenevis.
 Κανακάρης et κανακάρικος, *adj.* cajolé, caressé. Τό κανακάρικον παιδί, l'enfant gâté de la famille, fils unique.
 Κανακισμα, τό, cajolerie, caresse. || Flatterie.

- Κανακευτός, *adj.* qu'on doit choyer.
 Κανακεύω, choyer, cajoler. || Flatter. r. κολακεύω.
 Κανάλι, τό, cajolerie.
 Κανάλι, τό, canal. r. lat.
 Κανάλρι et καναρίνι, τό, serin, oiseau des Canaries.
 Κανάτα, ή, grand bocal. || Litron, mesure.
 Κανατάκι, τό, petit bocal.
 Κανάτι, τό, pot, bocal. || Battant de porte. r. or.
 Κανθάχη, ή, fossé, en Épire.
 Κανθήλα, ή, lampe. r. lat.
 Κανθήλι, τό, petite lampe; veilleuse.
 Κανθηλίθρα, ή, lamperon ou languette qui soutient la mèche.
 Κανθηλάπτης, V. Καντηλάπτης.
 Κάντιτον, τό, sucre candi.
 Κάνας, V. Κάν.
 Κάνεις, κάμια, κανέν, V. Κανένας.
 Κανέλλα, ή, canelle. r. it.
 Κανελλόλαθρον, τό, huile de canelle. r. Ελλάδα, d'ελαία.
 Κανελλόνερρον, τό, eau de canelle. V. Νερόν.
 Κανελλώνω, arranger avec de la canelle.
 Κανένας, κάμια, κανέν, *pron*

indéfini, nul, aucun. || Quelqu'un, quelque. Δέν είναι κανένας, il n'y a personne. Καμιά ημέρα θ'έλθω, je viendrai quelque jour. r. καὶ ἂν εἶς, ou κἄν εἶς.

Κανέστρι, V. Κανίστρι.

Κανευτήρι, τό, le point de mire.

Κανεύω, mirer, viser.

Κάνθαρος, ό, escarbot, scarabée.

Κανί, τό, vase à col long et étroit.

Κανισκαποδοχία, ή, acception de présens.

Κανισκάρα, ή, panier. r. κάνης.

Κανισκευμα, τό, l'action de faire des présens.

Κανισκευτής, ό, celui qui donne un présent; fé.m. ή κανισκεύτρια.

Κανισκεύω, donner des présens.

Κανίσκι, τό, don, présent.

Κανίστρα, ή, grande corbeille.

Κανιστράκι, τό, petite corbeille.

Κανίστρι, τό, panier, corbeille, *du latin* canistrum. r. κάνης.

Κανιστραῖς, ό, faiseur de panier.

Καννάβι, etc., V. Κανάβι.

Κανονάρχης, ό, le chantre qui entonne. r. κανών, ἄρχω.

Κανοναρχῶ, entonner le chant.

Κανόνας, V. Κανών.

Κανόνι, τό, canon. r. it.

Κανονιέρος, ό, canonnier.

Κανονίζω, canoniser. || Imposer une pénitence. || Canonner.

Κανονικός, ή, όν, canonique. || Régulier. gr. anc.

Κανονικῶς, *adv.* canoniquement. || Régulièrement.

Κανόνισμα, τό, imposition d'une pénitence. || Canonnade.

Κανονισμένος, η, ον, part. passé pass. de κανονίζω.

Κανονισμός, ό, canonisation.

Κανονιστής, ό, canoniste. || Canonnier, artilleur.

Κανόνιον, V. Κανόνι.

Κανούλι, τό, canule. r. it. ou fr.

Καντάρι, τό, peson, romaine. || Quintal ou cent livres. r. it.

Κάντζα, ή, croc ou perche armée d'un crochet de fer.

Καντζελιέρης, ό, chancelier.

Καντζόχοιρος, ό, hérisson. r. ἄκανθα. gr. anc. ἀκανθόνωτος.

Καντήλα, ή, lampe. r. lat. candelala.

Καντηλαῖς, ό, fabricant, ou marchand de lampes.

Καντηλάφτης, ό, allumeur. || Marguillier. r. ἄπτω.

Καντήλι, τό, petite lampe; veileuse.
 Καντιλιέρι, τό, chandelier.
 Καντιλίθρα, V. Κανδηλίθρα.
 Καντηλοσβύστης, ό, taon, *insecte*.
 Καντηλώρα et καντηρώρα, ή, Chandelcur ou fête de la purification.
 Καντίνα, ή, cave; cantine. r. it.
 Κάντιον, τό, sucre candi.
 Καντουυάκι, τό, petit coin.
 Καντούγι, τό, coin; coin de rue, carrefour. r. it.
 Κάνω, V. Κάνωω.
 Κανών, ό, canon, règle. || Pénitence qu'impose un confesseur.
 Καπαμᾶς, ό, daube. r. or.
 Καπασᾶς, ό, marchand de bonnets.
 Καπάσι, τό, bonnet.
 Καπέλα, ή, chapelle. r. it.
 Καπελάνος, ό, chapelain; curé.
 Καπελάρης et καπελᾶς, ό, chapelier. r. capellum. B. L.
 Καπελιόν, V. Καπηλειόν.
 Καπέλον, τό, chapeau.
 Καπετανία et καπιτανία, ή, capitainerie. || Capitane ou principale galère.
 Καπετάνος et καπιτάνος, ό, capitaine. r. it. capitano.

Καπετανπασᾶς, ό, capitane-pacha ou grand amiral turec.
 Κάπηλας, et mieux κάπηλος, ό, cabaretier.
 Καπηλειόν, τό, cabaret. gr. anc.
 Καπίσι, τό, gabie, hune.
 Καπίστρι, τό, licou, cavesson. r. lat. capistrum.
 Καπίστρωμα, τό, mise du licou.
 Καπιστρώνω, mettre un licou.
 Καπιτζίμπασης, ό, capidgi-bachi ou chef des portiers.
 Καπλάκι, τό, tigre, *animal*.
 Καπλατίζω, fourrer, doubler.
 Καπλάτισμα, τό, fourrure, doublure.
 Καπνερός, ή, όν, enfumé.
 Καπνιά, ή, suie. || Fumeterre, *plante*, comme κάπνιον.
 Καπνίζω, enfumer. || Fumer. || Parfumer. r. καπνός.
 Κάπνισμα, τό, l'action de fumer. || Fumigation.
 Καπνιστήρι, τό, cassolette.
 Καπνιστής, ό, parfumeur; fém. ή καπνίστρια.
 Καπνιστός, ή, όν, parfumé. || Enfumé (gr. anc.).
 Καπνιστόψαρον, τό, poisson séché à la fumée. r. όψάριον.
 Καπνιτερός, ή, όν, V. Καπνώδης.

Καπνοδοχεῖον, τό, tuyau de cheminée. gr. anc.

Καπνός, ὁ, fumée. || Fumeterre, plante. Τραβῶ ou πίνω καπνόν, fumer *une pipe, un cigare*. Οἱ καπνοὶ, les fumées ou vapeurs.

Καπνώδης, *adj.* fumant, fumeux.

Κάποιος, α, ον, quelqu'un; quelque. r. καὶ ποῖος.

Κάποτε et κάποτες, *adv.* quelquefois. r. καὶ ποτε.

Καπότου, τό, V. Κάππα.

Κάπου, *adv.* quelque part. || Presque. Κάπου κάπου, de temps en temps. Κάπου δέκα φοραῖς, presque dix fois. r. καὶ πον.

Καπουλιά, ἡ, croupe.

Καπουτζίνας, ὁ, capucin. r. it.

Καπουῖον, τό, V. Κάππα.

Κάππα, ἡ, cape, manteau. gr. anc.

Κάππα, τό, la lettre K.

Καππάκι, τό, couvercle.

Καππακιάζω, couvrir avec un couvercle.

Καππακίασμα, τό, l'action de couvrir avec un couvercle.

Καππακίζω, épeler.

Καππακίσμα, τό, épellation.

Καππακιστά, *adv.* en épelant.

Καππακιστήρι, τό, touche à épeler.

Καππακιστός, *adj.* facile à épeler.

Καππακώνω, etc., V. Καππακιάζω.

Καππαριά, ἡ, câprier, *arbrisseau*.

Καππαρίον, τό, câpre-capucine.

Κάππαρις, ἡ, câpre, *fruit du câprier*. gr. anc.

Καπποφορεμένος, η, ον, vêtu d'un manteau. r. κάππα, φορῶ.

Κάπρος, ὁ, sanglier. gr. anc.

Κάρα, ἡ, crâne. || Noisette.

Καραδάκι, τό, petit vaisseau.

Καράβι, τό, vaisseau. r. κάραβος.

Καραβίδα, ἡ, écrevisse. m. r.

Καραβοκύρης et καραβεκύριος, ὁ, capitaine de vaisseau.

Καραβοπόλεμος, ὁ, combat naval.

Καραβοσπίρουνο, τό, proue.

Καραβοτέχνη, ἡ, architecture navale. r. κάραβος, τέχνη.

Καραδοτεχνίτης, ὁ, constructeur de vaisseaux.

Καραδοτζίχιζομαι, faire naufrage.

Καραδοτζίσιμα, τό, naufrage.

Καραδοφόρωμα, τό, charge d'un navire. r. φόρος.

Καρακάξα, ἡ, pie, oiseau.
 Καραμουσάλι, τό, vaisseau turc.
 Καραμπίνα, ἡ, carabine. r. it.
 Καραμπινιά, ἡ, coup de carabine.
 Καραμπινέρας, ὁ, carabinier.
 Καραμπογιά, ἡ, couperose.
 Καραμποσίτι, τό sarasin ou blé noir. r. or., et σῆτος.
 Καρατί, τό, carat. r. κεράτιον.
 Καρβάνι, τό, caravane.
 Καρβουνάκι, τό, petit charbon.
 Καρβουνάρης, ὁ, charbonnier.
 Καρβουναριά, ἡ, V. Καρβουνόλακος.
 Καρβούρι, τό, escarboucle.
 Καρβουσιά, ἡ, braise.
 Καρβουσιάζω, charbonner.
 Καρβουνοκαϊμένος, η, ον, grillé.
 Καρβουνόλακος, ὁ, charbonnier, lieu où l'on serre le charbon.
 Κάρβουον, τό, charbon. r. lat. earbo.
 Καρβουνότοπος, ὁ, charbonnier, lieu où l'on serre le charbon; charbonnière, lieu où on le fait.
 Κάρδαμον, τό, cresson. gr. anc. Σαλάτα ἀπὸ κάρδαμον, salade de cresson.
 Καρδαμόσπορος, ὁ, semence de cresson. r. σπεῖρω.
 Καρδάμωμος, ὁ, cardamome,

plante aromatique. gr. anc. καρδάμωμον.
 Καρδίαι, τό, vase de bois.
 Καρδερῖνι, τό, chardouneret, oiseau.
 Καρδερὸς, ἡ, ὄν, couourageux.
 Καρδία, ἡ, cœur. Με καλὴν καρδίαν, de bon cœur. Ἐκ καρδίας, hell. cordialement. Μοῦ ἔκοψε τὴν καρδίαν, il m'a découragé. Εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος, dans le fort de l'hiver. Καρδιά μου, mon cœur, expr. de tendresse.
 Καρδιακά, adv. cordialement.
 Καρδιακός, ἡ, ὄν, cordial.
 Καρδιαλγία, ἡ, cardialgie.
 Καρδιάλης, ὁ, cardinal.
 Καρδιογνώστης, adj. qui connaît les cœurs. r. καρδία, γνώσκω.
 Καρδιοκτύπημα, τό, καρδιοκτύπος, ὁ, palpitation.
 Καρδιοκτυπῶ, avoir un battement de cœur, palpiter.
 Καρδιόπονος, ὁ, mal au cœur.
 Καρδιοπονῶ, avoir mal au cœur.
 Καρδιοποῦλα, V. Καρδίτζα.
 Καρδιοσφάζω, déchirer le cœur.
 Καρδιοσφάξιμον, τό, extrême affliction. r. καρδία, σπάω.
 Καρδίτζα, ἡ, p. ex. : Καρδίτζα

μου, mon petit cœur, *expr. de tendresse*. dim. de καρδιά.

Καρζέλλα, ἡ, siège, chaise.

Καρίδα, ἡ, écrevisse.

Καρίνα, ἡ, carène. r. lat.

Κάρκαδον, τό, champignon qui se forme au lumignon d'une lampe.

Καρκάλι, τό, crapaud, animal.

Καρκάσι, τό, carquois. || Carcas-
se. r. it. || Écaille de tortue.

Καρχῖνος, ὁ, crabe, grosse écre-
visse. || Le cancer, signe. Καρχι-
νοι στίχοι, vers rétrogrades.
gr. anc.

Καρότζα, ἡ, carosse. r. it.

Καροτζέρης, ὁ, cocher.

Καροτζεύω, mener un carosse.

Καροτζοτεχνίτης, ὁ, carossier.

Καρούλι, τό, poulie.

Καροῦμπα, ἡ, cornouille, fruit.

Καρουμπιά, ἡ, cornouiller, ar-
bre.

Καρπερός, ἡ, ὄν, fécond.

Καρπερότης, ἡ, fécondité.

Καρπίζω, féconder.

Κάρπιμος, η, ον, fécond. gr. anc.

Κάρπισμα, τό, fécondation; fruc-
tification.

Καρπός, ὁ, fruit. gr. anc.

Καρποφόρημα, τό, fructification.

Καρποφορία, ἡ, fécondité; fer-
tilité.

Καρποφόρος, *adj.* fertile, fruc-
tueux. gr. anc.

Καρποφορῶ, fertiliser. || Donner
du fruit, fructifier.

Καρπούζι, τό, melon d'eau, pas-
tèque.

Καρσάκι, τό, petit-gris, vair.

Καρσακίγούνα, ἡ, pelisse ou
fourrure de petit-gris.

Καρτερεύω, V. Καρτερῶ.

Καρτέρημα, τό· καρτέρησις, ἡ,
attente; patience.

Καρτερία, ἡ, constance, ferme-
té, persévérance. gr. anc.

Καρτερικός, ἡ, ὄν, patient. || Per-
sévérant.

Καρτερόψυχος, *adj.* très-patient.
|| Opiniâtre.

Καρτεροψυχία, ἡ, courage, con-
stance, opiniâtreté.

Καρτερῶ, attendre. || Supporter.

Κάρτζα, ἡ· καρτζούνι, τό, bas.
r. it. calza, du lat. calceamen-
tum.

Καρτζοδέτα, ἡ, jarretière. r. δέω.

Καρύδι, τό, noix, fruit. Καρύδι
τοῦ λαιμοῦ, le nœud de la gor-
ge ou pomme d'Adam.

Καρυδιά, ἡ, noyer. r. καρύα.

Καρυδίτικος, η, ου, de noix ou de noyer.
 Καρυδόλαδον, τό, huile de noix.
 Καρυδότξεφλον, τό, écale de noix.
 Καρυδόφυλλον, τό, feuille de noyer. r. καρύα, φύλλον.
 Καρύκευμα, τό, assaisonnement.
 Καρυοφύλλι et καρυόφυλλον, τό, girofle, érice.
 Καρυοφυλλιά, ή, giroflier.
 Καρυόκλι, τό, petit clou.
 Καρυί, τό, clou, cheville. r. κάρρος, ou κορυφή, pointe.
 Καρυιάς, ό, cloutier.
 Καρυίτζα, ή· καρφοβέλονου, τό, épingle.
 Καρυοβελόνα, ή, grosse épingle.
 Κάρφοι, οί, charmille, petits charmes.
 Κάρφωμα, τό, l'action de clouer.
 Καρυώνω, clouer, cheviller. ||
 Enclouer.
 Κάρφωσις, ή, V. Κάρφωμα.
 Καρυωτά, adv. en clouant.
 Καρυωτής, ό, celui qui cloue ou encloue.
 Καρυωτός, ή, όν, encloué.
 Κασάκ, ή, casaque, saie.
 Κασέκ, ή, caisse. r. κάψα.
 Κασελάκι, τό, petite caisse.
 Κασελάς, ό, layetier.

Κασελοποῦλα, ή, cassette.
 Κατίκ, ή, casse. gr. anc.
 Κασίθα, ή, teigne. r. lat. *cassida*, toute armure de tête.
 Κασιδιάρικος, adj. de teigne. ||
 teigneux.
 Κασιδιάζω, avoir la teigne.
 Κασιδιάρης, ό, teigneux; fém. ή κασιδιάρα.
 Κασικαθάλι, τό, petite forme de fromage.
 Καστανάκι, τό, petite châtaigne. r. κάστανον.
 Καστανάτος, η, ου, châtaiu.
 Καστανιά, ή, châtaignier.
 Καστανίτικος, η, ου, de châtaigne.
 Καστανομάλης, adj. qui a les cheveux châtains. r. μαλλός.
 Καστανομάτης, adj. qui a les yeux châtains. r. όμμα.
 Κάστανον, τό, châtaigne.
 Καστανότοπος, ό, châtaigneraie.
 Καστελάκι, τό, petit château.
 Καστελάνος, ό, châteclain.
 Καστέλι, τό, château. r. lat.
 Καστελιότης, ό, habitant d'un château; fém. ή καστελιότισσα.
 Καστόρχιον, τό, castor, animal.
 Καστράκι, τό, dim. de κάστρον.

Καστριός, ἡ, ὄν, qui vit dans une place forte.

Κάστρον, τό, place forte; citadelle. r. lat. castrum.

Καστρότειχον, τό, muraille de ville. r. castrum, et τεῖχος.

Κάτα, V. Γάτα.

Κατά, *prép.* contre. || Selon. Κατά τὸ λέγειν ὄλων, selon le dire de tout le monde. Κατά πῶς, selon que. Κατά ποῦ; vers où?

Καταβαίνω, descendre. gr. anc.

Καταβάλλω, abattre. || Déposer.

Κατάβαλμα, τό· καταβαλμός, ὁ, et κατάβαλσις, ἡ, l'action d'abattre. || Déposition, dégradation. || Calomnie.

Καταβάτης, ὁ, qui abat. || Qui dépose. || Calomniateur.

Καταβαρύνω, appesantir.

Κατάβασις, ἡ, descente. gr. anc.

Καταβιβάζω, déposer, dégrader. (gr. anc. faire descendre.)

Καταβίβασις, ἡ· καταβιβασμός, ὁ, dégradation, déposition. Καταβίβασις τοῦ τόνου, déplacement de l'accent.

Καταβόδιον, V. Κατεβόδιον.

Καταβολάδα, ἡ, provin, rejeton. gr. anc. καταβολάς.

Καταβόλεμα, τό, propagation.

Καταβόλεω, propager, propigner. r. καταβάλλω.

Καταβολή, ἡ, principe, commencement. Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, de la création du monde.

Καταβουλιάζω, s'ébouler, s'écrouler.

Καταβρώμευμα, τό· καταβρώμευσις, ἡ, infection.

Καταβρωμῶ, infecter. r. βρωμός.

Καταβυθίζω, abymner, couler à fond. gr. anc.

Καταβύθισμα, τό· καταβυθισμός, ὁ, submersion.

Καταγδύνω, dépouiller entièrement. r. κατά, ἐκδύνω.

Καταγέλασμα, τό, moquerie.

Καταγέλαστής, ὁ, railleur; fém. ἡ καταγελάστρα.

Καταγέλαστος, *adj.* ridicule, digne de risée. gr. anc.

Καταγελῶ, railler, baffouer.

Καταγίνομαι, s'occuper à.

Καταγλυκκίω, attirer, allécher.

Καταγλύκασμα, τό, allèchement.

Κατάγομαι, dériver, descendre. Κατάγεται ἀπὸ λαμπροῦς γονεῖς, il sort d'une maison illustre.

Καταγραφή, ἡ, description; inventaire.

Καταγράφω, décrire.
 Κατάγυμνος, η, ου, tout nu.
 Καταγυμνώνω, dépouiller entièrement. r. γυμνός.
 Καταγωγή, V. Παραγωγή.
 Καταγρημιζώ, V. Καταγρημιζέω.
 Καταγώγιον, τό, auberge. gr. anc.
 Καταδαμάζω, dompter. gr. anc.
 Καταδάμασις, ή· καταδάμασμα, τό, l'action de dompter.
 Καταδαμαστής, ό, dompteur; fém. ή καταδαμάστρα.
 Καταδαμαστικός et καταδαμαστός, ή, όν, domptable.
 Καταδαφίζω, détruire, démolir. r. εἶδαφος.
 Καταδεκτικός, ή, όν, complaisant, affable. r. δέχομαι.
 Κατάδεξις, ή, complaisance.
 Καταδέχομαι, daigner. Δέν καταδέχομαι, dédaigner.
 Καταδίδω, remettre; livrer. r. κατά, δίδωμι.
 Καταδικάζω, condamner. gr. anc.
 Καταδίκασις, ή· καταδίκασμα, τό, condamnation.
 Καταδικαστής, ό, celui qui condamne.

Καταδικαστικός, ή, όν, condamnable.
 Καταδίκη, ή, condamnation, jugement. Ο τόπος τής καταδίκης, le lieu de l'exécution.
 Κατάδικος, η, ου, coupable.
 Καταδίνω, livrer; trahir.
 Καταδίωγμα, τό, persécution.
 Καταδιώκω, persécuter; poursuivre. gr. anc.
 Καταδιώξιμον, τό, persécution.
 Καταδιώχων, V. Καταδιώκω.
 Καταδομένος, η, ου, part. livré; trahi. || Adonné à.
 Καταδοσία, ή, trahison.
 Κατάδοσις, ή, même sign.
 Καταδότης, ό, traître.
 Καταδώνω, V. Καταδίνω.
 Καταδρομή, ή, persécution. || Incursion.
 Καταδουαστεύω, opprimer.
 Κατάδυσις, ή, immersion.
 Κατάθεσις, ή, déposition.
 Καταζουλίζω, meurtrir.
 Καταζουλισμα, τό, meurtrissure.
 Καταθύμιον, τό, ce qui plaît, ce qu'on désire. Σας εὔχομαι κάθε καταθύμιον, je fais des vœux pour que tout vous réussisse à souhait. r. κατά, θυμός.
 Καταβιβάζω, τό, page d'un livre.

Καταισχύνη, ἡ, affront.
 Κατακαθίζω, affaiser. || S'accro-
 pir. || Déposer. Πρέπει γὰ κατα-
 καθίση ἀπὸ τὸ νερόν, il faut
 que cette eau dépose ou répo-
 se.
 Κατακάθισμα, τό, affaissement.
 || Accroupissement. || Sédiment,
 dépôt.
 Κατακαίγω, et κατακαίω (gr.
 anc.), brûler entièrement.
 Κατάκρηθα, adv. dans le cœur.
 Κατακαρφώνω, clouer ou en-
 clouer entièrement.
 Κατακαύκαλα, V. Κατακέφαλα.
 Κατάκαυσις, ἡ, combustion.
 Κατάκειμαι, être couché.
 Κατάκειτος, η, ου, alité.
 Κατακεκριμένος, η, ου, condam-
 né par jugement. r. κρίνω.
 Κατακέφαλα, adv. sur la tête, la
 tête en bas. r. κατά, κεφαλή.
 Κατακλεισμένος, η, ου, entière-
 ment fermé. r. κλείω.
 Κατακλέπτω, tout voler.
 Κατακλυσμός, ὁ, déluge. gr. anc.
 Κατακόβγω, V. Κατακόπτω.
 Κατακοιμίζω, endormir; *au*
pass. s'endormir.
 Κατακοίμημα, τό, assoupisse-
 ment.

Κατακοιμιστής, ὁ, celui qui en-
 dort.
 Κατακόκκινος, η, ου, tout rouge.
 Κατακομματιάζω, découper en-
 tièrement, mettre en pièces.
 Κατακομματίασμα, τό, la mise
 en pièces. r. κόμμα, de κόπτω.
 Κατακόπιζαμένος, η, ου, las,
 harassé. r. κοπιῶ.
 Κατακουρασμένος, η, ου, même
 sign.
 Κατακουρσεύω, enlever du butin.
 Κατακόπτω, V. Κατακομματιάζω.
 Κατακράτησις, ἡ, compression.
 Κατακρηστής, ὁ, détenteur.
 Κατακρατῶ, détenir. || Comprimer.
 Κατακρημνίζω, précipiter. *gr.*
anc. || Détruire, démolir; *au*
pass. s'ébouler, s'écroûler.
 Κατακρήμισμα, τό, démolition;
 écroûlement.
 Κατάκριμα, τό, dommage. V.
 Κατάκρισις.
 Κατακριματίζω, V. Κατακρίνω.
 Κατακρίνω, réprouver; décrier.
 Κατάκρισις et κατακρισιά, ἡ, ré-
 probation; détraction.
 Κατακριτής, ὁ, détracteur.
 Κατακριτικός, ἡ, ὄν, médisant.
 Κατακριτός, adj. condamnable.

Κατάκριτος, *adj.* condamné.
 Καταλαλήτης, ὁ, médisant; *fém.*
 ἡ καταλαλήτρια.
 Καταλαλία, ἡ, médisance.
 Καταλαλῶ, déciier, médire de.
gr. anc.
 Καταλαμβάνω, comprendre. Δός
 του γὰ καταλάβῃ πῶς, donnez-
 lui à comprendre que.
 Καταλασπόμενος, η, ον, tout
 crotté.
 Κατάλασπώνω, éclabousser des
 pieds à la tête.
 Καταλέτο, τό, *p.* κατάλεκτρον.
 Κατάλεκτρον, τό, cercueil.
 Καταλεπτῶς, *adv.* en détail.
 Καταληκτικός, ἡ, ὄν, final.
 Καταληπτός, ἡ, ὄν, compréhen-
 sible. *gr. anc.*
 Κατάληψις, ἡ, compréhesion.
 Καταλιαιίζω, déchiqneter.
 Καταλιάισμα, τό, déchiqneture.
 Καταλιαμιστής, ὁ, déchiqneteur.
 Κατάλλαξις, ἡ, réconciliation.
 Κατάλλαττομαι, se réconcilier.
 Κατάλογος, ὁ, catalogue, re-
 gistre. *gr. anc.*
 Κατάλυμα, τό, auberge. *gr. anc.*
 || V. Κατάλυσις. *r.* λύω.
 Κατάλυσις, ἡ, usure des hardes,
 des meubles. ἡ κατάλυσις τῆς

νηστείας, l'action de rompre le
 jeûne; de faire gras.
 Καταλύω, user, consommer. ||
 rompre le jeûne volontaire-
 ment; faire gras.
 Καταμαραίνω, faner. || Se flétrir.
 Καταμαρτυρῶ, rendre témoignage
 contre. *gr. anc.*
 Κατάματα, *adv.* devant les yeux.
r. κατά, ὄμμα, *gén.* ὄμματος.
 Καταμαπτώνω, ensanglanter. *r.*
 αίματόω.
 Καταμεθύω et καταμεθῶ, enivrer
 ou s'enivrer tout-à-fait.
 Καταμέρος, *adv.* à part.
 Καταμήνια, τά, les menstrues.
 Κατάμητα, *adv.* devant ou sous
 le nez. *r.* κατά, μύτις.
 Καταμητώνω, dire des sottises à
 quelqu'un, à son nez. Κατα-
 μητώνω τὸν ἐχθρόν, faire face à
 l'ennemi. *r.* κατά, μύτις.
 Καταμόνος, *adv.* séparément,
 à part. *r.* κατά, μόνος.
 Κατάμουρα, et καταμούτζουνα,
adv. sur le visage.
 Καταμουτζουσιά, ἡ, reproche ou
 insulte faits en face. || Gour-
 made.
 Καταμουτζουσιάζω et καταμου-
 τζουσιίζω, reprocher en face;

insulter ouvertement. || Donner un soufflet.

Καταπόλιση, ή, consommation.

Καταπολιτικός, ή, όν, consommptif. r. καταπολιτίζω.

Κατανοήσις, ή, intelligence, pénétration.

Κατανοώ, comprendre, sentir. gr. anc.

Κάταντες, τό, pente. gr. anc.

Κατανοιά, ή, état, situation.

Κατανοώ, arriver à, aboutir à.

Είς τί θείλει κατανοήσω; à quoi serai-je réduit? Ποῦ ἔχει νά κατανοήσῃ; où en veut-il venir?

Κατανοητικός, ή, όν, qui porte à la contrition.

Κατανοήω et κατανοήομαι, être contrit. r. κατανοήσω.

Κατανοήσις, ή, composition.

Κατανοήτω, V. Κατανοήω.

Καταξέσχίζω, dilacérer, délabrer. r. κατά, έξ, σχίζω.

Καταξέσχισμα, τό, καταξέσχισις, ή, dilacération, délabrement.

Καταξηραίνω, dessécher.

Καταξιόνω, rendre ou juger digne; au pass. se rendre ou être jugé digne. r. καταξιόω.

Καταξοθεύω et καταξοδιάζω, dépenser, dissiper.

Καταξοθεύω et καταξοδιασσω, τό, dépense excessive.

Καταξοθευτής et καταξοδιαστής, ό, dissipateur.

Καταξύλη, ή, squelette. r. καταξύω, écorcher.

Καταπαλεύω, lutter. || Vaincre à la lutte. r. καταπαλαίω.

Καταπάνω, p. κατ' άπάνω, contre, sur. Υπάγω καταπάνω τινός, marcher contre quelqu'un.

Καταπάτημα, τό, l'action de fouler.

Καταπάτησις, ή, même sign. || Observation, espionnage.

Καταπατητής, ό, celui qui foule. || Espion.

Καταπατώ, fouler. || Opprimer.

Κατάπαυσις, ή, cessation, repos.

Καταπαύω, cesser. gr. anc.

Καταπειθω, persuader. gr. anc.

Κατάπεισις, ή, κατάπεισμα, τό, persuasion.

Καταπεισμένος, η, ον, part. passé pass. de καταπειθω

Καταπειστικός, ή, όν, persuasif.

Καταπειστός, ή, όν, persuasible.

Καταπέτασμα, τό, voile, dais.

Καταπέτω, succomber. r. πίπτω.

Καταπιδῶ, sautiller.

Καταπιάνω, entreprendre; *au pass.* recommencer, reprendre.

Κατάπιασις, ἢ κατάπιασμα, τό, entreprise.

Καταπιαστής, ὁ, entrepreneur.

Καταπιαστικός, ἢ, ὄν, qu'on peut entreprendre.

Καταπίθρα, ἡ, gosier. gr. anc. καταπίθρα.

Καταπινάρι, τό, m. sign. r. πίνω.

Καταπίνω, avaler; engloutir. gr. anc. Καταπίνω μίαν ὕβριν, boire un affront.

Καταπίωμα, τό, déglutition.

Καταπιώνας, ὁ, gosier. r. πιών, aor. 2 part. de πίνω.

Καταπλάγωμα, τό, oppression.

Καταπλακώνω, accabler, opprimer. r. πλαγά, dor. p. πληγή.

Καταπλακωτής, ὁ, celui qui accable.

Καταπλανετής, ὁ, trompeur.

Καταπλανῶ, tromper. gr. anc.

Κατάπιασμα, τό, cataplasme.

Καταπληκτικός, ἢ, ὄν, épouvantable.

Κατάπληξις, ἡ, épouvante.

Καταπλουτίζω, enrichir beaucoup. || De venir très-riche.

Καταπλούτισμα, τό, l'action d'enrichir ou de s'enrichir beaucoup.

Καταπνίγω, étouffer tout-à-fait.

Καταπνιμός, ὁ, suffocation.

Καταπόνεμα, τό, douleur.

Καταπονῶ, souffrir beaucoup.

Καταποντίζω, submerger. || Inonder. gr. anc.

Καταπόντισις, ἢ καταποντισμός, ὁ, submersion.

Καταποντῶ, V. Καταποντίζω. || Couvrir de confusion, confondre.

Καταπορθῶ, subjuguier. r. πέρθω.

Καταποῦ, V. Καταπῶς.

Καταπραϋντικός, ἢ, ὄν, calmant.

Καταπραϋνσις, ἡ, adoucissement. gr. anc.

Καταπραϋνώ, apaiser, adoucir.

Αὐτὸ τὸ ἱατρικὸν καταπραϋνει τὸν πόνον, ce remède assouplit la douleur.

Καταπρόσωπα, *adv.* vis-à-vis.

Καταπῶς, *adv.* selon, comme.

Κατάρα, ἡ, malédiction, imprécation. gr. anc.

Καταράκτης, ὁ, cataracte. gr. anc. || Bonde.

Καταραμένος, η, ον, détesté, maudit.

- Κατάρκτος, *adj.* détestable.
 Καταρημᾶζω, dévaster. r. ἔρημος.
 Καταρήμασμα, τό, dévastation.
 Κατάρτιζα, *adv.* à fleur de terre.
 Κατατίθμησις, etc., V. Ἐπαρίθμησις.
 Καταροῦμαι, V. Κατρωμαι.
 Κατάρρο, τό, catarrhe. r. κατάρρους.
 Κατάρροή, ἡ, flux abondant. || Apoplexie.
 Κατάρροσφημα, τό, absorption totale.
 Κατάρροσφῶ, absorber ou avaler entièrement. r. καταροσφῶ.
 Καταρτάκι, τό, petit mâ.
 Κατάρτι, τό, mâ. Τὸ ἐμπροσθενὸν κατάρτι, le mâ de beaupré. r. καταρτίζω.
 Καταρτοάκρο, ἡ, sommité du mâ.
 Καταρτοθήκη, ἡ, l'endroit où s'emboîte le mâ.
 Καταρτόξυλον, τό, le bois du mâ.
 Καταρχάς, *adv.* au commencement, dès le principe. gr. anc.
 Κατρωμαι, maudire. gr. anc.
 Κατασάγουνον, τό, la machoire inférieure. r. κατὰ, σαγών.
 Κατάσαρχα, *adv.* sur la chair.

- Κατασείρω, entraîner. r. σείρω ou σύρω.
 Κατασικάτωμα, τό, l'action d'embrener. r. σικατόν.
 Κατασικατώνω, embrener, ou salir avec des excréments.
 Κατασκάπτω, creuser. || Saper. r. σκάπτω.
 Κατασκευάζω, couvrir entièrement. || Protéger. gr. anc.
 Κατασκευάζω, construire; manufacturer.
 Κατασκευάσμα, τό, construction; fabrication.
 Κατασκευαστής, ό, constructeur; fabricant.
 Κατασκευή, ἡ, construction. || Instruction d'un procès.
 Κατασκιάζω, ombrager. gr. anc. || Éprouvauter.
 Κατάσκοπος, ό, émissaire, espion. gr. anc.
 Κατασκοπέω, espionner. gr. anc.
 Κατασκορπίζω, éparpiller; dissiper.
 Κατασκορπισμα, τό, éparpillage; dissipation.
 Κατασκορπιστής, ό, dissipateur.
 Κατασκορπῶ, V. Κατασκορπίζω.
 Κατασκοτώνω, assommer. Τὸν

- ἐκατασκοτώσαν ἀπὸ ταῖς βραβηαῖς, ils l'assommèrent de coups. Εἶμαι κατασκοτωμένος ἀπὸ τὸ ταξίδι, je suis tout moulu du voyage. r. σκοτός.
- Κατασκουλικιάζω, être plein de vers, tout verveux. r. σκόληξ.
- Κατασοφίζομαι, chicaner par des sophismes.
- Κατασταίνω (aor. κατέστησα), établir, constituer. r. καθιστάνω.
- Καταστᾶλαγμα, τό, suintement, filtration.
- Κατυσταλάζω, dégoutter; filtrer, déposer, s'éclaircir.
- Κατάστασις, ἡ, état, condition.
- Καταστημένος, η, ου, part. passé pass. de καταστήνω.
- Καταστήνω, V. Κατασταίνω.
- Κατάστιχον, τό, registre, table.
- Καταστρέφω, tourner, retourner. || Subvertir, renverser; subjuguier. gr. anc.
- Καταστροφή, ἡ, subversion; catastrophe.
- Κατάσπρωμα, τή, tillac.
- Καταστρώνω, étendre, coucher.
- Κατάσυρμα, τό, entraînement.
- Κατάσύρω, entraîner. r. σύρω.
- Κατασφαγή, ἡ, massacre.
- Κατασφάζω, massacrer.
- Κατασφάλλω, enfermer de tout côté.
- Κατασφάλλισις, ἡ· κατασφάλλισμα, τό, l'action d'enfermer de tout côté. r. ἀσφάλλίζω.
- Κατασφίγγω, restreindre, resserrer.
- Κατάσφιγμα, τό, l'action de restreindre, de resserrer.
- Κατατάζω, apaiser. r. τάσσω.
- Κατάταξις, ἡ, adoucissement.
- Καταταμμένα, adv. tranquillement.
- Κατάτεχνος, adj. industrieux.
- Κατατρίζω, briser, fracasser.
- Κατατρίξιμα, τό, brisement, fracture.
- Κατατρίλαπατήμα, τό, l'action de fouler excessivement.
- Κατατρίλαπατώ, fouler hors de mesure.
- Κατατομαῖς, αἱ, latrines.
- Κατατόπι, τό, cache, recoin; au pl. les êtres d'une maison. Ἰξεύρω ὅλα τὰ κατατόπια αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ, je connais tous les êtres de cette maison.
- Κατατρέξιμός, ὁ· κατατρέξιμον, τό, poursuite.
- Κατάτρεξις, ἡ, cours et écoulement des eaux. r. τρέχω.

Κατατρέχω, poursuivre. || Cou-
ler, s'écouler.

Κατατρέω, broyer, triturer.

Κατατρυφῶ, V. Ἐντρυφῶ.

Κατατύχην, *adv.* π. κατά τύχην,
heureusement. || Par hasard.

Κατατρυπῶ, trouver. r. τρυπάω.

Κατατρώγω, dévorer. || Importu-
ner. Κατατρώγομαι ἀπὸ κόπου,
je suis épuisé de fatigue.

Κατατρώγιμα, τὸ, corrosion. ||
Voracité.

Καταφαγῶνω, dévorer; corro-
der. r. φάγω.

Κατάφασις, ἡ, affirmation.

Καταφάσκω, affirmer. gr. anc.

Καταφατικός, ἡ, ὄν, affirmatif.

Καταφατικῶς, *adv.* affirmative-
ment.

Καταφεύγω, se réfugier. gr. anc.

Καταφθάνω, etc., V. Προφθάνω.

Καταφιλῶ, couvrir de baisers.

Καταφλέγω, embraser. gr. anc.

Καταφλογίζω, m. sign.

Καταφλόγιωσις, ἡ, embrasement.

Καταφορτώνω, surcharger.

Καταφρόνιον et καταφρόνιμα, τὸ,
καταφρόνεια, ἡ, mépris.

Καταφρονημένα, *adv.* avec mé-
pris.

Καταφρόνεσις, ἡ, mépris.

Καταφρονητής, ὁ, contempteur ;
fém. ἡ καταφρονητήρα.

Καταφρονητικός, ἡ, ὄν, mépri-
sant.

Καταφρονητός, ἡ, ὄν, méprisable.

Καταφρονῶ, mépriser. gr. anc.

Καταφρῶ, cracher sur, con-
spuer. r. καταπτύω.

Καταφτυσμένος, η, ον, conspué.

Καταφτωχάινω, rendre ou de-
venir très-pauvre. r. πτωχός.

Καταφυγή, ἡ, καταφύγιον, τὸ,
réfuge, retraite; asile. || Cloître,
couvent. || Ressource.

Καταχάλασμα, τὸ, ruine.

Καταχάλασμένος, η, ον, ruiné.

Καταχάλλω, ruiner, ravager.

Κατάχασμα, *adv.* à terre, par
terre. r. κατά, χαμαί.

Καταχέζω et καταχέζομαι, aller
souvent à la selle. r. χέζω.

Καταχερίζω, commencer. r. χεῖρ.

Κατάχεσμα, τὸ, l'action d'aller
souvent à la selle.

Καταχεσμένος, η, ον, tout em-
brené.

Καταχθόνιον, τὸ, souterrain ;
au pl. l'enfer. r. κατά, χθών.

Καταχθόνιος, *adj.* infernal.

Καταχινιά, ἡ, brouillard. r. ἄχνη.

Καταχινιάζω, couvrir de brume,

obscurcir. Καταχυιάζει, *v. impers.* il fait du brouillard.
 Καταχυιάρης, *adj.* brumeux, sombre. *r. ἄχρη.*
 Καταχρέωμα, τό, l'action de s'endetter. *r. χρέος.*
 Καταχρεώνομαι, s'endetter.
 Καταχρεωστῶ, devoir beaucoup.
 Κατάχρησις, ἡ, abus. *gr. anc.*
 Καταχρηστικός, ἡ, ὄν, abusif.
 Καταχρηστικῶς, *adv.* abusivement. || Par catachrèse.
 Καταχρῶμαι, abuser; faire un mauvais usage. *gr. anc.*
 Κατάχρητα, *adv.* en pente.
 Κατάχρητος, *adj.* qui est en pente. *r. καταχρέω.*
 Καταχρύω, couvrir de terre, ensevelir sous terre, de καταχρύω.
 Κατάχρησμα, τό, l'action de couvrir de terre, etc.
 Καταψυκτικός, ἡ, ὄν, rafraîchissant. *r. ψύχω.*
 Κατάψυξις, ἡ, rafraîchissement.
 Κατάψυχος, ὁ, fraîcheur. *Εἰς τὸν κατάψυχον*, au frais.
 Κατεβάλλω, baisser. || Diminuer, rabattre. *r. κατά, βάλω (βαίνω).*
 Κατέβασις, ἡ, abaissement, diminution. || Destruction.

Κατεβαίνω, descendre.
 Κατεβασιά, ἡ, rhume.
 Κατέβασμα, τό, abaissement. || Descente. || Rabais.
 Κατεβατόν, τό, page d'un livre.
 Κατεδαρίζω, détruire, démolir. *r. ἔδαρος.*
 Κατεδάρισμα, τό, destruction, démolition.
 Κατελέγγω, convaincre.
 Κατέναντι, *adv. et prép.* devant, vis-à-vis.
 Κατεπείγων, ουσια, ὄν, urgent.
 Κατεργάτης, ὁ, galérien.
 Κατεργακύρης, ὁ, chef de galère.
 Κάτεργον, τό, galère. *r. κατά, ἔργον.*
 Κατευόδιον, *adv.* à bon port.
 Κατευοδῶ, conduire à bon port, faire réussir. *r. εὖ, ὁδός.*
 Κατευοδοσις, ἡ, arrivée à bon port; heureux succès.
 Κατευοδῶ et κατευοδοῦμαι, arriver à bon port, réussir.
 Κατευοδωτής, ὁ, celui qui conduit à bon port; *fémin. ἡ κατευοδωτριά.*
 Κατευοδωτικός, ἡ, ὄν, qui conduit à bon port, qui fait faire un bon voyage.
 Κατεχυιά, *v. Καταχυιά.*

Κατέχω, occuper, posséder ;
connaître, savoir.

Κατεχιά, ή, expérience.

Κατεχούση, ή, science, con-
naissance.

Κατζαρίζω, friser, créper.

Κατζάρισμα, τό, frisure.

Κατζαρομάλης, adj. qui a les
cheveux crépus ou frisés.

Κατζαρός, ή, όν, crépu, frisé.

Κατζαρώνω, etc., V. Κατζαρίζω.

Κατζασμένος, η, ου, lâche, sans
cœur.

Κατζιθέλος, ό, diseur de bonne
aventure ; fém. ή κατζιθέλα.

Κατζίκι, ή, chèvre.

Κατζικάκι et κατζίκι, τό, che-
vreau, cabri.

Κατζούλι, τό, petit chat.

Κατζούνωμα, τό, courbure.

Κατζουνομούτης, ό· κατζουνομούτα,
ή, homme ou femme qui a le
nez aquilin.

Κατζόχοιρος, ό, hérisson.

Κατηγορήμα, τό, accusation,
gr. anc. ; calomnie.

Κατηγορητής, ό, accusateur ; ca-
lomniauteur.

Κατηγορία, ή, accusation ; ca-
lomie. || Catégorie.

Κατηγορικός, ή, όν, catégorique.

Κατηγορικώς, adv. catégorique-
ment.

Κατηγορητός, ή, όν, qui mérite
d'être dénoncé.

Κατήγορος, ό, accusateur, gr.
anc. ; calomniateur.

Κατηγορώ, accuser ; calomnier.

Κάτης, ό, chat. r. lat. catus.

Κατής, ό, cadi, juge turc.

Κατήφεια, ή, tristesse. gr. anc.

Κατηφές, ό, velours. r. or.

Κατηφής, adj. triste, morne.
gr. anc.

Κατηφορικός, ή, όν, qui est en
pente, qui descend.

Κατήφορος, ό, pente, descente,
penchant. || Les régions de l'Oc-
cident. V. Άνήφορος. Είς τόν
κατήφορον, à mi-côte.

Κατηφορώ, descendre une pen-
te. r. κατά, en bas, et φέρω.

Κατήχημα, τό· κατήχησις, ή,
catéchisme ; initiation.

Κατηχηστής, ό, catéchiste.

Κατηχηστικός, ή, όν, catéchis-
tique, ou fait en forme de ca-
téchisme.

Κατηχίζω, catéchiser. gr. anc.

Κατηχούμενος, ό· κατηχουμένη,
ή, le ou la catéchumène.

Κατηχώ, catéchiser ; initier.

Κάτι, quelque. Κάτι ἄνθρωπος, certain homme. Κάτι πράγμα et κάτι τί, quelque chose. || Un peu, un tantinet.

Κατιδίαν, p. κατ' ἰδίαν, à part.

Κατοίκημα, τό, domicile; habitation. r. οἶκος.

Κατοίκησις, ἡ, habitation.

Κατοικητήριον, τό, domicile.

Κατοικητής, ὁ, habitant; fém. ἡ κατοικήτρα.

Κατοικητός, ἡ, ὄν, habitable.

Κατοικία, ἡ, domicile, logis.

Κατοικίζω, loger, habiter.

Κατοικισμός, ὁ, habitation.

Κάτοικος, ὁ, habitant.

Κατοικῶ, habiter, demeurer. gr. anc.

Κατόπι, *prép.* après. Ἐνας κατόπι τοῦ ἄλλου, l'un après l'autre. Ἐνα κατόπι τοῦ ἄλλου, coup sur coup. r. κατόπιν.

Κατόρθωμα, τό, action, exploit.

Κατορθώνω, faire, exécuter; réussir. r. κατορθῶ.

Κατόρθωσις, V. Διόρθωσις.

Κατορθωτής, ὁ, celui qui fait, qui exécute. V. Διορθωτής.

Κάτου, V. Κάτω.

Κατούρημα, τό, l'action d'uriner. r. οὔρον.

Κατουρλιάρης et κατουρλιᾶς, ὁ, pisseur. r. οὔρον.

Κατουρρογάλι, κατουροκάνατον, κατουρολάϊνον et κατουρολουγέανον, τό, pot de chambre.

Κατουριθρα, ἡ, urètre.

Κάτουρον, τό, urine, pissat.

Κατουροῦ, uriner, pisser.

Κατόχιον, τό, cadenas, verrou. r. κατοχή.

Κατόνι, τό, goudron. r. it.

Κατορέτης, ὁ, miroir. r. κάτοπτρον.

Κατουρλιᾶς, ὁ, et κατουρλιῶ, ἡ, pisseur, pisseuse. || Pissenlit.

Κάτω, *adv.* en bas. || Dessous. gr. anc. Τὸ κάτω μέρος, le dessous. Βάνω κάτω, déposer. Ἀπὸ κάτω εἰς ἀπάνω, de bas en haut. Ἄνω κάτω, sens dessus dessous. Ἐξέικαμε πουλῶντες τὸ πάρα κάτω, il s'en est défait en le vendant à un prix plus bas.

Κατώγειον et κατώγι, τό, cave.

|| Logement au rez-de-chaussée. || Maison qui n'a qu'un rez-de-chaussée. r. κάτω, γῆ.

Κάτωθεν, *adv.* en bas, d'en bas; dessous, de dessous.

Κατώτερα, *adv.* plus bas.

Κατώτερος, η, ον, plus bas, inférieur. gr. anc.

Κατωφερής, *adj.* qui tend à aller en bas; incliné. gr. anc.

Κατώφλιον, τό, seuil. r. κάτω, φλιά.

Καυγᾶς, ὁ, tracasserie. r. or.

Καυγατζῆς, *adj.* tracassier.

Καύγω (de Πίνος. καύω), V. Καίω.

Καυκάκι, τό, petit vase de bois.

Καυκαλᾶς, *adj.* qui a la tête dure.

Καυκαλον, τό, tête, crâne.

Καυκί et καυκίον, τό, vase de bois.

Καύλα, ἡ, ardeur. || Fièvre. On dit aussi καύλα, ἡ.

Καυλί, τό· καυλός, ὁ, le gland, la verge. r. καυλός, tige.

Καύλωμα, τό· καυλομάρα, ἡ, satyriasis ou érection continue de la verge.

Καυλώνω, être en érection. || Avoir la fièvre. On dit aussi καυλόνω.

Καῦμα, τό· καῦμός, ὁ, brûlure; combustion. r. καίω, fut. καύσω.

Καυμός, ὁ, désir ardent.

Καῦσιμον, τό· καῦσις, ἡ, V. Καῦμα. || Ardeur.

Καυστήριον, τό, cautère.

Καυστικός, ἡ, ὄν, ardent, brûlant. || Caustique.

Καυστικότης, ἡ, causticité.

Καυτερά, *adv.* ardemment.

Καυτερός, ἡ, ὄν, ardent, brûlant. .

Καυτή, ἡ, pain 'grillé.

Καυτήριον, V. Καυστήριον.

Καυτός, ἡ, ὄν, tout chaud, brûlant. r. καίω, fut. καύσω.

Καύχημα, τό, vanterie, jactance. || Ce dont on se glorifie. gr. anc. Τὸ ἔχω διὰ καύχημα νὰ σᾶς δουλεύω, je fais gloire de vous servir. Αὐτὸς εἶναι τὸ καύχημα τῆς πατρίδος του, il est l'honneur de sa patrie.

Καυχησιάρης, ὁ, vantard, fanfaron.

Καυχησιάρικος, *adj.* plein de jactance.

Καύχησις, ἡ, jactance, vanterie.

Καυχῶμι, se vanter; se glorifier. gr. anc. Θέλεις νὰ καυχῶθῃς με αὐτό, vous voulez vous en faire un mérite.

Καυρᾶς, ὁ, la nuque. r. or.

Καυράσια, τά, jalousie, persienne. r. or.

Καυρεμπρίκι, τό, marabout, ca-fetière. r. or.

Καφενές, καφρινές, καφές et καφρές, ό, café. r. or.

Καφετζής, ό, cafetier.

Καφτάνι, τό, caftan, robed'honneur dont on revêt les pachas, les hospodars, les drogmans, etc., le jour de leur nomination.

Κάφουρα, ή, camphre. r. lat.

Καχανίζω, rire aux éclats. r. καγχάζω.

Καχεκτικός, ή, όν cachectique.

Καχεξία, ή, cachexie, ou mauvais état de santé. gr. anc.

Κάχλα, ή, bourrache, *plante*.

Κάχλα, ή, chaleur. || Fièvre.

Καψάλης, *adj.* pauvre diable.

Καψαλίζω, passer au feu, flamber. r. καύσω, fut. καίω.

Καψάλισμα, τό, l'action de passer au feu, de flamber.

Κάψαλον, τό, broutilles ou menues branches.

Κάψιμον, τό· κάψις, ή, V. Καύσιμον, Καύσις.

Καψώνω, avoir la fièvre. || Avoir très-chaud. r. καίω, fut. καύσω.

Κέ, *et devant une voyelle z'*, p. καί, *conj.* et.

Κεγχροί, τό, mil ou millet.

Κεγχρινός, ή, όν, de millet.

Κέδρινος, *adj.* de cèdre.

Κεδρουκούκουτζον, τό, baie de cèdre. r. κέδρος, κόκκος.

Κέδρος, ή, cèdre. gr. anc.

Κεῖθεν, p. ἐκεῖθεν, V. ce mot, et Ἐκεῖ.

Κεῖμαι, être couché. *gr. anc.* Ὡθε κεῖται, ci-gît.

Κείμενον, τό, texte. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ κειμένου, la revision du texte.

Κειμήλιον, τό, effets mobiliers.

Κειτάμενος, η, ον, p. κειτόμενος, part. prés. de κείτομαι.

Κείτομαι, être couché, être alité. || Être situé. r. κεῖμαι.

Κελεπούρι, τό, trouvaille. r. or.

Κελλάκι, τό, cellule. r. lat. cella.

Κελλάρης, ό, sommelier; cellérier.

Κελλάρι, τό, cellier; garde-manger. r. lat. cellarium.

Κελλεῖον et κελλι, τό, cellule.

Κελλιότης, ό, qui vit dans une cellule. r. lat. cella.

Κεμέρι, τό, voûte. r. lat. camera.

Κενοδοξία, ή, orgueil, vaine gloire. gr. anc.

Κενοδόξος, *adj.* glorieux, vain.

Κενοδοξῶ, se glorifier, s'enorgueillir.

Κενόν, τό, le vide.

Κενός, ἡ, ὄν, vide. gr. anc. ~
 Κενταύριον, τό, centaurée, *plante*. gr. anc.
 Κένταυρος, ὁ, centaure.
 Κενοτάφιον, τό, cénotaphe.
 Κέντημα, τό, piqure. || Broderie.
 Κεντημένος, η, ον, piqué. || Brodé.
 Κεντηστικός, ἡ, ὄν, piquant.
 Κεντητής, ὁ, brodeur. || Qui pique.
 Κεντί, τό, collation, goûter.
 Κέντισμα, V. Κέντημα.
 Κεντιστήρι, τό, aiguillon.
 Κεντρί, τό, aiguillon. || Éperon.
 Κεντρίζω, V. Κεντρώνω.
 Κεντρικός, ἡ, ὄν, central.
 Κέντρισμα, τό, greffe. || Inoculation. r. κέντρον, pointe.
 Κεντριστήρι, τό, aiguillon.
 Κέντρον, τό, centre. gr. anc.
 Κέντρομα, V. Κέντρισμα.
 Κεντρώνω, aiguillonner. || Greffer. || Inoculer. r. κεντρώνω.
 Κεντρωτής, ὁ, celui qui greffe.
 Κεντώ, piquer. || Agacer, irriter. || Broder.
 Κένωμα, τό, évacuation. *gr. anc.*
 || L'action de dresser les mets sur la table.
 Κενώνω, vider. r. κενώνω. || Dresser les mets sur la table.

Κένωσις, ἡ, évacuation.
 Κενωτικός, ἡ, ὄν, évacuant.
 Κέπρος, ὁ, foulque, *oiseau*.
 Κεράκι, τό, petite bougie ou chandelle. r. κηρός.
 Κέραμα, τό, l'action de verser à boire. r. κεράω.
 Κεραμάρις, V. Κεραμεύς.
 Κεραμεῖον, τό, tuilerie.
 Κεραμεύς, ὁ, potier. || Tuilier.
 Κεραμίδα, ἡ, grosse tuile.
 Κεραμιδάκι, τό, petite tuile.
 Κεραμιθῆς, ὁ, tuilier.
 Κεραμίδι, τό, tuile. r. κεραμῖς.
 Κεραμιδοκάμινον, τό, four à tuiles. r. κεραμῖς, κάμινος.
 Κεραμιδωμα, τό, l'action de couvrir en tuiles.
 Κεραμιδώνω, couvrir en tuiles.
 Κεραμιδωτός, ἡ, ὄν, couvert en tuiles. r. κεραμιδώνω.
 Κέρας, τό, corne. *gr. anc.* Τὰ κέρατα τοῦ σταυροῦ, les bras de la croix.
 Κεραῖς, ὁ, ciergier. r. κηρός.
 Κερατῶ, ἦς, ἦ, aor. subj. pass. de κερῶ et κεράσω, aor. subj. act.
 Κεράσι, τό, cerise. Κεράσια τραγανά, des bigarreaux. r. lat. cerasus.

Κερασία, ἡ, cerisier, *arbre*.
 Κερασότοπος, ὁ, Κερστώννας.
 Κέρσασμα, τό, l'action de verser à boire. || Don, présent. r. κερῶ, je verse à boire.
 Κεραστής, ὁ, échanson.
 Κεραστικός, ἡ, ὄν, d'échanson.
 Κερσώννας, ὁ, cerisaie ou lieu planté de cerisiers.
 Κερτάκι, τό, petite corne. || Bosse au front. r. κέρας.
 Κερτάξ, ὁ, cornard, bêtête.
 Κερτένιος, *adj.* de corne.
 Κερτιά, ἡ, coup de corne.
 Κερπιζω, donner des coups de corne. gr. anc.
 Κεράτιον, τό, cornouille, *fruit*.
 Κεράτισμα, τό, coup de corne.
 Κερπιστής, ὁ, qui donne des coups de corne.
 Κερποειδής, *adj.* fait en forme de corne. gr. anc.
 Κέρατον, τό, corne. || Cor de chasse. || Cornet pour les sourds. r. κέρας.
 Κερτόπουλον, τό, dim. de κέρας.
 Κερτοφόρος, *adj.* cornu ou qui a des cornes. gr. anc.
 Κεράτωμα, τό, cocuage.
 Κερτώνω, faire cocu. Κερτώνομαι, être cocu. r. κέρας.

Κερτωσύνη, ἡ, V. Κεράτωμα.
 Κερυνός, ὁ, la foudre. gr. anc.
 Κέρβερος, ὁ, Cerbère. gr. anc.
 Κέρδιμα, V. Κέρδημα.
 Κερδαίνω, gagner, *gr. anc.*; acquérir. || Vaincre.
 Κερδατής, ὁ, gagnant; le vainqueur; fem. ἡ κερδαίτρια.
 Κέρδημα, τό, gain. r. κέρδος.
 Κερδημένος, η, ον, gagné.
 Κερδήσω, ης, η, aor. subj. de κερδαίνω.
 Κερδήτός, ἡ, ὄν, qu'on peut gagner.
 Κερδίζω, V. Κερδαίνω.
 Κερδιστής, V. Κερδατής.
 Κέρδος, τό, gain, profit, avantage. Κέρδη τυχερά, le casuel.
 Κερί, τό, cire. || Bougie; chandelle. Τὸ κερί εἶναι ἐν τῷ στυσθῆ, la chandelle est au bout. r. κηρός.
 Κέριος, *adj.* de cire.
 Κερίτιος, η, ον, m. sign.
 Κερκέλι, V. Κρικέλλι.
 Κερκοπίθηκος, ὁ, guenon, singe à longue queue. gr. anc.
 Κερνῶ (aor. ἐκέρσασα), verser à boire. r. κερῶ.
 Κερσάνη et κερόπαννον, τό, toile cirée. r. κηρός, et pannus.

- Κεροπήγι, τό, chandelier. r. κηροπήγιον.
- Κεροψάλιδο, V. Κηροψάλιδου.
- Κερόπητα, ή, pain de cire.
- Κέρωμα, τό, cirage.
- Κερώνω, cirer. r. κηρώω.
- Κεσάτι, τό, difficulté de vendre.
- Κέστρον, τό, bétoine. gr. anc.
- Κεράλα, ή, grosse tête.
- Κέραλα, adv. sur la tête.
- Κεράλαιον, τό, le capital. || Chaptre. gr. anc.
- Κεφαλαϊώθης, adj. sommaire.
- Κεφαλαϊωθῶς, adv. sommairement.
- Κεφαλαίωνω, récapituler.
- Κεφαλάκι, τό, petite tête.
- Κεφαλαλγία, ή, céphalalgie ou mal à la tête. gr. anc.
- Κεφαλᾶς, adj. qui a une grosse tête.
- Κεφαλή, ή (gr. anc.), et κεφάλι, τό, chef, tête. || Chef, commandant. Ἀπό κεφάλι του, de son chef. Μὲ τὸ κεφάλι κάτω, la tête baissée. Ἐνα κεφάλι τυρί, une forme de fromage.
- Κεφαλικός, ή, ύν, capital. Κεφαλική ἔχθρα, haine mortelle.
- Κεφαλίτης, ό, entêté; fém. ή κεφαλιτιά. r. κεραλή.
- Κεραλιάτικον, τό, capitation.
- Κεραλικός, ή, ύν, capital. || Céphalique. Τὸ κεραλικὸν θότιμον, la capitation.
- Κεραλόθημα et κεραλοδέσιμον, τό, bandeau. r. κεραλή, θέω.
- Κεραλοκαύκαλον, τό, le crâne.
- Κεραλοκόβω, décapiter. r. κόπτω.
- Κεραλοκοπημένος, η, ον, part. décapité.
- Κεραλομάντιλον, τό, voile.
- Κεραλοπονῶ, avoir mal à la tête. || Se casser la tête.
- Κεραλόπουλον, τό, dim. de κέφαλος.
- Κέραλος, ό, meunier, poisson à grosse tête qu'on trouve près des moulins. gr. anc.
- Κεραλοχώρι, τό, chef-lieu de canton. r. κεραλή, χωρίου.
- Κεραλωτός, ή, ύν, fait en forme de tête. Κράμβη κεραλωτή, chou pommé.
- Κέρι, τό, humeur. Εἶναι εἰς ἀχαμνὸν κέρι, il est de mauvaise humeur. r. or.
- Κερίλης, ό, caution, garant; fém. ή κερίλισσα. r. or.
- Κερλῆς, adj. qui est entre deux vins. r. or.

Κερτές, ό, espèce de pâté en pot, usité en Turquie.

Κεχριμπιάρνιος, ία, ου, d'ambre.

Κεχριμπάρι, τό, ambre. r. or.

Κεχρί, τό, millet. gr. anc. κεγχρός.

Κζάρ, ό, czar; fém. ή κζαρίνα, czarine.

Κηβούρι, τό, tombeau. r. κιβώριου.

Κηδεία, ή, obsèques. gr. anc.

Κηδεμών, ό, qui prend soin de.

Κηδεστής, ό, allié, parent.

Κηδευμα, τό, funérailles.

Κηδεύω, faire les funérailles.

Κηκίδι, τό, noix de galle. r. κηκίς.

Κηλάδισμα, τό, gazouillement des oiseaux; chant agréable.

Κηλαδιστής, ό, oiseau qui plaît par son chant.

Κηλαδῶ, gazouiller, chanter. r. κηλέω, ἄδω, ou κελαδος.

Κήλη, ή, hernie. gr. anc.

Κηλίσ, ή, tache. gr. anc.

Κηλώνι, τό, machine à élever l'eau d'un puits, manivelle. r. κηλώνιον.

Κηνσος, ό, cens, rente, tribut. (S. Matthieu.)

Κηπουράκι, τό, petit potager.

Κηπουρεύγω et κηπουρεύω, cultiver un jardin. r. κηπουρέω.

Κηπούρι, τό, petit jardin.

Κηπουρικά, τά, herbes potagères; fruits en général.

Κηπουρικός, ή, ου, de jardinier.

Κηπουροθήκη, ή, fruitier.

Κηπουροπουλητής, ό, marchand de légumes et de fruits.

Κηπουρός, ό, jardinier. gr. anc.

Κηπος, ό, jardin; potager.

Κηρᾶς, ό, ciergier. r. κηρός. || Le loyer. r. or.

Κηρί, V. Κερί. r. κηρός.

Κηρίθρα, ή, rayon de miel. || Cire, humeur des oreilles.

Κηροδοχεῖον, τό, κηροδόχος, ό, chandelier. r. δέχομαι.

Κηροπάπι, τό, toile cirée.

Κηροπήγιου, V. Κεροπήγι.

Κηρόπητα, V. Κερόπητα.

Κηροψάλιδου, τό, mouchettes. r. κηρός, ψάλις.

Κήρυγμα, τό, prédication. || Déclaration. || Édít.

Κήρυκας, V. Κήρυξ.

Κήρυκειου, τό, caducée. gr. anc.

Κήρυξ, ό, prédicateur. || Héraut.

Κήρυξις, ή, V. Κήρυγμα.

Κηρύττω, prêcher; annoncer. ||

Declarer. Κηρύττω τὸν πόλε-
μου, déclarer la guerre.

Κήρωμα, τό, cirage.

Κηρώνω, cirer, de κηρός.

Κηρωτής, ό, celui qui cire.

Κηρωτόν, τό, cérat. r. κηρός.

Κητος, τό, baleine. gr. anc.

Κι, p. και, conj. et.

Κιαμβέ, τό, mausolée. r. or.

Κιαρθάνι, τό, caravane. r. or.

Κιαρθανσεράι, τό, caravansérail.

Κιβούρι, V. Κηθούρι.

Κιβώριον, τό, ciboire. gr. anc.

|| Tombeau.

Κιβώτιον, τό, coffret. gr. anc.

Κιβωτός, ή, coffre. Κιβωτός τῆς
διαθήκης, l'arche d'alliance.

Κίγκος, ό, zinc, métal.

Κιεφτές, V. Κεφτές.

Κιθάρα, ή, guitare. gr. anc.

Κιθαρίζω, pincer de la guitare.

Κιθάρισμα, τό, l'action de pin-
cer de la guitare. || Les sons
de la guitare.

Κιθαριστής, ό, joueur de gui-
tare; fém. ή κιθαρίστρια.

Κιθαρωδία, ή, l'art de s'accom-
pagner avec la guitare.

Κικριλίζω, chanter, en parlant
du coq (onomatopée).

Κικρίλισμα, τό, chant du coq.

Κιλίκιον, τό, cilice. gr. anc.

Κίνα et κινκίνα, ή, quinquina.

Κινάρα, ή, artichaut. gr. anc.

Κινδύνεσμα, τό, danger, risque.

Κινδυνεύω, risquer. || Être en
danger. Κινδυνεύει τὸν Ξάντα-
τον, il est en péril de mort.

Κίνδυνος, ό, danger, risque. Με
κίνδυνου, dangereusement.

Κινδυνώδης, adj. périlleux; ha-
zardeux. gr. anc.

Κινέζικος, η, ου, chinois, ou
de Chine.

Κίνημα, τό, mouvement. gr.
anc. || Démarche.

Κίνησις, ή, mouvement. Κίνησις
τῆς κοιλίας, dévoiement.

Κινητής, ό, moteur; fém. ή κι-
νήτρα.

Κινητικά, adv. avec mouvement.

Κινητικόν, τό, moteur. || Purga-
tif. r. κινέω.

Κινητικός, ή, όν, qui a la force
de mouvoir; de purger. Κι-
νητική δύναμις, force motrice.

Κινητός, adj. mobile. gr. anc.

Τὰ κινητά ἀγαθά, les meubles
ou effets mobiliers.

Κιννάβαρι, τό, cinabre, carmin.

Κιννάμωμος, ό, cannelle.

Κινούν, τό, moteur. r. κινέω.

Κινῶ, mouvoir. || Partir, venir.
 Τὸ ἱατρικὸν τὸν ἐκίνησε τρεῖς
 φοραῖς, le remède l'a fait aller
 trois fois. Πάντα λίθον κινεῖ,
 il remue ciel et terre.
 Κιοκολάττα, ἡ, chocolat. r. it.
 Κιόλας et κι ὄλας, adv. aussi,
 encore; néanmoins.
 Κιόσκι, τό, kiosque, pavillon.
 r. or.
 Κίσσα, ἡ, pie, oiseau. gr. anc.
 Κίσσαρον, etc., V. Κισσῆρι.
 Κίσσηνος, adj. de pierre ponce.
 || Fait de lierre, p. κίσσηνος.
 Κισσῆρι, τό, pierre ponce. gr.
 anc. κίσσηρις, ἡ.
 Κισσηροκαθαρίζω, polir avec la
 pierre ponce. r. καθαρίζω.
 Κισσός, ὁ, lierre. gr. anc.
 Κισσόφυλλον, τό, feuille de lier-
 re. r. κισσός, φύλλον.
 Κιταλάκι, τό, petite croûte de
 pain.
 Κίταλον, τό, croûte de pain.
 Κιτρία, ἡ, citronnier. gr. anc.
 Κιτρινόδα, ἡ, couleur jaune. ||
 Jaunisse; pâleur.
 Κιτρινάδι, τό, couleur jaune.
 Κιτρινιάζω, jaunir, devenir jau-
 ne.
 Κιτρινιάρης, ὁ, qui est jaune,

qui a la jaunisse; fém. ἡ κιτρι-
 νιάρια.
 Κιτρινιάρικος, η, ον, jaunâtre.
 Κιτρινιάσμα, τό, l'action de jau-
 nir.
 Κιτρινίζω, rendre jaune. || De-
 venir jaune.
 Κιτρινίσμα, V. Κιτρινιάσμα.
 Κίτρινος, η, ον, jaune.
 Κιτρινοκόκκινος, η, ον, d'un jau-
 ne rouge. r. κίτριον, κόκκος.
 Κιτρινοτύζικος, αὐτj. un peu jau-
 ne.
 Κιτρινόχορτον, τό, herbe jaune,
 plante.
 Κιτρινωπός, ἡ, ὄν, qui a le teint
 jaune. r. ὠψ, gén. ὠπός.
 Κιτρινόχρωμα, τό, ocre; de κι-
 τρινος, jaune, et χῶμα, terre.
 Κίτρον, τό, citron; cédrat. gr.
 anc. κίτριον.
 Κιτρόνερον, τό, limonade.
 Κίχλα, ἡ, grive. gr. anc. κίχλη.
 Κλαβανή, ἡ, trappe.
 Κλαδάκι, τό, petit rameau.
 Κλάδευμα, τό, élagage; taille.
 Κλαθευτήρα, ἡ, grosse serpe.
 Κλαθευτήρι, τό, serpe, serpette.
 Κλαθευτής, ὁ, celui qui émonde
 ou taille les arbres.
 Κλαθεύω, élaguer; tailler.

Κλαδί et κλαδίον, τό, rameau, jeune branche. r. κλάδος.

Κλαδοεορτή, ή, jour des rameaux.

Κλαδοκόπι, τό, serpette. r. κόπτω.

Κλάδος, ό, branche, rameau.

Κλαδοτζυμπανίζω, jouer du tambour de basque. r. τυμπανίζω.

Κλαδοτζύμπανον, τό, espèce de tambour de basque.

Κλαθμός, V. Κλαυθμός.

Κλαίγω et κλαίω, pleurer.

Κλαῖμα, τό, pleurs. r. κλαίω.

Κλαῖμεν, sync. p. κλαίγομεν· κλαῖν, p. κλαίγουν· κλαῖς, p. κλαίγεις· κλαῖτε, p. κλαίγετε.

Κλαυμένος, η, ον, part. passé pass. de κλαίω.

Κλάνω, πέτερ. r. κλάω.

Κλάπα, ή, ceps, entraves. || Pièce de bois qui fortifie un mât.

Κλάσιμον, τό, l'action de πέτερ.

Κλάσμα, τό, fraction, fragment. gr. anc.

Κλαυθμηρός, ή, όν, déplorable.

Κλαυθμός, ό, pleurs; lamentation. gr. anc.

Κλαύματι, τά, m. sign.

Κλαυμένος, η, ον, pleuré.

Κλαύσιμον, τό, l'action de pleurer. r. κλαύσω, fut. de κλαίω.

Κλαψιάρης, ό, pleureux; fém. ή κλαψιάρα.

Κλαψιμον, V. Κλαύσιμον.

Κλαψώ, p. κλαύσω, ης, η, aor. subj. de κλαίω.

Κλειδάκι, τό, petite clef.

Κλειδαρᾶς, ό, serrurier.

Κλειδαριά, ή, serrure.

Κλειδάς, ό, porte-clef. || Serrurier.

Κλειδί, τό, clef. || Clavicule. r. κλειδίον, dim. de κλείς.

Κλειθονιά, ή, serrure.

Κλειθονᾶς, ό, serrurier.

Κλειθούσα, ή, serrure.

Κλειθούχος, ό, gardien des clefs, porte-clef. r. κλείς, ἔχω.

Κλειθώμα, τό, fermeture.

Κλειθώνω, fermer à clef, de κλειθώω.

Κλειθώσις, ή, fermeture, clôture. || Articulation, jointure.

Κλειθρον et κλειστρον, τό, cloître.

Κλεισοῦρα, ή, accul ou lieu sans issue. r. κλεισοῦρά.

Κλειῖσμα, τό, fermeture.

Κλειστός, ή, όν, fermé. gr. anc.

Κλειτορίς, ή, clitoris.

Κλείω, fermer, enfermer.

Κλεμαξίδα, ή, viorne, arbuste.

Κλεμμένος, η, ον, volé.

Κλεπταποδοχίζω, receler des objets volés. r. ἀποδέχομαι.
 Κλεπταποδόχος, ό, receleur; fém. ή κλεπταποδοχισσα.
 Κλέπτης, ό, voleur, gr. anc.; fém. ή κλέπτρια. V. Κλέρτης.
 Κλεπτικά, adv. à la dérobée.
 Κλέπτισος, η, ου, de voleur. || Furtif.
 Κλεπτοδόχος, V. Κλεπταποδόχος.
 Κλεπτοπούγγης, ό, filou, coupeur de bourses.
 Κλέπτω, voler, dérober. gr. anc.
 Κλέρτης, ό, klephte, Grec indépendant et en guerre contre les Turcs; fém. ή κλέπτρια ou κλέπτρια. V. Κλέπτης.
 Κλέρτικος, η, ου, klephtique ou de klephte. V. Κλέπτικος.
 Κλερτουριά, ή, klephterie ou quartier de klephtes.
 Κλερτοράναρον, τό, lanterne sourde. r. κλέπτης, φανάριον.
 Κλέρτω, V. Κλέπτω.
 Κλεψιά, ή, vol, larcin.
 Κλεψιμίον, τό, objet volé.
 Κλέψιμον, τό, V. Κλεψιά.
 Κλεψύδρα, ή, clepsydre. gr. anc.
 Κλημα, τό, cep, branche de vigne, sarment. gr. anc.

Κληματάκι, τό, petit sarment.
 Κληματαριά, ή, treille.
 Κληματίδα, ή, et κληματίς (gr. anc.), clématite, plante.
 Κληματίτις, ή, campanule.
 Κληματόφυλλον, τό, feuille de vigne. r. κλημα, φύλλον.
 Κληρικός, ό, clerc; adj. clérical.
 Κληρικώς, adv. cléricalement.
 Κληρονομία, ή, hérité, héritage. gr. anc.
 Κληρονομικός, ή, όν, héréditaire.
 Κληρονόμος, ό, héritier; fém. ή κληρονόμισσα.
 Κληρονομώ, hériter. gr. anc.
 Κληρος, ό, clergé. || Sort.
 Κλησεις, ή, vocation.
 Κλητική, ή, s. ent. πτώσις, vocatif, t. de grammaire.
 Κλίμα, τό, climat. gr. anc.
 Κλίμαξ, ή, degré. || Échelle.
 Κλιμένα, adv. en baissant.
 Κλίση, ή, lit. gr. anc.
 Κλίνω, incliner, pencher. || Décliner un nom; conjuguer un verbe. || Aboutir. Ποῦ κλίνουσιν οί στοχασμοί του; à quoi tendent ses desseins?
 Κλίσις, ή, inclination, pen-

chant ; pente. || Déclinaison ,
conjugaison.

Κλιτός, ή, όν, déclinaison.

Κλονάρι, V. Κλωνάρι. r. κλών.

Κλόνημα, τό, agitation, secous-
se ; vacillation.

Κλόνησις, ή· κλόνησμα, τό, m.
sign.

Κλονί, τό, grain, un grain.

Κλόνος, V. Κλώνος.

Κλοντήρι, V. Κρουοντήρι.

Κλονῶ, agiter, secouer (gr.
anc.); *au pass.* κλονοῦμαι, chan-
celer, vaciller.

Κλοπή, ή, vol, larcin. gr. anc.

Κλότσημα, τό, ruade.

Κλοτσημένος, η, ου, qui a reçu
une ruade.

Κλοτξιά, ή, ruade, coup de pied.

Κλοτξιμός, ό, m. sign.

Κλοτξιστής, ό, qui donne des
coups de pied.

Κλοτξῶ, donner des coups de
pied. || Repousser trop, *en par-
lant d'un arme à feu.*

Κλουσί, τό, cage. r. κλωθός.

Κλουσιάζω, être à demi-couvé,
se gâter.

Κλούθισμα, τό, le goût d'œuf
couvé.

Κλούθιος, *adj.* à demi-couvé.

Αύγαν κλούθιον, œuf couvi.
Κλυθών, ό, sorte de jeu où l'on
devine.

Κλυστήρι, τό, clystère. r. κλυ-
στήρ.

Κλωθογυρίζω, rôder, tourner.

Κλωθογυρίσμα, τό, l'action de
rôder. r. γύρος.

Κλωθογυριστής, ό, rôdeur ; fém.
ή κλωθογυρίστρα.

Κλώθω, filer. gr. anc.

Κλωνράκι, τό, rameau.

Κλωνάρι, τό· κλώνος, ό, bran-
che. r. κλών.

Κλώσιμον, V. Κλώσμα.

Κλώσμα, τό, filage ; fil.

Κλωσμένος, η, ου, filé.

Κλώσσα et κλωσσαριά, ή, poule
couveuse.

Κλωσσάζω, V. Κλωσσῶ.

Κλώσσημα et κλώσσημα, τό, in-
cubation. || Gloussement.

Κλωσσῶ, V. Κλώσσα.

Κλωσσόπουλου, τό, poussin.

Κλωσσῶ, pondre, couvrir. ||
Glousser. r. κλώζω.

Κλωστή, ή, fil ; aiguillée.

Κλωπτικόν, τό, prix du filage.

Κλωπτός, ή, όν, filé. gr. anc.

Κλώπτρα, ή, fileuse.

Κλώπτρας, ό, rouet à filer.

- Κυνᾶς, ὁ, ampélite, terre.
 Κνήμη, ἡ, tibia, jambe. gr. anc.
 Κνησάρα, ἡ, crible. r. κρησέρα.
 Κνησάρι, τό, argile.
 Κνησμάρα, ἡ, V. Κνησμός, gr. anc.
 Κνησμός, ὁ, démangeaison.
 Κνισσάρι, τό, graisse. r. κνίσσα.
 Κοάξω, coasser. r. κόαξ.
 Κοάκερος, ὁ, quaker, secte.
 Κόζσμα, τό, coasement.
 Κοβεντιάξω, etc. V. Κουβεντιάξω.
 Κόβγω, V. Κόπτω.
 Κόγγη, ἡ, conque. gr. anc. || Au-
 ge, baquet.
 Κογγύλι, τό, coquille.
 Κόζι, τό, à-tout, aux cartes.
 Κοζόκα, ἡ, sorte de pelisse.
 Κόθουρος, η, ου, circoncis. r.
 κόπτω, οὐρά.
 Κοιλάδα, ἡ, vallée. r. κοιλάς.
 Κοιλᾶδῶ, etc., V. Κηλαδῶ, etc.
 Κοιλᾶρᾶς, ὁ, le ventru; fém. ἡ
 κοιλαροῦ. r. κοιλία.
 Κοιλᾶς, ἡ, vallée. gr. anc.
 Κοιλία, ἡ, ventre. Ὁ τοῖχος ἔρ-
 ρίξε μεγάλην κοιλίαν, la murail-
 le fait le ventre.
 Κοιλιάξω, faire un gros ventre.
 Κοιλιακός, ἡ, ὄν, de ventre.
 Κοιλιαρής, adj. ventru.
 Κοιλιδάκι, τό, ventricule.

- Κοιλιόδιπλωμα, τό, épiploon.
 Κοιλιόδουλειά, ἡ, gourmandise
 excessive. r. κοιλία, δούλος.
 Κοιλιόδουλεύω, se faire un dieu
 de son ventre.
 Κοιλιόδουλος, ὁ, esclave de son
 ventre. gr. anc.
 Κοιλιόδρόμι, τό, flux de ventre.
 Κοιλιόπαχος, adj. ventru. r.
 παχύς.
 Κοιλίτης, ὁ, qui a une hernie.
 Κοιλίτζα, ἡ, petit ventre.
 Κοιλοπόνημα, τό, travail de l'en-
 fantement. r. κοιλία, πόνος.
 Κοιλόπυρος, ὁ, m. sign. || Dou-
 leur de ventre.
 Κοιλοπονῶ, être en mal d'enfant.
 Κοῖλος, adj. concave, creux.
 Κοιλότης, ἡ, concavité; creux.
 Κοιλοῦλα, ἡ, petit ventre.
 Κοίλωμα, τό, cavité, creux.
 Κοίμημα, τό, sommeil. gr. anc.
 Κοιμημένα, adv. en dormant.
 Κοιμημένος, η, ου, endormi.
 Κοιμησιάρχης, ὁ, dormeur; fém.
 ἡ κοιμησαριά.
 Κοίμησις, ἡ, sommeil. Ἡ κοί-
 μησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
 l'apothéose ou sommeil de la
 Ste. Vierge, que nous appe-
 lions l'Assomption.

Κοιμητήριον, τό, dortoir. || Ci-
metierre. gr. anc.

Κοιμίζω, endormir, assoupir.

Κοίμισμα, τό, assoupissement.

Κοιμῶμαι, dormir. r. κοιμῶμαι.

Κοινά, adv. communément.

Κοινοδιάρχης, ό, abbé, supé-
rieur d'une communauté.

Κοινοσίτης, ό, cénobite.

Κοινόθειον, τό, couvent, gr. anc.

Κοινολόγημα, τό, publication.

Κοινολογῶ, publier, divulguer.

|| Communiquer.

Κοινόν, τό, le public.

Κοινός, ή, όν, commun. || Public.

|| Vulgaire. gr. anc.

Κοινοστράτα, ή, voie publique.

Κοινότερα, adv. plus communé-
ment. || Plus vulgairement.

Κοινοτής, ή, communauté. || Com-
mune, division de l'éparchie
(ή έπαρχία) ou canton.

Κοινώνημα, τό, communication.

|| Communion.

Κοινωνητικός, ή, όν, communi-
cable.

Κοινωνία, ή, la communion.

Κοινωνιόν, τό, verset que l'on
chante pendant la communion.

Κοινώνω, communiquer. || Com-
munier. r. κοινῶω.

Κοινῶς, V. Κοινά.

Κοίταγμα, τό, regard.

Κοιτάζω, se coucher. r. κοιτάη. ||

Regarder. r. κοιτάζω, regar-
der en se penchant. (Aussi
doit-on écrire κοιτάζω).

Κοίτασμα, V. Κοίταγμα.

Κοίτη, ή, lit. gr. anc.

Κόξα, ή, cran, entaille.

Κοκκαλάμι, τό, osselet.

Κοκκαλάς, V. Κοκκαλιάρης.

Κοκκαλέμιος, adj. osseux.

Κοκκαλιάρης, adj. qui a de gros
os. r. κόκκαλος.

Κοκκαλίζω, ronger des os.

Κοκκαλισμα, τό, l'action de ron-
ger.

Κοκκαλίστικος, adj. d'os.

Κόκκαλον, τό, os. || Arête.

Κοκκαλότοπος, ό, ossuaire.

Κοκκαλώδης, adj. osseux.

Κοκκία, ή, rougeole.

Κοκκιάδα, ή, rougeur, rous-
seur. r. κόκκος.

Κοκκιιάδι, τό, le rouge, cou-
leur. || Rougeur. || Gard. Κοκκι-
ιάδι τοῦ αυγού, jaune d'œuf.

Κοκκινίζω, rougir, roussir. || De-
venir rouge. r. κόκκος.

Κοκκίνισμα, τό, rougeur.

Κοκκινιάθρα, τό, vermillon.

Κοκκινογέννης, *adj.* qui a la barbe rousse. r. γένειον, barbe.
 Κοκκινοσούλι, τό, betterave.
 Κοκκινόλαχανον, τό, m. sign.
 Κοκκινόκολος, ό, espèce de singe. r. κώλον, membre.
 Κοκκινομαλλής, *adj.* qui a les cheveux roux. r. μαλλός.
 Κόκκινον, τό, le rouge, couleur.
 Κοκκινόξυλον, τό, sandal, bois.
 Κόκκινος, η, ου, rouge. r. κόκκος, baie d'un arbrisseau qui fournit la teinture d'écarlate.
 Κοκκινούτσικος, η, ου, rougeâtre.
 Κοκκινότριχος, η, ου, qui est roux. r. τρίξ, *gén.* τριχός.
 Κοκκινωπός, *adj.* qui a le teint rouge. r. ὤψ, *gén.* ὀπός.
 Κόκκος, ό, baie. gr. anc.
 Κόκκυγος, et κόκκυξ, ό (gr. anc.), coucou, oiseau.
 Κοκκωναριά, etc. V. Κοκκωναριά.
 Κοκλί, τό, pot de chambre.
 Κόκο, τό, coco, fruit.
 Κοκό, τό, bouillie p. les enfans.
 Κοκοφοίνιξ, ό, cocotier, arbre.
 Κολάζω, punir. || Damner.
 Κολάινα, ή, collier. r. it.
 Κολαϊνάτος, η, ου, qui a un collier.
 Κόλακας, ό, flatteur. r. κόλαξ.

Κολακεία, ή, κολάκευμα, τό, flatte-
 terie, adulation.
 Κολακευτής, ό, flatteur; fém. ή
 κολακεύτρια et κολακεύτρισσα.
 Κολακευτικά, *adv.* en flattant.
 Κολακευτικός, ή, όν, flatteur,
 flatteuse.
 Κολακεύω, flatter. gr. anc.
 Κόλαντρίζω, manier. r. or.
 Κόλαντρισμα, τό, maniement.
 Κόλαξ, ό, flatteur. gr. anc.
 Κόλασις, ή, l'enfer.
 Κόλασμα, τό, damnation.
 Κολαστήρι, τό, tourment.
 Κολαστής, ό, celui qui damne.
 Κολαστικός, ή, όν, damnable.
 Κολαφίζω, souffleter. gr. anc.
 Κολάφισμα, τό, application d'un
 soufflet.
 Κόλαφος, ό, soufflet. gr. anc.
 Κόλι, τό, ronde militaire. r. or.
 Κολιανδρόν, τό, coriandre.
 Κολισσαύρα, ή, lézard.
 Κολιτζίδα, V. Κωλιτζίδα.
 Κόλλα, ή, colle. gr. anc.; empois.
 || Feuille de papier, folio. Βί-
 θλος εις φύλλον της κόλλας, livre
 in-folio. r. κόλλα, cuir de bœuf,
 peau sur laquelle on écrivait.
 Κόλλημα, τό, collage. || Liaison.
 Κόλλησις, ή, m. sign.

Κολλητά, *adv.* tout proche, à côté.

Κολλητῆρι, τό, soudure.

Κολλητής, ό, colleur. || Qui attache.

Κολλητῆζάρικος, *adj.* visqueux.

Κολλητός, ή, όν, qu'on peut attacher.

Κολλητικός, *adj.* propre à coller. || Agglutinatif. gr. anc.

Κόλλι, τό, patrouille, ronde.

Κόλλυβα, τά, colybes ou pâte de légumes et de grains.

Κολλύριον, τό, collyre. gr. anc.

Κολλῶ et κολνῶ, coller; souder. || S'attacher, se communiquer.

ή εύλογιά εύκολα κολνᾶ, la petite vérole se communique aisément. Μὲ ἐκόλλησεν ό θυμός, la colère me prit. Τόν ἐκόλλησεν ή πανούκλα, il est attaqué de la peste.

Κολοβογράμματα, τά, les élémens de la lecture, ce que l'on apprend aux petits enfans.

Κολοβοδιδάσκαλος, mauvais maître d'école, magister de village. r. κολοβός, mutilé, raccourci, et διδάσκαλος.

Κολοβός, ή, όν, tronqué, mutilé. gr. anc. || Circoncis.

Κολόβωμα, τό, mutilation. || Empêchement.

Κολοβώνω, mutiler. || Empêcher.

Κολόβωσις, ή, V. Κολόβωμα.

Κοιιός, ό, corneille. gr. anc.

Κοιοθύι, τό, courge, citrouille. r. κολοθύη.

Κοιοθυιά, ή, citrouille, *plante.*

Κοιοθυοπούλα, ή, petite courge.

Κοιοθυόσπορος, ό, graine de citrouille. r. σπορά.

Κοιοθύη, ή, V. Κοιοθύι.

Κόλονα, ή, colonne. r. lat.

Κοιοελάτο, τό, grade de colonel.

Κοιοελεύω, être colonel.

Κοιοετός, ό, colonel. r. it.

Κοιοπούλα, ή, petite colonne.

Κοιοσσός, ό, colosse. gr. anc.

Κόιουρος, ό, colure, *cercle de la sphère.* gr. anc.

Κοιοφών, ό, faite, cime. gr. anc.

Κόιοπος, ό, sein. || Golfe.

Κοιοπώης et κοιοπώος, *adj.* sinueux.

Κόιοπωσις, ή, sinuosité.

Κόιουβα, V. Κόλλυβα.

Κοιομηήθρα, ή, baptistère.

Κοιούμημα et κοιούμησιμα, *τύ,* natation.

Κολυμβητής, ό, nageur.
 Κολυμβιστά, *adv.* à la nage.
 Κολυμβιστής, ό, nageur, plongeur; *fém.* ή κολυμβίστρα.
 Κόλυμβος, ό, harle huppé, *espèce de plongeon.*
 Κόλυμβω, nager. *gr. anc.*
 Κόλυμπω, etc., *V.* Κόλυμβω, etc.
 Κόμαρον, τό, arboise, *fruit.*
 Κομαριά, ή, arbousier, *arbre.*
gr. anc. κόμαρος.
 Κομάτι. *V.* Κομάτι.
 Κομβί, τό, et ses dér. *V.* Κομπί.
 Κόμη, ή, chevelure. *gr. anc.*
 Κόμης, ό, comte. *r. lat.* comes.
 Κόμησσα, ή, comtesse. *titre.*
 Κομήτης, ό, comète. *gr. anc.*
 Κόμη, *V.* Κόμη.
 Κόμμα, τό, comma ou deux points.
 Κομματάκι, *adv.* tant soit peu.
 Κομματάκι, τό, petit morceau.
 Κομματζούλι, τό, *m. sign.*
 Κομάτι, *adv.* un peu.
 Κομάτι, τό, morceau, pièce.
 || Pièce d'artillerie, canon. Ένα κομάτι τυρί, un morceau de fromage. Κομάτι κοματάκι, brin à brin Τόν έκαμεν κοματάκια κοματάκια, il l'a mis en pièces. *r.* κόμμα.

Κομματιάζω, tailler en pièces.
 Κομματιά, ή, l'action de réduire en morceaux. || Coup de canon.
 Κομματίασμα, τό, brisure, cassure; l'action de mettre en pièces.
 Κομμένος, η, ου, coupé, haché.
 Κόμμα, τό, gomme. *gr. anc.*
 Κομμός, ό, *V.* Κόμμον.
 Κομπάκι, τό, petit bouton.
 Κομπασάζω, calculer, mesurer.
 Κομπάσου, τό, compas. *r. it.*
 Κομπαστής, ό, hableur, fanfaron. *gr. anc.*
 Κομπί, τό, bouton. *r.* κόμβος.
 Κομπιάζω, être presque étouffé en mangeant. || Nouer. *r.* κόμβος, noeud.
 Κόμπιασμα, τό, étouffement en mangeant.
 Κομπιάρικος, *adj.* plein de noeuds.
 Κόμπλιας, αί, plis du papier.
 Κομπλιάζω, se rider.
 Κόμπλιασμα, τό, ride, pli.
 Κομπλιμέντου, τό, compliment.
 Κομπροδέλονου, τό, épingle.
 Κομπόδεμα, τό, nouement. || Petit paquet de linge.
 Κομποδένω, nouer. *r.* δέω.
 Κομποθλιά, ή, boutonnière.

Κομπολόγι, τό, chapelet.
 Κόμπος, ό, nœud. || Virole. ||
 Goutte. Κόμπος τοῦ καλαμιού, tige de roseau d'un nœud à un autre, d'οὐ ἄς ῥίξωμεν τὸν κόμπου διὰ τὰ, tirons à la courte paille pour. Κόμπος τοῦ λαίμου, la pomme d'Adam. r. κόμβος.
 Κομποσχῶνι, τό, cordou noué en forme de chapelet.
 Κομποτικά, adv. en cachette.
 Κόμπωμα, τό, action de κομπώνω.
 Κομπώνω, boutonner. || Nouer. ||
 Se cacher.
 Κομψός, adj. élégant. gr. anc.
 Κομψότατα, superl. de κομψός.
 Κομψότης, ή, élégance.
 Κομψῶς, adv. élégamment.
 Κονακάκι, τό, dim. de κονάκι.
 Κονάκι, τό, logis. || Auberge, kan. || Journée de voyage. Εἶναι τρία κονάκια ἕως εἰς, il y a trois journées (couchées) jusqu'à. r. or.
 Κονδύλι, τό, plume ou roseau à écrire. r. κόνδυλος.
 Κονδυλιά, ή, trait de plume; plumée d'encre.
 Κονδυλομάχιρον, τό, canif.
 Κόνευμα, τό, logement.
 Κονευτής, ό, aubergiste.

Κονεύω, loger, de κονάκι. V. Οἰκονεύω.
 Κονιάρκισμα, τό, poussière qu'on fait.
 Κονιαρκίζω, faire lever la poussière, couvrir de poussière.
 Κονιαρτός, ό, tourbillon de poussière. gr. anc. κονιορτός.
 Κονίδα, ή, lente. r. κονίς.
 Κονιδιάζω, avoir des lentes.
 Κονιδιάρης et κονιδιάρικος, adj. plein de lentes.
 Κονιδισμα, τό, l'action d'avoir des lentes.
 Κονίζαλος, ό, tourbillon de poussière. r. κονίσταλος.
 Κονιορτός, V. Κονιαρτός.
 Κουσιστόριον, τό, consistoire. r. lat. consistorium.
 Κόνσολος, ό, consul. r. lat.
 Κουτά, adv. et prép. près, proche. Από κουτά, de près. Κουτά του, à côté de lui. Κουτά εις τὸ σπῆτι, près de la maison. Εἶμαι κουτά τὰ μισεύσω, je suis près de partir. Κουτά εις, outre; hormis.
 Κόνταιμα, V. Κόντευμα.
 Κουταίνω, V. Κοντεύω.
 Κουτάκι, τό, crosse de fusil, etc. || Machine incendiaire.

Κοντακιανός et κοντακιινός, *adj.*
de taille courte et ramassée.
Κονταράκι, τό, petite lance.
Κοντάρευμα, τό, coups de lance.
Κονταρευτά, *adv.* avec la lance.
Κονταρευτής, ό, archer; *fém.* ή
κονταρευτρισσα.
Κονταρευώ, frapper de la lance.
Κοντάρι, τό, lance, javelot. r.
κουτός, οια άκων, *gén.* άκουτος.
Κονταριά, ή, un coup de lance.
Κονταροκτύπημα, τό, tournoi.
Κονταροπίασμα, τό, poignée de
la lance.
Κονταροπόλεμος, ό, carrousel,
jouë. r. κοντός, πόλεμος.
Κονταροσίδηρον, τό, le fer de la
lance. r. σίδηρον.
Κονταροτέχνη, ή, l'art de ma-
nier la lance.
Κοντέα, ή, comté. r. it.
Κόντες, ό, comte. m. r.
Κοντέσσα, ή, comtesse. m. r.
Κόντευμα, τό, raccourcissement.
|| Proximité. || Accès.
Κοντευτής, ό, qui raccourcit.
Κοντευτικός, ή, όν, abordable.
Κοντευτός, ή, όν, qu'on peut
raccourcir.
Κοντεύω, raccourcir. || Être près,
approcher. Κοντεύω εις τὸ τέ-

λος ου νά τελειώσω, je suis près
de la fin ου de finir.
Κόντεψις, ή, V. Κόντευμα.
Κοντζερές, ό, chambre, bou-
doir. r. moldave.
Κοντῆλι, etc., V. Κουδύλι.
Κοντήτερος, η, ου, plus court.
Κόντιτα, τά, sucreries. r. lat.
condire.
Κοντογοῦνι, τό, pelisse courte.
Κοντογραφία, ή, écriture abrégée.
Κοντοκρατήμα, τό, l'action de
retenir.
Κοντοκρατῶ, retenir; tenir de
près; garder.
Κοντολογῆς, *adv.* brièvement.
Κοντολογία, ή, brièveté de dis-
cours. Εἰς κοντολογία, en som-
me, bref.
Κοντολογῶ, parler brièvement.
Κοντομαζώνω, amasser en peu
de temps. r. όμάς, masse.
Κοντομάνικος, *adj.* qui a des
manches courtes.
Κοντοπιστεύω, être prêt à croi-
re.
Κοντός, ή, όν, court; bref.
Κοντόσταυλος, ό, counétable.
Κοντότης, ή, brièveté.
Κοντούτζικος, *adj.* courtaud.

Κόντουρος, *adj.* qui a la queue coupée. r. ούρά.

Κοντοφθαλμία, ἡ, myopie.

Κοντόφθαλμος, η, ου, qui a la vue courte.

Κοντοφόρος, ὁ, lancier.

Κοντούλι, V. Κονδύλι.

Κόξα, ἡ, jarret. gr. anc.

Κοπαδάκι, τό, petit troupeau.

Κοπάδι, τό, bétail, troupeau; troupe. *Ενα κοπάδι παιδιά*, une troupe d'enfans. r. κόπος, occupation *des bergers*.

Κοπαδιάζω, attrouper.

Κοπαδιαστά, *adv.* en troupe.

Κοπανιά, ἡ, coup de bâton. *Εἰς μίαν κοπανιάν*, dans un clin d'œil. r. κόπανον.

Κοπανίζω, piler, broyer. gr. anc. *Καλά τὸν ἐκοπάνισεν*, il l'a bien battu.

Κοπάνισμα, τό, l'action de piler, de broyer.

Κοπανιστά, *adv.* en pilant.

Κοπανιστήρι, τό, pilon; échang.

Κοπανιστής, ὁ, broyeur; échangeur.

Κοπανιστός, ἡ, ὄν, qa'on peut broyer.

Κόπανος, ὁ, pilon; échang. || *Βατ- tant de porte*. r. κόπτω.

Κοπελάκι, τό, jeune garçon.

Κοπέλι, τό, jeune homme, fils. || Valet.

Κοπελιάρας, ὁ, jeune homme.

Κοπελιαρόπουλος, ὁ, tout jeune homme.

Κοπελίστικα, *adv.* puérilement.

Κοπελίστικος, η, ου, puéril.

Κοπέλα et κοπέλλα, ἡ, jeune fille. || Servante.

Κοπελοπούλα et κοπελοῦθα, ἡ, toute jeune fille.

Κοπήτε, 2e pers. pl. V. Κόψου.

Κόπια, ἡ, copie. r. it.

Κοπιάζω, fatiguer. || Travailler, se fatiguer. || Peiner. || Aller, venir. *Κόπιασε, σέ παρακαλώ*, venez, je vous prie. *Κόπιασε μέσα*, entrez. *Κοπιάσετε εἰς τὸ καλὸν*, adieu, au revoir. *Κόπιασε εἰς τὸ καλὸν, καὶ μὴ με ἐνοχλήσῃς*, allez-vous-en, et ne me rompez pas la tête. r. κοπιάω.

Κοπιάρω, copier. r. it.

Κοπίασις, ἡ κοπίασμα, τό, fatigue. || Travail.

Κοπιασμένα, *adv.* d'une manière fatigante.

Κοπιαστής, ὁ, fatigant.

Κοπιαστικά, *adv.* péniblement.

Κοπιαστικός, ἡ, ὄν, fatigant; pé-
nible. || Laborieux.

Κοπιαστός, ἡ, ὄν, fatigué.

Κοπίδι, τό, tranchet de cor-
donnier. r. κόπτω.

Κοπιῶ, V. Κοπιάζω. r. κοπιᾶω.

Κόπος, ὁ, fatigue, peine. || Tra-
vail. *gr. anc.* Λάθε τὸν κόπον
νά, prenez la peine de. Θέλει
βάλω κάθε κόπον διὰ νά, je fe-
rai tout mon possible pour.

Κοπρένιος, *adj.* de fiente, d'ex-
crément. || Vil, infâme.

Κοπριά, ἡ, fumier, engrais. ||
Fiente, ordures.

Κοπρίζω, fumer. || Fienter.

Κόπρισμα, τό, l'action de fu-
mer la terre.

Κοπριστής, ὁ, celui qui fume la
terre.

Κοπρόλακκος, ὁ, fosse à fumier.

Κοπρομέλισσα, ἡ, bourdon.

Κόπρος, ὁ et ἡ, excrément; or-
dures. || Engrais. *gr. anc.*

Κοπρόκυλον, τό, vilain chien.

Κοπρότοπος, ὁ, tas de fumier.

Κοπρών et κοπρώνας, ὁ, voirie.
|| Dépôt de fumier.

Κοπτερόν, τό, le taillant.

Κοπτερός, ἡ, ὄν, coupant, tran-
chant. r. κόπτω.

Κόπτης, ὁ, Copte, chrétien
originaire d'Égypte.

Κόπτω, couper, trancher; rom-
pre. Πολύ με κόπτει δι' αὐτόν,
je suis en peine de lui. Αὐτά
τὰ πράγματα δὲν με κόπτουν,
ces affaires ne me touchent
pas. Τοῦ ἔκοψε τὴν καρδίαν, il
lui a ôté tout courage. Κόπτει
τοῦτο εἰς ἑκατὸν γρόσια, ceci
monte jusqu'à cent piastres. Ἐ-
κόπηκεν ἡ ὄρεξις μου, j'ai perdu
l'appétit.

Κόρα, ἡ, croûte. || Écorce.

Κορακίς, ὁ, corbeau. Ἐρρε εἰς κό-
ρακίς, que la peste te crève
(va-t-en aux corbeaux)! r.
κόραξ.

Κορακίζω, croasser. r. κόραξ.

Κορακίσμα, τό· κορακισμός, ὁ,
cri du corbeau.

Κορακιστικά, τά, chiffre, argot,
jargon.

Κορακιστικά, *adv.* par le moyen
de mots ou de signes convenus.

Κορακιστικός, ἡ, ὄν, *p. ex.* : Ὁ-
μιλία κορακιστικῆ, chiffre ou
manière secrète et de conven-
tion pour s'entendre.

Κοράλι, τό, corail. r. κοράλλιον.

Κοράνι, τό, le coran de Mahomet.

- Κορασάνι, τό, tuileau; ciment.
 Κοράσι, τό, et κοράσιον (gr. anc.), jeune fille.
 Κορασίδα, ή, m. sign.
 Κορβέττον, τό, corvette. r. fr.
 Κόρδα, ή, corde. r. χορδή.
 Κορδέλλα, ή, cordon, ruban.
 Κορδίζω, tendre. Κορδίζω τό
 δοξάρι, bander l'arc. Κορδίζω
 την ώρα, monter une montre.
 Κόρδισμα, τό, l'action de tendre
 un arc, de monter une montre.
 Κορδιστός, ή, όν, tendu, monté.
 Κορδοθάμι, τό, cordouan, ou
 maroquin de Cordoue.
 Κορδοθαντζής, ό, cordouanier.
 Κορδώνουμαι, se pavaner.
 Κορέλι et κορέλιον, τό, crête
 de coq. r. κόρυς, casque.
 Κορέος, V. Κόριζα.
 Κόρη, ή, jeune fille. || Prunelle.
 Κοριάζω, avoir des punaises.
 Κοριανθός, ό, coriandre, herbe.
 Κόρισμα, τό, l'action d'avoir
 des punaises.
 Κόριζα, ή, punaise. r. κόρις.
 Κορίζω, ôter les punaises.
 Κορίς, ό, V. Κόριζα.
 Κόρισμα, τό, destruction des pu-
 naises.
 Κοριτζάκι, το, dim. de κοριτζι.
- Κοριτζι, τό, jeune fille, vierge.
 r. κορίσκιον.
 Κοριτζόπουλον, τό, jolie petite
 fille. r. κορίσκιον, πύλος.
 Κορκός, ό, p. ex. : ό κορκός του
 αυγού, jaune d'œuf. r. κρόκος.
 Κορμάκι, τό, petit corps.
 Κορμαλάς, V. Κορμαράς.
 Κορμάλι, τό, tronc d'arbre. r.
 κορμός.
 Κορμάρα, ή, corpulence.
 Κορμαράκι, V. Κορμάκι.
 Κορμαράς, adj. qui a beaucoup
 de corpulence.
 Κορμαριά, ή, un gros corps.
 Κορμαροσύνη, ή, corpulence.
 Κορμί, τό, corps. r. κορμός.
 Κορμικά, adv. corporellement.
 Κορμικός, ή, όν, corporel.
 Κορμιάζω, s'engourdir; pares-
 ser.
 Κορμιάσις, ή* κορμιάσμα, τό,
 engourdissement; paresse.
 Κορμός, ό, tronc d'arbre. gr. anc.
 || Poussin.
 Κορμοστάσι, τό* κορμοστασία, ή,
 corpulence; taille.
 Κορμοῦλα, ή, souche de vigne.
 Κορμιακίζω, V. Κοιμακτιζω.
 Κορμιακτός, V. Κοιμακτός.
 Κορδοθάμι, ό, alouette. gr. anc.

Κόρυζα, V. Κόριζα.
 Κορυφαίος, ὁ, chef, coryphée.
 Κορυφή, ἡ, cime, sommet.
 Κορυφή, ἡ, p. κορυφή, m. sign.
 Κορυφή γάλακτος, crème.
 Κορυφικός, ἡ, ὄν, sinueux, pour
 κολπικός. r. κόλπος.
 Κορυφοβούνια, τά, crêtes de mon-
 tagnes. r. κορυφή, βουνός.
 Κόρυφος, V. Κόλπος.
 Κορυφοῦλα, ἡ, petit sommet. r.
 κορυφή.
 Κορώνη, ἡ, couronne.
 Κορωνάριον, couronner. r. lat. co-
 ronare, de κορώνη, couronne.
 Κορωνιάζω, m. sign.
 Κορωνιάσμινα, τό, couronnement.
 Κορωνίς, ἡ, fin. gr. anc.
 Κόρυξ et κοσάριον, ἡ, faux.
 Κοσάριοι, οἱ, Cosaques, troupes
 russes.
 Κοσάριον, V. Εἰκοσάριον, Εἰκοσάρια.
 Κοσάριον, ἡ, κοσί, τό, galop. r. or.
 Κοσέω, etc., V. Κοσίζω.
 Κοσιά, ἡ, faux, instrument.
 Κοσίζω, faucher. r. κόσσω, εὐλ.
 p. κόπτω, couper.
 Κόσισμα, τό, fauchage.
 Κοσιστής, ὁ, faucheur.
 Κοσκηναῖος, ὁ, marchand ou fa-
 brikant de cribles.

Κοσκηναῖος, cribler. gr. anc.
 Κοσκήνισμα, τό, l'action de cri-
 bler.
 Κοσκημιστής, ὁ, cribleur; fém.
 ἡ κοσκημιστριά.
 Κοσκημιστικόν, τό, ce qu'on paye
 au cribleur.
 Κοσκηνοκύριος, ὁ, cercle du cri-
 ble. r. κόσκηνον, γῦρος.
 Κόσκηνον, τό, crible. gr. anc.
 Ἐκαμε τὸ κορμί του ἕνα κόσκη-
 νον, il lui a tout criblé le corps.
 Κόσμημα, τό, parure, ornement.
 Κοσμημένος, η, ον, paré.
 Κοσμικός, ἡ, ὄν, mondain. || Sé-
 culier.
 Κοσμικῶς, adv. mondainement.
 Κόσμιος, ἰα, ον, modeste.
 Κοσμιότης, ἡ, modestie.
 Κοσμίως, adv. modestement.
 Κοσμοκράτης, ὁ, maître du
 monde. r. κόσμος, ἀθέτης.
 Κοσμογονία, ἡ, cosmogonie.
 Κοσμογραφία, ἡ, cosmographie.
 Κοσμογραφικός, adj. cosmogra-
 phique.
 Κοσμογράφω, décrire l'univers.
 Κοσμοκρατῶ, gouverner le mon-
 de.
 Κοσμοκράτωρ, ὁ, maître du
 monde. gr. anc.

Κοσμοκρατορία, ἡ, gouvernement du monde.

Κοσμολογία, ἡ, cosmologie.

Κοσμολογικός, *adj.* cosmologique.

Κοσμοπλάστης, ὁ, le créateur du monde. gr. anc.

Κοσμοποιΐα, ἡ, création du monde. gr. anc.

Κοσμοπολίτης, ὁ, cosmopolite.

Κόσμος, ὁ, le monde. Εἶναι πολὺς κόσμος, il y a bien du monde.

Κοσμόφιλος, *adj.* qui aime le monde. r. κόσμος, φίλος.

Κόσσυρον, τό, p. ex. : τὸ κόσσυρον τοῦ ἀμαξιοῦ, bateau ou caisse de la voiture.

Κόσσυρος, V. Κόττιρας.

Κοττίζω, coûter. r. it.

Κοτῶνα, V. Κοττιῶνα.

Κόττα, ἡ, poule. r. κοττός, coq (V. Hétych. au mot Προκόττα).

Κοττάκι, τό, queue de fruits; tige de fleurs.

Κόττι, τό, petit os; au plur. les osselets, *jeu.* Τὸ κόττι τοῦ ποδαριοῦ, l'astragale.

Κοττιπίδα, ἡ, teigne, *maladie.*

Κοττιπιδιασμένος, π, εν, teigneux.

Κόττιρας et κόττιρος, ὁ, merle, oiseau. r. κόττιρος.

Κοττιῶνα, ἡ, poupée, marionnette.

Κοττιοῦλι, τό, poulet. V. Κόττα.

Κόττα, etc., V. Κόττα.

Κοτῶ, oser. r. κότος.

Κουάρτο, τό, quart-d'heure.

Κουβάλημα, τό, transport, roulage. Ἄλογον διὰ κουβάλημα, cheval de trait.

Κουβαλητής, ὁ, celui qui transporte, roulier; fém. ἡ κουβαλήτρα.

Κουβαλιζῶ et κουβαλῶ, transporter. Κουβαλῶ με ἀμαξίε, voiturier, charier. Κουβαλοῦμαι εἰς ἄλλο κονάκι, déménager. (Κουβαλεύω est expliqué par Suidas μεταφέρω τὰ ἀλλότρια μισθοῦ.)

Κουβάρι, τό, peloton. Ἐνα κουβάρι νῆμα, un peloton de fil. Ἐνα κουβάρι χιόνι, un flocon de neige.

Κουβαριάζω, pelotonner; au passif, se blottir. || Se mettre en grumeaux, se grumeler.

Κουβαριασμα, τό, l'action de pelotonner.

Κουβαριαστιά, *adv.* en peloton.

Κουβαριαστής, ὁ, celui qui fait

des pelotons; fém. ἡ κουδραχιά-
στρα.

Κουδραχιαστός, ἡ, ὄν, pelotonné.

|| Engrumelé.

Κουδραχίστρα, ἡ, mille-pieds,
i. secte.

Κουδραχώνομι, V. Κουδραχιάζω.

Κουθάς, ὁ, seau.

Κουθέλι, τό, essaim.

Κουθέντα, ἡ, conversation.

Κουθεντιάζω, discourir, con-
verser. r. lat. convenire.

Κουθέντισμα, τό, conversation.

Κουθούλειον, τό, dôme, cou-
pole.

Κουθουάκι, τό, clochette.

Κουθούνη, τό, sonnette, grelot;
cloche. Κουθούνη τῆς πόρτας,
battant de porte. r. κώθων.

Κουθουνίζω, sonner. || Tinter.

Κουθούτισμα, τό, sonnerie, tin-
tement.

Κουθουμιστής, ὁ, sonneur.

Κουθουμιστόν, τό, croix ou pile.

Ήαίζω τὸ κουθουμιστόν, jouer à
croix ou pile.

Κουζουλιά, adv. follement.

Κουζουλιάδα, ἡ, sottise; folie.

- Κουζουλαινόμεναι, être fou.

Κουζουλός, ἡ, ὄν, fou; sot.

Κουκί et κουκί, τό, fève.

Κουκκος, ὁ, coucou; hibou.

Κούκλα, V. Κοτζούνα.

Κουκλί, τό, coiffe de femme.

Κουκλουκίζω, faire glouglou.

Κουκλούκισμα, τό, le glouglou.

Κούκλωμα, V. Κουκούλωμα.

Κουκλώνω, V. Κουκουλώνω.

Κουκού, τό, œuf. r. it. cucco.

Κουκουθάριχ et κουκουθάριχ, ἡ,
chat-huant, oiseau.

Κουκουθακίζω, gémir *comme le*
coucou. r. lat. vagire.

Κουκουθάκισμα, τό, gémissé-
ment.

Κουκουθακιστά, adv. en gémissé-
sant.

Κουκουσιά, ἡ, peuplier, *arbre*;

Κουκουθερός, *adj.* grumeleux.

Κουκούδι et κούκουδον, τό,
noyau; pepin. || Pustule, bou-
ton. r. κουκκίδιον, de κούκκος.

Κουκουδιάζω, avoir des bou-
tons.

Κουκουδιάρης, ὁ, qui a des bou-
tons.

Κουκούλα, ἡ, capuchon; froc.

Κουκούλι, τό, bonnet, capu-
chon. Κουκούλι τοῦ μεταξιοῦ,
cocon de soie. r. lat. cucullus.

Κουκούλωμα, τό, affublement.

Κουκουλώνω, affubler; couvrir

d'un capuchon; *au pass.* s'en-capuchonner.

Κουκουλωτόν, τό, cape.

Κουκουμάρα, ἡ, fraise, *fruit*.

Κουκουμαριά, ἡ, fraisier,

Κουκουμάρα, ἡ, pomme de pin.

Κουκουλάρι, τό, pignon.

Κουκουμαριά, ἡ, pin, *arbre*.

Κουκουρίζω, chanter, *en parlant du coucou*.

Κουκουροσκιζώ, chanter, *en parlant du coq* (onomatopée).

Κουκουτζι, τό, noyau. || Pepin.

Κουκουτζωτός, ἡ, ὄν, qui a un noyau. Κράμβη κουκουτζωτή, chou pommé. V. Κουκούδι.

Κουκάλω, estropier. || Être estropié. r. κώλος, boiteux.

Κουλαμιστικός, *adj.* qui a servi, d'occasion, de hazard. r. or.

Κούλας, ὁ, cheval tigré.

Κούλι, V. Κουλούκι.

Κουλός, ἡ, ὄν, estropié.

Κουλουκάκι, dim. de κουλούκι.

Κουλούκι, τό, petit chien. r. σκυλάκιον.

Κουλουκιά, ἡ, portée d'une chienne.

Κουλούρα, ἡ, sorte de galette.

Κουλουράκι, τό, petit gateau.

Κουλούρι, τό, gimblette, cro-

quet. || Rouleau. Ένα κουλούρι τυρί, une forme de fromage.

Κουλουριάζω, rouler, tortiller.

Κουλουρισμα, τό, tortillement.

Κουλουρώω, V. Κουλουριάζω.

Κουμάρι, V. Κούμαρου. || Pot à l'eau.

Κουμαριά, ἡ, arbousier, *arbre*. gr. anc. κόμαρος.

Κούμαρου, τό, arboise, *fruit*.

Κουμάς, ὁ, κουμάσιον, τό, juchoir.

Κουμάσι, τό, étoffe.

Κουμέθια, V. Κωμηθία.

Κουμέρι, τό, droit, impôt. || Douane. r. lat. commercium.

Κουμερικήσος, ὁ, percepteur, douanier.

Κουμερικήσος, η, ον, imposé, qui paie des droits.

Κουμί et κουμίδι, V. Κόμι.

Κουμισάρος, ὁ, commissaire.

Κουμισισάρος, ὁ, commissionnaire. r. it.

Κουμπά, ἡ, voile pour couvrir.

Κουμπάρα, ἡ, commère.

Κουμπαριά, ἡ, compérage.

Κουμπαριάζω, être compère.

Κουμπάρισμα, τό, compérage.

Κουμπάρος, ὁ, compère. r. it.

Κουμπές, ὁ, dôme, coupole.

Κουμπί, etc., V. Κομπί.
 Κουμπούζι, τό, téorbe.
 Κουμπούρι, τό, carquois.
 Κουνάδι, V. Κουνέλι.
 Κουνελάκι, τό, lapereau.
 Κουνέλι, τό, lapin. r. κουνιούλος.
 Κούνημα, V. Κούνισμα.
 Κούνια, ή, berceau. || Balançoire.
 Κουνιάτα, ή, belle-sœur.
 Κουνιάτος, ό, beau-frère.
 Κούνισμα, τό, mouvement, agitation. || Balancement.
 Κουνισμένος, η, ον, V. Κουνῶ.
 Κουνιστά, adv. en branle.
 Κουνιστής, ό, celui qui remue, qui balance, qui berce.
 Κούνισουλας, etc., V. Κόνιστος.
 Κουνούπι, τό, cousin. r. κώνωψ.
 Κουνουπίδι, τό, chou-fleur.
 Κουνουπιδόσπορος, ό, graine de chou-fleur. r. σπορά.
 Κουντιζώ, V. Κουντῶ.
 Κούντισμα et κούντημα, τό, l'action de pousser ou repousser.
 Κουντούρα, ή, pantoufle.
 Κούντηγμα, τό, et κουντρῶ, V. Κούντημα, Κουντῶ.
 Κουντῶ, pousser, repousser. r. κόντως (κόντη ὠθῶ. Odyss. I.).
 Κουνῶ, secouer. || Balancer, bercer. r. cunæ ou κινέω.

Κούπα, ή, tasse, coupe; au pl. κούπαις, αι, cœurs aux cartes.
 r. κύβητα, tasse; Hésychius.
 Κουπηλάτης, ό, rameur.
 Κουπί, τό, rame. r. κῶπη.
 Κουπέξυλον, τό, bois des rames.
 Κουπολατιά, ή, mouvement des rames. r. ἐλασία, d'ἐλαύνω.
 Κουπολατῶ, ramer, voguer.
 Κουρά, ή, tonsure. gr. anc.
 Κουράδι, τό, excrément. r. σκῶρ.
 Κουράτζα, ή, cuirasse. r. it.
 Κουράζω, fatiguer.
 Κουράλι. V. Κοράλι.
 Κουραμαῶς, ό, écot.
 Κουρασάνι, τό. V. Κορασάνι.
 Κούρασις, ή, κούρασμα, τό, lassitude, fatigue.
 Κουρασμένα, adv. faiblement, mollement.
 Κουραστής, ό, celui qui lasse.
 Κουραστικός, ή, όν, fatigant.
 Κουρβανῶς, ό, bourse commune de religieux. r. lat. corbona.
 Κούρβα et κούρβη, ή, arçon. || Fille publique.
 Κουρβουλιάζω, devenir roide, être perclus.
 Κουρβούλιασμα, τό, état d'un membre perclus.
 Κούρβουλον, τό, cep de vigne.

Κούρδουβάλα, ἡ, culbute ; chûte
en roulant.

Κουρδουθαλῶ, faire la culbute ;
tomber en roulant.

Κουρδουθάκι. V. Κορδοθάκι.

Κουρέας, ὁ, barbier, de κουρεύς.

Κουρέλι, τό, chiffon, haillon.

Κουρελιάζω, déchirer.

Κουρεμένη, ἡ, femmelette.

Κούρευμα, τό· κούρευσις, ἡ, tonte ;
tonsure. r. κουρεύω.

Κουρευταργαστήρι, τό, boutique
de barbier. r. ἐργαστήριον.

Κουρευτής, ὁ, tondeur ; fem.,
ἡ κουρεύτρα.

Κουρεύω, tondre. || Écourter. ||
Décimer.

Κοῦρα, ἡ, dinde.

Κοῦράκος, κούρακος et κοῦρος,
ὁ, dindon.

Κουρέλλα. V. Κοικέλλα.

Κουρκούτι, τό, bouillie ; panade.

Κουρμάδι, etc. V. Χουρμάδι.

Κουρμπούζι, τό, téorbe.

Κουρούνα, ἡ, corneille, oiseau.

Κουρούπα, ἡ· κουρούπι, τό, pot
à fleur.

Κουρήρος et κουριέρης, ὁ, cou-
rier, r. it. ou fr.

Κουρσάρης et κουρσάρος, ὁ, cor-
saire.

Κουρσαρικός, ἡ, ὄν, de corsaire.

Κούρσευμα, τό, pillage, ravage.

Κουρσευτής, pillleur.

Κουρσεύω, piller, saccager. r.

lat. cursus, course sur le ter-
ritoire ennemi.

Κοῦρσον, τό, cours de la mon-
naie, etc. || Butin.

Κουρτάλωμα, τό, l'action de
frapper à la porte.

Κουρταλῶ, frapper à la porté.
r. κρότος.

Κούρτη, ἡ, cour. r. it.

Κουρτιζάνος, ὁ, courtisan.

Κουσκούνι, τό, p. ex. : κουσκούνι
τῆς σέλλας, croupière ; et τοῦ

βουτζισῶ, bondon.

Κοῦσπος, ὁ, entraves. r. lat.
compes.

Κουσσούρι, τό, reste, résidu.

Κουτάδι, τό, chienne qui a des
petits ; petit d'un animal. ||

Badaud ; au pl. portée.

Κουτάκι, τό, petite boîte.

Κουτάλα, ἡ, cuiller à pot.

Κουτάλαρας, ὁ, grillon ; saute-
relle.

Κουτάλι, τό, cuiller.

Κουταλιά, ἡ, cuillerée.

Κουταλίζω, peigner le lin, etc.

Κουτάλισμα, τό, peignage.

Κουταλιστής, ὁ, peigneur de lin.

Κουτελάτος, η, ον, qui a uu front large.

Κουτελίξω, heurter de front.

Κουτελισμα, τό, coup de front.

Κουτελιστά, adv. en heurtant de front.

Κούτελου, τό, front. r. κόπτη.

Κουτζά, adv. en boitant.

Κούτζα, κουτζάγρα, V Κούτζαμα.

Κουτζάνω, boiter. clocher.

Κούτζαμα, τό· κουτζαμάρα, ἡ, claudication.

Κουτζόγλωσπος, η, ον, bègue.

Κουτζοδόντης, adj. brèche-dent. r. ὀδούς, gén. ὀδόντος.

Κουτζοκεφαλίξω, décapiter.

Κουτζοκεφάλισμα, τό, décapitation.

Κουτζομάγκος. adj. qui a des manches courtes.

Κουτζομούτης, adj. camus, camard. r. μύτις, narine.

Κουτζομυτίξω, couper le nez. || Émousser. || Mortifier.

Κουτζομυτώ, m. sign. κουτζομυτώ τὸ κερὶ, moucher la chandelle.

Κουτζοπανθριά, ἡ, mariage qui cloche; mauvais mariage.

Κουτζοποδορόχειρος, ὁ, cul-de-jatte. r. ποδάριον, χεῖρ.

Κουτζουκέλα, ἡ, sornettes.

Κουτζουλιά, ἡ, fiente.

Κουτζός, ἡ, ὄν, boiteux.

Κουτζουλίξω, fienter.

Κουτζουλισμα, τό, l'action de fienter.

Κουτζουλισμένος, η, ον, sale de fiente.

Κουτζούνα, ἡ, poupée.

Κουτζουπιά, ἡ, caroubier, arbre.

Κούτζουπον, τό, caroube, fruit.

Κουτζουράϊξω, tronquer, mutiler.

Κούτζουρον, τό, souche, tronc; cep de vigne. || Billot. || Ceps, entraves. || Homme stupide.

Κουτζοχέρας, adj. manchot.

Κουτί, τό, boîte. r. κυτίς.

Κούτικας, ὁ, la nuque. r. κόπτη.

Κούτλος, adj. cornu, qui frappe des cornes. r. κυρίτσλος.

Κουτούλημα et κουτούλισμα, τό, attaque ou combat à coups de cornes.

Κουτουλημένος, η, ον, qui à reçu des coups de cornes.

Κουτουλιά, ἡ, coup de corne.

Κουτουλιάρας, adj. qui frappe de ses cornes. r. κυρίτσλος.

Κουτουλώ, frapper de la corne.

Κουτουριά, ἡ κουτούρισμα, τό, action irréfléchie.

Κουτουριάρης, *adj.* qui agit sans réflexion.

Κουτουροῦ, *adv.* au hasard.

Κουτουρωῶ, agir sans réflexion. ||

Acheter au hasard ou au sort.

Κουτρούλης, *adj.* chauve. || Misérable; *fém.* κουτρούλα.

Κουττί, *V.* Κουτί.

Κουρά, *adv.* sourdement.

Κουράγχο et κουράδα, ἡ, surdité.

Κουραίνω, rendre sourd, assourdir; étourdir. *r.* κωφός.

Κουράλα, ἡ, creux; cavité.

Κουραλᾶς, *adj.* sourdaud.

Κούραμα, τό, surdité; étourdissement causé par le bruit.

Κουραμάρα, ἡ, κουραμός, ὁ, surdité. *gr. anc.* κώρωμα.

Κουραράκι, τό, coffret.

Κουράρι, τό, squelette.

Κούραρον, τό, coffre. *r.* κόφινος.

Κουρέτα, τά, dragées; bonbons. *r. it.* confetti.

Κούφιος, *adj.* creux, vide.

Κουφόθρασμα, τό, étouffement causé par la chaleur.

Κουφοδότης, *adj.* qui a les dents gâtées; *fém.* κουφοδόντα.

Κουφοδοντικά, ἡ, dents gâtées.

Κουφοθρόμι, τό, sinus ou enfoncement dans une plaie.

Κουφοθρομίζω, caver ou former un sinus. *r.* κωφός, θρόμιος.

Κουφοκλάνης et κουφοκλαυιάρης, ὁ, vasseur.

Κουφοκλάνω, vesser. *r.* κωφός, κλάζω.

Κουφοκλασμα, τό, l'action de vesser.

Κουφοξύλια, ἡ, sureau, arbuste. *r.* κοῦφος, léger, vide, et ξύλον, bois.

Κουφόπους, ὁ, douleur sourde.

Κουφοπορδή, ἡ, vesse.

Κουφός, ἡ, ὄν, sourd. *r.* κωφός.

Κουφούτζικος, η, ου, qui a l'oreille dure.

Κουφότης, ἡ, surdité.

Κουφωτός, ἡ, ὄν, creux, vide.

Κόφα, ἡ, corbeille.

Κοφιάκι, τό, petit panier.

Κοφίσι, τό, panier. *r.* κόφινος.

Κοφτά, *adv.* du tranchant. || Par parcelles. *r.* κόπτω, couper.

Κοφτερά, *adv.* d'une manière tranchante.

Κοφτερόν, τό, fil, tranchant.

Κοφτερός, ἡ, ὄν, tranchant, coupant.

Κοφτός, ἡ, ὄν, coupé, tranché.

Κόπτω, couper, tailler, trancher. r. κόπτω.

Κόχη, V. Κώχη.

Κοχλάζω, bouillonner.

Κόχλασμα, τό, bouillonnement.

Κοχλίαις, ό (gr. anc.), et κοχλίος, escargot, limaçon.

Κοψιά, ή, taillade, coupure.

Κόψιμον, τό, m. sign. κόψιμον δάτους, coupe de bois.

Κόψις, ή, m. sign. || Le tranchant, le fil. || Boucle de souliers. || Facette de diamants. Η κόψις τοῦ βιβλίου, la tranche du livre.

Κόψου, pl. κοπήτε, aor. impér. pass. de κόπτω.

Κραγμένος, η, ου, appelé.

Κράζω, appeler, invoquer; crier. gr. anc.

Κραιπάλη, ή, crapule. || Ivresse. gr. anc.

Κραιπαλώ, vivre crapuleusement. || S'ennivrer.

Κράκτης, ό, celui qui appelle. V. Κράζω. || Avocat; fém. ή κράκτρια. r. κράζω.

Κράμβη, ή (gr. anc.), et κραμπι, τό, chou, légume.

Κρανάτι, τό, grenat. r. it.

Κρανιά, ή, cornouiller. gr. anc.

Κρανίον, τό, crâne. gr. anc.

Κράνον, τό, cornouille, fruit.

Κραξής, ό, crieur public qui, dans des villes grecques, frappe aux portes en criant καιρός είναι δια την εκκλησίαν (c'est le κήρυξ des anciens).

Κραξιμον, τό, appel. r. κράζω.

Κρατάκι, τό, petit vin.

Κρατᾶς, ό, marchand de vin. || Buteur.

Κρασερός, ή, όν, vineux.

Κρασι, τό, vin. Κρασι από τρεῖς χρόνους, vin de trois feuilles.

Κρασι κομμένον, vin tourné.

Κρασι νερωμένον, vin baptisé. r. κραῖσις, de κεράνυμι.

Κρασίζω, sentir le vin.

Κραῖσις, ή, tempérament, complexion. gr. anc.

Κράσμα, τό, cri, appel; exhortation. r. κράζω.

Κρασοθάγγενον et κρασοθάγγελον, τό, tonneau, baril.

Κρασογυάλι, τό, verre; bouteille. r. κραῖσις, ὕαλις.

Κρασοδοχείον, τό, cellier. || Cave. r. δοχείον, de δεχομαι.

Κρατολάγηνον, τό, pot à vin, broc. r. lagena.

Κρασιλάδον, τό, vin mêlé avec de l'huile. r. ἐλάδιον.

Κρασολάϊνον, V. Κρασολάχηνον.
 Κρασομαχαζί, τό, cave.
 Κρασομέλι, τό, vin mêlé avec
 du miel.
 Κρασόνερον, τό, vin trempé.
 Κρασοπατέρας, ό, biberon.
 Κρασοπίνας, ό, buveur.
 Κρασοπότηρον, τό, verre à boi-
 re. r. ποτήριον.
 Κρασοπότης, ό, biberon.
 Κρασοποτίζω, verser du vin.
 Κρασοπωλείον, τό, cabaret.
 Κρασοπώλης et κρασοπωλητής, ό,
 marchand de vin.
 Κρασοπωλώ, vendre du vin.
 Κραστότοπος, ό, vignoble.
 Κραστόψωμον, τό, soupe au vin.
 Κράσπεδον, τό, crépine, frange.
 Κρασπεδωτός, ή, όν, bordé, fran-
 gé. r. κράσπεδον.
 Κράσωμα, τό, mélange de vin
 avec autre chose. r. κρᾶσις.
 Κρατώνω, mêler avec du vin.
 Κράταγος, ό, alizier, arbre.
 Κραταίωμα, τό, corroboration.
 Κρατάκι, τό, morceau de viau-
 de. r. κρᾶς, p. κρέας.
 Κράτημα, τό, l'action de tenir.
 || Tenue, t. de musique; durée.
 Κράτημα τῶν μελῶν, eugou-
 dissement des membres.

Κρατημένος, η, ου, part. tenu.
 || Obligé. || Perclus.
 Κρατήρο, ό, cratère. gr. anc.
 Κρατητήρα, ή, pierre angulaire.
 Κρατητής, ό, celui qui tient.
 Κρατιετής, ό, possesseur.
 Κρατιούμαι, V. Κρατώ.
 Κράτιστος, η, ου, superl. hell.
 très-puissant.
 Κράτος, τό, puissance. gr. anc.
 Κρατοφαγία, ή, usage de la vian-
 de. gr. anc. κρεοφαγία.
 Κρατοφάγος, adj. carnivore.
 Κρατώ, tenir; retenir; entrete-
 nir. || Durer. Σε κρατῶ διὰ ἀξι-
 τίμητον ἄνθρωπον, je vous crois
 un homme estimable; au pass.
 κρατιούμαι, se tenir; être te-
 nu; devoir. || Se roidir, être
 perclus. Δὲν ἤμπορῶ νὰ κρατή-
 σω νὰ μὴ, je ne puis m'empê-
 cher de.
 Κραυγάζω, crier. gr. anc.
 Κραύγασις, ή, clameur. || Criée
 ou vente par jugement.
 Κραύγασμα, τό, vocifération.
 Κραυγή, ή, cri, clameur.
 Κράχτης, ό, celui qui appelle
 en criant. V. Κράξις.
 Κρέας, τό, chair; viande. gr.
 anc. Κρέας βραστόν, le bouilli.

Κρεπένιος, *adj.* de chair; de viande.

Κρεατόπιπτα, *ή*, tourte à la viande.

Κρεατζάκι, *V.* Κρατάκι.

Κρεατοφάγης, *adj.* mangeur de viande. *gr. anc.* κρεωφάγος.

Κρεατοφαγία, *V.* Κρατοφαγία. || jour gras.

Κρεατώδης, *adj.* de chair; de viande. || Charnu. *r.* κρέας.

Κρεθατάκι, *τό*, conchette.

Κρεθαταριά, *ή*, échaffaud. || Treillis.

Κρεθάτι et κρεθθάτι, *τό*, lit. Στρώω *ή* ξεστρώνω *τό* κρεθθάτι, faire ou défaire le lit. *r.* κράδατος.

Κρεθατοσάνιδον, *τό*, bois de lit.

Κρεθατοστρώσι, *τό*, lit complet.

Κρέμωμαι, pendre; dépendre.

Κρέμαται *ή* ζωή μου από αυτό, ma vie en dépend. *V.* Κρεμνώ.

Κρέμασις, *ή* κρέμασμα, *τό*, l'action de pendre, d'attacher à.

|| Pendaïson. *r.* κρεμάω.

Κρεμασμένος, *η, ον, part.* pendu.

Κρεμασταριά, *ή*, potence, gilet.

Κρεμαστῆρι, *τό*, croc, crochet.

Κρεμαστής, *ὁ*, celui qui accroche à, || Celui qui pend.

Κρεμαστής, *ή, ὄν*, qu'on peut pendre.

Κρεμάστρα, *ή*, *fém.* de κρεμαστής. || Crémaillère. || *V.* Κρεμασταριά.

Κρεμέζι, *τό*, kernès ou graine d'écarlate. *r. lat.* kermes.

Κρεμεζί et κρεμεζικός, *adj.* d'un beau rouge cramoisi.

Κρεμνίζω, *V.* Κρημνίζω.

Κρεμνός, *ὁ*, précipice.

Κρεμνώ et κρεμῶ, pendre, attacher, accrocher. Εκρεμάσθη διὰ χειρὸς τοῦ θεοῦ, il a été pendu par la main du bourreau. Η ζωή του κρέμεται από ένα ῥάμα, sa vie ne tient qu'à un fil. Αὐτὸς δὲν κρέμεται από τινα, il ne dépend de personne. *gr. anc.* κρεμάω.

Κρεμμύδι, *V.* Κρομμύδι.

Κρένω, discourir, converser.

Κρέντζα, *ή*, crédit. Δίδω κρέντζα, donner à crédit. *r. it.*

Κρεντήρι et κρενοντήρι, *V.* Κρουνοτήρι.

Κρέστα, *ή*, crête. || Cimier. *r. lat.*

Κρεωπωλείον, *τό*, boucherie.

Κρεωπώλης, *ὁ*, boucher.

Κρεωφάγης et κρεωφάγος, *ὁ*, mangeur de viande; carnivore.

Κρεωφαγία, V. Κρατοφαγία. ||
 Jour gras.
 Κρεωφαγῶ, faire gras.
 Κρεωφαγώσιμος, *adj.* p. ex. : ἡ-
 μέριμνα κρεωφαγώσιμοι, jours où
 l'on fait gras. Κρεωφαγώσιμα
 φαγητά, ce qu'on mange en
 gras. r. κρέας, viande, et φάγω.
 Κρημνίζω, précipiter. *gr. anc.* ||
 Démolir.
 Κρημνισμα, τό, démolition.
 Κρημνός, ό, précipice. *gr. anc.*
 Κρημνότοπος, ό, précipice, lieu
 escarpé.
 Κρητέρα, ἡ, tamis, bluteau.
 Κρήταμον, τό, bacile, *plante.*
 Κριαράκι, τό, jeune mouton.
 Κριάρι, τό, bélier, mouton. r.
 κριάς.
 Κριαρίτιος, *adj.* de mouton.
 Κριθαράκι, τό, orgelet ou petite
 tumeur aux yeux.
 Κριθαρένιος, *adj.* d'orge.
 Κριθάρι, τό, orge. || Orgelet ou
 crithe, *petite tumeur aux pau-*
rières. Κριθάρι ξεφλουδισμένον,
 orge mondé. r. κριθή.
 Κριθαρόνερον, τό, eau d'orge,
 orgeat. r. κριθή. V. Νερόν.
 Κριθαρόψωμον, τό, pain d'orge.
 Κριθόνερο, V. Κριθαρόνερον.

Κριθόψωμο, V. Κριθαρόψωμον.
 Κρικέλλα, ἡ, boucle. || Chaînon.
 Κρικέλι, τό, anneau. r. κίρκος.
 Κρικέλλα, V. Κρικέλα.
 Κρίκος, ό, boucle. || Anneau. r.
 κίρκος.
 Κρικωτός, *adj.* armillaire.
 Κρίμα, τό, délit, faute; péché.
 Τὸ κρίμα εἶναι ἐδικόν μου, c'est
 ma faute. Ὡ τί κρίμα! oh! quel
 dommage! Κρίμα εἰς τὸν κόπον
 μου, je perds mes soins. Κρί-
 μα 'ς τοὺς λαίμοὺς σας, malheur
 à vos têtes! r. lat. crimen.
 Κριματάκι, τό, péché véniel.
 Κριματισμένα, *adv.* en pécheur.
 Κριματισμένος, η, ου, chargé
 de péchés. r. lat. crimen.
 Κριμένος, η, ου, *part.* jugé.
 Κρινόλαδον, τό, huile de lis.
 Κρίνον, τό, κρίνος, ό, lis. *gr. anc.*
 Κρινότοπος, ό, plantation de lis.
 Κρίνω, *juger.* || Critiquer.
 Κριτόπουλον, τό, petit bélier, ou
 mouton. r. κριάς, πώλος.
 Κριάς, ό, bélier, mouton.
 Κρισάρα, V. Κρητέρα.
 Κρίσιμον, τό, procès.
 Κρίσιμος, η, ου, critique.
 Κρίσις, ἡ, jugement; procès. ||
 Crise. *gr. anc.*

- Κρισολόγημα, τό, cause, procès. r. κρίσις, λόγος.
 Κρισολόγος, ό, plaideur.
 Κρισολογῶ, plaider.
 Κρισολογῶν, ό, plaideur; fém. ἡ κρισολογοῦσα.
 Κριτζανίζω, croquer.
 Κριτζάνισμα, τό, l'action de croquer. (onomatopée.)
 Κριτήριον, τό, tribunal.
 Κριτής, ό, juge. gr. anc.
 Κριτουργιάζομαι, être en procès; contester. r. ἐργάζομαι.
 Κριτουργιάρης, ό, plaideur.
 Κριτούργιασμα, τό, procès, contestation.
 Κροκίθα, ἡ, et κροκίθια, τά, *houvre de soie*.
 Κροκιδένιος, *adj.* de *houvre*.
 Κροκόδειλος, ό, crocodile.
 Κρόκος, ό, safran. *gr. anc.* || Grain. Ο κρόκος τοῦ αἰγού, le jaune de l'œuf.
 Κρομμυθάκι, τό, ciboule.
 Κρομμύδι, τό, oignon. Μία ἀρμάθια κρομμύδια, botte ou cha-pelet d'oignons. r. κρόμμυον.
 Κρομμυδόζουμον, τό, jus d'oignons. r. ζωμός.
 Κρομμυδοκεφαλή, ἡ, tête d'oignon.

- Κρομμυδόσπορος, ό, graine d'oignons. r. σπορά.
 Κρομμυδότοπος, ό, ognonière ou lieu semé d'oignons.
 Κρομμυδόφυλλον, τό, feuille d'oignon.
 Κρόνος, ό, Saturne. *gr. anc.*
 Κρουτηρι, V. Κρουντηρι.
 Κροσσός, ό, frange. *gr. anc.*
 Κροταλίζω, applaudir. *gr. anc.* || Frapper à une porte.
 Κροτάλισμα, τό, applaudissement.
 Κρόταλον, τό, sonnette.
 Κρότακος, ό, tempe. *gr. anc.*
 Κρότος, ό, applaudissement. || Bruit. *gr. anc.*
 Κροτῶ, applaudir. *gr. anc.*
 Κρούγω, V. Κρούω.
 Κρουκέλα, V. Κρικέλα.
 Κρούξιμον, κρούσιμον et κρούσμα, τό, l'action de frapper.
 Κρουσάρης, V. Κουρσάρης.
 Κρουσεύω, V. Κουρτεύω.
 Κρουσταλλένιος, *adj.* de cristal.
 Κρουστάλλι, τό, cristal. r. κρύσταλλος.
 Κρουσταλλίζω, V. Κρυσταλλώνω.
 Κρούω, frapper, battre. *gr. anc.*
 Κρουταλίζω, etc., V. Κροταλίζω.

Κρυά, *adv.* froidement.
 Κρυάδα, ἡ, le froid. r. κρύος.
 Κρυαθερός, ἡ, ὄν, froid.
 Κρυαδίτζα, ἡ, fraîcheur.
 Κρυαίνω, refroidir. || Avoir froid.
 Κρυβγύτοπος, ὁ, cache. r. κρύπτω.
 Κρύβγω, V. Κρύπτω.
 Κρυερός, *adj.* froid.
 Κρυμμένος, η, ου, *part.* caché.
 Κρύουδρουσούλα, ἡ, source fraîche.
 Κρυολόγημα, τό, refroidissement, rhume.
 Κρυολογημένος, η, ου, enrhumé.
 Κρυολογῶ, s'enrhumer.
 Κρύον, τό, froid. r. κρύος, τό.
 Κρυοντήρι, τό, vase de terre. r. κρύος.
 Κρυούτζικα, *adv.* un peu froidement.
 Κρυούτζικος, η, ου, un peu froid.
 Κρύος, ὁ, le froid. r. τὸ κρύος.
 Κρύος, α, ου, froid.
 Κρύότης, ἡ, froid, froideur.
 Κρυπτοντάς, ὁ, cabinet, bou-
 doir. r. κρύπτω. V. Ὀυτάς.
 Κρύπτης, ὁ, celui qui cache.
 Κρυπτός, ἡ, ὄν, caché. || Qu'on
 peut cacher.
 Κρύπτρα, ἡ, V. Κρυπτών.
 Κρύπτω, cacher. gr. anc.
 Κρυπτών, ὁ, cache, cachette.

Κρυσταλλοσειθής, *adj.* semblable
 au cristal. gr. anc.
 Κρυσταλλένιος, *adj.* de cristal.
 Κρύσταλλον, τό, cristal.
 Κρυσταλλόπετρα, ἡ, cristal de
 roche. r. κρύσταλλος, πέτρα.
 Κρυστάλλωμα, τό, cristallisa-
 tion.
 Κρυσταλλώνω, cristalliser, de
 κρυσταλλῶ.
 Κρυψά, *adv.* en cachette. gr. anc.
 Κρύψιον, τό, le secret.
 Κρύψιος, *adj.* occulte, secret.
 Κρυφογεῶ, rire sous cape.
 Κρυφοδίδω, donner en cachette.
 Κρυφοδουλεύω, travailler en se-
 cret. r. κρύψιος, δουλεύω.
 Κρυφοκάμνω, faire en cachette.
 Κρυφοκοίταγμα, τό, l'action de
 lorgner du coin de l'œil.
 Κρυφοκοιτάζω, et mieux κρυφο-
 κυττάζω, lorgner, regarder à
 la dérobée. V. Κοιτάζω.
 Κρυφομίλημα, τό, chuchoterie.
 Κρυφομιλητής, ὁ, chuchoteur.
 Κρυφομιλῶ, chuchotter.
 Κρυφοπόρτα, ἡ, porte secrète.
 Κρυφοπαρμένος, η, ου, *part.*
 pris à la dérobée.
 Κρυφοπάροσιμον, τό, l'action de
 prendre en secret.

Κρυφοπέρινω, et mieux κρυφο-
παίρινω, prendre à la dérobée.
Κρυφός, ή, όν, secret, occulte.
Κρυφοτρώγω, manger furtive-
ment.
Κρυφοφάναρον, τό, lanterne sour-
de. r. κρύφιος, φανάριον.
Κρυφοφανερώνω, décèler sous
main. r. φανερώω.
Κρύπτω, etc., V. Κρύπτω.
Κρύψιμον, τό, l'action de cacher.
Κρυψών, ό, cachette.
Κρύωμα, τό, refroidissement.
Κρυώνω, refroidir. || Avoir froid.
Κρώζω, croasser. gr. anc.
Κταπόδι, τό, polype. r. όκτώ,
huit, et πούς, gén. ποδός, pied.
Κτενός, ό, fabricant ou mar-
chand de peignes.
Κτένι, τό, peigne à peigner la
tête. Κτένι Ξαλασσινόν, peigne
de mer, espèce de coquillage.
r. κτείς, gén. κτενός.
Κτενίζω, peigner; coiffer.
Κτένισμα, τό, l'action de pei-
gner.
Κτενοθήκη, ή, trousse à pei-
gnes. r. κτείς, θήκη.
Κτηκιάζω, etsès dér., V. Κτηκιά-
ζω. r. έκτήκω ou έκτικός.
Κτήμα, τό, acquisition; bien.

Κτηνίατρος, ό, vétérinaire.
Κτηνοβάτης, ό, adonné à la bes-
tialité. r. βρατεύω, s'accoupler.
Κτηνοβατεια, ή, bestialité.
Κτήνος, τό, bête. gr. anc.
Κτήριον, τό, bâtiment.
Κτητικός, ή, όν, possessif.
Κτήτωρ, ό, fondateur; construc-
teur.
Κτίζω, bâtir; maçonner. || Fon-
der, créer. gr. anc.
Κτικιάζω, devenir étique.
Κτικιάρης, ό, étique. r. έκτι-
κός, ou έκτήκω.
Κτικιάρικος, ή, ον, relatif à la
phthisie.
Κτικιασις, ή, κτικιασμα, τό,
phthisie, étisie.
Κτίσιμον, τό, maçonnerie, bâ-
tisse. r. κτίζω.
Κτίσις, ή, m. sign. || Création.
Κτίστης, ό, créateur. || Maçon.
Κτιστικός, ή, όν, p. ex. : ή κτι-
στική τέχνη, maçonnerie ou
métier de maçon.
Κτιστός, ή, όν, bâti. || Fondé.
Κτύπημα, τό, coup. gr. anc.
Κτύπησις, ή, retentissement.
Κτυπητερά, adv. avec bruit.
Κτυπητερός, ή, όν, bruyant.
Κτυπητής, ό, celui qui frappe.

Κτύπος, ὁ, coup; bruit.
 Κτυπῶ, frapper, battre. || Faire du bruit. || Se faire du mal, se blesser. Ποῖος κτυπᾷ τὴν πόρτην; qui frappe à la porte? *au pass.* combattre, etc.
 Κυβέρνημα, τό· κυβέρησις, ἡ, gouvernement.
 Κυβερνητής, ὁ, gouverneur.
 Κυβερνητικός, ἡ, ὄν, relatif au gouvernement. gr. anc.
 Κυβερνητός, ἡ, ὄν, qu'on peut gouverner.
 Κυβερνήτρα et κυβερνήτισσα, ἡ, gouvernante.
 Κυβερνῶ, gouverner, administrer; *au pass.* se conduire, etc. Δὲν ἐκυβερνήθη καλὰ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, il ne s'est pas bien conduit dans cette affaire.
 Κύβος, ὁ, cube. || Dé. gr. anc.
 Κυβικός, ἡ, ὄν, cubique.
 Κυθωνάκι, τό, petit coing.
 Κυθωνάτου, τό, cotiguac.
 Κυθῶνι, τό, coing, *fruit.* r. κύθων.
 Κυθωνιά, ἡ, coignassier, *arbre.*
 Κυθωνίου, V. Κυθῶνι. gr. anc.
 Κυκλάμινον, τό, cyclamen, *plante.* gr. anc. κυκλάμινος.

Κυκλικός, ἡ, ὄν, circulaire.
 Κυκλοειδής, *adj.* m. sign. Κυκλοειδής γραμμή, cycloïde.
 Κύκλος, ὁ, cercle. gr. anc.
 Κυκλογύρισμα, τό, l'action de tourner en rond; manège.
 Κυκλοφορία, ἡ, circulation.
 Κυκλοτραπέζοκαθημέναι, οἱ, ceux qui sont assis autour de la table, les convives. r. κύκλος, τράπεζα, καθίζομαι.
 Κύκλω, *adv.* circulairement. || A l'entour. gr. anc.
 Κύκλωμα, τό, l'action d'entourer.
 Κυκλώνω, entourer, de κυκλώω.
 Κύκλωπας et κύκλωψ, ὁ, cyclope.
 Κύκλωσις, ἡ, tour. V. Κύκλωμα.
 Κυκλωφερής, *adj.* circulaire, encyclique.
 Κύκνος, ὁ, cygne. gr. anc.
 Κυλίξω, rouler, tourner.
 Κυλινδροίξω, aplanir avec le cylindre ou rouleau.
 Κυλινδρισμα, τό, usage du cylindre ou rouleau.
 Κύλινδρος, ὁ, cylindre. gr. anc.
 Κύλισις, ἡ· κύλισμα, τό, roulement, roulade. || Tournoiement.
 Κυλισμένος, η, ον, *part.* roulé.
 Κυλιττά, *adv.* en roulant.

- Κυλιστής, ὁ, celui qui fait rouler.
- Κυλιστικός, ἡ, ὄν, facile à rouler, à tourner.
- Κυλίστρα, ἡ, fém. de κυλιστής. || Lieu propre à rouler.
- Κυλίω, rouler. *gr. anc.* Κυλιοῦμαι εἰς τὴν λάσπην, se vautrer dans la boue.
- Κῦμα, τό, flot, vague. *gr. anc.*
- Κυματάκι, τό, petite vague.
- Κυματίζω, agiter les flots *gr. anc.*; ondoyer.
- Κυματίσις, ἡ· κυμάτισμα, τό, ondulation.
- Κυματιστός, ἡ, ὄν, orageux, houleux. *r.* κῦμα, flot.
- Κυματοταραχή, ἡ, le bruit des flots. *r.* κῦμα, ταραχή.
- Κυματοῦμαι, être agité; ondoyer. *gr. anc.*
- Κυματώδης, *adj.* *V.* Κυματιστός.
- Κυμβαλίζω, jouer des cymbales.
- Κυμβαλιστής, ὁ, joueur de cymbales.
- Κύμβαλον, τό, cymbale. *gr. anc.*
- Κύμινος, ὁ, cumin, *herbe.*
- Κυνηγάρης, ὁ, chasseur.
- Κυνηγάρικος, *η, ου*, de chasse.
- Κυνήγημα, τό, chasse; poursuite.
- Κυνηγητός, ἡ, ὄν, qu'on peut chasser.
- Κυνήγι, τό, *chassc.* || Gibier.
- Κυνηγός, ὁ, chasseur. *gr. anc.*
- Κυνηγῶ, chasser; poursuivre.
- Κυνηγῶ τὰς τιμὰς, courir après les honneurs.
- Κυνικός, ἡ, ὄν, de chien. || Cynique. Κυνικὰ ἡμέραι, jours caniculaires.
- Κυνόδοντες, οἱ, dents canines.
- Κυνοκέφαλος, *adj.* qui a une tête de chien. *gr. anc.*
- Κυνόροθον, τό, rose sauvage.
- Κυνόσουρα, ἡ, la petite Ourse, *constellation.* *gr. anc.*
- Κυπρισσένιος, *adj.* de cyprès.
- Κυπάρισσι, τό· κυπάρισσος, ὁ, cyprès, *arbre.*
- Κυπρισσών, ὁ, lieu planté de cyprès.
- Κύρ, ὁ, *V.* Κύριος (*gr. anc.*).
- Κυρά, ἡ, dame, madame.
- Κυράς, ὁ, voiturage.
- Κυρατζῆς, ὁ, voiturier.
- Κυράτζα, ἡ, madame. || Petite maîtresse, gentille maîtresse.
- Κυρατζοῦλα, ἡ, demoiselle.
- Κύρης, ὁ, père; maître.
- Κυρία, ἡ, dame, maîtresse.
- Κυριακάτικος, *η, ου*, *p. ex.* : κυ-

- ριακάτια φορέματα, habits du dimanche. r. κυριακός.
- Κυριακή, ἡ, le dimanche. Ἡ κυριακή τοῦ Θωμᾶ, le dimanche de la quasimodo.
- Κυριακός, ἡ, ὄν, dominical.
- Κυριευμένος, η, ου, dominé.
- Κυριευμός, ὁ· κυρίευσις, ἡ, domination.
- Κυριευτής, ὁ, maître, dominateur.
- Κυριεύω, dominer; se rendre le maître; posséder.
- Κυριολεξία, ἡ, sens propre d'un mot; propriété des termes.
- Κύριον, τό, le propre.
- Κύριος, ὁ, monsieur. || Sire. || Maître. || Le Seigneur.
- Κύριος, *adj.* propre. Ὄνομα κύριου, nom propre. Τά κύρια ἀριθμητικά, les nombres cardinaux.
- Κυριοσημασία, V. Κυριολεξία.
- Κυριότητα, ἡ, domaine, domination, de κυριότης, gr. anc.
- Κύρις, V. Κύρις.
- Κυρίττης, ὁ, dim. de κύριος.
- Κυρίως, *adv.* au propre.
- Κῦρος, τό, validité.
- Κυροῦλα, ἡ, grand'mère.
- Κυρτός, ἡ, ὄν, courbe; voûte.
- Κυρτότης, ἡ, courbure. gr. anc.
- Κύρτωμα, τό, m. sign.
- Κυρτώνω, courber, de κυρτώω.
- Κύρωμα, τό· κύρωσις, ἡ, ratification, confirmation.
- Κυρώνω, ratifier, de κυρόω.
- Κύσμο ου κύσμον, p. κόσμος, accus. de κόσμος, monde.
- Κύσσηρις, ὁ, herbe aux sorciers.
- Κύτρινος, et ses dér., V Κίτρινος, etc. r. κίτριον, citron.
- Κυτρινόχρωμα, V. Κιτρινόχρωμα.
- Κυττάζω, V. κοιτάζω.
- Κύρυνες, οἱ, ridelle. Κύρυν δηλοῖ καὶ θεσμόν ξύλινον Hésych.
- Κωβιός, ὁ, goujon. gr. anc.
- Κώθηξ et κώδικας, ὁ, code; registre. Ὁ ἐμπορικὸς κώθηξ, le code de commerce. r. lat. codex.
- Κωθοῦνι, τό· κώθων, ὁ (gr. anc.), V. Κουθοῦνι.
- Κῶξι, τό, retourne, atout.
- Κωλαρᾶς, ὁ, qui a de grosses fesses; fém. ἡ κωλαροῦ.
- Κῶλι, τό, fesse. r. κῶλον.
- Κωλιά, ἡ, un coup de cul.
- Κώλικας, ὁ, colique. r. κωλικός.
- Κωλιτζίσθα, ἡ, bardane, plante.
- Κωλοκύλισμα, τό, l'action de rouler sur le derrière.
- Κωλοκυλιστά, *adv.* en roulant.

Κωλακυλῶ, rouler sur le derrière. r. κῶλον, κυλίω.

Κωλομέρι, V. Κωλομηῆρι.

Κωλόμηλα, τᾶ, les fesses, fessier. r. κῶλον, et μηρός (λ ρ ρ).

Κωλομηῆρι, τῶ, fesse.

Κωλοπανιζῶ, emmailloter. r. κῶλον, et pannus. || Chiffonner.

Κωλόπανον, τῶ, lange, maillot.

Κῶλος, ὁ, fessier, derrière.

Κωλόσυρμα, τῶ, rampement.

Κωλοσυρμένα, adv. en rampant.

Κωλοσυρνάμενα, τᾶ, les reptiles.

Κωλοσύρω, traîner, ramper. r. κῶλον, σύρω.

Κωλοσύρτης, ὁ, rampant.

Κωλότρυπα, ἡ, l'anus.

Κωλοურάδι, τῶ, croupion, queue. r. κῶλον, οὐρά.

Κωλοτριγυιάζω, donner un coup de pied au cul. r. πτερυγίζω.

Κωλοφωτιά, ἡ, lucciola, insecte lumineux. Δὺτὸς εἶναι ὡσάν τὴν κωλοφωτιάν, πρὸν. il est com-

me la lucciola, c. à. d., il a le feu au derrière. r. κῶλον, φωτιά.

Κωλύω, empêcher. gr. anc.

Κωμικός, adj. comique.

Κωμόπολις, ἡ, gros bourg.

Κωμοῦδιον, ἡ, comédie.

Κωμοῦδοποιός, ὁ, auteur de comédies. gr. anc.

Κωμοῦθός, ὁ, comédien. gr. anc.

Κώνειον, τῶ, cigue. gr. anc.

Κωνικός, ἡ, ὄν, conique.

Κῶνος, ὁ, cône. gr. anc.

Κωνοειθόπιλος, η, ον, qui a un chapeau pointu. r. κῶνος, εἶδος, πῖλος.

Κώνωπας, ὁ, consin, mouche-ron. gr. anc. κώνωψ.

Κωνωπέιον, τῶ, rideau contre les cousins; moustiquaire.

Κώνωψ, ὁ, gr. anc. V. Κώνωπας.

Κωστίζω, coûter. r. it.

Κωρός, etc., V. Κορός, etc.

Κώχη, ἡ, coin. Εἰς τὴν κώχην τῶν ὁδῶν, au coin des rues.

Λ

Α

Α, LAMDA, onzième lettre de l'alphabet, numériquement, avec un signe supérieur (λ'),

ΛΑΒ

signifie 30; et avec un signe au dessous (λ), signifie 30000. Λαξάνω, V. Δαμβάνω.

Ααθέ, aor. impér. de λαμβάνω.
 Ααθή, ή, prise, saisie.
 Ααθίς et λαθίδα, ή, petite cuil-
 ler. r. λαμβάνω, prendre.
 Αάβρα, ή, flamme, ardeur.
 Ααβράκι, τό· λάβραξ (gr. anc.),
 ό, loup-marin, poisson.
 Ααβρερά, αιδν. ardemment.
 Ααβρερός, ή, όν, brûlant, ar-
 dent.
 Ααβρίζω, brûler. r. λάβρος.
 Ααβύρινθος, ό, labyrinthe.
 Αάβωμα, τό· λάβωσις, ή, bles-
 sure.
 Ααβωματιά, ή, blessure, plaie.
 Ααδώνω, blesser. r. λωδάω.
 Ααδωτής, ό, celui qui blesse;
 fém. ή λαδώτρια.
 Ααγάρα, ή, lie, marc.
 Ααγαρίζω, épurer. Ααγαρίζω τήν
 ζάχαριν, affiner le sucre.
 Ααγάρισμα, τό, épuration.
 Ααγαριστής, ό, celui qui épure;
 raffineur. r. λάγαρός.
 Αάγγισον, τό, petit vin.
 Ααγγόνι, V. Ααγγώνι.
 Ααγένια et λαγήνια, ή, cruche,
 broc. r. λάγηνος.
 Ααγενάκι, τό, petite cruche.
 Ααγενᾶς, ό, marchand de cru-
 ches,

Ααγένι et λαγήνι, τό, petite cru-
 che ou broc. r. λάγηνος.
 Ααγκασάκι, τό, petit vallon.
 Ααγκάδι, τό, vallon, ravin; gor-
 ge de montagne.
 Ααγκαδιώτης, ό, habitant d'un
 vallon.
 Ααγκασότοπος, ό, pays rempli
 de vallons, de ravins.
 Ααγκώνι, τό, flanc. r. λαγών.
 Ααγοπόδιον, τό, pied de liè-
 vre, trèfle des champs.
 Ααγός, ό, lièvre. gr. anc. ionien
 ρ. λαγωός.
 Ααγούμι, τό, mine. Σκάπτω ou
 φθιάνω λαγούμι, miner, creu-
 ser une mine.
 Ααγουμιστής, ό, mineur.
 Ααγοῦτο, τό, V. Ααῶτα.
 Ααγόψωμον, τό, ciclamen, plan-
 te.
 Ααγωνδικός, ή, όν, de lièvre.
 Ααγωνιόν, τό, levrier, chien.
 Ααγώφθαλμος, adj. qui dort les
 yeux ouverts comme le lièvre.
 Αάδανον, τό, ladanum. gr. anc.
 Ααδερόν, τό, huilier.
 Ααδερός, ή, όν, huileux, oléa-
 gineux.
 Αάδι, τό, huile. r. ἐλάδιον.
 Ααδικόν, τό, huilier.

Ααδοπιθαρουν, τό, cruche à l'huile. r. ἐλάδιον, πιθάριον.
 Ααδοπωλείον, τό, lieu où l'on vend de l'huile.
 Ααδοπώλης, ό, marchand d'huile.
 Ααδορῆτρα, ή, lie d'huile, marc d'olive. r. lat. fex.
 Ααδωμα, τό, action d'huiler.
 Ααδώνω, huiler. r. ἐλαιώω.
 Ααζαρέτου. τό, lazaret.
 Ααθαίνω, V. Ααθαίνω.
 Ααθασμα, τό, λαθασμός, ό, bévue, méprise.
 Ααθευμα, τό, ni. sign.
 Ααθεύω, V. Ααθαίνω.
 Ααθηρι, V. Ααθύρι.
 Ααθος, τό, méprise, bévue, faute, erreur. Εχτετε μεγάλο λάθος, vous vous trompez très-fort.
 Ααθύρι, V. Ααθύρι.
 Ααθρα, adv. clandestinement.
 Ααθρατιος, α, ου, furtif, clandestin. gr. anc.
 Ααθύρι, τό, pois chiche. r. λάθυρος.
 Ααϊκός, ή, όν, laïque.
 Ααϊκώς, adv. séculièrement.
 Ααίμαργα, adv. gloutonnement.
 Ααίμαργια, ή, glotonnerie.
 Ααίμαργος, adj. gloton, gourmand. gr. anc.

Ααίμαργω, manger gloutonnement. gr. anc.
 Ααίμαργος, adv. V. Ααίμαργα.
 Ααίμοδέσιμον, τό, λαίμοδέτης, ό, cravatte. r. λαίμος, θέω.
 Ααίμομάντιλον, τό, m. sign. r. lat. mantile.
 Ααίμος, ό, cou, gorge. || Goulot.
 Πιάνω τινα από τον λαίμον, prendre quelqu'un à la gorge.
 Ααϊνᾶς, ό, λαίμι, τό, etc., V. Ααγευᾶς, Ααγεμι, etc.
 Ααίμοστολίδια, τά, ornemens du cou. r. στολός.
 Αακίερδα et λακίερδα, ή, thon mariné. r. lat. lacerta.
 Αακιάκι, τό, petite fosse.
 Αακιάζω, faire des fossés; creuser. r. λάκκος, fosse.
 Αακκιασμα, τό, l'action de faire des fossés; excavation.
 Αακκιασμένος, η, ου, creusé; entouré de fossés.
 Αακκιστής, ό, celui qui fait une fosse.
 Αακκος, ό, fosse. gr. anc.
 Αακκουδάκι, τό, fossette de la joue ou du menton.
 Αακριδί, τό, et λακριδί, discours, conversation. r. or.
 Αακτάρα, ή, désir ardent.

Αακταρίζω, désirer ardemment.
 || Palpiter. || Languir.
 Αακτάρισμα, τό, souhait ardent.
 Αακταρῶν, V. Αακταρίζω.
 Αακτίζω, ruer; donner des coups de pied. gr. anc.
 Αάκτισμα, τό, ruade.
 Αακτιστής, ό, qui rue.
 Αάκωμα, τό, et λακῶνω, V. Αάκω-
 νισμα, Αακιάζω.
 Αακωνίζω, parler laconique-
 ment. gr. anc.
 Αακωνικός, ή, όν, laconique.
 Αακωνικῶς, adv. laconiquement.
 Αακωνισμός, ό, laconisme.
 Ααλά, ή, grand'mère.
 Ααλάς, ό, grand père. || Gou-
 verneur, mentor. r. or.
 Ααλές, ό, tulipe. r. or.
 Ααλημένος, η, ον, part. dit. || Ap-
 pelé.
 Ααλητής, ό, parleur. || Celui qui
 appelle. Ααλητής όργάνων,
 joueur d'instrumens.
 Ααλιά, ή, parole. || Loquacité.
 Αάλος, adj. bavard. gr. anc.
 Ααλούμενον, τό, instrument de
 musique.
 Ααλῶ, parler. || Appeler. || Ααλῶ
 όργανα, jouer des instrumens.
 Αάμα, ή, lame. || Plaque. r. it.

Ααμάκι, τό, petite lame.
 Ααμβάνω (aor. ἔλαβα), recevoir,
 prendre. gr. anc. Ααμβάνω ἐπι-
 ζαλοῦ, prendre en bonne part.
 Ἐλαβον, ἔλαβες, etc., j'eus, tu
 eus; λάβω, λάβης, etc., que
 j'eusse, que tu eusses.
 Ααμβιαρίσμα, τό, distillation à
 l'alambic.
 Ααμβιαριστής, ό, distillateur.
 Ααμβιαρίζω, distiller.
 Ααμβικός, ό, alambic. r. ἄμβιξ.
 Ααμία, ή, lamie, espèce de re-
 quin; monstre dont les nour-
 rices effrayaient les enfans.
 Ααμνί, τό, quenouillée de co-
 ton. || Cruche, pot. Ααμνί τοῦ
 τουρκεκιῶ, canon de fusil.
 Αάμνισμα, τό, l'action de vo-
 guer, de ramer.
 Αάμνω, ramer, voguer. r. ἐλαῦ-
 νο.
 Αάμω, ni. sign. et m. rac.
 Ααμπάδα, ή, cierge, torche,
 chandelle. r. λαμπάς.
 Ααμπαδάρης et λαμπαδάριος, lam-
 padaire; le second chantre de
 la cathédrale à Constantinople.
 Ααμπαδάς, ό, ciergier.
 Ααμπαδόφωρος, ό, lampadopho-
 re. gr. anc.

Λαμπροῦλα, ἡ, petite chandelle, petit cierge.

Λαμπροῦλω, porter des lumières. r. λαμπάς, ἔχω.

Λαμπροῦχρον, τό, instrument propre à soutenir des lampes.

Λαμπρός, ἡ, ὄν, resplendissant. r. λαμπρός.

Λαμπρόω, etc., V. Λαμπρόω.

Λαμπρά, adv. V. Λαμπρόω.

Λαμπρά et λαμπρό, ἡ, pâques.

Λαμπρός, ἡ, ὄν, brillant.

Λαμπρότης, ἡ, clarté, éclat, splendeur. gr. anc.

Λαμπροσφορέμενος, η, ου, vêtu magnifiquement.

Λαμπροσφόρος, adj. m. sign.

Λαμπροσφορῶ, porter des habits magnifiques.

Λαμπροσφαιρός, ἡ, ὄν, qui donne de l'éclat.

Λαμπρόω, éclairer, éclaircir.
 || Illustrer; au pass. être resplendissant.

Λαμπροσμία, τό, éclaircissement.
 || Illustration, splendeur.

Λαμπροσμένος, η, ου, part. passé pass. de λαμπρόω.

Λαμπρόω, adv. splendidement.

Λαμπυρίζω, reluire, briller.

Λαμπύρισμα, τό, lustre.

Λαμπυρός, ἡ, ὄν, luisant, brillant. r. λαμπρός.

Λάμπω, briller, luire. gr. anc.

Λαμψάνη, ἡ, lamsane ou herbe aux mammelles.

Λάμψις, ἡ, éclat, splendeur. gr. anc. || Éclair.

Λαυάρα, ἡ, carde ou peigne d'une cardeuse.

Λαυαράς, ὁ, cardeur. r. λαῶνος, laine, dor. p. λῆνος.

Λαυάρι, τό, affinoir, outil.

Λαυαρίζω, carder, lainer.

Λαυαρίσμα, τό, lainage.

Λαυαριστής, ὁ, λαυαρίστρα, ἡ, cardeur, cardeuse.

Λαυθάνω et λαυθάνομαι (aor. ἐλαυθάσθην), se méprendre, se tromper. Εἰσθε πολλά λαυθασμένοις, vous vous trompez très-fort. (gr. anc. λαυθάνω, ignorer; λαυθάνομαι, oublier.)

Λαυίρι, τό, règle.

Λαός, ὁ, peuple. Εἶναι πολλὸς λαός, il y a bien du monde.

Λαυτζα, ἡ, lance. r. lat. lancea.

Λαυτζούνη, τό, pointe; dard.

Λαυτζουρίζω, aigniser la pointe.

Λαυτζουρίστια, adv. avec la pointe.

Λαυῦτα, ἡ, λαυῦτο, τό, luth.

Λαπάρα, ἡ, l'abdomen. gr. anc.
λαπάρα.

Λαπάς, ὁ, bouillie.

Λαροδάκι, τό, petit morceau de lard.

Λαροδί, τό, lard. r. lat. laridum.

Λαροδοπωλητής, ὁ, marchand de lard.

Λαροδωμα, τό, l'action de larder.

Λαροδώνω, larder.

Λαροδοτής, ὁ, celui qui larde.

Λαροναξ, ὁ, urne. V. Hésychius.

Λαρος, ὁ, mouette, oiseau de mer. gr. anc.

Λαρυγγας et λαρυγξ, ὁ, larynx.

Λαρυγγίζω, parler de la gorge.

Λασπερός, ἡ, ὄν, boueux, bourbeux.

Λάσπη, ἡ, boue, crotte; bourbe. Λάσπη τοῦ κρασιοῦ, lie du vin. Μὲ ἀφῆσεν εἰς τὴν λάσπην, il m'a laissé dans l'embarras.

Λασπίζω, crotter. || Se crotter.

Λασπώδης, adj. crotté, bourbeux.

Λάσπωμα, τό, l'action de crotter ou de se crotter.

Λασπώνω, crotter.

Λατινίζω, latiniser. r. lat.

Λατινικά, adv. en langue latine.

Λατινικός, ἡ, ὄν, latin, latine. Ἡ

Λατινική Ἐκκλησία, l'Église Latine ou d'Occident.

Λατῖνος, adj. qui est du rit latin. Παρὰ Λατῖνοις, dans l'Église Latine.

Λατινισμός, ὁ, latinisme.

Λατινιστής, ὁ, latiniste.

Λατινοφρονῶ, être attaché à l'Église Latine.

Λατινοφρων, adj. qui partage les sentiments de l'Église Latine. r. latinus, et φρονέω.

Λατρεία, ἡ, adoration. gr. anc.

Λάτρευμα, τό, m. sign.

Λατρευτής, ὁ, adorateur; fém. ἡ λατρεύτρια.

Λατρευτός, adj. adorable.

Λατρεύω, adorer. || Idolâtrer.

Λαυά et λαυόν, τό, panais, légume; peut-être de λαύω, jouir (le panais est un aphrodisiaque).

Λαῦρα, V. Λάβρα.

Λαράζω, haleter. r. ἔλαρος.

Λαράκι, τό, petit cerf.

Λάρι, τό, cerf. Κόφτει λάρι, pron. il conte des sornettes. r. ἔλαρος.

Λάριστα, ἡ, biche. m. r.

Λαροκέρατον, τό, corne de cerf.

Λαρόπετζου et λαροπέτζι, τό, peau de cerf. r. πέσκος.

- Αφροά, *adv.*, π. ἐλαφρά, légè-
 rement.
 Αφροακάρδιος, *adj.* qui n'a point
 de courage. r. ἐλαφρος, καρδία.
 Αφροακέφαλος, *adj.* écervelé.
 Αφροκοπιάζω, travailler légè-
 rement. r. ἐλαφρός, κοπιάω.
 Αφρολόγος, *adj.* qui parle lé-
 gèrement.
 Αφρολογῶ, parler légèrement.
 Αφροσενδυμένος, η, ον, vêtu à la
 légère.
 Αφροσενδύω, habiller à la lé-
 gère. r. ἐλαφρός, ἐνδύω.
 Αφροπιστία, ἡ, crédulité.
 Αφρόπιστος, η, ον, crédule.
 Αφροπιστῶ, croire légèrement,
 être crédule. r. πιστεύω.
 Αφροπόδαρος, *adj.* agile. r. ἐλα-
 φρός, et πούς, ποδός.
 Αφρός, π. ἐλαφρός, léger, agile.
 Αφρούτζικα, *adv.* un peu légè-
 rement.
 Αφρούτζικος, η, ον, un peu lé-
 ger. r. ἐλαφρός.
 Αφρούνω, V. Ελαφρούνω.
 Αφύρα, τὰ, hutin. gr. anc.
 Αφαιμα, τό, sort.
 Αφαιμός, ὁ, aventure.
 Αφαίνω (aor. ἔλαχα), recevoir
- par le sort. Μοῦ ἔλαχε, il m'est
 arrivé. r. λαγγάνω.
 Λάχανα, τὰ, légumes. gr. anc.
 Λαχαναρμιά, ἡ, chou-pommé.
 || Choucroute.
 Λαχανικά, τὰ, légumes.
 Λαχανοβλάστημα, τὰ, brocoli,
 plante potagère.
 Λαχανόζουμον, τό, bouillon
 d'herbes potagères.
 Λάχανου, τό, chou (le légume
 par excellence). gr. anc. λά-
 χανου, légume.
 Λαχανόπητα, ἡ, tourte aux lé-
 gumes.
 Λαχανοπωλεῖον, τό, marché aux
 légumes.
 Λαχανοπωλητής, et λαχανοπώ-
 λης, ὁ, marchand de légumes.
 Λαχανόσπορος, ὁ, graine de lé-
 gumes. r. σπορά.
 Λαχανόφυλλον, τό, feuille de
 plante potagère.
 Λαχός, ὁ, sort; loterie. r. λαγ-
 γάνω.
 Λαχούρι, τό, shall, ainsi appelé
 du nom de la province de La-
 hore (Λαχούρι).
 Λαχτάρα, etc. V. Λακτάρα.
 Λάινα, ἡ, lionne. gr. anc.
 Λεδάντε, τό, levent du levant. r. it.

Αεθάντες, ὁ, le levant, l'orient.
 Αεθεντεύω, être insolent. || Sac-
 cager. V. Αεθέντης.
 Αεθέντης, ὁ, leventis, espèce
 de volontaire de la marine. ||
 Brave. || Pillard. || Homme les-
 te, agile. Αεθένταις δικλεκτοί,
 des braves d'élite.
 Αεθυστία, ἡ, ravage. || Insolence;
 débauche.
 Αέθιθας, ὁ. pl. οἱ λέέθιθες, ver,
 lombric.
 Αεθίτης, V. Αετίτης.
 Αέγχα, ἡ, lieue, *mesure de dis-*
tance. r. it. du mot lat. leuca.
 Αεγάμενος, η, ου, part. pass. de
 λέγω, le susdit, la personne
 en question, p. λεγόμενος.
 Αεγάτου, V. Αηγάτου.
 Αεγάτος, V. Αηγάτος.
 Αέγειν, τό, *hell.* le dire. Κατά
 τὸ λέγειν ὅλου τοῦ κόσμου, au
 dire de tout le monde. Ἀστειῶς
 εἰς τὸ λέγειν, diseur de bons
 mots.
 Αεγεών, ἡ, et λεγεῶνα, légion.
 r. lat. legio.
 Αέγω (aor. εἶπα· imp. εἰπέ ou
 πές, πέτε· subj. νά εἰπῶ ou νά
 'πῶ), dire. Αέγω ἐκ στόματος,
 dicter. Αέγω ἀπ' ἕξω, réciter.

Εἰπέ του καὶ ἀπὸ μέρος μου, di-
 tes-lui aussi de ma part. Αέ-
 γου, λέν, λέσι, on dit.
 Αεηλασία, ἡ, pillage. gr. anc.
 Αεηλατῶ, enlever du butin,
 piller. gr. anc.
 Αεἰλεκι, V. Αελέκι.
 Αειμιών, ὁ, pré. r. λειμών.
 Αειμόνι, etc., V. Αεμόνι, etc.
 Αειποθυμία, ἡ, défaillance.
 Αειποθυμημα, τό, l'action de
 s'évanouir.
 Αειποθυμῶ, s'évanouir. gr. anc.
 Αειποτακτης, ὁ, déserteur.
 Αειποτακτῶ, abandonner son
 poste, désertier. gr. anc.
 Αειποταξία, ἡ, désertion.
 Αειποψυχία, ἡ, évanouissement.
 Αειποψυχῶ, s'évanouir. gr. anc.
 Αεἰπω, manquer; être absent.
 Θέλω λείψει τρεῖς μῆνες, je
 m'absenterai trois mois. Ολίγον
 εἰλειψε νά τόν σκοτώσουν, il s'en
 est peu fallu qu'on ne l'ait tué.
 Ἄς λείπη, laissez, restez trau-
 quille.
 Αειτουργία, ἡ, liturgie, messe.
 Αειτούρημα, τό, l'action de
 dire ou d'entendre la messe.
 Αειτουργός, ὁ, prêtre. || Ministre.
 r. λειτός, ἔργον.

- Λειτουργῶ, dire la messe ; *au pass.* entendre la messe.
 Λειτουργῶν, ὁ, le célébrant.
 Λειχῆνα, ἡ, dartre. r. λειχῆν.
 Λειψά, *adv.* sans levain.
 Λειψανθήκη, ἡ, reliquaire.
 Λειψαντον, τό, reste, débris. || Ce qui reste d'un homme après sa mort ; relique. gr. anc.
 Λειψιμου, τό, λειψις, ἡ, manque. || Absence.
 Λειψόπηκτα, ἡ, fouace, sorte de galette.
 Λειψός, ἡ, ὄν, defectueux. || Qui est sans levain ; pâteux.
 Λειώμα, ὄν. Λειώσιμον.
 Λειώνω, dissoudre. || Effacer ; abroger. || Se liquéfier, se fondre. r. λειώω, broyer.
 Λειώσιμον, τό, λειώσις, ἡ, dissolution, liquéfaction. || Rature ; abolition.
 Λειωτικός, ἡ, ὄν, dissoluble.
 Λειωτής, ὁ, celui qui dissout, ou qui efface.
 Λειάνη, ἡ, cuvette. || Bassin.
 Λεκανίδα, ἡ, petite cuvette.
 Λεκιές, ὁ, tache. gr. anc. κηλίς.
 Λεκτικός, ἡ, ὄν, verbal. Τά λεκτικά, le matériel d'une langue, la partie des mots.
- Λελάς, ὄν. Λαλές.
 Λελέκι, τό, cicogne, oiseau.
 Λελευρίς, αἰ, la rougeole.
 Λέμεν, *syncope p.* λέγομεν. ὄν. Λέγω.
 Λεμένος, ὄν. λεγόμενος, ὄν. Λέγω.
 Λεμονάδα, ἡ, limonade.
 Λεμονάκι, τό, petit limon.
 Λεμόνι, τό, limon. r. it.
 Λεμονιά, ἡ, limonier, arbre.
 Λεμονόξυμον, τό, jus de limon.
 Λεμονοπωλητής, ὁ, marchand de limons.
 Λέν et λένε p. λέγουν, λέγετε. ὄν. Λέγω.
 Λενίρι, τό, règle.
 Λεξικογράφος, ὁ, lexicographe.
 Λεξικοποιός, ὄν. Λεξικογράφος.
 Λεξικόπουλον, τό, dictionnaire de poche. r. λεξικόν, πῶλος.
 Λεξικόν, τό, lexique, dictionnaire. gr. anc.
 Λέξις, ἡ, mot. Κατά λέξιν, mot à mot, littéralement.
 Λεονταράκι, τό, lionceau.
 Λεοντάρι, τό, lion. r. λέων.
 Λεονταρικά, *adv.* comme un lion.
 Λεονταρίνα, ἡ, lionne.
 Λεοντοπάροδος, ἡ, et λεοντόπαρος, ὁ, léopard.

Λεοπάροδλις, ἡ, m. sign.
 Λέπι, τό, écaille. r. λεπίς.
 Λεπίδι, τό, nielle, plante.
 Λεπιθώτες, ἡ, όν, écailleux.
 Λέπρα, ἡ, la lèpre. gr. anc.
 Λεπριάζω, avoir la lèpre.
 Λέπρισμα, τό, état du lépreux.
 Λεπρός, ἡ, όν, lépreux; ladre.
 Λεπτά, adj. subtilement.
 Λεπταίνω, V. Λεπτύνω.
 Λεπταναθρεμμένος, η, ου, élevé délicatement. r. άνκτρέφω.
 Λεπτόεργα, ἡ, badine, baguette.
 Λεπτογραφία, ἡ, écriture fine.
 Λεπτοδέρματος, η, ου, qui a une peau fine. r. δέρμα.
 Λεπτόκρον, τό, noisette.
 Λεπτοκαρούά, ἡ, noisetier.
 Λεπτόκορμος, η, ου, qui a une taille mince. r. κορμός, tronc.
 Λεπτοκυτάζω, regarder de près, prendre garde à tout. r. λεπτός. V. Κοιτάζω.
 Λεπτολάχνα, τά, plante qui se mange en salade.
 Λεπτολόγημα, τό, λεπτολογία, ἡ, subtilité; argutie.
 Λεπτολόγος, ό, dissertateur subtil.
 Λεπτολογῶ, subtiliser. gr. anc.
 Λεπτμερῶς, adv. dans les moindres

dres détails, de point en point. gr. anc.
 Λεπτόν, τό, minute. || Liard.
 Λεπτόν δεύτερον, seconde.
 Λεπτοπελέκημα, τό, ciselure fine. r. πελεκῶ, tailler.
 Λεπτοπελεκῶ, ciseler délicatement, avec art.
 Λεπτοπόδαρος, η, ου, qui a les jambes minces. r. ποδάριον.
 Λεπτός, ἡ, όν, fin, mince; subtil. || Faible; grêle, fluet. gr. anc.
 Λεπτότης, ἡ, ténuité; subtilité.
 Λεπτότριχος, η, ου, qui a les cheveux très-fins. gr. anc. λεπτότριξ, gén. λεπτότριχος.
 Λεπτουργός, ό, menuisier.
 Λεπτούτζικος, η, ου, dim. de λεπτός.
 Λεπτόφωνος, adj. qui a une voix grêle.
 Λέπτυνσις, ἡ, atténuation, affaiblissement; l'action d'amincir.
 Λεπτυντικός, ἡ, όν, atténuant.
 Λεπτύνω, atténuer, affaiblir; amincir. || Aiguiser. gr. anc.
 Λεπτυσμός, ό, V. Λέπτυνσις.
 Λέρα, ἡ, ordure, crasse. || Saleté, tache. r. ἀλερίωσις.
 Λέρωμα, τό, salissure.

Αερωμένοις, η, ου, *part. sali*,
barbouillé; crasseux.

Αερώνω, *salir*; souiller; bar-
bouiller. r. ἀλερώσις.

Αερωτής, ό, celui qui souille,
qui salit.

Αέσις, *syncope p.* λέγεις· λέσει, p.
λέγουσι. V. Λέγω.

Αέσα, V. Μόλα.

Αέσι, τό, cadavre.

Αέστια, *adv.* lestement. r. it.

Αέστος, η, ου, leste, agile.

Αέσχη, ή, lieu public, comme
café, bourse, etc. (en gr. anc.
lieu public où l'on cause.)

Αέτε, p. λέγετε. V. Λέγω.

Αεύθερα, *adv.* librement.

Αευθεριά, ή, liberté. Αευθεριά
μιὰς ἐγγαστρομένης, délivran-
ce d'une femme enceinte.

Αεύθερος, η, ου, libre, p. ἐλεύ-
θερος.

Αευθέρωμα, τό, délivrance.

Αευθερώνω, V. Ἐλευθερώνω.

Αευθέρωσις, ή, délivrance.

Αευθερωτής, ό, libérateur; fém.
ή λευθερώτρια.

Αευίτης, ό, lévite. gr. anc.

Αευιτικόν, τό, le lévitique.

Αευκαίνω, blanchir. gr. anc.

Αεύκαμα, τό, blanchiment.

Αευκατής, ό, celui qui blanchit.

Αεύκασμα, V. Αεύκαμα.

Αευκή, ή, peuplier. gr. anc.

Αευκίου, τό, giroflée blanche
ou de Mahon. gr. anc.

Αευκός, ή, όν, blanc. gr. anc.

Αευκότης, ή, blancheur.

Αευτοκάρι et λευτόκαρον, τό,
noisette, aveline. *fruit.* gr.
anc. λεπτοκάρον.

Αευτοκαριά, ή, noisetier.

Αευταίνω, etc. V. Αεπτύνω, etc.

Αέχοι, οί, les Polonais, *peuple.*

Αεχοῦσα et λεχώνα, ή, accou-
chée. gr. anc. ή λεχώ.

Αεχωνιά, ή· λεχώνιασμα, cou-
che, accouchement.

Αεχωνιάτικος, η, εν, qui con-
vient à une accouchée.

Αέων, ό, lion. gr. anc.

Αεωφόρος, *adj.* Αεωφόρος όδός,
chemin fréquenté, chemin
battu. gr. anc.

Αηγάτον, τό, legs. r. lat.

Αηγάτος, ό, légat.

Αηγοθυμῶ, etc., V. Αηγοθυμῶ,
etc. r. λέγω, θυμός.

Αήγωμα, τό· λήγωσις, ή, éva-
nouisement; déclin.

Αηγώνω, cesser, décroître. r.
λήγω.

Αθηραργία, ἡ· λήθαργος, ὁ, léthar-gie. gr. anc.

Λήθη, ἡ, oubli. gr. anc.

Ληνός, ὁ, pressoir à vin. gr. anc.

Λῆξις, ἡ, fin, désinence.

Λησμονή, ἡ· λησμόνισμα, τό, oubli. gr. anc. λησμοσύνη.

Λησμονησμένος, η, ου, oublié.

Λησμονῶ, oublier. r. λήσμων.

Ληστάρχης, ὁ, chef de brigands. gr. anc.

Ληστεία, ἡ· ληστευμα, τό, brigandage.

Ληστευμένος, η, ου, attaqué par des brigands.

Ληστεύω, voler, piller; vivre en brigand.

Ληστής, ὁ, brigand. gr. anc.

Ληψός, adj. V. Λειψός.

Λιάζω, exposer au soleil. || Sécher au soleil. r. ἥλιος.

Λιζός, ὁ, belvédér, balcon. m. rac.

Λίαν, adv. hell. beaucoup, à l'excès.

Λιανά, adv. menu, en petits morceaux. r. τὰ λεῖα, choses broyées.

Λιάνευμα, V. Λιάνισμα.

Λιανένω et λιανίζω, rendre plus menu, amincir; détailler.

Λιανικά et λιανικῶς, adv. en détail. V. Λιανά.

Λιάνισμα, τό, l'action d'amincir, de rendre menu, de détailler.

Λιανοκάππαρι, τό, càpre capucine, moins grosse que la càpre ordinaire (ἡ κάππαρις).

Λιανολίθρον, τό, menu caillou, petite pierre. r. λεῖος, λίθος.

Λιανόν, τό, liard, monnaie.

Λιανός, ἡ, ὄν, fin, menu. Τὰ λιανὰ ἔξοδα, les menus plaisirs.

Λιανοπωλητής, ὁ, détailleur.

Λιανοπωλῶ, vendre en détail.

Λιανώματα, τά, bagatelles.

Λιασμένος, η, ου, exposé, ou séché, ou brûlé au soleil. r. ἥλιος.

Λιθαδάκι, τό, petit pré.

Λιθάδια, τά, prairie.

Λιθάδι, τό, pré. r. λιθάς.

Λιθαδώδης, adj. où il y a beaucoup de prairies.

Λιθάνι, τό, encens. r. λίθωνς.

Λιθανιά, ἡ, l'arbre qui donne l'encens.

Λιθανίστικος, η, ου, d'encens.

Λιθανωτίς, ἡ, libanotis, romarin. gr. anc.

Λιγαίνω, diminuer. r. ὀλίγος.

Αιγάκι, *adv.* tant soit peu. Ἐδῶκι
 λιγάκι, d'ici à peu. *r.* ὀλίγος.
 Αιγνά, *adv.* maigrement.
 Αιγνάδα, ἡ, maigreur.
 Αιγναίνω et λιγνύω, maigrir.
 Αιγνοπόδαρος, η, ου, qui a les
 pieds grêles. *r.* ποδάριον.
 Αιγρός, ἡ, ὄν, grêle, maigre. ||
 svelte.
 Αιγρότης, ἡ, gracilité; mai-
 greur; faiblesse.
 Αιγρούτσικος, η, ου, un peu grêle.
 Αιγοθυμία, ἡ, λιγοθύμημα, τό,
 évanouissement.
 Αιγοθυμῶ, s'évanouir. *r.* ὀλίγος,
 θυμός. V. Αιγοθυμῶ.
 Αιγόλιγον, *adv.* peu à peu. *r.*
 ὀλίγον, répété.
 Λίγον, *p.* ὀλίγον, peu. Ἐν λίγον,
 un peu. Εἶναι πᾶν λίγον, c'est
 trop peu. Κάθε λίγον, ou πᾶν
 λίγο, à chaque moment.
 Αιγοπιστία, ἡ, incrédulité
 Αιγόπιστος, *adj.* qui a peu de foi,
 incrédule. *r.* ὀλίγος, πίστις.
 Αιγοπιστῶ, être incrédule,
 ajouter peu de foi à.
 Λίγος, η, ου, petit; peu, *p.* ὀλί-
 γος.
 Λιγότετα, *adv.* peu souvent.
 Λιγοστευμά, τό, diminution.

Λιγοστεύω, diminuer. || Se con-
 sumer, déperir. *r.* ὀλίγος.
 Λιγόςτευστις et λιγόςτεψις, ἡ,
 diminution. || Phthisie.
 Λιγοστής, ἡ, ὄν, très-petit, très-
 peu de. || Attaqué de phthisie.
r. ὀλίγος.
 Λιγότητα, ἡ, paucité, rareté.
r. ὀλιγότης.
 Λιγότερα, *adv.* moins.
 Λιγότερος, η, ου, moindre.
 Λιγουλάκι, *adv.* tant soit peu.
r. ὀλίγος.
 Λιγούτσικα, *adv.* très-peu.
 Λιγούτσικος, η, ου, dim. d'ὀλί-
 γος.
 Λιγοφαγία, ἡ, l'action de peu
 manger. *r.* ὀλίγος, φαγῶ.
 Λιγοφάγος, *adj.* qui mange peu.
 Λιγόφυλλος, *adj.* qui a peu de
 feuille. *gr. anc.* ὀλιγόφυλλος.
 Λιγοχροῖος, *adj.* qui est de peu
 de durée. *r.* ὀλίγος, χρόνος.
 Λιγοφρεῶ, faire peu de cas,
 mépriser. *r.* ὀλίγος, ψῆφος.
 Λιγοψυχία, ἡ, impatience. || Pu-
 sillanimité.
 Λιγόψυχος, η, ου, impatient. ||
 Pusillanime. *r.* ὀλίγος, ψυχή.
 Λιγοψυχῶ, être impatient. || Être
 pusillanime. || S'évanouir.

Λίωμα, τό, évanouissement. ||
 Consomption, *maladie*.
 Λιγώνω, Faire dépérir. || S'éva-
 nouir; dépérir, comme λιγώ-
 νουμι. r. ὀλίγος.
 Λιθαράκι, τό, petite pierre.
 Λιθαργυρος, ὁ, litharge. gr. anc.
 Λιθάρι, τό, pierre. r. λίθος.
 Λιθοβόλημα, τό, λιθοβόληταις, ἡ,
 lapidation. r. λίθος, βάλλω.
 Λιθοβολητής, ὁ, celui qui lapide.
 Λιθοβολητικός, ἡ, ὄν, digne
 d'être lapidé.
 Λιθοβόλος, *adj.* qui lance des
 pierres. gr. anc.
 Λιθοβολῶ, lapider. gr. anc.
 Λιθόγλυπτος, *adj.* sculpté ou
 gravé sur la pierre.
 Λιθογλύφος, ὁ, sculpteur.
 Λιθογλύφω, sculpter ou graver
 sur la pierre.
 Λιθογραφία, ἡ, lithographie.
 Λιθογράφος, ὁ, lithographe.
 Λιθογράφω, lithographier, écrire
 ou dessiner sur une certaine
 pierre. r. λίθος, γράφω.
 Λιθοκόπος, ὁ, tailleur de pierres.
 Λιθολογία, ἡ, lithologie, *science*.
 Λίθος, ὁ, pierre. gr. anc.
 Λιθόστρωμα, τό, pavage, car-
 relage. r. στρώνω.

Λιθόστροφος, *adj.* pavé, carrelé.
 Λιθοτομία, ἡ, taille de la pierre,
t. de chirurgie. r. τέμνω.
 Λιθοτομιστής, ὁ, lithotomiste ou
 opérateur de la taille.
 Λίμα, ἡ, faim excessive; gour-
 mandise. r. λιμός. || Lime. r. lat.
 Λιμάζω, avoir une grande faim.
 Λιμαρικός, ἡ, ὄν, affamé.
 Λιμαρίσμα, τό, limure.
 Λιμαριστής, ὁ, limeur.
 Λιμάρω, limer. r. lat. limare.
 Λίμασμα, τό, l'action d'être af-
 famé. r. λιμός.
 Λιμένος, ὁ, port. r. λιμήν.
 Λιμενικός, η, ον, relatif à un port.
 Λιμέρι, τό, poste ou quartier de
 klephtes.
 Λιμεριάζω, se cantonner, avoir
 son quartier, *t. militaire des*
klephtes.
 Λιμιόνας, V. Λιμένος.
 Λιμνάζω, être stagnant; former
 un lac.
 Λίμνη, ἡ, lac, étang. gr. anc.
 Λιμνήσιος, ἰα, ον, d'étang.
 Λιμνίω, V. Λιμένος.
 Λιμνώδης, *adj.* marécageux;
 plein d'étangs. gr. anc.
 Λιμοκτονία, ἡ, faim excessive.
 Λιμοκτονῶ, mourir de faim.

Αιμός, ὁ, faim; famine. gr. anc.
 Αιμοσυγκιμάζω, mourir de faim.
 Αιμπά, τᾶ, l'aime.
 Αιμαρᾶς, ὁ, marchand de lin.
 Αιμάρι, τό, liu. r. λίνου.
 Αιμαρίσιος, ἱα, ου, de lin.
 Αιμαροσκοπανίζω, écanguer, r. λίνου, lin; et σκοπανίζω, piler.
 Αιμαροκόπανος, ὁ, écang, espade, *instrumens qui servent à préparer le lin.*
 Αιμαρόσκαυλου, τό, quenouillée de lin. r. λίνου, σκῦλου.
 Αιμαρόσπυρος, ὁ, graine de lin.
 Αινόλαδου, τό, huile de lin.
 Αινότοπος, ὁ, linière ou terre semée en lin.
 Αινοφορεμένος, η, ου, vêtude lin.
 Αινοφορῶ, porter des vêtemens de lin. r. λίνου, φορέω.
 Αίττα, ἡ, gloutonnerie. r. lat. lixæ, ou λίχνος.
 Αιτταρία, V. Αιττουθία.
 Αιτιάρης, V. Αιττουθίαρης.
 Αιτιεύω, être gourmand, glouton. r. λιχνεύω.
 Αιττουθία, ἡ, gloutonnerie.
 Αιττουθίαρης, adj. goulu, glouton. r. lixæ, ou λίχνος.
 Αιττουρος, adj. m. sign.
 Αιόκαυμα, τό, coup de soleil.

Αιοκαυμένος, η, ου, brûlé du soleil. r. ἥλιος, καίω.
 Αιοκαυτόψαρον, τό, poisson séché au soleil. r. ἥλιος, καυτός, ὄψαριον.
 Αιόλαδου, τό, huile d'olive. r. ἔλαια, d'où le dim. ἐλάδιου.
 Αιὸς τοῦ λισῦ, ὁ, la canicule. r. ἥλιος.
 Αιότοπος, ὁ, lieu planté d'oliviers, p. ἐλαιότοπος.
 Αιόφυτον, τό, olivier. r. ἔλαια.
 Αιπαρός, ἡ, ὄν, gras. gr. anc.
 Αιποθύμια, etc, V. Αειποθύμια, etc.
 Αιρί, τό, barbe de coq.
 Αιργάρι, τό, bêche. r. λίργος.
 Αίσιου, τό, sief, domaine noble.
 Αιτανεία, ἡ, procession; *au pl.* litanies.
 Αιτανεύω, aller en procession, faire la procession.
 Αιτή, ἡ, procession; prière de la procession.
 Αίπρα, ἡ, livre. gr. anc.
 Αιπραρικος, η, ου, d'une livre.
 Αιχνός, ὁ, l'index. gr. anc.
 Αιχνίζω, vanner. r. λιχνίζω.
 Αιχνισμα, τό, l'action de van-
 ner.

Λιχνιτής, ὁ, vanneur. r. λιχμη-
τής.

Λιχνιστήρι, τό, van, crible. r.
λιχμητήριο.

Λιχνουδιά, ἢ λίχνουδος, etc., V.
Λιξουδιά, Λιξουδος, etc.

Λογάκι, τό, petit mot. r. λόγος.

Λογριάζω, compter, calculer,
supputer. gr. anc.

Λογάριασις, ἢ λογάριασμα, τό,
calcul.

Λογριασμός, ὁ, compte. || Fac-
ture. Τοῦ ἔδωκα διὰ λογρια-
σμὸν πέντε γρόσια, je lui ai
donné cinq piastres à compte.

Λογριαστής, ὁ, calculateur ;
fém. ἡ, λογριαστρα.

Λογριαστική, ἡ, le calcul.

Λογριαστικός, ἡ, ὄν, qu'on peut
compter.

Λόγγος, ὁ, bois, forêt.

Λογή, ἡ, sorte, manière. Μιᾶς

λογῆς, d'une manière. Τί λο-
γῆς; de quelle manière? Ὅποιός
λογῆς καὶ ἄν εἶναι, de quelque
façon que ce soit.

Λόγι, τό, m. sign., n'est usité
qu'au gén. pl. δύο λογίων, de
deux sortes. Λογιῶν πῶν λο-
γιῶν, de toutes sortes.

Λόγια, V. Λόγος. Τὰ Ξεῖα

λόγια, la sainte Écriture.

Λογιάζω, penser, juger.

Λόγιασις, ἢ λογίασμα, τό, et λο-
γιασμός, ὁ, pensée, réflexion.

Λογιαστής, ὁ, penseur.

Λογιαστικά, adv. exprès, avec
réflexion.

Λογιαστικός, ἡ, ὄν, qu'on peut
penser.

Λογιόριον, τό, petit discours.

Λογίζομαι, raisonner, calculer.

Λογική, ἡ, la logique. gr. anc.

Λογικόν, τό, la raison.

Λογικός, ἡ, ὄν, raisonnable.

Λογικός, ὁ, logicien. gr. anc.

Λογικότης, ἡ, raison.

Λόγιος, ἰα, ου, savant, érudit.

|| Éloquent. gr. anc.

Λογιότης, ἡ, éloquence.

Λογιώτατος, η, ου, sup. de λό-
γιος. || T. de dédain. Ενας λο-
γιώτατος, un pédant.

Λόγος, V. Λόγιος.

Λογισμός, ὁ, raison, entende-
ment. || Pensée ; souci.

Λογογραφία, ἡ, prose.

Λογογραφικός, ἡ, ὄν, prosaïque.

Λογογράφος, ὁ, prosateur.

Λογογράφω, écrire en prose.

Λογόγραφος, ὁ, logographe.

Λογοθέτης, ὁ, logothète, gé-

rent, intendant; marguillier. Ο μέγας λογοθέτης, le chancelier d'État.

Λογομαχία, ἡ, logomachie ou dispute de mots. gr. anc.

Λογομάχος, ὁ, disputeur, ergoteur.

Λογομαχῶ, disputer. gr. anc.

Λόγος, ὁ, pl. τὰ λόγια, parole; discours. Ὁ Θεὸς Λόγος, le Verbe Divin. Λόγου χάριν, p. ex. : μετ' λόγον, raisonnablement. Ἐκβῆκεν ἕνας λόγος, il court un bruit. Εἰς ὄλεθρον λόγια, en un mot. Δός μοι δύο λόγια ἐγγράφως, donnez-moi un mot de votre main. V. Λόγος.

Λογοπραξία, ἡ, discussion.

Λόγου, p. ex. : τοῦ λόγου μου, moi, de moi; τοῦ λόγου σου, toi, de toi; τοῦ λόγου του, ou της, lui, elle; de lui, d'elle, etc. Τοῦ λόγου του θεοῦ θελεῖ, monsieur ne veut pas. Τοῦ λόγου σου ἐμπορεῖς, tu peux. Διὰ λόγου μου, pour moi. Ὅσον διὰ λόγου σας, quant à vous.

Λογοῦμαι, s'appeler. Τοῦτο λογοῦται, cela veut dire.

Λόγχευμα, τό, blessure d'une lance.

Λογχευτής, ὁ, archer, lancier. gr. anc. λογχιτής.

Λογχεύω et λογχιζῶ, percer d'un coup de lance.

Λόγχι, ἡ, lance, pique. gr. anc.

Λογχιτήκη, ἡ, lancelle ou lonchitis, plante.

Λογχοφόρος, ὁ, archer, lancier.

Λοιδόρια, ἡ, injure, outrage.

Λοιδόρος, adj. qui injurie.

Λοιδόρῶ, outrager, injurier.

Λοιμική, ἡ, p. ex. : ἡ λοιμικὴ ζέση, la fièvre maligne.

Λοιμός, ὁ, peste. gr. anc.

Λοιπόν, conj. donc.

Λοιπόν, τό, reste, résidu.

Λοιπός, ἡ, ὄν, restant. Οἱ λοιποὶ, les autres. Καὶ τὰ λοιπὰ, ou κτλ., et ainsi du reste, et cætera, etc.

Λοκμᾶς et λοκουμᾶς, ὁ, espèce de beignet. r. or.

Λοξά, adv. obliquement, en biaisant.

Λοξοδρομικός, ἡ, ὄν, loxodromique. Πένταξ λοξοδρομικός, table pour calculer le chemin d'un vaisseau.

Λοξοδρομῶ, louvoyer. r. λοξός, et ὁξόμος.

Λοξός, ἡ, ὄν, oblique. gr. anc.

Λοξότης, ἡ, obliquité, biais.
 Λοξόφθαλμος, η, ου, louche.
 Λόξυγγας, V. Λύξυγγας.
 Λοστάραι, τό, manteau, casaque.
 Λοταρία, ἡ, loterie. r. fr.
 Λότος, ό, loto, jeu; loterie.
 Λουδί et λουθίδι, τό, gousse,
 cosse. r. λοβός.
 Λούγω, V. Λούω.
 Λουθηρανισμός, ό, luthéranisme.
 Λουθηράνος, ό, luthérien.
 Λουθηροκάθλιος, ό, protestant.
 r. Luther et Calvin.
 Λουίξι, τό, louis, monnaie.
 Λουκάνικον, τό, saucisse, bou-
 din.
 Λουκαμάς, ό, beignet. *Par mé-
 taphore*, καλός λουκαμάς αυτός,
 c'est un bon morceau. r. or.
 Λουκέτου, τό, cadenas. r. it.
 Λούκις, ό, brochet, poisson. r.
 lat. lucius.
 Λουκτζουκίον et λουκτούκιμα,
 τό, λουκτουκισμός, ό, sanglot,
 gémissement. r. lat. luctus.
 Λουλάκι, τό, iudigo.
 Λουλουδάκι, τό, petite fleur.
 Λουλούδι, τό, fleur. r. lilium.
 Λουλουδιάζω, fleurir.
 Λουλούδικσμα, τό, fleuraison.
 Λούλουθον, V. Λουλούδι.

Λουμπάρθα, ἡ, bombarde, ca-
 non. r. it.
 Λουμπαρθάρης, ό, bombardier.
 Λουμπαρθάρισμα, τό, bombar-
 dement.
 Λουμπαρθάρω, bombarder.
 Λούξυγγας, V. Λύξυγγας.
 Λούμενος, η, ου, baigneur, etc.
 Λουράκι, τό, petite courroie.
 Λουρί, τό, courroie; baudou-
 lière. r. lat. lorum.
 Λουροδέρω, donner des étri-
 vières. r. lorum, et δέρω.
 Λουρώνω, attacher avec des
 courroies.
 Λούσιμον et λούσμα, τό, bain,
 lotion. r. λούω.
 Λουσμένος, η, ου, baigné.
 Λουστήρ et λουστήρας, ό, λου-
 στῆρι, τό, baignoire; lavoir.
 Λουστής, ό, celui qui lave.
 Λουτζέρνα, ἡ, lampe. r. lat. lu-
 cerna.
 Λουτράρης et λουτράς, ό, celui
 qui tient des bains publics;
 fém. ἡ λουτράρισσα.
 Λουτροθειόν, τό, pressoir où
 l'on fait l'huile. r. ἐλαιοτριβεῖον.
 Λουτρώ, τό, λουτρός, ό, bain.
 Λούφα, ἡ, sarcelle, oiseau. ||
 V. Λούφος.

- Αουράζω, se taire, se tenir coi.
 Αουρές, ὁ, gages; solde. r. or.
 Αουχοῦνα, ἡ, femme en couches.
 gr. anc. λοχίαι et λεχῶ.
 Αουχοουεύω, accoucher, être
 en couches. r. λοχεύω.
 Αουῖρος, α, ου, fort vieux, fort
 vieille.
 Αουριά, ἡ, toupet, houpe. r.
 λῶρος.
 Αόφος, ὁ, monticule. gr. anc.
 Αοχηγός, ὁ, chef de bataillon.
 r. λόχος, ἄγω.
 Αόχη, ἡ, étouffement causé par
 la chaleur.
 Αοχομνωῶ, souffler, haleter.
 Αυγάρι, τό· λυγαριά, ἡ, agnus-
 castus, plante.
 Αυγαλιάζω, etc., V. Αυγαλιάζω,
 etc.
 Αύδα, ἡ, saleté. || Graisse.
 Αυδαίνω, salir.
 Αυθερός, ἡ, ὄν, qui salit.
 Αύθωμα, τό, l'action de salir.
 Αυγίζω, plier; fléchir.
 Αύγισις, ἡ· λυγισμα, τό, pliage.
 || Souplesse, inflexion. r. λύ-
 γος, osier,
 Αυγιστικόν, τό, souplesse.
 Αυγιστικός, ἡ, ὄν, pliant. || Sou-
 ple.
- Αυγιστός, ἡ, ὄν, souple, flexi-
 ble. r. λύγος, osier.
 Αυγκιάζω, sangloter. r. λύγξ,
 gén. λυγγός.
 Αυγκίσμα, τό· λυγκισμός, ὁ,
 sanglot.
 Αυγκιόν, τό, hoquet; sanglot.
 Αύγξ, ὁ, lynx. gr. anc.
 Αύξειγγας, ὁ, hoquet; sanglot.
 Αύκινα, ἡ, louve. gr. anc.
 Αυκαυγές, τό, crépuscule.
 Αύκιος, η, ου, et λυκίστικος, de
 loup.
 Αυκόγουνα, ἡ, pelisse de loup.
 Αυκόθερμα, τό, peau de loup.
 Αυκόπουλον, τό, louveteau.
 Αύκος, ὁ, loup. Ὁ λύκος τοῦ
 τουρκειοῦ, le chien du fusil.
 Αυμένα, adv. d'une manière
 dégagée. r. λύω.
 Αύξειγγας, V. Αύξειγγας.
 Αύπη, ἡ, chagrin, tristesse.
 Αυπηρός, ἡ, ὄν, affligeant. || Dé-
 plorable. gr. anc.
 Αυπητερά, adv. tristement.
 Αυπητερός, ἡ, ὄν, V. Αυπηρός.
 Αυπίζω, V. Αυπῶ (gr. anc.).
 Αυπῶ, affliger, attrister.
 Αύρα, ἡ, lyre. gr. anc.
 Αυρίζω, jouer de la lyre.
 Αυρικός, ἡ, ὄν, lyrique.

Αυριστής, ὁ, joueur de lyre.

Αυσεντερία, ἡ, dyssenterie. r. λύω, ἔντερον.

Αυσεντερικασμένος, η, ου, qui a la dyssenterie.

Αύσιμον, τό, l'action de délier.

Αύσις, ἡ, m. sigu. || Dissolution. || Solution d'une question, etc.

Αύσσα, ἡ, rage. gr. anc.

Αυσσάγρα, ἡ, maladie de la rage.

Αύσσαις, αἱ, lyssès ou pustules sur les côtés de la langue, qui contiennent, dit-on, le virus de la rage.

Αυσσαοίστικα, adv. avec rage.

Αυσσιάζω, enrager. r. λυσσάω.

Αυσσιάρικος, η, ου, enragé.

Αύσσιασμα, τό, l'action de devenir enragé.

Αυσσιασμένος, η, ου, enragé.

Αυσσιασμός, ὁ, accès de rage.

Αυσσοδακκαμένος, η, ου, mordu par un chien enragé. r. θάκνω.

Αυτάρι, τό, laisse, lien qui sert à attacher ensemble les chiens. r. λύω.

Αυτικός, ἡ, ὄν, propre à dissoudre.

Αυτός, ἡ, ὄν, soluble. || Délié.

Αυτρωμα, τό, délivrance.

Αυτρώω, sauver, délivrer; au pass. se racheter. r. λυτρώω.

Αυτρωσις, ἡ, rédemption.

Αυτρωτής, ὁ, sauveur, rédempteur; fém. ἡ λυτρώτρια.

Αυτρωτικός, ἡ, ὄν, qui a la force de sauver.

Αυχναράκι, τό, très-petite lampe; bougeoir.

Αυχνάρι, τό, petite lampe; chandelier. r. λύχνος.

Αυχλιά, ἡ, candélabre.

Αύχνος, ὁ, lampe. gr. anc.

Αυχνοστάτης, ὁ, petit meuble à porter une lampe, comme guéridon, etc.

Αύω, délier, dénouer, lâcher. gr. anc. || Résoudre.

Αυώνω, fondre, liquéfier.

Αυώσιμον, τό, fontc. r. λύω.

Αώθη, ἡ, lèpre. gr. anc. honte.

Αωδιάζω, avoir la lèpre.

Αωδιάρης, ὁ, lépreux.

Αωδισμα, τό, l'action d'avoir ou de gagner la lèpre.

Αωθός, ἡ, ὄν, lépreux.

Αωλά, adv. follement.

Αωλάγρα, ἡ, folie, maladie.

Αωλάδα, ἡ, folie, sottise.

Αωλαίνω, rendre fou; au pass. devenir fou.

Αώλαμα, τό· λωλαμός, ό, accès de folie.

Αωλόπαιδο, τό, jeune fou.

Αωλός, ή, όν, fou, sot.

Αωλομήημα, τό, discours insensé. r. όμιλέω.

Αωλοφωνάζω, crier comme un fou. r. φωνέω.

Αωρί, V. Αουρί. r. lat. lorum.

Αώστος, ό, massue.

Αωτός, ό, lotus. *gr. anc.* || Alize, fruit de l'alizier.

M

ΜΑΓ

ΜΑΓ

M, douzième lettre de l'alphabet, numériquement et avec un accent (μ'), marque 40; et avec un signe au dessous (μ), 40000.

Μά, conj. mais. r. it. || *Prép. hell.* par, en. Μά τήν πίστιν μου, par ma foi. Μά τήν αλήθειαν, en vérité.

Μαβός, ειά, ό, bleu.

Μάγα, V. Μάγισσα.

Μαγαζάκι, τό, petite boutique. || Petit magasin.

Μαγαζέξ, ό, cave. r. or.

Μαγαζί, τό, boutique. || Magasin. r. or.

Μαγαζιάζω, emmagasiner.

Μαγαζιάτικον, τό, loyer d'un magasin.

Μαγαζίτικος, η, ον, de boutique; de magasin.

Μαγαζοσιταρον, τό, grenier.

Μαγαζοφυλακτής, ό, gardien de magasin.

Μαγάρι, conj., V. Μαζάρι.

Μαγαρίζω, salir, tacher; souiller.

Μαγαρισιά, ή, saleté. || Ordure.

Μαγάρισμα, τό· μαγαρισμός, ό, tache, salissure; souillure.

Μαγαρισμένος, η, ον, souillé, impur, renégat. V. Μαγαρίζω.

Μαγαριστής, ό, celui qui tache, qui salit, qui souille; fém. ή μαγαριστρα.

Μαγαρυεία, ή, machine, comme calandre, presse, etc.

Μαγαρυίζω, calandrer.

Μαγγάνισμα, τό, l'action de ca-
landrer.

Μάγγανον, τό· μάγγανος, ό, ca-
landre. || Presse. || Métier.

Μάγειρας, ό, cuisinier.

Μαγειρείου, τό, cuisine.

Μαγειρεύμα, τό· μαγειρεύεις, ή,
l'action de faire la cuisine.

Μαγειρεύω, faire la cuisine.

Μαγειρική, ή, l'art du cuisinier.

Μαγειρίτσα, ή, cuisinière.

Μάγεμα, V. Μάγευμα.

Μαγεριάτικον, τό, les ustensiles
de la cuisine. r. μάγειρος.

Μάγευμα, τό, ensorcellement.

Μαγευτής, ό, ensorceleur.

Μαγεύω, ensorceler.

Μάγι, τό, charme, enchante-
ment. r. μάγος, magicien.

Μαγία, ή, magie. gr. anc.

Μαγικός, ή, όν, magique.

Μαγιόρος, ό, major, officier.

Μάγισσα, ή, magicienne.

Μάγιστρος, ό, maître. Μάγιστρος
τοῦ παλατίου, maître d'hôtel.
r. lat. magister.

Μαγκάλι, τό, réchaud.

Μαγκανάκι, τό, dim. de μάγκα-
νον. V. ce mot.

Μαγκανίζω, etc., V. Μαγγαλίζω.

Μάγκανον, τό, machine, métier.

Μαγνήτης, ό, aimant. r. μάγνης.

Μαγνητίζω, aimanter. || Magnéti-
ser.

Μαγνητικός, ή, όν, magnétique.

Μαγνητισμός, ό, magnétisme.

Μάγος, ό, magicien. gr. anc.

Μαγουλάκι, τό, petite joue.

Μαγουλάς, ό, joufflu.

Μάγουλον, τό, joue.

Μαγουλοῦ, ή, joufflue.

Μαθειῶμαι, s'arracher les che-
veux. r. μαθῶ, être chauve.

Μαθειῶ, V. Μαθῶ.

Μαδίζω, peler. || Plumer. r. μαθῶ.

Μάδισμα, τό, l'action d'épiler,
de peler, ou de plumer. || Cal-
vitie ou chute des cheveux.

Μαδιστής, ό, celui qui épile,
qui pèle, ou qui plume; fém.
ή μαδίστρα.

Μαδιστικός, ή, όν, dépilatif.

Μαθῶ, épiler. || Peler. || Plumer.
|| Égrener. || Effeuille.

Μεσσητρῆλι, τό, maëstral, vent du
nord-ouest sur la Méditerranée.

Μαζεύω, V. Μαζώνω. r. όμαθεύω.

Μαζή, μαζί, ou μαζύ, ensemble.

Μαζύ μου, avec moi; μαζύ μας,
avec nous. r. όμαθος, rassem-
blement, ou όμάς.

Μαζωκτά, adv. ensemble.

Μαζωκτής, ὁ, celui qui amasse, qui recueille. || Percepteur.

Μαζωκτός, ἡ, ὄν, ramassé.

Μάζωμα, τό, rassemblement.

Μαζώνω (aor. ἐμάζωξα et ἔμασα), rassembler; recueillir. Μαζώνω τὰ πανιά, carguer les voiles. V. Μαξεύω.

Μάζωξις, ἡ, V. Μάζωμα.

Μάης, ὁ, mai, mois. r. lat.

Μαθαίνω, V. Μωθαίνω.

Μάθημα, τό, enseignement; leçon. || Étude. || Habitude.

Μαθηματάκι, τό, courte leçon.

Μαθηματική, ἡ, les mathématiques, science.

Μαθηματικός, ἡ, ὄν, mathématique; subst. mathématicien.

Μαθηματικῶς, adv. mathématiquement.

Μαθημένος, η, ον, part. appris. || Accoutumé.

Μάθησις, ἡ, étude. || Enseignement. || Instruction.

Μαθητᾶριον, τό, école.

Μαθήτευμα, τό, éducation.

Μαθητεύω, instruire, former. || Étudier, apprendre.

Μαθήτευσις, ἡ, enseignement.

Μαθητευτικός, ἡ, ὄν, qu'on peut apprendre.

Μαθητευτός, ἡ, ὄν, susceptible d'instruction.

Μαθητής, ὁ, écôlier, disciple; pl. οἱ μαθητάδες.

Μαθητούδι, τό, apprenti, garçon de boutique.

Μαθήτρα, ἡ, écolière.

Μαθυσάλιος, ία, ον, de Mathusalem. Ἐτη Μαθυσάλια, une vie aussi longue que celle de Mathusalem.

Μαΐά, ἡ, le temps de mai.

Μαϊμάρις, ὁ, architecte.

Μαϊμοῦ, ἡ, singe, animal.

Μαϊνάρω, amener, t. de marine. Μαϊνάρω τὰ πανιά, amener les voiles, les baisser.

Μαϊνίς, ἡ, hareng, poisson.

Μαινόμενος, η, ον, furieux.

Μαίνομαι, être en fureur.

Μαῖος et μαῖς, ὁ, mai, mois.

Μαῖτραλι, V. Μαστραλι.

Μακροῦς, ὁ, poalie.

Μακᾶρι, conj. Dieu veuille, plutôt à Dieu. Ἐγὼ θελω νὰ τὸ κάμω, μακᾶρι νὰ σκάσω, je veux le faire, dussé-je mourir (crever). r. μὴ γὰρ δὴ. V. Μηχαρί.

Μακχαρίζω, rendre heureux. || Regarder comme heureux; mettre au nombre des saints.

Μακάριος, *ία, ου*, bienheureux.
 Μακαριότης, *ή*, béatitude. ||
 Sainteté, *titre du pape*.
 Μακάρισμα, *τό*, béatification.
 Μακαρισμένος, *η, ου*, béatifié.
 Μακαρισμός, *ό*, béatification.
 Μακαρίτης, *ό*, feu, défunt. *Ο μακαρίτης ο πατέρας σου*, feu votre père. (gr. anc. heureux. Hésych. *ό τεθνεώς*.)
 Μακαρίτρα, *ή*, feue, défunte.
 Μακαριώτατος, *η, ου*, sup. de *μακάριος*. (Le pape et le patriarche de Jérusalem ont le titre de *μακαριώτατος*.)
 Μακαρόνια, *τά*, macaroni, *mets*.
 || Mélange bizarre de grec ancien et moderne.
 Μακαρονικός, *ή, όν*, macaronique.
 Μακεθόνισι, *ό*, persil de Macédoine, *plante médicinale*.
 Μακελλάρης, *ό*, boucher.
 Μακελλείον, *τό*, boucherie.
 Μακελεύω, dépecer; égorger, comme fait un boucher.
 Μακιαθελικός, *ή, όν*, machiavélique.
 Μακιαθελισμός, *ό*, machiavélisme. r. Machiavel.
 Μακμούρης, *adj.* étourdi par le vin. || Langoureux. r. or.

Μακρά, *ή*, une longue.
 Μακράν, *adv.* loin. gr. anc. *Από μακράν*, de loin.
 Μάκραιμα, *τό*, allongement, accroissement. || Éloignement.
 Μακραίνω, allonger, prolonger. || Croître. || Éloigner; s'éloigner. r. μακρός, long.
 Μάκρευμα, V. Μάκραιμα.
 Μακρομερεύω, V. Μακροσημερεύω.
 Μακριά, *adv.* V. Μακρυά.
 Μακρόβιος, *adj.* qui vit longtems.
 Μακροδέπω, voir de loin.
 Μακρογένης, *adj.* qui a une longue harbe. r. *γένειον*.
 Μακροσημερεύμα, *τό* μακροσημερευσις, *ή*, longue durée. || Délai, longueur. || Patience.
 Μακροσημερεύω, retarder, temporiser. || Tolérer.
 Μακρόθεν, *adv.* de loin.
 Μακροθυμία, *ή*, longanimité.
 Μακρόθυμος, *adj.* patient.
 Μακροθυῶ, souffrir, tolérer.
 Μακροκαιριά, *ή*, délai, retardement.
 Μακροκαιρίζω, différer, temporiser. r. μακρός, *καιρός*.
 Μακροκαιριστής, *ό*, temporisateur.
 Μακροκέφαλος, *adj.* qui a une tête longue. gr. anc.

- Μακρόκορμος, *adj.* dont le corps est long. r. κορμός, tronc.
- Μακρόλαιμος, *adj.* qui a un long cou. r. λαιμός, gorge.
- Μακρολογία, ἡ, prolixité.
- Μακρολόγος, *adj.* verbeux.
- Μακρολογῶ, parler longuement; être prolix. gr. anc.
- Μακρομάγουλος, *adj.* qui a les joues pendantes.
- Μακρομάλα, *fém.* de μακρομάλης.
- Μακρομάλης, *adj.* qui a de longs cheveux. r. μαλλός.
- Μακρομάνικος, η, ου, à longues manches. r. lat. manica.
- Μακρομύτα, *fém.* de μακρομύτης.
- Μακρομύτης, *adj.* qui a un long nez. r. μύτις, narine.
- Μακροπόδαρος, η, ου, qui a de longs pieds. r. ποδάριον.
- Μάκρος, τό, longueur. Κατά μάκρος τοῦ, le long de. Εἰς μάκρος, au long.
- Μακρότης, ἡ, m. sign. gr. anc.
- Μακρουλός, *adj.* un peu long.
- Μακρόρπτερος, η, ου, qui a de longues ailes. gr. anc. μακρόρπτερος.
- Μακροχέρρα, *fém.* de μακροχέρης.
- Μακροχέρης, *adj.* qui a de longues mains. r. χεῖρ.

- Μακροχροονίζω, subsister longtemps. gr. anc. || Temporiser.
- Μακροχροονιά, ἡ, μακροχροονισμα, τό, μακροχροονισμός, ό, vie prolongée. || Délai, retardement.
- Μακρόχρονος, η, ου, âgé.
- Μακροῦν, *adv.* V. Μακρῶν.
- Μακροῦθωρος, η, ου, qui voit de loin. r. μακρός, θεωρέω.
- Μακροῦνᾶρι, τό, corridor; allée.
- Μακροῦνόν, τό, le lointain.
- Μακροῦνός, ἡ, όν, lointain.
- Μακροῦνω, V. Μακραινῶ.
- Μακροῦποδας, *adj.* qui a de longs pieds. r. πούς, gén. ποδός.
- Μακρούς, εἰά, ύ, long. r. μακρός.
- Μακροῦτατα, *adv.* très-loin.
- Μακροῦτερα, *adv.* plus loin.
- Μακροῦς, *adv.* longuement.
- Μαλάβαθρον, τό, malabathrum ou feuille d'une plante de l'Inde. qui entre dans la thériaque.
- Μάλαγμα, τό, or, métal. || L'action de patiner, de manier.
- Μαλαγμένος, η, ου, manié, patiné.
- Μαλάζω, V. Μαλάσσω.
- Μάλαθρον, τό, fenouil, plante. r. μάραθρον.
- Μαλαθρόσπορος, ό, graine de fenouil. r. σπορά.

Μαλακά, *adv.* mollement.

Μαλάκωμα, τό, adoucissement.

Μαλακκίω, amollir. || Adoucir.

|| S'appaiser. r. μαλακός.

Μαλακία, ή, mollesse. || Pollution manuelle.

Μαλακίζω, masturber; *au pass.* se masturber.

Μαλάκισμα, τό, masturbation.

Μαλακός, ή, όν, mou, délicat.

Μαλακόσαρκος, η, ον, dont la chair est molle ou délicate.

Μαλακόςυνη et μαλακότης, ή, mollesse, délicatesse.

Μαλακότριχος, η, ον, qui a les cheveux ou le poil doux.

Μαλακούτζικα, *adv.* un peu mollement. r. μαλακός.

Μαλακούτζικος, *adj.* un peu mou.

Μαλακτής, ό, qui manie, qui patine.

Μαλακτικός, ή, όν, émollient. || Maniable.

Μαλακτός, ή, όν, maniable, souple.

Μαλάκωμα, τό, amollissement.

Μαλακώω, amollir. r. μαλακός.

Μάλαμα, τό, or. r. μαλάσσω.

Μαλαματένιος, *adj.* d'or.

Μαλαματιόν, τό, prix de la dorure d'un objet. || Bijou en or.

Μαλαματοκαπνίζω, dorer au feu.

Μαλαματοκάπνισμα, τό, dorure au feu.

Μαλαματοκαπνιστής, ό, doreur au feu.

Μαλαματόφυλλον, τό, feuille d'or.

Μαλαμάτωμα, τό, dorure.

Μαλαματόνω, dorer.

Μαλαματωτής, ό, doreur.

Μάλαξις, ή, μάλασμα, τό, manie-
ment. || Mélange.

Μαλάς, V. Μαλλάς.

Μαλάσσω, manier, patiner. || Mêler. (gr. anc. amollir.)

Μαλαροάντζα, ή, la maladie vé-
nérienne. r. it. mal francese.

Μαλθαζία, ή, malvoisie, *vin.*

Μαλί et μαλίον, V. Μαλλί.

Μάλιστα, *adv.* surtout. || Oui.

Μαλλάκι, τό, petit duvet; petit cheveu, dim. de μαλλί.

Μαλλάς, ό, marchand de laine.

Μαλλί, τό, laine. || Poil, duvet; *au pl.* les cheveux. r. μαλλός.

Μαλλιάζω, devenir velu.

Μαλλιάρός, *adj.* velu, laineux.

Μαλλιάρότης, ή, qualité, état de ce qui est velu. r. μαλλός.

Μαλλιοπουλητής, V. Μαλλάς.

Μάλλιους, η, ον, V. Μαλλίτιος.

Μαλλίτιος, η, ον, de laine.

Μάλλον, *adv. hell.* plus; plutôt.
 Μάλωμα, τό, dispute. || Réprimande.
 Μιλώνω, gronder. || Disputer, se quereller, *probablement p.*
 χμιλώνω. r. *αιχμιλώπτος*, d'*αιχμή*, d'où *αιχμάζω*, combattre.
 Μιλωτής, ό, grondeur; querelleur; fém. *ή μιλώτρα*.
 Μιμά et μάμμα, *ή*, maman.
 Μιαλοῦσος, *adj.* sot, nigaud.
 Μιμή, etc., V. Μιμημή.
 Μιμνέω, accoucher une femme. gr. anc. *μιενέω*.
 Μιμημή, *ή*, sage-femme.
 Μιμημιά, *adv.* en sage-femme.
 Μάμος, ό, accoucheur.
 Μιμμωνῆς, ό, Mammon ou le démon des richesses.
 Μιμούδι et μιμούνι, τό, scarabée, *insecte*.
 Μιμουλιζώ, mâchonner; ruminer.
 Μιμούλισμα, τό, rumination.
 Μιμούλιστής, ό, qui mâchonne; qui rumine; fém. *ή μιμουλίστρα*.
 Μίνα et μάννα, *ή*, mère. r. *μάμμα*.
 Μιναθήκι, τό, dim. de *μίνα*.
 Μιναῖες, *αί*, pl. de *μίνα*.
 Μιναρά, *ή*, hache.

Μανραάκι, τό, hachette.
 Μάνθαλος, V. Μάνταλος.
 Μανδαρίνος, ό, mandarin, *titre de dignité à la Chine*.
 Μάνδρα, *ή*, étable, berceuil.
 Μανδράκι, τό, petite bergerie.
 Μανδρί, τό, V. Μάνδρα.
 Μανδριάζω, rassembler le troupeau. r. *μάνδρα*, étable.
 Μανδρίσμα, τό, rassemblement du troupeau.
 Μανδύας, ό, manteau, pallium.
 Μανδύλι, V. Μαντίλι.
 Μανέτσι, *αί*, menottes. r. *it*.
 Μανζιλέσω, déposer, destituer.
 Μανζιλής, ό, celui qui est déposé, qui est destitué. r. *or*.
 Μανζιλίχ, *ή*, déposition.
 Μανθάνω, instruire. || Apprendre. (gr. anc.) || S'accoutumer.
 Μανία, *ή*, fureur; manie.
 Μανίζω, devenir ou rendre furieux. r. *μάνισμα*.
 Μανιάκι, τό, collier. r. *μανιάκης*.
 Μανιάκι, τό, dim. de *μανία*.
 Μανίχι, τό, manche d'instruments ou d'habits. r. *it.* et *lat.*
 Μανιχισμα, τό, l'action d'emmancher.
 Μανικός, *ή*, όν, furieux; maniaque. gr. anc.

Μανίκωμα, V. Μανίγιασμα.
 Μανικίωνω, emmancher.
 Μανικῶς, *adv.* en furieux.
 Μανίλια, τά, bracelets. r. it.
 maniglia, du mot latin *manus*.
 Μανίπουλου, τό, manipule.
 Μάνισμα, τό, emportement.
 Μανιστής, ό, un furieux
 Μάνιτα, ή, fureur. r. μανία.
 Μανιτάρι, τό, champignon. r.
 άμανίτης.
 Μανιτζα, ή, manchon. r. manus.
 Μανιφίστου, τό, manifeste *d'une*
puissance. r. it.
 Μανιώδης, *adj.* furieux.
 Μάννα, ή, manne. V. Μάνα.
 Μαννούλα, ή, mère, dim. de μάνα.
 Μανουάλι, τό, grand chandelier
 d'église.
 Μανουσάκι et μανούσι, τό, giro-
 flée, fleur.
 Μανουῦπι, τό, emploi, charge,
 gouvernement. ὅς τὸ μανουῦπι
 τοῦ Ἄλῃ πασᾶ, dans le pachalik
 d'Ali.
 Μάνταλος, ό, loquet, pêne.
 Μανταλώνω, fermer au loquet.
 Μαντάριον, V. Μανιτάρι.
 Μαντατάρης, ό, accusateur; rap-
 porteur, écolier qui rapporte.
 Μαντάτευμα, τό, accusation.

Μαντατεύω, accuser; rapporter.
 Μαντάτου, τό, nouvelle, avis;
 message. Τί μαντάτα; quelles
 nouvelles? r. lat. *mandatum*.
 Μαντατούρης, V. Μαντατάρης.
 Μαντατοφορεύω, apporter une
 nouvelle, un message.
 Μαντατοφόρος, ό, messenger;
 fém. ή μαντατοφόρισσα.
 Μαντεία, ή, divination. gr. anc.
 Μάντευμα, V. Μάντευμα.
 Μαντέμι, τό; manière.
 Μάντευμα, τό, divination.
 Μαντευτική, ή, l'art de deviner,
 de prédire.
 Μαντευτικός, ή, όν, qu'on peut
 deviner. || Qui sait deviner.
 Μαντεύω, deviner, prédire.
 Μαντζέτα, ή, génisse. r. it.
 Μαντζούνι, τό, conserve, mar-
 melade. Μαντζούνι ιατρικόν, é-
 lectuaire.
 Μαντζουράνα, ή, marjolaine, *pl.*
 Μάντης, ό, devin. gr. anc.
 Μαντική, ή, l'art des devins.
 Μαντικός, ή, όν, qui a la vertu
 de deviner.
 Μαντίλα, ή, nappe. r. lat.
 Μαντιλάκι, τό, petit mouchoir.
 Μαντίλι, τό, mouchoir. r. lat.
 mantile.

Μαντίον, τό, manteau, pallium.
 Μάντισσα, ἡ, devineresse.
 Μαντοῦρα, ἡ, chalumeau. Παίζω
 τὴν μαντοῦραν, jouer du cha-
 lumeau.
 Μάντρα, ἡ· μαντρί, τό, etc., V.
 Μάνδρα, Μανδρί, etc
 Μαξιλάρα, ἡ, grand oreiller.
 Μαξιλάρι, τό, petit oreiller.
 Μαξιλάρι, τό, oreiller. r. lat. ma-
 xilla.
 Μοῦνα, ἡ, grande barque de
 transport. r. it.
 Μοραγκός, ὁ, menuisier; char-
 pentier. r. it.
 Μοραγγιάζω, se flétrir.
 Μοράγγιασμα, τό, l'action de
 se faner. r. μοραίνω.
 Μάραθρον, V. Μάλαθρον.
 Μοραίνω, faner, flétrir. gr. anc.
 || Se faner. || Couler, *en par-*
lant des fruits.
 Μάραμα, τό· μοραμός, ὁ, flétrissu-
 re, dépérissement; marasme.
 Μοραμπούς, ὁ, marabout, *πρέ-*
tre mahométan.
 Μοραυτικός, ἡ, ὄν, qui se fane;
 qui dépérit; pulmouique.
 Μορασμός, ὁ, marasme. gr. anc.
 Μοραγαριτάρι, τό, perle.
 Μοραγαριταρένιος, adj. de perle.

Μοραγαρίτης, ὁ, perle. gr. anc.
 Μοραγαριτοπλούμιστος, η, ον,
 parsemé de perles.
 Μοραγιολιά, ἡ, astuce, ruse.
 Μοραγιόλεμα, τό, m. sign.
 Μοραγιολεύω, agir avec astuce.
 Μοραγιολιά, adv. astucieuse-
 ment.
 Μοραγιόλικος, η, ον, et μοραγιόλος,
 rusé, fin. r. it.
 Μοραγιόλισσα, ἡ, rusée, friponne.
 Μοραγοσίδες, οί, engelures.
 Μόρωμα, τό, engourdissement
 causé par le froid.
 Μορώνω, pénétrer et engour-
 dir de froid.
 Μορόάς, ὁ, fraude; mélange.
 Μορυσάλλος, ὁ, maréchal, pre-
 mier grade militaire de Fran-
 ce.
 Μοριολιά, etc., V. Μοραγιολιά.
 Μοράσι, τό, talc, pierre.
 Μοραξία, ἡ, marquise.
 Μοραξίατον, τό, marquisat.
 Μοραξίος, ὁ, marquis. r. it.
 Μοραξίνα, V. Μοραξία.
 Μοραξιστος, V. Μοραξία.
 Μοραμάζω, inusité; on dit seule-
 ment : δὲν μοραμάζω, δὲν μο-
 μάξει, je ne bouge pas; il ne
 remue pas.

Μαρμαρένιος et μαρμαρίτιος, *adj.* de marbre.

Μάρμαρον, τό, marbre. gr. anc.

Μαρμαρώμα, τό, incrustation en marbre || Lustre, poli.

Μαρμαρώνω, incruster en marbre. || Rendre poli comme le marbre. || Devenir dur comme du marbre.

Μαρμαρώσις, ἡ, incrustation en marbre. || Pétrification du marbre.

Μαρρούλι, τό, laitue. r. μαρούλιον (Suidas), parce que cette plante se mange au mois de mai.

Μαρρουλόγυλον, τό, tige de laitue.

Μαρρουλόσπορος, ό, graine de laitue. r. σπορά.

Μαρρουλόφυλλον, τό, feuille de laitue.

Μαρτήσιος, *adj.* du mois de mars.

Μάρτιος, ό, mars, mois. r. lat.

Μάρτυρας, ό, témoin. || Martyr.

Μαρτύρημα, τό, témoignage. || Martyre.

Μαρτυρία, ἡ, témoignage, attestation.

Μαρτυρικόν, τό, certificat.

Μαρτυρικός, ἡ, όν, testimonial.

Μαρτύριον, τό, martyre.

Μαρτυρολόγιον, τό, martyrologe.

Μαρτυροῦν, témoigner, attester.

|| Souffrir le martyre. gr. anc.

|| Martyriser.

Μάρτυς (gr. anc.), V. Μάρτυρας.

Μάσσει, aor. impér. de μαζώνω.

Μασέλα, ἡ, mâchoire. r. it.

Μασερίζω, souffleter.

Μασέλισμα, τό, soufflet.

Μασελοδόντια, τά, dents molaires. r. it. et όδούς.

Μάσημα, τό· μάσησις, ἡ (gr. anc.), mastication.

Μασημένος, η, ου, *part.* mâché.

Μαστός, ό, mamelle. gr. anc.

Μαστιά, ἡ, pincettes.

Μαστίζω, mâcher. r. μαστόμι.

Μασιστήρι, τό, masticatoire, médicament. || Mâchoire.

Μασιστής, ό, qui mâche.

Μασκαράλιε, τό, baliverne.

Μασκαράς, ό, bouffon. || Imbécille. || Mascaron, tête grotesque qu'on met aux portes, etc.

Μάσκαρα, ἡ, masque. r. it.

Μασκαρεύμα, τό, bouffonnerie ; badinage. || Moquerie.

Μασκαρευτής, ό, badin. || Railleur ; fém. ἡ μασκαρευτρια.

Μασκαρεύω, folâtrer ; badiner.

Μασκαρώνομαι, se déguiser.
 Μάσκουλον, τό, boîte, mortier.
 Μασουλιζώ, mâchonner.
 Μασούλισμα, τό, l'action de mâchonner. r. μάτρωμι.
 Μασουράκι, τό, petit tuyau.
 Μασούρι, τό, tuyau. r. or.
 Μαστέλον, τό, cuvette. r. it.
 Μάστιγα, ή, fouet. r. μάστιξ.
 Μαστιγοφόρος, ό, qui porte un fouet. gr. anc.
 Μαστιγώμα, τό, fustigation.
 Μαστιγώνω, fouetter, fustiger, de μαστιγώνω.
 Μαστιγωτής, ό, qui fouette.
 Μαστιγώσεις, ή, fustigation.
 Μαστίχη, ή, gomme du lentisque.
 Μαστίχι, τό, mastic, colle.
 Μαστιχιά, ή, lentisque, arbre.
 Μάστορας et μάστρες, ό, maître ouvrier. || Homme habile.
 Μαστοριά, ή, habileté. || Maîtrise.
 Μαστορικά, adv. artistement.
 Μαστορικός, ή, όν, industriel. || De maître.
 Μαστόρισσα, ή, maîtresse ouvrière. || Femme habile.
 Μαστροπόυλον, τό, garçon de boutique, apprenti.
 Μαστός, ό, mamelle. gr. anc.
 Μαστραπής, ό, pot, vase.

Μαστροπός, ό, homme qui tient une maison de prostitution. gr. anc.
 Μασχάλη, ή, aisselle. gr. anc.
 Μασώ, mâcher. r. μάτρωμι.
 Μάταια, adv. avec vanité. || En vain.
 Ματαιοδοπιάζω, travailler en vain. gr. anc. ματαιοπονώ.
 Ματαιολογία, ή, paroles en l'air. || Vanité.
 Ματαιολόγος, adj. qui tient de vains discours. gr. anc.
 Ματαιολογῶ, parler vainement; dire des futilités.
 Μάταιος, adj. vaniteux. || Futile; vain, inutile (gr. anc.).
 Ματαιότης, ή, vanité.
 Ματαιοφροσύνη, ή, vanité, orgueil.
 Ματαιοφρονῶ, s'enorgueillir.
 Ματαιόφρων, adj. vaniteux, fat.
 Ματαιώνω, rendre vain; au pass. s'enorgueillir. r. ματαιώω.
 Ματαίως, adv. en vain.
 Ματάκι, τό, dim. de μάτι, ce l. Μπατάκια μου, expr. de tendresse.
 Μάτζα, ή, massue. || Pique, aux cartes. r. it.
 Ματζαδοῦρα, ή, étable.
 Ματζάλισμα, V. Μασούλισμα.

Ματζούκα, ἡ, massue.
 Ματζουκάρης, ὁ, charlatan.
 Ματζούκι, τό, bâton; masse.
 Ματζουράνα, ἡ, marjolaine, fleur.
 Μάτι, τό, œil. || Bourgeon. || Vue.
 Δέν ἔχει μάτι γὰ μὲ ἰδῆ, il ne peut me regarder, p. il me déteste. Μάτι μὲ μάτι, face à face. r. ὀμμάτιον.
 Ματιά, ἡ, œillade, clin d'œil.
 Μάτια, τά, p. ἱμάτια, habits.
 Ματιάζω, regarder attentivement, lorgner. || Fasciner, ensorceler *en regardant*, de μάτι, p. ὀμμάτιον, œil, *préjugé ancien et encore subsistant*.
 Μάτισμα, τό, regard, coup d'œil. || Fascination, ensorcellement.
 Ματογυάλι, τό, lorgnette, lorgnon; *au pl.* lunettes, besicles. r. ὄμμα, œil; ὕαλος, verre.
 Ματόγλαθον, τό, le bord de la paupière; *au pl.* les cils.
 Ματοπιάνω, fasciner, ensorceler. r. ὄμμα, πιέζω.
 Ματόπιασμα, τό, ensorcellement.
 Ματόπονος, ὁ, mal aux yeux.
 Ματοτζίναρρον, τό, les cils.
 Ματόφρουθον, τό, sourcil. r. ὀφρύς, et ὄμμα, géu. ὄμματις.

Ματόφυλλον, τό, paupière.
 Ματωμένος, η, ου, ensanglanté.
 Ματώνω, ensanglanter, de αἵματώω.
 Μαυλίζω, tenir une maison de débauche; livrer à la prostitution. || Débaucher. gr. anc.
 Μαυλιστής, ὁ, corrupteur. || Qui tient une maison de débauche; qui livre à la prostitution; fém. ἡ μαυλίστρα.
 Μαυῆς, V. Μαβύς.
 Μαυράδα, ἡ, noirceur.
 Μαυράδι, τό, le noir.
 Μαύρη, ἡ, négresse.
 Μαυρί, τό, encre. V. Μαῦρος.
 Μαυρίζω, noircir. || Se noircir, s'obscurcir.
 Μαυρίλλα, ἡ, noircissure. || Nuée orageuse, grain; de μαῦρος.
 Μαύρισμα, τό, action de noircir.
 Μαυρογένης, *adj.* qui a la barbe noire. r. γένειον.
 Μαυροθερός, V. Μαυροθερός.
 Μαυροκαπνισμένος, η, ου, noirci par la fumée. r. καπνός.
 Μαυροκερασιά, ἡ, mérisier.
 Μαυροκέρασσον, τό, mérise, fruit.
 Μαυρομάλα, fém. de μαυρομάλης.
 Μαυρομάλης, *adj.* qui a les cheveux noirs. r. μαλλός.

Μαυρομάτα, *fém.* de μαυρομάτης.
 Μαυρομάτης, *adj.* qui a les yeux noirs. r. ὄμμα, *gén.* ὄμματος. gr. anc. μελανόματος.
 Μαυρομούρα, *fém.* de μαυρομούρης.
 Μαυρομούρης, *adj.* qui a le visage noir.
 Μαυρομούστακος, quia les moustaches noires. r. μύσταξ.
 Μαυρομούτζουνος, V. Μαυρομούρης.
 Μαῦρον, τό, le noir, *couleur.*
 Μαυροπούλι, τό, étourneau, *oiseau noir être.*
 Μαυροπράτινος, η, ου, noir foncé. r. πράτον.
 Μαῦρος, ὁ, maure, nègre. || Le diable. || Moreau ou cheval noir; *fém.* ἡ μαῦρα.
 Μαῦρος, η, ου, noir. || Malheureux. Μαύρη ἡ μοῖρα σου, malheur à toi! Μαύρα δάκρυα, des larmes amères. r. hell. ἄμαυρος; ou lat. *maurus*, africain.
 Μαυροπήγανον, τό, charbon de peste.
 Μαυρούτζικος, η, ου, un peu noir, *dim.* de μαῦρος.
 Μαυροφορεμένος, η, ου, vêtu de noir.

Μαυροφορῶ, être vêtu de noir, porter le deuil.
 Μαυροχειλῆς, *adj.* qui a les lèvres noires, livides; *fém.* μαυροχειλία. r. χεῖλος.
 Μαυροθερός, ἡ, ὄν, noirâtre.
 Μάχαιρα, ἡ, coutelas, poignard.
 Μαχαιράκι, τό, petit couteau.
 Μαχαιρί, τό, couteau.
 Μαχαιριά, ἡ, coup de couteau.
 Μαχαιροσβαρεια, V. Μαχαιριά.
 Μαχαιρώμα, τό, l'action de donner un coup de couteau.
 Μαχαιρώνω, blesser avec un couteau. r. μάχαιρα.
 Μαχαιροθήκη, ἡ, gaine de couteau, ou de poignard.
 Μαχλαῖς, ὁ, quartier *dans une ville*, etc. r. or.
 Μαχλαελῆς et Μαχλιώτης, ὁ, du même quartier, voisin.
 Μάχευμα, μαχεύω, V. Ἀμάχευμα.
 Μάχη, ἡ, combat. gr. anc. Βαστῶ μάχην, haïr.
 Μάχιμος, *adj.* guerrier.
 Μαχητής, ὁ, combattant.
 Μαχητικά, *adv.* en combattant.
 Μαχμούζι, τό, éperon.
 Μαχμούρης, V. Μακμούρης.
 Μάχομαι, combattre. || Disputer.
 Μαχραμῆς, ὁ, voile de femmes.

Μαῶνα, V. Μασῶνα.

Μέ, *prép.* avec. Μὲ τὸ νά, parce que. Μὲ ὅλον τοῦτο, cependant, néanmoins. Μὲ ὅλον ὅτι ou ὅπου, quoique. Μὲ ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν του, malgré son enthousiasme. Μὲ μιᾶς, s. ent. σπιγμῆς, tout-à-coup. r. μετὰ.

Μεγᾶλα, *adv.* grandement.

Μεγαλιῶνα, V. Μεγάλωννα.

Μεγαλουργία, ἡ, vanité, orgueil.

Μεγαλόκωτος, *adj.* vain, orgueilleux. gr. anc.

Μεγαλουργῶ, se vanter. || Se donner des airs de grandeur.

Μεγαλιῶνα, τό, grandeur, magnificence. gr. anc.

Μεγαλειότης et μεγαλιότητα, ἡ, m. sign. || Majesté, *titre des rois.*

Μεγαλίωμα, V. Μεγάλωμα.

Μεγαλήτερος, η, ου, comp. de μέγας. || Aîné.

Μεγαλοθύμαθον, τό, la semaine sainte. r. ἐβδομάς.

Μεγαλοθύτη, fém. de μεγαλοθύτης.

Μεγαλοθύτης, *adj.* qui a de grandes dents. r. ὀδύς.

Μεγαλοθύμιξ, ἡ, grande puissance.

Μεγαλοθύμιξ, *adj.* fort puissant. gr. anc.

Μεγαλοδωρία, ἡ, libéralité, munificence.

Μεγαλόδωρος, *adj.* libéral, généreux. gr. anc.

Μεγαλοκαρδία, ἡ, magnanimité. r. μέγας, grand; καρδία, cœur.

Μεγαλόκαρδος, *adj.* magnanime.

Μεγαλόκομος, η, ου, qui est de grande taille. V. Κορμός.

Μεγαλόκτυπος, *adj.* bruyant.

Μεγαλολογία, ἡ, haute éloquence. r. μέγας, λόγος.

Μεγαλόλογος, *adj.* très-éloquent.

Μεγαλομάτια, fém. de μεγαλομάτης.

Μεγαλομάτης, *adj.* qui a de grands yeux. r. ὄμμα.

Μεγαλομιλῶ, parler haut, ou avec emphase.

Μεγαλομούτη, fém. de μεγαλομούτης.

Μεγαλομούτης, *adj.* qui a un grand nez. r. μύτις.

Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificence.

Μεγαλοπρεπέστατα, *adv.* très-magnifiquement.

Μεγαλοπρεπής, *adj.* magnifique.

Μεγαλοπρεπῶς, *adv.* magnifique. gr. anc.

Μεγαλοῤῥήμονοιτικός, ἢ, ὄν, emphatique.
 Μεγαλοῤῥήμων, ὁ, exagérateur.
 Μεγαλοῤῥήμονῶ, exagérer.
 Μεγάλος, κ, ου, grand. r. μέγας.
 Μεγαλοσύνη (gr. anc.), et μεγαλότης, ἢ, grandeur; magnificence, majesté.
 Μεγαλοσιάνος, ὁ, un grand, un seigneur. r. μέγας.
 Μεγαλόσωμος, adj. de grande stature. r. σῶμα.
 Μεγαλοφροσύνη, ἢ, arrogance.
 Μεγαλόφρων, adj. altier.
 Μεγαλοφρονάζω, crier bien fort.
 Μεγαλόφρωνος, κ, ου, qui a une voix forte. gr. anc.
 Μεγαλοφώνως, adv. à haute voix.
 Μεγαλόψυχα, adv. avec magnanimité.
 Μεγαλόψυχις, ἢ, magnanimité.
 Μεγαλόψυχος, adj. magnanime.
 Μεγαλόττιξικος, adj. un peu grand; dim. de μέγας.
 Μεγαλύω, amplifier, agrandir; exalter. gr. anc.
 Μεγάλωμα, τό, agrandissement.
 Μεγαλώνυμος, adj. célèbre, renommé. gr. anc.
 Μεγαλώνω, agrandir, augmenter. || S'agrandir, s'accroître.

Μεγάλως, adv. grandement, beaucoup. gr. anc.
 Μεγάλωσις, ἢ, agrandissement.
 Μεγαλώτατα, adv. extrêmement.
 Μεγαλωτής, ὁ, amplificateur.
 Μέγας, μεγάλη, μέγα, grand.
 Μέγγενες, ὁ, tenailles, pinces.
 || Machine à lustrer et moirer les étoffes. r.-or.
 Μέγεθος, τό, grandeur, gr. anc.
 Μεγιστῶνες, οἱ, les grands.
 Μέγιστος, κ, ου, très-grand.
 Μεδάλια, ἢ, médaille. r. it.
 Μείγχι, τό, pierre de touche.
 Μεζέξ, ὁ, pillule qui donne de l'appétit. || Ébat, jeu.
 Μεζίλι, V. Μεζέλι. r. or.
 Μεθαύριον, τό, le jour d'après-demain. r. μετά, αὔριον.
 Μέθεξις, ἢ, participation.
 Μεθέροπον, τό, octave d'une fête.
 Μεθερμῆνευμα, τό· μεθερμῆνευσις, ἢ, interprétation.
 Μεθερμηνευτής, ὁ, interprète.
 Μεθερμηνεύω, interpréter.
 Μέθη, ἢ, ivresse, ivrognerie.
 Μεθοδεία, ἢ· μεθόδευμα, τό, machination.
 Μεθοδικός, ἢ, ὄν, méthodique.
 Μέθοδος, ἢ, méthode. gr. anc.
 Μεθύσι, τό, ivresse. r. μέθυ.

- Μέθυσμα, τό, enivrement.
 Μεθυσμός, ό, ivresse.
 Μέθυσος, *adj.* ivre. gr. anc.
 Μεθύστακας, ό, grand ivrogne.
 Μεθυστής, ό, ivrogne.
 Μεθύστρα, ή, ivrognesse.
 Μεθύω et μεθῶ, enivrer. || S'enivrer, être ivre. r. μέθυ, vin.
 Μείζων, ή, la majeure (logique).
 Μείζων, *comp. hell.* plus grand.
 Μειῶδάνι ou μειῶτάνι, τό, marché, place du marché. r. or.
 Μειράκιον, τό, jeune homme.
 Μειρακιώδης, *adj.* de jeune homme. || Puéril.
 Μειρασμα, τό. μείρασις, ή, division, partage. r. μείρω.
 Μειραστικά, *adv.* séparément.
 Μειραστικός, ή, όν, divisible.
 Μειραστής, ό, diviseur, *t. d'arithmétique.*
 Μειράζω, diviser, partager.
 Μειτριάζω, badiner, plaisanter.
 Μειτριάρης, ό, badin, enjonné; fém. ή μειτριάρα.
 Μειτριασμα, τό, badinage.
 Μειτριαστικά, *adv.* en plaisantant.
 Μειτριαστικός, ή, όν, badin, gai.
 Μελαγχολία, ή, mélancolie.
 Μελαγχολιάζω, être mélancolique. gr. anc. μελαγχολάω.

- Μελαγχολικός, ή, όν, mélancolique. gr. anc.
 Μελαγχολῶ, V. Μελαγχολιάζω.
 Μελαγχρινάδα, ή, couleur brune, teint brun.
 Μελαγχρινιάζω, brunir; hâler. || Devenir brun.
 Μελαγχρινούτζικος, *adj.* un peu brun.
 Μελαγχρινός, ή, όν, brun. r. μελαγχρής.
 Μελανάδα, ή, noirceur; lividité, meurtrissure. r. μέλας.
 Μελάνη, τό, nielle, *plante.*
 Μελάνι, τό, encre. r. μέλαν, τό.
 Μελανιά, V. Μελανότης.
 Μελανιάζω, devenir noirâtre, livide. r. μελανίζω.
 Μελάνιασμα, τό, noircissure; lividité; meurtrissure.
 Μελανόλευκος, *adj.* noir et blanc.
 Μελανός, ή, όν, noirâtre, brun. || Livide. r. μέλας, *gén.* μέλανος.
 Μελανότης, ή, noirceur, lividité; meurtrissure.
 Μελανότριχος, η, ον, qui a les cheveux noirs. r. μελανόθριξ.
 Μελανοχρουνός, ή, όν, brun. Μελανοχρουνός ανοικτός, brun clair. r. μέλας, et χροῖ, *dat.* de χροῦς, peau.

- Μελάνωμα, τό, noireissure.
 Μελαχρινός et μελαφός, V. Με-
 λαχρινός.
 Μέλει, v. *impers. hell.* Τι σέ
 μέλει; que vous importe? Τοῦ-
 το θεῦ με μέλει, cela ne m'in-
 quiète pas.
 Μελέτη, ἡ, étude, méditation.
 Μελέτημα, τό, m. sign.
 Μελετητής, ὁ, celui qui médite.
 Μελετητικός, ἡ, ὄν, méditatif.
 Μελετῶ, étudier; méditer, pen-
 ser. Μελετῶ γὰ εἰπῶ, je me
 propose de dire.
 Μέλι, τό, miel. gr. anc.
 Μελίγγια, τὰ, tempe r. μήνιγξ,
 gén. μήνιγγος.
 Μελίγλωστος, adj. dont les pa-
 roles ont la douceur du miel.
 Μελίζω, dépecer, démembrer.
 Μελίη, ἡ, frêne, *arbre.* gr. anc.
 Μελίκρατον, τό, hydromel.
 Μελιόρητος, V. Μελίγλωστος.
 Μέλισσα, ἡ, abeille. gr. anc.
 Μελίσσι, τό, ruche à miel.
 Μελισσοβοσκός, ὁ, celui qui gou-
 verne les abeilles.
 Μελισσοβότανον, τό, mélisse,
 plante. gr. anc.
 Μελισσόπητα, V. Μελόπ τα.
 Μελισσοπούλα, ἡ, petite abeille.

- Μελισσόχορτον, τό, mélisse, *pl.*
 Μελισσών, ὁ, ruche à miel.
 Μελιτεύω, faire du miel.
 Μελιτζάνα, ἡ, mélongène, *plan-*
te.
 Μέλλον, τό, l'avenir. •gr. anc.
 Μέλλον, ὁ, le futur, *temps.*
 Μελοζούλουρον, τό, gimblette
 faite avec du miel.
 Μελόπητα, ἡ, gâteau ou rayon
 de miel. gr. anc. μελίπηκτον.
 Μέλος, τό, chant. || Membre.
 Μελοτρύγημα, τό, récolte du
 miel. r. μέλι, τρυγάω.
 Μελόχα, ἡ, mauve, *plante.*
 Μελωδία, ἡ, mélodie. gr. anc.
 Μελωδικός, ἡ, ὄν, mélodieux.
 Μελωδικῶς, adv. mélodieuse-
 ment.
 Μελωδός, ὁ, chanteur mélodieux.
 Μελωδῶ, chanter mélodieuse-
 ment. gr. anc.
 Μελώνω, emmieller. r. μέλι.
 Μεμβράνα, ἡ, membrane. || Par-
 chemin. r. lat.
 Μεμπτός, ἡ, ὄν, blâmable.
 Μέμφομαι, blâmer. gr. anc.
 Μέμψις, ἡ, blâme. gr. anc.
 Μέν, particule *hell.* à la vérité
 (le corrélatif est ὅμως).
 Μενεξές, ὁ, violette. r. or.

Μενζίλι, τό, estafette, poste.

Με μενζίλι, en poste. r. or.

Μενουέτου, τό, menuet, danse.

Μεντέρι, τό, matelas. r. or.

Μεντζίτι, τό, mosquée. r. or.

Μεντζουσί, τό, benjoin, résine.

Μένω, rester, demeurer. gr. anc.

Μέρα, ή, jour, p. ήμέρα.

Μερά, ή, côté, flanc. r. μέρος.

Μερωδικά μερωδικά, adv. partie par partie, séparément.

Μερωδικόν, τό, portion. r. μέρος.

Μερεμέτι, τό, raccommodage.

||Restauration. r. or.

Μερεμετίζω, raccommoder; rapiécer.

Μερεμέτισμα, τό, l'action de raccommoder.

Μερεμετιστής, ό, raccommodeur.

Μερί, τό, cuisse. r. μηρός.

Μεριά, ή, côté. Η δεξιά μεριά, le côté droit; ή κάτω μεριά, le côté d'en bas; ή άπάνω μεριά, le côté d'en haut. Από κάθε μεριά, de tout côté. r. μέρος.

Μερίδα, ή, part, portion.

Μερίδιον, τό, m. sign.

Μερίδα, ή, dentelle.

Μεριζόμενον, τό, dividende.

Μερίζω, distribuer, diviser.

Μερικά, adv. particulièrement.

Μερικός, ή, όν, particulier. ||

Quelqu'un; quelque. Μερικοί λέγουν, quelques-uns disent.

Μερικάκις φορές, quelques fois.

Μερικώς, adv., V. Μερικά.

Μερίμνα, ή, souci. gr. anc.

Μερίμνω, avoir des soucis.

Μερίς, gr. anc. V. Μεριδα.

Μερίσμα, τό, distribution. ||Partage. gr. anc. μερισμός.

Μεριστής, ό, diviseur, t. d'arith.

Μερίμυγα, ή, grosse fourmi.

Μερίμυγι, τό, fourmi. r. μύρμηξ.

Μερίμυγιά, ή, fourmillère.

Μερίμυγιάζω, fourmiller.

Μερίμυγιασμα, τό, fourmille-ment.

Μεροκάματου, τό, travail d'un jour. r. ήμέρα, κάμνω.

Μερομίθι, τό, salaire d'une journée. r. ήμέρα, μισθός.

Μερομίθιος, adj. payé à la journée.

Μερομισθώνω, payer à la journée. r. ήμέρα, μισθώ.

Μερονύκτιον et μερόνυκτον, τό, un jour entier de 24 heures, comprenant le jour et la nuit. r. ήμέρα, et νύξ.

Μέρως, τό, part; partie; côté.

Κατὰ μέρος, à part, à l'écart.
 Ἀπὸ τὸ μέρος μου, de mon côté,
 ou quant à moi. Κρατῶ ἀπὸ
 τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων, je suis
 du parti des Grecs.

Μερσίνη et μερσινιά, ἡ, myrte.

Μερσικόν, τό, portion. r. μείρω.

Μέρωμα, τό, apprivoisement. ||
 Adoucissement.

Μερώω, apprivoiser. || Apaiser.
 r. ἡμερόω.

Μερωτής, ὁ, celui qui apprivoise;
 qui apaise.

Μερωτικός, ἡ, ὄν, qui a la vertu
 d'apprivoiser; d'apaiser.

Μῆς, *prép.* dans, p. μέσθ. Μῆς
 τὸ αἷμα, dans le sang.

Μέσθ, *adv.* dedans. || Au milieu
 de, parmi. Μέσθ εἰς τοῦτο, sur
 ces entrefaites, cependant. Ὁ
 μέσθ, l'intérieur. r. μέσος.

Μεσάζω, mettre au milieu, in-
 troduire. || Diviser par moitié. ||
 Être au milieu. || Intervenir.

Μεσάζων, ὁ· μεσάζουσα, ἡ, mé-
 diateur, médiatrice.

Μεσχιός, *adj.* moyen. || Mitoyen.

Μεσχίως, *adv.* moyennement.

Μεσάλα, ἡ· μεσάλι, τό, nappe.

Μεσάνθρωπος, ὁ, demi-homme.

Μεσάνυκτος, τό, minuit.

Μεσαποθαμένος, η, ον, à demi
 mort. gr. anc. ἡμιθανής.

Μεσεγγύησις, ἡ, séquestre.

Μεσεντέριον et μεσέντερον, τό,
 mésentère.

Μέσθ, ἡ, le milieu. || Ceinture;
 taille. Ἐμβάινω εἰς τὴν μέσθην,
 intervenir. Εἰς τὴν μέσθην τοῦ
 μεσημεριοῦ, en plein midi. r.
 μέσος.

Μεσημερία, ἡ, le midi. gr. anc.

Μεσημερινός, ἡ, ὄν, méridional.

Μεσημερινός, ὁ, méridien.

Μεσημέρι, τό, midi, l'heure de
 midi. r. μέσθ, ἡμέρα.

Μεσημεριάζω, faire la méridien-
 ne. Μεσημεριάζει, il est midi.

Μεσημερινός, ἡ, ὄν, de midi.

Μεσημεριστική, ἡ, la méridien-
 ne ou léger somme après le
 dîner.

Μεσιάζω, V. Μεσάζω.

Μεσιχά, *adv.* moyennement.

Μεσιχός, ἡ, ὄν, moyen, mé-
 diocre. r. μέσος.

Μεσίχας, V. Μεσσίχας. r. hébr.

Μεσίνη, τό, peau de mouton.

Μεσιτεία, ἡ, médiation; inter-
 cession. gr. anc.

Μεσίτευμα, τό· μεσίτευσις, ἡ,
 m. sign.

Μεσιτευτικός, ἡ, ὄν, qui inter-
cède.

Μεσιτεύω, intervenir; intercè-
der. gr. anc.

Μεσιτεύων, ὁ· μεσιτεύουσα, ἡ,
médiateur, médiatrice.

Μεσίτης, ὁ, médiateur. gr. anc.
|| Courtier de commerce.

Μεσιτικόν, τό, droit de cour-
tage.

Μεσίτρα, ἡ, médiatrice.

Μεσοβασιλεία, ἡ, interrègne.

Μεσοβασιλεύς, ὁ, interrex; vice-
roi. gr. anc.

Μεσοβασιλεύω, gouverner dans
un interrègne; être vice-roi.

Μεσόβρασμα, τό, demi-cuisson.

Μεσοβρασμένος, η, ον, à demi
cuit. r. μέσος, βράζω.

Μεσόγαιος, adj. situé au milieu
des terres. Η μεσόγαιος Ξάλασ-
σα, la mer méditerranée.

Μεσογδύμενος, η, ον, à demi
nu. r. ἐγδύμι.

Μεσόθεος, ὁ, demi-dieu.

Μεσοκαϊμένος, η, ον, à demi
brûlé. gr. anc. ἡμίκαυστος.

Μεσοκαιρία, ἡ, moyen âge.

Μεσοκαιρίτης, adj. qui est de
moyen âge; fém. ἡ μεσοκαιρί-
τισσα. r. καιρός.

Μεσόκαιρος, η, ον, de moyen â-
ge.

Μέσον, τό, le milieu. || Moyen.
Διά μέσου, moyennant.

Μέστω, adv. au milieu.

Μεσόνυκτου, τό, minuit.

Μεσονύκτιου, τό, l'heure de mi-
nuit. || L'office de minuit.

Μεσονυκτιάζει, v. impers. il est
minuit. r. μέσος, νύξ.

Μεσονυκτισμα, τό, l'heure de
minuit.

Μεσοπάζαρον, τό, demi-foire,
demi-marché. r. ορ. et μέσος.

Μεσοπεντηκοστή, ἡ, le temps
moyen ou le 25e jour entre
pâques et la pentecôte.

Μεσοπιάνω, intercepter.

Μεσόπιασμα, τό, interception.

Μεσόπορτα, ἡ, demi-porte.

Μέσος, η, ον, qui est au mi-
lieu. || Moyen, médiocre.

Μεσοσάρακιστον, τό, la mi-ca-
rême. r. τεσσαρακοστή.

Μεσοστιγμή, ἡ, point en haut.

Μεσότειχον, τό, mur mitoyen.

Μεσοτρίχισμένος, η, ον, à de-
mi-brisé.

Μεσότης, ἡ, le milieu, l'entre-
deux. gr. anc.

Μεσούρι, τό, écuelle.

Μεσόφραγμα, τό, cloison.
 Μεσοφημένους, η, ου, à moitié
 cuit ou rôti. r. ἐψέω.
 Μεσπυλιά, ή, néflier, arbre.
 Μίσπιλον, τό, nèfle, fruit.
 Μεσσίας, ό, le Messie. r. hébr.
 Μεστά, adv. mûrement.
 Μέστι, τό, chaussure turque, de
 cuir mince, cousue au τζαχτζίρι.
 Μεστός, ή, όν, mûr.
 Μίστωμα, τό, maturité.
 Μεστώνω, mûrir. r. μεστώω,
 remplir.
 Μετά, prép. hell. après. || Avec.
 Μετά μένα ou μετ' ἐμένα, avec
 moi. Μετά ταῦτα, après cela,
 ensuite.
 Μεταβάζω, transférer. r. βάλλω.
 Μεταβαίνω, passer, se trans-
 porter. gr. anc.
 Μεταβάλλω, changer. Μεταβάλ-
 λωμι εἰς τὸ κακόν, dégénérer.
 Μετάβαλμα, τό, mutation, chan-
 gement.
 Μεταβαλμένος, η, ου, part. chan-
 gé; converti.
 Μεταβαλμός, ό, V. Μετάβαλμα.
 Μεταβάνω, changer. Μεταβάνω-
 μι, se convertir. r. βαίνω.
 Μεταβάσις, ή, passage. || Transi-
 tion. gr. anc.

Μεταβατικός, ή, όν, transitif,
 en terme de grammairer.
 Μεταβίαις, adv. à peine, p. μετά
 βίας.
 Μεταβλήπω, V. Ξαναβλήπω.
 Μεταβολή, ή, changement.
 Μεταγενέστερος, adj. cadet; pos-
 térieur. Οἱ μεταγενέστεροι Ἑλ-
 ληνες, les Grecs modernes.
 Οἱ μεταγενέστεροι, les descen-
 dans, la postérité.
 Μεταγλωττίζω, traduire.
 Μεταγλώττισις, ή, traduction.
 Μεταγλώττισμα, τό, l'action de
 traduire. r. μετά, γλώττιζα.
 Μεταγλωττιστής, ό, traducteur.
 Μεταγραμμένος, η, ου, transcrit.
 Μεταγραφή, ή, copie. gr. anc.
 Μεταγράφω, copier; transcrire.
 Μεταγυρίζω, restituer. || Retour-
 ner. r. μετά, γυρός.
 Μεταγύρισις, ή, retour. || Trans-
 mutation.
 Μεταγυριστικός, ή, όν, versatile.
 Μεταδίδω, distribuer. || Commu-
 niquer. r. μεταδίδωμι.
 Μετάδοσις, ή, distribution. ||
 Communication. Η άγια μετά-
 δοσις, la communion.
 Μεταδοτής, ό, distributeur.
 Μεταδοτικός, ή, όν, qui aime à

- faire part, à donner. *gr. anc.*
 || Communicatif.
- Μεταξυγωμός, ό, poursuite.
- Μεταξυγώνω, poursuivre.
- Μεταζήτημα, τό μεταζήτησις, ή,
 l'action de redemander.
- Μεταζήτητής, ό, celui qui re-
 demande. r. μετά, ζητέω.
- Μεταζητῶ, redemander.
- Μετάθεσις, ή, transposition;
 translation. *gr. anc.*
- Μεταθέτω, transposer; transfé-
 rer. r. μετατίθημι.
- Μεταίωρον, τό, météore. || Lieu
 élevé. *gr. anc.* μετέωρον.
- Μετακάλεσμα, τό, sommation.
- Μετακαλεστής, ό, celui qui cite.
- Μετακαλῶ, citer, mander.
- Μεταλαβαίνω, V. Μεταλαμβάνω.
- Μεταλαμβάνω, donner, ou re-
 cevoir la communion.
- Μεταλέγω, redire.
- Μετάληψις, ή, la communion.
- Μεταλλαγή, ή, mutation.
- Μεταλλάζω, échanger; chan-
 ger. r. μεταλλάττω.
- Μεταλλαξιεία, ή, instabilité.
- Μεταλλείον, τό, mine, miniè-
 re. || Minerai.
- Μεταλλικός, ή, όν, métallique. ||
 Minéral. *gr. anc.*
- Μεταλλιστής, ό, mineur; métal-
 lurgiste. *gr. anc.* μεταλλεύς.
- Μέταλλον, τό, métal. *gr. anc.*
- Μεταλλοτέχνη, ή, métallurgie.
- Μεταλλότοπος, ό, pays de mines.
- Μεταλλουργίζω, extraire les mé-
 taux, les travailler.
- Μεταμέλεια, ή, repentir.
- Μεταμέλομαι, se repentir.
- Μεταμόρφωμα, τό, V. Μεταμόρ-
 φωσις.
- Μεταμορφώνω, métamorphoser,
 transfigurer. r. μεταμορφῶ.
- Μεταμόρφωσις, ή, métamorpho-
 se. Η μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆ-
 ρος, la transfiguration de J. C.
- Μεταμορφωτικός, ή, όν, qui a la
 force de transfigurer.
- Μετανδύνομαι, s'habiller de nou-
 veau. r. μετά, ἐνδύω.
- Μετανοημένος, η, ου, pénitent.
- Μετανόησις, ή, repentir.
- Μεάνοια, ή, la pénitence, sa-
 crement. || Repentir. || Révéren-
 ce accompagnée de signes de
 croix, en passant devant l'ima-
 ge d'un saint; celle du rit grec
 consiste à s'incliner très-bas.
- Μετανοιώνω, V. Μετανοῶ.
- Μετανοῶ, se repentir. *gr. anc.*
- Μεταξῆς, ό, marchand de soie.

Μεταξαρῖον, τό, ver à soie.
 Μεταξέυιος, α, ου, de soie.
 Μετάξι, τό, soie. r. μέταξα.
 Μεταξίτικος, η, ου, de soie.
 Μεταξοῦφαντος, η, ου, tissu de soie. r. μέταξα, ὑφᾶν.
 Μεταξοπουλητής, ό, marchand de soie; fém. ἡ μεταξοπουλήτρα.
 Μεταξοφορεμένος, η, ου, vêtu de soie.
 Μεταξοφορεσιά, ἡ, vêtement de soie.
 Μεταξοφορῶ, s'habiller en soie.
 Μεταξύ, *prép.* entre, parmi.
 Μεταξωτόν, τό, drap ou étoffe de soie. r. μέταξα.
 Μεταξωτός, ἡ, όν, de soie.
 Μεταπαραμένος, η, ου, repris, pris de nouveau.
 Μεταπάρσιμον, τό, l'action de reprendre.
 Μεταπαίονω, reprendre ou prendre de nouveau. r. ἐπαίρω.
 Μεταπαίω, m. sign. r. πιέζω.
 Μετάπλασις, ἡ, transformation.
 Μεταπλάσσω, transformer.
 Μεταπράτης, ό, revendeur. gr. anc. ἀναπράτης.
 Μετάπτωσις, ἡ, chute. gr. anc.
 Μεταπύργιον, τό, courtine.

Μεταπώλησις, ἡ, l'action de revendre. gr. anc. ἀναπώλησις.
 Μεταπωλητής, ό, revendeur.
 Μεταπωλώ, revendre.
 Μεταρρύθμησις, ἡ, réformation. gr. anc. || La prétendue réforme de Calvin.
 Μεταρρύθμητής, ό, réformateur.
 Μεταρρύθμητός, *adj.* réformable.
 Μεταρρύθμημένοι, οί, les réformés, les Protestants.
 Μεταρωτώ, interroger de nouveau. r. μετά, ἐρωτᾶν.
 Μετασαλεύω, remuer ou agiter de nouveau.
 Μεταστάνω, transporter.
 Μετάστασις, ἡ, mutation; transport. gr. anc.
 Μεταστρεμμένος, η, ου, part. passé pass. de μεταστρέφω.
 Μεταστρέφω, retourner; changer. || Retordre.
 Μεταστρέψιμον, τό, V. Μεταστροφή.
 Μεταστροφή, ἡ, retour, conversion, mutation. || L'action de retordre.
 Μετάσυρμα, τό, l'action de tirer en sens contraire.
 Μετασύρω, ramener en traînant; retirer en arrière.

- Μετασχηματίζω, transformer.
 Μετασχημάτισις, ή· μετασχηματισμός, ό, transformation.
 Μετατοπίζω, déplacer. || Se déplacer. r. μετά, τόπος.
 Μετατόπισις, ή· μετατόπισμα, τό, déplacement.
 Μετατυπώνω, réimprimer.
 Μετατύπωσις, ή, réimpression.
 Μετάύριον, *adv.* après-demain.
 Μεταφερμένος, *part. passé pass.* de μεταφέρνω.
 Μεταφέρνω, rapporter. || Transporter. r. φέρω.
 Μεταφορά, ή, métaphore.
 Μεταφορικός, ή, όν, métaphorique. gr. anc.
 Μεταφορικώς, *adv.* métaphoriquement.
 Μεταφράζω, traduire. gr. anc.
 Μετάφρασις, ή· μετάφρασμα, τό, traduction.
 Μεταφραστής, ός, traducteur.
 Μεταρύτευμα, τό, transplantation.
 Μεταρυτευτής, ό, celui qui transplante.
 Μεταρυτεύω, transplanter; replanter. gr. anc.
 Μεταχαρᾶς, *adv.* volontiers, avec plaisir, p. μετά χαρᾶς.

- Μεταχειρίζομαι, employer, se servir, user. Μεταχειρίζομαι κακά, abuser. Μεταχειρίζονται τόν ληστρικόν βίον, ils mènent la vie de pirates.
 Μεταχείρισις, ή· μεταχείρισμα, τό, usage, emploi.
 Μεταχύνω, transvaser; reverser. r. μετά, χύω.
 Μεταχύσιμον, τό, l'action de transvaser, de reverser. || Sou-tirage.
 Μετεμψύχωσις, ή, métempsy-cose. gr. anc.
 Μετέπειτα, *adv.* ensuite. gr. anc.
 Μετερίζι, μετερίσι, et μετερίζι, τό, endroit d'où l'on peut tirer à convert sur l'ennemi; espèce de retranchement ou d'abri formé par un arbre ou un rocher; poste retranché.
 Μετερόρυθμημένοι, V. Μεταρόρυθμημένοι.
 Μετέχω, participer à. gr. anc.
 Μετεωρίζομαι, V. Μετωρίζομαι.
 Μετέωρον, τό, météore. || Lieu élevé. gr. anc.
 Μετεωρολογία, ή, météorologie.
 Μετεωροσκοπία, ή, météoros-copie, contemplation du ciel.
 Μετζίτι, τό, mosquée. r. or.

Μετοικεσία, ἡ, émigration.
 Μετοικίζω, changer de demeure ; émigrer. gr. anc. μεταικίζω.
 Μετοικησις, ἡ, émigration.
 Μέτοικος, ὁ, émigré.
 Μετουμαζώ, changer de nom.
 Μετουμασία, ἡ, métonomasie.
 Μετουσιάζω, changer de substance. r. μετά, οὐσία.
 Μετουσιώνω, m. sign.
 Μετουσίωσις, ἡ, transubstantiation.
 Μετοχή, ἡ, participe *des verbes*. || Participation. gr. anc.
 Μετόχι, τό, ferme qui fait partie d'un monastère. || Monastère, couvent. r. μετέχω.
 Μέτοχος, η, ου, participant.
 Μέτρομα, τό, mesurage ; mesure. || Compte, nombre.
 Μετροπᾶ, adv. avec mesure.
 Μετροπτά, τά, argent comptant. Μέ μετροπτά, au comptant.
 Μετροπτής, ὁ, mesureur. gr. anc. || Compteur.
 Μετροπτός, ἡ, ὄν, qu'on peut mesurer. || Qu'on peut compter.
 Μέτρια, adv. modérément ; médiocrement, passablement.
 Μετριάζω, etc., V. Μετριάζω.

Μετριολογία, ἡ, modération dans le discours.
 Μέτριος, ια, ου, modéré ; médiocre. gr. anc.
 Μετριότης, ἡ, modération. || Médiocrité. gr. anc.
 Μετριώνω, modérer.
 Μετρίως, V. Μέτρια.
 Μετρομανία, ἡ, métromanie.
 Μέτρον, τό, mesure. gr. anc. mètre. || Modération.
 Μετροῶ, mesurer. || Compter.
 Μετώπιον, τό, têtère.
 Μέτωπον, τό, front. gr. anc.
 Μετωρίζομαι, badiner.
 Μετώρισμα, τό, badinage.
 Μετωριστής, ὁ, badin.
 Μέτωρον, τό, badinage. Τὸ εἶπα διὰ μέτωρον, je l'ai dit pour plaisanter.
 Μέχοι, prép. hell. jusqu'à.
 Μῆ, adv. négatif, ne, ne point. || après un v. de crainte, ὧ. Μῆπως.
 Μηγάρ, adv. peut-être.
 Μηγαρί, conj. à Dieu ne plaise que. Μηγαρί θεῶν εἶναι ἄλλα μέσα γὰ κινήσωσι τοὺς νέους εἰς τὴν ἀγάπην τῆς παιδείας παρὰ τὸν ξυλοκοπισμὸν! Coray.
 A Dieu ne plaise que pour inspirer aux jeunes gens le goût

de l'instruction, il n'y ait d'autres moyens que la férule et le fouet. r. *μη γάρ οὐ*.

Μηδουως, *adv.* aucunement.

Μηδέ, *adv.* ni. || Pas même. *Μηδέ ὁ ἕνας μηδέ ὁ ἄλλος*, ni l'un ni l'autre.

Μηδεὶς (gr. anc.), et *μηδένας*, aucun, pas un.

Μηδέν, *τό*, rien. gr. anc.

Μηδενικός, *ή, ὄν*, de rien. *Μηδενικὸν σημεῖον*, zéro.

Μηδεποσῶς, *adv.* en aucune manière. r. *μηδέ, ποσῶς*.

Μηδέποτε, *adj.* jamais. gr. anc.

Μηδετιποτένιος, *adj.* vil, de rien, de néant.

Μηδετίποτες, *adv.* rien du tout.

Μήκος, *τό*, longueur, grandeur. gr. anc.

Μηλιά, *ή*, pommier. r. *μηλέα*.

Μήλιγγας, *ὁ*, tempe de la tête. r. *ή μήνιγξ*, *gén.* *μήνιγγος*.

Μήλου, *τό*, pomme. gr. anc.

Μηλωτή, *ή*, pelisse. gr. anc.

Μήν, *ὁ*, mois. gr. anc.

Μήν, *adv.* négatif, qui ne se construit qu'avec le subj. ou le part. *Μήν τὸν ἐπικινῆς*, ne lui fais pas de complimens. *Μήν ὄντας μαθημένους*, n'étant

pas accoutumé. *Διὰ τὰ μήν*, pour ne pas. r. *μή*.

Μηνά, *adv.* est-ce-que? *Μηνά τὸ εἶπες*, est-ce que vous l'avez dit. r. *μή ὄν*.

Μηναιῖον, *τό*, livre d'office pour les saints du mois, r. *μηναιῖον*.

Μῆνας, mois.

Μηνιάτικον, *τό*, la paye du mois.

Μηνιάτικος, *adj.* d'un mois.

Μηνίτικοι, *οἱ*, guillemets (gr. anc. croissans). r. *μήνη*, lune.

Μηνολόγιον, *τό*, ménologe, calendrier. r. *μήν, λόγος*.

Μήνυμα, *τό*, annonce, avis.

Μηνυτής, *ὁ*, messenger; fém. *ή μηνύτρα*.

Μηνύω (gr. anc.), et *μηνῶ*, annoncer, faire savoir.

Μήποτε, *μήπως*, après les v. de crainte, de ou que. *Φοβοῦμαι μήπως*, je crains de ou que. || Peut-être.

Μηρί, *τό*, cuisse. r. *μηρός*.

Μήτε, *adv.* ni. *Μήτε τὸ ἕνα μήτε τὸ ἄλλο*, ni l'un ni l'autre.

Μητέρα et *μήτηρ*, *ή*, mère.

Μήτηρ, et ses dér. comme *μητερώνω*, *μηταροῦς*, V. *Μύτη*, etc.

Μήτρα, *ή*, matrice. gr. anc.

Μητραδέλφη, *ή*, tante mater-

- nelle. gr. anc. ἡ μητρᾷδελφος. Μητρᾷδελφος, ὁ, oncle maternel. gr. anc. Μητρικά, τά, affection hystérique. r. μήτρα. Μητρικός, ἡ, ὄν, maternel. gr. anc. || Utérin. Μητροκτονία, ἡ, matricide. Μητροκτόνος, *adj.* meurtrier de sa mère. gr. anc. Μητροπαρθένος, *adj.* mère et vierge à la fois, épith. de Marie. Μητροπάτωρ, ὁ, grand père maternel. gr. anc. Μητρόπολις, ἡ, métropole. Μητροπολίτης, ὁ, métropolitain. Μητρόπονος, ὁ, douleur de matrice. r. μήτρα, πόνος. Μητρῶν, et μητρειᾶ (gr. anc.), ἡ, marâtre, belle-mère. Μητρικός, ὁ, beau-père. Μηχάνευμα, τό, machination. Μηχανεύομαι, machiner, tra-mer. gr. anc. μηχανάομαι. Μηχανευτής, ὁ, machinateur. Μηχανή, ἡ, machine. gr. anc. Μηχανία, ἡ, machination. Μηχανική, ἡ, la mécanique. Μηχανικός, ἡ, ὄν, mécanique; *subst.* mécanicien.
- Μηχανοποιός, ὁ, machinateur; cabaleur. || Machiniste. Μηχανουργία, ἡ, machination. Μία, *fém.* de εἷς, une. Μὲ μιᾶς, s. ent. στιγμῆς, οὐ γιὰ μιᾶ, p. διὰ μίαν στιγμὴν, tout d'un coup, dans un instant. Μιάνω, infecter, souiller. Μικρός, ἡ, ὄν, impur. || Scélé-rat. gr. anc. Μικρότης, ἡ, impureté, souil-lure. Μικροφαγία, ἡ, l'action de man-ger des choses immondes. Μίσημα, τό, souillure. || Miasme. Μίγμα, τό, mélange. gr. anc. Μιγμένος, η, ον, mêlé, mélan-gé. Μικριμα, V. Μικρευμα. Μικρύνω, rendre plus petit. || Devenir plus petit. r. μικρός. Μικρευμα, τό, l'action de ra-petisser; diminution. Μικρόβιος, *adj.* dont la vie est courte. gr. anc. Μικροκερδής, *adj.* de peu de gain. r. κέρδος. Μικροκέφαλος, η, ον, qui a une petite tête. gr. anc. Μικρόκοσμος, ὁ, microcosme ou petit monde.

Μικρολόγος, *adj.* vétilleux, minutieux. gr. anc.

Μικρομάττα, *fém.* de μικρομάτης.

Μικρομάτης, *adj.* qui a de petits yeux. gr. anc. μικρόμματος.

Μικρομούττα, *fém.* de μικρομούτης.

Μικρομούτης, *adj.* qui a un petit nez. r. μύτις, narine.

Μικρομοῦρα, *fém.* de μικρομοῦρης.

Μικρομοῦρης, *adj.* qui a un petit visage.

Μικροπόδχος, η, ον, qui a un petit pied. r. ποδάριον.

Μικροπρέπεια, ή, petiteesse, frivolité, minutie.

Μικροπρεπής, *adj.* frivole, minutieux, mesquin. gr. anc.

Μικρός, ή, όν, petit. gr. anc.

Μικρόστομος, η, ον, qui a une petite bouche. gr. anc.

Μικρόσχημος, η, ον, de petite forme. r. σχήμα.

Μικρότερος, η, ον, comp. de μικρός. Αδελφός μικρότερος, frère cadet.

Μικρότης, ή, petiteesse; exiguité.

Μικρούττικος, *adj.* bien petit.

Μικροψυχία, ή, pusillanimité.

Μικροψυχος, *adj.* pusillanime.

Μικροψυχῶ, être pusillanime. gr. anc. || S'impatienter.

Μίκρωμα, V. Μίκροεμα.

Μικρώνω, V. Μικραίνω.

Μιλάνθιον, τό, herbe aux épices.

Μιλημα, τό, langage, parole.

Μιλητής, ό, parleur. r. όμιλεῖν.

Μίλι, V. Μίλλιον.

Μιλιά, ή, mot, parole. Δέν ἔβγαλε μιλιάν, il n'a dit mot. r. όμιλία.

Μίλιγγας, V. Μήλιγγας.

Μιλίου, τό, fusil très-long.

Μίλλιον, τό, mille, mesure de distance. r. it.

Μιλλιόνι et μιλλιώνιον, τό, million. r. it.

Μιλῶ, V. Όμιλῶ.

Μίμημα, τό, imitation; copie.

Μίμησις, ή, m. sign. gr. anc.

Μιμητικός, ή, όν, habile à imiter.

Μιμητής, ό, imitateur.

Μιμητός, ή, όν, imitable; digne d'être imité.

Μιμήτρα, ή, imitatrice.

Μίμος, ό, mime. gr. anc.

Μιμοῦμαι, imiter; copier.

Μίνα, ή, mine. Μίνα έναντίον εις άλλην μίναν, contre-mine. r. it.

Μινάρεις, ό, minaret, tour des mosquées d'où l'on appelle le peuple à la prière. r. or.

Μιναρισμένος, η, ου, miné.
 Μινάρω, miner; faire une mine.
 Μίνιον, τό, vermillon. r. lat.
 Μινίστρος, ό, ministre.
 Μίξις, ή, mixtion; mélange.
 Μιξοθάραχος, *adj.* à demi barbare. Γλώσσα μιξοθάραχος, langage moitié national moitié barbare.
 Μισαγριεύω, s'effaroucher à demi.
 Μισάγριος, ία, ου à demi farouche. r. ήμισυ, άγριος.
 Μισαδείαζω, vider à moitié, évacuer à demi. r. ήμισυ et άδεια, liberté.
 Μισάδειος, α, ου, vide à demi, à moitié évacué.
 Μισαδισμένα, *adv.* par moitié.
 Μισαδισμένος, η, ου, divisé par moitié. r. ήμισυ et διάζω.
 Μισάνθρωπος, ό, demi-homme. r. ήμισυς. || Misanthrope. r. μίτος.
 Μισάνοικτος, η, ου, à demi ouvert. r. ήμισυ, ανοίγω.
 Μισάπλυτος, *adj.* à moitié lavé.
 Μισαποθαμμένος, η, ου, demimort. r. ήμισυ, αποθνήσκω.
 Μισαρμάτωτος, η, ου, à demi armé. r. ήμισυ, et arma.
 Μισαρός, ή, όν, abominable.

Μισάρρωστος, *adj.* à demi malade. r. ήμισυ, άρρώστος.
 Μίσεμα, etc., V. Μίτευμα, etc.
 Μισενδυμένος, η, ου, à demi habillé, r. ήμισυ, ένδυώ.
 Μισενδύνομαι, s'habiller à moitié.
 Μισερός, ή, όν, mutilé, estropié.
 Μισερώνω, mutiler. r. ήμισυς.
 Μίτευμα, τό, μισευμός, ό, départ. r. lat. missio.
 Μισευτής, ό, le partant; fé.m. ή μισεύτρια.
 Μισεύω, partir. r. lat. missus, congédié.
 Μίσημα, τό, objet de haine.
 Μισητής, ό, qui hait; fé.m. ή μισητρα.
 Μισητικός, ή, όν, V. Μισητός.
 Μισητός, *adj.* odieux, haïssable. gr. anc.
 Μισθαποδοσία, ή, rémunération, récompense; rétribution.
 Μισθαποδότης, ό, rémunérateur.
 Μισθιος, *adj.* mercénaire; gagé.
 Μισθοδουλεύω, travailler ou servir pour de l'argent.
 Μισθός, ό, salaire, gage; paye, appointment. gr. anc.
 Μισθωμα, τό, l'action de salarier. V. Μισθός.
 Μισθώνω, gager, salarier.

Μισθώσεις, ἡ, V. Μισθώμα.
 Μισθωτής, ὁ, celui qui salarie.
 Μισθωτός, *adj.* mercenaire.
 Μισόρκα, ἡ, dinde, dindon.
 Μισοβασίλεια, ἡ, interrègne.
 Μισοβράζω, bouillir à demi.
 Μισοβράσιμον, τό, l'action de bouillir à demi. r. ἤμισυ.
 Μισόβραστος, *adj.* à demi cuit.
 Μισοβρεγμένος, κ, ου, à demi mouillé. gr. anc. ἡμιβρεγής.
 Μισοβρέχω, mouiller ou tremper à demi.
 Μισοβυθίζω, plonger ou enfoncer à demi. r. ἤμισυ, βυθίζω.
 Μισογεμάτος, κ, ου, à demi rempli. r. ἤμισυ, γέμω.
 Μισογέμισμα, τό, demi-remplissage.
 Μισογέρνω, incliner à demi.
 Μισόγερος, *adj.* qui commence à vieillir. r. ἤμισυς, γέρων.
 Μισογραμμκτισμένος, κ, ου, demi-savant.
 Μισόγυμος, *adj.* demi-nu.
 Μισοενθύμένος, V. Μισενθύμένος.
 Μισοζωντανός, ἡ, ὄν, à demi mort.
 Μισογεμίζω, remplir à demi.
 Μισόθεος; *adj.* qui hait Dieu. r. υἱός. || *Subst.* demi-dieu. r. ἡμισυς.

Μισογάτρειτος, *adj.* guéri à moitié. r. ἤμισυ, ἰατρειών.
 Μισοκαθαρίζω, nettoyer ou purifier à demi. r. ἤμισυς.
 Μισοκαιριά, ἡ, moyen âge.
 Μισόκαιρος, κ, ου, qui est de moyen âge. r. ἤμισυς, καιρός.
 Μισοκάω, brûler à demi.
 Μισοκλήσμενος, κ, ου, à demi invité. r. ἤμισυς.
 Μισοκαλόκαιρον, τό, la moitié de l'été. r. ἤμισυς, καλός, καιρός.
 Μισόκαλος, *adj.* ennemi du bien. r. μισέω, καλός.
 Μισοκαμμένος, κ, ου, p. μισοκαυμένος, à demi brûlé.
 Μισοκαμωμένος, κ, ου, fait à moitié. r. ἤμισυ, κάμνω.
 Μισοκοιμημένος, κ, ου, à moitié endormi. r. ἤμισυ, κοιμάω.
 Μισοκοιμῶμαι, sommeiller.
 Μισοκόπτω, couper à demi.
 Μισοκουρασμένος, κ, ου, à moitié las.
 Μισοκουρευμένος, κ, ου, à moitié tondu. r. ἤμισυ, κουρεύω.
 Μισοκόλλημένος, κ, ου, à demi-collé. r. ἤμισυ, κολλάω.
 Μισόν, τό, moitié. r. τὸ ἤμισυ.
 Μισοξσχίζω, déchirer à demi.
 Μισοξουρίζω, raser à moitié.

Μισοπεντήκοστος, τό, V. Μεσοπεντηκοστή.

Μισοπυγμένους, η, ου, à moitié suffoqué. || Νογέ à demi.

Μισοπόδαρος, η, ου, long d'un demi-pied. r. ἤμισυς, πούς.

Μισόπορτα, ή, demi-porte.

Μισοπρισμένους, η, ου, à demi enflé, un peu gonflé.

Μῖσος, τό, haine. gr. anc.

Μισός, ή, όν, demi, demie. r. ἤμισυς.

Μισοσπίζω, se pourrir à demi.

Μισοσάπιος, *adj.* à demi pourri. gr. anc. ἡμισακής.

Μισοσαρχόστος, τό, la micarême. r. τεσσαρχοστή.

Μισοσκουλισμένους, η, ου, à demi gâté par les vers. r. σκόληξ.

Μισοστιγμή, V. Μεσοστιγμή.

Μισοστρατώ, faire la moitié du chemin. r. ἤμισυ, et strata.

Μισότεκνος, *adj.* qui hait ses enfans. gr. anc.

Μισοτελειώνω, finir ou achever à demi. r. ἤμισυ, τελειώω.

Μισοτζακίζω, rompre à demi.

Μισότραυλος, η, ου, qui balbutie à moitié. r. ἡμίτραυλος.

Μισότρελος, η, ου, à demi fou.

Μισότριβος, η, ου, à demi usé.

Μισοφάγωμένους, η, ου, à demi mangé, rongé à moitié.

Μισοφέγγαρον, τό, moitié de la lune, fin du second quartier.

Μισοφορτώνω, charger à demi.

Μισοφουσκωμένους, η, ου, un peu enflé. r. ἤμισυς, φύσκων.

Μισοφούσταχο, τό, jupe.

Μισοχαλασμένους, η, ου, à moitié détruit ou gâté. r. χαλάω.

Μισοψημένους, η, ου, à demi cuit, à demi rôti. r. έψέω.

Μισοψήνω, cuire ou rôtir à demi.

Μιστρί, τό, truuelle.

Μισῶ, hair. gr. anc.

Μιταριά, ή, lisse, *t. de tisserand.*

Μίτος, ό, trame. gr. anc.

Μίτρα, ή, mitre. gr. anc.

Μιτροφορεμένους, η, ου, mitré.

Μιτροφόρος, *adj.* celui qui porte une mitre. gr. anc.

Μιτροφορώ, porter la mitre.

Μνεία, ή, mention; souvenir.

Μνημα, τό, tombeau. gr. anc.

Μνήμη, ή, mémoire, mention.

Μνημόνευμα, τό, μνημόνευσις, ή, commémoration; souvenir.

Μνημονευτικά, *adv.* de mémoire, par cœur.

Μνημονευτικός, ή, όν, doné d'une bonne mémoire. || Mé-

morable. || Rémémoratif. || Relatif aux funérailles.

Μνημονευτός, *adj.* mémorable. *gr. anc.* || A qui l'on doit faire des funérailles.

Μνημονεύω, faire mention. || Rendre les derniers devoirs.

Μνημόσυνον, τό, funérailles; office des morts.

Μνημούρι, τό, tombeau. *r. μνήμα.*

Μνησικακία, ή, rancune, ressentiment. *gr. anc.*

Μνησικακος, *adj.* rancunier.

Μνησικακῶ, se souvenir des injures, conserver du ressentiment. *gr. anc.*

Μνηστεία, ή· μνήστευμα, τό, accord et promesse de mariage.

Μνηστεύω, promettre en mariage.

Μνηστή, ή, celle qui est accordée en mariage.

Μνήτωρ, ό, le fiancé, le prétendu. *gr. anc.*

Μογγός, *adj.* bègue. *gr. anc.*

Μόδα, ή, mode. *r. it.*

Μόδιον, τό, muid. *r. lat. modius.*

Μόδος, ό, mode, manière. *r. lat.*

Μοιάζω, ressembler. Μοιάζει, il semble. *r. όμοιάζω.*

Μοῖρα, ή, destin, sort; *au pl.* les parques. Κακή μοῖρά σου, malheur à toi! Δέν ἔχω μοῖραν. je suis malheureux.

Μοιράζω, partager, distribuer. Μοιράσι, τό, part; héritage.

Μοιρασιά, ή· μοίρασμα, τό, partage; distribution. *r. μοιράω.*

Μοιρασμός, ό, division, partage.

Μοιραστής, ό, distributeur; *fém. ή μοιράστρα.*

Μοιρολόγημα, τό, l'action de pleurer un mort.

Μοιρολόγι, τό, mirologue ou complainte en vers, auprès d'un mort; lamentation funèbre.

Μοιρολογιστής, ό· μοιρολογίστρα, ή, pleureur, pleureuse, qui chantent des mirologues.

Μοιρολογῶ, pleurer un mort; chanter des mirologues; se lamenter. *r. μοῖρα, λέγω.*

Μοιχαλῖς, ή, et μοιχαλίδα, femme adultère. *gr. anc. μοιχάς.*

Μοίχευμα, τό, crime d'adultère.

Μοιχευτής, ό, adultère.

Μοιχεύω, commettre un adultère.

Μοιχίς, ή, l'adultère, *crime.*

Μοιχικός, *adj.* adulterin.

Μοιχός, ό, adultère. *gr. anc.*

- Μοιχοῦπιασμα, τό, la surprise en adultère. r. *μοιχός, πιέζω*.
- Μόλα — ἔα ou εἶα μόλα (p. εἶα μάλα d'Aristophane) est le cri des matelots grecs dans la manœuvre de l'ancre; ainsi que ἔα ou εἶα λέσα, qui indique un mouvement plus rapide.
- Μόλεμα, V. Μόλυσμα.
- Μόλις, *adv. hell.* à peine; avec peine.
- Μόλιτζα, ἡ, ver qui ronge.
- Μολογῶ, V. Ὁμολογῶ. Μολόγα, dis-moi, p. ὁμολόγα μου.
- Μόλος, ὁ, mole. r. it.
- Μολόχα, ἡ, mauve. gr. anc.
- Μολυβένιος, *adj.* de plomb.
- Μολυθεῖ, τό,, plomb. || Crayon de mine de plomb. r. μολυθεός.
- Μολυθίδα et μολυθίθρα, ἡ, lumignon.
- Μολυθίτικος, V. Μολυθένιος.
- Μολυθοκόνδυλον, τό, crayon de mine de plomb. V. Κονδύλι.
- Μολυθοσκεπάστος, η, ου, couvert en plomb.
- Μολυθότοπος, ὁ, une mine de plomb. r. μολυθεός, τόπος.
- Μολυθόχρωμα, τό, plombagine.
- Μολυθωμα, τό, scellement, ou soudure en plomb.
- Μολυβώνω, plomber; sceller ou souder avec du plomb.
- Μολύνω, souiller. gr. anc.
- Μόλυσμα, τό, souillure. || Peste; lieu empesté.
- Μολῶ, laisser là, quitter.
- Μόν, *conj.* p. μόνου, mais.
- Μονά, *adv.* simplement, seulement. || En nombre impair.
- Μονά ἢ ζυγά, pair ou non, jeu.
- Μονάδα, ἡ, unité. r. μονάς.
- Μοναδικός, V. Μοναχικός.
- Μονάζουσαι, αἰ, religieuses.
- Μονάζω, mener une vie solitaire.
- Μόναι, *adv.* seulement, de μόνη.
- Μονάριθος, *adj.* le plus cher, le benjamin de la famille.
- Μοναξιά, ἡ, solitude.
- Μονάρχης, ὁ, monarque.
- Μοναρχία, ἡ, monarchie.
- Μοναρχικός, ἡ, ὄν, monarchique.
- Μονάς, ἡ, unité. gr. anc.
- Μονάυτης, *adj.* qui n'a qu'une oreille. gr. anc. μόνωτος.
- Μοναστήρι, τό, et μοναστήριον (gr. anc.), monastère, couvent.
- Μοναστηριακός, ἡ, ὄν, de couvent, monastique.
- Μοναστής, ὁ, solitaire.
- Μοναστικός, ἡ, ὄν, monastique.
- Μοναχά, *adv.* seulement.

Μοναχή, ή, nonne, religieuse.
 Μοναχογιός, ό, fils unique.
 Μοναχός, ό, moine. gr. anc.
 Μοναχός, ή, όν, seul, unique.
 Μόνε, *adv.* V. Μόνει. || Si.
 Μονέδα, ή, monnaie. r. it.
 Μονεδόσπιτον, τό, hôtel des
 monnaies. m. r. et hospitium.
 Μονεμβασιώτης, *adj.* Μονεμβασ-
 σιώτης οίνος, vin de Malvoisie
 (Μονεμβασία).
 Μόνερης, *adv.* aussitôt. Μόνερης
 ότι, *conj.* aussitôt que.
 Μονή, ή, monastère, couvent.
 Μονητάρου, V. Μουστάρου.
 Μονογαμία, ή, monogamie.
 Μονογενής et μονογιός, ό, fils
 unique. r. μόνος, υίός.
 Μονοειδώς, *adv.* uniformément.
 Μονοκέρατος, η, ον, qui n'a qu'un
 ne corne. gr. anc.
 Μονόκερως, ό, licorne, *animal.*
 Μονόκοιλια, *adv.* d'une seule
 portée. r. μόνος, κοιλία.
 Μονοκόμματος, *adj.* qui est tout
 d'une pièce. r. κόμμα, de κόπτω.
 Μονοκουδουλιά, ή, griffe, para-
 phe.
 Μονοκουδύλι, τό, mot écrit d'un
 seul trait de plume ou de ro-
 seau ; ligature de plusieurs let-

tres ensemble. || Paraphe. r.
 μόνος, κόνδυλος, nœud de ro-
 seau, roseau à écrire.
 Μονομάτα, *fém.* de μονομάτης.
 Μονομάτης, et μονόματος (gr.
 anc.), *adj.* borgne. r. ὄμμα.
 Μονομαχία, ή, duel.
 Μονομάχος, ό, duelliste.
 Μονομαχῶ, se battre en duel.
 Μοῦν ἢ ζυγόν, pair ou non, *jeu.*
 Μόνον, *adv.* seulement ; *conj.*
 mais.
 Μονόζυλον, τό, canot long et
 étroit. gr. anc.
 Μονόπαίδου, τό, fils unique.
 Μονοπάτι, et μονοπάτιον (gr.
 anc.), τό, petite rue ; sentier.
 Μονοπόδχος, *adj.* qui n'a qu'un
 seul pied. r. ποδάριον.
 Μονοπωλείον, τό, monopole.
 Μονοπώλης, ό, monopoleur.
 Μόνος, η, ον, seul, unique.
 Μονοσύλλαβος, *adj.* monosylla-
 be. gr. anc.
 Μονοτάρου, *adv.* tout à la fois,
 totalement.
 Μονοφαγία, ή, l'usage de ne
 manger qu'une fois par jour.
 Μονόφθαλμος, η, ον, borgne.
 Μονόφορα, *adv.* à la fois. r. μό-
 vos, φέρω.

- Μονόχερσ, *adv.* d'une seule main.
- Μονόχειρος, *adj.* qui n'a qu'une main, manchot. gr. anc. μονόχειρ.
- Μονόχορδον, τό, monocorde, *instrument de musique.*
- Μονοχρώματος, η, ου, d'une seule couleur. gr. anc.
- Μουόψυχα, *adv.* unanimement.
- Μουόψυχία, ή, unanimité.
- Μουόψυχος, η, ου, uanime.
- Μουούχιτμα, V. Μουούχιτμα.
- Μόριος, η, ου, foncé, sombre, noir. r. μαυρόω.
- Μόριον, τό, particule. gr. anc.
- Μορφή, ή, forme; taille.
- Μορφία, V. Εύμορφία.
- Μόρφωμα, τό, formation, forme. gr. anc.
- Μορφώνω, former, de μορφήω.
- Μόρφωσις, ή, V. Μόρφωμα.
- Μόσκειμα, et μοσκέω, V. Μούσκειμα, Μουσκεύω.
- Μόσκος, et ses dér., V. Μόσχος.
- Μοσχάπιδον, τό, muscadelle, poire. r. μόσχος, ζπιον.
- Μοσχάρι, τό, veau; génisse.
- Μοσχοήσιον, τό, s. ent. κρέας, viande de veau. r. μόσχος.
- Μοσχαπέλλο, τό, raisin muscat. r. it.
- Μοσχάτον, τό, vin muscat.
- Μοσχοβολώ, exhaler une odeur de musc, sentir très-bon.
- Μοσχογαρούφαλον, τό, œillet musqué.
- Μοσχοθυμίαμα, τό, storax, résine odoriférante.
- Μοσχοκαουδιά, ή, muscadier.
- Μοσχοκάροδον, τό, muscade.
- Μοσχοκάσι, τό, clou de girofle.
- Μοσχομηλιά, ή, pomme musquée. r. μόσχος, μηλιά.
- Μοσχομουρίζω, sentir le musc; sentir très-bon.
- Μοσχομούρισμα, τό, odeur de musc; bonne odeur.
- Μοσχοπόντικον, τό, fouine.
- Μόσχος, ό, musc. gr. anc.
- Μοσχοσάπουνον, τό, savon parfumé. r. μόσχος, σαπώνιον.
- Μοσχοστάφυλον, τό, raisin muscat. r. μόσχος, σταφυλή.
- Μοσχοσίταρον et μοσχοσίτι, τό, fenugrec, *plante.*
- Μουγγρί, τό, congre, *poisson.*
- Μουγκαλιούμι, mugir.
- Μουγκρίζω, beugler. r. μυκάω.
- Μούγκρισμα, τό, beuglement.
- Μουδάλώνω, etc., V. Μουζαλώνω.

Μουδιάζω, engourdir. || Agacer, *comme font les acides.* || Demeurer engourdi.

Μούδιασμα, τό, engourdissement. || Agacement *des dents.*

Μουδιαστής, ό, qui engourdit.

Μουδιῶ, V. Μουδιάζω.

Μουζάλωμα, τό, l'action de noircir. || Tache noire.

Μουζαλώνω, barbouiller de noir; noircir.

Μουζουδιά, ή, suie.

Μούζωμα, V. Μουζάλωμα.

Μουζώνω, V. Μουζαλώνω.

Μουκαθᾶς, ό, carton.

Μουλαράκι, τό, petit mulet.

Μουλαρᾶς, ό, muletier.

Μουλάρι, τό, mulet. r. lat.

Μουλαρίσιος, et μουλαρίτικος, *adj.* de mulet.

Μουλᾶς, ό, docteur de la loi.

Μούλι, τό, possession, biens, domaine. r. or.

Μούλος, *adj.* bâtard. r. mulus.

Μουλωκτής, ό, qui se tait, muet.

Μουλωκτός, ή, όν, qui s'abstient de parler.

Μούλωμα, τό, silence.

Μουλώνω, garder le silence.

Μύμια, ή, momie. r. lat. mumia.

Μύνα, ή, singe, *animal.*

Μουσί, τό, parties naturelles de la femme.

Μουσουχάρι, τό, mouton.

Μουσουχάρικος, *adj.* de mouton.

Μουσουχίζω, châtrer.

Μουνούχισμα, τό, castration.

Μουνοῦχος, *adj.* châtré, eunuque. r. εὔνοῦχος.

Μοῦντζα, ή, nique, moquerie.

Μουντζούρα, ή, l'action de noircir; tache noire.

Μουντζουρώνω, barbouiller de noir; noircir.

Μούντζωμα, τό, l'action de faire la nique.

Μουντζώνω, faire la nique à; se moquer de.

Μουράρος, ό, maçon. r. it.

Μούργα, ή, marc, lie. r. ἀμόργη.

Μουργιόνι, τό, casque. r. fr. morion.

Μουργιώνω, s'armer d'un casque.

Μουρδάρια, *fém.* de μουρδάρης.

Μουρδάρευμα, τό, salissure.

Μουρδαρεύω, salir, barbouiller.

Μουρδάρης, ό, saligaud.

Μουρδαριά, ή, saleté, ordure.

Μουρδάρικα, *adv.* salement.

Μούρη, ή, μούρι, τό, visage. || Museau.

Μουριά, ἡ, mûrier. r. μορέα.
 Μουρμούρα, *adj. fém.* qui murmure, qui se plaint.
 Μουρμουριάρας, *adj. m.* sign.
 Μουρμουρίζω, murmurer; mar-motter; grogner. r. μορμύρω.
 Μουρμούρισμα, τό, murmure.
 Μουρμουριστής, ὁ, marmura-teur. || Grogneur.
 Μουρνέα, ἡ, mûrier. r. μορέα.
 Μοῦρο, τό, et mieux μοῦρον, mûre, *fruit.* r. μόρον.
 Μουρούνα, ἡ, esturgeon, *poisson.*
 Μουρτάρι, τό, mortier. r. lat.
 Μουρτάτης, ὁ, un infidèle. r. or.
 Μοῦσα, ἡ, muse. gr. anc.
 Μουσαθερές, ὁ, conseil, endroit où il s'assemble.
 Μουσαφίρης, ὁ, μουσαφίρισσα, ἡ, étranger, étrangère qu'on reçoit. r. or.
 Μουσαμᾶς, ὁ, toile cirée. r. or.
 Μουσεῖον, τό, musée. gr. anc.
 Μουσική, ἡ, musique. gr. anc.
 Μουσικίζω, faire de la musique.
 Μουσικός, ὁ, musicien.
 Μουσικός, ἡ, ὄν, musical.
 Μουσικῶς, *adv.* musicalement.
 Μουσακρεῖω et μουσακρεύομαι, badiner.

Μουσκειτιά, ἡ, mousquetade.
 Μουσκέτα, τό, mousquet, fusil.
 Μούσκευμα, τό, infusion, hu-mectation. || Rouissage.
 Μουσκεῖω, humecter, imbiber, tremper; rouir *le chanvre.*
 Μούσκλωμα, τό, l'action de faire la mine.
 Μουσκλώνω, faire la mine, être mécontent.
 Μουσκουλιά et μουσμουλιά, ἡ, néflier. r. μεσπίλη.
 Μούσκουλον et μούσμουλον, τό, nêfle, *fruit.*
 Μουσοῦδι, V. Σουσοῦμι.
 Μουσουλι, τό, mousseline. r. Mosul, *ville.*
 Μοῦσσα, ἡ, mouche qu'on met au visage. r. fr. ou lat. musca.
 Μουστάκα, ἡ, grande moustache.
 Μουστακίαι, τό, petite moustache.
 Μουστακᾶς, ὁ, homme à moustaches.
 Μουστάκι, τό, moustache. r. μύσταξ.
 Μουσταλευριά, V. Μουστόπητα.
 Μουστάρδα, ἡ, moutarde. r. it.
 Μουστερής, ὁ, chaland, acheteur.

Μουστοκοβαλῶ, transporter le moût.
 Μουστόπητα, ἡ, tourte au vin doux.
 Μούστος, ὁ, moût, vin doux. r. lat. mustum.
 Μουστρί, V. Μιστρί. r. or.
 Μουσχάρκι, τό, dim. de μοσχάρι.
 Μουσχάρι, τό, veau, génisse. r. μοσχάριον.
 Μούτευμα, V. Μάδισμα.
 Μουτεύω, V. Μαθῶ.
 Μουτζος, ὁ, mousse de vaisseau.
 Μουτζωμα, etc., V. Μούντζωμα.
 Μουτζουνάρα, ἡ, grosse face.
 Μουτζουνιά, ἡ, gourmande.
 Μουτζουνιάζω, donner des coups de poing sur le visage.
 Μουτζουνου, τό, visage. || Μου-
 σεου, groin.
 Μούτρον, τό, visage. Κάμνω
 μούτρον, faire face, tenir tête.
 Μουφλούξης, ὁ, banqueroutier.
 Μουφλουξεύω, faire banquerou-
 te.
 Μουφλουζιά, ἡ· μουφλουζιούκι,
 τό, banqueroute. r. or.
 Μουφτής, ὁ, le mufti, chef de
 la religion musulmane.
 Μούχλα, ἡ, moisissure.

Μουχλιάζω, se moisir.
 Μούχλιασμα, τό, moisissure.
 Μουχλιός, ἄ, ὄν, moisi. r. muceo.
 Μόχθος, ὁ, fatigue. gr. anc.
 Μοχλός, ὁ, verrou. gr. anc.
 Μπαγιατιζώ, vieillir, rancir.
 Μπαγιατικός, η, ον, vieux, ran-
 ce; croupi. || Rassis. Ψωμὶ μπα-
 γιαιτικόν, du pain rassis. r. or.
 Μπάγκα, ἡ, banc pour s'asseoir.
 Μπαγκέρης, ὁ, banquier. r. it.
 Μπάγκος, ὁ, bureau, caisse,
 comptoir. r. it. banco.
 Μπαζάρι, τό, bazar, marché pu-
 blic. r. or.
 Μπαιλίζω et μπαιλυτιζώ, s'éva-
 nouir. r. or.
 Μπαίλισμα, τό, évanouissement.
 Μπαίλιος, ὁ, baile, ambassadeur
 de Venise à la Porte.
 Μπαίνω, V. Ἐμπαίνω.
 Μπαϊράκι, τό, baïrac ou éten-
 dard, drapeau. r. or.
 Μπαϊράμι, τό, baïram, fête des
 Turcs après le ramadan. r. or.
 Μπακκαλᾶς, ὁ, bacaliau, ou mo-
 rue sèche.
 Μπακκάλης, ὁ, épicier.
 Μπακάλικον, τό, épicerie.
 Μπακκάμι, τό, sandal, bois.
 Μπακκαλιάρης, adj. maladif.

Μπακλαβάς, ό, pâtisserie feuilletée, faite avec du miel.

Μπακίρι et μπακίρι, τό, cuivre.

Μπακράτζι, τό, seau. || Petit chaudron. r. or.

Μπακτζές, ό, jardin. r. or.

Μπάλλα, ή, balle. r. it.

Μπαλλίζω, jouer à la balle.

Μπαλλοπαγνίδι, τό, le jeu de la balle. r. it., et παίγνιον.

Μπαλλότα, ή, vote, suffrage.

Μπαλλοτάρω, voter, élire.

Μπαλλοτάτζιον, τό, ballotage, élection. r. it. d'où balloter.

Μπαλτάς, ό, hache. r. or.

Μπαλταντζής, ό, armé d'une hache. || Baltadgi, officier du sérail.

Μπαλωμα, τό, morceau ou pièce pour raccommoder. || Raccommodage, ravaudage.

Μπαλωματζάκι, τό, dim. de μπαλωμα.

Μπαλώνω, ravauder, rapetasser, raccommoder. r. εμπάλω, à l'envers, ou πάλιν, de nouveau.

Μπαλωματζάς et μπαλωτής, ό, ravaudeur, savetier.

Μπαμπάκι, etc., V. Βαμβάκι.

Μπαμπούνα, ή, tumeur, enflure.

Μπαμπουνώνω, enfler, gonfler.

Μπαμπουνιάζω, se gonfler.

Μπαυτιέρα, ή, bannière, drapeau; pavillon. r. it.

Μπάνιο, τό, bain. r. it.

Μπάρα, ή, marais, barre.

Μπαράκι, τό, bocal.

Μπαράτι, τό, bannat, vice-royauté, province autrefois gouvernée par un vice-roi (bannus).

Μπαράμπας, ό, oncle.

Μπαράμπέρης, ό, barbier.

Μπαράμπερίζω, faire la barbe.

Μπαράμπεριόν, τό, boutique de barbier.

Μπαράμπερισμα, τό, l'action de raser. r. lat. barba.

Μπαράμπουνάκι, τό, barbillon, poisson.

Μπαράμπουνι, τό, barbeau, poisson.

Μπαρονιά, ή, baronnie.

Μπαρόνος, ό, baron, titre.

Μπαρούτι, τό, poudre à tirer.

Μπατσάς et μπασιάς, ό, bacha ou pacha. || Maître. r. or.

Μπασταρόδευμα, τό, abâtardissement.

Μπασταρόδεύω, abâtardir; dégénérer. r. it. imbastardire.

Μπασταρόδικος, η, ον, de bâtard.

Μπάστροδος, ό, bâtard.

Μπασταρδοσύνη, ή, bâtardise.
 Μπαστιμέντον, τό, bâtiment,
 navire. r. it.
 Μπαστούνι, τό, bâton. || Pique,
au jeu de cartes. r. it.
 Μπατζίζω, souffleter.
 Μπάτζος, ό, soufflet, gifle.
 Μπαχτζές, ό, jardin. r. or.
 Μπαχτζίσσι, τό, don, présent.
 Μπεργεντώ, daigner. || Plaire.
 Μπεξεθέγκης, V. Μαστροπός.
 Μπεξερίζω, s'ennuyer, avoir
 du dégoût.
 Μπεξέρισμα, τό, dégoût, satiété.
 Μπεξεστένι, τό, bezestan, halle
 où se vend la soierie, etc. r. or.
 Μπεηέρμπεης, ό, béglier-bey,
 chef d'une province turque.
 Μπέης et μπέϊς, ό· pl. μπέϊδες,
 bey, dey. Ó μπέης τῆς Βλαχίας,
 le vayvode de Valachie.
 Μπειζαντές, ό, fils de bey. ||
 Gentilhomme. r. or.
 Μπεκατζα, ή, bécasse, oiseau.
 Μπειλάρης, adj. célibataire.
 Μπεκρηλίμι, τό, ivrognerie.
 Μπεκρῆς, ό, ivrogne. r. or.
 Μπελάς et μπελιάς, ό, soin, pei-
 ne, embarras. || Malheur. r. or.
 Μπελικυραυτίζω, être importu-
 né, embarrassé.

Μπέλι, adv. peut-être.
 Μπενίσι, τό, habit de dessus,
 soubreveste. r. or.
 Μπεντένι, τό, habit de dessus
 fourré. r. or.
 Μπερδένω, V. μπερδεύω.
 Μπερδές, ό, rideau, store. r. or.
 Μπερδευμα, τό· μπερδευμός, ό·
 μπερδευσιά, ή, embrouille-
 ment, complication, intrigue.
 Μπερδευσιάρης, ό, intrigant;
 fém. ή μπερδευσιάρισσα.
 Μπερδεύω, embrouiller. || Intri-
 guer. r. έν, περί, δέω.
 Μπερεκέτι, τό, abondance; adv.
 à foison. r. or.
 Μπεχλεδάνης, ό, bateleur. || Lut-
 teur. r. or.
 Μπήγμα, τό, l'action de ficher,
 d'enfoncer. gr. anc. έμπηξις.
 Μπήγω, ficher, enfoncer.
 Μπήξιμον, V. Μπήγμα.
 Μπήγων, V. Μπήγω. r. έμπη-
 γνύω.
 Μπίβα, ή, biere, boisson.
 Μπιλιάρδο, τό, billard.
 Μπίμπικας, ό, ciron, insecte.
 Μπιμπίλα, ή, bord, ourlet.
 Μπιμπίλωμα, τό, l'action de
 border, d'ourler.
 Μπιμπίλωω, border, ourler.

- Μπιμπιλωτής, ό, celui qui ourle ou qui borde; fém. *μπιμπιλωτρα*.
- Μπίρα, ή, *bierre, boisson*. r. it.
- Μπίσι, τό, pois, *légume*. r. *πίσον*.
- Μπλάθος, η, ου, *bleu*.
- Μπλάστρης, ό· *μπλάστρι*, τό, *emplâtre*. r. *έμπλαστρον*.
- Μπλάστρωμα, τό, l'action de mettre un emplâtre.
- Μπλαστρώνω, poser un emplâtre. r. *έμπλάσσω*.
- Μπλέω, etc., V. *Έμπλέω*, etc.
- Μπογάδα, ή, *lessive*.
- Μπογάξι, τό, *détroit de mer*.
- Μπόγι et μπούι, τό, *taille, stature*. r. or.
- Μπογιά, ή, *couleur*. r. or., ou *έν, ποιά*, *herbe verte*.
- Μπογιάρος, ό, *hoïard, seigneur russe, valaque ou moldave*.
- Μπογιάς et *μπογιαντζής*, ό, *teinturier*.
- Μπόγιαις, ό, *bourreau*.
- Μπογιαντίζω, *teindre*.
- Μπογιάντισμα, τό, *teinture*.
- Μποζάς, ό, *boisson d'eau de millet*. r. or.
- Μπορσί, τό, *sorte de toile de coton*. r. or.
- Μπορκαπόρτα, ή, *écouille, t. de marine*. r. it.
- Μπόλι, τό, *ente*. r. *έν, βάλλω*.
- Μπόλια, ή, *voile, bandeau*.
- Μπολιάζω, *enter, greffer*. || *Inoculer*. r. *έμβολή*, *insertion*.
- Μπόλιασμα, τό, l'action de greffer. || *Inoculation*.
- Μπόμπα, ή, *bombe*. r. it.
- Μπομπάρδα, ή, *bombarde*.
- Μπομπαρδάρης, ό, *bombardier*.
- Μπομπαρδάρω, *bombarder*.
- Μπόρεις, ή, *force, puissance*.
- Μπορετός, ή, *όν*, *faisable, aisé*.
- Μπορώ, *pouvoir*. V. *Έμπορώ*.
- Μπόσκος, ό, *bosquet*. r. it.
- Μποσταντζής, ό, *bostangi, jardinier du sérail; et membre d'un corps militaire qui fait la police aux alentours de Constantinople*.
- Μποσταντζήμασης, ό, *bostangi-bachi, chef des bostangis*.
- Μποστάνι, τό, *bastion, rempart*. || *Marais, jardin*.
- Μπότζα, ή, *bouteille*.
- Μπουγάδα, V. *Μπογάδα*.
- Μπουκάι, τό, *bocal*. r. it.
- Μπουκί, τό, *bourse*. r. *πουγγίον*.
- Μπουκιά, ή, *bouchée*. r. it.
- Μπουκουνάκι, τό, *petit morceau*.

- Μπουκουύι, τό, morceau, bouchee. r. it.
- Μπουκούωμ, τό, l'action de mettre un morceau dans la bouche de quelqu'un.
- Μπουκούωω, mettre un morceau dans la bouche de quelqu'un.
- Μπουκουωιά, ή, bouchée.
- Μπουϊουριόδι, τό, et μπουγιοουτί, boïourdi, *ordre par écrit.*
- Μπουλούκι, τό, sédition. r. or.
- Μπουμπουκι et μπουμπουκι, τό, bouton. r. βουβών.
- Μπουμπουκιάζω, et mieux μπουμπουκιάζω, pousser des boutons. r. βουβωνιάζω.
- Μπουμπουκιισμα, τό, pousse de boutons.
- Μπουπουταλάς, ό, lourdaul, niais.
- Μπουρρος, ό, faubourg. r. it.
- Μπουρέκι, τό, tartelette, gâteau. r. or.
- Μπουρλιάζω, enfiler; entrelacer.
- Μπουρλιασμα, τό, l'action d'enfiler, d'entrelacer.
- Μπουρλιαστής, ό, celui qui enfiler, qui entrelace; fém. μπουρλιαστήρα.
- Μπουσουλας, ό, bousole. r. it.
- Μπουροῦνος, ό, bouffon. r. it.
- Μπρατζου, τό, bras. r. it.
- Μπρέ, *interj.* V. Βρέ.
- Μπρίκι, τό, aiguïère, coquemar, cafetière. r. or.
- Μπρισίμι, τό, fil d'or. r. or.
- Μπροσθά, μπροσθινά, et μπροστατά, V. Έμπρός, Έμπροσθεν.
- Μπροσθινός, ou μπροστινός, V. Έμπροσθινός.
- Μπροστάρι, τό, bavette. r. έν, προς, ιστημι.
- Μπρούτζινος, η, ου, de cuivre.
- Μπρούτζος, ό, cuivre, bronze.
- Μυάζω, éventer pour chasser les mouches. r. μυϊα.
- Μυαλός, ό, pl. μυαλά, V. Μυελός.
- Μύγα, ή, et μύγια, mouche. r. μυϊα.
- Μυγιαστῆρι, τό, éventail, chasse-mouche. r. μυϊα.
- Μυγόχισμα, τό, chiure de mouches. r. μυϊα, χέζω.
- Μύδι, τό, moule *de mer.* r. μύς.
- Μυελισμένος, η, ου, plein de moëlle.
- Μυελός, ό, cerveau. || Moëlle.
- Μυθικός, ή, όν, fabuleux.
- Μυθιστορία, ή, roman.
- Μυθολογία, ή, mythologie.
- Μυθολογικόν, τό, recueil de fables.

- Μυθολογικῶς, *adv.* fabuleusement.
- Μυθολογῶ, conter des fables.
- Μυθοποιία, ἡ, composition de fables; fiction. gr. anc.
- Μυθοποιός, ὁ, fabuliste.
- Μῦθος, ὁ, fable. gr. anc.
- Μυθώδης, *adj.* fabuleux.
- Μυλάλακον, τό, le canal d'un moulin. r. αὔλαξ, μυλών.
- Μυλόπετρα, ἡ, meule de moulin. gr. anc. μύλη, et μύλος.
- Μύλος, ὁ, moulin. r. μύλων.
- Μυλωναρά, V. Μυλωνοῦ.
- Μυλωνᾶς, ὁ, meunier.
- Μυλωνιάτικον, τό, salaire du meunier. r. μύλων, moulin.
- Μυλωνοῦ, ἡ, meunière.
- Μυλωνιασμένος, η, ου, moulu.
- Μύξα, ἡ, morve. gr. anc. Εὐγάζω τὴν μύξην, se moucher.
- Μυξερός, ἡ, ὄν, plein de morve.
- Μυξιάρης, *adj.* morveux; fém. μυξίαρα.
- Μυξομάντιλον, τό, mouchoir de poche. r. μύξα, et mantile.
- Μυξώδης, *adj.* morveux.
- Μυξώω, salir avec la morve.
- Μυρίς, *adv.* sans nombre, par milliers.
- Μυριάδα, ἡ, nombre de dix mille. gr. anc. μυριάς.
- Μυρίζω, flairer. || Sentir. Μυρίζει ἀπὸ σκόροδου, il sent l'ail. Μεοῦ μυρίζει, il me semble.
- Μύριοι, *adj.* dix mille. gr. anc.
- Μυριολογῶ, etc., V. Μοιρολογῶ.
- Μυρίος, α, ου, innombrable.
- Μύρισμα, τό, l'action de sentir ou flairer.
- Μυριστικά, τά, odeurs, essences. r. μύρον.
- Μυριστικός, ἡ, ὄν, odoriférant.
- Μύρμιγκας, ὁ * μυρμιγκι, τό. fourmi. r. μύρμηξ.
- Μυρμιγκιά, ἡ, fourmilière.
- Μυρμιγκιάζω, fourmiller.
- Μυρμιγκοφωλιά, ἡ, fourmilière.
- Μύρον, τό, onguent; pommade. Τὸ ἄγιον μύρον, le S. Chrême.
- Μυροποιός, ὁ, parfumeur.
- Μυροπόλης et μυροπουλητής, ὁ, m. sign.
- Μύρρα, ἡ, myrrhe. gr. anc.
- Μυρτιά, ἡ * μύρτος, ὁ, myrte.
- Μυρτότοπος, ὁ, lieu plein de myrtes. gr. anc. μυρτηνών.
- Μυρωδάτος, η, ου, odoriférant.
- Μυρωδιά, ἡ, odeur. gr. anc. || Persil, plante.

Μυρωδικά, τά, odeurs, essences. r. μύρον.
 Μυρωδικός, ή, όν, odoriférant.
 Μύρωμα, τό, V. Μύρωσις.
 Μυρώνω. oindre. || Confirmer.
 Μύρωσις, ή, onction. || Le sacrement de la confirmation.
 Μυσαρός et μυσερός, *adj.* abominable, exécration.
 Μυσταγωγία, ή, initiation.
 Μυσταγωγούμενος, ό, initié.
 Μυσταγωγῶ, initier. gr. anc.
 Μυστάκι, τό, moustache. r. μύσταξ.
 Μυστήρευμα, τό, confidence.
 Μυστηρεύομαι, se confier.
 Μυστήριον, τό, mystère; secret.
 Μυστηριώδης, *adj.* mystérieux.
 Μυστικά, *adv.* V. Μυστικῶς.
 Μυστικόν, τό, secret.
 Μυστικός, ό, secrétaire.
 Μυστικός, ή, όν, mystique. || Secret, confidentiel. Μυστικός σύμβουλος, conseiller intime.
 Μυστικότης, ή, mysticité. || Cachoterie.
 Μυστικῶς, *adv.* mystiquement. || Secrètement. gr. anc.
 Μυστήρι, V. Μουστήρι.
 Μυσερός, ή, όν, aigu, pointu. r. μύστις, museau.

Μυτερόνω, rendre pointu, affiler. r. μύστις.
 Μύτη, ή, nez || Pointe. || Bec. Φυσῶ ou παστρευῶ τήν μύτην, se moucher. r. μύστις.
 Μυτώνω, V. Μυτερόνω.
 Μύων, ό, muscle. gr. anc.
 Μωαμεθίστος, η, ον, Mahomé-tan.
 Μῶμος, ό, farceur, bateleur; féin. ή μωμίστρα et μωμίστρα. r. Μῶμος, dieu de la raillerie.
 Μώρα, ή, négresse. || Cauchemar.
 Μωρά, *adv.* sottement.
 Μωραίνω, rendre ou devenir fou, sot, fat. (gr. anc. être fou.)
 Μωραμα, τό, V. Μωρίζ.
 Μωρέ, μωρή, *quand on appelle quelqu'un*: ό toi, ό vous. Τι νά σᾶς πῶ, μωρέ πιτσιδιά; que vous dirai-je, mes enfans?
 Μωρίζ, ή, folie; sottise; fatuité.
 Μωρολογία, ή, niaiserie, extravagance, gr. anc.; fatuité.
 Μωρολόγος, *adj.* qui dit des sottises, des extrayagances. || Fat.
 Μωρολογῶ, dire des sottises, des niaiseries. gr. anc.
 Μωρόν, V. Μωροπαιδί.
 Μωρόνους, *adj.* fat. r. μωρός, γούρ.
 Μωροπαιδί, ή, enfance.

Μωροπαῖδι, τὸ, petit enfant.

Μωροπίστευτος, *adj.* crédule.

Μωρός, ἡ, ὄν, fou; sot; fat.

Μῶρος, ὁ, nègre. r. maurus.

Μωρουδάκι, τὸ, tout petit enfant.

Μωροῦτζικος, ἡ, ὄν, un peu fou, étourdi, fat. r. μωρός.

N

ΝΑΙ

N, ΝΙ, treizième lettre de l'alphabet, numériquement avec un accent (ν'), vaut 50; et avec un signe inférieur (ν), vaut 50000.

Νά, *conj.* π. ἴνα, que. Πρέπει νά γράψω, il faut que j'écrive.

|| *Signe de l'infinitif.* Εἶναι καλὸν τὸ νά ἀποθάγη τις διὰ τὴν πατρίδα του, il est beau de mourir pour sa patrie (*litt.* le que l'on meure). || *adv. démonstratif.* Νά με ἔδω, me voici. Νά τὸν Πέτρον, voici Pierre. Νά ἔπαρε, tiens, prends.

Ναθίρ, ὁ, point opposé au zénith. r. or.

Νάζι, τὸ, afféterie, minauderie. r. or.

Ναί, *adv. affirmatif*, oui. *gr. anc.*

Μὰ τὸ ναί, en vérité.

Ναῖ, τὸ, flûte. r. or.

ΝΑΝ

Ναΐδα, ἡ, nayade. r. ναΐς.

Ναΐπης, ὁ, lieutenant d'un cadí.

Ναΐτκε, *adv. affirmatif.* V. Ναί. (Ναΐτκε est plus poli que ναί.)

Νάμα et νάμμα, τὸ, liqueur. Τὸ νάμα διὰ τὴν λειτουργίαν, le vin qui sert à la messe. *gr. anc.* νάμα, ruisseau.

Νάνα, ἡ, naine, fém. de νάνος.

Νάνος, ὁ, mari, *de l'acc.* τὸν ἄνδρα.

Ναννά et ναννί, dodo, *t. enfantin.*

Νανναρίζω, faire dodo. || Bercer un enfant en chantant.

Νανναρισμα, τὸ, l'action de faire dodo. || Chant pour endormir les enfans.

Νανναρισμίνος, ἡ, ὄν, bercé.

Νανναριστά, *adv.* en berçant.

Νανναριστής, ὁ, νανναρίστρα, ἡ, berceur, berceuse.

Νάνος, ὁ, nain. gr. anc.
 Ναός, ὁ, temple. gr. anc. c'est
 proprement la nef; ἱερόν est
 le sanctuaire.
 Νεράντζι, etc., V. Νεράντζι.
 Νάρδος, ὁ, nard, *plante aroma-
 tique*. gr. anc.
 Νάρθηκας et νάρθηξ, ὁ, férule. ||
 Vestibule d'une église.
 Νάρκη, ἡ, assoupissement.
 Νάρκισσος, ὁ, narcisse, *fleur*.
 Νάρκωμα, τό, assoupissement.
 Ναρκώνω, assoupir, de ναρκώω.
 Ναρκωτικός, ἡ, ὄν, narcotique.
 Ναυάγιον, τό, naufrage. gr. anc.
 Ναυαγωγία, ἡ, pilotage.
 Ναυαγωγός, ὁ, pilote.
 Ναυάρχης, ὁ, et ναύαρχος (gr.
 anc.), navarque, amiral.
 Ναῦπλα, ἡ, auge. r. ναύω, cou-
 ler, et κλείω, enfermer.
 Ναύκληρος, ὁ, capitaine de vais-
 seau. gr. anc.
 Ναῦλος, ὁ, ναύλωμα, τό, nolis ou
 nolissement, fret d'un navire.
 Ναυλώνω, fréter, de ναυλώω.
 Ναυλωτής, ὁ, celui qui frète ou
 loue un navire.
 Ναυμαχία, ἡ, combat naval.
 Ναυπηγία, ἡ, construction des
 vaisseaux. r. ναῦς, πηγνύω.

Ναύστρωμος, ὁ, darse, ou partie
 intérieure d'un port qu'on
 ferme avec une chaîne.
 Ναύτης, ὁ, matelot. gr. anc.
 Ναυσία, ἡ, mal de mer. || Nau-
 sée; dégoût, ennui.
 Ναυτιζῶ, naviguer. r. ναῦς.
 Ναυτική, ἡ, l'art nautique.
 Ναυτικόν, τό, nolis ou fret d'un
 navire.
 Ναυτικός, ἡ, ὄν, nautique, na-
 val. gr. anc.
 Ναυτιῶ, avoir le mal de mer. ||
 Sentir du dégoût, de l'ennui.
 Ναυτοσχοινή, ἡ, câble, cor-
 dage. r. ναῦς, σχοῖνος.
 Νέ, *particule négative*, ni. r. it.
 Νέα, *adv.* nouvellement, ré-
 cemment. r. νέος.
 Νέα, ἡ, jeune femme.
 Νεαιονισμένος, η, ου, fraîche-
 ment aiguisé. r. νέος, ἀκονάω.
 Νεᾶνις, ἡ, jeune fille.
 Νεανίσκος, ὁ, jeune; adolescent.
 Νεαρά, *adv.* nouvellement; ré-
 cemment. r. νεαρός.
 Νειά, V. Νέα et Νειός, V. Νέος.
 Νειάτα, ἡ, la jeunesse.
 Νειόγαμπρος, V. Νεόγαμπρος.
 Νειότης, ἡ, et νειότητα, jeu-
 nesse. gr. anc. νεότης.

- Νεῖωνω, entrer dans l'adolescence. r. νεῖος, *ion.* π. νεός.
 Νεκρογεννώ, accoucher d'un enfant mort. r. νεκρός, γεννάω.
 Νεκροθάπτης, ὁ, fossoyeur.
 Νεκροκρέβατον, τό, cercueil.
 Νεκροκεφαλή, ἡ, tête de mort.
 Νεκρομαντεία, ἡ, nécromancie.
 Νεκρομάντης, ὁ, nécromancien; fém. ἡ, νεκρομάντισσα.
 Νεκρομαντικὸς, ἡ, ὄν, relatif à la nécromancie. gr. anc.
 Νεκρός, ἡ, ὄν, mort, inanimé.
 Νεκροσέντουκον, τό, cercueil.
 Νεκροσηκωτής, ὁ, porteur d'un cercueil. r. νεκρός, σηκῶ.
 Νεκροστόλι, τό, ornement d'un mort. r. νεκρός, στολή.
 Νέκρωμα, τό, V. Νέκρωσις.
 Νεκρώνω, faire mourir. || Mortifier. Νεκρώνω τὰ πάθη, mortifier ses sens. r. νεκρός.
 Νέκρωσις, ἡ, mort. || Mortification, macération.
 Νεκρώσιμος, *adj.* relatif aux morts. Ἀκολουθία νεκρώσιμος, office des morts.
 Νέκταρ, τό, nectar. gr. anc.
 Νέμα, τό, fil. r. νέω, filer.
 Νέμτις, ὁ, allemand; fém. ἡ νέμτις.
- Νέμτικος, η, ου, d'Allemagne. Ὄμιλῳ νέμτιζα, parler allemand.
 Νενοθευμένος, η, ου, part. passé pass. de νοθεύω.
 Νεόβλαστος, η, ου, nouvellement poussé, *en parlant de la germination.* gr. anc.
 Νεόγαμπρος, ὁ, nouveau marié. gr. anc. νεόγαμος.
 Νεογεννημένος, η, ου, nouvellement né. gr. anc. νεογενής.
 Νεογέννητος, ὁ, nouveau-né.
 Νεοθύμιστος, η, ου, de récente mémoire; tout récent.
 Νεοκατωμένος, η, ου, nouvellement fait. r. νέος, κάμνω.
 Νεοκἀτοιχος, *adj.* nouvellement habité. (gr. anc. nouvel habitant.)
 Νεοκομμένος, η, ου, coupé récemment. r. κόπτω.
 Νεόκτιστος, *adj.* nouvellement bâti. r. κτίζω.
 Νεολαθωμένος, η, ου, récemment blessé. r. λῶθη.
 Νεομαζωμένος, η, ου, nouvellement recueilli. r. ὀμάς.
 Νεομηνία, ἡ, néoménie ou nouvelle lune. gr. anc.
 Νέον, τό, nouveauté. || Nouvelle.

Νεοσύμφη, ἡ, la nouvelle mariée gr. anc. νεόνυμφος γυνή.
 Νεόνυμφος, ὁ, le nouveau marié.
 Νεόπλουτος, *adj.* parvenu, qui a fait fortune. gr. anc.
 Νεόπεφτον, τό, le jeudi d'après Pâques, de νέος, nouveau, et πέφτη, jeudi, parce qu'il est le premier de l'année ecclésiastique.
 Νεοπλυμένος, η, ον, nouvellement lavé. gr. anc. νεόπλυτος.
 Νεοποτισμένος, η, ον, récemment abreuvé ou arrosé.
 Νέος, ὁ, jeune homme. gr. anc.
 Νέος, α, ον, nouveau, neuf. || Jeune. gr. anc.
 Νεοσκαμμένος, η, ον, nouvellement creusé. r. σκάπτω.
 Νεοσκοτωμένος, η, ον, récemment tué. r. σκοτώω.
 Νεοτελειωμένος, η, ον, tout nouvellement fini.
 Νεότριτον, τό, le mardi de Pâques. V. Νεόπεφτον.
 Νεοτυπωμένος, η, ον, nouvellement imprimé. r. τυπόω.
 Νεούτζικος, η, ον, tout jeune.
 Νεοφερμένος, η, ον, nouvellement arrivé. r. φέρω.

Νεόφυτος, ὁ, néophyte. gr. anc.
 Νεοφώτιστος, η, ον, nouvellement éclairé ou converti.
 Νεοχλασμένος, η, ον, nouvellement gâté ou ruiné. r. χλαίω.
 Νεοχειροτονημένος, η, ον, nouvellement ordonné *diacre ou prêtre*, etc. r. χειροτονέω.
 Νεραγώγι, τό, conduit d'eau.
 Νεραΐδα, ἡ, et νεραΐς, néréide.
 Νεράκι, τό, filet d'eau. V. Νερόν.
 Νεράντζι, τό, orange, *fruit*.
 Νεραντζιά, ἡ, oranger, *arbre*.
 Νεραντζόζουμον, τό, jus d'orange. r. ζωμός.
 Νεραντζότζεφλον, τό, écorce d'orange. r. φλοιός.
 Νεραντζόφυλλον, τό, feuille d'oranger.
 Νερένιος, α, ον, aqueux, aquatique. V. Νερόν.
 Νεροθάρελον, τό, baril d'eau.
 Νερόθραστο, τό, le bouilli. r. βράζω. V. Νερόν.
 Νερογυρισιά, ἡ, tournant d'eau. r. γύρος.
 Νεροδοχεΐον, τό, citerne, réservoir. r. δέχομαι. V. Νερόν.
 Νεροθύσμος, ὁ, cresson, *plante*.
 Νεροκάνατον, τό, bocal.

Νεροκατεβασιά, ἡ, ondee, a-verse. r. κατάβασις. V. Νερόν.
 Νεροκουβάλημα, τό, l'action de porter de l'eau.
 Νεροκουβαλητής, ό, porteur d'eau.
 Νεροκουβαλῶ, porter de l'eau. V. Νερόν, et Κουβαλῶ.
 Νερόκρασον, τό, boisson de vin et d'eau. V. Κρασί, et Νερόν.
 Νερολούουδον, τό, fleur aquatique.
 Νερομάζωμα, τό, marais.
 Νερόμυλος, ό, moulin à eau.
 Νερόν, τό, eau. || Urine. Τὸ ἐξέυρω ὡσάν τὸ νερόν, je le sais sur le bout du doigt. Παιῖνον εἰς τὰ νερά μου, je séduis, je gagne. r. νηρός, humide (c'est de ce mot très-ancien que vient Nerée, Néréide.).
 Νεροπίθαρον, τό, jarre. r. πίθος.
 Νεροπίνης, ό, buveur d'eau.
 Νεροπίνω, boire de l'eau.
 Νεροπιστόν, τό, boisson d'eau.
 Νερόπλυμα, τό, l'action de laver avec de l'eau.
 Νεροπλύνω, laver avec de l'eau, ou dans l'eau. r. πλύνω. V. Νερόν.
 Νεροποντιά, ἡ, grosse averse.
 Νεροποντίζω, inonder.

Νερόστραμον, τό, cruche, jarre. r. στάμνος. V. Νερόν.
 Νερουλιάζω, devenir comme de l'eau. || Arroser. Νερουλιάζω τὸ κρασί, mettre de l'eau dans le vin. V. Νερόν.
 Νερουλός, ἡ, ύν, aqueux, fluide.
 Νερουλούτζικος, η, ου, assez ressemblant à de l'eau.
 Νερόφιθον, τό, serpent d'eau. r. ὄφιθιον. V. Νερόν.
 Νεροχίονον, τό, eau de neige.
 Νεροχύτης, ό, lavoir, évier.
 Νεροψωμιζω, être au pain et à l'eau. V. Ψωμί, et Νερόν.
 Νερόψωμον, τό, le pain et l'eau.
 Νερώδης, adj. aquatique. Ζῶα νερώδη, animaux aquatiques.
 Νέρωμα, τό, mélange d'eau et de vin.
 Νερόνω, mettre de l'eau dans le vin, etc. Κρασί νερωμένον, vin trempé. V. Νερόν.
 Νέσπουρα, ἡ, nêfle, fruit. r. it.
 Νεσπουριά, ἡ, nêllier, arbre.
 Νεῦμα, τό, signe, geste. gr. anc.
 Νευράκι, τό, petit nerf.
 Νευροκαθαλίεσμα, τό, entorse.
 Νευρομαλακιστικόν, τό, remède calmant pour les nerfs. r. νεῦρον, μαλάσσω.

Νεῦρον, τό, nerf. || Vigueur. ||
 Corde d'un arc. gr. anc.
 Νευρώδης, *adj.* nerveux.
 Νεύρωμα, τό, vigueur.
 Νευρωμένοις, η, ου, nerveux,
 vigoureux. r. νευρώ.
 Νεῦσιμον, τό· νεῦσις, ἡ (gr.
 anc.), signe de tête.
 Νεύω, Faire signe. || Accorder.
 Νεφραλιά, ἡ, temps couvert. Σή-
 μερον εἶναι νεφραλιά, aujour-
 d'hui le temps est à la pluie.
 Νεφραλιάζει, *v. impers.* le temps
 est couvert.
 Νεφραλον, τό, nuage. r. νεφέλη.
 Νεφραλώδης, *adj.* nuageux.
 Νεφρίτικος, *adj.* néphrétique.
 Νεφρόν, τό, les reins. r. νεφρός.
 Νεώριον, τό, arsenal de marine;
 chantier. r. ναῦς et ὠρέω.
 Νεωστί, *adv.* récemment, nou-
 vellement. gr. anc.
 Νεωτερικός, ἡ, ὄν, moderne.
 Νεώτερος, η, ου, plus jeune,
 cadet. || Plus récent, moderne.
 Νεωτερίζω, innover. gr. anc.
 Νεωτέρισμα, τό, innovation.
 Νεωτεριστής, ὁ, innovateur.
 Νεωφανής, *adj.* qui vient de
 paraître. r. νέος, φαίνομαι.
 Νῆμα, τό, fil. gr. anc.

Νηπιόκτονία, ἡ, infanticide.
 Νήπιον, τό, petit enfant.
 Νηπιότης, ἡ, enfance. gr. anc.
 Νηρόν, τό, eau, expression an-
 térieure à Homère, d'où Νηρεύς,
 Nérée, Νηρείδες, Néréides. etc.
 V. Νερόν.
 Νησάνι, τό, but. r. or.
 Νησάκι, τό, petite île. r. νῆσος.
 Νησιποῦλα, ἡ, petite île, îlot.
 Νησί, τό, et νησίου, île. r. νῆσος.
 Νησιώτης, ὁ, insulaire; fémin. ἡ
 νησιώτισσα.
 Νησιότικος, η, ου, des îles. Τὰ
 νησιότικα προϊόντα, les pro-
 ductions des îles. r. νῆσος.
 Νῆσσα, ἡ, canard. gr. anc.
 Νησσάριον, τό, petit canard.
 Νηστεία, ἡ, jeûne. Καλῶς τὴν
 νηστείαν, rompre le jeûne.
 Νήστευμα, τό· νήστευσις, ἡ,
 l'action de jeûner.
 Νηστεύγω, et νηστεύω (gr. anc.),
 jeûner.
 Νηστευτής, ὁ, jeûneur.
 Νηστήσιμος, η, ου, qui concer-
 ne le jeûne ou le maigre. Τρω-
 γω νηστήσιμα, faire maigre.
 Νηστικά, *adv.* à jeun. r. νῆστις.
 Νηστικός, ἡ, ὄν, qui est à jeun.
 Νῆστις, *adj.* m. sign. gr. anc.

- Νί, τό, soc de charrue, p. ὄνι
r. ὄνις.
- Νιζρός, ἡ, ὄν, nouveau, frais. r.
νῆος, ionien, p. νέος.
- Νίβω et νίβω, laver *les mains*
et le visage. || Farder; *au pass.*
se laver. || Se farder. r. νίπτω.
- Νίκη, ἡ, victoire. gr. anc.
- Νίκημα, τό, l'action de vaincre.
- Νικητήριον, τό, réjouissance
pour la victoire. || Le prix de
la victoire. gr. anc.
- Νικητής, ὁ, vainqueur; fém.,
ἡ νικήτρα.
- Νικητικός, ἡ, ὄν, victorieux.
- Νικοτιανή, ἡ, tabac, *plante.* r.
lat. nicotiana.
- Νικῶ, vaincre. gr. anc.
- Νίμαξ, V. Νίμιμον.
- Νιμμένος, η, ου, *part.* de νί-
βω, lavé. || Fardé.
- Νιόν, τό, poupée.
- Νιός, ὁ, p. νέος, un jeune homme.
- Νιπτήρ et νιπτήρας, ὁ, bassin à
laver les pieds, ou cuvette à
laver les mains, etc. || Fonts
baptismaux. r. νίπτω.
- Νιπτῆρι, τό, lavoir, évier.
- Νίπτω, laver. gr. anc.
- Νισάκι, τό, le but. Κτυπῶ εἰς τό
νισάκι, frapper au but. r. or.

- Νίτρον, τό, nitre, salpêtre.
- Νιρτής, ὁ, celui qui lave; qui
met le fard; fém. ἡ νιρτρια.
- Νιψίδι, τό, fard. r. νίπτω.
- Νίψιμον, τό, lavement du vi-
sage, des pieds, etc.
- Νιφομάντιλον, τό, serviette de
toilette. r. νίπτω, et mantile.
- Νοέμβριος, ὁ, novembre, *mois.*
- Νοερός, ἄ, ὄν, intellectuel.
- Νόημα, τό, intelligence, con-
ception. || Seus d'un auteur. ||
Signe, geste.
- Νοημένος, η, ου, *part. pass. pass.*
de νοῶ, compris, entendu.
- Νόησις, ἡ, intelligence, enten-
dement. gr. anc.
- Νοητερεύω, être intelligent.
- Νοητέρος, ἡ, ὄν, intelligent,
ingénieux.
- Νοητώμα, τό, génie, intel-
ligence.
- Νοητικόν, τό, la faculté de
l'entendement. gr. anc.
- Νοητικός, ἡ, ὄν, intelligent. ||
Intellectuel.
- Νοητικῶς, *adv.* intelligemment.
- Νοητός, ἡ, ὄν, intelligible. ||
Intellectuel. gr. anc.
- Νοητῶς, *adv.* intelligiblement.
- Νοθεΐα, ἡ, bâtardise. gr. anc.

Νόθευμα, τό· νόθευσις, ή, falsification ; altération. gr. anc.

Νοθευτής, ό, faussaire.

Νοθεύω, falsifier ; altérer ; contrefaire. Νοθεύω τὸ κρασί, frelater le vin.

Νόθος, η, ον, hâtard ; illégitime.

Νοικιάτωρας, ό, locataire ; fermier. gr. anc. ἔνοικος.

Νοῖσι, τό, loyer. r. ἐνοίκιον.

Νοικιάζω, louer ; affermer.

Νοίκιασμα, τό, louage, location.

Νοικιαστής, ό, celui qui donne à loyer, le propriétaire ; fém. ή νοικιάστρα.

Νοικιάτωρ, V. Νοικιάτωρας.

Νοικοκυρά, ή, maîtresse de maison. || *adj.* économe, ménagère. r. ἐν οἴκῳ, κυρία.

Νοικοκυράτον, τό, mobilier d'une maison.

Νοικοκυρεύω, gouverner une maison. || Meubler une maison.

Νοικοκύρης, ό, le maître du logis. || *adj.* ménager, économe. r. ἐν οἴκῳ, κύριος.

Νοικοκυριόν, V. Νοικοκυράτον.

Νοῖσι, etc. V. Νοῖσι, etc.

Νοιόθω (aor. ἔνοιωσα), apercevoir ; comprendre ; présumer.

Νοίωμα, τό, énigme ; augure.

Νοιωματίζω, parler en énigmes ; s'exprimer obscurément.

Νοιώνω, V. Νοιόθω. r. ἔνοιαι.

Νοιώσις, ή· νοιώσιμον, τό, l'action de comprendre, de deviner. r. ἔνοιαι.

Νοιωτής, ό, celui qui comprend ; qui devine ; devin.

Νομάτος, p. ὀνομάτος, individu : Διά πόσους νομάτους ; pour combien de personnes ? r. ὄνομα.

Νόμαρχος, ό, chef de district ; préfet. r. νόμος, province, et ἀρχός.

Νομή, ή, pâturage. gr. anc.

Νομίζω, croire, juger, penser.

Νομικά, τά, le droit.

Νομικός, ό, homme de loi.

Νομικός, ή, όν, légal. gr. anc.

Νόμιμον, τό, légitimité.

Νόμιμος, η, ον, légitime. Η νόμιμος ήλικία, l'âge de la majorité. gr. anc.

Νομίμως, *adv.* légitimement.

Νόμισμα, τό, monnaie. || Mé-daille. gr. anc.

Νομοδιδάσκαλος, ό, jurisconsulte, docteur en droit.

Νομοθεσίς, ή, législation.

Νομοθέτημα, τό, loi, édit; ré-
glement. gr. anc.

Νομοθετημένος, η, ον, statué
par la loi.

Νομοθέτης, ό, législateur.

Νομοθετικός, ή, όν, législatif.

Νομοθετώ, faire des lois; ordon-
ner par une loi. gr. anc.

Νομοκάνων, ό, règle, loi; char-
te. r. νόμος, κανών.

Νομοκράτωρ, ό, maître des lois.

Νομοπίνακας, ό, table des lois.

Νομοποιός, ό, législateur.

Νομοποιώ, V. Νομοθετώ.

Νόμος, ό, loi. || District, départe-
ment. Εἶναι τοῦ νόμου, être
selon la loi. || Être hors de mi-
norité.

Νομοφύλαξ, ό, gardien des lois.

Νομοχαλῶ, abroger la loi.

Νοῦμι, pass. de νοῶ. Νοῦμι
ἔξωθεν, être sous-entendu. Τό
ούσιαστικόν νοεῖται ἔξωθεν, le
substantif est sous-entendu.

Νουός, V. Νουνός.

Νοπός, ή, όν, frais; vert.

Νόσημα et νόσημα, τό, maladie.

Νοσοκομεῖον, τό, hôpital.

Νοσοκόμος, ό, infirmier.

Νόσος, ή, maladie. gr. anc.

Νόστιμα, adv. avec goût, avec

saveur. || D'une manière gra-
cieuse; agréablement.

Νοστιμάδα, ή, saveur, goût. ||
Douceur; agrément. || Bon
goût, grâce. r. νόστος.

Νοστιμίζω et νοστιμίζω, assai-
sonner, donner du goût; au
pass. savourer. || Se plaire.

Νοστιμισμα, τό, assaisonnement,
saveur, goût qui plaît.

Νόστιμος, η, ον, savoureux;
d'un goût agréable. || Agréable,
gracieux. gr. anc.

Νοστιμούτζικα, adv. joliment.

Νοστιμούτζικος, η, ον, gentil,
mignon. r. νόστιμος, agréable.

Νοσώδης, adj. malsain.

Νοτάριος, ό, notaire. r. lat.

Νοτερός, ή, όν, humide. gr.
anc.

Νοτιά, ή, humidité. || Vent du
sud.

Νοτιάζει, v. impers. il fait un
vent du sud. r. νότος.

Νοτιζώ, humecter; mouiller. ||
Devenir humide, moite.

Νοτιοανατολικός, adj. du sud-est.

Νοτιοδυτικός, adj. du sud-ouest.

Νότιος, adj. méridional.

Νόστιμα, τό, νόστισις, ή, hu-
mectation. r. νοτιζώ.

Νότος, ό, le midi. || Le vent du sud-est ou siroc.

Νουθέτα, ή, coiffe de femmes. r. νύθω (mot très-ancien), voiler.

Νουθεσία et νουθέτησις, ή· νουθέτημα, τό, avertissement, avis, conseil gr. anc.

Νουθετητής, ό, admoniteur; conseiller; fém. ή νουθετήτρια.

Νουθετητικόν, τό, s. ent. γράμμα, monitoire.

Νουθετητικός, ή, όν, qui renferme des avertissemens, des conseils. gr. anc. νουθετικός.

Νουθετώ, avertir, conseiller.

Νουμηνία, V. Νεομηνία. gr. anc.

Νουννά, ή, marraine.

Νουνός, ό, parrain, témoin du mariage grec.

Νούνησιος, ό, nonce du pape. r. lat. nuncius.

Νουρά, ή, queue. r. ούρά.

Νούρι, τό, mine, air de visage.

Νούς, ό, esprit; entendement.

Δέν κόφτει ό νούς του, il n'a point l'esprit saillant.

Νωώ, comprendre, entendre.

Νταθάκι, τό, galetas. || Plafond.

Νταθάς, ό, différent, débat. || Poêle à frire. r. or.

Νταθί, τό, cause, procès.

Νταγιάντι, τό, soutien.

Νταγιαντιζώ et νταγιαντώ, soutenir. || Endurer, supporter.

Νταγιάντισμα, τό, l'action de soutenir; d'endurer, de supporter.

Νταηρές, ό, tambour de basque.

Νταλμπάνης et νταλπάνης, ό, maréchal-ferrant. r. οί.

Νταντά, ή, mère putative.

Ντεμπέλης, adj. paresseux. r. or.

Ντεμπελιά, ή, paresse.

Ντζάρι, τό, prairie. r. or.

Ντζαμί, τό, mosquée. r. or.

Ντζανισάργας, ό, chef des janissaires.

Ντζανισαρης, ό, janissaire.

Ντζαούρης, ό, giaour ou infidèle, tel qu'un Juif, un chrétien, aux yeux des Turcs. r. or.

Ντζάρι, τό, schall à palmes. r. or.

Ντζενεράλης, ό, général. r. it.

Ντζερεμές, ό, amende.

Ντζερεμεύω, condamner à l'amende. r. or.

Ντιθάκι, τό, divan. r. or.

Ντολαντριζώ, V. Άπατώ. r. lat. dolus.

Ντολμάς, ό, espèce de citrouille.

- le. || Boulette de viande ou de riz roulée dans une feuille. r. or.
- Ντουζίνα, ή, douzaine. r. it.
- Ντουναμξς, ό, réjouissance publique, au bruit des fanfares et du canon. r. or.
- Ντρέπομαι, etc., V. Εντρέπομαι.
- Ντριμοῦρα, ή, foule. Με ντριμοῦραν, en foule.
- Ντριμώνω, faire foule.
- Νδυμένος, etc., V. Ενδυμένος.
- Νύκτα, adv. de nuit.
- Νύκτα, ή, la nuit. Γίνεται νύκτα, il se fait nuit. Την νύκταν, de nuit. Καλή νύκτα, bonne nuit, *souhait*. gr. anc. νύξ.
- Νυκτέρευμα, τό, veille, nuit passée au travail ou au jeu.
- Νυκτερεύω, veiller, passer la nuit. gr. anc.
- Νυκτερίδα, ή, et νυκτερίς (gr. anc.), chauve-souris.
- Νυκτερινός, ή, όν, nocturne.
- Νυκτιά, ή, nuitée. r. νύξ.
- Νυκτιάξει, v. *impers.* il se fait nuit.
- Νύκτιασμα, τό, l'arrivée de la nuit.
- Νυκτικόν, τό, nocturne, *office*.
- Νυκτικός, ή, όν, nocturne, de nuit. gr. anc. νύκτιος.
- Νυκτοκλέφτης, ό, voleur de nuit; fém. ή νυκτοκλέφτρα.
- Νυκτοκόραξ, ό, hibou, chouette.
- Νυκτόμερον, τό, le jour et la nuit, espace de 24 heures. gr. anc. νυχθήμερον.
- Νυκτοπεριπατητής, ό, marcheur de nuit. r. νύξ, περιπατεῖν.
- Νυκτός, adv. *hell.* nuitamment.
- Νυκτοστρατία, ή, expédition ou marche nocturne.
- Νυκτοφύλακας, ό, garde de nuit.
- Νύκτωμα, τό, nuit profonde.
- Νυκτώνομαι, être surpris par la nuit. r. νύξ, *gén.* νυκτός.
- Νυκτώνει, v. *impers.* il est nuit.
- Νυμφαῖα, ή, nénufar, *plante*.
- Νύμφη, ή, la mariée; épouse. || Bru. gr. anc.
- Νυμφιάτικος et νυμφικός, ή, όν, nuptial.
- Νυμφίος, ό, époux, mari.
- Νυμφίτζα, ή, belette, *animal*.
- Νυμφοκάμερα, ή, chambre nuptiale. r. lat. camera.
- Νῦν, adv. à présent. Έως τοῦ νῦν, jusqu'à présent. Από το νῦν, dès à présent.
- Νυνηδιάζω, puer, *en parlant de viande ou de poisson*.
- Νύστα, ή, somnolence.

Νυσταγμια, τό· νυσταγμός, ό, as-
soupissement. gr. anc.
Νυστάζω, tomber de sommeil.
Νυσταξις, ή, assoupissement.
Νυφίτζα, V. Νυμφίτζα.
Νυχάκι, τό, petit ongle.
Νυχάρα, ή, éperon d'un coq,
etc. r. όνυξ.
Νυχθήμερον, V. Νυκτόμερον.

Νύχι, τό, ongle. r. όνύχιον.
Νυχόριζα, ή, la racine des
ongles. r. όνυξ, ρίζα.
Νύχτα, etc., V. Νύκτα, etc.
Νώμος, ό, épaule. r. ώμος.
Νωπός, ή, όν, frais; vert.
Νωρίς, adv. de bonne heure.
r. άνωρως, précocé.
Νώτος, ό, le dos, le derriere.

Π

ΞΑΓ

ΞΑΘ

Ξ, xi, quatorzième lettre de
l'alphabet, numériquement a-
vec un accent (ξ̂), marque
60 ; et avec un signe au des-
sous (ξ̃), marque 60000.
Ξαγάπημα, τό, cessation d'a-
mour ou d'amitié.
Ξαγαπώ, cesser d'aimer. r. έξ,
άγαπώ.
Ξάγι, τό, sextule. r. έξάγιον.
Ξαγοράζω, racheter. r. έξ.
Ξαγόρασις, ή· ξαγόρασμα, τό,
rachat; raçon.
Ξαγοραστής, ό, qui rachète; ré-
dempteur.
Ξαγόρευμα, τό, l'action de con-
fesser ou de se confesser.

Ξαγορευτής, ό, confesseur.
Ξαγορεύω, p. έξαγορεύω, con-
fesser; au pass. se confesser.
Ξαγοριά, ή, confession.
Ξαγριευτής, ό, qui excite, ir-
rite, provoque.
Ξαγριευτικός, ή, όν, irritable.
Ξαγριεύω, aigrir, irriter.
Ξαγρίωμα, τό, irritation. || L'ac-
tion d'apaiser ou de s'apaiser.
Ξαγρίωνω, irriter, effaroucher;
au pass. s'irriter, s'effarou-
cher. || Apaiser, adoucir; s'a-
paiser, s'adoucir. r. έξ, άγριος.
Ξαθαίνω et ξαθίζω, jaunir, ren-
dre ou devenir blond. r. ξαν-
θίζω.

Ξαθογένης, *adj.* qui a la barbe rousse ou blonde. r. γένειον.

Ξαθομάλης et ξαθόμαλος, *ο*, homme blond. r. μλλός.

Ξαθομαλοῦ, *ή*, femme blonde.

Ξαθός, *ή*, *όν*, blond, jaune, roux. r. ξαυθός.

Ξαθούτζικος, *η*, *ον*, blondin.

Ξάι, V. Ξάγι. r. ἐξάγιον.

Ξαιμάτωμα, τό, l'action d'ensanglanter. || Tache et souillure de sang. r. ἐξ, αἷμα.

Ξαιματώνω, ensanglanter.

Ξαίνω, carder; peigner. gr. anc.

Ξαίστης, *ο*, cardeur; fém. *ή* ξαίστρα.

Ξάκληρος, *adj.* déshérité.

Ξακληρῶ, déshériter. r. ἐξ, *α* pr., κληρός.

Ξακλήρωμα, τό, exhérédation.

Ξάκουσμα, τό, renommée, célébrité. r. ἐξ, ἀκούω.

Ξακουσμένος, *η*, *ον*, V. Ξακουστός.

Ξακουστός, *ή*, *όν*, célèbre, renommé. r. ἐξάκουστος.

Ξακουστοςύνη, *ή*, célébrité.

Ξαλατίζω, dessaler. r. ἐξ, ἅλις.

Ξαλατίσμα, τό, l'action de dessaler

Ξαλείρω, V. Ἐξαλείρω.

Ξάμωμα, τό, mesurage. || L'action de lever la main ou de l'étendre.

Ξαμώνω, mesurer. || Lever ou étendre la main. Ἐξάμωσα γὰ τὸν θείρω, j'ai levé la main pour le battre.

Ξανά, entre dans la composition d'une foule de mots, pour indiquer réitération, renouvellement. r. ἐξ, ἀνά.

Ξαναθάζω, remettre, mettre encore. r. ἐξ, ἀνά, βάλω.

Ξανάθαλμα et ξαναθάσιμον, τό, l'action de mettre de nouveau.

Ξαναθαμμένος, *η*, *ον*, reteint.

Ξαναθαπτίζω, rebaptiser.

Ξαναθάπτισμα, τό, nouveau baptême.

Ξαναθαπτιστής, *ο*, anabaptiste.

Ξαναθάρω, reteindre. r. βάπτω.

Ξαναθάψιμον, τό, l'action de reteindre.

Ξαναθεβαιώνω, assurer de nouveau, certifier de rechef.

Ξαναθλαστάνω, regermer.

Ξαναθλέπω, revoir. Τὸν ξανάειδα, je l'ai vu une seconde fois.

Ξαναθράζω, bouillir de nouveau.

Ξαναθουλλώνω, recacheter.

Ξαναγάπησις, ἡ, renouvellement d'amitié. || Reconciliation.

|| Correspondance en amour, retour d'attachement.

Ξαναγαπῶ, aimer de nouveau; *au pass.* être aimé de nouveau.

|| Être aimé à son tour, aimer et être aimé. r. ἐξ, ἀνά, ἀγαπῶ.

Ξαναγεμίζω, remplir de rechef.

Ξαναγέμισμα, τό, remplissage.

Ξαναγεννημένος, ἡ, ον, régénéré.

Ξαναγέννησις, ἡ, régénération.

Ξαναγεννῶ, régénérer; *au pass.* se régénérer. r. ἐξ, ἀναγεννάω.

Ξαναγιάνω, se rétablir. r. ὑγίεια, santé. V. Ξανά.

Ξαναγνωρίζω, reconnaître, connaître de nouveau.

Ξαναγνώρισις, ἡ, ξαναγνωρισμός, ὁ, et ξαναγνώρισμα, τό, reconnaissance, l'action de reconnaître. gr. anc. ἀναγνώρισις, κτλ.

Ξαναγόρευσις, ἡ, nouvelle proclamation.

Ξαναγορεύω, proclamer de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, ἀγορεύω.

Ξαναγραφῆ, ἡ, l'action de recopier; récrire.

Ξαναγράφω, récrire; recopier.

Ξαναγράψιμον, τό, V. Ξαναγραφή

Ξαναγυρίζω, retourner.

Ξαναγύρισσις, ἡ, ξαναγυρισμός, ὁ, et ξαναγύρισμα, τό, retour.

Ξαναδορμένος, ἡ, ον, battu de nouveau. r. θέρω. V. Ξανά.

Ξαναδείχνω, montrer de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, δεικνύω.

Ξαναδένω, relier, rattacher.

Ξαναδέρνω, frapper de nouveau.

Ξαναδέσιμον, τό, l'action de relier, de rattacher. r. δέω.

Ξαναδιαβάζω, relire.

Ξαναδιάβασμα, τό, nouvelle ou seconde lecture.

Ξαναδιαλίζω, expliquer, éclaircir. r. ἐξ, ἀνά, διαλύω.

Ξαναδίδω, donner de nouveau.

|| Restituer. r. ἐξ, ἀνά, δίδωμι.

Ξαναδιόρθωμα, τό, l'action de corriger de nouveau.

Ξαναδιορθώνω, recorriger; rajuster. r. ἐξ, ἀνά, διορθίω.

Ξαναδιόρθωσις, ἡ, V. Ξαναδιόρθωμα.

Ξαναδιπλώνω, replier. || Redoubler. r. ἐξ, ἀνά, διπλόω.

Ξαναδόσιμον, τό, l'action de redonner; de rendre.

Ξανάειδα, V. Ξαναβλέπω.

Ξαναειρήνευμα, τό, reconciliation. r. ἐξ, ἀνά, ειρηνεύω.

Ξαναειρηνεύω, reconcilier. || Se reconcilier. m. r.

Ξαναεπιστρέφω, retourner.

Ξαναέρχομαι, revenir.

Ξαναζεσταίνω, réchauffer. Φαγητόν ξαναζεσταμένον, mets réchauffé. r. ἐξ, ἀνά, ζέω.

Ξαναζέσταμα, τό, réchauffement.

Ξαναζήτημα, τό, renouvellement de demande.

Ξαναζήτησις, ἡ, recherche nouvelle.

Ξαναζήτητής, ὁ, celui qui redemande; qui recherche de nouveau.

Ξαναζητῶ, redemander. || Rechercher. r. ἐξ, ἀνά, ζητέω.

Ξαναζυμώνω, repétrir. r. ζυμόω.

Ξαναζῶ, revivre. r. Ἐξ, ἀνά, ζάω.

Ξαναζωντάνευμα, τό, résurrection.

Ξαναζωντανεύω, ressusciter ou rendre la vie. || Ressusciter ou revenir à la vie. r. ἀναζάω.

Ξαναζωντάνεψις, ἡ, V. Ξαναζωντάνευμα.

Ξαναθυμίζω, faire ressouvenir.

Ξαναθυμισις, ἡ, ξαναθύμισμα, τό, l'action de rappeler à la mémoire; réminiscence. r. θυμός.

Ξαναθεώρημα, τό, renouvelle-

ment d'observation; examen nouveau. r. ἐξ, ἀναθεωρέω.

Ξαναθεωρῶ et ξαναθωρῶ, observer ou examiner de nouveau.

Ξαναθηκιάζω, rengainer. r. θήκη.

Ξαναθετλώνω, rattacher, reboutonner, renouer. V. Θηλιά.

Ξανακαθίζω, asseoir de nouveau, rasseoir. r. ἐξ, ἀνακαθίζω.

Ξανακάθισμα, τό, l'action d'asseoir de nouveau, ou de se rasseoir.

Ξανακαινούργωμα, τό, ξανακαινούργωσις, ἡ, renouvellement, réparation.

Ξανακαινουργώνω, renouveler, réparer. r. ἐξ, ἀνά, καινουργέω.

Ξανακαίω, brûler de nouveau.

Ξανακάλεσμα, τό, l'action d'appeler une seconde fois. || Renouvellement d'invitation.

Ξανακαλῶ, appeler de nouveau, rappeler. || Renouveler une invitation, réinviter.

Ξανακάμνω, refaire.

Ξανακάμωμα, τό, l'action de refaire.

Ξανακαυμένος, η, ου, brûlé de nouveau.

Ξανακάψιμον, τό, l'action de brûler de nouveau. r. κάω.

Ξανακερδίζω, regagner. r. κέρδιος.
 Ξανακέρδισμα, τό, gain nouveau
 en sus d'un autre.
 Ξανακεραλαιώνω, récapituler.
 Ξανακεραλαίωσις, ἡ, récapitula-
 tion. gr. anc. ἀνακεραλαίωσις.
 Ξανακλιώω, pleurer de nouveau.
 Ξανακλύσιμον, τό, l'action de
 pleurer de nouveau.
 Ξανακλέγω, réélire. r. ἐκλέγω.
 Ξανακλειδώμα. τό, l'action de
 refermer à clef. r. κλεις.
 Ξανακλειδώω, refermer à clef.
 Ξανακλώθω, retordre *le fil*.
 Ξανακόβω, recouper. r. κόπτω.
 Ξανακοίμισμα, τό, l'action de
 rendormir ou de se rendormir.
 Ξανακοιμίζω et ξανοικιμῶ, ren-
 dormir; *au pass.* se rendormir.
 Ξανακομβώνω, renouer. r. κόμβος.
 Ξανακοπνίζω, repiler.
 Ξανακοπάνισμα, τό, l'action de
 repiler.
 Ξανακοσκινίζω, repasser au cri-
 ble. r. ἐξ, ἀνά, κοσκινίζω.
 Ξανακοσκίνισμα, τό, l'action de
 repasser au crible.
 Ξανακράζω, appeler de nouveau.
 Ξανακράξιμον, τό, l'action de
 rappeler. r. ἐξ, ἀνά, κράζω.
 Ξανακτιζώ, rebâtir.

Ξανάκτισις, ἡ· ξανάκτισμα, τό,
 reconstruction.
 Ξανακτύπημα, τό, réitération de
 coup. r. ἐξ, ἀνά, κτυπέω.
 Ξανακτυπῶ, refrapper.
 Ξανακυλίζω, V. Ξανακυλῶ.
 Ξανακύλισις, ἡ· ξανακύλισμα τό,
 récidive, rechute.
 Ξανακυλῶ, rouler de nouveau. ||
 Retomber. r. ἐξ, ἀνά, κυλίω.
 Ξανακύτταγμα et ξανακύττασμα,
 τό, l'action de regarder de
 nouveau.
 Ξανακυττάζω, regarder de nou-
 veau. r. ἐξ, ἀνά, κυττάζω.
 Ξαναλαμβάνω, reprendre.
 Ξαναλλάζω, rechanger.
 Ξαναλέγω, redire. r. ἐξ, ἀνά.
 Ξαναλογαριάζω, recompter.
 Ξαναλογαρισμα, τό, l'action de
 recompter.
 Ξαναλογιάζω, penser de nou-
 veau; s'amender. r. λογιζομαι.
 Ξαναλόγησις, ἡ· ξαναλόγησμα,
 τό, nouvel examen; nouvelle
 considération.
 Ξαναμαθαίνω, enseigner de nou-
 veau. || Rapprendre. || S'accou-
 tumer de nouveau. r. μαθαίνω.
 Ξαναμάσημα, τό, l'action de re-
 mâcher. r. ἐξ, ἀνά, μασάομαι.

Ξαναμαστῶ, remâcher.
 Ξαναμέρευσις et ξαναμέρωσις, ἡ, l'action d'apaiser de nouveau ; ou d'appriivoiser une seconde fois.
 Ξαναμερεύω et ξαναμερώνω, apaiser ou s'apaiser de nouveau. || Appriivoiser ou s'appriivoiser de nouveau. r. ἡμερόω.
 Ξαναμιλῶ, reparler. r. ὁμιλέω.
 Ξαναμπήγω, ficher ou enfoncer de nouveau. r. ἐμπηγνύω.
 Ξαναμωραίνουμαι, redevenir fou, sot, ou fat. r. ἐξ, ἀνά, μωρός.
 Ξανανειώνω, etc., V. Ξανανειώνω.
 Ξανα νέωμα, τό, rajeunissement. || Renouvellement.
 Ξανανεύω, rajeunir. || Renouveler. r. ἐξ, ἀννεύω.
 Ξανα νέωσις, ἡ, V. Ξανα νέωμα.
 Ξανα νθίζω, refleurir. r. ἀννεύω.
 Ξανάνθισμα, τό, l'action de refleurir.
 Ξανάνουγμα, τό, l'action de rouvrir.
 Ξανα νούγω, rouvrir. r. ἐξ, ἀννούγω.
 Ξανα παίρω, reprendre, recouvrer. r. ἐξ, ἀνά, ἐπαίρω.
 Ξανα παίζω, rejouer. r. ἐξ, ἀνά.
 Ξανα πνύθρευω, remarier ; au pass. se remarier.

Ξαναπαρακάλεμα, τό, réitération de prières.
 Ξαναπαρακαλῶ, prier de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, παρακαλέω.
 Ξαναπαρμένος, η, ου, repris.
 Ξαναπάρσιμον, τό, l'action de reprendre, de recouvrer.
 Ξαναπέμπω, envoyer de nouveau. r. ἐξ, ἀναπέμπω.
 Ξαναπέψιμον, τό, l'action d'envoyer de nouveau.
 Ξαναπέρονω, V. Ξαναπαίρω.
 Ξαναπερνῶ, repasser. r. ἐξ, ἀνά, περνῶ.
 Ξαναπέσιμον et ξανάπεσμα, τό, l'action de tomber de nouveau ; rechute. r. πίπτω.
 Ξαναπέταγμα, τό, l'action de voler ou de s'envoler de nouveau ; d'éclater de nouveau ; de jeter de nouveau.
 Ξαναπετώ, voler ou s'envoler de nouveau. || Éclater de nouveau. || Jeter de nouveau.
 Ξαναπέφτω, retomber. r. ἐξ, ἀνά, πίπτω.
 Ξαναπηγάζω, aller de nouveau.
 Ξαναπήδημα, τό, l'action de sauter de nouveau.
 Ξαναπηδῶ, sauter de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, πηδάω.

Ξαναπιάνω, reprendre, ressaisir. r. ἐξ, ἀνά, et πιάζω, dorisme, p. πιέζω.

Ξανάπικσις, ἡ, l'action de reprendre, de ressaisir.

Ξαναπλαγιάζω, se recoucher.

Ξαναπλάγιασμα, τό, l'action de se recoucher.

Ξαναπνέω, reprendre haleine; recouvrer ses sens. r. ἀναπνέω.

Ξαναπόκτημα, τό· ξαναπόκτησις, ἡ, l'action d'acquérir de nouveau; recouvrement.

Ξαναποκτώ, acquérir de nouveau, recouvrer. r. κτάομαι.

Ξαναπολεμῶ, combattre de nouveau. r. ἐξ, ἀνά, πολεμέω.

Ξαναπούλημα, τό· ξαναπούλησις, ἡ, l'action de revendre.

Ξαναπουλῶ et ξαναπωλῶ, revendre. r. ἐξ, ἀνά, πωλεῖν.

Ξαναρρίξιμον et ξαναρρίψιμον, τό, l'action de jeter de nouveau.

Ξαναρρίπτω et ξαναρρίχνω, jeter de nouveau. r. ρίπτω.

Ξαναρρώστημα, τό, rechute. || Convalescence.

Ξαναρρώστῶ, retomber malade. || Être en convalescence.

Ξαναρχηνίζω, V. Ξαναρχινῶ.

Ξαναρχήνισμα, τό· ξαναρχήνισις,

ἡ, recommencement. || Récapitulation.

Ξαναρχινῶ et ξαναρχίζω, recommencer; récapituler. r. ἄρχω.

Ξανάρχομαι, revenir ou venir de nouveau. r. ἀνέρχομαι.

Ξαναρώτημα, τό, réitération de demande, nouvelle interrogation.

Ξαναρωτῶ, demander ou interroger de nouveau. r. ἐρωτάω.

Ξανασήκωμα, τό, l'action de relever, de lever ou de hausser de nouveau.

Ξανασηκώνω, relever, rehausser, redresser. r. σηκόω.

Ξανασιάζω, raccommoder ou rajuster de nouveau. r. ισάζω.

Ξανασιάσιμον, τό, nouveau raccommodage, ajustement nouveau.

Ξανασκάπτω, piocher de nouveau, recréuser. r. ἐξ, ἀνά.

Ξανασκάψιμον, τό, l'action de recréuser.

Ξανασκεπάζω, recouvrir.

Ξανασκεπάσμα, τό, l'action de recouvrir.

Ξανασκοτώνω, tuer de nouveau.

Ξανασμίγω, remèler. r. ἐξ, ἀνά, et μίγω, inus., d'où μιγνύω.

- Ξανασπαρμένος, η, ον, *part. se-*
mé de nouveau.
- Ξανασπάρσιμον, τό, l'action de
resemmer.
- Ξανασπείρω, resemmer. r. ἐξ, ἀ-
νά, et σπείρω.
- Ξανασπρίζω, reblanchir. || Rede-
venir blanc. V. Ξανά, et Ἄσπρος.
- Ξανάσπρισμα, τό, l'action de
reblanchir.
- Ξανασπρόχω, repousser, re-
chasser. r. σπείρω.
- Ξαναστάλσιμον, τό, nouvel en-
voi.
- Ξαναστέλλω, envoyer une se-
conde fois. r. στέλλω.
- Ξαναστεφάνωμα, τό, nouveau
couronnement. || Nouvelle bé-
nédiction nuptiale.
- Ξαναστεφάνωω, couronner de
nouveau. || Donner une secon-
de bénédiction nuptiale.
- Ξαναστοχάζομαι, repasser dans
son esprit; penser de nou-
veau. r. ἐξ, ἀνά, στοχάζομαι.
- Ξαναστοχασμα, τό, ξαναστοχα-
σμός, ό, l'action de repasser
dans son esprit.
- Ξαναστρέφω, retourner, ren-
verser. gr. anc. ἀναστρέφω.
- Ξαναστριμμένος, η, ον, *part.*

- passé pass. de ξαναστρίφω, re-
tors.
- Ξαναστρίφω, retordre. r. στρέ-
φω.
- Ξανάστροφα, *adv.* à l'envers. ||
A rebours.
- Ξαναστροφή, ή, revers ou coup
d'arrière-main.
- Ξαναταξιδεύω, voyager de nou-
veau.
- Ξανατύπωμα, τό, ξανατύπωσης,
ή, réimpression.
- Ξανατυπώνω, réimprimer.
- Ξαναυλόγημα, τό, nouvelle bé-
nédiction. r. εὐλογέω.
- Ξαναυλογῶ, bénir de nouveau.
- Ξαναύρεμα, τό, l'action de re-
trouver.
- Ξαναυρίσκω, retrouver, trouver
de nouveau. r. εὐρίσκω.
- Ξαναφαίνομαι, reparaître.
- Ξαναφαίνω, tisser de nouveau.
- Ξαναφάσκισμα, τό, l'action d'em-
mailloter de nouveau.
- Ξαναφασκιάω, emmailloter de
nouveau. r. lat. fasciæ.
- Ξανάφερμα, V. Ξαναφέρσιμον.
- Ξαναφέρω, reporter. r. φέρω.
- Ξαναφέρσιμον, τό, l'action de
reporter. || Retour vers un
lieu.

Ξαναφιλημα, τό, nouveau baiser.
 Ξαναφιλώ, baiser de nouveau.
 Ξαναφτιάνω, refaire. V. Φτιάνω.
 Ξαναφτιάσιμον, τό, l'action de refaire.
 Ξαναφύτευμα, τό, l'action de replanter.
 Ξαναφυτευτής, ό, qui replante.
 Ξαμφυτεύω, replanter.
 Ξαναφύτρωμα, τό, l'action de repousser, *en parlant des plantes*.
 Ξαναφυτρώνω, repousser ou pousser de nouveau.
 Ξαναχειρίετισμα, τό, réitération de salut. r. χαιρετίζω.
 Ξαναχειρετώ, resaluer. || Faire visite de nouveau.
 Ξαναχειροτονία, ή, nouvelle ordination.
 Ξαναχειροτονώ, ordonner une seconde fois, en parlant des ordres de l'église, du diacanat, de la prêtrise, etc.
 Ξανάχυμα, τό· ξανάχυσις, ή, refonte.
 Ξαναχύνω, refondre. r. έξ, ανά.
 Ξαναψήνω, recuire; rôtir de nouveau. r. έξ, ανά, έψέω.
 Ξαναψήσιμον, τό, opération de recuire.

Ξαναψηφω, réélire. r. ψηφος.
 Ξανεγγίζω, toucher de nouveau.
 Ξανεγγίξιμον, τό, l'action de toucher de nouveau. r. έγγύς.
 Ξανεμίζω, éventer. || Examiner soigneusement. r. έξ, άνεμος.
 Ξανεμίσιμα, τό, l'action d'éventer.
 Ξανεμψυχώνω, animer de nouveau. r. έξ, ανά, έμψυχώω.
 Ξανεנדύνω, habiller ou vêtir de nouveau. r. έξ, ανά, ενδύνω.
 Ξανέρχομαι, V. Ξανάρχομαι.
 Ξανθήματα, τά, boutons au visage. r. έξ, άνθημα.
 Ξανθογένης, adj. V. Ξαθογένης.
 Ξανθομάλης, adj. V. Ξαθομάλης.
 Ξανθός, ή, όν, blond, jaune, roux. gr. anc.
 Ξανθότριχος, adj. de poil blond, fauve. gr. anc. ξανθόθριξ.
 Ξάνοιγμα, τό, l'action de rouvrir. || Observation, espionnage. || Développement moral.
 Ξανοίγω, rouvrir. || Observer, épier. || Débourrer, façonner; se débourrer. r. εξανοίγω.
 Ξανοικτά, adv. ouvertement.
 Ξανοικτής, ό, celui qui observe, qui épie. || Qui débourre, qui façonne; fém. ή ξανοικτρια.

Ξαντός, ό, charpie. r. ξάνω.
 Ξαπάτημα, τό, désabusement.
 Ξαπατώ, détromper, désabu-
 ser. || Tromper, séduire.
 Ξαπέρασμα, τό, passage, tra-
 versée. r. έξ, περάω.
 Ξαπερνῶ, franchir, traverser.
 Ξάπλωμα, τό, extension, déve-
 loppement.
 Ξαπλωμένα, *adv.* d'une maniè-
 re étendue; tout au long.
 Ξαπλώνω, étendre. || Se coucher.
 r. έξ, άπλώω.
 Ξαπλωτά, *adv.* V. Ξαπλωμένα.
 Ξαπλωτής, ό, celui qui étend.
 Ξαπολνώ, relâcher. || Ralentir;
 cesser. r. έξ, άπό, λύω.
 Ξαπόλυμα, τό, relâchement. ||
 Ralentissement, cessation.
 Ξαραδιάζω, déranger. V. Άράδα.
 Ξαραθύμημα, τό, l'action de sa-
 tisfaire son envie.
 Ξαραθυμίζω et ξαραθυμῶ, satis-
 faire son envie. || Se récréer,
 se promener, se divertir.
 Ξάργου, *adv.* à dessein, exprès.
 r. έξ έργου.
 Ξαρμάτωμα, τό, désarmement.
 Ξαρματώνω, désarmer. r. έξ, et
 arma.
 Ξαρμάτωτος, *adj.* désarmé.

Ξαρμυρίζω, dessaler. r. έξ, άλ-
 μυρίς.
 Ξαρμυρισμα, τό, l'action de des-
 saler.
 Ξαρρώστημα, τό, convalescen-
 ce. r. έξ, άρρώστημα.
 Ξαρρώστῶ, relever de maladie,
 être en convalescence.
 Ξάροια, τά, les haubans. r.
 έξαρτῶν.
 Ξάσμα, τό, prix, valeur.
 Ξαστεριά, ή, sérénité.
 Ξάστερος, η, ον, serein.
 Ξαστέρομα, τό, l'action de de-
 venir serein.
 Ξαστέρωνω, devenir serein. r.
 έξ, άστήρ.
 Ξαφεγγαριά, ή, nuit obscure,
 d'έξ, α pr., et φεγγάρι, lune.
 r. φέγγος.
 Ξάφισις, ή, omission, oubli.
 Ξαφίνω, omettre, laisser. r. έξ,
 άφήμι.
 Ξαφνίζω, surprendre à l'impro-
 viste. r. έξξαιφνήξ.
 Ξαφνικά, *adv.* à l'improviste.
 Ξαφνικός, ή, όν, soudain, subit,
 imprévu.
 Ξάφνισμα, τό, surprise à l'im-
 proviste.
 Ξάφνου, *adv.* subitement. r. άφνω.

Ξαφορίζω, absoudre de l'excommunication. r. ἐξ, ἀφορίζω.
 Ξαφρίζω, écumer. r. ἐξ, ἀφρός.
 Ξάφρισμα, τό, l'action d'écumer.
 Ξαφριστήρι, τό, écumoir.
 Ξάπτω, allumer. r. ἐξ, ἄπτω.
 Ξέθαμμα, τό, altération ou perte de couleur. r. ἐξ, βάπτω.
 Ξεβαρχάρισμα, τό, débarquement. r. ἐξ, et barca.
 Ξεβαρχάρω, débarquer.
 Ξεβάπτω et ξεβάγω, déteindre.
 Ξεβάψιμον, V. Ξέθαμμα.
 Ξέβγαλμα, etc., V. Ξεύγαλμα.
 Ξεβλαστάνω, germer, pousser, bourgeonner. r. ἐκβλαστάνω.
 Ξεβλάστημα et ξεβλάστημα, τό, germination; pousse, rejetton.
 Ξεβλαστάνω, V. Ξεβλαστάνω.
 Ξεβοτανίζω, sarcler. r. ἐξ, βοτανίζω.
 Ξεβούλωμα, τό, l'action de décacheter. r. ἐξ, et hulla.
 Ξεβουλλώνω, décacheter.
 Ξεβουλλωτής, ό, qui décachète.
 Ξεβράκωμα, τό, l'action d'ôter ses culottes ou d'être sans culottes. r. ἐξ, βράκος.
 Ξεβρακώνω, ôter les culottes;

au pass. mettre bas ses culottes.
 Ξεβράκωτος, η, ον, qui est sans culottes. r. ἐξ, βράκος.
 Ξεβραχνιάζω, désenrouer. r. ἐξ, βράγχος.
 Ξεβρώμισμα, τό, désinfection.
 Ξεβρωμίζω et ξεβρωμῶ, désinfecter. r. ἐξ, et βρώμος, puanteur.
 Ξεβυζάνω, sevrer. r. ἐξ, βύζω.
 Ξέγδαρμα, τό, l'action d'écorcher.
 Ξεγδάρισμον, τό, écorchure.
 Ξεγθέρωνω, écorcher. r. ἐξ, θέρω.
 Ξέγδυμα, τό, dépouillement.
 Ξεγδύνω, dépouiller. r. ἐξ, ἐκδύω.
 Ξεγκάστρομα, τό, et micux ξεγγάστρομα, accouchement.
 Ξεγκαστρώνομαι, accoucher, enfanter. || Satisfaire son envie. r. ἐξ, ἐν, γαστήρ.
 Ξεγκουφιάζω, éreinter. || S' éreinter.
 Ξεγκούφιασμα, τό, état d'un homme ou d'une bête éreinté.
 Ξεγκουφώνομαι, s' éreinter, être éreinté.
 Ξεγκυλῶ, précipiter; *au pass.* ξεγκυλιούμαι, se précipiter,

tomber de haut. r. ἐξ, κολίω.
 Ξεγλύστρημα, τό, glissade, faux pas. r. ἐξ, γλίσχρος.
 Ξεγλυστρηῶ, glisser.
 Ξεγλυστρωτά, adv. en glissant.
 Ξεγλυστρωτός, ἡ, όν, glissant.
 Ξεγλωσσίζω, arracher la langue.
 Ξεγλωσσισμένος, qui a perdu la langue, muet. r. ἐξ, γλώσσα.
 Ξεγνοιάζω, être exempt de soucis. r. ἐξ, ἔννοια.
 Ξέγνοιασμα, τό, absence de soucis.
 Ξεγνοιασμένος, η, ου, dégagé de soins, exempt de soucis.
 Ξεγύμνωμα, τό, dépouillement.
 Ξεγυμνώνω, dépouiller.
 Ξεγυρίζω, tourner d'un autre sens, ou du côté opposé.
 Ξεγύρισμα, τό, tour dans un autre sens ou d'un autre côté.
 Ξεδιαβάζω, finir de lire. || Parcourir un livre.
 Ξεδιάλεγμα, τό, démêlement, triage. r. ἐξ, διαλέγω.
 Ξεδιαλέγω, démêler, trier.
 Ξεδιάλεξις, ἡ, V. Ξεδιάλεγμα.
 Ξεδιαλύζω, V. Ξεδιαλύω.
 Ξεδιαλυμένα, adv. clairement.
 Ξεδιάλυσις, ἡ, solution, éclaircissement.

Ξεδιαλυτής, ό, celui qui débrouille une affaire, qui l'éclaircit.
 Ξεδιαλύω, débrouiller, expliquer, éclaircir. r. ἐξ, διαλύω.
 Ξεδιάτρωπος, adj. effronté.
 Ξεδίδω, V. Ξεδύω.
 Ξεδικαιωτής, ό, vengeur.
 Ξεδίκησις, ἡ, vengeance. r. ἐκδίκησις.
 Ξεδικῶ, venger; *au pass.* ξεδικῶμαι, se venger. r. ἐκδικέω.
 Ξεδίπλωμα, τό, l'action de déplier. r. ἐξ, διπλώω.
 Ξεδιπλώνω, déplier, déployer.
 Ξεδίπλωσις, ἡ, V. Ξεδίπλωμα.
 Ξεδιπλωτής, ό, qui dépie ou déploie.
 Ξεδίπλωτος, η, ου, déployé.
 Ξεδιψασμένος, η, ου, désaltéré.
 Ξεδιψῶ, désaltérer. r. ἐξ, διψάω.
 Ξέθομα, τό, distraction, récréation.
 Ξεδύω, distraire. || Se distraire; *au pass.* s'appliquer à.
 Ξεδουτιάζω, faire des dents.
 Ξεδουτιάζω, arracher une dent.
 Ξεδουτισμένος, qui est sans dents. r. ἐξ, ὀδύς.
 Ξεδουτιστῆρι, τό, davier. || Cure-dent.

Ξεθουτιστής, ό, dentiste.
 Ξεθόχι, τό, pressoir. r. έκθοχή.
 Ξεθρώνω, s'essuyer, quand on est en sueur. r. έξ, ιδρώω.
 Ξεξυγάρωμα, τό, l'action de dépareiller, de désaccoupler.
 Ξεξυγαρώνω, dépareiller.
 Ξεξύγω, dételer. r. έξ, ζεύγω.
 Ξέζωμα et ξέζωσμα, τό, l'action d'ôter une ceinture, de des-sangler.
 Ξεζώνω, ôter une ceinture; des-sangler. gr. anc. άποζωννύω.
 Ξεθαμμένος, η, ον, déterré.
 Ξεθάπτω, exhumer, déterrer.
 Ξεθάρρημα, τό, découragement.
 Ξεθαρήω, décourager. || Se décourager. r. έξ, παρήω.
 Ξεθάψιμον, τό, exhumation.
 Ξεθεμελίωμα, τό, l'action de saper des fondemens.
 Ξεθεμελιώνω, saper des fondemens. gr. anc. άποθεμελιόω.
 Ξεθηκαρώνω, dégainer. r. έξ, et θήκη, étui, gaine.
 Ξεθλυάζω, délacer, dénouer; déboucler. r. έξ. V. Θηλιά.
 Ξεθλύωμα, τό, l'action de dé-lacer, de dénouer.
 Ξεθλυώνω, V. Ξεθλυάζω.
 Ξεθόλωμα, τό, clarification.

Ξεθολώνω, clarifier. r. έξ, θολώω, rendre trouble.
 Ξεθροιάζω, détrôner. r. θρόνος.
 Ξεθρόνιασμα, τό, détrônement.
 Ξεθυμάινω, exhaler sa colère, sa douleur, etc., la soulager; s'apaiser. || S'évaporer.
 Ξεθύμασμα, τό, l'action d'exhaler sa colère, sa douleur, etc., de la soulager. || Évaporation.
 Ξεθύμωμα, τό, calme qui succède à la colère, à la douleur.
 Ξεθυμώνω, s'apaiser, se calmer, après avoir exhalé sa colère, sa douleur. r. έξ, θυμός.
 Ξεθωριάζω, se décolorer.
 Ξεθωρίασμα, τό, l'action de se décolorer. r. έξ, θεωρία.
 Ξεικάζω, s'imaginer. r. έξξεικάζω, représenter.
 Ξικαβαλλίευμα, τό, l'action de descendre de cheval.
 Ξικαβαλλικεύω, descendre de cheval. r. έξ, καβάλλης.
 Ξικαθαίριζω, etc., V. Ξικαθαρίζω.
 Ξικαθαρινῶ, V. aussi Ξικαθαρίζω.
 Ξικαθαρίζω, purifier, dépurer. || Défricher; éclaircir, démêler. Ξικαθαρίζω λογαριασμόν, apurer un compte.

Ξεκαθάρισις, ἡ ξεκαθάρισμα, τό, dépuration. || Apurement, éclaircissement.

Ξεκαθαριστής, ὁ, celui qui purifie. || Qui apure *un compte*, qui éclaircit *une affaire*.

Ξεκαλογηρεύω, faire sortir du cloître; défroquer.

Ξεκαλοκαιριάζει, *v. impers.* l'été se passe. r. ἐξ, καλός, καιρός.

Ξεκάμωμα, τό, action de défaire.

Ξεκάμνω, défaire. Ξεκάμνω ἀπὸ ἓνα πρᾶγμα, se défaire d'un objet, le vendre. r. ἐξ, κάμνω.

Ξεκαπίστρωμα, τό, l'action de délicoter. r. ἐξ, et capistrum.

Ξεκαπιστρώνω, délicoter.

Ξεκάπουλα, τὰ, croupe du cheval, etc.; *adv.* en croupe. Καβαλλικεύω ξεκάπουλα, monter en croupe.

Ξεκαρδίζω, décourager; *au pass.* Ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλωτα, crever de rire. r. ἐξ, καρδία.

Ξεκάρδισμα, τό, découragement.

Ξεκαρτζώνω, déchausser; *au pass.* se déchausser ou ôter ses bas. r. ἐξ, et calceus.

Ξεκάρσωμα, τό, l'action de décloquer.

Ξεκαρτώνω, décloquer; désenclouer. r. ἐξ. V. Καρσί.

Ξεκαταρτιάζω, démâter.

Ξεκάταρτος, *adj.* démâté.

Ξεκδικησις, ἡ, vengeance.

Ξεκδικῶ, venger; *au pass.* ξεκδικουῦμαι, se venger. r. ἐκδικέω.

Ξεκινῶ, expulser. r. ἐξ, κινέω.

Ξεκλειδωμα, τό, l'action d'ouvrir avec la clef. r. ἐξ, κλεις.

Ξεκλειδώνω, ouvrir avec la clef.

Ξεκλειδωτος, η, ον, ouvert.

Ξεκκλησιάζω, séparer de la communion des fidèles, chasser de l'église. r. ἐξ, ἐκκλησιάζω.

Ξεκληρος, *adj.* deshérité.

Ξεκληρῶ, deshériter. gr. anc. ἀποκληρῶ.

Ξεκόβγω, retrancher, interrompre, suspendre. || Destituer. Τῷ ἐξέκοψαν τό κρέας, on lui a interdit la viande. Τῷ ἐξέκοψεν ἀπὸ τοῦ κακῶν, il l'a détourné du vice. r. ἐκκόπτω.

Ξεκοιλιάζω, éventrer.

Ξεκοιλιασμα, τό, l'action d'éventrer. r. ἐξ, κοιλία.

Ξεκοκκλίζω, désosser.

Ξεκοκκινίζω, rougir. || Dérougir.

Ξεκοκκίνισμα, τό, pudeur, honnête, confusion. r. ἐξ, κόκκος.

Ξεκόλλημα , τό , décollement , détachement.

Ξεκολλῶ , décoller , détacher.

Ξέκομμα , τό , retranchement , suppression. || L'action de déshabituer , de détourner.

Ξεκομπιάζω , dénouer. r. ἐξ , κόμπος.

Ξεκονιδίζω , détruire les lentes. r. ἐξ , et κονίς.

Ξεκοπή , ἡ , coupure , retranchement. || Ferme ou démembrément d'une terre. r. ἐκκοπή.

Ξεκοπρίζω , ôter le fumier. || Nettoyer des ordures.

Ξεκόπρισμα , τό , enlèvement du fumier. || Nettoiement.

Ξεκόπτω , V. Ξεκόβω.

Ξεκοράσσευμα , τό , défloration d'une fille. r. ἐξ , κόρη.

Ξεκορασεύω , dépuceler.

Ξεκορθίζω , détendre , débânder ; désaccorder.

Ξεκόρδισμα , τό , l'action de détendre , de débânder. r. ἐκ , χορδή.

Ξεκορνιακτίζω , ôter la poussière de dessus les vêtemens , les meubles , etc. r. ἐξ , κοριορτός.

Ξεκουβαριάζω , dévider un peloton.

Ξεκουβάρισμα , τό , dévidage d'un peloton.

Ξεκουκούλωμα , τό , l'action d'ôter le capuchon ; et métaphoriquement , de découvrir. r. ἐξ , cucullus.

Ξεκουκούλλώνω , ôter le capuchon. || Découvrir.

Ξεκουμπίζω , disloquer. || Ruiner , dissiper. Ξεκουμπίσου ἀπ' ἐδῶ , va-t-en au diable. r. ἐξ , κόμπος.

Ξεκούμπισμα , τό , dislocation ; ruine.

Ξεκούντημα , V. Ξεκούντισμα.

Ξεκουντίζω , pousser ; expulser.

Ξεκούντισμα , τό , ébranlement ; expulsion.

Ξεκουντῶ , V. Ξεκουντίζω.

Ξεκουράζομαι , se délasser , se reposer. r. ἐξ , et cura.

Ξεκούρασμα , τό , délassement.

Ξεκουρνιακτίζω , V. ξεκορνιακτίζω.

Ξεκουτρονκίζω , rompre le cou. r. ἐκτροχηλίζω.

Ξεκουφάινω , étourdir , assourdir.

Ξεκούφαμα , τό , l'action d'assourdir. r. ἐξ , κωφός.

Ξεκουφίζω , V. Ξεκουφάινω.

Ξεκόψιμον , V. Ξέκομμα.

Ξεκρεμάζω , détacher , dépen-

- dre, décrocher. r. ἐξ, κρεμάω.
 Ξεκρέμασμα, τό, l'action de détacher, de dépendre.
 Ξεκρεμνῶ, ξεκρεμῶ, V. Ξεκρεμάζω.
 Ξεκρύβω et ξεκρύπτω, dévoiler; découvrir. r. ἐξ, κρύπτω.
 Ξεκκνήγημα, τό, poursuite. || Recherche.
 Ξεκκνηγητής, ό, celui qui poursuit. || Qui recherche; postulant. r. ἐξ, et κνηγέω, chasser.
 Ξεκκνηγῶ, poursuivre. || Rechercher; postuler.
 Ξεκώλωμα, τό, sodomie.
 Ξεκωλωμένος, η, ου, vil débauché; sodomite.
 Ξεκωλώνω, casser le trou d'une aiguille. || Agir en sodomite; *au pass.* manger à crever; par ex. : ἔφαγεν ὀποῦ ἐξεκωλώθηκεν. (*litt.* il a mangé à se faire sortir les boyaux du ventre. r. ἐξ, dehors, et κῶλον, le gros intestin). || Vivre en sodomite.
 Ξελογιάζω, etc. V. Ξελογιάζω.
 Ξελευρώνω, etc. V. Ξελευρώνω.
 Ξελάφρωμα, τό, allègement, soulagement. r. ἐξ, ἐλαφρός.
 Ξελαφρώνω, alléger, soulager.
 Ξελάφρωσις, ή, V. Ξελάφρωμα.

- Ξελαφρωτής, ό, celui qui allège, qui soulage. r. ἐξ, ἐλαφρός.
 Ξελέγω, se dédire. r. ἐξ, λέγω.
 Ξελεπιάζω, écailler; écorcer.
 Ξελέπισμα, τό, enlèvement de l'écaille, de l'écorce ou de la pelure. r. ἐξ, λεπίς.
 Ξελέρωμα, τό, dégraissage.
 Ξελερώω, dégraisser.
 Ξεληγοθύμημα, τό, ξεληγοθυμία, ή, reprise des sens après un évanouissement. r. ἐξ, λήγω, Ξυμός.
 Ξεληγοθυμῶ, revenir d'un évanouissement, reprendre ses sens.
 Ξελησμονιά et ξελησμόνησις, ή, ξελησμόνησμα, τό, oubli.
 Ξελησμονῶ, oublier. r. ἐξ, λήσμων.
 Ξελογιάζω, distraire; égarer. r. ἐξ, λόγος.
 Ξελόγισμα, τό, distraction; égarement d'esprit.
 Ξελογιαστής, ό, celui qui distrait ou qui égare.
 Ξελύτρωμα, τό, affranchissement.
 Ξελυτρώνω, affranchir, délivrer. r. ἐκλυτρόω.
 Ξελυτρωτής, ό, libérateur.

- Ξελωλαίνω, guérir de la folie.
 || Rendre fou; et ξελωλαίνομαι, le devenir.
 Ξελώλαμα, τό, guérison d'un fou ou d'une foïle. || Folie.
 Ξεμπθλίζω, etc., V. Ξεμαυλίζω.
 Ξεμάγευμα, τό, désenchantement. r. ἐξ, μάγευμα.
 Ξεμαγεύω, désenchanter.
 Ξεμαδίζω, épiler. r. μαδίζω.
 Ξεμάδισμα, τό, dépilation.
 Ξεμαθαίνω, désapprendre. || Désaccoutumer. r. ἐξ, μαθαίνω.
 Ξεμάθημα, τό, ξεμάθησις, ή, l'action de désapprendre. || Désaccoutumer.
 Ξέμακχα, adv. loin. r. μακχάν.
 Ξεμάκχαιμα, V. Ξεμάκχουμα.
 Ξεμακχαίνω, éloigner. || Prolonger. || S'éloigner.
 Ξεμάκχουμα, τό, éloignement. || Délai, prolongation.
 Ξεμακχύνω, V. Ξεμακχαίνω.
 Ξεμανθρίζω, faire sortir du bercail. r. ἐξ, μάνθηρα.
 Ξεμάργωμα, τό, dégel.
 Ξεμαργώνω, dégeler.
 Ξεμάτωμα, etc., V. Ξαιμάτωμα.
 Ξεμαυλίζω, séduire, suborner.
 Ξεμαύλισμα, τό, séduction.
 Ξεμαυρίζω, déhâler, blanchir.

- Ξεμαχαίρωμα, τό, l'action de dégainer l'épée. r. ἐξ, μάχαιρα.
 Ξεμαχαίρωω, dégainer l'épée.
 Ξεμέθυσμα, τό, cessation de l'ivresse.
 Ξεμεθῶ, désenivrer. || Se désenivrer. r. ἐξ, μεθύω.
 Ξεμήτωμα, etc., V. Ξεμύτωμα.
 Ξεμαίνω, désinfecter.
 Ξεμίασμα, τό, désinfection.
 Ξεμουδιάζω, dégourdir.
 Ξεμούδιασμα, τό, dégourdissement.
 Ξεμουχλιάζω, ôter la moisissure.
 Ξεμούχλιασμα, τό, l'action d'ôter la moisissure.
 Ξεμπέρθεμα et ξεμπέρθευμα, τό, débrouillement. || Débarras.
 Ξεμπερθεύω, débrouiller, dé mêler. || Débarrasser.
 Ξεμπουρλιάζω, défilé, désenfiler.
 Ξεμπουρλιασμα, τό, l'action de défilé.
 Ξεμυάζω, éventer. V. Μυάζω.
 Ξεμυαλίζω, faire perdre la tête. r. ἐξ, μυελός.
 Ξεμυάλισμα, τό, l'action de faire perdre ou de perdre la tête.

Ξεμυαλισμένος, η, ου, écervelé.
 Ξεμυαλιστής, ό, celui qui fait perdre la tête. r. έξ, μυελός.
 Ξεμύασμα, τό, l'action d'éventer, de chasser les mouches.
 Ξεμυξίζω, moucher; *au pass.* se moucher. r. έξ, μύξα.
 Ξεμύξισμα, τό, l'actiqn de se moucher.
 Ξεμυστήρευμα, τό, confidence ou révélation d'un secret.
 Ξεμυστηρεύομαι, confier son secret.
 Ξεμύτωμα, τό, l'action d'épointer, d'émousser. r. έξ, μύτις.
 Ξεμυτώνω, émousser, ép pointer.
 Ξεμωραίνω, guérir de la folie. || Dénier. r. έξ, μωραίνω.
 Ξένα, τά, les pays étrangers.
 Ξεναποδέχομαι, recevoir des étrangers, les loger.
 Ξεναποδοχάρης, ό, l'hôte qui reçoit.
 Ξεναποδοχή, ή, réception d'étrangers. r. ξένος, αποδέχομαι.
 Ξεναπόδοχος, ό, l'hôte qu'on reçoit.
 Ξενόδυμα, τό, l'action de déshabiller ou de se déshabiller.
 Ξενόδυω, déshabiller.
 Ξεπεριστήρι, τό, sentine, égoût.

Ξενευρίζω, éncrver. r. έξ, νεύρον.
 Ξενέρημα, τό, énervation.
 Ξενεργιάζω, éreinter. r. έξ, νερός.
 Ξενέρηρασμα, τό, l'action d'éreinter, ou d'être éreinté.
 Ξένη, ή, une étrangère.
 Ξενίζω, recevoir un étranger. || Étonner. Θέλει ξενισθής από, vous serez étonné de.
 Ξενικός, ή, όν, étranger. || Qui concerne les étrangers.
 Ξενικά, adv. en étranger, en voyageur.
 Ξενιτεία, ή, séjour ou voyage en pays étranger. Έτιαι εις την ξενιτείαν, il est à l'étranger. (en gr. anc. ξενιτεία.)
 Ξενίτευμα, τό, expatriation; l'action de voyager ou de séjourner en pays étranger.
 Ξενιτεύω, envoyer ou aller en pays étranger, y séjourner; voyager; *au pass.* s'expatrier.
 Ξενογεννημένος, η, ου, né hors de son pays. r. ξένος γεννάω.
 Ξενογεννώ, accoucher en pays étranger; *au pass.* naître hors de son pays.
 Ξενογεύομαι, dîner en ville.

Ξενοδούλευσις, ἡ, service à l'étranger. || Gestion des affaires des autres.

Ξενοδουλεύω, servir à l'étranger. || Travailler pour les autres; gérer les affaires d'autrui. r. ξένος, δουλεύω.

Ξενοδοχεῖον, τό, auberge.

Ξενοδόχημα, τό· ξενοδοχία, ἡ (gr. anc.), hospitalité.

Ξενοδόχισσα, ἡ, hôtesse.

Ξενοδόχος, ὁ, hôte, aubergiste.

Ξενοιάζω, V. Ξεγνοιάζω.

Ξενοικιάζω, ne pas louer une maison, etc., la laisser vacante.

Ξενοίκισμα, τό, l'action de ne pas louer, de ne pas affermer. r. ἐξ, ἐνοίκιον.

Ξενοκοιμοῦμαι, coucher hors de chez soi.

Ξενομανία, ἡ, goût excessif pour tout ce qui est étranger.

Ξένος, ὁ, un étranger.

Ξένος, η, ου, étranger. gr. anc.

Ξενοῦρα, ἡ, réunion d'étrangers. r. ξένος.

Ξεπτερίζω, éventrer. || Déchirer. r. ἐξ, ἔντερον.

Ξεπτέρισμα, τό, l'action d'éventrer. || Déchirement.

Ξεπτρ. γάρω, se débarrasser. r. ἐξ, et le mot it. *intrigare*.

Ξεπροπιάζω, déshonorer, couvrir de honte. r. ἐντροπή.

Ξεπρόπιασμα, τό, effronterie.

Ξεπροπιασμένος, η, ου, déshonoré. || Effronté.

Ξενοκτιζώ et ξενοκτάω, passer la nuit à. r. ἐξ, et νύξ, νυκτός.

Ξενοκτισμα, τό, veille.

Ξενοσταζώ, se réveiller, n'avoir plus envie de dormir.

Ξενοσταγμα, τό, absence d'envie de dormir.

Ξενοχιάζω, arracher les ongles.

Ξενοχιασμα, τό, extirpation des ongles. r. ἐξ, et ὄνυξ, ὄνυχος.

Ξενοχτισμα, etc., V. Ξενοκτισμα.

Ξένω, grater. || Graver. r. ξέω.

Ξεπαγιάζω, s'engourdir de froid.

Ξεπάγισμα, τό, engourdissement causé par le froid.

Ξεπάγωμα, τό, dégel.

Ξεπαγώνω, dégeler. r. πάγος.

Ξεπάζω, épouvanter (quelqu'un comme un cheval ombrageux, p. ξιππάζω). r. ἐξ, ἵππος.

Ξεπανοουκλιάζω, guérir de la peste.

Ξεπαπαθευμένος, η, ου, qui a renoncé à la prétrise.

Ξεεπαπαθεύω, renoncer à l'état ecclésiastique, d'ἐξ, et παπαῖς, prêtre.

Ξεεπαρालύω et ξεεπαρालῶ, défaire, décondre. r. ἐξ, παρά, λύω.

Ξέπασμα, τό, épouvante.

Ξεεπαρθεύημα, τό, défloration d'une fille. r. ἐξ, παρθένος.

Ξεεπαρθευέω, dépuceler.

Ξεεπάστρευμα, τό, nettoyage.

Ξεεπαστρεύω, nettoyer.

Ξεεπάτωμα, τό, effondrement, défoncement.

Ξεεπατώνω, défoncer, effondrer. || Ruiner. r. ἐξ, πατέω.

Ξεεπαχύνω, maigrir. r. ἐξ, παχύς.

Ξεεπέξυμα, τό, l'action de descendre de cheval. r. πεξεύω.

Ξεεπεξεύω, descendre de cheval.

Ξεεπείνασμα, τό, cessation de la faim. r. ἐξ, πείνα.

Ξεεπεινώ, rassasier.

Ξεεπέρασμα, τό, l'action de dépasser; de franchir.

Ξεεπερνῶ, dépasser; franchir. r. ἐξ, περάω.

Ξέπεσμα, τό, ξεεπεσμός, ό, chute, décadence; décroissement.

|| Défalcation. r. ἐξ, πέσημα.

Ξεεπέταγμα et ξεεπέτασμα, τό, l'ac-

tion de s'envoler de rechef. || Celle de sauter ou de faire sauter de nouveau.

Ξεεπετώ, voler ou s'envoler de nouveau. || Lancer encore, faire encore sauter. || Éclater de nouveau. r. εκπετάομαι.

Ξεεπέρωτω, déchoir; décliner. || Défalquer. r. εκπίπτω.

Ξεεπηθῶ, franchir en sautant, sauter par dessus. r. εκπηθάω.

Ξεεπικραίνω, adoucir le chagrin, consoler. r. ἐξ, πικρός, amer.

Ξεεπικραμμα, τό, soulagement, consolation.

Ξεεπικρίζω, ôter l'amertume. || Cesser d'être amer.

Ξεεπικρισμα, τό, adoucissement.

Ξεεπλάνημα, τό, séduction.

Ξεεπλανητής, ό, séducteur.

Ξεεπλάνησις, ή, séduction.

Ξεεπλανῶ, séduire. r. ἐξ, πλάνη.

Ξεεπλατεμένια, adv. amplement.

Ξεεπλατίξω, épauler. r. πλάτη.

Ξεεπλάτισμα, τό, l'action d'épauler.

Ξεεπλατώνω, étendre, amplifier. r. ἐξ, πλατύς.

Ξεεπλάτυσις, ή, ξεεπλατυσμός, ό, augmentation, développement.

Ξέπλεγμα, τό, l'action de dénater.

Ξεπλέω, dénater. r. ἔξ, πλέω.

Ξεπλήρωμα et ξεπλήρωμα, τό, paiement entier.

Ξεπλερώνω et ξεπληρώνω, payer entièrement. r. ἐκπληρώω.

Ξέπλυμα, τό, l'action de rincer.

|| Rinçure.

Ξεπλύω, rincer. r. ἐκπλύω.

Ξεπλύσιμον, V. Ξέπλυμα.

Ξεποθέω, déchausser.

Ξεπόδημα, τό, l'action de se déchausser. r. ἔξ, ὑποθέω.

Ξεπόλυμα, τό, m. sign.

Ξεπολυμένος et ξεπόλυτος, η, ον, qui va pieds nus; déchaussé.

Ξεπορτίζω, sortir de la porte. || Sortir du port. r. ἔξ, et portus ou portus.

Ξεπόρτισμα, τό, l'action de sortir de la porte ou du port.

Ξεπούλημα, V. Ξεπόλημα.

Ξεπουλιάζω, couvrir.

Ξεπούλιασμα, τό· ξεπούλιασμός, ό, incubation.

Ξεπωλώ, V. Ξεπωλώ.

Ξεπρίσκω, désenfler.

Ξέπρισμα, τό, désenflure.

Ξεπρισμένος, η, ον, désenflé.

Ξεπροβοδή, escorter ou accom-

pagner par honneur jusqu'au dehors.

Ξεπόλημα, τό, débit.

Ξεπωλώ, débiter, vendre entièrement. r. ἔξ, πωλέω.

Ξέρα, ή, siccité, sécheresse. V. Ξέραις.

Ξερά, adv. séchement, aridement

Ξεραγγικνός, adj. presque sec. || Maigrelet.

Ξεράδα, ή, sécheresse.

Ξεραίνω, sécher, dessécher. || Sc dessécher. r. ξηραίνω.

Ξέρασμα, τό, dessèchement. r. ξηρός. || Vomissement. r. ἔξέρασμα.

Ξέραις, αί, banc de sable, basfond. r. ξηρός.

Ξεραμάρα, ή, sécheresse. Ξεραμάρα νά σ'ἐλθῆ, imprecation, que la fièvre te mine. r. ξηρός.

Ξεραμένος, η, ον, séché, desséché. || Perclus. r. ξηρός. || Vomi. r. ἔξεράω.

Ξεράσω, γς, γ, aor. subj. de ξερῶ.

Ξερασία, ή, siccité, sécheresse, aridité. r. ξηρασία.

Ξέρασμα, τό, vomissement. r. ἔξέρασμα.

- Ξερατικόν, τό, vomitif.
 Ξερατόν, τό, vomissement.
 Ξεραχιζώ, casser l'épine du dos.
 r. ἔξ, ῥάχις.
 Ξεραχιάζω, ôter les toiles d'araignées. r. ἔξ, ἀράχνης.
 Ξεράχυσμα, τό, nettoyage des toiles d'araignées.
 Ξεραχυστής, ό, celui qui enlève les toiles d'araignées. || Ramonneur.
 Ξεργασία, ή, p. ἔξεργασία, artifice, fraude. r. ἔξ, ἐργασία.
 Ξέρεις, ή, V. Ξέραις.
 Ξέρη, V. Ξέρα.
 Ξερίζωμα, τό ἔξειζωσις, ή, déracinement, extirpation. r. ἐκ-ρίζωσις.
 Ξερίζωνω, extirper, déraciner, d'ἐκρίζω.
 Ξερίζωτής, ό, celui qui déracine.
 Ξεραχιάζω, défiler, désenfiler. r. ἔξ, ὄραχθός.
 Ξεραχιασμα, τό, l'action de défiler, de désenfiler.
 Ξεραάτωμα, etc., V. Ξεραάτωμα.
 Ξερῶ, vomir. r. ἔξεράω.
 Ξερόθυγας, ό, toux sèche.
 Ξεροθήχημα, τό, indisposition d'une toux sèche.

- Ξεροθήχω, avoir une toux sèche. r. ξηρός, βήξ.
 Ξερόθρυσις, ή, fontaine à sec.
 Ξερόκαμπος, ό, champ aride.
 Ξεροκακκινίζω, rougir.
 Ξερόλιμνη, ή, lac ou étang à sec. r. ξηρός, λίμνη.
 Ξεροματῶ, mâchonner; ruminer. r. ξηρός, μασάουμι.
 Ξεροπήγαθον, τό, puits sec, peu profond.
 Ξεροπόταμος, ό, torrent.
 Ξερός, ή, όν, sec, sèche. r. ξηρός.
 Ξεροτήγανον, τό, gaufre.
 Ξερότης, ή, sécheresse. gr. anc. ξηρότης.
 Ξεροτρώγω, manger sans boire.
 Ξεροργία, ή, jeûne.
 Ξερόψαρον, τό, poisson séché.
 Ξερόψυγῶ, havir, rissoler.
 Ξερόραμα, τό, décousure.
 Ξερόραπτω, découdre. r. ἔξ, ῥάπτω.
 Ξερόραψιμον, τό, décousure.
 Ξερόρίζωνω, etc., V. Ξερίζωνω, etc.
 Ξέρω, V. Ἐξέρω.
 Ξεσταθούρωμα, τό, délestage.
 Ξεσταθούρωνω, délester un vaisseau. r. ἔξ, et saburra.

Ξεσχημάρωμα et ξισχημάρωμα, τό, l'action d'ôter le bât.

Ξεσχημαρώνω et ξισχημαρώνω, débâter.

Ξεσελλωμα, τό, l'action d'ôter la selle. r. ἐξ, et sella.

Ξεσελλώνω, desseller.

Ξεσημάθειμα et ξισσημάθειμα, τό, l'action d'ôter une marque. || Dégagement d'un objet.

Ξεσημαθεύω, démarquer. || Dégager ou retirer ce qui avait été engagé. r. ἐξ, σῆμα.

Ξεσκάλωμα, τό, l'action de détacher, de dépendre.

Ξεσκαλώνω, dépendre, détacher. r. ἐξ, χαλάω.

Ξέσκαμμα, τό, creusement; sappe.

Ξεσκάπτω, creuser, saper. r. ἐξ, σκάπτω.

Ξεσκάψιμον, V. Ξέσκαμμα.

Ξεσκελιθίζω et ξισκελιθίζω, mettre en pièces, démembrer. r. ἐξ, σκέλος.

Ξεσκελίθισμα, τό, déchirure; démembrement.

Ξέσκεπα, adv. à la découverte; ouvertement.

Ξεσκεπάζω, découvrir; dévoiler. r. ἐξ, σκεπάζω.

Ξεσκεπάσμα, τό, l'action de découvrir; dévoilement.

Ξεσκεπάστα, adv. ouvertement.

Ξεσκεπάστος, η, ου, découvert; ouvert.

Ξεσκεπαστής, ό, celui qui découvre, qui dévoile.

Ξέσκεπος, η, ου, découvert.

Ξεσκληώμα, τό, affranchissement.

Ξεσκληώνω, affranchir. r. ἐξ, et sclavus, esclavon.

Ξεσκονίζω, dépoudrer; épousseter.

Ξεσκόνισμα, τό, l'action de dépoudrer, d'épousseter. r. ἐξ, κόνις.

Ξεσκουριάζω, dérouiller.

Ξεσκούρισμα, τό, l'action de dérouiller. r. ἐξ, σκωρία.

Ξεσκούρωμα, τό, l'action d'ôter son bonnet.

Ξεσκουρώνω, ôter son bonnet.

Ξεσκούρωτος, η, ου, qui est sans bonnet, découvert.

Ξεσκόω, V. Ξεσχίζω.

Ξεσουθλίζω, ôter de la broche. r. ἐξ, et σουθλα, de subula.

Ξεσουθλισμα, τό, l'action d'ôter de la broche.

Ξεσουγλίζω, V. Ξεσουθλίζω.

- Ξεσπάθωμα, τό· ξεσπάθωσις, ἡ, l'action de dégainer.
- Ξεσπαθώνω, dégainer, tirer l'épée hors du fourreau. r. ἐξ, σπάθη.
- Ξέσπασμα, τό, arrachement; déracinement. r. ἐξ, σπάω.
- Ξεσπιτιζώ, chasser de la maison. || Disperser des habitans. || Sortir d'une maison, en changer. r. ἐξ, et hospitium.
- Ξεσπίτισμα, τό, l'action de chasser de la maison. || Dispersion des habitans d'un lieu.
- Ξεσπιτώνω, V. Ξεσπιτιζώ.
- Ξεσποριάζω, monter en graine.
- Ξεσπόρισμα, τό, l'action de monter en graine. r. ἐξ, σπορά.
- Ξεσπῶ, arracher, déraciner. r. ἐκσπάω.
- Ξεστός, ἡ, ὄν, V. Ξυστός.
- Ξεσταύρωμα, τό, descente de croix.
- Ξεσταυρώνω, détacher de la croix. r. ἐξ, σταυρόω.
- Ξεσταχυάζω, égrener, faire sortir le grain de l'épi.
- Ξεστάχυσμα, τό, l'action d'égrener. r. ἐξ, στάχυς.
- Ξεστείχου, V. Ξεστείθου.
- Ξεστεριά, etc., V. Ξαστεριά.
- Ξεστιθαζώ, défaire un tas, une pile. r. ἐξ, et στιθάξ.
- Ξεστηθίζω, apprendre par cœur.
- Ξεστήθισμα, τό, l'action d'apprendre par cœur.
- Ξεστήθου, adv. par cœur. r. ἐξ, στηθος.
- Ξεστηθώνομαι, être débraillé.
- Ξεστολιζώ, déparer, dégarnir. || Oter les ornemens; au pass. déposer les ornemens.
- Ξεστόλισμα, τό, l'action de déparer, de dégarnir; dépouillement. r. ἐξ, στόλισμα.
- Ξεστόμπωμα, ξεστούμπωμα, et ξεστούπωμα, τό, l'action de déboucher.
- Ξεστομπώνω, ξεστουμπώνω, et ξεστουπώνω, déboucher. r. ἐξ, στύπη.
- Ξεστραμπουλιζώ, disloquer. r. ἐξ, στραβάλος.
- Ξεστραμπούλισμα, τό, dislocation, distorsion.
- Ξεστρατιζώ, dérouter, égarer, détourner du vrai chemin. r. lat. ex stratis.
- Ξεστράτισμα, τό, égarement.
- Ξεστρίζω, étriller. r. ξέστρον.
- Ξέστριμμα, τό, l'action de détortiller, de détordre.

Ξεστριμμένος, η, ου, part. passé
pass. de ξεστρίρω.

Ξέστρισμα, τό, l'action d'étril-
ler. r. ξέστρον, racloir.

Ξεστρίρω, détortiller, détordre.

Ξεστρίψιμον, V. Ξέστριμμα.

Ξέστρωμα, τό, l'action de dé-
faire, de détendre, de desser-
vir, etc.

Ξεστρώω, desservir *une table* ;
défaire *un lit*, desseller *un*
cheval, etc. r. έξ, et στρώμα,
de στρέω.

Ξέστρωτος, adj. par ex. : τρά-
πεζα ξέστρωτος, table desser-
vie. Κρεβάτι ξέστρωτον, lit
défait. Άλογον ξέστρωτον, che-
val nu, sans harnais.

Ξεσυμβούλευμα, τό, dissuasion.

Ξεσυμβουλευτής, ό, celui qui
dissuade. r. έξ, συμβουλεύω.

Ξεσυμβουλευτικός, ή, όν, pro-
pre à dissuader.

Ξεσυμβουλευώ, revenir sur un
conseil donné, dissuader.

Ξεσυνερίζομαι, V. Συνερίζομαι.

Ξεσυνηθίζω, désaccoutumer. ||
Se désaccoutumer. Ξεσυνηθίζω
άπό τὸ κακόν, détourner du
vice, ou le quitter.

Ξεσυνήθισμα, τό· ξεσυνήθισις, ή,

désuétude ; renoncement à
une habitude.

Ξεσυνθεμένος, η, ου, dérangé.

Ξεσυντρόφεισμα, etc., V. Ξεσυν-
τρόφισμα.

Ξεσυντροφεύω et ξεσυντροφιάζω,
désassortir, dépareiller ; sépa-
rer. || Se retirer d'une société.

Ξεσυντρόφισμα, τό, l'action de
désassortir, de désunir. || Sépa-
ration d'une compagnie.

Ξεσυντροφίαστος, η, ου, séparé,
dissout, divisé.

Ξέσυρμα, τό, l'action de traî-
ner.

Ξεσύρω, traîner, entraîner. r.
έξ, σύρω.

Ξέσφαλμα, τό, égarement, faute.
r. έξ, σφάλμα.

Ξεσφαλῶ, ouvrir. r. έξ, et άτρα-
λίζω, d'άτραλής.

Ξέσφιγμα, τό, relâchement. ||
Étreinte. || Pressurage.

Ξεσφιγγω, relâcher. || Étreindre.
|| Exprimer en pressant.

Ξεσχίζω, lacérer, déchirer.

Ξέσχισμα, τό· ξεσχισματικά, ή,
lacération, déchirure. r. έξ,
σχίζω.

Ξεσχολίζω, chasser de l'école.
|| Finir ses études. r. έξ, σχολή.

Ξεσχόλισμα, τό, la fin des études.

Ξεσχῶ, V. Ξεσχίζω.

Ξετελείωμα, τό, achèvement entier.

Ξετελειώνω et ξετελεύω, finir tout-à-fait. r. ἐξ, τελειόω.

Ξετριάζω, désappareiller, désassortir. r. ἐξ, et ἄτερος.

Ξετέρισμα, τό, l'action de désassortir.

Ξετζιμπλιάζω, nettoyer ses yeux, en ôter la chassie.

Ξετζίπωμα, τό, effronterie.

Ξετζίπωνορμι, être effronté, n'avoir pas de honte.

Ξετζίπωσύνη, ἡ, effronterie.

Ξετζίπωτος, η, ου, effronté.

Ξετίμημα, τό· ξετίμησις, ἡ, discredit. || Estimation.

Ξετιμητής, ὁ, celui qui décrie. || Estimateur.

Ξετιμῶ, décrier. || Estimer, évaluer. r. ἐξ, τιμή, honneur, prix.

Ξετοπίζω, déplacer || Se déplacer. r. ἐξ, τόπος.

Ξετόπισμα, τό, déplacement.

Ξετρέχω, parcourir. || Glisser, couler. r. ἐκτρέχω.

Ξετριβῶ, frotter fort. r. ἐκτριβῶ.

Ξετριχιάζω, épiler. r. ἐξ, τριχί.

Ξετριχιασμα, τό, dépilation.

Ξετριμμένος, η, ου, part. passé pass. de ξετριβῶ.

Ξετριψιμον, τό, frottement.

Ξετρουμίζω, devenir fou.

Ξετρουμισμός, ὁ, folie.

Ξετρούπωμα, τό, l'action de dénicher.

Ξετρουπώνω, dénicher ou tirer de son trou. r. ἐξ, τρούπα.

Ξετύλιγμα, τό, développement.

Ξετυλίττω, développer. r. ἐξ, τυλίττω.

Ξετυφλώνω, désaveugler.

Ξευγαίνω, saillir; sortir. || S'emporter. || Réussir. r. ἐκβαίνω.

Ξεύγαγμα, τό, saillie, sortie. || Emportement. || Succès.

Ξευλογιάζω, être guéri de la petite vérole. || Être marqué de

la petite vérole. V. Εύλογιά.

Ξευλόγιασμα, τό, marque de petite vérole.

Ξευλογιάρης, adj. marqué de petite vérole.

Ξεύρω, V. Εξεύρω.

Ξευτηλίζω, V. Ξεφυτελίζω.

Ξεφαίνω, défaire un tissu.

Ξεφαμα, τό, l'action de défaire un tissu. r. ἐξ, ὑφᾶν.

Ξεφανερώνω, révéler.

Ξεφανέρωσις, ἡ, révélation.
 Ξεφάντωμα, τό, amusement, divertissement. || Festin.
 Ξεφαντώνω, s'amuser, se divertir. || Être d'un festin.
 Ξεφαντωσιάρχης, ό, celui qui aime les divertissemens; fémi. ἡ ξεφαντωσιαρχιά.
 Ξεφάντωσις, ἡ, V. Ξεφάντωμα.
 Ξεφαντωτής, ό, qui se divertit; convive; au pl. οἱ ξεφαντωτάδες.
 Ξεφαντώτοπος, ό, lieu de récréation, d'amusement. || Salle de festin.
 Ξεφάσκιωμα, τό, l'action de démaillotter.
 Ξεφασκιώνω, démaillotter.
 Ξεφέγω, reluire. r. ἔξ, φέγω.
 Ξεφεύγω, échapper. r. ἐκφεύγω.
 Ξεφικαρμένος, ό, p. ξιθηκαρμένος, qui a tiré l'épée du fourreau, spadassin. r. ἔξ, θήκη.
 Ξεφλίζω, etc., V. Ξωφλίζω, etc.
 Ξεφλουδίζω et ξεφλουδῶ, écorcer, écaler. r. ἔξ, φλοία.
 Ξεφλούθισμα, τό, l'action d'écorcer, d'écaler, d'écosser.
 Ξεφλουθιστής, ό, celui qui écorce, qui écale; écosseur.
 Ξεφοιτηλίζω, etc., V. Ξεφυτιλίζω.

Ξεφόρτωμα, τό, décharge.
 Ξεφορτώνω, décharger. r. ἔξ, et φορτόω.
 Ξεφόρτωσις, ἡ, déchargement.
 Ξεφορτωτής, ό, déchargeur.
 Ξεφόρτωτος, η, ου, déchargé.
 Ξεφούντωμα, τό, enfoncement.
 Ξεφουντώνω, enfoncer, défoncer.
 Ξεφουρκίζω, détacher de la potence. r. lat. ex furcâ.
 Ξεφούρισμα, τό, l'action d'ôter du gibet.
 Ξεφουρνίζω, défourner.
 Ξεφούρισμα, τό, l'action de défourner. r. ἔξ, et furnus.
 Ξεφούσνωμα, τό, désenflure.
 Ξεφουσκώνω, désenfler.
 Ξεφραξίς, ἡ, désopilation.
 Ξεφράττω, désobstruer; désopiler. || Déclare. r. ἔξ, φράττω.
 Ξεφρίζω, écumer. r. ἔξ, ἀφρός.
 Ξεφτέρι, τό, épervier; vautour. r. ἔξ, six, et πτερόν, penne.
 Ξεφτίζω, éfiler, éfaufiler. || S'éfaufiler, s'éfiler.
 Ξεφτιλίζω, V. Ξεφυτιλίζω.
 Ξεφτισμα, τό, l'action d'éfaufiler ou de s'éfiler.
 Ξεφυλάγωμα, τό, élargissement d'un prisonnier.

Ξεφυλακῶνω, élargir, faire sortir de prison.

Ξεφυλλίζω, effeuiller.

Ξεφύλλισμα, τό, l'action d'effeuiller. r. ἐξ, φύλλον.

Ξεφυλλιστής, ό, celui qui ôte les feuilles.

Ξεφύτευμα, τό, déracinement.

Ξεφυτεύω, déraciner, déplanter.

Ξεφυτιλίζω, moucher une chandelle. Εξεφυτιλισεν αὐτή ἡ γυναῖκα, cette femme est passée.

Ξεφυτιλισμα, τό, l'action de moucher une chandelle.

Ξεφυτιλιστήρι, τό, mouchettes.

Ξεφυτιλιστής, ό, moucheur de chandelles.

Ξεφύτρωμα, τό, pousse des arbres, végétation. r. ἐξ, φύτρον.

Ξεφυτρῶνω, pousser, germer.

Ξεφωλιάζω, dénicher.

Ξεφώλιασμα, τό, l'action de dénicher. r. ἐξ, φώλια.

Ξεφωλιαστής, ό, dénicheur.

Ξεφώνημα, τό, exclamation.

Ξεφωνίζω et ξεφωνῶ, s'écrier. r. ἐκφωνέω.

Ξεχλινάρωμα, τό, l'action de débrider.

Ξεχλιναρῶνω et ξεχλινῶνω, débrider. gr. anc. ἀποχλινῶνω.

Ξέχμα, τό· ξεχμός, ό, V. Ξέχσμα.

Ξεχῶνω, oublier. r. ἐξ, χάζω.

Ξέχασις, ἡ· ξεχασμα, τό, oubli.

Ξεχασμάρα, ἡ, oubli total.

Ξεχασμένος, η, ου, oublié. ||

Étourdi, qui n'a point de mémoire.

Ξεχειλα, adv. par-dessus les bords. r. ἐξ, χειλος.

Ξεχειλιζω, déborder.

Ξεχειλισμα et ξεχειλωμα, τό, débordement..

Ξεχειλιστά, adv. V. Ξέχειλα.

Ξεχειμάζω, hiverner.

Ξεχειμασμα, τό, l'action d'hiverner. r. ἐξ, χειμάζω.

Ξεχειμωνιάζω, V. Ξεχειμάζω.

Ξεχνῶ, oublier, p. ξεχῶνω. r. ἐξ, χάζω.

Ξεχολιάζω, s'apaiser, cesser d'être en colère.

Ξεχόλιασμα, τό, cessation de colère. r. ἐξ, χολή.

Ξεχορταρίζω, sarcler. r. ἐξ, χόρτος, herbe.

Ξεχρέωμα, τό, paiement des dettes. r. ἐξ, χρέος.

Ξεχρεῶνω, payer ses dettes.

Ξεχρουνίζω, finir l'année.

Ξεχρόνισμα, τό, fin de l'année.

Ξεχρύσωμα, τό, l'action de dédorier. r. ἐξ, χρυσός.
 Ξεχρυσώνω, dédorier.
 Ξεχρωμάτισμα, τό, altération des couleurs; pâleur. r. χρωμα.
 Ξεχρωματίζω, décolorer.
 Ξέχυμα, τό, débordement.
 Ξεχύνω, déborder. r. ἐκχύνω.
 Ξεχῶ, oublier, p. ξεχάω, de ξεχάζω. r. ἐξ, χάζω.
 Ξέχωμα, τό, exhumation.
 Ξεχώνω, déterrer. r. ἐξ, χωνύω.
 Ξέχωρα, adv. séparément.
 Ξεχωρίζω, séparer. || Distinguer.
 Ξεχώρισις, ἡ· ξεχώρισμα, τό, et ξεχωρισμός, ό, séparation.
 Ξεχωριστά, adv. à part.
 Ξεχωριστής, ό, celui qui sépare.
 Ξεχωριστός, ἡ, ώ, séparé, séparable.
 Ξέχωσημα, V. Ξέχυμα.
 Ξεψειριάζω, ôter les poux.
 Ξεψείριασμα, τό, l'action d'ôter les poux. r. ἐξ, et ψείρι.
 Ξεψυλλίζω, ôter les puces.
 Ξεψύχημα, τό, la mort.
 Ξεψυχῶ, rendre l'ame, expirer. r. ἐξ, ψυχή.
 Ξεψωριάζω, guérir de la galle.
 Ξεψώριασμα, τό, l'action de guérir de la galle. r. ἐξ, ψώρα.

Ξέω, gratter. gr. anc.
 Ξήγημα, τό· ξήγησις, ἡ, et ξηγῶ, V. Ἐξήγημα, etc.
 Ξηλώνω, défaire, découdre.
 Ξηλωμα, τό, l'action de défaire, de découdre. r. ἐξ, ἦλος.
 Ξημέρωμα, τό, l'aurore. Πρὸς τό ξημέρωμα, ou τὰ ξημερώματα, au point du jour.
 Ξημερώνει, v. impers. il commence à faire jour. Πρὶν ξημερώσῃ, avant le jour. Ξημερώνουτας, au point du jour. Ξημερώνουτας κυριακή, le dimanche étant venu. r. ἐξ, ἡμέρα.
 Ξηρά, ἡ, s. ent. γῆ, le continent, la terre. gr. anc.
 Ξηρά, ξηραίνω, ξηρός, ξηρότης, et tous les dér. V. Ξερά, Ξεραίνω, Ξερός, etc.
 Ξηροτανοῦμαι, s'étendre.
 Ξηροτάμισμα, τό, extension.
 Ξίγηι, τό, etc. V. Ξύγηι, etc.
 Ξιδάγρα, acidité; aigreur, âcreté. r. ὀξύς, aigre, acide.
 Ξιδανιά, ἡ, aigreur d'estomac.
 Ξιδάξ, V. Ὀξύδαξ.
 Ξιδάτος, η, ου, vinaigré.
 Ξιδερόν, τό, vinaigrier, vase.
 Ξιδερός, ἡ, όν, qui a un goût de vinaigre, acide. r. ὀξύς.

Ξίδι, τό, vinaigre. r. ὀξειδίου.
 Ξιδιάζω, s'aigrir. r. ὀξίζω.
 Ξιδιασμα, τό, l'action de s'aigrir.
 Ξιδοθάριον, τό, baril de vinaigre. r. it., et ὀξειδίου.
 Ξιδολάδιον, τό, de l'huile mêlé avec du vinaigre. r. ἐλάδιου.
 Ξιδοόρασσον, τό, vin aigret. || Vinaigre. r. κοῦσις.
 Ξιδολάϊνον, τό, vinaigrier, vase. r. λάγκησος, ὀξειδίου.
 Ξίκκος, κ, ου, qui n'est pas de poids.
 Ξινίθα, ξινίθρα, et ξινίτρα, ἡ, V. Ξυνίθρα.
 Ξιππάζω, V. Ξυπάζω.
 Ξιπάρι, τό, fer de lance, etc.
 Ξιρίας, ό, et ξιρίος, espadon, poisson. r. ξίφος, épée.
 Ξιρίον, τό, épée. r. ξίφος.
 Ξίφος, τό, épée. gr. anc.
 Ξόκνον, τό, statue de bois. gr. anc. || Souche, bête.
 Ξόθεργον, τό, p. ἰξόθεργον, gluau. r. ἰξός, et virga.
 Ξοθεύω, V. Ξοδιάζω.
 Ξόδι, V. Ἐξόδιον.
 Ξοδιάζω, dépenser. r. ἐξοδιάζω.
 Ξοδιασμα, τό, dépense.
 Ξοδιαστής, ό, dépensier; fém. ἡ ξοδιάστρια.

Ξομόλογω, V. Ἐξομολογῶ.
 Ξομπλι, τό, exemple. r. exemplum.
 Ξομπλιάζω, imiter, prendre pour exemple. || Donner en exemple.
 Ξομπλιασμα, τό, imitation.
 Ξομπλιαστής, ό, imitateur. || Qui donne un exemple.
 Ξορία, ἡ, exil, p. ἐξορία.
 Ξορίζω, etc., V. Ἐξορίζω.
 Ξοράρι, etc., V. Ξυράρι, etc.
 Ξόψις, ἡ, envers. Ἡ ξόψις τοῦ πανοῦ, l'envers de l'étoffe. r. ἐξ, ὄψις.
 Ξύγγι, τό, suif. || Graisse. r. ὀξύγγιον.
 Ξυγγοκίρι, τό, suif, chandelle de suif. r. ὀξύγγιον, κηρός.
 Ξύγγωμα, τό, graissage fait avec du suif.
 Ξυγγώνω, graisser avec du suif.
 Ξύδι, etc., V. Ξίδι.
 Ξυλάθη, ἡ, bois d'aloës. gr. anc.
 Ξυλάλογον, τό, cheval de bois. r. ξύλον. V. Ἄλογον.
 Ξυλάνθρωπος, ό, statue d'homme en bois. r. ξύλον, ἄνθρωπος.
 Ξυλαράκι, τό, menu bois.
 Ξυλάρμενον, τό, navire. r. ξύλον, et ἄρμενον.

Ευλάρι, τό, petit morceau de bois, cheville ou broche en bois, *au pl.*; éclisses, etc.

Ευλένιος, ια, ου, de bois.

Ευλή, ή, bois, charpente.

Ευλιά, ή, coup de bâton, bastonnade.

Ευλίζω, donner des coups de bâton. r. ξύλον.

Εύλιος, η, ου, de bois.

Εύλισμα, τό, bastonnade.

Ευλογάτα, ή, souricière, de ξύλον, bois, et γάτα, chatte.

Ευλοθημωνιά, ή, pile de bois.

Ευλοθεςία et ξυλοθήκη, ή, chantier, bûcher.

Ευλοκατώγειον, τό, bûcher.

Ευλοκερατιά, ή, caroubier.

Ευλοκέρατον, τό, caroube, *fruit.* gr. anc. κεράτιον.

Ευλοκόβω, faire du bois.

Ευλοκόπημα, τό, coupe des bois. Δάσος διὰ ξυλοκόπημα, bois taillis.

Ευλοκόπι, τό, hache, coignée.

Ευλοκοπιά, ή, taille de bois.

Ευλοκοπισμός, ό, bastonnade, férule.

Ευλοκοπῶ, donner la bastonnade. gr. anc. || Couper du bois.

Ευλοκόπος, ό, bûcheron. r. κόπτω.

Ευλόκοστα, ή, bécasse, *oiseau.*

Ευλοκρέβατον, τό, cercueil.

Ευλόκτενος, ό, peigne de bois. r. κτείς, *gén. κτενός.*

Εύλου, τό, bois. || Navire. || Βάτον; bastonnade. Πόσα ξύλα εἶχεν ό εχθρός; combien de voiles avait l'ennemi?

Ευλοπινάκι, τό, écuelle de bois.

Ευλοπόδαρα, τὰ, échasses. r. ξύλον, et πούς, ποδός.

Ευλοπόδαρος, η, ου, qui a une jambe de bois.

Ευλόπορτα, ή, porte en bois.

Ευλόσπιτον, τό, maison de bois. r. lat. hospitium.

Ευλόσφορος, *adj.* ignorant qui fait le savant, le philosophe.

Ευλοσωρός, ό, tas de bois. || Bûcher funèbre. r. σωρός.

Ευλουργία, ή, et ξυλουργική, menuiserie. r. ξύλον, έργον.

Ευλουργός, ό, menuisier.

Ευλοσάγος et ξυλοσάς, ό, râpe, rabot. r. ξύλον, et σάγω.

Ευλοσόρος, ό, bûcheron.

Ευλόχτενον, τό, peigne de bois. r. ξύλον, et κτείς, *gén. κτενός.*

Ευνάδα, ή, acidité. r. όξύς.

Ευνίζω, p. όξυνίζω, aciduler. || S'aigrir. r. όξύς, aigre, acide.

Ξυθήρα, ἡ, oscille, *plante*.
 Ξυτίσμα, τό, l'action d'aigrir.
 Ξυτόγλα, τό, lait caillé.
 Ξυτόγλυκος, *adj.* aigre-doux.
 Ξυτοκερασιά, ἡ, griottier.
 Ξυτοκέρασον, τό, griotte, *cerise*
acide. r. ὀξύς, κεράσιον.
 Ξυτοστάφυλον, τό, verjus.
 Ξυτός, ἡ, ὄν, aigre, âcre. r.
 ὀξύς.
 Ξυπάζω, surprendre; épouvan-
 ter. (On devrait écrire ξιππά-
 ζω, effrayer quelqu'un comme
 un *cheval* ombrageux. r. ἐξ,
 ἵππος.)
 Ξυπασιάρης, ὁ, peureux; fém.
 ἡ ξυπασιάρα.
 Ξυπασμα, τό, surprise, stupeur;
 épouvante. V. Ξυπάζω.
 Ξυπαστήρι, τό, épouvantail.
 Ξύπνημα, τό, veille; réveil.
 Ξυπνητά, *adv.* sans dormir.
 Ξυπνητήρι, τό, reveille-matin.
 Ξυπνητής, ὁ, celui qui éveille;
 qui anime.
 Ξυπνίζω, réveiller. r. ἐξ, ὕπνος.
 Ξύπνισμα, τό, réveil.
 Ξυπνός, ἡ, ὄν, éveillé. || Alerte.
 Ξυπνώ, réveiller. || Se réveiller.
 Ξυπολιοῦμαι, se déchausser. r.
 ἐξ, ὑπό, λύομαι.

Ξυπόλυτος, *adj.* déchaussé, qui
 va nu-pieds.
 Ξυράρι, τό, rasoir. r. ξυρός.
 Ξυραρίζω, raser.
 Ξυράρισμα, τό, l'action de raser
 ou de se raser.
 Ξυραριστής, ὁ, barbier.
 Ξυρίζω, raser, tondre. r. ξυρέω.
 Ξύρισμα, τό, l'action de raser,
 de tondre.
 Ξυριστής, ὁ, barbier.
 Ξυριστικός, ἡ, ὄν, qui est à ra-
 ser, à tondre.
 Ξύσιμον et ξύσμα, τό, l'action
 de gratter ou de se gratter.
 Ξυσμάρα, ἡ, démangeaison.
 Ξυσματιάρης, *adj.* qui aime à se
 gratter. r. ξύω.
 Ξυστά, *adv.* en-grattant.
 Ξυστός, ἡ, ὄν, qu'on peut grat-
 ter; gratté (gr. anc.).
 Ξύστρα, ἡ, râpe. || Étrille.
 Ξυστρίζω, étriller. r. ξύστρα.
 Ξύστρισμα, τό, l'action d'é-
 triller.
 Ξυραίνω, défaire un tissu.
 Ξύρασμα, τό, l'action de défaire
 un tissu. r. ἐξ, ὕφαν.
 Ξύω (hell.), et ξύνω, gratter. ||
 Graver.
 Ξῶ, V. Ξύω.

Ξώκαστρον, τό, faubourg. r. ἔξω, et castrum.
 Ξώπορτον, τό, la porte extérieure; l'avant-cour.
 Ξώπειτζα, ἡ, écorce. r. ἔξω.
 Ξώρις, adv. trop tard. r. ἔξ, ὄρα.

Ξωφλίζω, V. Ξωφυλλίζω.
 Ξωφόρι, τό, vêtement extérieur. r. ἔξω, φόρημα.
 Ξωφυλλίζω, écarter aux cartes. r. ἔξω, φύλλον.
 Ξώφυλλον, τό, écart aux cartes.

O

ΟΓΔ

ΟΓΔ

O, ομικρον, quizième lettre de l'alphabet, numériquement avec un accent aigu (ό'), marque 70; avec un signe inférieur (ο), 70000.
 Ό, ἡ, τό, article, le, la. Ό Έφέσου, s. ent. ἐπίσκοπος, l'évêque d'Éphèse. hell. || Ό, pron. relatif neutre, ὅς, ἥ, ὅ, qui, lequel. || Ό, conj. ou, ou bien, de l'ital. o.
 Όβελίσκος, ὁ, obélisque. gr. anc.
 Όβρός, ὁ, avant-cour.
 Όβριός, ἄ, ὄν, etc., V. Έβραϊός, etc.
 Όγγιά, ἡ, once. r. ούγγια.
 Όγδοήκοντα, quatre-vingts.
 Όγδοηκονταετής, adj. octogénaire. gr. anc.
 Όγδοηκοστός, ἡ, ὄν, quatre-vingtième.

Όγδοήντα, sync. d'ὀγδοήκοντα, quatre-vingts. Όγδοηκταίνα, ὀγδοηκταθύο, quatre-vingt-un, quatre-vingt-deux, etc.
 Όγδοηκτάρης, adj. octogénaire.
 Όγδοηκταριά, ἡ, le nombre de quatre-vingts.
 Όγδοηκτάχρονος, adj. nonagénaire. r. ὀγδοήκοντα, χρόνος.
 Όγδοος, η, ον, huitième. Διά ὀγδοου, huitièmement.
 Όγειος ou ὄγειος, quiconque.
 Όγεσκε, adv. négatif, non, nullement.
 Όγκανίζω, braire. r. ὀγκάμι.
 Όγκος, ὁ, masse. || Poids.
 Όγκωμα, τό, tumeur, gr. anc.
 Όγλίγωρα, adv. vitement. r. ὀλίγη ὄρα.
 Όγλιγοράδᾶ, ἡ, vitesse, hâte.

- Ὄγλιωρέυμα, τό, promptitude.
 Ὄγλιωρέύω, se hâter, se pres-
 ser. r. ὀλίγη ὥρα.
 Ὄγλιωροπίστευτος, *adj.* crédule.
 Ὄγλιωροπιστοσύνη, ἡ, crédulité.
 Ὄγλίωρος, η, ου, vite, prompt.
 Ὄγλιωροσύνη et ὀγλιωρότης, ἡ ;
 vitesse, hâte, célérité.
 Ὄγούρι, τό, destin, fortune.
 Ὄγρός, ἡ, ὄν, etc., V. ὕγρός, etc.
 Ὄδεύω, voyager. || Conduire.
 Ὄδηγμα, τό· ὀδηγήσεις, ἡ, con-
 duite, direction.
 Ὄδηγητής, ὁ· ὀδηγήτρια, ἡ, con-
 ducteur, conductrice.
 Ὄδηγίς, ἡ, conduite. gr. anc.
 Ὄδηγός, ὁ, conducteur, guide.
 Ὄδηγῶ, conduire, diriger, gui-
 der. gr. anc.
 Ὄδοιπορίς, ἡ, route, voyage.
 Ὄδοιπόρος, ὁ, voyageur.
 Ὄδοιπορῶ, voyager. gr. anc.
 Ὄδοντάγρα, ἡ, davier, *instrument*
de dentiste. gr. anc.
 Ὄδονταλγίς, ἡ, mal de dent.
 Ὄδόντι, τό, dent. r. ὀδούς.
 Ὄδοντοκυλίς, ἡ, gencive. r. ὀ-
 δούς, et κοιλίς, cavité.
 Ὄδοντόποιος, ὁ, mal de dent.
 Ὄδος, ἡ, chemin. gr. anc.
 Ὄδύνη, ἡ, douleur. gr. anc.

- Ὄδυνηρός, ἄ, ὄν, douloureux.
 Ὄδυρμός, ὁ, lamentation. gr. anc.
 Ὄδυρομαι, se lamenter.
 Ὄθεν, *adv.* d'où. || C'est pourquoi ;
 donc.
 Οἶ, pl. de ὁ, les. || Οἶ, *interj.* ah !
 hélas ! gr. anc.
 Οἶδω, ας, ε, *parf. moyen du v.*
hell. εἶδω, savoir. Κύριος οἶδε,
 Dieu sait, *hell.*
 Οἶκσις, ἡ, suffisance, vanité.
 gr. anc. *Hésychius.*
 Οἰκειακός, ὁ, domestique, valet.
 Οἰκειακός, ἡ, ὄν, domestique,
 familier. gr. anc.
 Οἰκειακότης, ἡ, domesticité.
 Οἰκειακῶς, *adv.* familièrement.
 Οἰκισιοποίησις, ἡ, familiarité. ||
 Appropriation.
 Οἰκισιοποιῶμαι, s'approprier.
 Οἰκίος, α, ου, familier.
 Οἰκιότης, ἡ, familiarité.
 Οἰκέτης, ὁ, valet, serviteur.
 Οἰκημα, τό, habitation.
 Οἰκητήριον, τό, domicile.
 Οἰκίς, ἡ, maison. gr. anc.
 Οἰκοδέσποινα, ἡ, dame, maî-
 tresse de maison.
 Οἰκοδεσπότης, ὁ, le maître de
 la mai-on.
 Οἰκοδομή, ἡ, édifice. gr. anc.

- Οικοδόμημα, τό, οἰκοδόμησις, ἡ, édification, construction.
 Οικοδομητικός, ἡ, ὄν, qui concerne la construction.
 Οικοδόμος, ὁ, constructeur, architecte. gr. anc.
 Οικοδομῶ, édifier, bâtir.
 Οικοκυρά, ἡ, la maîtresse de la maison.
 Οικοκυράτιον, τό, mobilier d'une maison.
 Οικοκύρης, ὁ, le maître de la maison. r. οἶκος, κύριος.
 Οικουέω, se reposer. r. οἶκος. Correction hell. de l'expression vulgaire κοιεύω, de κοιάει, auberge, khan.
 Οικονόμημα, τό, administration.
 Οικονομία, ἡ, économie. gr. anc.
 Οικονομικός, ἡ, ὄν, économique.
 Οικονομικῶς, adv. économiquement.
 Οικονόμος, adj. économe, ménager.
 Οικονόμος, ὁ, économe d'un couvent, d'un collège, etc.
 Οικονομῶ, administrer. gr. anc. || Économiser.
 Οἶκος, ὁ, maison. gr. anc.
 Οἰκουμένη, ἡ, s. ent. γῆ, toute la terre, l'univers. gr. anc.
- Οἰκουμενικός, ἡ, ὄν, universel. || OEcuménique.
 Οἰκορῦλαξ, ὁ, concierge ou gardien d'une maison. gr. anc.
 Οἰκτερισμός, ὁ, pitié, miséricorde. gr. anc. οἰκτεριμα.
 Οἰκτερίμων, adj. miséricordieux.
 Οἰκῶ, habiter. gr. anc.
 Οἶμέ ou οἶμέναι, interj. hélas!
 Οἶμοι, m. sign. gr. anc.
 Οἶνοποσία, ἡ, l'action de boire du vin; l'usage du vin.
 Οἶνοπότης, ὁ, qui boit du vin; buveur. gr. anc.
 Οἶνος, ὁ, vin. gr. anc.
 Οἶον, conj. comme, par exemple. gr. anc.
 Οἶωνοσκοπία, ἡ, l'action de présager, d'augurer. gr. anc.
 Οἶωνοσκοπικός, ἡ, ὄν, d'où l'on peut tirer quelque présage.
 Οἶωνός, ὁ, augure, présage.
 Ὄζα, et ὄκκζα, ἡ, oque, 44 onces. r. or.
 Ὄκκζα, adv. nonchalamment.
 Ὄκκζα, ἡ, saline.
 Ὄκνευμα, τό, paresse, fainéantise.
 Ὄκνεύω, devenir fainéant, être paresseux. r. ὄκνέω.
 Ὄκνησις, ἡ, V. Ὄκνευμα.

Ὄκηάρις, ὀκηάριος, V. Ὄκηρός.
Ὄκηρός (gr. anc.), ἦ, ὄν, pares-
seux, fainéant.

Ὄκνός et ὀκνός, m. sign.

Ὄκταήμερος, *adj.* de huit jours.

Ὄκτακόσιοι, αἱ, α, huit cents.

Ὄκτακοσριά, ἦ, le nombre de
huit cents.

Ὄκτακοσιοστός, ἦ, ὄν, huit cen-
tième.

Ὄκταπόδι, τό, polype, *animal*. r.
ὀκτώ, huit, et πούς, pied.

Ὄκτώ, huit. Ὄκτώ φορῶν, huit
fois.

Ὄκτώβριος, ὁ, octobre. r. lat.

Ὄκτωδίπλωτος, η, ον, plié en
huit. Βιβλίον ὀκτωδίπλωτον,
livre in-octavo.

Ὄλακρον, *adv.* entièrement.

Ὄλακρος, η, ον, entier, total.
r. ὀλόκληρος.

Ὄλακτος, ὁ, courrier. r. or.

Ὄλανοικτος, η, ον, tout ouvert.
r. ὄλος, ἀνοικτός.

Ὄλέθριος, ἰα, ον, pernicieux, fu-
neste. gr. anc.

Ὄλεθρος, ὁ, ruine, destruction.

Ὄλημέρα, *adv.* tous les jours. ||

Tout le jour. r. ὄλος, ἡμέρα.

Ὄλημεροῦλα, *adv.* tout le jour.

Ὄλημερῆς et ὀλημερῆς, m. sign.

Ὄλημεριάζω, passer toute la jour-
née. r. ὄλος, ἡμέρα.

Ὄλιγάκι, *adv.* un peu, tant soit
peu.

Ὄλιγος, *adv.* V. Ὄλιγον.

Ὄλιγαμίξ, ἦ, appauvrissement
du sang. gr. anc.

Ὄλιγίνω, diminuer. r. ὀλίγος.

Ὄλιγορκής, *adj.* qui se contente
de peu; sobre. gr. anc.

Ὄλιγορκία, ἦ, sobriété; tempé-
rance.

Ὄλιγορχία, ἦ, oligarchie.

Ὄλιγορχικός, ἦ, ὄν, oligarchique.

Ὄλιγεσμα, τό, et ὀλίγεσμα, dimi-
nution. r. ὀλίγος.

Ὄλιγεύω et ὀλιγεύγω, diminuer.

Ὄλιγοβάστακτος, *adj.* de peu de
durée, peu solide. r. βραστάζω.

Ὄλιγόβιος (gr. anc.) et ὀλιγόζωος,
adj. dont la vie est courte.

Ὄλιγοκαρδία, ἦ, pusillanimité.

Ὄλιγοκαρδίξω, avoir peu de
courage. r. ὀλίγος, καρδία.

Ὄλιγόκαρδος, η, ον, pusillanime.

Ὄλιγοκαρπία, ἦ, fertilité médio-
cre.

Ὄλιγόκαρπος, η, ον, peu fertile.

Ὄλιγολογία, ἦ, brièvement de lan-
gage.

Ὄλιγόλογος, *adj.* qui parle peu.

Ὀλίγον, *adv.* peu. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, peu à peu. Παρὰ ὀλίγον, très-peu. Μετ' ὀλίγον, peu de temps après. Ὀλίγον νά, peu s'en faut que.

Ὀλιγοπιστία, ἡ, incrédulité.

Ὀλιγόπιστος, η, ου, qui a peu de foi; incrédule. *gr. anc.*

Ὀλιγοπιστώ, ajouter peu de foi, être incrédule.

Ὀλίγος, η, ου, peu; petit.

Ὀλιγοστά, *adv.* peu. || Rarement.

Ὀλιγόστειμα, τό, et ὀλιγόστεισις, ἡ, diminution. *r.* ὀλίγος.

Ὀλιγοστεύω, diminuer.

Ὀλιγοστός, ἡ, ὄν, exigu.

Ὀλιγότης, ἡ, petitesse, paucité.

Ὀλιγότριχος, η, ου, qui a peu de poils, ou de cheveux. *gr. anc.*

Ὀλιγοτύχικος, η, ου, un petit peu.

Ὀλιγοφραγής, *adj.* sobre.

Ὀλιγοφραγία, ἡ, tempérance, sobriété.

Ὀλιγοχροόνιος, *adj.* de peu de durée. *gr. anc.*

Ὀλιγοχροονίζω et ὀλιγοχροονῶ, durer peu.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, pusillanimité. || Impatience.

Ὀλιγόψυχος, η, ου, pusillanime. *gr. anc.* || Impatient.

Ὀλιγοψυχῶ, être pusillanime. *gr. anc.* || Être impatient.

Ὀλιγορῶ, mépriser. *r.* ὀλίγη, et ὥρα, soin.

Ὀλιγώτατα, *adv.* très-peu.

Ὀλιγότερα, *adv.* moins.

Ὀλίσθιον, V. Ὀλοίσθιον.

Ὀλόγερος, η, ου, très-sain. *r.* ἔλος, ὑγιηρός.

Ὀλογίζει, *adv.* Dieu vous bénisse. *r.* ἔλος, ὑγίεια.

Ὀλογράφος, η, ου, olographe.

Ὀλόγυμνος, η, ου, tout nu.

Ὀλόγυρα, *adv.* tout à l'entour. *r.* ἔλος, γῦρος.

Ὀλοένα, *adv.* sans cesse.

Ὀλόθεν, *adv.* de tout côté.

Ὀλοῖδιος, *adj.* toujours le même.

Ὀλοίσθιον, τό, extrémité; *par ex.:* εἴμιαι εἰς τὰ ὀλοίσθια, être à l'extrémité. *r.* ὀλισθος, chute; ou ὀλοῖος, mortel.

Ὀλοῖος, *adv.* en ligne droite. *r.* ἔλος, ἴσιος.

Ὀλοῖσιος, ια, ου, tout droit.

Ὀλόκαυστος, *adj.* tout brûlé.

Ὀλοκαύτωμα, τό, ὀλοκαύτωσις, ἡ, holocauste. *gr. anc.*

Ὀλόκεπα, *adv.* totalement.

Ὀλόκληρος, η, ου, entier. *gr. anc.*

Ὀλοκλήρως, *adv.* entièrement.

Όλοκόκκινος, α, ον, tout rouge.
 Όλόλαμπρος, η, ον, tout res-
 plendissant.
 Όλόμαυρος, η, ον, tout noir.
 Όλομερῶς, *adv.* tout d'une pièce;
 entièrement. r. ὀλομελής.
 Όλόμοιος, α, ον, tout-à-fait sem-
 blable. r. ὄλος, ὄμοιος.
 Όλόμπροστα, *adv.* tout en avant.
 r. ὄλος, ἔμπροσθεν.
 Όλον, τό, le tout, la totalité.
 Όλον, ou ὄλο, *adv.* toujours.
 Όλονυκίζω, passer toute la nuit.
 Όλονυκιά, ἡ, nuitée entière.
 Όλονυκίς, *adv.* toute la nuit.
 Όλονύκτισμα, τό, veille de toute
 une nuit.
 Όλονυκτιστής, ὁ, celui qui veille
 toute la nuit; veilleur.
 Όλοξοπίσω, *adv.* tout par der-
 rière, tout-à-fait le dernier. r.
 ὄλος, ἐξ, ὀπίσω.
 Όλόρθα, *adv.* debout, tout droit.
 Όλόρθος, η, ον, qui est tout
 droit ou debout. r. ὄλος, ὀρθός.
 Όλος, η, ον, tout. Μὲ ὄλους, en
 foule. Μὲ ὄλον τοῦτο, cepen-
 dant. Μὲ ὄλον ὀποῦ, quoique.
 Μ' ὄλον ὅτι εἶναι σοφός, tout
 sage qu'il est.
 Όλότελα, et ὀλοτελῶς, *adv.* tota-

lement, tout-à-fait. || Rien du
 tout.
 Όλότης, ἡ, totalité, intégrité.
 gr. anc. Μὲ τὴν ὀλότητα, com-
 plètement, entièrement.
 Όλοῦθεν, *adv.* partout; de tout
 côté. r. ὄλος.
 Όλούστερα, *adv.* en dernier lieu.
 Όλούστερος, η, ον, le dernier de
 tous.
 Όλοφάνερα, *adv.* très-évidem-
 ment.
 Όλοφάνερος, η, ον, très-évident.
 Όλοχροονίς, *adv.* toute l'année. r.
 ὄλος, χρόνος.
 Όλόχρυσα, *adv.* tout en or. Ἰπτον
 ὀλόχρυσα ἐνθυμένους, il était ha-
 billé tout en or.
 Όλόχρυσος, η, ον, qui est tout
 d'or. gr. anc.
 Όλόψητος, η, ον, tout-à-fait
 rôtî. r. ὄλος, ἐψέω.
 Όλοψύχως, *adv.* de tout son
 cœur. gr. anc.
 Όλως, *adv.* entièrement. Ὄλως
 δι' ὄλου, m. sign.
 Όμάθια, ἡ, V. Ἀμάθια.
 Όμάδι, *adv.* ensemble. r. ὀμάς.
 Όμαλά, *adv.* régulièrement. ||
 Coulamment.
 Όμαλίζω, V. Ὄμαλῶ.

Ὄμαλός, ἡ, ὄν, régulier. || Uni, lisse, poli.

Ὄμαλότης, ἡ, régularité. || Égalité de terrain, poli d'un objet.

Ὄμαλῶ, égaliser, unir; lisser.

Ὄματι, τό, p. ὀματί, V. Μάτι.

Ὄμβριος, adj. pluvieux; pluvial.

Ὄμβρος, ὁ, pluie. gr. anc.

Ὄμῆρις, ἡ, assemblée; rassemblement. gr. anc.

Ὄμιλημα, τό, langage; discours.

Ὄμιλητής, ὁ, celui qui parle. || Disciple, auditeur.

Ὄμιλις, ἡ, langage. || Discours; homélie, sermon.

Ὄμιλῶ, parler; dire; discourir. (gr. anc. converser avec).

Ὄμιχλη, ἡ, brouillard. gr. anc.

Ὄμνῶ (gr. anc.), et ὀμνέω, jurer.

Ὄμογενές, τό, homogénéité.

Ὄμογενής, adj. homogène. || De la même nation. gr. anc.

Ὄμόγλωσσος, η, ον, qui parle la même langue. gr. anc.

Ὄμογνωμία, ἡ, unanimité.

Ὄμόγνωμος, η, ον, unanime.

Ὄμογνωμῶ, être du même sentiment, du même avis. gr. anc.

ὀμογνωμονέω.

Ὄμογνωμόνως, adv. unanimement, d'accord.

Ὄμόγονος, ὁ et ἡ, parent; parente. gr. anc.

Ὄμόδουλος, ὁ, serviteur d'un même maître.

Ὄμοειδής, adj. qui est de la même forme, ou espèce. gr. anc.

Ὄμόζυγος, ὁ et ἡ, l'époux ou l'épouse. gr. anc.

Ὄμοθυμαδόν, adv. unanimement.

Ὄμόθυμος, adj. unanime.

Ὄμοιάζω, ressembler. gr. anc.

Ὄμοίασμα, τό, ressemblance.

Ὄμοιόκαρδος, η, ον, unanime, qui est du même sentiment.

Ὄμοιοκατάληκτος, adj. qui a une même désinence. r. καταλήγω.

Ὄμοιοκατάληξις, ἡ, rime; désinence semblable.

Ὄμοιοπαθής, adj. sujet aux mêmes passions. gr. anc.

Ὄμοιος, οἶα, ον, semblable. gr. anc. ὀμοῖος.

Ὄμοιότης, ἡ, similitude.

Ὄμοίωμα, τό, ressemblance. || Portrait.

Ὄμοιώνω, ressembler. || Comparer. r. ὀμοῖω.

Ὄμοίως, adv. semblablement; de la même manière.

Ὄμοίωσις, ἡ, ressemblance, conformité.

Ὄμοιωτικός, ἡ, ὄν, comparable.
 Ὄμόκροθα, *adv.* unanimement.
 Ὄμοκροθία, ἡ, unanimité.
 Ὄμόκροθος, η, ον, unanime.
 Ὄμολόγημα, τό, et ὀμολόγησις,
 ἡ, aveu, confession.
 Ὄμολογητής, ὁ, confesseur, mar-
 tyr. r. ὀμολογέω.
 Ὄμολογητικός, ἡ, ὄν, qu'on peut
 avouer. || Affirmatif.
 Ὄμολογία, ἡ, aveu, confession.
 Ὄμολογία χρεωστική, billet ;
 obligation. Ὄμολογίαι δημόσιαι,
 effets publics.
 Ὄμολογῶ, confesser, affirmer. ||
 Raconter. Ὄμολογᾶ μου, dis-
 moi.
 Ὄμομητριος, *adj.* utérin.
 Ὄμόνοι, ἡ, accord, concorde.
 Ὄμονοιάζω, s'accorder ou être
 d'accord. || Accorder ou mettre
 d'accord. r. ὁμός, ἔνωσις.
 Ὄμονοιασμένα, *adv.* d'accord.
 Ὄμονοίασμα, τό, accord, union.
 Ὄμονοῶ, être de la même opi-
 nion. gr. anc.
 Ὄμόνω, jurer. r. ὁμῶ.
 Ὄμοπάτριος, *adj.* du même pays.
 Ὄμοσύσιον, τό, consubstantia-
 lité.
 Ὄμοσύσιος, *adj.* consubstantiel.

(A ce terme qui exprime si
 bien l'unité numérique de la
 substance du père et du fils
 ou l'identité de nature, les
 Ariens substituaient ὁμοιού-
 σιος, semblable en substance.)
 Ὄμοσυσιότης, ἡ, consubstantia-
 lité. r. ὁμός, οὐσίς.
 Ὄμοσυσιῶς, *adv.* consubstantiel-
 lement.
 Ὄμόπιστα, *adv.* d'une même
 croyance.
 Ὄμοπιστία, ἡ, accord d'opinion ;
 identité de foi.
 Ὄμόπιστος, η, ον, qui a la même
 croyance ; qui est de la même
 religion. r. ὁμός, πίστις.
 Ὄμοπιστῶ, avoir la même croyan-
 ce ; la même religion.
 Ὄμορρα, *adv.* avec grâce ; bien.
 Ὄμορράθια, ἡ, beauté.
 Ὄμορραίνω, embellir. || S'embel-
 lir. r. εὖ, μορφή.
 Ὄμορφία, ἡ, beauté, p. εὖμορφία.
 Ὄμορρίζω, embellir.
 Ὄμορφος, η, ον, beau. r. εὖ-
 μορφος.
 Ὄμοτεχνος, et ὁμοτεχνίτης, *adj.*
 qui est de la même profession.
 Ὄμοτιμία, ἡ, égalité d'honneur,
 de rang. gr. anc.

Ὄμῳτιμος, η, ου, qui jouit du même honneur, du même rang.
 Ὄμοστράπεζος, η, ου, qui mange à la même table; commensal.
 Ὄμοῦ, *adv.* ensemble. gr. anc.
 Ὄμοφρονῶ, être du même avis.
 Ὄμοφρόνως, *adv.* unanimement.
 Ὄμόφρων, *adj.* qui est du même avis; unanime. gr. anc.
 Ὄμόφρωνος, η, ου, qui est d'accord; à l'unisson. gr. anc.
 Ὄμοφρώνως, *adv.* d'une commune voix.
 Ὄμόχρονος, *adj.* du même âge.
 Ὄμοψυχία, ή, unanimité.
 Ὄμοψυχος, *adj.* unanime.
 Ὄμοψύχως, *adv.* unanimement. gr. anc.
 Ὄμπρα, ή, homme, *jeu de cartes*.
 Ὄμπρός, et ὀμπροσθά, *adv.* devant. Ὄμπρός εἰς τὸν κριτήν, devant le juge. Παρ' ὀμπρός, plus avant. Ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀμπρός, dorénavant. r. ἔμπροσθεν.
 Ὄμπροσθήτερα, *adv.* auparavant.
 Ὄμπροσθήτερος, η, ου, antérieur.
 Ὄμπροσθινός, ή, ὄν, qui est en avant, antérieur.
 Ὄμπροστελίνα, ή, poitrail. r. ἔμπροσθεν, στέρνον.
 Ὄμβραλος, ὁ, nombril. gr. anc.

Ὄμωνυμία, ή, équivoque. || Identité de nom. gr. anc.
 Ὄμώνυμος, η, ου, homonyme; qui a le même nom.
 Ὄμωνύμως, *adv.* d'une manière équivoque. || Sous une seule dénomination.
 Ὄμώνω, V. Ὄμόμω.
 Ὄμως, *conj.* mais, cependant.
 Ὄν, τό, l'être. Τῶ ὄντι, *hell.* réellement, en effet.
 Ὄνάγρα, ή, onagre ou herbe aux ânes, *plante*.
 Ὄναγρος, ὁ, onagre ou âne sauvage. gr. anc.
 Ὄναγρισμός, ὁ, onanisme, masturbation. r. hébr.
 Ὄναρ, τό, songe. gr. anc.
 Ὄνειδίζω, reprocher, blâmer. || Insulter; diffamer. gr. anc.
 Ὄνειδίσις, ή ὀνειδισμα, τό, et ὀνειδισμός, ὁ, reproche, blâme.
 Ὄνειδιστής, ὁ, qui blâme, qui reproche.
 Ὄνειδιστικός, ή, ὄν, de reproche.
 Ὄνειδος, τό, reproche offensant. || Dishonneur, infamie.
 Ὄνειρευμα, τό, l'action de rêver.
 Ὄνειρευμός, ὁ, illusion nocturne, pollution.
 Ὄνειρεύομαι, rêver. r. ἔνειδος.

- Ὀνειρευτής, ὁ, celui qui rêve ;
fem. ἡ ὄνειρευτρα.
- Ὀνειριάζομαι, rêver. r. ὄνειρος.
- Ὀνειροκρίτης, ὁ, qui interprète
les songes. || Livre où sont ex-
pliqués les songes.
- Ὀνειροσηκτής, ὁ, qui interprète
les songes.
- Ὀνειρον, τό, rêve, songe. gr.
anc.
- Ὀνομα, τό, nom. || Réputation.
κατ' ὄνομα, nominativement,
par son nom. Τέσσαρα ὀνόματα,
quatre personnes.
- Ὀνομάζω, nommer. gr. anc.
- Ὀνομασία, ἡ, et ὀνόμασμα, τό,
dénomination ; nom.
- Ὀνομασμένα, adv. nominément.
|| Avec distinction ; glorieuse-
ment.
- Ὀνομασμένος, η, ου, nommé. ||
Renommé.
- Ὀνομαστής, celui qui nomme ;
nominateur.
- Ὀνομαστική, ἡ, nominatif, cas.
- Ὀνομαστικόν, τό, lexique.
- Ὀνομαστικός, ἡ, ὄν, qui nomme ;
appellatif.
- Ὀνομαστός, ἡ, ὄν, renommé, cé-
lèbre. gr. anc.
- Ὀνοματίζω, nommer. r. ὀνομάζω.
- Ὀνομακτιστής, ὁ, V. Ὀνομαστής.
- Ὀνομάτισμα, τό, dénomination.
gr. anc. ὀνόμασμα.
- Ὀνοματογραφία, ἡ, nomencla-
ture. gr. anc.
- Ὀνοματογράφος, ὁ, nomencla-
teur.
- Ὀνοματοθεσία, ἡ, imposition des
noms. gr. anc.
- Ὀνοματολόγος, ὁ, nomenclateur.
- Ὀνομάτης, ὁ, personne, indi-
vidu. Πόσοι ὀνομάται ἦσαν ; com-
bien étaient-ils de personnes ?
r. ὄνομα.
- Ὀνος, ὁ, âne. gr. anc.
- Ὀντάς, ὁ, chambre. r. or.
- Ὀντας, conj. lorsque.
- Ὀντε, et ὄντες, conj. lorsque. ||
C'est pourquoi.
- Ὀντότης, ἡ, entité ou ce qui
constitue l'essence d'une cho-
se. r. ὄν, ὄντος.
- Ὀντως, adv. réellement ; effecti-
vement. m. r.
- Ὀνούχι, τό, etc., V. Νύχι. r.
ὄνουξ, gén. ὄνουχος.
- Ὄξειξ, ἡ, l'accent aigu. r. ὄξυξ.
- Ὄξειξ, ἡ, V. Ὄξυξ.
- Ὄξειδάτης, η, ου, rendu acide.
r. ὄξυξ, avec la terminaison la-
tine en *atus*.

Ὄξειως, *adv.* d'une manière aigüe. || Vitement.

Ὄξιδι, τό, vinaigre. r. ὀξειδίου.

Ὄξιόθερον, τό, V. Ἰξιόθερον.

Ὄξιόπετρα, ἡ, V. Εξιόπετρα.

Ὄξις, ὁ, glu, p. ἰξιός.

Ὄξις, τό, vinaigre. gr. anc.

Ὄξις, ἡ, hêtre, *arbre*.

Ὄξιγγι, τό, suif; graisse. r. ὀξιγγιον. V. Σύγγι.

Ὄξιγονου, τό, oxigène.

Ὄξιδίου, τό, oxide, *t. de chymie*.

Ὄξιζάχαρι, τό, oxysaccharum ou mélange de sucre et de vinaigre.

Ὄξιθυσος, ἡ, ον, irritable.

Ὄξιθωρος, ἡ, ον, qui a la vue perçante.

Ὄξιμέλι, τό, oximel, ou mélange de miel et de vinaigre.

Ὄξιμυρσίνη, ἡ, houx, *arbre*.

Ὄξιυάδα, ἡ, aigreur, acidité.

Ὄξιυίξω, devenir aigre; acide.

Ὄξιυος, ἡ, ον, aigre, acide.

Ὄξιυούπετρος, ἡ, ον, un peu aigre, ou acide. r. ὀξιύω.

Ὄξιυευγμός, ὁ, oxiregnie ou rapports acides.

Ὄξις, εἶς, ὁ, aigu; subtil. || Preste, prompt.

Ὄξύτητα, ἡ, aigreur, acidité, finesse, sagacité. || Célérité. gr. anc. ὀξύτης.

Ὄξύτουος, *adj.* qui a un accent aigu.

Ὄξω, p. εἶξω, dehors, V. Ἐξω.

Ὄπαθός, ὁ et ἡ, suivant, suivante; compagnon, compagne. gr. anc.

Ὄπερ, *neutre* d'ὄσπερ, *hell.* qui, que; lequel, laquelle.

Ὄπιου, τό, opium. gr. anc.

Ὄπισθάγωνα, *adv.* les coudes en arrière. || Les mains liées derrière le dos. r. ἀγών.

Ὄπισθαγωνίζω, lier les mains derrière le dos.

Ὄπισθεν, *adv.* derrière. Τὸ ὄπισθεν μέρος, le derrière.

Ὄπισθια, ἡ, croupière.

Ὄπισθια, τὰ, le dos; le derrière. Τὰ ὀπισθια ἐνὸς ἀλόγου, la croupe d'un cheval. Ἀπὸ τὰ ὀπισθια, par derrière.

Ὄπισθογράφη, ἡ, endossement, *t. de commerce*.

Ὄπισθογράφος, ὁ, endosseur.

Ὄπισθόδρομος, *adj.* rétrograde.

Ἡ ὀπισθόδρομος κίνησις τῆς ἰσημερινῆς, la précession des équinoxes.

Ὅπισινός, ἡ, ὄν, qui est derrière; postérieur.

Ὅπισω, *adv.* derrière, par derrière. || Ἀπ' ὀπίσω, de derrière. Παρ' ὀπίσω, plus en arrière. Πηγαίνει ὀμπρός καὶ ὀπίσω, il va et vient.

Ὀπλοθήκη, ἡ, arsenal.

Ὀπλου, τό, arme. *gr. anc.*

Ὀποιος, ια, ου, quiconque.

Ὀποῖος, ὁ ὀποῖα, ἡ ὀποῖον, τό, *pron. relatif*, qui, lequel, laquelle.

Ὀποῖσθῆποτε, quelconque; quel qu'il puisse être. *gr. anc.* Εἰς ὀποῖσθῆποτε τόπου, en quel que lieu, que ce soit.

Ὀπόταν, ὅποτε, et ὅποτες, lorsque, quand.

Ὀπου, *adv.* οὐ, *gr. anc.* Ὄπου καὶ ἄν θελήσῃ, partout où vous voudrez.

Ὀποῦ, *pron. relatif*, qui, que. Εἰς τὸ καστέλλι ὄπου εἶδα ὀποῦ κοιμοῦνταν, dans le château où je l'ai vue qui dormait (Mille et une nuits). Ἔως ὀποῦ γὰρ, jusqu'à ce que.

Ὀπτασις, ἡ, vision. *gr. anc.*

Ὀπτική, ἡ, optique. *gr. anc.*

Ὀπτικός, ἡ, ὄν, visuel.

Ὄπτός, *adj.* rôti, cuit. *gr. anc.*

Ὄπωρικὰ, τά, le dessert. *r.* ὀπώρωζα, fruits de l'automne.

Ὄπως, *conj.* comme; comment.

Ὄπως καὶ ἄν θελήσῃ, comme vous voudrez.

Ὄρα, *impér.* d'ὄραω, *hell.* voyez.

Ὄρά, ἡ, queue, *p.* οὐρά.

Ὄράδα, ἡ, dorade, *poisson. r. it.*

Ὄραμα, τό, vue; vision.

Ὄραματικός, ἡ, ὄν, de vision.

Ὄραριον, τό, *v.* Ὄράριον.

Ὄρασις, ἡ, la vue. *gr. anc.*

Ὄρατής, ὁ, celui qui voit; spectateur. *gr. anc.*

Ὄρατός, ἡ, ὄν, visible.

Ὄρατῶς, *adv.* visiblement.

Ὄργανάκι, τό, petit instrument.

Ὄργανίζω, organiser. || Machiner.

Ὄργανικός (*gr. anc.*), ἡ, ὄν, organique. || Instrumental.

Ὄργανισμα, τό, organisation. || Machination.

Ὄργανισμός, ὁ, organisation.

Ὄργανον, τό, instrument. *gr. anc.* || Orgue.

Ὄργῆ, ἡ, colère. *gr. anc.*

Ὄργιάκι, τό, torrent.

Ὄργίζω, mettre en colère; *au pass.* se mettre en colère.

Ὄργιλος, *adj.* colère, emporté.

Ὄργιστος, τὸ, frisson.
 Ὄργον, τὸ, fil. r. ὀργάνη, Mi-
 nerve, ἀπὸ τῶν ἔργων (Hésy-
 chius).
 Ὄργυριά, ἡ, perche (chez les
 anciens, mesure de 4 coudées
 ou 6 pieds français).
 Ὄργωμα, τὸ, défrichement.
 Ὄργωνω, défricher. r. ἐργάζω.
 Ὄρθή, ἡ, horde, tribu errante
 et sauvage.
 Ὄρθή, τὸ, camp; quartier-géné-
 ral. r. or.
 Ὄρθινάριος et ὀρθινάριος, *adj.*
 ordinaire, commun. r. it.
 Ὄρθινίξ, ἡ, ordre, édit. r. lat.
 ordo.
 Ὄρθινιάζω, ordonner. || Arranger.
 Ὄρθινιασμα, τὸ, commandement.
 || Arrangement.
 Ὄρθινιαστής, ὁ, qui ordonne. ||
 Qui arrange; ordonnateur.
 Ὄρθινου, τὸ, ordre.
 Ὄρεγόμεαι, désirer. gr. anc.
 Ὄρειχάλκος, ὁ, laiton. gr. anc.
 Ὄρεκτικὸς, ἡ, ὄν, appétissant.
 Ὄρεκτός, ἡ, ὄν, m. sign., dési-
 rable. gr. anc.
 Ὄρεξις, ἡ, appétit. || Désir. Κόπτω
 τὴν ὄρεξιν, ôter l'appétit.
 Ὄρθιά, *adv.* directement. || De-

bout. || Avec droiture; bien.
 Ὄρθιος, *adj.* droit, direct. || Qui
 est debout. gr. anc.
 Ὄρθογραφία, ἡ, orthographe.
 Ὄρθόγραφος, κ, ον, bien ortho-
 graphié.
 Ὄρθογράφω, écrire correctement
 les mots. gr. anc. ὀρθογραφέω.
 Ὄρθοδὴξις, ἡ, conduite, direc-
 tion.
 Ὄρθοδὴγῶ, conduire, diriger.
 Ὄρθοδόξια, ἡ, orthodoxie.
 Ὄρθόδοξοι, οἱ, les fidèles.
 Ὄρθόδοξος, κ, ον, orthodoxe.
 Ὄρθοδοξία, avoir des opinions
 orthodoxes. gr. anc.
 Ὄρθοδόξως, *adv.* avec ortho-
 doxie.
 Ὄρθός, ἡ, ὄν, direct; droit. || Qui
 est debout. gr. anc.
 Ὄρθότης, ἡ, droiture, rectitude.
 Ὄρθοτοιμία, ἡ, direction en droite
 ligne. r. ὀρθός, τέμνω.
 Ὄρθομῶ, diriger en droite ligne.
 Ὄρθρίζω, se lever de bon matin.
 gr. anc.
 Ὄρθρος, ὁ, le point du jour.
 Les matines, *office.*
 Ὄρθωμα, τὸ, redressement.
 Ὄρθώνω, redresser. r. ὀρθίω.
 Ὄρθιά, ἡ, V. Ὄργυριά.

Ὄριγανου, τό, origan, *plante*.

Ὄρίζω, commander. || Fixer; définir. Ὄρισε ou ὀρίσετε; plaît-il?

Que dites-vous? Καλῶς νὰ ὀρίσετε, soyez le bien-venu.

Ὄρίζων, ὁ, l'horizon. gr. anc.

Ὄριον, τό, frontières, confins.

Ὄρισμα, τό, commandement.

Ὄρισμός, ὁ, ordre. || Définition.

Ὄριστική, ἡ, l'indicatif, *mode*.

Ὄριστικός, ἡ, ὄν, qui définit; définitif.

Ὄριστικῶς, *adv.* définitivement. ||

En définissant. || A l'indicatif.

Ὄριστός, ἡ, ὄν, qu'on peut définir. r. ὀρίζω.

Ὄρίτης, ὁ, montagnard. r. ὄρος.

Ὄριτισσα, ἡ, montagnarde.

Ὄρίζω, faire jurer, engager par serment. || Conjuré.

Ὄρισμα, τό, conjuration.

Ὄρος, ὁ, serment. Κάμνω ὄρον, jurer, prêter serment.

Ὄρωμοστί, ἡ, serment. gr. anc.

Ὄρώνω, engager ou lier par un serment; *au pass.* jurer, s'engager par un serment.

Ὄρη, ἡ ὄρημα, τό, et ὄρησις, ἡ, impétuosité. Ἡ ὄρη τοῦ νεροῦ, le fil de l'eau.

Ὄρητικός, ἡ, ὄν, impétueux.

Ὄρηκτικῶς, *adv.* impétueusement. gr. anc.

Ὄρω, se précipiter, fondre sur.

Ὄρουον, τό, oiseau. gr. anc. || *Au fig.* bête, sot.

Ὄρουοσκοπία, ἡ, divination par le moyen des oiseaux.

Ὄρουοσκόπος, ὁ, devin qui tire des présages de l'observation des oiseaux. gr. anc.

Ὄρουθα, ἡ, poule. r. ὄρνις.

Ὄρουθαρῆιον, τό, poulailler.

Ὄρουθι, τό, poulet. r. ὄρνις.

Ὄρουθασούμασσον, τό, juchoir.

Ὄρουθασπούλι, τό, et ὀρουθόπουλον, petit poulet.

Ὄρουθόγαλλος, ὁ, dindon, *oiseau*.

Ὄρουθασκαλίθια, ἡ, bécasse, *oiseau*.

Ὄρουθόσπιτον, τό, et ὀρουθών, ὁ, poulailler.

Ὄρουιον, τό, oiseau de proie. || Charogne. || *Au fig.* bête, sot. r. ὄρουον.

Ὄρουος, ὁ, orne, *arbre*. || Figue.

Ὄρουοθρομμένος, κ, ον, élevé dans les montagnes.

Ὄρουοκάτοικος, ὁ, montagnard.

Ὄρουοποδιά, ἡ, pied d'une montagne.

Ὄρος, ὄ, fin, limite, extré-
mité. || Terme. Ὄροι καινοφάνοι,
expressions nouvelles.

Ὄρος, τό, montagne. gr. anc.

Ὄρρός, ὄ, petit lait. gr. anc.

Ὄρσει, p. ὄρισε, V. Ὄρίζω.

Ὄρτᾶς, ὄ, orta, 500 janissaires.

Ὄρτύγι, τό, caille. r. ὄρτυξ.

Ὄρυκτόν, τό, fossile, ou corps
qui se trouve dans la terre.

Ὄρυκτός, ή, ὄν, fossile, ou qui
se tire du sein de la terre. Ἄλας
ὄρυκτόν, sel fossile.

Ὄρφνία, ή, l'état d'orphelin.

Ὄρφανύω, rester orphelin.

Ὄρφανίζω, rendre orphelin.

Ὄρφανικός, ή, ὄν, de pupille,
d'orphelin, qui appartient à
des orphelins, à des pupilles.

Ὄρφανός, ή, ὄν, orphelin.

Ὄρφανοτροφεῖον, τό, hôpital des
orphelins. gr. anc.

Ὄρφανοτρόφος, adj. qui prend
soin des orphelins.

Ὄρχησις, ή, danse. gr. anc.

Ὄρχητής, ὄ, danseur.

Ὄρχητικός, ή, ὄν, de danse, de bal.

Ὄρχιδι, τό, testicule. r. ὄρχις.

Ὄρχίστρια, ή, danseuse.

Ὄς, ή, ὄ, pron. relat. hell. qui
lequel, laquelle.

Ὄσάκις, adv. combien de fois;
autant de fois que.

Ὄσημέριαι, adv. tous les jours.

Ὄσιος, ις, ου, saint; juste.

Ὄσιότης, ή, sainteté. Η ὀσιότης
σου, votre Sainteté, t. du pape.

Ὄσιως, adv. saintement.

Ὄσκει, adv. non. r. οὐ, κύρις.

Ὄσμή, ή, odeur. || Odorat.

Ὄσον, conj. combien. || Autant

que, tant que. Ὄσον ἐμπορῶ, au-
tant que je puis. Ὄσον διὰ ἐμέ
ou διὰ λόγου μου, ou bien ὄσον

εἰς ἐμέ, tant qu'à moi, pour
moi. Ἄς χαροῦμε, ὄσο ζοῦμε
(chanson), réjouissons-nous

tant que nous vivons. Ὄσον
νά, jusqu'à ce que. Ὄσον νά φέ-

ξῆ, jusqu'à ce qu'il fasse jour.

Ὄσος, η, ου, combien. || Qui.

Ὄσαις φοραῖς, combien de fois.

Ὄσων λεγιῶν; de combien de
sortes? Ὄσοι καὶ ἀνεῖσθε, tous
tant que vous êtes. Ὄσοι οἱ ἄν-

θρώποι, tous les hommes qui.

Ὄσα καὶ ἂν εἰπῆ τινάς, tout ce
qu'on dira. Εἰς ὄσον εἶναι βολε-
τόν, autant qu'il est possible.

Ὄσπῆτι, ὄσπῆτιον, et mieux ὄσ-
πίτι, ὄσπίτιον, maison. r. lat.
hospitium.

ὄσπριον, τό, légume. gr. anc.
 ὄσπιά, ἡ, *hostie de la messe ou de la communion.*
 ὄσπις, ἡ, ἴσπις, ὅ, τι, *pron.* qui, lequel, laquelle. || Quiconque, celui qui, celle qui, ce qui.
 ὄσπου, τό, os. gr. anc.
 ὄστράκινος, η, ον, de testacée.
 ὄστρακισμός, ὁ, ostracisme.
 ὄστρακιδέριμον, τό, testacée.
 ὄστρακον, τό, coquille. gr. anc.
 ὄστρίδι, τό, huître. r. ὄστρειον.
 ὄστρογόθος, ὁ, Ostrogot, barbare.
 ὄσφραζίνουμι, sentir, flairer.
 ὄσφρησις, ἡ, l'odorat. gr. anc.
 ὄταν, *conj.* lorsque, quand.
 ὅτι, *conj.* que. || A l'instant. λέγει ὅτι τὸ θέλει, il dit qu'il le veut. ὅτι ἦλθε, il vient d'arriver.
 ὅ, τι, ou même ὅτι, *neut.* d'ὅστις, ce que. ὅτι λογῆς, quelconque ; de quelque manière que ce soit. ὅτι καὶ ἄν πράξῃς, quoi que vous fassiez.
 ὅτιμως, *conj.* néanmoins.
 ὅτοιμος, etc. V. ἔτοιμος.
 ὅτου, par ex. : ἕως ὅτου, *hell.* jusqu'à ce que.
 ὄ, *adv.* négatif. non, ne pas.

ὄζ γεν. de ὄς, duquel, dont.
 Ἀρ' ὄζ, *hell.* depuis que.
 Οὐζί, *interj.* hélas ! aïe !
 Οὐγγίξ, ἡ, once. gr. anc.
 Οὐαλεριάνα, ἡ, valériane, *plante.*
 Οὐγγρος, ὁ, Hongrois.
 Οὐθαγάτζι, τό, bois d'aloës.
 Οὐθαμόθεν, *adv.* d'aucun côté.
 Οὐθαμῶς, *adv.* point du tout.
 Οὐδέ, *adv.* ni même, pas même.
 Δέν ἔχομεν οὐδὲ νερό, nous n'avons pas même de l'eau.
 Οὐθεῖς, οὐθεμία, οὐθέν, nul, aucun. gr. anc.
 Οὐθέν, τό, rien ; le néant.
 Οὐθένως, V. Οὐδέίς.
 Οὐθεποθές, *adv.* en aucun lieu.
 Οὐθεποσῶς, *adv.* en aucune manière ; rien du tout.
 Οὐδέποτε, *adv.* jamais. gr. anc.
 Οὐδέτερος, η, ον, ni l'un ni l'autre ; neutre. ὄνομα οὐδέτερον, nom neutre, gr. anc.
 Οὐδέτερότης, ἡ, neutralité.
 Οὐδέτιποτένιος, ιξ, ον, qui n'est d'aucun prix ; homme ou femme de rien.
 Οὐδέτιποτες, *adv.* rien du tout.
 Οὐδὲλως, *adv.* nullement. || Pas autrement. || Guères, pas trop.
 Οὐζάρισμα, τό, usage.

- Οὐζάρω, se servir, user de. r. fr.
 Οὐκ, *adv.* négatif, non, ne pas.
 Οὔλη, ἡ, lie. Οὔλη ξερῆ, tartre. r. ἰλύς.
 Οὔν, *conj.* donc. gr. anc.
 Οὐνταγάτζι, V. Οὐδαγάτζι.
 Οὔποτε, *adv.* jamais.
 Οὐρά, ἡ, queue. gr. anc.
 Οὐρανια, ἡ, ciel *de lit*; dais pour l'autel. gr. anc. οὐρανός.
 Οὐράνιος, ἰα, ον, céleste.
 Οὐρανίσκος, ὁ, palais de la bouche. gr. anc.
 Οὐρανόθεν, *adv.* du ciel.
 Οὐρανός, ὁ, ciel. gr. anc.
 Οὐρανοφάντωρ, *adj.* apparu du ciel.
 Οὐρανοφωτίζομαι, être inspiré du ciel. r. οὐρανός, φωτίζω.
 Οὐρανοφώτισις, ἡ, inspiration divine; lumière surnaturelle.
 Οὐροί, V. Ὀροί.
 Οὐρήθρα, ἡ, urètre. gr. anc.
 Οὐρλιάζω, hurler, crier. r. it.
 Οὐρλίσμα, τό, hurlement.
 Οὔρος, ὁ, urine. r. οὔρον.
 Οὐσία, ἡ, essence, substance.
 Οὐσιχιά, *adv.* substantiellement.
 Οὐσιστικόν, τό, substantif.
- Οὐσιστικὸς, ἡ, ὄν, essentiel.
 Οὐσιστικῶς, *adv.* essentiellement.
 Οὐσιώδης, *adj.* essentiel, substantiel. gr. anc.
 Οὐσιωδῶς, *adv.* essentiellement substantiellement.
 Οὐσίωμα, τό, substantialité.
 Οὔσκει et οὔσκει, *adv.* non. r. οὐ κῦριε.
 Οὔσσαρός, ὁ, houssard, cavalier hongrois.
 Οὐσκέθα, *adv.* pas du tout.
 Οὔτε, *adv.* ni, pas même.
 Οὐτζάκι, τό, et ὀτζάκι, cheminée.
 Οὐτιδανός, ἡ, ὄν, abject, de rien. gr. anc.
 Οὐτιδανότης, ἡ, subtilité, frivolité.
 Οὔτος, αὔτη, τοὔτο, *pron.* ce, cet, cette. gr. anc.
 Οὔτως, *adv.* ainsi, de cette manière. gr. anc.
 Ὀφθαλός, V. Ὀμφαλός.
 Ὀφειλέτης, ὁ, débiteur.
 Ὀφέλιμος, η, ον, utile.
 Ὀφελος, τό, utilité. gr. anc.
 Ὀφέτος, *adv.* à présent, cette année-ci. r. ἐπί, ἔτος, année.
 Ὀφθαλμία, ἡ, ophthalmie.

Ὄφθαλμιζω, ensorceler.
 Ὄφθαλμισμα, τό, fascination ;
 charme. r. ὀφθαλμός, œil.
 Ὄφθαλμοκόρη, ἡ, prunelle de l'œil.
 Ὄφθαλμός, ὁ, œil. gr. anc.
 Ὄφθαλμόπονους, mal d'yeux.
 Ὄφθαλμοφανής, adj. visible.
 Ὄφθαλμοφανῶς, adv. visible-
 ment. gr. anc.
 Ὄφιδι, τό, serpent. r. ὀφίδιον.
 Ὄφιδοδάγκημα, τό, morsure de
 serpent. r. δάκνω.
 Ὄφιδοδάγκαμμένος, η, ου, mordu
 par un serpent.
 Ὄφιδοδέρμα, τό, peau de serpent.
 Ὄφιδοστρώρισμα, τό, ὀφιδοστρου-
 ρισμός, ὁ, repli tortueux du
 serpent. r. στρέφω.
 Ὄφιόχορον, τό, vipérine, plante.
 Ὄφρις, ὁ, V. Ὄφιδι. gr. anc.
 Ὄφικκιον, τό, office, charge. r.
 lat. officium.
 Ὄφρυδι, V. Φρύδι. r. ὀφρύς.
 Ὄφριζω, rôtir, griller. r. ὀπτάω.
 Ὄφρισμα, τό, l'action de rôtir.
 Ὄφριστής, ὁ, rôtitseur.
 Ὄφτός, ἡ, ὄν, rôti, grillé.
 Ὄφρικιάλος, ὁ, officier. || Official,
 juge ecclésiastique.
 Ὄχειά, ἡ, et ὄχεντρα, vipère.
 r. ἔχρις.

Ὄχεντροποῦλα, ἡ, petite vipère.
 Ὄχεσκε, adv. non. r. ὀχί, κύριε.
 Ὄχθι, ἡ, ὄχθος, ὁ, bord; quai.
 Ὄχθρός, etc., V. Ἐχθρός, etc.
 Ὄχι, adv. non. Ὄχι μοναχᾶς,
 ἀμὴ καὶ, non seulement, mais
 encore. r. ὀχί.
 Ὄχλησις, ἡ, importunité; in-
 commodité.
 Ὄχληρός, adj. importun, incom-
 mode. gr. anc.
 Ὄχλος, ὁ, la foule. gr. anc.
 Ὄχου, interj. hélas!
 Ὄχτικας, ὁ, phthisie. r. ἐκτικός.
 Ὄχτώ, V. Ὄπτω.
 Ὄχύρωμα, τό, fortification.
 Ὄχυρώω, fortifier. r. ὀχυρόω.
 Ὄψαρχς, ὁ, pêcheur.
 Ὄψάριον, τό, poisson. Plutarque.
 Ὄψέ, adv. hier soir.
 Ὄψέποτε, conj. quand, lorsque.
 Ὄψιγονος, η, ου, posthume. r.
 ὀψέ, γόνος.
 Ὄψιμα, adv. tard. r. ὀψέ.
 Ὄψιμος, η, ου, tardif. r. ὀψέ. ||
 Facile à cuire. r. ἔψω.
 Ὄψις, ἡ, la vue. || Mine, aspect.
 Μεταξωτὸν εἰς δύο ὀψεις, étoffe
 à deux envers.
 Ὄψωνιον, τό, ce qu'on mange
 avec du pain. gr. anc. || Gain.

Π

ΠΑΓ

Π, ΡΙ, seizième lettre de l'alphabet, vaut 80 dans les nombres avec un accent (π'); et 80000, avec un signe au-dessous (π).

Πᾶ, ρ. πάγει ou πάγη. Ἄς πᾶ, qu'il vienne. V. Πάγω.

Παβιώνι, τό, pavillon, tente. r. fr.

Παβιώνω, dresser une tente; habiter sous une tente.

Παβόνι, τό, paon. r. lat. pavo.

Παχίνω, aor. ἐπῆγα. V. Πάγω.

Παγιαυλίζω, jouer de la flûte. r. παίγω, v. primitif de παίζω, et αὐλός

Παγανία, ἡ, la milice.

Παγετός, ό, glace. gr. anc.

Παγίδα, ἡ, piège; embuscade.

|| Côte, os. r. παγίς.

Παγίδευμα, τό, l'action de tendre un piège.

Παγιδεύω, tendre un piège; placer une embuscade.

Παγκάμιστος, η, ον, très-méchamment. gr. anc.

ΠΑΖ

Πάγκκλος, *adj.* très-beau.

Πάγκος, ό, banc. r. it. banco.

Παγκόσμιος, ό, l'univers.

Πογκόσμιος, *adj.* universel.

Παγόνι, τό, V. Παβόνι.

Πάγος, ό, glace. gr. anc.

Παγούρι, τό, écrevisse de mer.

Πάγω (aor. ἐπῆγα. On dit πᾶς,

πᾶ, παμεν, πατε, πᾶν, ρ. πά-

γεις, πάγει, πάγομεν, πάγετε,

πάγουν), aller. Κακά πάγω, je

me porte mal. Ἀὐτὸ τὸ φόρεμα

σεῦ πάγει κακά, cet habit vous

va bien. Ἐπῆγαν κατ' ἐπάνω

τῶν πολεμίων, ils marchèrent

contre l'ennemi. r. ἐπάγω.

(Ἐπάγω Πέρσαις. Hérodote.)

Πάγωμα, τό, gelée. r. πάγος.

Παγωμός, ό, m. sign. || Allée, de

πάγω.

Παγώνω, glacer. || Se geler.

Παγωσιά, ἡ, et παγωτή, gelée.

Παγωτικά, *adv.* à la glace.

Παγωτικός, ἡ, όν, glacial.

Παζάρευμα, τό, l'action de mar-

chander.

- Παζαρέρω, marchander. || Trafiquer.
- Παζάρι, τό, marché, bazar. || Prix des objets. r. or.
- Παζαριάτικος, η, ον, du marché.
- Παζαριώτης, ή, marchand du bazar; fém. ή παζαριώτισσα.
- Παζί, τό, hette, poirée, plante.
- Παθαίνω (aor. έπαθη), éprouver, souffrir. r. έπαθον, aor. 2 de πάσχω.
- Πάθημα, τό, souffrance.
- Παθητικός, ή, όν, passif.
- Πάθος, τό, passion. || Maladie.
- Παιγνιδαρίζω, jouer. r. παίγνιον.
- Παιγνίδι, τό, jeu; jouet. || Tour. Τοῦ έπαιξεν ένα παιγνίδι, il lui joua d'un tour.
- Παιγνιδιάρης, ό, joueur; fém. ή παιγνιδιάριά.
- Παιγνιδιάτορας, ό, joueur de profession. || Musicien.
- Παιγνιδιώτης, ό, et παιγνιδιώτισσα, ή, V. Παιγνιδιάρης.
- Παίγνιον, τό, jeu. || Jouet, risée. gr. anc. εἶναι τὸ παίγνιον τοῦ κόσμου, il sert de risée à tout le monde.
- Παιδαγωγία, ή, éducation.
- Παιδαγωγικός, ή, όν, relatif à l'éducation. gr. anc.
- Παιδαγωγός, ό, pédagogue, instituteur; et παιδαγωγός, ή, gouvernante, institutrice.
- Παιδάκι, τό, petit enfant.
- Παιδάριον, τό, jeune enfant.
- Παίδεμα, τό, V. Παίδευμα.
- Παιδεραστής, ό, pédéraste, sodomite. gr. anc.
- Παιδεραστία, ή, sodomie.
- Παιδεία, ή, instruction. || Châtiment. Η θεία παιδεία, les verges.
- Παίδευμα, τό, m. sign.
- Παιδευμένος, η, ον, instruit. || Châtié.
- Παιδευτήριον, τό, collège. || Lieu de punition; châtiement.
- Παίδευσis, ή, éducation. || Châtiment; punition.
- Παιδευτής, ό, correcteur; fém. ή παιδευτρια.
- Παιδεύω, instruire. || Châtier.
- Παιδί, τό, fils, garçon. || Enfant. Le fou aux échecs. Ένα κοπάδι παιδιά, une troupe d'enfans.
- Παιδικά· παιδικήσια et παιδικά, adv. puérilement.
- Παιδικήσιος, ία, ον· παιδικός et παιδικός, ή, όν, puéril, enfantin. Η παιδική ήλιξια, l'enfance.
- Παιδιόθεν, adv. dès l'enfance.

Παιδίτκη, ἡ, jeune fille. || Servante. gr. anc.

Παιδιστικᾶ, adv. puérilement.

Παιδιστικός, ἡ, ὄν, puénil.

Παιδιότης, ἡ, l'enfance.

Παιδογονία, ἡ, génération.

Παιδογονῶ, engendrer.

Παιδοκτονία, ἡ, infanticide.

Παιδοκτόνος, adj. coupable d'infanticide.

Παιδομάζωμα, τό, marmaille, troupe d'enfans. r. ὀμάς.

Παιδομανής, adj. pédérase.

Παιδομανία, ἡ, pédérasie.

Παιδοποιΐα, ἡ, procréation d'enfans. gr. anc.

Παιδοποιῶ, procréer, engendrer.

Παιδοπούλα, ἡ, jeune fille.

Παιδόπουλον, τό, jeune garçon.

Παιδίτρα, ἡ, femme qui a beaucoup d'enfans.

Παιδοτροφεΐον, τό, collége.

Παιδοτροφία, ἡ, éducation des enfans. gr. anc.

Παιδοτρόφος, ὁ, celui qui élève des enfans; gouverneur.

Παιδοῦλα, ἡ, jeune fille. r. παιῖς.

Παιδορρορία, ἡ, corruption des enfans; pédérasie. gr. anc.

Παιδορρόρος, ὁ, corrupteur de la jeunesse.

Παιδοφονεύω, tuer des enfans.

Παίζω, jouer; badiner. Παίζω τὰ χαρτία, τὰ κρούθια, κτλ. jouer aux cartes, aux noix, etc. Παίζω τὴν μαντοῦραν, jouer du chalumeau. Παίζω δουλειᾶς, jouer un tour.

Παίθινω, p. ἀπαίθινω, mourir; aor. part. pass. παίθαμμένος, η, ον, mort. r. ἀπέθανον, aor. 2 ἀποθνήσκω.

Παίκτης, ὁ, railleur, moqueur.

Παίξιμον, τό, jeu. || Raillerie.

Παίρω (aor. ἐπήρα· impér. πάρε· aor. pass. ἐπάρθην· subj. νὰ παρθῶ· part. pass. παρμένος.), prendre; enlever; ôter, retrancher. Παίρω αἷμα, se faire saigner. Παίρω θανεικά, emprunter de l'argent. Ἐπήρα αὐτὸς τὴν ἐντροπήν, la honte est tombée sur lui. Τὸ παίρνεις ἀπάνω σου; en répondez-vous? Παίρνει ἀπάνω του, il reprend le dessus, en parlant d'un malade; ou bien encore, il s'enorgueillit. r. ἀπαίρω et ἐπαίρω.

Παῖς, ὁ, enfant. || Disciple. Δεῦτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων (Rhigas et

- Eschyle), etc., allous, nobles fils des Hellènes. gr. anc.
- Πάκτος, ό, ferme. r. πακτός, *do-risme*, p. πηκτός.
- Πάκτωμα, τό, l'action d'affermir.
- Πακτώνω, affermer ou donner à ferme, de πακτώ, arrêter quelque chose d'une manière stable.
- Πάκτωσις, ή, V. Πάκτωμα.
- Πακτωτής, ό, le propriétaire qui afferme.
- Πάλα, ή, épée courte; couteau de chasse. r. πάλη, combat.
- Παλαβά, adv. follement.
- Παλαβός, ή, όν, fou; sot. r. παλαιός (*ἄφρων καὶ ἠλίθιος*. Hétych.).
- Παλαβότης, ή, et παλάβωμα, τό, folie, sottise.
- Παλαβώνω, rendre fou ou sot; *au pass.* devenir fou ou sot.
- Παλαβωσύνη, V. Παλαβότης.
- Πάλαι, adv. hell. jadis; anciennement || De nouveau, encore, p. πάλιν.
- Παλαιά, adv. anciennement.
- Παλαίω, V. Παλεύω.
- Παλαιοκλήσι, τό, vieille église.
- Παλαιόμερι, τό, forteresse.
- Παλαιόθεν, adv. anciennement.
- Παλαιόκαστρον, τό, vieux château, ancienne forteresse.
- Παλαιόπανον, τό, et παλαιόρουχον, τό, vieux chiffon; habit déchiré, guenille.
- Παλαιός, ά, όν, ancien. || Vieux.
- Παλαιότειχος, τό, vieux mur.
- Παλαιόφορεμα, τό, vieil habit.
- Παλαιότης, ή, antiquité.
- Παλαιότουρκος, ό, vilain turc.
- Παλαιστής, ό, lutteur, athlète.
- Παλαιστρα, ή, lutte. gr. anc.
- Παλαίωμα, τό, vétusté.
- Παλαιώνω, vieillir. gr. anc. παλαιούμαι.
- Παλαμαραός, ό, fabricant de câbles. r. παλαμάω, manier.
- Παλαμάρι, τό, câble, amarre.
- Παλάμη, ή, paume de la main.
- Παλαμιά, ή, coup du plat de la main.
- Παλαμίδα, ή, alose ou thon, *poissons de mer*.
- Παλάσκα, ή, giberne.
- Παλάτι, τό, et παλάτιον, palais, hôtel. r. lat. palatium.
- Πάλτε, adv. encore, de nouveau. r. πάλιν.
- Πάλευμα, τό, lutte, combat.
- Παλεύω, lutter. r. πάλη.
- Παλευτής, ό, lutteur.

- Πάλι, *adv. hell.*, V. Πάλιν.
 Παλιγγενεσία, ἡ, palingénésie, régénération. *gr. anc.*
 Παλικάρι, τό, etc., V. Πλληκάρι.
 Πάλιν, *adv. hell.* de nouveau.
 Παλινοδρομία, ἡ, rétrogradation.
 Παλινοῦδία, ἡ, palinodie.
 Παλιόπαννον, τό, et παλιόρουχον, V. Παλιόπαννον.
 Παλιούρι, τό, vieilles hardes.
 Παλιόροια, ἡ, le reflux. *gr. anc.*
 Παλλακίδα, ἡ, et παλλακίς (*gr. anc.*), concubine.
 Παλληκῆράκι, τό, dim. de παλληκάρι.
 Παλληκαρεύω, être dans la vigueur de la jeunesse. || Faire le métier de pallikare.
 Παλληκάρι, τό, garçon. || Pallikare, *clephte, milicien grec.* || Un brave. *r. πάλληξ.*
 Παλληκαριά, ἡ, vigueur de la jeunesse. || Bravoure.
 Παλληκαριάτικα, παλληκαρίσια, et παλληκαρίστικα, *adv.* vaillamment.
 Παλληκαριάτικος, παλληκαρίσιος, et παλληκαρίστικος, *adj.* brave. || De pallikare.
 Παλληκῆρος, V. Πλληκάρι.
 Παλληκροῦδι, τό, petit garçon.
- Παλουκάκι, τό, petit pieu.
 Παλούκι, τό, pieu, échalas. Τὰ παλούκια, les quilles, *jeu. r. lat. palus.*
 Παλούκωμα, τό, empalement.
 Παλουκῶνω, empaler. *r. palus.*
 Παλουκωτής, ὁ, qui empale.
 Παλουκωτός, ἡ, ὄν, qui a la forme d'un pieu. || Digne d'être empalé.
 Πάμεν, allons, *p. πάγωμεν*· ou bien nous allons, *p. πάγομεν*, V. Πάγω.
 Παμμακάριστος, η, ου, parfaitement heureux. *r. πᾶς, μάκαρ.*
 Παμμεγέθης, et παμμέγιστος, η, ου, *adj.* qui surpasse tout en grandeur; le plus grand de tous. *gr. anc.*
 Παμμίικρος, η, ου, infâme, exécration. *gr. anc.*
 Παμπάλαιος, η, ου, extrêmement vieux. *gr. anc.*
 Πάμπλουτος, η, ου, immensément riche. *r. παμπλούσιος.*
 Παμπόνηρος, η, ου, excessivement méchant. *gr. anc.*
 Πάμφαγος, *adj.* qui dévore tout; glouton. *gr. anc.*
 Πᾶν, *p. πάγονν.* V. Πάγω.
 Πᾶν, τό, *hell.* le tout.

Πανάγαθος, η, ου, très bon, excellent. gr. anc.

Παναγία, ή, la Sainte-Vierge. (gr. anc. sainteté parfaite; ou la parfaitement sainte.)

Πανάγιος, ια, ου, parfaitement saint.

Παναγιώτης, ή, et παναγιωτόν, sainteté. Η παναγιωτόνη σας, votre sainteté, en parlant au patriarche de Constantinople.

Παναγιώτατος, η, ου, très-saint, titre du patriarche de Constantinople.

Πανάδα, ή, panade. r. it.

Πανάθλιος, ια, ου, extrêmement misérable. gr. anc.

Πανάκεια, ή, panacée ou remède universel.

Πανάκι, τό, petit morceau de toile. r. lat. pannus.

Πανάμωμος, η, ου, qui est sans la moindre tache, sans le moindre péché. gr. anc.

Πανασίδημος, η, ου, très-digne de mémoire. gr. anc.

Πανάρεστος, η, ου, extrêmement agréable. r. ἀρέστω.

Πανάρετος, η, ου, très-vertueux.

Πανάχρατος, adj. r. a pr. χραίνω, souiller. V. Πανάμωμος.

Πανδοῦρος, ό, pandoure, soldat hongrois.

Πανδοχείον, τό, auberge. gr. anc.

Πανδοχεύς, ό, hôte, aubergiste.

Πάνδρουμα, τό, mariage.

Πανδρεύω, p. ύπανδρεύω, marier; au pass. se marier.

Πανδριά, ή, mariage. r. ύπό, άνήρ.

Πανένδοξος, η, ου, très-glorieux. r. πᾶς, ένδοξος.

Πανέρι, τό, panier. r. it.

Πανευδαίμων, adj. parfaitement heureux. gr. anc.

Πανεύρημος, adj. très-illustre.

Πανηγύρι, τό, V. Πανήγυρις.

Πανηγυρίζω, fêter, célébrer, solenniser. || Assister à un festin.

Πανηγυρικός, τό, panégyrique.

Πανηγυρικός, ή, όν, qui mérite d'être célébré. || De fête; solennel.

Πανήγυρις, ή, fête de village; solennité. || Foire, marché. || Festin. (gr. anc. assemblée.)

Πανηγύρισμα, τό, célébration.

Πανηγυριστής, ό, panégyriste.

Πάνθεον, τό, panthéon, temple dédié à tous les dieux ou à tous les grands hommes. gr. anc.

Πανθήρα, ἡ, panthère, *animal*.
 Πανθῆς, ὁ, marchand de toiles.
 Πανί, τό, toile. || Drap de lit. ||
 Voile de vaisseau; au plur.
 Langes d'enfant. Μαζώνω τὰ παν-
 νιά, carguer les voiles. Πανί με-
 λουλούδια, toile peinte. r. lat.
 pannus.
 Πανιερός, η, ου, très-sacré. (Le
 superlatif πανιερώτατος est le
 titre qu'on donne aux évê-
 ques.)
 Πανικά, τὰ, le linge; les toiles.
 Πανική, ἡ, la lingerie. r. lat.
 pannus.
 Πανίτιος, η, ου, de toile.
 Παννυχίς, ἡ, veillée prolongée.
 Πανόλθιος, ία, ου, très-heureux.
 Πανοπλία, ἡ, armure complète.
 Πανοῦλα, ἡ, la peste.
 Πανουκλιάζω, être attaqué de la
 peste. r. πᾶν, et ὄχλος.
 Πανουκλιάρης, et πανουκλιάρικος,
 pestiféré.
 Πανούκλισμα, τό, atteinte de
 peste.
 Πανουκλισμένος, η, ου, pesti-
 féré.
 Πανούργευμα, τό, ruse, machi-
 nation.
 Πανουργέουμαι, machiner; ruser.

Πανουργία, ἡ, finesse; astuce.
 Πανοῦργος, *adj.* adroit, rusé,
 malicieux. gr. anc.
 Πανσελήνος, ὁ, la pleine lune.
 Πάνσορος, η, ου, très-savant.
 Πάντα, *adv.* toujours. || En tout.
 Παντάπασι, *adv.* entièrement.
 gr. anc. || Nullement.
 Πανταχόθεν, *adv. hell.* de tout
 côté.
 Πανταχοῦ, *adv. hell.* partout.
 Παντελῶς, *adv.* entièrement. ||
 Rien du tout. || Guères.
 Παντεπιστημίον, τό, acadé-
 mie; université. r. πᾶς, ἐπι-
 στήμη.
 Παντεπόπτης, *adj.* qui voit tout.
 Παντερημασμένος, η, ου, désolé.
 Παντέχω, attendre. || Épier.
 Παντζέχρι, τό, bézoard, *Pierre*.
 Παντιέρα, ἡ, enseigne, drapeau,
 pavillon. r. it.
 Παντοθαπός, *adj.* de toute sorte.
 Παντοδυναμία, ἡ, la toute-puis-
 sance. gr. anc.
 Παντοδύναμος, η, ου, tout-puis-
 sant.
 Πάντοθεν, *adv. hell.* de toutes
 parts.
 Παντοκράτωρ, *adj.* tout-puis-
 sant. gr. anc.

Παντοπωλείον, τό, foire. gr. anc. παντοπωλείου.
 Πάντοτε et παντοτεινά, adv. tous-jours; à jamais. Διά πάντοτε, pour jamais.
 Παντοτεινός, ή, όν, continuel.
 Παντοού, adv. partout.
 Παντρεύω, etc., V. Πανθρεύω, etc.
 Πάνω, porter. amener. r. ἐπάγω.
 Παξιμαδάκι, τό, petit biscuit.
 Παξιμάδι, τό, biscuit de mer.
 Παξιμαδιάζω, devenir comme du biscuit. r. πᾶξις, p. πᾶξις de πηγνύω, et όμάς, όμάδος.
 Πάπα, ή, panade.
 Παπά, papa, t. enfantin. Παπά μου, ψωμί, papa, du pain.
 Παπαγάλλος, ό, et παπαγός, perroquet. r. it.
 Παπαδάκι, τό, jeune papas; prêtre ignorant.
 Παπάθεισμα, τό, consécration d'un prêtre.
 Παπαθεύω, consacrer prêtre. || Se faire prêtre. V. Παπάς.
 Παπάδιά, ή, femme d'un prêtre grec ou papas.
 Παπαδοπούλα, ή, fille de papas.
 Παπαδόπουλον, τό, fils de papas.
 Παπαρούνα, ή, pavot, fleur. r. lat. papaver.

Παπάς, ό, papas, *prêtre grec*. (Ce mot date de Théodose le grand, et se trouve dans Paladius; sa rac. est or. père.)
 Πάπας, ό, le pape.
 Πάπια, ή, etc., V. Πάπια.
 Παπισμός, ό, papisme.
 Παπιστής, ό, papiste.
 Παπίτζα, ή, bec-figue de ma-rais, oiseau.
 Πάπλωμα, τό, couverture de lit. r. ἐπί, et ἀπλώω, déplier.
 Παπλωματάκι, τό, petite couverture.
 Παπλωματζής, ό, couvreur.
 Παπολάτρης, ό, papiste.
 Παπουτζάκι, τό, petit soulier; escarpin.
 Παπουτζής, ό, et παπουτζής, cordonnier. r. or.
 Παπούτσι, τό, babouche, soulier. r. or.
 Παπουτζίωω, chausser.
 Παππάκι, τό, caneton.
 Πάππια, ή' παππί, τό, canard.
 Παππισπουλητής, ό, marchand de canards.
 Πάππος, ό, aïeul. || Vieillard.
 Παππούς, ό, grand-père.
 Παρά, *prép.* et *conj.* contre. || Par. || Que, si ce n'est. || Plus. || Moins.

|| Mais. Παρὰ φύσιν, contre nature; ou extraordinairement.

Παρὰ τοὺς νόμους, contre les lois. Δὲν σώζονται παρὰ μικρὰ λείψανα, il ne reste que quelques fragmens. Ἄλλος παρ' ἐξεῖνον, un autre que lui. Εἶμι φρονιμότερος παρὰ πρῶτα, je suis plus sage qu'auparavant.

Βιβλίον συνταχθὲν παρὰ τοῦ τάδε, livre composé par un tel.

Παρὰ πᾶνω, plus haut; παρὰ μέσσω, plus au milieu. Παρὰ δύο, moins deux. Δὲν εἶναι σοφός, παρὰ δοκησίσοφος, il n'est pas habile, mais il croit l'être. Εἶναι παρὰ πολλὰ λωλός, il est par trop fou.

Παραβάζω, trop mettre.

Παραβαίνω, transgresser. gr. anc.

Παραβαλμένος, η, ον, comparé.

Παραβάλλω, comparer. gr. anc.

Παραβάρεμα, τῶ, surcharge.

Παραβαροῦμι, s'ennuyer fort.

Παραβαρύνω, surcharger. r. βάρως.

Παραβαρύς, adj. trop pesant.

Παραβαρῶ, être trop lourd. ||

Gêner; être ennuyeux.

Παράβασις, ἡ; violation.

Παραβάτης, ὁ, transgresseur.

Παραβιάζω, trop ôter. r. παρά, ἐκβάλλω.

Παραβιάζω, contraindre beaucoup; violemment; *au pass.* s'empresser vivement.

Παραβίασμα, τό, contrainte abusive.

Παράβλεμμα, τό, dédain, mépris.

Παραβλέπημα, τό, V. Παραβλέψιμον.

Παραβλέπω, voir de travers; se méprendre. || Fermer les yeux, voir avec indifférence. || Regarder avec mépris.

Παραβλέψιμον, τό, coup-d'œil peu juste; méprise. || Regard jeté de côté, en feignant de ne pas voir. || Regard méprisant.

Παραβολή, ἡ, parabole. gr. anc.

Παραβολικός, ἡ, ὄν, parabolique.

Παραβολικῶς, adv. en parabole.

Παραβράζω, bouillir excessivement.

Παράβρασμα, τό, l'action de trop bouillir.

Παραβρεγμένος, η, ον, trop mouillé; trempé jusqu'au os.

Παραβρέξιμον, τό, l'action de

- trop mouiller, ou d'être trempé entièrement.
 Παρὰβροίω, trop mouiller; tremper entièrement.
 Παρὰγαπῶ, trop aimer.
 Παρὰγγελία, ἡ, avis; recommandation, ordre. || Commission.
 Παρὰγγελημα, τό, m. sign.
 Παρὰγγελλω, conseiller; recommander; ordonner. gr. anc.
 Παρὰγγέρονω, m. sign.
 Παρὰγγερίζω, trop remplir. || Farcir. r. παρὰ, γεμίζω.
 Παρὰγγέμισμα τό, l'action de trop remplir; de farcir.
 Παρὰγγέρασμα, τό, décrépitude.
 Παρὰγγερασμένος, η, ου, décrépité.
 Παρὰγγεσμα, τό, chancellement.
 Παρὰγγέρνω, pencher trop; chanceler. r. γυρίζω.
 Παρὰγγερόω, être très-vieux.
 Παρὰγγιᾶλι, τό, rivage. r. παρὰ, ἀιγιαλός.
 Παρὰγγραμμα, τό, écrit falsifié.
 Παρὰγγραφή, ἡ, fausse lettre. || Prescription, t. de jurisprudence. Mè τὸ μέσον τῆς παραγγραφῆς, par voie de prescription.
 Παρὰγγραφον, τό, paragraphe,
- Παρὰγράφω, faire de fausses lettres. || Mal écrire.
 Παρὰγγροίησις, ἡ, désobéissance.
 Παρὰγγροικῶ, ne pas obéir.
 Παρὰγγύρω, changer. r. γύρω.
 Παρὰάγω, faire dériver un mot; au pass. dériver, procéder.
 Παρὰγωγῆ, ἡ, dérivation.
 Παρὰγωγή, τὰ, les dérivés.
 Παρὰγωγος, adj. qui dérive de.
 Παρὰθαρμένος, η, ου, horriblement battu. r. παρὰ, θέρω.
 Παρὰθαρμός, ὁ, l'action de frapper excessivement; au fig. inquiétude, tourment.
 Παρὰδείγμα, τό, exemple. Παρὰδείγματος χάριν, par exemple.
 Παρὰδειγματίζω, édifier. || Expliquer par des exemples.
 Παρὰδειγματιός, ἡ, ὄν, édifiant, exemplaire. || Qui consiste dans des exemples.
 Παρὰδειγματιώως, adv. exemplairement. || En se servant d'exemples.
 Παρὰδειγματίσμα, τό, éclaircissement qui résulte d'exemples.
 Παρὰδείσι, τό, παρὰδείσιος, ὁ, le paradis. || Jardin.
 Παρὰθέρονω, battre avec excès;

tourmenter. || *Au fig.* être très-inquiet, très-tourmenté. r. παρά, δέρω, écorcher.

Παραδιαβάζω, lire avec attention. r. παρά, διά, βάζω.

Παραδιάβασμα, τό, lecture attentive.

Παραδίδω, transmettre, remettre, livrer. || Trahir. || Recommander *quelqu'un.* || Euseigner; *au pass.* s'adonner à.

Παράθυμα, τό, V. Παράδοσις.

Παραδομένος, η, ου, remis, livré. || Trahi. || Adonné à.

Παράδοξον, τό, paradoxe.

Παράδοξος, η, ου, merveilleux.

Παραδόξως, adv. d'une manière extraordinaire, incroyable.

Παράδοσις, ή, remise, livraison. || Trahison. || Enseignement. || Tradition.

Παραδοτής, ό, celui qui remet, qui livre.

Παραεἰμαῖ, être trop. Δέν παραεἰναι καλός, il n'est pas trop bon.

Παράερχομαι, venir souvent. || Venir trop tard.

Παρέχω, avoir trop ou beaucoup.

Παραζαλίζω, abasourdir. r. ζάλη.

Παραζήτημα, τό, demande excessive.

Παραζητῶ, demander trop ou beaucoup.

Παραθαλάσσιον, τό, rivage, côte. gr. anc.

Παραθαλάσσιος, ια, ου, maritime.

Παραθαρύνω, encourager. gr. anc.

Παραθεμένος, η, ου, part. mis ou situé auprès.

Παραθέτω, mettre auprès. r. παρατίθημι.

Παραθήκη, ή, dépôt. gr. anc.

Παραθυράκι, τό, petite fenêtre.

Παραθυρᾶς, ό, vitrier.

Παραθύρι et παράθυρον, τό, fenêtre, croisée. r. παρά et θύρα.

Παραθυρόφυλλα, τά, les deux côtés de la fenêtre. r. φύλλον.

Παραθυρώνω, faire des fenêtres.

Παραθώρεμα, τό, mauvaise vue. || Méprise, erreur.

Παραθωρῶ, voir mal. r. παραθεωρέω.

Παραίνεσις, ή, exhortation.

Παραινέτης, ό, celui qui exhorte.

Παραινετικός, ή, όν, exhortatif.

Παραινῶ, exhorter. gr. anc.

Παρκίτημα, τό, abandon, omission; renoncement; démission, abdication.

Παραιτημένος, η, ου, *part.* abandonné. || Omit. Έχε με παραιτημένου, laissez-moi en repos.
 Παραιτήσεις, ή, V. Παράτημα.
 Παραιτώ, laisser, abandonner. || Omettre. || Renoncer, abdiquer. Παραιτούμι, se désister, se démettre. || Se livrer à.
 Παρκαθίζω, s'asseoir trop long-temps. || Être en embuscade.
 Παρκαθισμα, τό, embuscade.
 Παρκαθιστής, ό, qui dresse des embuscades. || Espion.
 Παρκαθόμαι, s'asseoir ou se placer auprès de. || Rester trop long-temps assis.
 Παρκαθούμενος, ό, assesseur.
 Παράκαιρα, *adv.* hors de saison, mal à propos, trop tard.
 Παράκαιρος, η, ου, intempestif, qui est fait à contre-temps, hors de saison.
 Παρκαλέμα, V. Παρακάλεσμα.
 Παρκαλέσις, ή, prière, instance. r. παρακαλέω.
 Παρκαλέσμα, τό, m. sign.
 Παρκαλεστώ, *adv.* avec instance; en suppliant.
 Παρκαλεστής, ό, celui qui prie; qui supplie; fém. ή παρακαλέστρα.

Παρακαλεστικός, ή, όν, humble, suppliant.
 Παρακαλεστός, ή, όν, prié.
 Παρακάλειον, τό, παρακαλιά, ή, prière. r. παρακαλέω.
 Παρακαλώ, prier, supplier.
 Παρακάμνω, travailler avec excess.
 Παρακαταθηκάριος, ό, depositaire.
 Παρακαταθήκη, ή, dépôt.
 Παρακαταθηκώνω, mettre en dépôt. r. παρακαταθήκη.
 Παρακάτω, *adv.* plus bas; audessous.
 Παρακείμενος, ό, prétérit, *temps.*
 Παρακέλλι, τό, garde-robe; cabinet d'aisance. r. παρά, auprès, et cella, chambre.
 Παράκλιπος, ό, verger. r. παρά, κήπος.
 Παρακίνημα, τό, παρακινήσεις, ή, exhortation, instigation; provocation.
 Παρακινήτης, ό, instigateur; fém. ή παρακινήτρα.
 Παρακινήτικός, ή, όν, exhortatif.
 Παρακινώ, exciter, exhorter, provoquer.
 Παρακλήσι, τό, et παρακλήσιον, chapelle. r. παρά, εκκλησία.

Παράκλησις, ἡ, prières publiques.

Παράκλητος, ὁ, l'esprit consolateur ; l'esprit-saint, appelé paraclet de παρακαλεῖν, consoler.

Παρακίβητος, V. Παρακίπτω.

Παρακοή, ἡ, désobéissance.

Παρακόπτω, trop couper.

Παρακόρη, ἡ, fille adoptive.

Παράκουρος, η, ον, presque sourd. gr. anc. παράκωρος.

Παρακούω, désobéir. || Faire la sourde oreille. || Entendre tout à rebours.

Παρακρατητής, ὁ, le conducteur de l'épouse, ou paranymphe, dans la cérémonie du mariage grec.

Παρακύριος, ὁ, père putatif. r. παρά, et κύριος.

Παρακυντάζω, regarder de près, considérer attentivement.

Παραλαβή, ἡ, l'action de prendre. r. παραλαμβάνω.

Παραλάλημα, τό, bavardage ; radotage. || Délire.

Παραλαλιά, ἡ, délire ; radotage.

Παραλαλητής, ὁ, qui extravague.

Παραλαλῶ, parler beaucoup. || Extravaguer. gr. anc.

Παραλαμβάνω, prendre.

Παραλέγω, en trop dire ; médire.

Παράλειψις, ἡ, prétéition, *fig. de rhétorique*. gr. anc.

Παραλήγουσα, ἡ, s. ent. συλλαβή, la pénultième (syllabe).

Παράλιγον, adv. très-peu, trop peu. r. παρά, ὀλίγον.

Παραλλαγή, ἡ, différence. || Sol-fège, *t. de musique*.

Παραλληλισμός, ὁ, parallèle, comparaison. r. παρά ἄλληλους.

Παραλογία, ἡ, délire.

Παραλογίζω, extravaguer.

Παραλογισμός, ὁ, paralogisme, faux raisonnement. gr. anc.

Παράλογος, η, ον, extravagant.

Παραλογῶ, extravaguer.

Παραλόγως, adv. d'une manière extravagante. gr. anc.

Παραλυμένος, η, ον, décousu. || Dissolu ; débauché.

Παραλυσία, ἡ, et παράλυσις, paralysie. || Débauche.

Παραλυτικός, ὁ, paralytique.

Παραλύω, défaire, découdre.

Παραμαζώνω, moissonner. || Glaner. r. lat. massa, ou ὄμας.

Παραμακρούνω, allonger beaucoup. || Aller plus loin.

Παραμακρόνυμα, τό, allongement

excessif. || Éloignement considérable.

Παραμακρόνῳ, allonger excessivement. || Eloigner beaucoup, ou s'éloigner trop.

Παραμακρῦς, *adj.* trop long ou très-long.

Παραμάννα, ἡ, mère putative. || Nourrice; gouvernante.

Παραμεγάλος, η, ον, trop grand ou très-grand.

Παραμένω, rester trop longtemps. || Veiller auprès d'un malade. || Être en embuscade.

Παράμερα, *adv.* à l'écart, séparément.

Παραμερίζω, s'écarter, s'éloigner. *r.* παρά, μέρος.

Παραμέρισμα, τό, écart; séparation; éloignement.

Παράμερος, η, ον, écarté, séparé.

Παράμεσσα, *adv.* plus en dedans.

Παραμικρός, ἡ, όν, très-petit, ou trop petit. Θέλω τὸ μεριδίόν μου ἕως τὸ παραμικρόν, je veux ma part jusqu'à la moindre chose. *r.* παραμικρόν, peu.

Παραμίλημα, τό, bavardage. || Délire. *r.* παρά, όμιλημα.

Παραμιλητής, ό, détracteur. ||

Radoteur; *fém.* ἡ παραμιλήτρια.

Παραμιλία, ἡ, médisance. || Délire; radotage.

Παραμιλῶ, parler trop. || Extravaguer. *r.* παρά, όμιλέω.

Παραμονάριος, ό, mansionnaire, officier ecclésiastique chargé du soin et de la garde d'une église. (St-Grégoire. Dial.) *r.* παρά, et μένω.

Παραμόνεμα, τό, et παραμόνευμα, l'action d'épier, de guetter.

Παραμονευτής, ό, celui qui est en embuscade.

Παραμονευτικός, ἡ, όν, qui épie, qui guette.

Παραμονεύω, épier pour surprendre, guetter. || Dresser des embûches. *r.* παραμονή.

Παραμονή, ἡ, la veille ou le jour précédent. || La veille de l'épiphanie; vigile en général. || Embuscade, embûche.

Παραμπρός, *adv.* plus en avant, au-delà. *r.* παρά, έμπροσθεν.

Παραμπώθω, repousser, rejeter. *r.* παρωθέω.

Παράμπωσμα, τό, rejet; rebut.

Παραμυθάκι, τό, petite fable, fable. *r.* παρά, μύθος.

Παρὰ μύθηω, raconter des fables.
 Παρὰ μύθηητικὸς, ἡ, ὄν, consolant.
 Παρὰ μύθια, ἡ, consolation. ||
 Conte.
 Παρὰ μύθη, τό, fable, conte. Διη-
 γοῦμαι παρὰ μύθια, conter des
 fables. r. παρὰ, μῦθος.
 Παρὰ μύθικος, ἡ, ὄν, fabuleux.
 Παρὰ μύθω, consoler. gr. anc.
 παρὰ μύθομαι.
 Παρὰ νόμα, adv. iniquement.
 Παρὰ νόμι, τό, surnom. r. ὄνομα.
 Παρὰ νομία, ἡ, violation d'une
 loi. || Iniquité; crime. gr. anc.
 Παρὰ νομιάζω, surnommer. gr.
 anc. ἐπονομάζω.
 Παρὰ νόμισμα, τό, l'action de
 surnommer.
 Παρὰ νομίζω, agir contre l'équité;
 prévariquer. r. παρὰ νομέω.
 Παρὰ νόμος, η, ον, délinquant.
 Παρὰ νομῶ, prévariquer.
 Παρὰ νόμως, adv. contre l'équité.
 Παρὰ νυμφος, ὁ et ἡ, le ou la pa-
 ranymphe, le jeune homme ou
 la jeune fille qui font les hon-
 neurs de la noce, en Grèce.
 Παρὰ νυχίδα, ἡ, longueur exces-
 sive des ongles. r. παρὰ, ὄνυξ.
 Παρὰ ἔκπλώνω, étendre trop; au
 pass. s'étendre trop. r. ἀπλώω.

Παρὰ ξένα, adv. étrangement;
 extraordinairement.
 Παρὰ ξενάδω, ἡ, bizarrerie; ca-
 price.
 Παρὰ ξένου μοι, trouver étrange,
 s'étonner.
 Παρὰ ξενιά, ἡ, manière étrange.
 || Étonnement.
 Παρὰ ξενον, τό, la singularité,
 l'étrangeté, comme dit Mon-
 taigne.
 Παρὰ ξένος, η, ον, étrange, ex-
 traordinaire. || Bizarre, capri-
 cieux; fantasque. r. παρὰ, et
 ξένος, étranger et étrange.
 Παρὰ παίδι, τό, fils adoptif.
 Παρὰ παίρωνω, prendre davantage,
 prendre de plus. || Dessécher;
 au pass. perdre l'esprit. Παρὰ
 παίρονται ἀπὸ τὸν ἔρωτα, il est
 épris d'amour.
 Παρὰ πάνω, adv. plus haut. || De
 plus. r. παρὰ, ἐπάνω.
 Παρὰ παρμένος, η, ον, part. pas-
 sé pass. de παρπαίρωνω.
 Παρὰ πατέρας, ὁ, père putatif.
 Παρὰ πεινῶ, avoir une faim ex-
 cessive. r. παρὰ, πεινάω.
 Παρὰ πέρνω, V. Παρὰ παίρωνω.
 Παρὰ πέσιμον, τό, l'action de
 tomber par hasard.

Παραπέτασμα, τό, parapet. || Rideau (gr. anc.).

Παραπέρω, tomber par hasard. Μοῦ ἐπαράπεσε τὸ πογγίμου, καὶ δὲν ἐξέρω ποῦ εἶναι, ma bourse est tombée je ne sais où. r. παραπίπτω.

Παραπικραίνω, affliger beaucoup.

Παραπικραμός, ὁ, affliction excessive. r. παρά, πικραίνω.

Παραπινω, boire avec excès.

Παραπίστεύω, croire trop facilement.

Παραπληρωματικός, ἡ, ὄν, explétif. gr. anc.

Παραπληρώνω, trop payer. r. παραπληρόω, trop remplir.

Παραπλήσιος, adj. semblable.

Παράπολυ, adv. trop. Ὁ λαγὼς εἶναι παράπολυ τραχὺς ὥστε δὲν εἶναι καλὸς διὰ ψήσιμον, ce lièvre est trop dur pour rôtir. Εἶναι παράπολυ τολμηρὸς ὥστε δὲν ὑπάγει, il est trop courageux pour ne pas aller.

Παραπολύς, adj. excessif.

Παραπόνημα, τό, plainte.

Παραπονεμένος, η, ον, plaintif. || Chéri. r. παρά, πονέω.

Παραπόνεσις, ἡ, lamentation.

Παραπονετικός, ἡ, ὄν, plaintif.

Παράπονου, τό, gémissement.

Παραπονοῦμαι, se plaindre, se lamenter. r. παρά, πονέω.

Παραπόρτι, τό, guichet.

Παραποτάμι, τό, rive, bord d'une rivière. r. παταμός.

Παραπροίκια, τά, biens paraphernaux. r. παρά, προίξ, dot.

Παραρέσω, plaire beaucoup. Αὐτῇ ἢ γυναικὶ μὲ παραρέσει, cette femme me plaît extrêmement.

Παραρρίζιτις, ὁ, petite branche qui pousse de la racine des arbres. r. παρά et ρίζα.

Παροῦς, ὁ, para, monnaie turque (la 40e partie du grouch, γρόσι), environ 1 centime et demi. || *Au pl.* argent en général. Ἄν εἶχα παράθες, ἤθελα τοῦτο ἀγοράσει, si j'avais de l'argent, j'achèterais cela.

Παρασάλευμα, τό, l'action de remuer; d'agiter. r. παρασαλεύω, agiter légèrement.

Παρασαλεύω, remuer; agiter.

Παρασάλη, ἡ, tumulte.

Παρασέρνω, traîner trop; balayer. r. σύρω.

Παρασημίνω, sonner trop les cloches.

Παράσημα, τὰ, les marques; les insignes. gr. anc.

Παράτημος, η, ου, prodigieux.

Παράσιτος, ό, parasite. gr. anc.

Παρασκευάζω, préparer.

Παρασκευάσις, ή, apprêt; appareil.

Παρασκευαστικός, ή, όν, préparatoire. gr. anc.

Παρασκευή, ή, préparation. || Vendredi (le jour de la préparation au sabbat chez les Juifs.)

Παρασούσουμι, τό, V. Σουσούμι.

Παρασταίνω (aor. παρέστησα), représenter. Παρασταίνω εις τόν έαυτόν μου, je me représente. r. παρίστημι.

Παράστασις, ή, représentation; exhibition.

Παραστάτης, ό, assistant.

Παραστατικός, ή, όν, représentatif.

Παραστατώ, assister. r. παρίστημι.

Παραστεχόμενος, η, ου, assistant.

Παραστένω, assister, se tenir auprès. || Rester longtemps, tarder beaucoup. r. παρίστημι.

Παραστένω et παραστήνω, V. Παρασταίνω.

Παράτησις, ή, V. Παράστασις.

Παραστιά, ή, trépied, marmite. r. παρά, έστία.

Παράστρατα, adv. hors du bon chemin.

Παραστρατίζω, égarer. || S'égarer. r. παρά, et strata.

Παραστράτισμα, τό, égarement.

Παραστρατώ, V. Παραστρατίζω.

Παρασύρω, balayer. r. παρασύρω.

Παράσυρμα, τό, balayures.

Παρασυρτής, ό, balayeur.

Παρασύστρα, ή, balai.

Παρατακτικός, ή, όν, qui peut être mis en ordre de bataille.

Καράδι παρατακτικού, vaisseau de guerre. r. παράταξις.

Παραταξιθέύω, naviguer le long de, ou au-delà de.

Παράταξις, ή, pompe. || Bataillon, escadron.

Παρατατικός, ό, l'imparfait, temps.

Παρατέρι, τό, disparité.

Παράτημα, τό, V. Παράιτημα.

Παρατήρημα, τό, observation. || Présage.

Παρατήρησις, ή, observation.

Παρατηρητής, ό, observateur.

Παρατηρώ, observer. gr. anc.

Παράτησις, ἡ, V. Παραίτησις.
 Παρατζούλιον, τό, et παρατζού-
 σκιον, surnom.
 Παρατρέπεζα, ἡ, buffet.
 Παράτρεξις, ἡ, omission.
 Παρατρέχω, omettre, passer. ||
 Couler auprès. || S'écouler.
 Παρατριβή, ἡ, V. Παρατρίψιμον.
 Παρατρίβω, froter fort. || Broyer
 entièrement.
 Παρατριμμένος, η, ου, part. pas-
 sé pass. de παρατρίβω.
 Παρατρίψιμον, τό, grand frotte-
 ment. || Broyement complet.
 Παρατρομάζω, épouvanter. || S'é-
 pouvanter.
 Παρατρώγω, manger trop.
 Παραυϊός, ό, fils adoptif.
 Πάραυθα, et πάραυθις, adv. sur-
 le-champ. r. παρά, αυθις.
 Παραύμορφος, η, ου, magnifique.
 r. παρά, εὐμορφος.
 Παραφαίνομαι, se montrer trop
 souvent. Δέν παραφαίνεται, il ne
 se fait pas voir trop souvent.
 Παραφέρνω, apporter beaucoup.
 Παράφρασις, ἡ, paraphrase.
 Παραφρασμένος, η, ου, para-
 phrase.
 Παραφραστής, ό, qui fait des pa-
 raphrases. gr. anc.

Παραφρονῶ, extravaguer.
 Παραφροσύνη, ἡ, délire, frénésie.
 Παράφρων, adj. frénéétique, ex-
 travagant. gr. anc.
 Παραφυλάγω, garder avec soin.
 Παράφυστι, adv. p. παρά φύσιν,
 contre nature. || Excessive-
 ment.
 Παραχειμάζω, hiverner.
 Παραχειμασμα, l'action d'hiver-
 ner.
 Παραχρονιαίρι, adv. d'année en
 année. r. παρά, χρόνος.
 Παραχύνω, verser trop abon-
 damment. r. παραχύω.
 Παράχωμα, τό, l'action d'en-
 fouir.
 Παραχώνω, enfouir. || Enfoncer
 plus avant. r. παρά, χῶω.
 Παραχώρησις, ἡ, permission;
 cession. gr. anc.
 Παραχωρητής, ό, celui qui per-
 met.
 Παραχωρητικός, ἡ, όν, qui ren-
 ferme une permission.
 Παραχωρῶ, permettre, concé-
 der. gr. anc.
 Παράχωσις, ἡ, l'action d'en-
 fouir.
 Παραψημένος, η, ου, trop cuit;
 trop rôti.

- Παράψηνω, trop cuire ; rôtir
 trop. r. παρά, ἐψέω.
 Πάρδαλις, ἡ, léopard. gr. anc.
 Παρδαλός, ἡ, ὄν, tacheté, mou-
 cheté. gr. anc. παρδαλωτός.
 Πάρει, πάρετε, aor. impér. de
 παίρω.
 Πάρειδρος, ὁ, assistant, assesseur.
 gr. anc.
 Πάρεκθασις, ἡ, digression.
 Πάρεκει, adv. plus avant.
 Παρελθών, ὁ, passé, préterit,
 temps. Παρελθών ὀρισμένος,
 passé défini. Παρελθών ἀόρι-
 στος, passé indéfini. Παρελθών
 πρότερος, passé antérieur.
 Παρελπίδα, adv. r. παρ' ἐλπίδα,
 contre toute espérance.
 Παρεκβολαί, αἱ, digressions ; ex-
 cursions, titre de l'excellent
 commentaire qu'Eustathe, ar-
 chevêque de Thessalonique au
 12e siècle, composa sur Ho-
 mère. r. παρά, ἐκ, et βάλλω.
 Παρεμβολή, ἡ, campement. gr.
 anc.
 Παρεμφρατικός, ἡ, ὄν, significa-
 tif. gr. anc.
 Παρένθεσις, ἡ, parenthèse.
 Πάρειξ, adv. excepté. Σχεδόν πά-
 ρειξ, guères que. Δέν εἶναι σχε-

- ὄν πάρεξ αὐτὸς ὅπου νὰ ἐμπορῇ
 νὰ τὸ κάμη. Il n'y a guères
 que lui qui puisse le faire.
 Παρεξήγησις, ἡ, fausse interpré-
 tation. gr. anc.
 Παρεξηγῶ, interpréter d'une ma-
 nière fautive.
 Πάρεργα, adv. en vain.
 Πάρεργου, τὸ, hors d'œuvre, ac-
 cessoire. gr. anc.
 Παρευθύς, adv. aussitôt, sur-le-
 champ. Παρευθύς ὅπου, sitôt
 que.
 Παρέχω, donner, fournir.
 Παρηγόρημα, τὸ, et παρηγόρη-
 σις, ἡ, consolation.
 Παρηγορητής, ὁ, consolateur.
 fém. ἡ παρηγορήτρα.
 Παρηγορητικός, ἡ, ὄν, consolant.
 Παρηγορῶ, consoler. gr. anc.
 Παρηγορία, ἡ, consolation. || Re-
 pas funèbre.
 Παρήκοος, adj. désobéissant.
 Παρθένα, ἡ, V. Παρθένος.
 Παρθενεύω, vivre dans l'état de
 virginité.
 Παρθενία, ἡ, virginité.
 Παρθενικός, ἡ, ὄν, virginal.
 Παρθένος, ἡ, vierge. gr. anc.
 Παρθενουβιαστής, ὁ, suborneur
 de jeunes filles. r. βιάζω.

Παρθενοποῦλα, ἡ, jeune fille.
 Παρθενοστολισιά, ἡ, parure d'une
 vierge. r. στολίζω, parer.
 Παρθενοφθορία, ἡ, viol. r. φθορά.
 Παρθενοφονιάς, ὁ, assassin de
 jeunes filles. r. φονεύς.
 Παρθενουῖδι, τό, mercuriale,
 plante.
 Παρθενῶν, ὁ, et παρθενῶνας, ap-
 partement des jeunes filles;
 couvent où on les élève.
 Παρθῶ, ῆς, ἦ, (νά), aor. subj.
 pass. de παίρω.
 Παρίπα, ἡ, descente, hernie.
 Παρίπης, ὁ, qui a une hernie.
 Παρίπι, τό, bidet, p. παρίππι. r.
 παρά et ἵππος, cheval.
 Παριάνι, τό, cheval de frise. *l.*
militaire.
 Παράμι, τό, pieu. || Raisin de
 Corinthe,
 Παρμακλίξια, τά, grillage ou
 barreaux de fenêtre. r. or.
 Παρμένος, η, ον, part. passé
 pass. de παίρω, pris.
 Παρμός, ὁ, prise, capture.
 Παρολίγον, *adv.* trop peu, très-
 peu. || Presque (gr. anc.).
 Παροικία, ἡ, séjour momenta-
 né, passage. *gr. anc.* || Paroisse.
 Παροικος, *adj.* passant, hôte.

Παροιμία, ἡ, proverbe. *gr. anc.*
 Παροιμιακός, *adj.* proverbial.
 Παρόκος, V. Παρόχος.
 Παρόμοια, *adv.* pareillement.
 Παρομοιάζω, ressembler.
 Παρομοίασμα, τό, ressemblance.
 Παρομοιαστικός, ἡ, ὄν, ressem-
 blant.
 Παρόμοιος, οίς, ον, semblable.
 Παρομοιώνω, ressembler. || Com-
 parer. r. παρομοιάω.
 Παρομοίωσις, ἡ, similitude.
 Παρομοίως, *adv.* semblable-
 ment.
 Παρομπρός, *adv.* plus avant. r.
 παρά, ἔμπροσθεν.
 Παρόν, τό, le présent. Κατά τό
 παρόν, pour le moment; pré-
 sentement. Ἐλθ εἰς τό παρόν,
 faites-vous voir en public.
 Παρονομάζω, donner un surnom
 motivé.
 Παρονομασία, ἡ, paronomasie,
 ou jeu de mots. *gr. anc.*
 Παροξύνω, irriter, aigrir.
 Παροξύσμος, ὁ, irritation. || Re-
 doublement de fièvre, etc., ou
 paroxysme. *gr. anc.*
 Παροξύτονος, η, ον, qui a l'ac-
 cent sur la pénultième.
 Παροργίζω, fâcher, irriter.

Παρόργισμα, τό, irritation, indignation.

Παρόρημησις, ἡ, l'action de se jeter sur. r. παρά, ὄρμαίνω.

Παρορμῶ, se précipiter sur.

Παρούσα, ἡ, la présente (lettre.)

Παρουσία, ἡ, présence. || Avent.

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ θεῖου καὶ δεῖνυ, en présence de tels et tels.

Παρούση, ἡ, poudre à canon.

Παρόχος, ὁ, parrain. V. Νουνόος.

Παρόχησις, ἡ, présentation. ||

Franchise, liberté. (gr. anc.)

Παρόχησιάζω, présenter. || Parler librement.

Παρόχησιάζω τινα εἰς ὄφρικήν τι, présenter quelqu'un pour un emploi.

Παρόχησιάζημα, τό, et παρόχησιαισις, ἡ, présentation.

Παρόχησιαστής, ὁ, qui présente.

Παρόχησιαστικός, ἡ, ὄν, d'une belle prestance.

Πάρσιμον, τό, prise, capture.

Παρτίδα, ἡ, partie de jeu. || Partie ou article d'un compte. r. it.

Παρτίθον, τό, parti. || Résolution, r. it. || Navire. Αὐτὸ εἶναι καλὸν παρτίθον διὰ τὴν κόρη σου, c'est un bon parti pour votre fille.

Ἐἶχε πέντε παρτίδα, il avait cinq vaisseaux.

Παρόν, οὔσα, ὄν, présent. Οἱ παρόντες, les personnes présentes. Εἰς τὸ παρόν, en public. Κατὰ τὸ παρόν, présentement.

Παρονομασία, V. Παρονομασία.

Πάρορα, adv. trop tard, à une heure indue.

Πάρορος, η, ου, qui n'est pas de saison; tardif. gr. anc.

Παρωτίδες, αἱ, oreillons, tumeur de la glande parotide.

Πᾶς καὶ, vulg. p. μήπως, peut-être.

Πᾶς καὶ θεὸν τὸ θεῖς (p. θεῖς), serait-ce que tu ne le voudrais pas?

Πᾶς p. πάγεις. V. Πάγω.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, tout, toute. ||

Chaque. gr. anc. Πᾶς ἕνας, chacun. Πᾶσα μία, chacune. Τέλος πάντων, enfin. Πᾶσα μέρα, tous les jours.

Πασαῖς, πασαῖνας ou πασανίς; fém. πασαμία; neutr. πασαῖνα, chacun. r. πᾶς, εἷς.

Πασᾶς, ὁ, et πασιᾶς, pacha. r. or.

Πασαλίτι, τό, pachalik, charge, résidence ou département d'un pacha.

Πάσον, τό, pas. r. it. ou fr.

Πασούλα, ἡ, cheville. r. πάσσαλος.

Πασπάλη, ἡ· πασπάλι, τό, fleur de farine. r. παιπάλη.

Πασπαλίζω, etc., V. Πασπατεύω.

Πασπάτευμα, τό· πασπάτευσis, ἡ, tâtonnement.

Πασπατευτά, adv. en tâtonnant.

Πασπατεύω, tâtonner. || Fureter.

Πασπατεύωντας, à tâtons.

Παστάδα, ἡ, lit nuptial.

Παστέλι, τό, gâteau fait de miel et de sésame.

Παστουρμαῖς, ὁ, viande de chameau fumée.

Παστός, ὁ, lard; du salé.

Παστός, ἡ, ὄν, salé. Παστόν κρέας, du salé. V. Παστώνω.

Παστόψαρον, τό, poisson salé. r. πάστω, ὀψάριον.

Πάστρα, ἡ, netteté, propreté. r. σπάρον, balai.

Πάστρεμμα et πάστρευμα, τό, nettoyage

Παστρευτής, ὁ, celui qui nettoie.

Παστρικά, adv. avec propreté.

Παστρικός, ἡ, ὄν, propre, net, poli. Εὐγαίνω παστρικός ἀπό μίαν ὑπόθεσιν, sortir sans tache d'une affaire.

Παστροσύνη, ἡ, propreté.

Παστρουμαῖς, V. Παστουρμαῖς.

Πάστωμα, τό, salage de la viande, du poisson, etc.

Παστώνω, saler de la viande, du poisson, etc. r. πάσσειν, ἄλος. Homère.

Πάσχα, τό, pâques. r. hébr. pasakh, passer, et non πάσχω, souffrir.

Πασχάζω, faire ses pâques.

Πάσχασμα, τό, devoir pascal.

Πασχαλιά, ἡ, le jour de Pâques. || Lilas, arbuste et fleur.

Πασχαλιάτικος, η, ου, pascal.

Πασχαλινός, ἡ, ὄν, m. sign. Τρώγω πασχαλινά, faire gras.

Πασχαλογίορτον, τό, les fêtes de Pâques. r. ἑορτή.

Πασχάσιμος, η, ου, pascal.

Πασχίζω, tâcher, faire tout son possible. r. πάσχω.

Πάσχω (aor. ἔπαθα), souffrir. || Tâcher, faire tout son possible.

Πάτε, p. πάγετε, V. Πάγω.

Πατελίδα, V. Πεταλίδα.

Πατέρας, ὁ, père. r. πατήρ.

Πατερικόν, V. Πατρικόν.

Πατερίτζα, ἡ, crosse des évêques grecs, espèce de béquille noire garnie en nacre.

|| Béquille. r. πατήρ.

Πατερμά, τά, patenôtres. r. πάτερ
 ἡμῶν.

Πατζαβοῦρα et πατζαοῦρα, ἡ,
 torchon. || Bourre des armes à
 feu.

Πατζῆς, ὁ, sorte de ragoût.

Πατζομύτης, ὁ, camus.

Πάτημα, τό, l'action de fouler
 aux pieds, de marcher. || Pas.
 Αὐτός ὁ λόγος ἔχει κανένα πά-
 τημα, ce mot là a quelque
 que but. Τά πρώτα πατήματα,
 les premiers pas, le début.

Πατημένος, η, ου, *part.* foulé.

Πατηματιά et πατησιά, ἡ, trace,
 vestige.

Πατήρ, ὁ, père. *gr. anc.* Ἐξέυρω
 ὡσάν τὸ πάτερ ἡμῶν, savoir sur
 le bout du doigt.

Πατητήρι, τό, étrier. || Lieu où
 l'on foule le raisin. r. πατεῖν.

Πατητής, ὁ, celui qui foule, qui
 marche sur.

Παπιστήρι, τό, marche-pied,
 escabeau. r. πατέω.

Παπλιζάνη, ἡ, melongène, *plante.*

Πάτος, ὁ, le fond. || Le sol. || Se-
 melle. || Fondement, ou der-
 rière. Ὁ πάτος τῆς θαλάσσης,
 le fond de la mer.

Πατοῦνα et mieux πατοῦσα, ἡ,

la plante du pied. Ἡ πατοῦνα
 τοῦ παπουτζίου, la semelle du
 soulier. r. πατεῖν.

Πατοῦχα, ἡ, la plante du pied.

Πατράθελφος, ὁ, oncle paternel.

Πατρεμόν, τό, patenôtre, ou le
 pater noster. r. πάτερ ἡμῶν.

Πατριά, ἡ, tribu. r. πάτρα.

Πατριαρχεία, ἡ, la dignité pa-
 triarchale.

Πατριαρχεῖον, τό, siège du pa-
 triarche. || Patriarchat.

Πατριαρχεῦω, être patriarche.

Πατριαρχεῦων, ὁ, le patriarche
 actuel.

Πατριάρχης, ὁ, patriarche.

Πατριαρχικός, ἡ, ὄν, patriar-
 chal. *gr. anc.*

Πατρίδα, ἡ, patrie. r. πατρίς.

Πατρίκιος, ὁ, patrice.

Πατρικιότης, ὁ, patriciat.

Πατρικά, τά, les biens pater-
 nels. *gr. anc.*

Πατρικόν, τό, la paternité.

Πατρικός, ἡ, ὄν, paternel.

Πατριμόνιον, τό, patrimoine.
 r. lat. patrimonium.

Πάτριος, *adj.* national.

Πατριωτικός, ἡ, ὄν, patriotique.

Πατρογονικά, τά, les biens pa-
 ternels. r. πατήρ, γονή.

- Πατρογονικός, ἡ, ὄν, paternel.
 Πατροκτονία, ἡ, parricide.
 Πατροκτόνος, *adj.* coupable d'un parricide. *gr. anc.*
 Πατροπαράδοσις, ἡ, tradition paternelle.
 Πατροπαράδοτος, η, ου, qu'on sait par tradition. *gr. anc.*
 Πατροπαράδοτως, *adv.* par tradition de nos pères.
 Πατρότης, ἡ, paternité.
 Πατροφονία, ἡ, parricide.
 Πατροφόνος, *adj.* coupable d'un parricide. *gr. anc.*
 Πατώ, fouler. *gr. anc.*
 Πάτωμα, τό, étage. || Plancher. || Plate-forme.
 Πατώνω, faire des étages dans une maison; en faire les planchers. *r. πατέω.*
 Πάσιμον, τό, παῦσις, ἡ, pause, cessation.
 Παύω, cesser. *gr. anc.*
 Πάφυλας, ὁ, laiton. Ἄσπερος πάφυλας, fer blanc.
 Παφυλίτικος, η, ου, de fer blanc ou de laiton.
 Παφυλίσυρμα, τό, fil de laiton.
 Πάχαιμα, τό, embonpoint. *r. πάχος, grosseur.*
 Παχαιμένος, η, ου, engraisié.

- Παχύνω, engraisser, rendre gras, ou le devenir. *r. παχύς.*
 Πάχνη, ἡ, givre, gelée blanche. *gr. anc.* || Rosée.
 Παχύ, τό, crèche, mangeoire.
 Παχύνει, *v. impers.* il tombe du givre.
 Παχυνμένος, η, ου, couvert de givre.
 Πάχος, τό, graisse, embonpoint.
 Παχουλούτζικος, η, ου, grassonillet, potelé.
 Παχουλός, ἡ, ὄν, gros et gras. *r. παχυλός.*
 Παχουλότης, ἡ, embonpoint.
 Παχτρί, τό, truelle.
 Παχνά, *adv.* grassement.
 Παχύ, τό, le gras, la graisse.
 Πάχυσμα, τό, engraissement.
 Παχύς, εἶς ou ἕα, ὄν, gras.
 Παχύτης, ἡ, embonpoint. || Épaisseur. *gr. anc.*
 Πάχτωμα, etc., *V. Πάκτωμα.*
 Πάω, *V. Πάγω.* *r. ὑπάγω*
 Πεδιάδα, ἡ, plaine. *r. πεδιάς.*
 Πεδικλώνω, *V. Πεδουκλώνω.*
 Πεδινός, ἡ, ὄν, de plaine.
 Πεδίον, τό, champ. *gr. anc.*
 Πεδούκλωμα, τό, croc en jambe. || Entraves. *r. πέδη.*

Πεδουκλώνω, donner un croc en jambe. || Mettre les entraves, de πέδικλον. r. πέδη.

Πεζεστένι, τό, bézestan, marché public, halles couvertes. r. or.

Πέζευμα, τό, l'action de mettre pied à terre, d'aller à pied.

Πεζεύω, mettre pied à terre. || Aller à pied. gr. anc.

Πεζικόν, τό, l'infanterie.

Πεζόβολος, ό, épervier, *filet*.

Πεζοθόρμος, ό, messenger à pied.

Πεζός, ό, fantassin. gr. anc.

Πεζός, ή, όν, qui va à pied. Πεζός λόγος, la prose. Θέλει πεγαίνω πεζός, je m'en irai à pied.

Πεζούλι, τό, borne, grosse pierre.

Πεζούρα, ή, l'infanterie.

Πεζοφρουσσάτον, τό, corps d'armée composé d'infanterie.

Πεθερά, ή, πεθερός, ό, V. Πενθερά, πεθερός.

Πείθω, persuader. gr. anc.

Πεικάζω, etc., V. Άπεικάζω, etc.

Πείνω, ή, faim. gr. anc. Κόπτω τήν πείναν, ôter la faim.

Πεινασμένοις, η, ου, affamé.

Πεινώ, avoir faim, être affamé.

Πείρα, ή, expérience. || Épreuve.

Πειράζω, importuner. || Tenter. || Provoquer.

Πειρακτής, ό, qui importune. || Tentateur; fém. ή πειράτρια.

Πειρακτικός, ή, όν, importun.

Πειραματικός, ή, όν, expérimental. r. πείρα.

Πειραματικώς, adv. par expérience.

Πείραξις, ή, πειρασμός, ό, tentation. || Importunité.

Πειρατής, ό, pirate. gr. anc.

Πείσμα, τό, dépit. || Opiniâtreté.

Εις τό πείσμα τών Τούρκων, en dépit des Turcs. Με πείσμα, avec opiniâtreté. Βάνω πείσμα, s'entêter, s'obstiner.

Πεισματάρης, fém. κεισματάρια, adj. opiniâtre, entêté.

Πεισματάρικος, η, ου, m. sign.

Πεισματικά, adv. avec dépit. || Obstinement.

Πεισματικόν, τό, opiniâtreté.

Πεισματσύνη, ή, m. sign.

Πεισματώδης, adj. entêté.

Πείσωμα, τό, entêtement.

Πεισμώνω, s'obstiner, s'entêter. || Se fâcher, se courroucer.

Πελαγος, τό, la mer. gr. anc.

Πελαργός, ό, cigogne. gr. anc.

Πελάτης, ό, client. gr. anc.

- Πελατεία, ἡ, clientèle.
 Πελεκᾶνος, ὁ, pélican, oiseau.
 Πελεκᾶς, ὁ, sculpteur en bois ou en pierre.
 Περίκημα, τό, gravure, sculpture.
 Πέλεκι, τό, ciseau. r. πέλεκυς.
 Πελεκητής, ὁ, V. Πελεκᾶς.
 Πελεκίδα, ἡ, copeau de bois. || Éclat de pierre.
 Πελεκούδι, τό, m. sign.
 Πελεκουτέχνη, ἡ, la sculpture.
 Πελεκῶ, tailler, sculpter. || Mettre en pièces.
 Πέλαα, adv. follement.
 Πελιάδα, ἡ, folie; sottise.
 Πέλος, η, ου, fou. || Sot.
 Πεπτές, ὁ, marmelade, gelée. r. or.
 Πεμπάδαρχος, ὁ, caporal, brigadier. gr. anc.
 Πεμπάλλω, V. Ἀποβάλλω, d'où il dérive.
 Πεμπόμενον, τό, projectile.
 Πεμπόμενος, ὁ, député de.
 Πεμπόμενος, η, ου, part. pass. irrégul. de πέμπω.
 Πεμπάς, ἡ, escouade. gr. anc.
 Πέμπτη, ἡ, jeudi. Ἡ μεγάλη πέμπτη, le jeudi-saint.
 Πέμπτος, η, ου, cinquième.

- Πέμπω, envoyer. gr. anc.
 Πέμψιμον, τό, l'action d'envoyer; l'envoi.
 Πέννα, ἡ, plume. r. it. penna.
 Πενήντα, cinquante, p. πενήντουτα.
 Πενηνταριά, ἡ, cinquantaine.
 Πενηντάρης, ὁ, πενηντάρια, ἡ, homme ou femme de 50 ans.
 Πενηντάρικος, η, ου, de cinquante.
 Πενηντάρουος, η, ου, de 50 ans. r. πενήντουτα, χρόνος.
 Πένης, adj. misérable, pauvre.
 Πενθερά, ἡ, belle-mère. gr. anc.
 Πενθεικόν, τό, maison ou biens du beau-père et de la belle-mère.
 Πενθερός, ὁ, beau-père. gr. anc.
 Πένθιμος, η, ου, digne d'être pleuré. || Lugubre. Τὰ πένθιμα φορέματα, habits de deuil.
 Πένθος, τό, deuil. || Pleurs.
 Πενθῶ, pleurer *quelqu'un*. || Être en deuil.
 Πενία, ἡ, pauvreté. gr. anc.
 Πενιχρός, ἡ, ὄν, misérable, pauvre.
 Πενιχρότης, ἡ, misère, pauvreté. gr. anc.
 Πεντάγωνον, τό, pentagone.

Πεντάδα, ἡ, le nombre de cinq.

|| Les cinq. r. πεντάς.

Πενταετηρίς, ἡ, lustre, espace de cinq ans. r. πέντε, ἔτος.

Πενταετής, *adj.* qui a cinq ans.

Πεντακῆσιοι, *ιαίς, ια*, cinq cents.

Πεντακῆσιοςτός, ἡ, ὄν, cinq centième.

Πεντάκις, *adv.* cinq fois. gr. anc.

Πεντάκηνυρον, τό, plantain, *herbe*.

Πένταπλα, *adv.* cinq fois autant. gr. anc. πενταπλασίως.

Πενταπλάσιος, *ιαίς, ου*, quintuple. gr. anc.

Πεντάρι, τό, pièce de cinq paras, *monnaie*.

Πεντάφυλλον, τό, quintefeuille, *plante*. gr. anc.

Πεντάφωνον, τό, quinte, *i. de musique*. r. πέντε, φωνή.

Πενταχροινιά, ἡ, lustre.

Πεντάχρονος, *η, ου*, de cinq ans.

Πέντε, cinq. Πέντε φροαίς, cinq fois.

Πεντέξ et πεντέξι, cinq ou six.

Πεντηκοστή, ἡ, la Pentecôte.

Πεντηκοστός, ἡ, ὄν, cinquantième. gr. anc.

Πεπαιδευμένος, *η, ου*, instruit.

Πεπαιδευμένως, *adv.* sagement.

Πεπλακωμένος, *η, ου*, invétéré.

Πεποιθήσις, ἡ, confiance.

Πεποιθότως, *adv.* avec confiance. gr. anc.

Πεποιθώς, *parf. part. moy. de πείθω*, *hell.* confiant.

Πεπονόδενδρον, τό, papayer, *arbre*.

Πεπυρωμένος, *η, ου*, part. passé pass. de πυρώνω, enflammé.

Πεπόνι, τό, melon. r. πέπων.

Πεπωνιά, ἡ, plante qui produit les melons.

Πεπωνόσπορος, ὁ, graine de melon.

Πεπωνότοπος, ὁ, melonnière.

Πέρα, *adv.* et *prép.*, au-delà.

Ἀπὸ πέρα, d'au-delà, ἢ πέρα μεριά, l'autre côté. Ἀπὸ πέρα μεριά, de l'autre côté.

Πέραμα, τό, passage. gr. anc.

Περαματικός, ἡ, ὄν, passager.

Περαματικόν πουλί, oiseau de passage.

Πέραν, *adv.* au-delà, outre. Ὁ et ἡ πέραν, ultérieur ; qui est au-delà.

Πέρας, τό, le bout, l'extrémité.

Πέρας περοῦ, *adv.* d'outre en outre.

Πέρασις, ἡ, passage. *gr. anc.* ||

Débit, débouché.

Πέρασμα, τό, passage, action de passer, et endroit où l'on peut passer. r. περάω.

Παρασμένος, η, ου, passé, traversé.

Παραστικά, *adv.* passagèrement.

Παραστικός, ή, όν, passager; transitoire. r. περάω.

Περάτης, ό, passant, voyageur. || Loquet, verrou.

Περβάξι, τό, bordure, cadre. r. περί, et βάλλω.

Περβάζωμα, τό, encadrement.

Περβόλι, etc., V. Περιβόλι.

Περγαντίμι, τό, brigantin, vaisseau. r. it. brigantino.

Περδές, ό, et περοντές, rideau, store. r. or.

Πέρδιχα, ή, perdrix. r. πέρδιξ.

Περδίχι, τό, perdreau.

Περδικοπούλα, ή, petite perdrix.

Περί, *prep.* *hell.* sur, touchant.

Περί τούτου, à l'égard de cela.

Περί τίνος ό λόγος, de quoi est-il question?

Περιαγκαλιάζω, embrasser, environner. r. περί, άγκαλιάζω.

Περιβάξι et περιβάσιον, V. Περβάξι.

Περιβλέπησις, ή, circonspection.

Περιβλεπτικός, ή, όν, circospect. r. περί, βλέπω.

Περιβλεπτος, η, ου, illustre.

Περιβλέπω, regarder autour.

Περιβόητος, η, ου, fameux, renommé. gr. anc.

Περιβολάχι, τό, petit jardin.

Περιβολάχης, ό, jardinier.

Περιβολαρεύω, cultiver un jardin.

Περιβολαρικά, τά, les fruits du jardin.

Περιβολάριχος, η, ου, de jardin; de jardinier.

Περιβόλι, τό, jardin, parc. r. περιβόλος, enceinte.

Περιβραχιόνιον, τό, bracelet. || Brassard. gr. anc.

Περιβρέχω, mouiller autour.

Περιγέλαισις, ή, περιγέλαισμα, τό, dérision, raillerie.

Περιγελασμένος, η, ου, raillé.

Περιγελαστής, ό, railleur.

Περιγελαστικός, ή, όν, mordant, piquant. || Qui mérite d'être raillé, ridicule.

Περιγελαστικώς, *adv.* par dérision. r. περί, γελάω.

Περιγέλι, V. Περιέλι.

Περιγέλιον, τό, dérision; raillerie.

- Περιγελῶ, sc moquer de quel-
qu'un, le railler.
- Περιγαλί, τό, rivage, bord de
la mer. r. περί, ἀιμαλός.
- Περιγαλικός, ή, όν, littoral,
maritime. Αί περιγαλικαί πό-
λεις, les villes maritimes.
- Περιγαλοφυλάγω, garder le ri-
vage. r. ἀιμαλός, φυλάττω.
- Περιγλείρω, lécher tout autour.
gr. anc. περιλείχω.
- Περιγραμμένος, η, ου, part.
décrit.
- Περιγραπτός, ή, όν, qu'on peut
décrire. || Circonscrit.
- Περιγραφή, ή, description.
- Περιγραφικός, ή, όν, descriptif.
- Περιγυρίζω, ceindre, entourer.
|| Aller à l'entour. r. γυρος.
- Περιγύρισμα, τό, l'action d'en-
vironner; circuit.
- Περιδιαβάω, se promener.
- Περιδιάβασις, ή· περιδιάβασμα,
τό, promenade, amusement.
- Περίδοξος, η, ου, fameux, re-
nommé.
- Περίδρομος, t. de mécontente-
ment, va te promener, va-t-en
aux diables.
- Περιέλι, τό, compas. r. περιε-
λίσσω.
- Περιεργάζομαι, observer avec
curiosité; être curieux.
- Περιέργεια, ή, curiosité.
- Περίεργος, η, ου, curieux.
- Περίεργως, adv. avec curiosité.
gr. anc.
- Περιέχω, contenir, compren-
dre. Τί περιέχει αυτό τό βιβλίον;
de quoi traite ce livre?
- Περιζεσταίνω, réchauffer tout
autour. Περιζεσταίνεται όλος ό
όντας, la chambre se réchauf-
fe entièrement. r. ζεστός.
- Περιζέσταμα, τό, réchauffement
complet.
- Περιζώνω, encendre, environ-
ner. r. περιζωνύω.
- Περιζωσμένος, η, ου, part. en-
ceint, environné.
- Περιήγησις, ή, description. ||
Voyage. gr. anc.
- Περιηγητής, ό, celui qui décrit.
|| Voyageur.
- Περιηγητικώς, adv. par des des-
criptions.
- Περιθαλάσσιον, τό, le bord de
la mer. r. περί, θάλασσα.
- Περιθαλάσσιος, ία, ου, mari-
time.
- Περιθάλπω, fomentier, réchauf-
fer autour. gr. anc.

Περιθώρι, τό, et περιθώριον, *marge d'un livre*, etc.
 Περικαθίζω, bloquer *une ville*.
 Περικάθισις, ή, blocus.
 Περικαίω et περικαύγω, brûler tout autour, ou entièrement.
 Περικατοικῶ, habiter autour.
 Περικαυμα, τό, incendie, combustion. r. περικαίω.
 Περικεφαλαία, ή, casque. gr. anc.
 Περικλεισμένος, η, ου, *part.* renfermé.
 Περικλείω, enfermer de toutes parts, renfermer. || Enclore. gr. anc.
 Περικοπή, ή, interruption.
 Περικόπτω, interrompre.
 Περικύκλωμα, τό, l'action d'environner, d'investir.
 Περικυκλώνω, investir, entourer. r. περικυλίω.
 Περικύκλωσις, ή, V. Περικύκλωμα.
 Περιλαμβάνω, comprendre, contenir, embrasser. || Prendre.
 Περιλαμπής, *adj.* illustre. gr. anc.
 Περιλυπος, η, ου, morne, désolé. gr. anc.
 Περιμάζωμα, τό, récolte.
 Περιμαζώνω, recueillir. r. lat. *massa*, ou *όμάς*.
 Περιμένω, rester, attendre.

Περίμετρος, ή, s. ent. γραμμή, périmètre, contour. gr. anc.
 Πέριξ, τά, ou οί πέριξ τόποι, les environs. Τò πέριξ, le contour.
 Πέριξ, *adv.* tout autour.
 Πέριξεσχίζω, déchirer entièrement. r. περί, ἐξ, σχίζω.
 Περισεύω, aller à l'entour, rôder. || Voyager.
 Περισδικός, ή, όν, périodique.
 Περισδικῶς, *adv.* périodiquement.
 Περίσδος, ή, période. gr. anc.
 Περιορίζω, limiter, circonscire. || Définir, déterminer. *gr. anc.*
 || Interdire, défendre.
 Περιορισμός, ό, limitation. || Définition. || Défense.
 Περιουσις, ή, bien, fortune, avoir *de quelqu'un*.
 Περιοχή, ή, circuit. || District, arrondissement.
 Περιπίγμα, τό, dérision, moquerie.
 Περιπαίζω, railler *quelqu'un*, s'en moquer.
 Περιπαίξιμον, τό, dérision, raillerie. r. περί, παίζω.
 Περιπάτημα, τό, marche, promenade.

Περιπατησιᾶ, ἡ, m. sign. || Dé-
marche, allure.
Περιπατητής, ὁ, marcheur, pro-
meneur.
Περίπατος, ὁ, lieu où l'on peut
se promener; galerie.
Περιπατῶ, marcher, se prome-
ner. gr. anc.
Περιπιάνω, saisir. || Comprendre,
embrasser. V. Πιάζω.
Περιπλάσσω, feindre.
Περίπλεγμα, τό, entrelacement.
Περιπλέκω, entortiller, entre-
lacer. gr. anc.
Περιπλέξιμον, τό, l'action d'en-
trelacer, d'entortiller.
Περιπλέον, adv. de plus.
Περίπνευμονία, ἡ, péripneumo-
nie. gr. anc.
Περιπλοκή, ἡ, entrelacement. ||
Circonlocution.
Περιποίησις, ἡ, bon traitement,
accueil favorable.
Περιποιῶμαι, bien traiter.
Περιπόθητος, η, ον, très-souhai-
table. || Très-aimé.
Περίπολος, ὁ, ronde, patrouille.
Περίρῥαυτήριον, τό, aspersoir.
Περίρῥαυτίζω, arroser, asper-
ger. gr. anc.
Περίρῥαυτισμα, τό, aspersion.

Περισάζω, V. Περισκεπάζω.
Περισκεπάζω, couvrir de tout
côté ou entièrement.
Περισκελῖς, ἡ, cuissard. r. περί,
et σκέλος.
Περισκεπτόμαι, regarder à l'en-
tour. gr. anc.
Περισπωμένη, ἡ, la périspomène
ou accent circonflexe.
Περισπωμένος, η, ον, qui a un
accent circonflexe.
Περισσά, adv. beaucoup, trop.
Περίττυμμα, τό, redondance,
superfluité; au pl. excréments.
Περισσεύω, être de reste, rester.
|| Avoir plus que le nécessaire.
Περισσολογία, ἡ, babillage; verbo-
sité. gr. anc.
Περισσολογῶ, babiller; être ver-
beux.
Περισσολυποῦμαι, s'abandonner
à une douleur excessive.
Περισσόν, τό, le superflu.
Περισσός, ἡ, ὄν, abondant; ex-
cessif. || Superflu. gr. anc.
Περισσότερον, adv. plus; de
plus.
Περισσότερος, comp. de περισσός.
Τὸ περισσότερον, au plus, tout
au plus. Τὸ περισσότερον μέρος,
la plupart. Οἱ περισσότεροι ἀπό

ἀποτάς, le plus grand nombre d'entre eux.

Περίστασις, ἡ, circonstance.

Περιστατικόν, τό, m. sign.

Περιστένω, se tenir à l'entour.

Περιστερά, ἡ, colombe. gr. anc.

Περιστεράκι, τό, pigeonneau.

Περιστέρι, τό, pigeon.

Περιστερέων, ὁ (gr. anc.), et περιστερέωνας, colombier.

Περιστερόπουλον, τό, petit pigeon.

Περιστήθιον, τό, cuirasse. || Juste-au-corps. r. περί, στήθος.

Περιστόλιζω, orner avec sein.

Περιστόλισμα, τό, ornement.

Περιστοχάζομαι, prendre garde.

Περιστόχασις, ἡ, et περιτόχασις, prévoyance, circonspection.

Περιστρουφίζω, faire tourner; mouvoir en rond. r. περιστροφή.

Περιστρούφισις, ἡ· περιστροφισμα, τό, circonvolution; mouvement circulaire; rotation.

Περιστραλίζω, fortifier à l'entour; enclore.

Περιστραλισις, ἡ· Περιστραλισμα, τό· περιστραλισμός, ὁ, l'action

de fortifier, d'enclore; enceinte, fortification.

Περισπύγγω, serrer tout autour.

Περιτειχίζω, entourer d'un mur; fortifier par des murailles.

Περιτειχισμα, τό, rempart.

Περιτένω, circoncire. gr. anc.

Περιτεμημένος, η, ου, circon-

cis. Περιτομή, ἡ, circoncision. || Fête de la circoncision de J.-C.

Περιτραφίζω, entourer de fossés. r. περιτραφείω.

Περιτραφισμα, τό, circouvallation.

Περιτραχήλιον, τό, collier.

Περιτρέχω, courir çà et là.

Περιτριγυρίζω, entourer. || Rôder.

Περιτριγύρισμα, τό, l'action d'entourer. || L'action de rôder; tournée. r. περί, τρίς, γύρος.

Περιτριγυριστής, ὁ, celui qui entoure. || Rôdeur.

Περιπτώς, ἡ, ὄν, etc. V. Περιστός.

Περιτύλιγμα, τό, enveloppe; l'action d'entortiller.

Περιτυλίττω, envelopper; entortiller. r. περί, τυλίττω.

Περισφάνεια, ἡ, orgueil. r. ὑπερφάνεια.

Περιφανεύομαι, p. ὑπερηφανεύομαι, s'enorgueillir, se vanter.
 Περιφανευτής, ὁ, vantard.
 Περιφανεύς, adj. illustre. gr. anc.
 Περιφανος, η, ου, orgueilleux, superbe. r. ὑπερήφανος.
 Περιφέρεια, ἡ, conférence.
 Περιφέρω et περιφέρων, mener à l'entour; *aupass.* rôder, aller çà et là.
 Περιφήμος, η, ου, fameux, renommé. gr. anc.
 Περιφορά, ἡ, mouvement circulaire, rotation. gr. anc.
 Περιφραγμα, τό, clôture, haie; palissade; circonvallation.
 Περιφράζω, périphraser.
 Περιφράσσω, enclore. || Entourer de palissades, fortifier.
 Περιφρασις, ἡ, périphrase, circonlocution. gr. anc.
 Περιχαράζωμα, τό, circonvallation, retranchement fait autour de. gr. anc.
 Περιχαράζω, entourer de retranchement, de περιχαράζω.
 Περιχαιδέω, caresser.
 Περιχαρής (gr. anc.) et περιχαρος, tout joyeux.
 Περιχύνω, répandre autour, épancher. r. περιχύω.

Περίχωρος, τό, les environs.
 Περιωπή, ἡ, hauteur d'où l'on peut voir à l'entour. Ἐκ περιωπῆς, d'en haut ou de haut.
 Περιωρισμένος, η, ου, part. limitée. || Défini. || Prohibé.
 Πέρκη, ἡ, perche, poisson.
 Πέρων, V. Παίρων. r. ἀπαίρων.
 Περῶ (aor. ἐπέρασα· part. pass. περασμένος), passer, traverser. || Se conduire, se comporter. Πῶς περῶτε, comment vous portez-vous? Περῶ τὴν ὄρεξίν μου, se passer son envie, ou se satisfaire. Περῶ στενόχωρα, avoir bien de la peine à vivre. r. περάω.
 Πέρωνι, τό, boucle, agrafe. || gond d'une porte. r. περόνη.
 Περουάκι, τό, petite fourchette.
 Περούνη, τό, fourchette.
 Περουοθήκη, ἡ, étui de fourchette. r. περόνη, θήκη.
 Περρόδιχα, ἡ, perruque. r. it.
 Περτός, etc., V. Περιστός.
 Περπατῶ, etc., V. Περιπατῶ.
 Περσάρχης, ὁ, le schah ou roi de Perse. .
 Πέρσυ, V. Πέρσυ.
 Περσινός, ἡ, ὄν, p. περυσινός, de l'année passée.

Πέρυσι, *adv.* l'an dernier. Ἄπὸ πέρυσι, de l'année passée.

Πέτρε, πέτε, *p.* εἰπέ, εἰπέτε, *aor.* impér. de λέγω.

Πέσιμον, τό, chute. Ἄς ποῦμεν πέσιμα, disons pour conclure.

Πεσκέσι, τό, présent, don. *r. or.*

Πεσκήρι, τό, essuie-main. *r. or.*

Πέσμα, τό, chute. *r.* πέσημα.

Πεσμένος, *n, ον, part.* tombé.

Πεσμεάλι, τό, tablier. || Essuie-main. *r. or.*

Πέστροβα, ἡ, truite, *poisson.*

Πέσσω, *ης, η, aor. subj.* de πίπτω.

Πετᾶζω, *V.* Πετῶ.

Πετακτά, *adv.* en volant; à vol d'oiseau. *r.* πετάω.

Πετακτής, ὁ, ailé, qui vole. || Celui qui jette.

Πετακτός, ἡ, ὄν, ailé, volant.

Πεταλᾶς, ὁ, maréchal ferrant.

Πεταλίδα, ἡ, lamproie, *poisson.*
|| Patelle, *coquillage univalve.*
r. πέταλον.

Πέταλον, τό, fer de cheval. Πέταλον μετᾶλλου, paillette.

Πεταλοῦδα, ἡ, papillon.

Πετᾶλωμα, τό, ferrure ou action de ferrer un cheval.

Πέταμα et πέτασμα, τό, vol d'oiseau. || L'action de jeter.

Πεταχθῶ, ἦς, ἦ, *aor. subj.* de πεταιοῦμαι, *pass.* de πετῶ.

Πετᾶω, *V.* Πετῶ.

Πετεινᾶρι, τό, petit coq.

Πετεινοκεφαλῆ, ἡ, crête de coq.

Πετεινόκρασμα, τό, le chant du coq.

Πετεινόπουλον, τό, poulet.

Πετεινός, ὁ, coq. || Le chien du fusil.

Πετειοῦμαι (*aor.* ἐπετάχθην; *part. pass.* πεταχμένος), *V.* Πετῶ.

Πετζᾶς, ὁ, peaussier; mégissier.

Πέτζα, ἡ, peau. || Écorce; pelure. *r.* πέσκος.

Πετζένιος, *α, ον;* de peau, de cuir.

Πετζί et πετζίου, τό, peau, cuir. *r.* πέσκος.

Πετζιάζω, devenir calleux; s'endurcir.

Πετζιάρης, ὁ, maître d'hôtel. *r.* τραπέζα, ἄρω.

Πετζόκολλα, ἡ, colle de cuir.

Πετζοκόμματα, τά, morceaux de cuir.

Πετζοσάκουλον, τό, sac de cuir.

Πετζοχάρτι, τό, sorte de papier. || Parchemin. *r.* πέσκος, χάρτιον.

Πετούμενον, τό, volatile.

Πέτουρον, τό, feuille.

Πέτρα, ἡ, pierre. gr. anc.
 Πετραδί, τό, pierre précieuse.
 Πετραχήλι, τό, étoile. r. ἐπιτρα-
 χήλιον.
 Πετρένιος, α, ου, de pierre.
 Πέτρινος, η, ου, pierreux. || De
 pierre. Καρδιά πέτρινη, cœur
 de rocher.
 Πετριά, ἡ, coup de pierre.
 Πετρίτης, ό, rouge-gorge, oi-
 seau.
 Πετροβόλημα, τό, πετροβολισμός,
 ό, lapidation. r. πέτρα, βάλλω.
 Πετροβολιστής, ό, celui qui la-
 pide.
 Πετροβολῶ, lapider; lancer des
 pierres.
 Πετρογέφυρον, τό, pont de pier-
 re.
 Πετρογλύπτης, ό, sculpteur.
 Πετροκοπιόν, τό, carrière de
 pierres.
 Πετροκόπημα, τό, taille des
 pierres.
 Πετροκόπος, ό, tailleur de pier-
 res. r. πέτρα, κόπτω.
 Πετροκοπῶ, tailler des pierres.
 Πετροσέλιον, τό, persil, plante.
 Πετρόσκαλα, ἡ, escalier de pierre.
 Πετρότοπος, ό, pays pierreux. ||
 Carrière.

Πετρώδης, adj. pierreux.
 Πέτρωμα, τό, pétrification.
 Πετρώω, pétrifier. r. πετρόω.
 Πέτρωσις, ἡ, pétrification.
 Πετρωτός, ἡ, όν, pierreux;
 pierré.
 Πετῶ (aor. ἐπέταξ), voler,
 s'envoler. || Faire sauter. || Ecla-
 ter. || Jeter. Πετᾶτε τὰ τουφέκια
 σας, σύρετε τὰ σπαθιά σας, jetez
 vos fusils, prenez vos sabres.
 Μαχαίρ' ἐπέταξε, il tira son
 poignard. Au pass. πετιοῦμι,
 sauter, se précipiter.
 Πεῦκι, τό, tapis. r. ἐπευχή (ἐπ'
 αὐτοῖς γάρ γουυλιπῶντες εὔχον-
 τι οἱ βάρβαροι. Coray.)
 Πεῦκινος, η, ου, d'orme.
 Πεῦκος, ό, orme, arbre.
 Πεύτη, ἡ, V. Πέμπτη.
 Πέφκι, τό, V. Πεῦκι.
 Πεφοδησμένος, η, ου, part. pass.
 de φοβοῦμι, épouvanté.
 Πέφτη, ἡ, πέφτι, τό, V. Πέμπτη.
 Πέφτω, p. πίπτω, tomber. Πέφτω
 ανάσκειλα, tomber à la ren-
 verse. Πέφτω όκνιάρης, devenir
 paresseux. Πέφτω πίμυτα, tom-
 ber sur le nez. Πέφτω εἰς πρό-
 σωπα, faire acception des per-
 sonnes.

Πεφωτισμένος, η, ου, *part. passé* pass. de φωτίζω.

Πεχλεβάκης, ό, bateleur, escamoteur. || Lutteur.

Πηγαδάκι, τό, petit puits.

Πηγάδι, τό, puits. r. πηγήδιον.

Πηγαδήσιος, ια, ου, et πηγαδίτιζος, η, ου, de puits.

Πηγαδοκαθαριστής, ό, cureur de puits.

Πηγαδόσκαμμα, τό, l'action de creuser un puits.

Πηγαδοστούμωμα, τό, couvercle du puits.

Πηγάζω, sourdre, jaillir. gr. anc.

Πηγαινάμενος, η, ου, *part. irrég.* de πηγαίνω.

Πηγαίνω (aor. ἐπήγα), aller; partir. Πήγαινε εις τό καλόν, Adieu, portez-vous bien. Πηγαίνοντες, chemin faisant. r. ὑπάγω. V. Πάγω.

Πήγανος, ό, rue, plante.

Πηγενοερχομός, ό, l'aller et le venir. r. ὑπάγω, ἔρχομαι.

Πηγή, ή, source. gr. anc.

Πήγμα, τό, coagulation.

Πηγμένος, η, ου, *part.* coagulé. || Enfoncé.

Πηγουνάκι, τό, petit menton.

Πηγούνι, τό, menton. r. πώγων.

Πήγω, coaguler. || Enfoncer. r. πηγνύω.

Πηδάλιον, τό, gouvernail. gr. anc.

Πηδηκτά, *adv.* en sautant.

Πηδηκτής, ό, V. Πηδητής.

Πήδημα, τό, et πήδησις, ή, saut. gr. anc.

Πηδηστής, ό, et πηδητής, sauteur.

Πηδητάρι, τό, ressort. r. πηδᾶν.

Πηδητός, ή, όν, qu'on peut sauter. r. πηδᾶω, sauter.

Πηδῶ, sauter; franchir.

Πήζω, V. πήγω. r. πήσσω.

Πηκτή, ή, gelée, jus congelé.

Πηκτός, ή, όν, coagulé, congelé, épais. gr. anc. Αὐγόν πηκτόν, œuf dur.

Πήκτωμα, τό, coagulation.

Πηκτώσω, coaguler, rendre épais. || Figé, s'épaissir; se cailler.

Πηλάλα, ή· πηλάλημα, τό, et πηλαλητός, ό, marche précipitée; course, galop; bruit des pieds.

Πήλαστρον, τό, pilastre. r. it.

Πηλαλῶ, courir; galopper. r. ἱππηλατέω, de ἵππος et ἐλαύνω.

Πηλίχιον, τό, quotient, t. d'arithmétique.

Πηλῆτινος, et πῆλινος, η, ου, d'argile; de terre.

Πηλίνοσ, ό, vin assaisonné avec des herbes. r. πηλόσ, vin. *Hé-sy-chius*. (Les Grecs modernes, comme les anciens, mettent des herbes aromatiques dans leur vin.)

Πηλόσ, ό, terre, argile. || Mortier pour bâtir. gr. anc.

Πήλωμα, τό, enduit de mortier.

Πήλωμα, τό, et τὰ πηλώματα, dysenterie.

Πηλώνω, enduire de mortier, crépir. r. πηλόσ.

Πήξιμον, τό, et πήξις, ή, coagulation, figement.

Πηρί, τό, vis.

Πηροῦνι, τό, etc., V. Περούνι.

Πήτα, ή, pâté, tourte; peut-être de πηκτά, fém. dor. de πηκτός.

r. πήττω, ou πήγνυμι, composer un tout de plusieurs choses. Ainsi μελόπιτα, gâteau de miel, se dit en gr. anc. μελίπηκτου.

Πητοπούλα, ή, petit pâté.

Πητύα, ή, présure, ce qui sert à faire cailler le lait. gr. anc. πητύα.

Πήτυασμα, τό, coagulation.

Πήχη, ή, et τὸ πῆχυ, aune, mesure de 5 pieds 8 pouces, à Paris.

r. πῆχυς, coudée ou 18 pouces.

Πιάνω, prendre, saisir, arrêter.

|| Tenir. || Toucher. Ἐπίασαν τὰ δένδρα, les arbres ont pris racine. Μὲ πιάνει ή θάλασσα, la mer me fait mal. Μὲ ἔπιασεν ό θυμόσ, la colère s'est emparée de moi. Πιάνω νά τὸ κάμω, je me mets à le faire. r. πιέζω, dorique πιάζω.

Πιάσιμον, τό, πιάσις, ή, πιάσμα, τό, et πιασμός, ό, prise, capture.

Πιασμένος, η, ου, part. pris. || Tenu, occupé. || Perclus.

Πιάστρα, ή, piastre d'Espagne, de 5 francs environ; la piastre turque (τὸ γρόσι) vaut environ 65 centimes.

Πιάτον, τό, plat, assiette. r. it.

Πίβα, ή, bière à boire.

Πιβουλεύω, etc., V. Ἐπιβουλεύω.

Πιδεξιόμοι, p. ἐπιδεξιόμοι, agir avec adresse, faire tous ses efforts.

Πιδέξιος, ια, ου, adroit, habile. r. ἐπί, δεξιός.

Πιδεξιόσυνη, ή, et πιδεξιότης, habileté, adresse.

Πιεστήριον, τό, pressoir. *gr. anc.*
 || Presse ou machine pour
 presser, pour imprimer.
 Πίζελλι, τό, pois, *légume*. Πίζελλια
 νωπά, pois goulus. *r. πίσον.*
 Πιθική, ή, palme, empan, *me-*
sure. *r. σπιθαμή* (9 pouces).
 Πιθανά, *adv.* probablement.
 Πιθανολογιά, ή, argument pro-
 bable. *gr. anc.*
 Πιθανός, ή, όν, probable.
 Πιθανότης, ή, probabilité.
 Πιθράκι, τό, dim. de *πιθάρι*.
 Πιθράς, ό, potier.
 Πιθάρι, τό, cruche de terre,
 jarre. *r. πίθος*, tonneau, *qui*
était autrefois d'argile.
 Πικέτο, τό, piquet, *jeu*. *r. it.*
 Πίθηκος, ό, singe. *gr. anc.*
 Πίθος, ό, *V. Πιθάρι*.
 Πίκουπα, ou τὰ πίκουπα, *adv.*
 sur le nez. || A la renverse.
 Πικουπίζω, *p. έπικουπίζω*, jeter
 à la renverse. || Tomber le vi-
 sage contre terre.
 Πικρα, ή, amertume. || Chagrin.
 Πικρά, *adv.* amèrement.
 Πικράγγουρον, τό, concombre
 sauvage.
 Πικράδα, ή, amertume, âpreté.
 Πικραίνω, rendre amer. *gr. anc.*

|| Devenir amer, chagriner;
au pass. s'affliger.
 Πικραλίδα, ή, chicorée, *plante*.
 Πικραμα, τό, et *πικραμός*, ό,
 amertume. || Chagrin.
 Πικραμύγδαλον, τό, amande a-
 mère. *r. πικρός*, άμύγδαλον.
 Πικρίζω, rendre amer, âpre;
 le devenir.
 Πικρισμα, τό, amertume, âpreté.
 Πικροδάφνη, ή, laurier-rose, *ar-*
buste.
 Πικροκαρδα, *adv.* avec chagrin.
 Πικρός, ή, όν, amer, âpre. ||
 Cruel, dur. *gr. anc.*
 Πικροκαρδος, η, ου, très-affligé.
 || Dur, cruel. *r. καρδιά*.
 Πικρότης, ή, amertume, âpreté.
 Πικρούτσικος, η, ου, un peu
 amer.
 Πιλατεύω, tourmenter, oppri-
 mer. *r. επί*, έλάω, d'ou έλάυνω.
 Πιλάτης, ό, tyran.
 Πιλάφι, τό, pilau, *mets oriental*.
 Πιλιάρδος, ό, billard, *jeu*. *r. it.*
 Πίμυτα, *adv.* *V. Πίμυτα*.
 Πιμπίλωμα, τό, ourlet.
 Πιμπιλώνω, ourler, border.
 Πιμπιωτής, ό, celui qui ourle.
 Πίμυτα, *adv.* *p. επίμυτα*, sur le
 nez. *r. επί* et *μύτις*.

Πίνα, ἡ, V. Πίνυα.
 Πινακάκι, τό, petite écuelle.
 Πίνακας, ό, et πίναξ (gr. anc.),
 index, table; registre.
 Πινακίδα, ἡ, et πινακίδι, τό, abé-
 cédaire.
 Πινακωτή, ἡ, planche à porter
 le pain. r. πίναξ.
 Πίνυα, ἡ, la nacre. gr. anc.
 Πῖνος, ἡ, pin, *arbre*. gr. anc.
 Πίνω, boire. Πίνω καπνόν, fumer.
 Πίμα, τό, l'action de boire.
 Πιοτικός, ἡ, όν, potable.
 Πιοτόν, τό, boisson; breuvage.
 Πιοτής, ό, buveur; féme. ἡ πίο-
 τρια. r. πίο, boire, d'où πίνω.
 Πίπα, ἡ, pipe à fumer. r. it.
 Πιπεράτος, η, ον, poivré.
 Πιπέρι, τό, poivre. r. lat. piper.
 Πιπεριά, ἡ, poivrier, *arbre*.
 Πιπερίζω, poivrer.
 Πιπερόθενδρον, τό, poivrier, *ar-
 bre*.
 Πιπεροδοχεῖον, τό, et πιπερολό-
 γος, ό, poivrière.
 Πιπερόριζα, ἡ, racine de poivre.
 Πιπέρωμα, τό, action de poivrer.
 Πιπεροτριφτης, ό, râpe pour le
 poivre. r. τρίβω, et piper.
 Πιπιλίζω, sucer. Τò χρασὶ πιπιλί-
 ζει, le vin est piquant.

Πιπίλισμα, τό, et πιπίλις, ἡ;
 sucement, succion.
 Πιπιλιστά, *adv.* en suçant.
 Πιπιλιστής, ό, celui qui suce.
 Πιπιρίζω, crier *comme les pe-
 tits oiseaux* (οἱ πίπποι).
 Πίπτω, tomber. gr. anc. V.
 Πέπτω.
 Πιργίου, τό, scie. r. πρίων.
 Πιργιουίζω, etc., V. Πριουίζω.
 Πίρος, ό, cheville. || Cannelle *de
 tonneau*.
 Πισκέτζι, τό, bourse. r. or.
 Πίσσα, ἡ, poix. gr. anc.
 Πισσόκολλα, ἡ, colle de poix.
 Πίσσωμα, τό, enduit de poix.
 Πισσώνω, poisser, enduire de
 poix, de goudron; de πισσόω.
 Πιστά, *adv.* fidèlement; de
 bonne foi.
 Πιστάκι, τό, pistache, *fruit*.
 Πιστακιά, ἡ, pistachier, *arbre*.
 Πίστευμα, τό, croyance.
 Πιστευόμενον, τό, la croyance,
 la foi. r. πιστεύω, croire.
 Πιστευτά, *adv.* loyalement.
 Πιστευτός, ἡ, όν, croyable.
 Πιστεύω, croire; *au pass.* se fier;
subst. τὸ πιστεύω, le Credo ou
 symbole des apôtres.
 Πιστικός, ό, berger.

- Πίστις, ἡ, foi, orthodoxie; religion. || Crédit; loyauté. Β νω ου δίδω πιστιν, ajouter foi. Μ  τήν πιστιν μου, par ma foi.
- Πιστόλα, ἡ, et πιστόλι, τό, pistolet, arme à feu. r. it.
- Πιστόλα, ἡ, pistole (10 francs).
- Πιστολιά, ἡ, coup de pistolet.
- Πίστομα, adv. p. ἐπὶ στόμα, sur la bouche, sur le nez.
- Πιστός, ἡ, ὄν, fidèle. || Affid . Οἱ πιστοί, les fidèles, les chrétiens.
- Πιστοσύνη, ἡ, fidélité. r. πιστός.
- Πίστουμα, V. Πίστομα.
- Πιστώτατα, adv. très-fidèlement.
- Πιστῶς, adv. V. Πιστά.
- Πίσω, adv. derrière, par derrière. p. ὀπίσω.
- Πιτακτοῦ, adv.   dessein, exprès. r. ἐπί, et τακτός, de τάσσω.
- Πιταυτόυ, adv. m. sign.
- Πίτερα, τά, son de farine.
- Πιτερίδα, ἡ, et πιτερίθρα, crasse farineuse de la tête. r. πίτυρον.
- Πιτήδειν, adv. habilement. || Α propos. r. ἐπιτήδειος, propre, opportun.
- Πιτήδειος, εἶα, ον, habile, adroit, apte, p. ἐπιτήδειος.
- Πιτηθείότης, ἡ, habileté, adresse, aptitude.
- Πιτουρα, et πίτυρα, τά, V. Πίτυρα.
- Πιτραχήλι, τό, V. Πετραχήλι.
- Πιωμένος, η, ον, part. pass. de πίνω, bu. || Ivre.
- Πιώσιμον, l'action de boire.
- Πλάγι, τό, et πλάγιον, côte, côte. Εξ πλαγίου, à côte.
- Πλάγια, adv. obliquement. || De côte; à côte. || Indirectement.
- Πλαγιαζώ, se coucher. (gr. anc. mettre dans une situation oblique, transversale.)
- Πλάγιασμα, τό, l'action de se coucher.
- Πλάγιος, ία, ον, oblique; latéral.
- Πλαγιότητα, ἡ, obliquité.
- Πλαγίως, adv. V. Πλάγια.
- Πλάκα, ἡ, plaque. || Carreau, brique. || Dalle, pierre plate. r. πλάξ, gén. πλακός.
- Πλάκωμα, τό, compression, aplatissement. || Oppression. || Action de surprendre, attaque.
- Πλακώνω, comprimer, aplatir. || Opprimer, surprendre, attaquer, fondre sur. Μ ς ἐπλάκω.

- σεν ἡ παγκρατιά, la milice nous a surpris.
 Πλακωτός, ἡ, ὄν, comprimé. || Plat. r. πλάξ.
 Πλάλημα, τό, V. πηλάχ.
 Πλάνημα, τό, V. Πλάνημα.
 Πλανετής, ὁ, trompeur, séducteur; fém. ἡ πλανέτρια.
 Πλάνη, ἡ, tromperie. || Séduction. || Erreur, méprise.
 Πλάνημα, τό, tromperie. || Égarément. gr. anc.
 Πλανήτης, ὁ, planète. gr. anc.
 Πλανητικός, ἡ, ὄν, erroné; capiteux, trompeur.
 Πλάνια, ἡ, plane, *outil tranchant*. r. fr.
 Πλανόκολλα, ἡ, colle de farine.
 Πλανολόγος, ὁ, qui trompe ou séduit par ses discours.
 Πλάνος, ὁ (gr. anc.), et πλάνη, ἡ, trompeur, trompeuse.
 Πλανταμός, ὁ, et πλάνταξις, ἡ, suffocation.
 Πλαντάζω, et πλαντῶ, suffoquer. Νά πλαντάξη, qu'il crève, qu'il étouffe.
 Πλανῶ, tromper. || Séduire. Πλανοῦμαι, se tromper. || Être dupe de. || S'égarer, errer. gr. anc.
 Πλάση, ἡ, fleur de farine.
- Πλάσιμον, τό, l'action de bou langer. r. πλάσσω.
 Πλάσις, ἡ, création. || Fiction.
 Πλάσμα, τό, créature.
 Πλάσσω, V. Πλάττω.
 Πλαττήρι, τό, table sur laquelle on boulange le pain.
 Πλάστης, ὁ, créateur. gr. anc.
 Πλάστησσα, ἡ, créatrice; faiseuse.
 Πλαστός, ἡ, ὄν, créé. || Inventé; feint. gr. anc.
 Πλαστουργός, ὁ, créateur.
 Πλάστρης, ὁ, rouleau de bois qui sert à boulange le pain.
 Πλάταιμα, τό, dilatation.
 Πλαταίνω, étendre, dilater. || Se dilater, s'étendre. r. πλατός.
 Πλάτανος, ὁ, platane, *arbre*.
 Πλάτη, ἡ, épaule. (gr. anc. l'omoplate.)
 Πλάττω, créer. || Inventer, feindre. || Boulanger *le pain*.
 Πλάτος, τό, largeur. gr. anc. Εἰς ou κατὰ πλάτος, tout au long.
 Πλατυά, *adv.* amplement.
 Πλατύγλωσσος, *adj.* qui a une langue large. gr. anc.
 Πλατυζούτελος, κ, ὄν, qui a un large front.
 Πλάτυμα, τό, élargissement.

- Πλατύων, dilater, étendre, élargir. gr. anc.
- Πλατυπόδαρος, η, ου, qui a de larges pieds. r. πλατύπους.
- Πλατυπρόσωπος, η, ου, qui a le visage large. gr. anc.
- Πλατύ, τό, largeur, ampleur. Τὸ πλατύ τοῦ σπαθιοῦ, le plat de l'épée.
- Πλατυπτέρυγος, η, ου, qui a une large envergure. r. πτέρυξ.
- Πλατύς, εἶς, ὅ, large, ample.
- Πλατυσμός, ὁ, dilatation, élargissement. gr. anc.
- Πλατύστομος, η, ου, qui a une large bouche.
- Πλατύστρατος, η, ου, qui a une large rue. r. strata viarum.
- Πλατύτητα, adv. très - amplement.
- Πλατύφυλλος, η, ου, qui a de larges feuilles. gr. anc.
- Πλέα, adv. plus. Πλέα ὀμπροῶς, plus avant. Δέν θελω πλέα, je ne veux plus. Φθάνει πλέα, c'est assez. r. πλέον.
- Πλέγμα, τό, tresse, tissu, tricot. V. Πλέξιμον.
- Πλέγω, p. πλέω. V. Πλέω.
- Πλειά, adv. V. Πλέα.
- Πλειάδες, αἱ, les pléiades.
- Πλεῖον, τό, pluralité.
- Πλεῖότερα, adv. mieux, plutôt. || Plus.
- Πλεῖστον, par ex.: ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, hell. le plus souvent, pour la plupart.
- Πλέκτης, ὁ, tresseur. || Tricoteur.
- Πλεκτός, ἡ, ὄν, tressé, tissu. || Tricoté.
- Πλέκω, tresser, tisser. gr. anc. Πλέκω μὲ βελόνας, tricoter.
- Πλέμα, V. Πλέγμα et Πλέξιμον.
- Πλεμάτι, τό, rets, filet. r. πλεγμάτιον.
- Πλεγμένος, η, ου, p. πλεγμένος, part. passé pass. de πλέκω.
- Πλεμόνι, τό, poumon. r. πλεμόμων.
- Πλέξιμον, τό, l'action de tresser; tissure; tricotage.
- Πλεξούδα, ἡ, tresse de cheveux.
- Πλέον, plus, davantage. Περι πλέον, de plus, qui plus est.
- Πλεονέκτημα, τό, gain illicite.
- Πλεονέκτης, ὁ, qui fait des gains illicites.
- Πλεονεκτήσις, ἡ, ὄν, qui est acquis par fraude. || Qui fraude par cupidité.
- Πλεονεκτήω, faire des gains illicites. gr. anc.

Πλεονεξία, ἡ, gain illicite.
 Πλεονασμός, ὁ, pléonasme.
 Πλεούμενον, τό, vaisseau.
 Πλέρωμα, τό, paiement. (gr. anc.
 πλήρωμα, somme complète.)
 Πλερωμή, ἡ, paye.
 Πλερώνω, payer. r. πληρώω.
 Πλερωτής, ὁ, payeur.
 Πλερωτικός, ἡ, ὄν, payable.
 Πλευρίσιος, adj. intercostal.
 Πλευριτίς, ἡ, pleurésie, *maladie*.
 Πλευρόν, τό, côte, côté, flanc;
 plèvre. gr. anc.
 Πλευροπνευμονία, ἡ, pleuropneu-
 monie, *maladie*.
 Πλευρόππος, ὁ, point de côté.
 Πλεύσιμον, τό, natation, nage. ||
 Navigation. r. πλέω, f. πλεύσω.
 Πλέω, nager. || Naviguer; flotter.
 Πληγή, ἡ, plaie, blessure.
 Πλήγωμα, τό· πληγωματικά, ἡ, et
 πληγωμός, ὁ, coup, blessure.
 r. πλήγωμα.
 Πληγώνω, blesser. || Faire une
 plaie. r. ἐπλήγων, aor. 2, pass.
 de πλήσσω.
 Πληγωτής, ὁ, celui qui blesse;
 fém. ἡ πληγώτρια.
 Πληθαίνω, accroître, augmenter.
 || S'accroître, se multiplier.
 Πληθάρι, V. Πληθάρι.

Πλήθευμα, τό· πληθοσύνη, ἡ,
 augmentation, multiplication.
 Πλήθια, adv. à foison, en abon-
 dance. r. πλήθος.
 Πλήθιος, ἰα, ον, abondant.
 Πλήθος, τό, quantité, multitu-
 de. Πολύ πλήθος, beaucoup de
 monde.
 Πληθυντικός, ἡ, ὄν, pluriel.
 Πληθυντικῶς, adv. au pluriel.
 Πληθώρα, ἡ, pléthore, ou sura-
 bondance de sang et d'hu-
 meurs. gr. anc.
 Πληθωρικός, ἡ, ὄν, pléthori-
 que.
 Πλήκτης, ὁ, qui aiguillonne.
 Πληκτικός, ἡ, ὄν, riquant. gr.
 anc. || Ennuyeux.
 Πλήκτρον, τό, aiguillon.
 Πλήκτω, V. Πλήττω.
 Πλημμέλημα, τό, délit, offense.
 Πλημμελῶ, commettre une of-
 fense, un délit. gr. anc.
 Πλημμύρα, ἡ· πλημμυριά, ἡ, et
 πλημμύρισμα, τό, déborda-
 ment, inondation.
 Πλημμυρίζω, V. Πλημμυρῶ.
 Πλημμυρῶ, inonder; déborder.
 gr. anc.
 Πλήν, conj. mais. || Excepté.
 Πλήξις, ἡ, ennui. r. πλήσσω.

Πληροφόρημα, τό, conviction.
 Πληροφορητής, ό, celui qui persuade.
 Πληροφορία, ή, conviction, certitude. gr. anc.
 Πληροφορῶ, informer, convaincre; *au pass.* savoir de science certaine.
 Πληρῶ, achever, finir. gr. anc.
 Πλήρωμα, τό, plénitude. V. Πλέρωμα.
 Πληρώνω, remplir. V. Περώνω. r. πληρόω.
 Πλήσια, *adv.* proche, auprès. V. Πλήθια.
 Πλησιάζω, approcher. || S'approcher (gr. anc.).
 Πλησίασμα, τό· πλησιασμός, ό, approche. || Voisinage.
 Πλησιαστής, ό, qui approche. || Voisin.
 Πλησίον, ό, le prochain.
 Πλησίον, *adv.* proche, auprès. || Prochainement.
 Πλησίος, ίς, ον, prochain, voisin. gr. anc. V. Πλήθιος.
 Πλησιώτατα, *adv.* très-proche.
 Πλησιώτερα, *adv.* plus proche.
 Πλήττω, s'ennuyer.
 Πλίθος, ό, etc., V. Πλίνθος.
 Πλίκος, ό, paquet.

Πλινθάρι, τό, cruche de terre, jarre.
 Πλίνθος, ό, brique, carreau. || Plinthe. gr. anc.
 Πλινθοουργώ, faire de la brique, des carreaux. gr. anc.
 Πλιό, *adv.* V. Πλέον.
 Πλοῖκος, ό, paquet *de lettres*.
 Πλοιάριον, τό, petit vaisseau.
 Πλοῖον, τό, navire, bâtiment.
 Πλόκαμος, ό, tresse, boucle de cheveux. gr. anc.
 Πλουθιέρο, τό, pluvier, *oiseau*. r. it.
 Πλουμί, τό, découpure, broderie.
 Πλουμίζω, historier, enjoliver; bigarrer; orner de broderies. r. lat. plumare, d'où en fr. broder au plumetis.
 Πλούμισμα, τό, ornement, broderie, ramage. Πλούμισμά τι από διαμάντια, girandole de diamants.
 Πλουμιστής, ό, brodeur.
 Πλούσια, *adv.* richement.
 Πλουσιοδωρίζω, donner avec libéralité.
 Πλουσιόδωρος, η, ον, libéral.
 Πλουσιοπάροχα, *adv.* abondamment; largement.

- Πλουσιοπάροχος, riche, abondant. || Libéral. r. παρέχω.
- Πλούσιος, *ία, ου*, riche. gr. anc.
- Πλουσίως, *adv.* richement.
- Πλουσιώτατα, *adv.* très-riche-ment.
- Πλουσιώτερα, *adv.* plus riche-ment.
- Πλουτίζω, enrichir. || S'enrichir. r. πλοῦτος.
- Πλούτη, *τά*, pl. de πλοῦτος.
- Πλουτητής, *ός*, et πλουτιστής, celui qui enrichit; fém. *ή πλουτήτρια*.
- Πλουτίζω, enrichir. || S'enrichir.
- Πλούτισμα, *τό*, enrichissement.
- Πλοῦτος, *ός* et *ή* (pl. *τά πλούτη*), richesse.
- Πλουτῶ, enrichir. || S'enrichir; être riche.
- Πλύμα, *τό*, lavage; blanchissage. r. πλύω.
- Πλυμένος, *η, ου*, *part.* lavé, blanchi.
- Πλυός, *ός*, blanchisserie; lavoir. gr. anc.
- Πλύω, laver, blanchir.
- Πλύσιμου, *τό*, lavage; blanchissage.
- Πλυστής, *ός*, blanchisseur. gr. anc. πλύστης.
- Πλυστηῖον, *τό*, prix du blanchissage.
- Πλύστρα, *ή*, blanchisseuse.
- Πλωρέας, *ός*, pilote. r. πλωρεύς.
- Πλώρη, *ή*, proue. r. πλώρα.
- Πλωρήσιος, *ια, ου*, de proue.
- Πλωτή, *ή*, radeau. || Pont-volant.
- Πνέμα, etc.; V. Πνεῦμα, etc.
- Πνεμόνι, *τό*, poumon. r. πνεύμων.
- Πνεῦμα, *τό*, esprit; génie, sens || Souffle, vent. Τὸ ἅγιον πνεῦμα, le Saint-Esprit.
- Πνευματικῶς, *adv.* spirituellement. || En secret.
- Πνευματικός, *ός*, confesseur.
- Πνευματικός, *ή, όν*, spirituel.
- Πνευματομάχος, *adj.* qui combat la divinité du Saint-Esprit.
- Πνευματοφόρος, *adj.* inspiré par l'Esprit-Saint. gr. anc.
- Πνευματώδης, *adj.* spiritueux.
- Πνεύμονας, *ός*, poumon. r. πνεύμων.
- Πνευμονίς, *ός*, pulmonaire, plante.
- Πνεῦσις, *ή*, souffle. gr. anc.
- Πνέω, souffler. gr. anc.
- Πνιγάρχης, *ός*, corsaire. r. πνίγω.
- Πνιγηρός, *ή, όν*, étouffant. gr. anc.
- Πνιγμός, *ός*, V. Πνίξιμον.

Πνίγω, noyer. || Étouffer. || Étrangler; *au pass.* se noyer, etc.
 Πνικτός, ἡ, ὄν, étranglé. || Noyé. || Suffoqué.
 Πνίξιμον, τό· πνίξις, ἡ, submersion. || Étouffement. || Étranglement. r. πνίγω, étouffer.
 Πνοή, ἡ, respiration; haleine. || Souffle; vent.
 Ποδάγρα, ἡ, goutte. gr. anc.
 Ποδαγρός, *adj.* gouteux.
 Ποδαγρώνω, avoir la goutte.
 Ποδαίνω, chausser. r. πούς.
 Ποδαλγία, ἡ, goutte. gr. anc.
 Ποδαλγός, *adj.* gouteux.
 Ποδαλγικός, ἡ, ὄν, de goutte.
 Ποδάκι, τό, et ποδαράκι, petit pied. r. πούς, gén. ποδός.
 Ποδάρι, τό, pied, jambe. || Pied, mesure de 12 pouces. Εἶναι μικρός πέντε ποδάρια, il a cinq pieds de long. Θέλει τὸν βάλω εἰς τὸ ποδάρι μου, je le mettrai à ma place.
 Ποδαριά, ἡ, trace du pied.
 Πόδας, ὁ, pied. r. πούς, ποδός.
 Ποδαστράγαλος, ὁ, cheville du pied. r. πούς, ἀστράγαλος.
 Πόδημα, τό, l'action de chausser. || Botte.
 Ποδημένος, η, ον, *part.* chaussé.

Πόδι, τό, pied. r. πούς, ποδός.
 Ποδιά, ἡ, tablier. Μία ποδιά γαμάτη, un plein tablier. Ποδιά τοῦ βουνοῦ, le pied de la montagne. Ποδιά ἐνὸς χιτῶνος, basque d'un habit.
 Ποδοβολιτός, ὁ, bruit des pieds; tumulte. r. πούς, βολή.
 Ποδογύρι, τό, bord d'une robe, frange. r. πούς, γύρος.
 Ποδογύρισμα, τό, croc en jambe. || Renversement.
 Ποδογυρισμένος, η, ον, renversé par terre.
 Ποδότας, ὁ, et ποδότης, pilote. r. ποδέω, tendre la voile.
 Πόθεν, *adv.* d'où? gr. anc.
 Ποθινός et ποθητός, ἡ, ὄν, désirable, désiré. gr. anc.
 Ποθητε, 2 pers. pl. de l'aor. impérat. pass. de πίνω.
 Ποθητή, ἡ, maîtresse, amante.
 Ποθητῶς, *adv.* avec désir, avec ardeur.
 Πόθος, ὁ, désir. || Passion.
 Ποθῶ, désirer, souhaiter.
 Ποίημα, τό, poème. gr. anc.
 Ποίησις, ἡ, création; ouvrage.
 Ποιητής, ὁ, créateur. || Poète; fém. ἡ ποιήτρα.
 Ποιητική, ἡ, la poésie. gr. anc.

Ποιητικός, ή, όν, poétique.
 Ποιητός, ή, όν, faisable.
 Ποικιλία, ή, variété, diversité.
 Ποικίλος, η, ον, varié, divers.
 Ποικιλότης, ή, V. Ποικιλία.
 Ποιμαίνω, paître. || Gouverner.
 Ποιμαντικός, ή, όν, pastoral.
 Ράβδος ποιμαντική, crosse d'é-
 vêque; houlette.
 Ποιμένας, ό, et ποιμήν, berger.
 || Pasteur; en parlant d'un évê-
 que, d'un curé, etc.
 Ποίμνη, ή, troupeau; bercail.
 Ποίμνιον, τό, troupeau. gr. anc.
 Ποινή, ή, peine, châtement.
 Ποῖος, ιά, ον, qui? lequel? Ποῖος
 ἀπό ἐσᾶς, qui de vous?
 Ποιότης, ή, qualité. gr. anc.
 Ποιοῦν, τό, part. hell. de ποιέω,
 agent.
 Ποιῶ, faire. gr. anc.
 Ποιῶνω, qualifier, de ποιῶω.
 Ποκαμισάκι, τό, petite chemise.
 Ποκάμισον, τό, chemise, p. ὑπο-
 κάμισον.
 Ποκάρι, τό, peau d'agneau. r.
 πόκος, toison.
 Πολεμάρχος, ό, général d'ar-
 mée. gr. anc. || Guerrier.
 Ποκοίλι, τό, le bas-ventre, p.
 ὑποκοίλι.

Πολέμι, τό, rigole par laquelle
 s'écoule le jus des raisins fou-
 lés. r. ὑπό, sous, et ληνός,
 pressoir.
 Πολέμημα, τό, l'action de com-
 battre.
 Πολεμικός, ή, όν, guerrier, bel-
 liqueux. Η πολεμική τέχνη,
 l'art militaire. gr. anc.
 Πολεμικός, ό, militaire.
 Πολέμιος, ια, ον, ennemi. Οἱ
 πολέμιοι, les ennemis.
 Πολεμιστής, ό, combattant.
 Πολεμιστρα, ή, embrasure,
 meurtrière.
 Πόλεμος, ό, combat. || Guerre.
 Πολεμῶ, combattre. || Faire la
 guerre. gr. anc.
 Πόληψις, V. Ἰπόληψις.
 Πολικός, ή, όν, polaire.
 Πολιόρημα, τό, siège.
 Πολιορκητής, ό, assiégeant.
 Πολιορκία, ή, siège. gr. anc.
 Πολιορκῶ, assiéger.
 Πόλις, ή, ville. || Constantinople,
 comme *urbis* signifiait Rome.
 Πολιτεία, ή, ville. || Civilité. ||
 Conduite.
 Πολίτευμα, τό, conduite.
 Πολιτεύομαι, se conduire. || Gou-
 verner un état. || Avoir cours.

- Πόλιτζα, ἡ, police, assurance.
 "Billet. || Lettre de change.
- Πολίτης, ὁ, citoyen. || Habitant de Constantinople. V. Πόλις.
- Πολιτισμός, ὁ, politesse.
- Πολίτισσα, ἡ, citoyenne. || Dame de Constantinople.
- Πολιτικά, *adv.* politiquement. || Avec politesse.
- Πολιτικὸς, ὁ, homme de mauvaise vie.
- Πολιτικὴ, ἡ, la politique, s. ent. τέχνη. || Fille publique, s. ent. κόρη.
- Πολιτικόν, τό, la politique.
- Πολιτικός, ἡ, ὄν, politique. || Civil, poli.
- Πολτίτευμα, τό, libertinage.
- Πολτικεύω, se livrer au libertinage.
- Πολτική, ἡ, p. πολιτική, femme de mauvaise vie.
- Πολτικὸσπύλα, ἡ, dim. de πολιτική.
- Πόλλα, *adv.* etc.; V. Πολύ, etc.
- Πολλάκις, *adv.* plusieurs fois.
- Πολλαπλάσιος, ἰα, ον, multiple.
- Πολλαχόθεν, *adv.* de plusieurs côtés. gr. anc.
- Πολλαχῶς, *adv.* de beaucoup de façons. gr. anc.
- Πολλοί, αἱ οὐ αἴς, ἄ, plusieurs. V. Πολύς.
- Πολλότατα, *adv.* beaucoup.
- Πολλότατος, ι, ον, sup. de πολύς.
- Πόλος, ὁ, rôle. gr. anc.
- Πολύ, *adv.* beaucoup. Κατὰ πολὺ, de beaucoup.
- Πολύθλος, *adj.* souvent vainqueur. gr. anc.
- Πολυάιματος, *adj.* sanguin.
- Πολυάνθρωπος, *adj.* peuplé.
- Πολυαρχία, ἡ, polyarchie, gouvernement où l'autorité est entre plusieurs mains. (Τὸ πολυάρχου στασιώδης, S. Grégoire.)
- Πολύβουλος, η, ον, qui a beaucoup de jugement. gr. anc.
- Πολυγαμία, ἡ, polygamie.
- Πολύγλωπτος, η, ον, qui sait plusieurs langues. || Polyglotte ou traduit en plusieurs langues.
- Πολύγωνον, τό, polygone.
- Πολύθνηρος, *adj.* rempli d'arbres. gr. anc.
- Πολυδιψασμένος, η, ον, très altéré. gr. anc. πολυδίψιος.
- Πολυειδής, *adj.* qui a plusieurs formes. gr. anc.
- Πολυέλαιος, ὁ, candelabre, lustre.
- Πολυέξοτος, η, ον, coûteux. || Dépensier.

Ἰούλειός, *adj.* chargé d'années.
 Πολυεὐσπλαγγχνος, *η, ου*, miséricordieux. *r.* εὐ, σπλάγγχον.
 Πολύζουμος, *adj.* succulent.
 Πολυήμερος, *adj.* de plusieurs jours. || De longue durée.
 Πολυθεΐα, *ή*, polythéisme.
 Πολύθεος, *ός*, polythéiste.
 Πολυθρύλλητος, *adj.* très-renommé. *gr. anc.*
 Πολυκαϊμένος, *η, ου*, tout brûlé.
 Πολυκαιρία, *ή*, longueur du temps. *Με τήν πολυκαιρίαν*, avec le temps.
 Πολυκαιρίζω, tarder beaucoup.
 Πολυκαιριός, *ή, όν*, de longue durée. *r.* πολός. καιρός.
 Πολυκάνθλου, *τό*, candélabre.
 Πολυκάντουνος, *adj.* qui a plusieurs angles.
 Πολυκαρπία, *ή*, fertilité.
 Πολύκαρπος, *η, ου*, fertile.
 Πολυκαρπῶ, fertiliser. || Être fertile.
 Πολυκαυχοῦμαι, s'énorgueillir ou se vanter beaucoup.
 Πολυκήριον, *τό*, girandole, candélabre. *r.* κηρός.
 Πολυκύματος, *η, ου*, houleux.
 Πολύγλωσος, *η, ου*, babillard.
 Πολυγλωῶ, jaser, babiller.

Πολυλογᾶς, *adj.* jaseur, babillard.
 Πολυλογία, *ή*, babil, loquacité.
 Πολύλογος, *adj.* qui parle beaucoup. *gr. anc.*
 Πολυλογῶ, jaser, babiller.
 Πολυμάθεια, *ή*, érudition profonde. *gr. anc.*
 Πολυμαθής, *adj.* très-savant.
 Πολυμέριμος (*gr. anc.*), *η, ου*, dévoré de soucis.
 Πολυμήχανος, *η, ου*, ingénieux.
 Πολυμίλημα, *τό*, babil.
 Πολυμιλητής, *ός*, babillard; *fé.m.* *ή πολυμιλήτρα.*
 Πολυμιλῶ, babiller. *r.* όμιλῶ.
 Πολύμοχος (*gr. anc.*), *η, ου*, très-laborieux.
 Πολυξκουσμένος, *η, ου*, renommé, célèbre. *r.* ἔξκουός.
 Πολυξευρία, *ή*, savoir étendu, vivacité d'esprit.
 Πολύξευρος, *η, ου*, qui sait beaucoup. || Spirituel. *r.* ἔξευρον, *αορ.* 2 d'ἔξευρίσκω.
 Πολυξοδιάζω, dépenser beaucoup.
 Πολυξοδιαπτής, *ός*, qui fait beaucoup de dépenses.
 Πολυόμματος (*gr. anc.*), *η, ου*, qui a plusieurs yeux.

Πολυπαθίῳ, essayer ou éprouver beaucoup *de malheurs*.
 Πολυπάθεια, ἡ, nombreuses épreuves d'infortunes.
 Πολυπαθής, *adj.* qui a beaucoup souffert. gr. anc.
 Πολυπαιδής, ὁ, qui a beaucoup d'enfans. gr. anc. πολύπαις.
 Πολυπαίνεμα, τό, louange excessive.
 Πολυπαιῶ, louer excessivement. r. ἐπαινέω.
 Πολύπειρος, *adj.* fort expérimenté. gr. anc.
 Πολυπίνω, boire beaucoup.
 Πολυπιότης, ὁ, grand buveur.
 Πολυπλαυεμένος, η, ου, fort trompé. r. πλάνη.
 Πολυπλασιάζω, multiplier.
 Πολυπλασίασις, ἡ· πολυπλασίασμα, τό, et πολυπλασιασμός, ὁ, multiplication.
 Πολυπλασιαστής, ὁ, multiplicateur.
 Πολυπλασιαστός, ἡ, ὄν, multipliable.
 Πολυπλάσιος, *adj.* multiple.
 Πολυπλάσιως, *adv.* de plusieurs façons; en multipliant.
 Πολύπλεκτος, η, ου, très-enlacé. || Extrêmement embrouillé.

Πολύπλουτος, η, ου, fort riche.
 Πολυπόδι, τό, polypode, *plante*.
 Πολυπόθητος, η, ου, très-désirable. || Fort désiré. || Très-affectueux.
 Πολυποίκιλος, η, ου, très-varié. || Bigarré. gr. anc.
 Πολυποσία, ἡ, excès dans le boire. gr. anc.
 Πολυπραγμονῶ, être curieux.
 Πολυπραγμοσύνη, ἡ, curiosité. gr. anc.
 Πολυπράγμων, *adj.* curieux.
 Πολύπυργος, η, ου, qui a beaucoup de tours. gr. anc.
 Πολύρραφος, *adj.* qui a plusieurs coutures. gr. anc.
 Πολύς, πολλή, πολύ, gén. πολλῶν, beaucoup, nombreux. Πολύς ἄνθρωπος, beaucoup de personnes. Αὐτὸς εἶναι πολὺς ἄνθρωπος, c'est un grand homme.
 Πολὺν καιρὸν, ou πρὸ πολλοῦ, long-temps. Πολλοῦ γε δεῖ, il s'en faut de beaucoup.
 Πολυσαρκία, ἡ, corpulence.
 Πολύσαρκος, η, ου, corpulent.
 Πολυσήμαντος, η, ου (gr. anc.), qui a plusieurs significations.
 Πολυσημασία, ἡ, quantité de significations.

Πολυτάραχος (gr. anc.), η, ου, très-turbulent, très-agité.

Πολυτεκνία, ή, grand nombre d'enfans. gr. anc.

Πολύτεκνος, η, ου, qui a beaucoup d'enfans.

Πολυτέλεια, ή, somptuosité.

Πολυτελής, adj. somptueux.

Πολυτεχνία, ή, artifice, industrie.

Πολύτεχνος, η, ου, plein d'art; très-artistement fait.

Πολυτίμητος, η, ου, très-honoré.

Πολύτιμος, η, ου, précieux.

Πολυτορνεσᾶς, adj. qui a beaucoup d'écus. r. πολύ, et tournois, ancienne monnaie de France.

Πολύτριχον, τό, adiante ou capillaire, plante.

Πολύτριχος (gr. anc.), η, ου, qui a beaucoup de poils.

Πολυτροπία, ή, grande souplesse d'esprit; tours variés. Artifices nombreux.

Πολύτροπος (gr. anc.), η, ου, fertile en expédiens.

Πολυτρόπως, adv. de plusieurs manières. || Très-ingénieusement.

Πολυτρώπητος, η, ου, tout troué.

Πολυφαγία, ή, excès dans le manger. gr. anc.

Πολύφαγος, adj. grand mangeur.

Πολυφήμητος, η, ου, très-renommé.

Πολύφημος, η, ου, illustre.

Πολυφρόντιστος, η, ου, qui a beaucoup de soins, d'attention.

|| Qui demande beaucoup de soin. r. φροντίς.

Πολύφωνος, η, ου, qui a une forte voix. || Qui a plusieurs voix.

Πολύφωτος, η, ου, qui a beaucoup de lumières. r. φῶς.

Πολυχρονία, ή, longue durée. || Vieillesse.

Πολυχρονίζω, tarder. || Durer long-temps; vieillir. || Souhaiter de longues années.

Πολυχρονίος, adj. de longue durée. || Agé. gr. anc.

Πολυχρονίσις, ή, longue durée.

Πολυχρονισμα, τό, souhaits de nombreuses années.

Πολυχρονισμίνος, η, ου, à qui l'on souhaite une longue vie.

Πολυχρονισμένε μου βασιλέα· en parlant à un souverain, prince auguste et chéri.

Πολύχρονος, η, ου, âgé.

Πολύχρονος, souhait qu'on adres-

se à une personne qui éternue, etc. Dieu vous bénisse! Que le ciel vous accorde une longue vie!

Πολυχρονῶ, arriver à la vieillesse. || Souhaiter à *quelqu'un* une longue vie.

Πολυχρόματος, *η, ου*, bigarré.

Πολύωνυμος, *adj.* qui a plusieurs noms. gr. anc.

Πόμα, τό, boisson. gr. anc.

Πόμπημα, τό, et πόμπευμα: πόμπυσις, *ή*, la risée du public; déshonneur; flétrissure. r. πομπεία, injures dont on assaillait les passants.

Πομπευτής, ὁ, celui qui diffame.

Πομπευτικός, *ή, ου*, diffamatoire; infamant.

Πομπεύω, livrer à la risée du public. || Déshonorer, diffamer.

Πομπή, *ή*, pompe. || Flétrissure.

Πομπωμένος, *η, ου*, diffamé, flétri, deshonoré.

Πόνεμα, τό, douleur. r. πονέω.

Πονετικός, *ή, ου*, douloureux. || Compatissant.

Πονηρά, *adv.* méchamment.

Πονηρία, *ή*, méchanceté, malice, ruse.

Πονήρευμα, τό, m. sign.

Πονηρευμα, être ou devenir malfaisant, malicieux.

Πονηρός, *ή, ου*, méchant. || Malicieux; rusé. Τὸ πονηρὸν πνεῦμα, l'esprit malin, le démon.

Πονοκεφαλίζω, se casser la tête, se la fatiguer. r. πόνος, κεφαλή.

Πονοκεφαλῶ, m. sign. || Souffrir du mal de tête.

Πονόλαιμος, ὁ, mal de gorge.

Πονόμαχος, ὁ, mal d'yeux.

Πόνος, ὁ, douleur. || Fatigue.

Ποντικίαι, τό, petite souris, petit rat. || Muscle du corps.

Ποντίαι, τό, V. Ποντικός.

Ποντικοκάθουλο, τό, crotte de souris.

Ποντικοπιχάστρα, *ή*, souricière.

Ποντικός, ὁ, rat, souris.

Ποντικοσφάγωμα, τό, dégât fait par la dent des souris.

Ποντικοσφρωμένος, *η, ου*, rongé par les souris.

Ποντικοσφραμακον, τό, mort aux rats.

Ποντικοσρωλέα, *ή*, trou de souris.

Ποντίζω, inonder. || Submerger.

Πόντος, ὁ, la mer. Πόντος Εὐξείνου, le Pont-Euxin. gr. anc.

Ποντῶ, V. Ποντίζω.

Πονῶ, sentir de la douleur. ||

Plaindre, compatir. Πονῶ τὴν κεφαλήν ου τὴν καρδίαν, j'ai mal à la tête, au cœur, ou bien ἡ κεφαλή μὲ πονεῖ, etc.

Πορῶ, ἡ, pet. gr. anc.

Πορῶζω et πορῶ, péter. r. πέρω, parf. moy. πέπορδα.

Πορεία, ἡ, rue; chemin. || Voyage. || Marche. Ἀναγκασμένη πορεία, marche forcée.

Πόρευμα, τό, l'action d'aller, de marcher. || Conduite.

Πορεύω, passer sa vie. Πορεύομαι, aller, marcher. || Se conduire.

Πόρευσις, ἡ, conduite. || Moyen de vivre, de gagner sa vie. || Les lieux d'aisance.

Πόρεψις, ἡ, V. Πόρευσις.

Πορῆμός, ό, détroit. gr. anc.

Πορί, τό, pierre calcaire. || Calcul de la vessie.

Πορνεία, ἡ, fornication.

Πορνεῖον, τό, maison de débauche. gr. anc.

Πόρνευμα, τό, fornication.

Πορνεύω, se livrer à la prostitution; commettre la fornication. gr. anc.

Πόρνη, ἡ, fille publique.

Πορνικός, ἡ, όν, de prostituée.

Πορνοβοσκεῖον, τό, maison de prostitution. gr. anc.

Πορνοβόσκημα, τό, le métier de prostitution.

Πορνοβόσκησσα, ἡ, et Πορνοβόσχος, ό, maîtresse et maître d'une maison de débauche.

Πόρνος, ό, fornicateur.

Πορνώσπιτο, τό, et πορνωστάσιον, lieu de débauche.

Πόρος, ό, pore. || Passage. || Moyen de vivre. gr. anc.

Πορπάτημα, τό, et πορπατῶ, etc., V. Προπάτημα, Προπατῶ.

Πόρτα, ἡ, porte. r. lat. porta.

Πορταράκι, τό, petite porte.

Πορτάρης, ό, portier.

Πορτίτζα, ἡ, et πορτοπούλα, ἡ, petite porte.

Πορτόγαλλο, τό, orange de Portugal.

Πορτοκαλλέα, ἡ, sorte d'oranger.

Πόρτον, τό, port de mer. r. it.

Πορφύρα, ἡ, pourpre. gr. anc.

Πορφυρέμιος, ια, ου, de pourpre.

Πόρφυρον, τό, et πόρφυρος, ό, porphyre, pierre.

Πορφυρούς, ρᾶ, ρούν, de pourpre.

Πορώδης, adj. poreux.

Ποσάκις, adv. combien de fois?

Πόσκι ou πόσον, adv. combien.

- Ποσάδα, ἡ, le couvert.
 Πόσι, τό, turban. r. σρ.
 Πόσος, η, ου, combien grand.
 Πόσω μᾶλλον, combien plus.
 Ποσότης, ἡ, la quantité. gr. anc.
 Πόσου, ποθήτε, aor. impér. pass.
 de πίνω.
 Πόστα, ἡ, poste. r. it.
 Ποστατικά, τά, les possessions,
 les biens, ρ. τὰ ὑποστατικά.
 Ποταμί, τό, petite rivière.
 Ποτάμι, τό, rivière, fleuve. Ἐνα
 ποτάμι δάκρυα, un torrent de
 larmes. r. ποταμός.
 Ποταμιά, ἡ, tout un torrent.
 Ποταμίσιος, ια, ου, de rivière.
 Ποταμός, ό, gr. anc. V. Ποτάμι.
 Ποταμότοπος, ό, pays plein de
 rivières.
 Ποταμόψρον, τό, poisson d'eau
 douce. r. ποταμός, όψρον.
 Ποταπόν, τό, bassesse, vileté.
 Ποταπός, ἡ, όν, bas, abject,
 vil.
 Ποταπότης, ἡ, vileté, bassesse.
 Πότε, adv. quand? gr. anc.
 Ποτέ, adv. jamais.
 Πότερον, adv. si, en parlant de
 deux choses; ou interrogatif,
 lequel des deux.
 Ποτηράκι, τό, petit verre.

- Ποτήρι, τό, et ποτήριον, verre.
 Τό ἅγιον ποτήριον, le calice.
 Ποτηροθήκη, ἡ, verrier, panier où
 l'on serre les verres.
 Πότησις, ἡ, boisson.
 Ποτίζω, donner à boire. || Faire
 boire les animaux. || Arroser.
 gr. anc.
 Πότισμα, τό, ποτισμός, ό, l'ac-
 tion d'abreuver. || Arrosement.
 Ποτισμένος, η, ου, part. abreu-
 vé. || Arrosé. || Imbu.
 Ποτιστήρι, τό, abreuvoir. || Arro-
 soir.
 Ποτιστής, ό, petit canal d'irri-
 gation. || Celui qui mène boire;
 qui arrose; fém. ἡ ποτίστρις.
 Ποτίστρα, ἡ, V. Ποτιστήρι.
 Ποτόν, τό, boisson, breuvage.
 gr. anc.
 Ποῦ, adv. de lieu. où. Ἀπὸ ποῦ;
 d'où? Ποῦ καὶ ποῦ, parfois.
 Πουγγί, τό, bourse où l'on met
 son argent. || Bourse, en Tur-
 quie, somme de 500 piastres
 ou grouchs (V. Γρόσι); aujour-
 d'hui 325 fr. environ. r. πουργ-
 γίον.
 Πουθενά, adv. nulle part.
 Πουκαμισάκι, τό, petite che-
 mise.

- Πουκάμιστον, τό, chemise, p. ὑποκάμισσον.
- Πουλάκια, ἡ, polacre, bâtiment qui va à voiles et à rames.
- Πουλάκι, τό, petit oiseau.
- Πουλαιίδα, ἡ, petite ou jeune poularde.
- Πουλάρι, τό, poulain. r. πωλάριον.
- Πούλθερι, τό, poudre à canon. r. it. du lat. pulvis.
- Πούλημα, τό, et πούλησις, ἡ, vente. r. πώλημα, πώλησις.
- Πουλητής, ό, vendeur; fém. ἡ πουλήτρια. r. πωλητής.
- Πουλητικός, ἡ, όν, à vendre; vénal.
- Πούλια, ἡ, la poussinière, les pléiades.
- Πουλί, τό, oiseau. r. πῶλος.
- Πουλοκυνήγι, τό, chasse aux oiseaux.
- Πουλοκυνητός, ό, oiseleur.
- Πουλόλογος, ό, m. sign.
- Πουλολογῶ, prendre des oiseaux.
- Πουλόσπιτο, τό, volière. r. lat. hospitium et πῶλος.
- Πουλουδάκι, τό, petite fleur.
- Πουλουθον, τό, fleur.
- Πουλώ, vendre. r. πωλέω.
- Πούντζ, ἡ, point de côté. || Pointe. r. it. punta.
- Πούπετζ et πούπετζες, adv. nulle part. || Quelque part.
- Πούπη, ἡ, bosse.
- Πούπης, adj. bossu.
- Πούπουλον, τό, duvet, poil follet.
- Πουρί, τό, tuf, espèce de pierre.
- Πουργατώριον, τό, purgatoire. r. it., du latin purgatorium.
- Πουρνάρι, τό, yeuse, arbre. r. πρῖνος.
- Πουρνόν et πουρνό, τό, le matin.
- Πουρνό, πουρνό, de bon matin. r. πρώϊου.
- Πουρνούτζικο, adv. d'assez grand matin.
- Πουσουνίζω, acheter.
- Πουσουνισμα, τό, achat.
- Πουσουνιστής, ό, acheteur; fém. ἡ πουσουνίστρια.
- Πούστης, ό, bardache, mignon.
- Πούστικος, η, ου, de pédéraste, de sodomite. || Érotique Τά πούστικα τραγούδια, les chansons d'amour. r. or.
- Πουτάντζ, ἡ, fille publique. r. it.
- Πουτανιάρης, ό, homme de mauvaise vie.

Πουτανοποῦλα, ἡ, dim. de πού-
τάνα.

Πουταναριόν, τό, lieu de dé-
bauche. r. it.

Πράγμα, τό, chose. Δέν εἶναι
πράγμα ὁποῦ νά μέ λυπῆ, il n'y
a rien qui me déplaie.

Πραγματάκι, τό, petit négoce.

Πραγματεία, ἡ, marchandise. ||
Négoce, commerce. || Négocia-
tion.

Πραγματεύμα, τό, trafic, com-
merce. || Négociation.

Πραγματευόμενος, η, ον, *part.*
V. Πραγματεύομαι. || Négociant,
commerçant. || Négociateur.

Πραγματεύσεις, ἡ, négociation.

Πραγματευτάρικος, η, ον, de
marchand.

Πραγματευτής, ὁ, marchand,
négociant (gr. anc.); fém. ἡ
πραγματεύτρια.

Πραγματευτότοπος, ὁ, place du
marché, bourse.

Πραγματεύω et πραγματεύομαι,
négociier; commercer, trafi-
quer. || Négociier une affaire, la
traiter.

Πραγματικός, ἡ, ὄν, réel, ef-
fectif. Αἱ πραγματικά ἀγωγί,
actions réelles, qui s'exer-

cent sur les immeubles. Ἡ
πραγματική διαταγή, la prag-
maticque sanction. Ἡ πραγμα-
τική τέχνη, le négoce.

Πραγματικῶς, *adv.* réellement,
effectivement.

Πραιτοῦρα, ἡ, préture. r. lat.

Πραιτωρας et πραιτωρ, ὁ, pré-
teur, *magistrat romain.*

Πραιτωριανός, *adj.* prétorien.

Πραιτώριον, τό, le prétoire. r.
lat. praetorium.

Πρακτικά, τά, les actes.

Πρακτική, ἡ, la pratique.

Πρακτικός, ἡ, ὄν, expérimenté.

Πράξαπὸστολος, ὁ, dans la li-
turgie grecque, livre qui con-
tient les actes des apôtres, les
épîtres canoniques et l'apoca-
lypse. r. πράξεις τῶν ἀποστόλων.

Πράξις, ἡ, action. || Acte d'*une*
comédie, etc. Αἱ πράξεις τῶν
συνόδων, les actes des cou-
ciles.

Πρᾶος, *adj.* doux, bénin. gr.
anc.

Πρᾶότης, ἡ, douceur, bonté.

Πρασιά, ἡ, couche, planche,
carré, dans un potager. gr. anc.

|| Verdure; pelouse.

Πρασιθάλα, ἡ, verdure.

Προσπινίζω, verdier, verdoyer.

Προσπίνισμα, τό, l'action de verdier. r. πράσον.

Πρασινογάλαξις, ια, ον, qui est du vert de la mer. r. θαλάσσιος.

Πρασινοπτερούγος, adj. qui a des ailes vertes. r. πράσον, πτερόν.

Πρασινοκιτρινίζω, être de la couleur de l'herbe et de celle du citron. r. πράσον, κίτριον.

Πράσινος, η, ον, vert. r. πράσον.

Πρασινούτζικος, η, ον, verdâtre.

Πράσον, τό, poireau. gr. anc.

Πρασόφυλλον, τό, feuille de poireau.

Πράτης, ό, vendeur, gr. anc.; fém. ή πράτρα.

Πράττω, agir, faire. gr. anc.

Πραύνω, apaiser, adoucir.

Πραϋς, πραεΐα, πραϋ, doux, bon. gr. anc.

Πράως, adv. avec douceur, avec bonté.

Πρέζα, ή, prise. Μία πρέζα ταμπάκον, une prise de tabac. r. it.

Πρέ, p. βρέ, de βρέφος, suivant quelques Grecs, oh! un tel, appellation.

Πρέπει, v. impers., il faut; il convient. Έπρεπε, il fallait.

Πρέπει, τό, ce qui convient à, ce qui est propre à. r. πρέπω.

Πρέπον, τό, le devoir, la bienséance. gr. anc.

Πρεπούμενα, adv. d'une manière décente; convenablement.

Πρεπούμενος, η, ον, dû. || Décent, bienséant. || De belle prestance.

Πρεπόδης, adj. décent, bienséant. gr. anc.

Πρέπων, ουσα, ον, m. sign. Έἶναι πρέπον, il convient.

Πρεσθεία, ή, intercession.

Πρεσθέρι, τό, rideau de lit.

Πρεσθευτής, ό, intercesseur.

Πρεσθευτικός, ή, όν, d'intercession.

Πρεσθεύω, intercéder. gr. anc.

Πρέσθυσ, ό, ambassadeur. || Vieillard. gr. anc.

Πρεσθυτέριον, τό, presbytère.

Πρεσθύτερος, ό, prêtre. gr. anc.

Πρεσθύτης, ό, presbyte, qui ne voit que de loin.

Πρήξιμον, τό, enflure. r. προΐσις.

Πρήσκομαι (aor. έπρήσθην), enfler.

Πρήσκω, enfler. || S'enfler. r. πρήθω.

Πρήσμα, τό, tumeur; enflure

Πρησμάδα, ἡ, enflure, gonflement.

Πρησμένος, η, ου, *part.* enflé.

Πρήσιμον, τό, enflure. r. πῆσις.

Πρίγγιπας, ὁ, prince. r. lat. princeps.

Πριγγιπάτον, τό, principauté.

Πριγγιπέσσα, ἡ, princesse.

Πρίγγιψ, ὁ, V. Πρίγγιπας.

Πριγούλι, τό, menton. r. περί, et gula.

Πριμάδα, ἡ, πρικίνω, etc., V. Πικράδα, Πικραίνω, etc.

Πριμικήριος, ὁ, primicier, *dignitaire ecclésiastique.*

Πρίν, *adv. et prép.* auparavant; avant. Πρίν νά, avant que. Πρίν τοῦ Ἀποστόλου, avant l'épître.

Πρινάρι, τό, πρίνος, ἡ, yeuse.

Πρινοκόκι, τό, baie d'yeuse. || Kermès ou coccus.

Πρίζιμον, V. Πρήξιμον.

Πριόνι, τό, scie. r. πρίων.

Πριονιά, ἡ, trait de scie.

Πριονίζω, scier. r. πρίζω.

Πριόνισμα, τό, sciage. || Sciure.

Πριονιστής, ὁ, scieur.

Πριότερον, V. Πρώτερον.

Πρίσκομαι, πρίσκω, πρίσμα, etc., V. Πρήσκομαι, etc.

Πριχοῦ, *conj.* avant que.

Πρό, *prép.* avant, devant. Πρό πέντε ἡμερῶν, il y a cinq jours.

Πρό πολλοῦ, il y a long-temps.

Πρό ὀλίγου, depuis peu.

Προαγιασμένοι, οἱ, les présanctifiés. Ἡ λειτουργία τῶν προαγιασμένων, la liturgie des présanctifiés, une des quatre usitées dans l'Église grecque.

Προαίρεσις, ἡ, propos que l'on forme, intention; volonté.

Προαιρετικός, ἡ, ὄν, spontané, volontaire. gr. anc.

Προαιροῦμαι, se proposer, vouloir. || Préférer.

Προαισθάνομαι, presentir.

Προαιώνιος, ἱα, ου, qui est avant tous les siècles. gr. anc.

Προαποφασισμός, ὁ, prédétermination. r. πρό, ἀπόφασις.

Προαποφασίζω, prédéterminer.

Προάστειον, τό, faubourg.

Προασφαλίζω, prémunir.

Προκύλιον, τό, portique, vestibule, parvis. || Esplanade.

Προβαίνω, s'avancer. gr. anc.

Προβάλλω, proposer, exposer.

Πρόβλημα et προβάλλσιμον, τό, problème, proposition.

Προβαλμένος, η, ου, *part.* proposé.

Προδάνω, V. Προβάλλω.
 Προβατάνι, τό, petite brebis,
 petit mouton. r. πρόβατον.
 Προβατητίσις, ια, ον, de brebis.
 Προβατίνια, ή, brebis.
 Προβατοβοσκός, ό, berger.
 Προβατομάνδρα, ή, bergerie.
 Πρόβατον, τό, brebis, mouton.
 Προβατόπετσο, τό, peau de mou-
 ton. r. πρόβατον, πέσκος.
 Προβιδουρός, ό, provéditeur,
magistrat de Venise.
 Πρόβειον, τό, s. ent. κρέας,
 viande de mouton.
 Πρόβειος, εια, ον, de mouton,
 de brebis. r. πρόβατον.
 Προβιδάξω, élever, promouvoir.
 Προβιδασίς, ή· προβιδασμα, τό,
 et προβιδασμός, ό, élévation,
 avancement, promotion.
 Προβλέπτης, ό, proviseur.
 Προβλεπτικός, ή, όν, prévoyant.
 || Qui pourvoie. r. προβλέπω.
 Προβλέπω, prévoir. || Pourvoir.
 Πρόβλεψις, ή, prévoyance. || Pro-
 vision.
 Πρόβλημα, τό, problème; pro-
 position. gr. anc.
 Προβληματικός, ή, όν, problé-
 matique.
 Προβόδημα, τό, suite, cortége.

Προβοδών, suivre, escorter, ac-
 compagner. || Envoyer.
 Προβοσκίδα, ή, trompe d'élé-
 phant, etc. gr. anc. προβοσκίς.
 Προγενέστερος, adj. plus ancien;
 prédécesseur. gr. anc.
 Προγεννηθείς, εἶτα, έν, aîné.
 Προγεννημένος, η, ον, né aupa-
 ravant, de προγεννάω, gr. anc.
 Προγεννήτορες, οί, les ancêtres.
 Πρόγευμα, τό, le déjeuner.
 Προγεύομαι, déjeuner.
 Προγεύσιμον, τό, l'action de dé-
 jeûner. r. πρό, γεύω.
 Προγινώσκω, connaître d'avan-
 ce; prévoir, pressentir.
 Προγνώρισις, ή, prescience, pré-
 vision. gr. anc.
 Προγνώστης, ό, qui prévoit.
 Προγνωστικόν, τό, pronostic.
 Προγονή, ή, belle-fille. gr. anc.
 Προγόνι, τό, enfant d'un autre
 lit. Τά προγόγια, le beau-fils et
 la belle-fille. r. πρόγονος.
 Προγονικός, ή, όν, originel; des
 aïeux, des ancêtres.
 Προγονός, ό, beau-fils. gr. anc.
 Πρόγονος, ό, aïeul, ancêtre.
 gr. anc.
 Πρόγραμμα, τό, programme,
 afflicie. gr. anc.

- Προγράψω, écrire auparavant. ||
 Écrire plus vite.
- Προγοοίησις, ή, prévision, pres-
 sentiment.
- Προγοοικῶ, prévoir; pressentir.
- Προγυμνάζω, exercer. gr. anc.
- Προγυμνασμα, τό, exercice, pré-
 paration.
- Προδίδω, livrer, trahir. || Accu-
 ser. gr. anc.
- Προδίνω, m. sign.
- Προδομένος, η, ον, part. trahi.
- Προδοσία, ή, trahison.
- Προδότης, ό, traître, gr. anc.;
 fém. ή προδότῆσσι.
- Πρόδρομος, ό, précurseur. gr.
 anc. || S. Jean-Baptiste.
- Προεδρεία, ή, présidence; pré-
 séance. gr. anc.
- Προεδρεύω, présider, être pré-
 sident.
- Πρόεδρος, ό, proèdre, président.
- Προεικονίζω, figurer, représen-
 ter. r. πρό, εικονίζω.
- Προεικόνισμα, τό, figuration,
 représentation.
- Προεκληλεγμένος, η, ον, part.
 élu auparavant. r. πρό, εκλέγω.
- Προεκλέγω, élire auparavant.
- Προεόρτιον, τό, veille d'une
 fête. r. πρό, εορτή.
- Προεορημεύω, conseiller aupa-
 ravant. r. πρό, έρμηνεύω.
- Προέρχομαι, s'avancer. || Précé-
 der. gr. anc. || Dérivé.
- Προερχόμενος, η, ον, part. pré-
 décesseur.
- Προερχομός, ό, l'action de s'a-
 vancer; de précéder. || Pré-
 séance. r. πρό, έρχομαι.
- Προεστία, ή, femme de proes-
 tos. V. Προεστός.
- Προεστεύω, présider; être le
 chef. r. προϊστημι.
- Προεστός, ό, supérieur ecclésias-
 tique, prélat; proestos ou pri-
 mat, fonctionnaire grec du pre-
 mier ordre.
- Προεστός, ό, m. sign.
- Προετοιμάζω, préparer. gr. anc.
- Προετοιμασία, ή, προετοιμασμα,
 τό, préparation.
- Προζύμι, τό, levain. r. ζύμη.
- Προηγιασμένοι, V. Προαγια-
 σμένοι.
- Προηγούμεναι, précéder. gr. anc.
- Προηγούμενα, τά, prémisses,
 t. de logique. || Préliminaire.
- Προηγούμενος, η, ον, précédent;
 préliminaire.
- Προηγουμένως, précédemment.
- Πρόθεσις, ή, proposition, but. ||

- Préposition, *t. de grammaire.* || Le sacrifice de la messe. Οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως, les pains de proposition, dans l'Écriture Sainte.
- Προθέτω, proposer, exposer. Τούτου προθεμένου, *hell.* cela présupposé ou posé. *r.* προτίθημι.
- Προθυμία, ἡ, promptitude, empressement. *gr. anc.*
- Πρόθυμος, η, ον, empressé.
- Προθυμοῦμαι, s'empresser.
- Προθύμως, *adv.* avec empressement; de bon cœur.
- Πρόθυρον, τό, porte d'entrée.
- Προῖκα, ἡ, dot. *r.* προίξ.
- Προικίζω, doter; douer.
- Προικιόν, τό, dot. *r.* προίξ.
- Προικισμένος, η, ον, doté. Προικισμένος μὲ τὸ πλέον ὑπερβολικὸν πνεῦμα, doué du génie le plus éminent.
- Προικιστής, ὁ, celui qui dote.
- Προικοσύμφωνον, τό, et προικοχάρι, contrat de mariage.
- Προῖον, τό, production. Τὰ προῖόντα τῆς γῆς, les biens de la terre.
- Προκαθίζω, avoir la préséance; présider. *gr. anc.*
- Προκάθισμα, τό, préséance, présidence.
- Προκίρου, *adv.* *p.* πρὸ καιροῦ, il y a long-temps. || Avant le temps. *r.* πρὸ, καιρός.
- Προκάλεισι, ἡ, προκαλεσμα, τό, défi, provocation.
- Προκαλῶ, défier, provoquer.
- Προκάμνω, faire d'avance; anticiper. *r.* πρὸ, κάμνω.
- Προκειμένου, τό, ce qu'on se propose. Ἐξω τοῦ προκειμένου, hors de propos.
- Προκαταδικάζω, condamner d'avance, ou auparavant.
- Προκάταρξις, ἡ, principe. *gr. anc.*
- Προκαταγινώσκω, préjuger.
- Προκαταλαμβάνω, préoccuper.
- Προκατάληψις, ἡ, préoccupation; anticipation.
- Πρόκλητος, η, ον, appelé auparavant.
- Προκόβγω, *V.* Προκόπτω.
- Προκοῖλι, τό, gros ventre. *r.* πρὸ, et κοιλία.
- Πρόκομμα, τό, progrès.
- Προκομμένος, η, ον, qui a fait des progrès. || Expérimenté. Εἶναι προκομμένος, c'est un homme de mérite.
- Προκοπή, ἡ, progrès. || Réussite.

- Προκόπτω, profiter, faire des progrès. gr. anc.
 Προκράζω, provoquer.
 Προκρίνω, juger d'avance. || Préférer (gr. anc.).
 Πρόκρισις, ἡ, jugement antérieur. || Préférence.
 Προκριτέος, α, ον, préférable.
 Πρόκριτοι, οί, les principaux.
 Πρόκριτος, η, ον, préféré.
 Προλαβόντως, adv. par anticipation.
 Προλαμβάνω, prendre auparavant. || Prévenir, devancer.
 Προλεγόμενα, τά, prolégomènes ou discours préliminaire.
 Προλέγω, dire d'abord. || Prédire.
 Προλέγωμα, τό, prédiction.
 Προλήγατον, τό, prélegs, ou legs pris sur la masse avant le partage. r. πρό, et legatum.
 Προληγατεύω, faire un prélegs.
 Πρόληψις, ἡ, prévention, préjugé. gr. anc.
 Προλογιάζω, préméditer.
 Προλόγιασμα, τό, et προλογιασμός, ὁ, préméditation.
 Πρόλογος, ὁ, prologue, préface.
 Προμάντευμα, τό, présage.
 Προμαντεύω, présager, pronostiquer. gr. anc. προμαντεύομαι.
- Προμάχησις, ἡ, défense.
 Προμάχησμα, τό, rempart.
 Προμάχομαι, combattre pour; défendre. gr. anc.
 Πρόμαχος, ὁ, défenseur.
 Προμαχών, ὁ, bastion.
 Προμελέτημα, τό, préméditation.
 Προμελετώ, préméditer. gr. anc.
 Προμετώπιον, τό, fronteau. || Fronton. r. πρό, et μετώπιον.
 Προμήθεια, ἡ, et προμήθεισις, provision, fourniture; approvisionnement.
 Προμηθευτής, ὁ, pourvoyeur, fournisseur.
 Προμηθεύω, pourvoir, fournir.
 Προμήνυμα, τό, avis donné par avance. || Prédiction, présage.
 Προμηνυτής, ὁ, qui avertit d'avance. || Qui présage; fém. ἡ προμηνύτρα.
 Προμηνύω, avertir d'avance. || Prédire, présager. gr. anc.
 Προνοητής, ὁ, devin; qui prévoit; fém. ἡ προνοήτρια.
 Προνοητικά, adv. avec prévoyance.
 Προνοητικός, ἡ, ὄν, qui sait prévoir. gr. anc.
 Πρόνοια, ἡ, la providence.

Προνοιώνω, connaître d'avance.
 Προνόμιον, τό, privilège.
 Προνοῶ, et προνοοῦμαι, prévoir;
 pourvoir. gr. anc.
 Προξένημα, τό, cause, occasion.
 Προξενημένος, η, ον, *part.* causé,
 procuré. Προξενημένος διὰ ὑπαν-
 δρείαν, qu'il a été question de
 marier.
 Προξενητής, ὁ, qui cause, qui
 procure. || Entremetteur d'un
 mariage; fé-m. ἡ προξηνήτρα.
 Προξενιά, ἡ, entremise pour un
 mariage.
 Πρόξενος, ὁ, consul, agent char-
 gé des intérêts commerciaux
 d'une nation en pays étrangers.
 Πρόξενος, η, ον, qui est la cause
 de.
 Προξενῶ, causer, occasionner,
 procurer. *gr. anc.* || Négociier
 un mariage.
 Προοιμιάζω, faire un exorde;
 débiter par. r. προοιμιάζομαι.
 Προοιμιακός, ἡ, ὄν, relatif à
 l'exorde. || Qui sert de préam-
 bule.
 Προοιμιαστής, ὁ, celui qui fait
 un exorde, un avant-propos.
 Προοίμιον, τό, exorde, avant-
 propos. gr. anc.

Προόρασις, ἡ, prévision.
 Προορατικόν, τό, prévoyance.
 Προορατικός, ἡ, ὄν, qui sait pré-
 voir. gr. anc.
 Προορίζω, prédestiner. gr. anc.
 Προόρισις, ἡ, et προόρισμα, τό,
 V. Προορισμός.
 Προορισμένοι, οί, les prédesti-
 nés.
 Προορισμός, ὁ, prédestination.
 Προπαγαίνω, aller devant ou en
 avant. r. πρό, et ὑπάγω.
 Προπάγωμα, τό, l'action de pré-
 céder.
 Προπαίρων, prendre auparavant.
 || Réprimander. r. ἐπαίρω.
 Πρόπαπος, ὁ, bisaïeul.
 Προπαρλήγουσα, ἡ, s. ent. συλ-
 λαβή, l'antépénultième.
 Προπαραμονή, ἡ, surveillance. r.
 πρό, παρά, μένω.
 Προπαρασκευή, ἡ, préparation.
 Προπαρμένος, η, ον, pris aupa-
 ravant.
 Προπαροξύτονος, η, ον, qui a
 l'accent sur l'antépénultième.
 Προπάρσιμον, τό, prise antérieu-
 rement faite. r. πρό, ἐπί, ἄρσις.
 Προπάτημα, τό, marche; pro-
 menade. || Lieu où l'on peut se
 promener. r. πρό, πατέω.

Προπάτηξις, ἡ, et προπάτησις, promenade.

Προπατησιά, ἡ, allure, démar- che. r. πρό, πατέω.

Προπατικτά, *adv.* à pied, en se promenant.

Προπατικτής, ὁ, marcheur, pro- meneur.

Προπατῶ, marcher, se promener.

Προπάτωρ, ὁ, ancêtre. gr. anc.

Προπατωρικός, ἡ, ὄν, qui vient des ancêtres. Τὸ προπατωρικὸν ἀμάρτημα, le péché originel.

Προπατωρικῶς, *adv.* originelle- ment.

Προπέμπω, enverra auparavant; envoyer d'avance. gr. anc.

Πρόπεμψις, ἡ, l'action d'envoyer auparavant, ou d'avance.

Προπερισπωμένος, η, ον, qui a l'accent circonflexe sur l'anté- pénultième.

Προπέρσυ, p. προπέρσυ, il a trois ans.

Προπερσυνός, ἡ, ὄν, d'il y a trois ans. r. προπερσυνός.

Προπέτεια, ἡ, arrogance.

Προπετής, *adj.* arrogant, inso- lent (gr. anc. vif, pétulant).

Προπετῶς, *adv.* avec arrogance.

Προπιάνω, prévenir. V. Πιάνω.

Προπολλοῦ, *adv.* il y a long- temps, p. πρό πολλοῦ.

Προπόλαιον, τό, vestibule, por- tique. gr. anc.

Προπόργιον, τό, rempart, bas- tion. r. πρό, πόργος.

Πρόρρησις, ἡ, prédiction.

Πρός, *μνέρ.* vers. || A raison de.

Πρός ποῦ; vers où? Δεξιά, πρὸς τὸ τάδε χωρίον, à droite, en al- lant à tel village. Τὸ πωλῶ πρὸς τρία γρόσια, Je le vends à rai- son de trois piastres. Ἐνα πρὸς ἕνα, un à un.

Προσαρμόζω, adapter, ajuster. || Convenir. gr. anc.

Προσάρμοσις, ἡ, et προσάρμοσμα, τό, ajustement, adaptation.

Προσβολή, ἡ, assault, attaque impétueuse, charge. gr. anc.

Προσθῆομαι, supplier. gr. anc. || Se plaindre.

Προσδέχομαι, accepter.

Προσδοκία, ἡ, attente. gr. anc.

Προσδοκῶ, attendre, espérer.

Προσεγγίζω, toucher de près. || S'approcher (gr. anc.).

Προσεδῶ, et προσεκεῖ, *adv.* vers ici, vers là.

Προσεκτικά, *adv.* V. Προσεκτικῶς.

Προσεκτικός, ἡ, ὄν, attentif.

Προσεκτικῶς, *adv.* attentive-
ment. gr. anc.

Πρόσεξις, ἡ, attention; soin.

Προσέρχομαι, (aor. προσῆλθα),
s'approcher.

Προσέτι, *adv.* encore, plus.

Προσευκτήριος, *adj.* de prière.

Προσευκτήριος αἶκος, chapelle.

Προσευχή, ἡ, prière, oraison.

Προσευχτήριο, τό, oratoire.

Προσεύχομαι, prier. gr. anc.

Προσεχής, *adj.* attentif. gr. anc.

Προσέχω, être attentif.

Προσηγορία, ἡ, dénomination.

Προσηγορικός, ἡ, ὄν, appellatif.

Προσηκον, τό, convenance.

Προσήκω, convenir à. gr. anc.

Προσήλιος, ὁ, lieu exposé au so-
leil, s. ent. τόπος.

Προσήλυτος, ὁ, prosélyte.

Προσήλωμα, τό, attachement.

Προσηλώνω, attacher, fixer. Προ-
σηλώνω τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς,
fixer les yeux sur; *au pass.*
s'adonner à. r. προσηλώω.

Προσημείωσις, ἡ, antériorité de
date. r. πρό, σημειώω.

Πρόσθεσις, ἡ, et πρόσθεμα, τό,
addition, augmentation.

Προσθένω et προσθέτω, ajouter,
joindre. r. προστίθημι.

Προσθήκη, ἡ, addition, augmen-
tation. gr. anc.

Προσθινός, ἡ, ὄν, antérieur. r.
ἐμπρόσθιος.

Πρόσκαιρα, *adv.* passagèrement;
provisoirement.

Προσκαιρινός, ἡ, ὄν, opportun.

Πρόσκαιρος (gr. anc.), η, ον,
passager, provisoire.

Προσκάλεσμα, τό, invitation. ||
Défi.

Προσκλῶ, inviter. || Provoquer.

Προσκατερία, ἡ, attente. || Persé-
vérance.

Προσκατερῶ, attendre. || Persé-
vérer.

Προσκεφάλα, ἡ, grand oreiller,
grand coussin.

Προσκεφάλαι, τό, petit oreiller.
|| Petit coussin. || Compresse. ||

Fronteau.

Προσκέφαλον, τό, oreiller, coussin.
gr. anc. προσκεφάλαιον.

Προσκλαίομαι, gémir.

Πρόσκλησις, ἡ, plainte.

Πρόσκλησις, ἡ, appel; dénomi-
nation.

Προσκόλλημα, τό, et προσκόλλη-
σις, ἡ, attachement. r. προ-
σκολλάομαι.

Προσκολλῶμαι, s'attacher à.

- Προσκομιδή, ἡ, offertoire. || Im-
 portation (gr. anc.).
 Προσκόπτω, heurter, choquer.
 Προσκρούω, m. sign. gr. anc.
 Προσκύνημα, τό, révérence. ||
 Soumission respectueuse. ||
 Prosternement. Προσκύνημα εἰς
 τὸν πατέρα σας, mes salutations
 à monsieur votre père.
 Προσκύνησις, ἡ, révérence, sa-
 lut. || Acte de soumission, d'o-
 béissance, de respect. || Pros-
 ternation, adoration.
 Προσκυνητᾶριον, τό, chapelle. ||
 Prie-Dieu. r. προσκυνέω.
 Προσκυνητής, ὁ, adorateur. || Ce-
 lui qui salue respectueuse-
 ment. Ὁ προσκυνητής τῶν ἀγίων
 τύπων, pèlerin qui a visité le
 tombeau de J. C. à Jérusalem.
 (Ce mot est employé par les
 puristes à la place de χριστεύς.
 V. Χατζής.)
 Προσκυνητός, ὁ, ὄν, adorable.
 Προσκυνητῶς, adv. avec respect.
 || En vous saluant.
 Προσκυνῶ, adorer. || Saluer. || Fai-
 re serment d'obéissance. || Se
 prosterner.
 Προσμένω, attendre. gr. anc.
 Προσοχή, ἡ, attention. || Soin.
- Προσόβη, τό, serviette de toi-
 lette. r. πρόσ, ὄβης.
 Προσπάθεισις, ἡ, zèle, ardeur
 dans une affaire.
 Προσπαθίζω et προσπαθῶ, es-
 sayer, s'efforcer de. r. προσ-
 πάσχω.
 Προσπεμένος, η, ου, part. qui
 recourt à; suppliant.
 Προσπέσιμον, τό, recours; sup-
 plication. r. προσπίπτω.
 Προσπέρω et προσπίπτω, re-
 courir à; adresser d'humbles
 supplications.
 Προσποίημα, τό, προσποίησης,
 ἡ, feinte, dissimulation.
 Προσποιῶμαι, feindre, dissim-
 muler. gr. anc.
 Πρόσταγμα, τό, ordre, injonc-
 tion, commandement. gr. anc.
 Προσταγή, ἡ, m. sign.
 Προσταῶ, commander, ordon-
 ner. r. προσταύω.
 Προστακτής, ὁ, celui qui com-
 mande; fém. ἡ προστακτρια.
 Προστακτικά, adv. impérative-
 ment; impérieusement.
 Προστακτικῆ, ἡ, l'impératif, *ε.*
de grammaire. gr. anc.
 Προστακτικός, ὁ, ὄν, impératif.
 || Impérieux.

- Προσταλμένος, κ, ον, envoyé en avant.
- Προστασία, ἡ, défense, protection. gr. anc.
- Προστατεύω, protéger; défendre.
- Προστάτης, ὁ, défenseur, protecteur, patron. gr. anc.
- Προστέλλω, envoyer en avant. r. πρό, στέλλω.
- Προστρέχω, courir vers; recourir à.
- Προσφάγι, τό, ce qu'on mange avec du pain. || Ce qu'on donne outre la nourriture, gage. Τρῶν τήν παρούστην σάν ψωμί, τὰ βόλια σάν προσφάγι, ils mangent la poudre comme pain, les balles comme viande (Chant populaire). r. προσφάγιον.
- Πρόσφατος, *adj.* récent, nouveau. gr. anc.
- Πρόσφερα, τό, offrande.
- Προσφέρω et προσφέρω, offrir; présenter.
- Προσφεύγω, se réfugier auprès de. gr. anc.
- Προσφορά, ἡ, offre; offrande; oblation. gr. anc.
- Πρόσφορος, *adj.* commode.
- Προσφυγή, ἡ, recours, refuge.
- Προσφῶλι, τό, ou ἀγὸν προσφῶ-

- λαιου, nichet ou œuf qu'on met dans un panier pour que la poule y ponde.
- Προσφώνημα, τό, προσφώνησις, ἡ, l'action de dédier un livre à quelqu'un; dédicace. gr. anc.
- Προσφωνητικός, ἡ, ὄν, de dédicace. Ἐπιστολή προσφωνητική, lettre dédicatoire.
- Προσφωνῶ, dédier. gr. anc.
- Προσφῶδις, ἡ, prosodie.
- Προσώπαι, τό, petit visage; joli visage.
- Προσωπεῖον, τό, masque. gr. anc.
- Προσωπίδα, ἡ, m. sign.
- Προσωπίδι, τό, m. sign. || Fard.
- Προσωπίζω, mettre du fard à quelqu'un; *au pass.* se farder.
- Προσωπικός, ἡ, ὄν, personnel.
- Προσωπικῶς, *adv.* personnellement.
- Προσωπόδερμα, τό, la peau du visage. r. πρόσωπον, δέρμα.
- Προσωποποιία, ἡ, prosopopée.
- Προσωπολήπτης, ὁ, celui qui fait acception des personnes; *fém.* ἡ προσωπολήπτρια.
- Προσωποληψία, ἡ, acception des personnes. gr. anc.
- Πρόσωπον, τό, visage; face, mi-

nc. || *Personne*. Στρέφω τὸ πρόσωπον, faire volte-face. Δείχνω καλὸν πρόσωπον, faire bonne mine. Δὲν ἔχει πρόσωπον καὶ ἔλθη ἐμπρὸς μου, il n'ose pas (il n'a pas le front de) se présenter. Τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἀγίας Τριάδος, les trois personnes de la sainte Trinité. Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, face à face, vis-à-vis. Κατὰ πρόσωπον, en face.

Προσωρινά, *adv.* passagèrement.

Προσωρινός, ἡ, ὄν, *passager*, transitoire. *r.* πρὸς, ὄρα.

Προτακτικός, ἡ, ὄν, *adj.* Προτακτικὸν ἄρθρον, *article prépositif*, *en t. de grammaire*. *gr. anc.*

Πρότασις, ἡ, *proposition*, *t. de grammaire et de philosophie*. *gr. anc.*

Προτειχισμα, τό, *rempart*; *redoute*. *gr. anc.*

Προτέρημα, τό, *prérogative*, *privilege*. *gr. anc.*

Προτερινός, ἡ, ὄν, *précédent*.

Πρότερον, *adv.* auparavant, *précédemment*. *gr. anc.*

Πρότερος, ἔρχ, ὄν, *premier*, *antécédent*, *antérieur*.

Προτέστον, τό, *protêt*. *r. it.* protesto.

Προτήτερα, *adv.* auparavant.

Προτήτερα ἀπό, *antérieure*ment à.

Προσημερινά, *adv.* précédemment.

Προσημερινός, ἡ, ὄν, *V.* Προσημερινός.

Προτίμημα, τό· προτίμησις, ἡ, *préférence* que l'on donne.

Προτιμῶ, *préférer*, *estimer davantage*. *gr. anc.*

Προτοιμάζω, *V.* Προετοιμάζω.

Προτού, *adv.* et *conj.* auparavant. || *Avant*, *plutôt que*, *p. πρὸ τοῦ*. *gr. anc.*

Προτρέχω, *courir en avant*.

Πρότритη, *adv.* avant-hier. *gr. anc.*

Προτροπή, ἡ, *instigation*.

Προτύπωμα, τό, *impression antérieure*.

Προτυπώνω, *imprimer auparavant*. *r.* προτυπώω.

Προτύπωσις, ἡ, *V.* Προτύπωμα.

Προυκίό, *V.* Προικιόν.

Προύμυτα, *adv.* sur le nez, ventre à terre. *r.* πρὸ, μύτις.

Προυνερός, ἡ, ὄν, et *προυνικός*, *matinal*. *r.* πρῶτον.

Προσυνό, *adv.* matin, de bonne heure.

Προσυνόν, τό, le matin. r. πρώτου.

Προσυντζινοσ, η, ον, de bronze, de cuivre. r. it.

Προσυντζος, ό, cuivre, bronze.

Προσυνπάντημα, τό, l'action d'aller à la rencontre de.

Προσυνπαντω, aller à la rencontre de. (gr. anc. s'offrir d'abord.)

Προσυνπαρξίς, ή, préexistence.

Προσυνπαρχω, préexister. gr. anc.

Προσυνποθέτω, présupposer.

Προσυνπόθεσις, ή, présupposition.

Προσυνποθήκη, ή, antériorité d'hypothèque.

Προσυνπροχρώσις, ή, prévenance.

Προσυνανώς, *adv.* manifestement.

Προσυνασίζω, excuser; *au pass.* s'excuser, prétexter.

Πρόφασις, ή, prétexte, excuse.

Προσφάσισμα, allégation d'excuse, de prétexte.

Προσφασιστής, ό, celui qui excuse.

Προσφασιστικός, ή, όν, qui renferme des excuses, qui allègue des prétextes; justificatif.

Πρόφερμα, τό, l'action de proférer. r. προσφέρω.

Προσφέρνω, proférer, prononcer.

Προσφέστωρ, ό, professeur. r. it.

Προσφητάναξ, ό, le roi-prophète, David. r. προφητης, άναξ. "

Προσφητεία, ή, prophétie.

Προσφητεύω, prophétiser. gr. anc.

Προφήτης, ό, prophète.

Προσφητικός, ή, όν, prophétique.

Προσφητικώς, *adv.* prophétiquement.

Προφήτισσα et προσήτρα, ή, prophétesse. gr. anc. προσήτις.

Προσθάνω, arriver; joindre. || Prévenir, devancer.

Πρόσθασμα, τό, arrivée; jonction. || L'action de prévenir.

Προσρορά, ή, prononciation.

Προσρύλαγμα, τό, préservation. || Précaution.

Προσρυλάγω, préserver; *au pass.* se préserver. || User de précaution. r. προσρυλάττω.

Προσρυλακή, ή, avant-garde.

Προσρύλαξις, ή, précaution.

Προσρυλακτήριοιον et προσρυλακτικόν, τό, préservatif.

Προσρυλακτικός, ή, όν, qui sert de préservatif. gr. anc.

Πρόχειρος, η, ον, qui est sous la main. Πρόχειρον έγχειρίδιον, un manuel. Έκ προχείρου, *hell.* avec la plus grande facilité, en un instant.

Προχθές, *adv.* avant-hier.
 Προχθειςινός, ἡ, ὄν, d'avant-hier.
 Πρόχωμα, τό, digue, levée de terre; terrasse. r. προχύω.
 Προχώρησις, ἡ, avancement.
 Προχωρῶ, avancer. gr. anc.
 Προψάλλω, préluder.
 Πρόωρος, *adj.* prématuré.
 Πρόωρη, ἡ, poupe de navire.
 Πρώην, *adv.* autrefois, naguères.
 Πρώην ἰησουίτης, ex-jésuite.
 Πρωί, *adv.* matin, de bonne heure.
 Πρωί, τό, l'aube, le matin. gr. anc.
 Πρωίτα, ἡ, la matinée.
 Πρωϊμα, *adv.* prématurément.
 Πρωϊμος, *adj.* prématuré, précocce. gr. anc.
 Πρώρα, ἡ, gr. anc. V. Πλώρη.
 Πρώτα, *adv.* auparavant. || D'abord. gr. anc.
 Πρωταρχίζω, commencer avant tout. r. πρῶτον, ἄρχω.
 Πρώταξεν, τό, primauté, capitainerie.
 Πρωτεϊον, τό, primauté; primatie. || Prééminence. gr. anc.
 Πρωτεξάδελφον, ἡ * πρωτεξάδελφος, ὁ, cousine et cousin issus de germain. r. πρῶτος, ἐξάδελφος.

Πρωτερινός, V. Προτερινός.
 Πρωτεύω, avoir la prééminence, tenir le premier rang. || Avoir une primauté, une capitainerie.
 Πρώτη, ἡ, s. ent. ὄρα, prime office.
 Πρωτίτερα, etc., V. Προτίτερα.
 Πρωτογαλιά, ἡ * πρωτόγαλον, τό, crème du lait; le premier lait après l'accouchement.
 Πρωτογέννητος, η, ου, aîné.
 Πρωτογεννήτρα, ἡ, femme qui accouche pour la première fois. r. πρῶτος, γεννάω.
 Πρωτόγερος, ὁ, doyen des vieillards. r. πρῶτος, γέρον.
 Πρωτοθεκάδαρχος, ὁ, sergent-major; maréchal des-logischef. r. πρῶτος, θεκάς, ἀρχός.
 Πρωτοθιάκονος, ὁ, archidiacre.
 Πρωτοδιδάσκαλος, ὁ, recteur d'une académie, supérieur d'un collège.
 Πρωτόθρονος, *adj.* qui occupe le premier siège. gr. anc.
 Πρῶτοι, οἱ, les primats.
 Πρωτοϊατρός, ὁ, médecin en chef.
 Πρωτοκαθηδρία, ἡ, prééminence, préséance; présidence.
 Πρωτοκαθέθρος, ὁ, président.

Πρωτοκαθίζω, présider; avoir la préséance.

Πρωτοκαμάτης, *adj.* le plus fatigué. r. κάματος, fatigue.

Πρωτοκλήρητης, ὁ, chef de voteurs. r. κλέπτης.

Πρωτόκλητος, *adj.* appelé le premier. r. κλητός, de καλέω.

Πρωτόκολλον, τό, protocole.

Πρωτοληστής, ὁ, chef de bandits.

Πρωτολοβία, ἡ, primeur. r. λοβός, cosse de pois, etc.

Πρωτόλουθος, η, ου, précoce.

Πρωτομάγειρος, ὁ, le chef de cuisine. r. μάγειρος.

Πρωτομαθητής, ὁ, le premier écolier.

Πρωτομάχια, ἡ, le premier de mai. r. πρώτος, et maius.

Πρωτομαξίστωρ et πρωτομάστορης, ὁ, premier maître ouvrier; architecte. r. it. mastro.

Πρωτομάρτυρας, ὁ, le premier martyr, S. Étienne.

Πρωτομηνιά, ἡ, le premier du mois. r. μῆν, gén. μηνός.

Πρῶτον, *adv.* premièrement. || Auparavant. gr. anc.

Πρῶτον, τό, le premier.

Πρωτονοτάριος, ὁ, protonotaire.

Πρωτοπαπᾶς, ὁ, archiprêtre.

Πρωτοπείρια, ἡ, apprentissage, rudiment. gr. anc.

Πρωτόπειρος, η, ου, qui essaie pour la première fois; commençant, apprenti.

Πρωτοπλάστης, ὁ, qui a formé le premier. gr. anc.

Πρωτόπλαστος, *adj.* qui a été formé le premier, *comme Adam.* gr. anc.

Πρωτοξάθελρος, V. Πρωτεξάθελρος.

Πρωτοπαλληκάρει, τό, protopalikare, ou lieutenant d'un capitaine d'armatoles. r. πρώτος, πάλληξ. V. Παλληκάρει.

Πρωτοπρεσβύτερος, ὁ, archiprêtre.

Πρῶτος, η, ου, premier, gr. anc.

Πρῶτος, ὁ, lieutenant. || Prote.

Πρωτοσπαθάρειος, ὁ, protospathaire, ou premier porte-épée.

Πρωτοστάτης, ὁ, chef; principal. gr. anc.

Πρωτοστράτηγος, ὁ, général en chef.

Πρωτόσχολος, ὁ, le premier des écoliers. r. σχολή.

Πρωτοτοκῆι, τά, droit d'aïnesse. gr. anc.

Πρωτοτοκίαι, ἡ, aïnesse.

Πρωτότοκος, *adj.* aîné.

Πρωτότυπον , τό , prototype , modèle , original.

Πρωτότυπος , η , ον , original.

Πρωτοφανής et πρωτοφανήσιμος , *adj.* précoce.

Πρωτοφανίστικον , τό , prémices.

Πρωτοχρονιά , ή , la nouvelle année , le premier jour de l'an.

Πρωτοψάλτης , ό , premier chanteur , maître de chapelle.

Πταίγω , V. Πταίω.

Πταίσιμον , τό , et πταίσμα , faute , péché.

Πταιστής , ό , coupable , pécheur ; *fém.* ή πταίστρια.

Πταίω , commettre une faute , faillir , pécher. *gr. anc.* || Choquer , offenser.

Πταρνίζομαι , V. Πταρνίζομαι.

Πταρμός , ό , éternuement.

Πταρνίζομαι et πτερμίζομαι , éternuer. r. πτάρνομαι.

Πτάρμισμα et πτέρμισμα , τό , éternuement.

Πτελειά , ή , orme , *arbre.* r. πτελέα.

Πτεράκι , τό , petite aile , petite plume. r. πτερόν.

Πτέρνα , ή , talon. *gr. anc.*

Πτερνιστήρι , τό , éperon.

Πτερόν , τό , aile. || Plume.

Πτεροπώλης , ό , plumassier.

Πτεροϋγα , ή , πτερούγιον , τό , aile. r. πτέρουξ.

Πτερουγίζω , battre des ailes.

Πτερόνω , donner des ailes. r. πτερόω.

Πτερωτός , ή , όν , ailé.

Πτηνόν , τό , volatile. *gr. anc.*

Πτισάνη , ή , tisane. *gr. anc.*

Πτύμα , τό , πτύσιμον , πτύσις , ή , crachement.

Πτύου , τό , pelle. *Homère.*

Πτύσμα , τό , crachat. || Crachement.

Πτύω , cracher. *gr. anc.*

Πτώσις , ή , chute. || Décadence. || Cas, *t. de grammaire.* *gr. anc.*

Πτωχά , *adv.* pauvrement.

Πτωχίνω , appauvrir. || Tomber dans la pauvreté.

Πτωχεία , ή , pauvreté. *gr. anc.*

Πτωχείου , τό , hôpital de pauvres.

Πτώχευμα , τό , appauvrissement.

Πτωχεύω , devenir pauvre , être dans la pauvreté , mendier.

Πτωχή , ή , pauvrese.

Πτωχία , V. Πτωχεία.

Πτωχικά , *adv.* pauvrement.

Πτωχικόν , τό , ce qui appartient à un pauvre. Τό πτωχικόν μου , ma pauvre maison.

Πτωχοδοχεῖον, τό, hôpital pour les pauvres. gr. anc.
 Πτωχολογιά, ἡ, les pauvres en général.
 Πτωχομάχος, *adj.* ennemi des pauvres. r. μάχομαι.
 Πτωχός, ὁ, mendiant, pauvre.
 Πτωχός, ἡ, ὄν, pauvre. gr. anc.
 Πτώχόσπιτο, τό, hôpital pour les pauvres. r. lat. hospitium.
 Πτωχοτροφεῖον, τό, maison où sont nourris les pauvres.
 Πτωχοτρόφος, *adj.* qui nourrit les pauvres. gr. anc.
 Πτωχούτζικα, *adv.* assez pauvrement.
 Πτωχούτζικος, η, ον, pauvre.
 Πυγμαῖος, *adj.* pygmée, vain.
 Πυκνά, *adv.* d'une manière épaisse. || Fréquemment.
 Πυκνάδα, ἡ, épaisseur, densité.
 Πυκνογένης, *adj.* qui a une barbe épaisse. r. γένειον.
 Πυκνομάλης, *adj.* qui a les cheveux épais. r. μαλλός.
 Πυκνός, ἡ, ὄν, dense, épais. gr. anc.
 Πυκνότης, ἡ, densité, épaisseur.
 Πύκνωμα, τό, épaissement, condensation.

Πυκνώνω, épaissir, condenser.
 Πύκνωσις, ἡ, V. Πύκνωμα.
 Πυκνωτικός, ἡ, ὄν, propre à épaissir, à condenser.
 Πύλη, ἡ, porte. gr. anc.
 Πυλωρός, ὁ, portier. || Pylore, orifice inférieur de l'estomac.
 Πυξορένιος, α, ον, de buis.
 Πυξάρι, τό, buis, arbuste.
 Πύξος, ὁ, buis, arbuste et bois. gr. anc. || Morille, plante.
 Πῦρ, τό, feu. gr. anc.
 Πυρά, ἡ, bûcher. || Chaleur.
 Πυρά, *adv.* chaudement.
 Πυράχρα, ἡ, pincettes. gr. anc.
 Πυράδα, ἡ, chaleur. r. πῦρ.
 Πυραμίδα, ἡ, pyramide.
 Πυραμιδοειδής, *adj.* pyramidal.
 Πυργοποιία, ἡ, la construction de la tour de Babel. r. πύργος, ποιέω.
 Πυργόπουλος, ὁ, dim. de πύργος.
 Πύργος, ὁ, tour. gr. anc. || Maison de campagne.
 Πυργουλιά, ἡ, treille.
 Πυργώνω, flanquer de tours; fortifier. r. πυργόω.
 Πυρετός, ὁ, fièvre. gr. anc.
 Πυρετώδης, *adj.* fiévreux. || Fébrile.

- Πυρετώνω, avoir la fièvre. gr. anc. πυρεταίνω.
- Πυρίκυστος, η, ου, brûlé par le feu. || Combustible.
- Πυριλαμπής, *adj.* brillant comme le feu; étincelant. gr. anc.
- Πύρινος, η, ου, de feu; igné. gr. anc.
- Πυρίτις, ή, s. ent. ζόνις,oudre à canon.
- Πυρκαϊά, ή, incendie. gr. anc.
- Πυροκόκκι, τό, kermès ou coccus, p. πρινοκόκκι.
- Πυροβόλημα, τό, l'action de battre le briquet.
- Πυροβολικά, τά, tout ce qui sert à battre le briquet. || Munitions de guerre.
- Πυροβολικός, ή, όν, qui lance du feu. Πυροβολικά όργανα, bouches à feu; artillerie. r. πύρ et βάλω.
- Πυροβολοθήκη, ή, boîte de briquet.
- Πυροβολόπετρα, ή, pierre à feu.
- Πυρόβολος, ό, briquet.
- Πυροβόλος, *adj.* qui lance du feu. gr. anc. Πυροβόλον όργανον, pièce d'artillerie.
- Πυροβολώ, battre le briquet. || Tirer une arme à feu.
- Πυροστία, ή, chenet. r. πύρ, ίστημι.
- Πυροτέχνησμα, τό, artifice. r. πύρ, τέχνη.
- Πυρόδότης, *adj.* qui donne de la chaleur; ardent. gr. anc.
- Πύρωμα, τό, échauffement; inflammation.
- Πυρώνω, enflammer. || Échauffer; couvrir. r. πυρόω.
- Πύρωσις, ή, V. Πύρωμα.
- Πυρωστία, V. Πυροστία.
- Πῶ ou ᾿πῶ, p. εἰπῶ, aor. subj. de λέγω.
- Πώγων, ό, menton. (gr. anc. barbe.)
- Πωλῶ, etc., V. Πουλῶ, etc.
- Πῶλος, ό, poulain. gr. anc.
- Πωρικá, τά, le dessert.
- Πωρικόν, τό, fruit. r. όπώρα, fruits de l'automne.
- Πῶς, *adv.* comment. || Pour ότι, que. Πῶς έχετε; comment vous portez-vous? Μὲ εἶπε πῶς τὸ έκαμε, il m'a dit comment il l'a fait. Λέγει πῶς εἶσαι ένας μεθύστακας, il dit que tu es un ivrogne. Τὸ πῶς, le comment. Πῶς, *enclitique*, en quelque façon. Πλαγίως πως, obliquement en quelque sorte.

P

ΠΑΓ

P, ΡΗΘ, dix-septième lettre de l'alphabet, numériquement avec l'accent aigu vaut cent (ρ'); et avec un signe au-dessous (ρ) cent mille.

Ράβασι, τό, billet.

Ράββι, τό, rabbin, maître. r. hébr.

Ράβδάνι, τό, petite baguette.

Ράβδανιά, ή, un petit coup de baguette; une petite bastonnade.

Ράβδι, τό, baguette, gaule; verge; bâton. || Bastonnade.

Ράβδία, ή, coup de bâton. || Bastonnade.

Ράβδιζω, battre; donner la bastonnade. gr. anc.

Ράβδισμα, τό, bastonnade.

Ράβδιστής, ό, celui qui donne des coups de bâton.

Ράβδος, ή, bâton; verge. gr. anc.

Ράβδοῦχος, ό, licteur; *adj.* ράβδοῦχος ἑρμῶν, huissier à verge.

Ραγάδα, ή, fente, crevasse.

Ραγαδάκι, τό, petite fissure.

ΠΑΙ

Ραγδαῖος, α, ον, impétueux, violent. *gr. anc.* Ραγδαία βροχή, pluie à verse, ou par torrents.

Ραγδαίως, *adv.* impétueusement. Ραγδαίως βρέχει, il pleut à verse ou par torrents.

Ραγιάς, V. Ραιῖς.

Ραδίσι, τό, et ραδίσιον, chicorée, *plante.*

Ραδικόσπορος, ό, graine de chicorée.

Ραδικόφυλλον, τό, feuille de chicorée.

Ραιῖς et ραῖῖς, ό, *pl.* οι ραιῖδες, raïas, nom donné aux sujets turcs qui paient la capitation, tels que les Grecs, les Juifs, etc. r. or.

Ράζω, V. Ἀράζω. (*gr. anc.* mouiller.)

Ράθυμια, ή, paresse. gr. anc.

Ράθυμισμα, τό, désir vif.

Ράθυμος, η, ον, paresseux. || Emporté.

Ράθυμῶ, s'abandonner à la paresse. || Désirer, souhaiter.

Ραίζω, fêler, fendre. || Se fen-

- dre. r. *ῥαίω*. || Frayer, *en parlant des poissons*.
- Ῥαῖσμα*, τό, fêlure, fente. || Frai des poissons.
- Ῥαῖσματιά*, ἡ, fêlure, fente.
- Ῥακί*, τό, eau-de-vie. r. or.
- Ῥακίζομαι*, s'enivrer d'eau-de-vie.
- Ῥακοπουλειό*, τό, et *Ῥακοπωλειόν*, boutique où l'on vend de l'eau-de-vie. r. or. et *πωλέω*.
- Ῥακοπούλης* et *Ῥακοπόλης*, ὁ, marchand d'eau-de-vie.
- Ῥαμζάνι*, τό, ramadan, carême des Turcs. r. or.
- Ῥάμμα*, τό, fil. || Couture. r. *ῥάπτω*.
- Ῥαμματέμιος*, ἰα, ον, de fil.
- Ῥαμμαένος*, η, ον, cousu.
- Ῥάμνα*, ἡ ἢ *ῥάμνος*, ὁ, branche d'arbre avec ses fruits et ses feuilles. r. lat. *ramus*.
- Ῥαμνί*, τό, aiguière. r. *ῥαίνω*.
- Ῥαμπάροβαρον*, τό, rhubarbe. r. *ῥαθάροβαρον*, racine récoltée par les étrangers, *οἱ βάροβαροι*, sur les bords du Rha ou Volga.
- Ῥάμπος*, τό, bec d'oiseau. gr. anc.
- Ῥανίς*, ἡ, goutte qui tombe.
- Ῥαντίζω*, arroser, asperger.
- Ῥάντισμα*, τό ἢ *ῥάντισμός*, ὁ, aspersion, arrosement.
- Ῥάντιστήριον*, τό, aspersoir, goupillon.
- Ῥαξίνι*, V. *Ῥέξινι*.
- Ῥαπά*, ἡ, râpe. r. it.
- Ῥαπανάκι*, τό, radis.
- Ῥαπάνι*, τό ἢ *ραπανίδα*, ἡ, et *ῥάπανον*, τό, rave, raifort. r. *ῥάφανος*.
- Ῥάπη*, ἡ, bague, verge. || Fétu de paille. r. *ῥαπίς*.
- Ῥάπιας*, ἰα, le chaume. m. r.
- Ῥάπισμα*, τό, soufflet, gifle.
- Ῥαπίζω*, souffleter. gr. anc.
- Ῥάπτης*, *ῥάπτω*, etc., V. *Ῥάφτης*.
- Ῥασευχή*, ἡ, bénédiction de l'habit de religieux.
- Ῥασίμι*, τό, couleur pour noircir les sourcils.
- Ῥάσον*, τό, habit de religieux.
- Ῥασοφόροι*, οἱ, les religieux.
- Ῥασοφόρος*, adj. qui porte l'habit de religieux.
- Ῥασοφορῶ*, être vêtu d'un habit de religieux.
- Ῥαφή*, ἡ, couture. || Suture, *t. de chirurgie*. gr. anc.
- Ῥαφταρογαστήρι*, τό, boutique de tailleur. r. *ῥοργαστήριον*, et *ῥάπτης*.

Ράφτης, ό, *pl.* οι ραφτάδες, tailleur d'habits. r. ράπτης.

Ραφτικόν, τό, ce qu'on paye pour la façon d'un habit, pour un raccommodage, etc. || Boutique de tailleur.

Ράρτισσα, ή, couturière.

Ραρτοπούλα, ή, fille de tailleur. || Petite couturière.

Ραρτόπουλον, τό, fils de tailleur. || Petit tailleur.

Ράρτρια, ή, couturière.

Ράρτω, coudre. r. ράπτω.

Ράχη, ή, dos, échine. || Hauteur, sommet. r. ράχης.

Ραχητικός, ή, όν, rachitique.

Ραχίτις, ή, rachitis, maladie.

Ραχιά, ή, suie.

Ραχούλα, ή, colline. r. ραχίς.

Ραχοκόκκαλον, τό, l'os de l'échine. r. ράχης, κοκκάλος.

Ράψιμον, τό, couture. r. ράψις.

Ράψωδία, ή, rhapsodie. gr. anc.

Ρεβαινή, ή ρεβάνι, τό, terrain inégal.

Ρεβέντι, τό, rhubarbe.

Ρεβήθι et ρεβίθι, τό, V. Ροβίθι.

Ρέγκι, τό, couleur. r. ρεγίστης, teinturier. || Tour, niche, plaisanterie. r. or.

Ρέγομαι, etc., V. Ορέγομαι.

Ρέγουλα, ή, règle. r. lat. regula.

Ρεέμιον, τό, όtage. Οι κρατημένοι ως ρεέμια, les citoyens retenus en όtage.

Ρεζές, ό, gond, fiche.

Ρειράνι, τό, origan, plante. r. όρειράνον.

Ρεϊθρον, τό, ruisseau. gr. anc.

Ρέμα, τό, courant d'eau, torrent. V. aussi Ρεϋμα.

Ρεματάκι, τό, dim. de ρέμα.

Ρεματικόν, τό, V. Ρευματικόν.

Ρεματζάρος, *adj.* qui a des rhumatismes. r. ρεϋμα.

Ρεμάτισμα, τό, noyade, submersion.

Ρεματιζώ, noyer, submerger. || Avoir un rhumatisme.

Ρεματώ, noyer. r. ρεϋμα.

Ρεμπέλλευσις, ή, rebellion.

Ρεμπέλλιστικά, *adv.* séditieusement.

Ρεμπέλλεύω, se révolter.

Ρεμπέλλος, *adj.* rebelle, séditieux. r. lat. rebellis.

Ρεμπικαριστής, ό, distillateur.

Ρεμπικάρω, distiller.

Ρεμπίκι, τό, et ρεμπίκιον, alambic.

Ρεξίνι, τό, calotte.

Ρεοβάραρον, V. Ραμβάραρον.

Ρεπάνι, V. Ραπάνι.
 Ρεπίδι, τό, éventail; chasse-
 mouche. r. ριπίδιον.
 Ρεπούμπλικα, ἡ, république.
 Ρεσίτι, τό, rature; quittance.
 Ρέσμα, ἡ, rame de papier. r. it.
 Ρεσπέτρο, τό, respect. r. it.
 Ρεσπετάρω, respecter.
 Ρέστων, τό, le reste. r. it.
 Ρετζιάλι, τό, ministre, conseil-
 ler, agent. r. or.
 Ρετζίνη, ἡ, résine. r. ρητίνη.
 Ρετζούνη, τό, arçon.
 Ρεύγομαι, roter. r. ἐρεύγω.
 Ρευκτής, ὁ, celui qui rote; fém.
 ἡ ρεύκτρις.
 Ρεύξιμον, τό, rot. r. ἐρευγμός.
 Ρεῦμα, τό, rhume, catarrhe.
 Ρευματικόν, τό, ρευματισμός, ὁ
 (gr. anc.), rhumatisme.
 Ρεύσιμον, τό, ῥεῦσις, ἡ (gr.
 anc.), écoulement.
 Ρευστά, τά, les liquides. gr. anc.
 Ρεφενές, ὁ, écol. r. or.
 Ρέω, couler; s'écouler. gr. anc.
 Ρεφουλιά, ἡ, rafale, coup de
 vent. r. fr.
 Ρήγας, ὁ, roi. r. lat. rex.
 Ρηγάτων, τό, royaume.
 Ρήγισσα, ἡ, reine. r. regina.
 Ρηγόπουλον, τό, jeune prince.

Ρήμα, τό, verbe. || Mot. Θεῖα ῥή-
 ματα. V. Θεῖος.
 Ρήμάζω, ruiner, dévaster.
 Ρήμασμα, τό, ruine, dégât, dé-
 vastation. r. ἐρήμωσις.
 Ρήμαστής, ὁ, celui qui dégrade,
 qui dévaste.
 Ρήματικός, ἡ, ὄν, verbal.
 Ρῆσις, ἡ, mot. || Diction.
 Ρητόν, τό, dit; parole. || Rit. Ρητόν
 τῆς γραφῆς, texte de l'Écriture.
 Ρήτορας, ὁ, V. Ρήτωρ.
 Ρητόρευμα, τό, déclamation.
 Ρητορεύω, déclamer.
 Ρητορικῆ, ἡ, la rhétorique.
 Ρητορικός, ἡ, ὄν, de rhétori-
 que; oratoire. gr. anc.
 Ρητορικός, ὁ, rhétoricien; dé-
 clamateur.
 Ρητός, adj. dit, fixé, précis.
 gr. anc.
 Ρήτωρ, ὁ, rhéteur, orateur.
 Ρητῶς, adv. en termes formels,
 expressément. gr. anc.
 Ρηχά, adv. à gué.
 Ρηχά, τά, gué. r. ῥηχίη.
 Ρηχοπήγχοδον, puits qui a peu
 d'eau. r. πηγάδιον.
 Ρηχός, ἡ, ὄν, guéable. Ρηχά
 νερά, bas-fonds. ἢ ὁ ἄλυσσιναι
 ῥηχῆ, la mer est basse. r. ῥηχίη.

Ῥηχότοπος, ὁ, gué, endroit guéable.

Ῥίγα, ἡ, règle. || Ligne. r. it.

Ῥιγάνι, V. Ρειγάνι.

Ῥιγάρω, régler. r. it.

Ῥίγας, etc., V. Ρῆγας, etc.

Ῥιγλή, ἡ, crête.

Ῥίγλι, τό, verge.

Ῥίγμα, τό, V. Ριξιμου.

Ῥιγμένος, η, ου, *part.* jeté.

Ῥίγος, τό, frisson. gr. anc.

Ῥίγωμα, τό, frissonnement.

Ῥιγώνω, avoir le frisson, grelotter. r. ριγώω.

Ῥίξα, ἡ, racine. Ἡ Ῥίξα τοῦ θου-
νιοῦ, le pied de la montagne.

Ἐκ Ῥίξης, radicalement.

Ῥιζάκι, τό, un peu de riz.

Ῥίξι, τό, riz, graine. r. ῥουζι.

Ῥιζικάκης, *adj.* heureux dans ses
entreprises; *fém.* ριζικαριά.

Ῥιζικάρω, hasarder. r. it.

Ῥιζικόν, τό, destiné. Ἀπὸ ριζι-
κοῦ, par hasard. r. it. rischio.

Ῥιζόγαλον, τό, riz au lait.

Ῥιζόδοτον, τό, gencive. r. ρίζα,
ὀδοῦς.

Ῥιζοθεν, *adv.* radicalement.

Ῥιζωμα, τό, enracinement.

Ῥιζώνω, enraciner. r. ριζώω.

Ῥιζωσις, ἡ, enracinement.

Ῥιζωτός, ἡ, ὄν, qui a des ra-
cines.

Ῥικτης et Ῥικτης, ὁ, sorcier,
de Ῥικτω, p. Ῥίπτω, jeter (κλή-
ρον, un sort.)

Ῥικτω, V. Ρίπτω.

Ῥίμα et Ῥιμάδα, ἡ, rime.

Ῥιμαδοῦρος et Ῥιμαδοῦρος, ὁ, ri-
meur, poète.

Ῥιμάρω, rimer. r. it.

Ῥίνα, ἡ, nez. r. ρίν.

Ῥίνι, τό, et Ῥίνιον, lime. r. Ῥίνη.

Ῥινίζω, limer. gr. anc.

Ῥίνισμα, τό, limure. || Limaille.

Ῥινόκερω, ὁ, rhinoceros, *ani-
mal.* gr. anc.

Ῥιξιμου, V. Ριξιμου.

Ῥιπίδιον, τό, éventail. gr. anc.

Ῥίπτω, jeter. gr. anc.

Ῥισοπέλα, ἡ, V. Ρυσιπέλα.

Ῥίρι, τό, aune, brasse.

Ῥίχων, V. Ρίπτω.

Ῥίψιμου, τό, l'action de jeter,
jet. r. Ῥίψις.

Ῥιψοκίνδυνέω, hasarder.

Ῥιψοκίνδυνος, *adj.* hasardeux.

Ῥοβίθι, τό, pois chiche. r. ἐρέ-
θιθος.

Ῥοβολάω ou Ῥοβολῶ, descendre.

Ῥόγα, ἡ, paye. || Grain; pépin. ||
Tarentule, *araignée venimeuse.*

- Ῥόγα τοῦ βυζιοῦ, mamelon ou
 bout de la mamelle. r. Ῥώζ,
 gén. Ῥόγος.
 Ῥογλίδα, ἡ, tarentule, *araignée*
venimeuse. r. Ῥάγιον.
 Ῥογάτορας, ὁ, mercenaire.
 Ῥόγευμα, τό, l'action de gager,
 de salarier.
 Ῥογεύω, gager, salarier.
 Ῥογί, τό, huilier.
 Ῥογοδουλεύω, être aux gages de,
 à la solde de.
 Ῥόδα, ἡ, roue. r. lat. rota.
 Ῥοδακηνιά, ἡ, pêcher, *arbre*.
 Ῥοδάκηνου, τό, pêche, *fruit*.
 Ῥόδι, etc., V. Ῥοίδι.
 Ῥοδίζω, teindre en rose.
 Ῥοδοδάφνη, ἡ, laurier-rose.
 Ῥοδοκοκκίνη, ἡ, V. Ῥοδοκόκκινου.
 Ῥοδοζάχαρι, τό, conserve de
 roses. r. σάκχαρ, Ῥόδου.
 Ῥοδοκόκκινον, τό, le carmin, le
 vermillon. r. κόκκος, Ῥόδου.
 Ῥοδοκόκκινος, η, ου, vermeil.
 Ῥοδόλαδον, τό, huile rosat.
 Ῥοδομέλι, τό, miel rosat.
 Ῥόδου, τό, rose. gr. anc.
 Ῥοδόξειδον, τό, vinaigre rosat.
 Ῥοδόσταγμα, τό, eau de rose.
 Ῥοδότοπος, ὁ, parterre de ro-
 ses. gr. anc. Ῥοδών.
- Ῥόζα, ἡ, rose, diamant taillé à
 facettes par dessus, et plat
 par dessous. r. it. rosa.
 Ῥόζάκι, τό, espèce de raisin
 blanc, fort beau.
 Ῥόζάκοικος, η, ου, nouveau.
 Ῥόζάριο, τό, rosaire. r. it.
 Ῥόζος, ὁ, nœud d'arb; e. r. ὄζος.
 Ῥοίδι, τό, grenade, *fruit*.
 Ῥοιδιά, ἡ, grenadier. r. Ῥοιά.
 Ῥόκα, ἡ, quenouille.
 Ῥοκάνι, τό, rabot. r. Ῥοκάνη.
 Ῥοκνίδια, τά, copeaux.
 Ῥοκνίζω, raboter. || Ronger.
 Ῥοκάνισμα, τό, l'action de ra-
 boter; de ronger.
 Ῥόκανον, τό, V. Ῥοκάνι.
 Ῥοκῆς, ὁ, lettre, peut-être du
 lat. rogatio.
 Ῥοκίζω, filer à la quenouille.
 Ῥόμβα, ἡ, robe. r. it.
 Ῥόμβος, ὁ, rhombe, losange. ||
 Turbot. gr. anc.
 Ῥομβοειδής, *adj.* qui a la forme
 d'un rhombe, d'un losange.
 Ῥομφία, ἡ, espadon; épée.
 Ῥόπλον, τό, massue. gr. anc.
 Ῥοπή, ἡ, action, influence. Ἐν
 Ῥοπή ὀφθαλμοῦ, *hell.* dans un
 clin d'œil, tout d'un coup.
 Ῥοπίδι, τό, éventail. r. ριπίδιον.

Ῥοπιδιζω, éventer, faire du vent.

Ῥοσμαρί, τό, romarin, arbuste.
r. lat. rosmarinum.

Ῥοιδίτι, V. Ῥουμπί.

Ῥοῦργα, ἡ, rue. || Ride. r. lat. ruga (ruga, dans la basse latinité signifie aussi rue, de ρύμη).

Ῥούγωμα, τό, l'action de se rider.

Ῥουγώνω, se rider. r. lat. ruga.

Ῥοῦθα, ἡ, rue, plante. r. lat. ruta.

Ῥουθοῦτι, τό, narine. r. Ῥώθων.

Ῥουθουίζω, ronfler.

Ῥουθούισμα, τό, ronflement.

Ῥουχάνι, etc. V. Ῥοχάνι, etc.

Ῥουχάνι, τό, bois, forêt.

Ῥουμελιώτης, ὁ Ῥουμελιώτισσα, ἡ, homme ou femme de Romélie (l'ancienne Thrace et l'ancienne Macédoine).

Ῥουμπάρμπασο, τό, V. Ῥαμπάρ-
εασο.

Ῥουμπί et Ῥουμπίνι, τό, rubis, pierre précieuse.

Ῥούμπλι, τό, rouble, monnaie russe, environ 4 fr. 50 centimes de France.

Ῥούστιας, ὁ, blond; fém. Ῥούστια.

Ῥοῦπι, τό, roupie, monnaie de l'Inde.

Ῥουράτος, adj. V. Ῥουρητός.

Ῥούρημα, τό, absorption, trait.

Ῥουρητά et Ῥουρητιστά, en avalant, d'un trait.

Ῥουρητός et Ῥουρητιστός, adj. que l'on peut avaler.

Ῥουρω, avaler. r. Ῥορῆω.

Ῥοῦργα, τά, hardes, bagage; pl. de Ῥοῦχον.

Ῥουχάζω, ronfler. r. Ῥογγάζω.

Ῥουχαλάκι, τό, petit habit.

Ῥουχαλιζω, V. Ῥουχάζω.

Ῥουχάλισμα, τό, ronflement.

Ῥουχλιστής, adj. ronfleur.

Ῥούχιος, η, ον, de drap.

Ῥουχόγουννα, ἡ, pelisse de drap.

Ῥοῦχον, τό, drap. || Habit, vêtement.

Ῥουχοθήκη, ἡ, vestiaire, garde-robe.

Ῥουχοπωλήτης, ὁ, marchand d'habits.

Ῥουχοφυλάκειον, τό, V. Ῥουχο-
θήκη.

Ῥύξ, ὁ (gr. anc.), et Ῥύακας Ῥύακι, τό, canal, ruisseau.

Ῥυμουλκέω et Ῥυμουλκιάρω, remorquer. r. Ῥυμουλκῆω, de Ῥύμα, corde, et ὀλκῆω, traîner.

Ρυμουλκία, ἡ, ῥυμουλκίον, τό, remorque. r. ῥυμουλκίω.

Ῥυπαρόξ, ἡ, ὄν, sale, crasseux.

Ῥυπαρότης, ἡ, saleté.

Ῥυπαροφειδῶλος, crasseux, avare. r. ἡ, φειδῶ.

Ῥύπος, ὁ, crasse, ordure. gr. anc.

Ῥύπωμα, τό, l'action de salir.

Ῥυσίπελα, ἡ, et ρυσίπελας, τό, égyptiècle. r. ἐρυσίπελας.

Ῥῦσις, ἡ, écoulement. gr. anc.

Ῥυτόπελας, τό, V. Ρυσίπελα.

Ῥώγα, V. Ῥόγα. r. ῥώξ, ῥογός.

Ῥωγαλίδα, V. Ῥογαλίδα.

Ῥώγι, V. Ῥόγι.

Ῥώξα, V. Ῥόξα.

Ρωμαῖα, ἡ, la romaica, danse grecque, qui vient des Romains.

Ρωμαϊκά, adv. en grec moderne.

Ρωμαϊκάτον, τό, le rit grec.

Ῥωμαϊκός, ἡ, ὄν, romaique ou grec vulgaire. r. lat. Roma (d'où Constantin vint, au 4e siècle, s'établir en Grèce).

Ῥωμαῖος, α, ον, Grec. || Romain.

Ῥωμαλαῖος, α, ον, robuste.

Ῥωμανόξ, ἡ, ὄν, Romain.

Ῥώμη, ἡ, force, valeur. || Rome.

Ἡ νέα Ῥώμη, Constantinople.

Ῥωστικός, ἡ, ὄν, Russe. Ἡ ἐκκλησία ἡ ῥωστική, l'Église russe.

Ῥῶστος, ὁ, un Russe; fém. ἡ ῥῶστα.

Ῥώτημα, τό, demande, question. r. ἐρώτημα.

Ῥώτηματικός, ἡ, ὄν, interrogatif.

Ῥώτησις, ἡ, V. Ῥώτημα.

Ῥωτῶ, demander, interroger.

Ῥωχαλίζω. V. Ῥουχαλίζω.

Σ

ΣΑΒ

Σ, SIGMA, dix-huitième lettre de l'alphabet, numériquement et avec un accent (σ'), indique 200; et avec un signe au-dessous (σ), 200000.

Σά, conj. V. Σάν.

Σάβανον, τό, suaire; linceul.

ΣΑΒ

Σαβάνωμα, τό, ensevelissement ou action d'envelopper un mort dans un linceul

Σαβανώνω, ensevelir, ou envelopper un mort dans un linceul.

Σαβανωτής, ὁ, celui qui ensevelit un mort. r. σάβανον.

Σαββατιάτικος, η, ον, de sabat ;
de samedi.

Σάββατον, τό, sabat. || Samedi.

Σαβαώθ, ό, Sabaoth ou dieu des
armées, mot hébreu.

Σαβοῦρα, ή, lest. r. lat. saburra.

Σαβούρωμα, τό, lestage.

Σαβουρώνω, lester.

Σαβουρωτής, ό, celui qui leste.

Σαγήνη, ή, grand filet. gr. anc.

Σάγηνον, τό, serge, étoffe.

Σάγισμα, τό, caparaçon. r. σά-
γη, housse.

Σαγίτα, etc., V. Σαίτα. r. lat.
sagitta.

Σαγμαράκι, τό, petit bât.

Σαγμαράς, ό, bâtier ou faiseur
de bâts.

Σαγμαράκι, τό, bât. r. σάγη.

Σαγμαρώμα, τό, l'action de bâ-
ter.

Σαγμαρώνω, bâter, mettre un bât.

Σαγόνι et σαγούνι, V. Σιαγόνι. r.
σιγών.

Σαζάνι, τό, carpe, poisson.

Σάζω, p. ιτάζω, arranger, ac-
corder.

Σαθρός, etc., V. Σαπρός, etc.

Σαίικα, ή, saïque, espèce de bar-
que orientale.

Σαίινης, ό, faucon, et plus parti-

culièrement, faucon blanc. r.
or.

Σαίτα, ή, flèche, armée. || Flèche
de voiture. || Navette de tisse-
rand. r. lat. sagitta.

Σαίτευμα, τό, l'action de lancer
des flèches ; combat à coups
de flèches.

Σαίτευτής, ό, archer, tireur
d'arc ; fém. ή σαίτεύτρα.

Σαίτεύω, lancer des flèches.

Σαίτιχί, ή, coup de flèches.

Σαίτοθήκη, ή, carquois.

Σαίτοπούλα, ή, petite flèche.

Σακῆς, ό, badinage.

Σακάτευμα, τό, l'action d'estrop-
pier ou de s'estropier.

Σακατευτής, ό, qui estropie.

Σακατεύω, estropier. r. or.

Σακάτης, ό, estropié.

Σακκάκι, τό, petit sac.

Σακκί, τό, sac. r. σάκκος.

Σακκιάζω, ensacher ou mettre
dans un sac.

Σάκκισμα, τό, l'action d'ensa-
cher.

Σακκοράφα, ή, grosse aiguille.

Σάκκος, ό, sac. gr. anc.

Σακκούλα, ή, sac ; besace. || Bour-
se.

Σακκούλι, τό, petit sac. || Bourse.

- Σακκουλιάζω, embourser; em-
pocher. r. σάκκος.
- Σακκούλιασμα, τό, embourse-
ment.
- Σάκχαρη, etc., V. Ζάχαρη, etc.
- Σάλα, ἡ, salle, chambre. r. it.
- Σαλαμάνδρα, ἡ, salamandre, a-
nimal. gr. anc.
- Σαλαμόν, τό, saumon, poisson.
- Σαλαμούρα, ἡ, saumure.
- Σαλάτα, ἡ, salade. r. it.
- Σαλατικά, τά, toute sorte d'her-
bes à manger en salade.
- Σαλαγάμι, τό, navet, légume.
- Σάλευμα, τό· σάλευσις, ἡ, mou-
vement, agitation, remue-
ment. r. σάλος.
- Σαλευτής, ὁ, celui qui met en
mouvement, qui remue.
- Σαλεύω, secouer, remuer. || Se
mouvoir; bouger. || S'émouvoir,
se troubler. Μὴ σαλεύσῃς ἀπὸ
τὸν τόπον σου, ne bougez pas
de votre place. Ὁ νοῦς του ἐσά-
λευσε, il a perdu la tête (son
esprit s'est troublé).
- Σαλίγγας, ὁ, limaçon, escar-
bot. r. σίελον, salive. (διὰ τὸ
σιελώθεις τοῦ ζώου).
- Σαλιάγι, τό, petit limaçon.
- Σαλιάρης, adj. haveux. r. σιάλον.
- Σαλιάρικος, η, ου, qui jette de la
bave, de la salive. r. σίελον.
- Σαλιθαράκι, τό, petite bride.
- Σαλιθάρι, τό, bride, frein. r.
σιαλιστήρια. || Salvar ou culotte
large. r. or.
- Σαλιθαρώνω, brider. || Contenir.
- Σαλιζώ, saliver. || Couvrir de sa-
live ou de bave. r. σιάλον.
- Σαλιντζάδα, ἡ, le pavé.
- Σαλιντζαδωτός, ἡ, ὄν, pavé.
- Σάλιον, τό, salive. || Bave. gr.
anc. σιάλον.
- Σάλισμα, τό, salivation. || L'ac-
tion de couvrir de salive.
- Σαλιώνω, V. Σαλίζω.
- Σάλλα, V. Σάλα.
- Σάλνιτρον, τό, salpêtre. r. it.
- Σαλπίγγισμα, V. Σάλπισμα.
- Σαλπιγγιτής, V. Σάλπιστής.
- Σάλπιγξ (gr. anc.), et σάλπιγγα,
ἡ, trompette.
- Σαλπίζω, sonner de la trompette.
- Σάλπισμα, τό, son de la trom-
pette, fanfare.
- Σαλπιστής, ὁ, trompette, celui
qui sonne de la trompette.
- Σαλομόν, ὁ, saumon, poisson.
- Σαλαπόρος, ὁ, sauteur. r. it.
- Σάλτζα, ἡ, sauce. r. it. salsa.
- Σαλτζοῦνι, τό, saucisse.

Σαμάρι, etc., V. Σαγμαίρι.
 Σαμπτάς, ό, bruit, trouble, trac-
 cas. r. or.
 Σαμνιάμβρος, ό, lézard verd.
 Σαμούρι, τό, zibeline.
 Σαμουρόγουνα, ή, pelisse de zi-
 beline.
 Σαμπουρατή, ή, aloës.
 Σάμπρι, τό, patience. r. or.
 Σάμψυχος, ό, surean. r. lat.
 sambucus.
 Σαμφόνι, τό, et σαμφών, ό, gros
 chien, dogue.
 Σάν, p. ώσάν, conj. comme. ||
 Lorsque, puisque. Οί φίλοι σου
 είναι σαν τούς λωλούς, tes a-
 mis sont comme des fous.
 Σανθάλι, τό, et σανθάλιον (gr.
 anc.), sandale.
 Σανδαράχη, ή, sandaraque, es-
 pèce de gomme. V. Σαντραάχα.
 Σανίδα, ή, grande planche. r.
 σανίς.
 Σανιδάκι, τό, planchette.
 Σανιδάς, ό, marchand de plan-
 ches.
 Σανίδι, τό, planche, ais; table.
 Σανίδι διά ταίς δάμεις, damier.
 Σανιδόπορτα, ή, porte de bois.
 Σανιδόσκαλα, ή, échelle de bois.
 Σανιδωμα, τό, l'action de plan-

cheyer. || Plancher. || Échafaud
 de construction.

Σανιδώνω, plancheyer. r. σανίς.
 Σανόν, τό, foin. r. fenum.
 Σαντάλι, τό, chandelier.
 Σαντραάχα, ή, réalgal. r. σανθα-
 ράχη, arsenic rouge.
 Σαντραάξι, τό, et σαντραάξιον· σαν-
 τραάτζ, σαντριξι et σαντριχιου,
 échecs, jeu.
 Σάπημα, V. Σάπισμα.
 Σαπίζω, pourrir; carier. r. σήπω.
 Σάπιος, ια, ον, pourri; carié.
 Σάπισμα, τό, pourriture; carie.
 Σαπουναριόν, τό, savonnerie.
 Σαπουνι, τό, savon. r. σαπώνιον.
 Σαπουνίζω, savonner.
 Σαπουνισμα, τό, savonnage.
 Σαπουνόχωμα, τό, savonnette
 ou terre bolaire qui ôte les
 taches. r. σαπώνιον, χῶμα.
 Σαπρός, ή, όν, pourri; carié.
 Σαπρότης, ή, pourriture; carie.
 Σάφειρος, ό, saphir, pierre.
 Σαράϊ, τό, et σαράγι, sérail, pa-
 lais. r. or.
 Σαράκι, τό, ver qui ronge.
 Σαρακιάζω, être rongé de vers,
 se vermouler.
 Σαράκιασμα, τό, vermoulure.
 Σαρακιστεύω, faire le carême.

Σαρκοσστή, ἡ, carême, p. τεσ-
σαρκοσστή.

Σαρκοστιανός, ἡ, ὄν, quadragé-
simal. Τρώγω σαρκοστιανά,
faire maigre.

Σαρκοράγωμα, τό, vermoulure.

Σαράντα, quarante, p. τεσσα-
ράκοντα.

Σαραντήμερον et σαραντάμερον,
τό, l'avent; le carême.

Σαραντάρι, τό, le nombre de
quarante. r. τεσσαράκοντα.

Σαρανταριά, ἡ, quarantaine.

Σαραντάριος, η, ον, quarantiè-
me. || De quarante ans.

Σαραντιάζω, faire ses relevailles.

|| Avoir quarante ans. || Faire
quarantaine. r. τεσσαράκοντα.

Σαράντασμα, τό· σαραντισμός,
ὅ, les relevailles.

Σαράφης, ὁ, banquier. r. or.

Σαράφικος, η, ον, de banquier.

Σαρδέλλα, ἡ, sardine. r. it.

Σαρδιόβανι, τό, jet d'eau.

Σαρίκι, τό, sorte de bonnet des
femmes turques.

Σάρκα, ἡ, chair. || Luxure. r. σάρξ.

Σαρκάκι, τό, morceau de chair.

Σαρκικά, adv. charnellement.

Σαρκικός, ἡ, ὄν, charnel.

Σάρκινος, η, ον, de chair.

Σαρκοδόρος, adj. carnivore. *gr.*
anc. ὄρνεια σαρκοδόρα, oiseaux
de proie.

Σάρκωμα, τό, incarnation.

Σαρκώνω, incarner; et σαρκώνυ-
μι, s'incarner. r. σαρκώ.

Σάρκωσις, ἡ, incarnation.

Σαρκυνίτζα, ἡ, berceau.

Σαρμάς, ὁ, boulette de pâté.

Σάρωμα, τό, l'action de balayer.

|| Balai. || *Au pl.* balayures.

Σαρωματίκι, τό, petit balai.

Σαρωματικά, ἡ, l'action de ba-
layer.

Σαρώνω, balayer, de σαρόω.

Σαρωτής, ὁ, balayeur.

Σάσμα, τό· σασμός, ὁ, arrange-
ment, accord. r. ἵσος.

Σαστίζω, se confondre, se trou-
bler. r. or.

Σάστισμα, τό, confusion, trou-
ble, égarement.

Σατανᾶς, ὁ, satan, *mot hébreu*
qui signifie adversaire.

Σατανικά, adv. diaboliquement.

Σατανικός, ἡ, ὄν, diabolique.

Σατανόσπερμα, τό, race de satan.

Σατζμάδες, οί, petit plomb, cen-
drée.

Σατραπεία, ἡ, satrapie ou gou-
vernement d'un satrape.

- Σατράπης, ὁ, satrape. gr. anc.
 Σατυρικός, ἡ, ὄν, satyrique.
 Σάτυρος, ὁ, Satyre, *demi-dieu de la fable fort lascif.*
 Σαῦρα, ἡ, lézard. gr. anc.
 Σαφείρι, τό, saphir, *Pierre.*
 Σαφήνεια, ἡ, clarté, évidence.
 Σαφηνίζω, faire voir clairement, rendre intelligible, évident. gr. anc.
 Σαφήνισμα, τό, éclaircissement.
 Σαφής, *adj.* clair, évident.
 Σαφράνι, τό, safran. r. it.
 Σαφῶς, *adv.* évidemment, clairement. gr. anc.
 Σαχάνι, τό, casserole. r. or.
 Σαχλαίνω et σαχλιάζω, se gâter, se pourrir.
 Σάχλισμα, τό, corruption, pourriture.
 Σαχλός, ἡ, ὄν, gâté, pourri.
 Σαχυσίνι, τό, balcon. r. or.
 Σαχτιάνι, τό, maroquin.
 Σχάρνα, *adv.* au dépourvu.
 Σθεινώ et σθένω, V. Σθύνω.
 Σθέροσ, ὁ, nuque. r. lat. cervix.
 Σθέσιμον, V. Σθύσιμον.
 Σθουρίζω, résonner, bruire.
 Σθουρικτά et σθουρίτικα, *adv.* avec grand bruit.
 Σθούρισμα, τό, bruissement.
- Σθοῦρλος, ὁ, roulette.
 Σθύμα, V. Σθύσιμον
 Σθύνω, éteindre. || Effacer, raturer. r. σθεννύω.
 Σθύσιμον, τό· σθύσις, ἡ, extinction. || Rature, effacement.
 Σθυστήρι, τό, éteignoir.
 Σθυστός, ἡ, ὄν, qu'on peut éteindre; qu'on peut effacer. || Éteint.
 Σθύω, V. Σθύνω. r. σθείω.
 Σγουραίνω, créper.
 Σγουρομάλης, *adj.* qui a les cheveux blonds. || Qui a les cheveux frisés. r. μαλλός.
 Σγουροματίας, *adj.* qui a les yeux bleus. r. ὄμμα.
 Σγουρός, ἡ, ὄν, blond. || Crépu, un peu frisé.
 Σγουρωτός, ἡ, ὄν, crépé, frisé.
 Σγουραίνω, créper, friser.
 Σγραφίζω, égratigner. r. γράφω.
 Σγράπισμα, τό, égratignure.
 Σέ, *acc.* de σύ, te, toi.
 Σέ, *prép.* dans. r. ἐς, p. εις.
 Σεθαίνω, entrer. r. ἐσθαίνω.
 Σέβας, τό, culte. || Respect profond. gr. anc.
 Σεθάσμιος, ἰα, ὄν, vénérable.
 Σεθασμιότης, ἡ, sainteté.
 Σεθαστικός, ἡ, ὄν, V. Σεθαστός.

- Σέβομαι, vénérer, révéler.
 Σεβαστός, ή, όν, vénérable, au-
 guste. gr. anc.
 Σεΐξης, ό, palefrenier.
 Σειρά, ή, file, ligne. || Suite,
 continuation. Η σειρά τής όμι-
 λίας, le fil du discours.
 Σειρήνα, ή, sirène. gr. anc. σει-
 ρήν, de σειρά, chaîne.
 Σειρίτι, τό, galon, ruban.
 Σείσιμον, τό, et σεΐσμα, secous-
 se, ébranlement.
 Σεισμός, ό, tremblement de ter-
 re. gr. anc.
 Σεΐστρον, τό, sistre, instrument.
 Σείω, ébranler; secouer; au
 pass. s'ébranler. gr. anc.
 Σεάλη, ή, seigle. r. it.
 Σεκλέτι, τό, contrainte. r. or.
 Σεκλετίσω, contraindre; gêner.
 Σεκρέτο, τό, secret. r. lat., ou it.
 Σεκρεταρία, ή, secrétaire, bu-
 reau.
 Σεκρετάριος, ό, secrétaire d'un
 particulier ou d'une assemblée.
 Σελήνη, ή, lune. gr. anc.
 Σεληνιάζομαι, tomber du haut-
 mal. gr. anc.
 Σεληνιακός, ή, όν, lunatique.
 Σεληνιασμος, τό, accès d'épilep-
 sie.

- Σεληνιασμός, ό, haut-mal, épi-
 lepsie.
 Σεληνοδόμιον, τό, calendrier
 lunaire. r. σελήνη, θρόνος.
 Σεληνοσπορος, ό, graine de cé-
 leri.
 Σέλινον, τό, céleri, légume.
 Σελίς, ή, page. gr. anc.
 Σελιχτάρης, ό, sélikhtar. C'est le
 porte-glaive, πρωτοσπαθάριος,
 dignité qui existait chez les
 empereurs chrétiens de Con-
 stantinople.
 Σέλλα, ή, selle. r. it.
 Σέλωμα, τό, l'action de seller.
 Σελώνω, seller un cheval, etc.
 Σελτές, ό, petit matelat; pl. σελ-
 τέθαις. r. or.
 Σεμιδάμι, τό, fleur de farine. r.
 σεμιδάλις.
 Σεμιθαλίτικος, η, ον, de pure
 farine.
 Σεμνοδόκος, ό· σεμνοδοκοῦσα,
 ή, prude. r. σεμνός, δοκέω.
 Σεμνοπρέπεια, ή, dignité; dé-
 cence, hounêteté.
 Σεμνοπρεπής, adj. noble et gra-
 ve, majestueux; décent, hon-
 nête. gr. anc.
 Σεμνοπρεπώς, adv. d'une ma-
 nière décente, noble.

Σεμνοπρόσωπος, ἡ, ον, qui a
un air vénérable. gr. anc.

Σεμνός, ἡ, ὄν, majestueux. ||
Décent, modeste.

Σεμνότης, ἡ, majesté. || Décence,
modestie. gr. anc.

Σεμνῶς, *adv.* noblement. || Dé-
cemment.

Σενάτου, τό, sénat. r. it. ou lat.

Σενατόρας, ὁ, et σενάτωρ, séna-
teur. r. lat. senator.

Σενατορικός, ἡ, ὄν, sénatorial.

Σενατορικὴ γνώμη, décret du
sénat.

Σενδόνη, ἡ, etc., V. Σινδόνη.

Σεντίνα, ἡ, sentine. r. lat. sen-
tina.

Σεντουκάκι, τό, cassette.

Σεντουκάς, ὁ, faiseur de caisses.

Σεντούκι, τό, caisse. r. or.

Σεντουκόπουλου, τό, petite cas-
sette.

Σεπέτι, τό, coffre.

Σεπτέμβριος, ὁ, septembre,
mois. r. lat. september.

Σεπτός, ἡ, ὄν, vénérable, an-
guste. gr. anc.

Σερασκέρης, ὁ, séraskier, *géné-
ral turc.* r. or.

Σεραρειακός, ἡ, ὄν, séraphique.

Σεράρης, V. Σαράρης.

Σεραφίμ, τό, séraphin. r. hébr.
Σεργιάμι, τό, amusement, pro-
menade.

Σεργιανίζω, se divertir, se pro-
mener. r. or.

Σεργιανισμα, τό· σεργιανισμός,
ὁ, divertissement, promenade,
festin.

Σεργούμι, τό, exil. r. or.

Σεργούτζι, τό, tiare. r. or.

Σερμαχίς, ὁ, capital; argent.

Σερμπέτι, τό, sorbet. r. lat.
sorbere.

Σερπετά, *adv.* vivement.

Σέρουω, tirer, traîner; mener: ἔτρε-
χε, σέρουονταν (Χριστόπουλος), il
courait, il se traînait. r. σύρω.

Σερπετός, ἡ, ὄν, vif, alerte.

Σεῦκλον, τό, poirée. r. σεῦτλον.

Σευτάς, ὁ, bon commencement.

Σεφέρι, τό, troupe, armée, ex-
pédition militaire. r. or.

Σήκωμα, τό, levée; élévation. ||
Poids. || Le lever. Σήκωμα ἀπὸ
ἀρρώστιαν, guérison.

Σηκώνω, lever; hausser. || Porter,
supporter. || Susciter. Σηκώνω
τὸ κεφάλι, s'enorgueillir, ou
se mutiner. Σηκώνω πόλεμον,
déclarer la guerre. Σηκώνω τὸ
τουρέκι, armer le fusil. Σηκώ-

νω μίαν συνήθειαν, abolir un usage. Το πλοῖον σηκώνει δέκα ποδάρια νερόν, le vaisseau tire dix pieds d'eau; *αι pass.* se lever, etc. Τώρα ἐσηκώθηκα, je viens de me lever. Σηκώνουμι ἀπὸ μίαν ἀρρώστιαν, relever d'une maladie. Σηκώνουμι ἀπὸ τὸν ὕπνον, s'éveiller. r. σηκώω.
 Σήκωσις, ἡ, V. Σήκωμα.
 Σηκωτής, ὁ, celui qui lève, qui porte; fém. ἡ σηκώτρια.
 Σημά, V. Συμά.
 Σημάδεια, τό, et σημάδειμα· σημάδεις, ἡ, l'action de marquer. || L'action de viser. || Trait, dessein. || Gage, engagement. r. σημα, marque.
 Σημαδευτής, ὁ, marqueur. || Celui qui vise. || Celui qui donne en gage; fém. ἡ σημαδευτρια.
 Σημαδευτικός, ἡ, ὄν, propre à marquer; significatif.
 Σημαδευτός, *adj.* qu'on peut marquer ou noter.
 Σημαδεύω, marquer, noter; indiquer, signifier. || Viser à un but. || Dessiner. || Gager, engager. r. σημα.
 Σημαδάκι, τό, petite marque.
 Σημάδι, τό, marque, note. || Si-

gne, balafre. || But. || Gage. Σημάδι τῆς πληγῆς, cicatrice. r. σημα.
 Σημαδολόγος, ὁ, signet d'un livre.
 Σημαδοφόρος, ὁ, enseigne, porte-drapeau. r. σημα, φέρω.
 Σημαία, ἡ, étendard. gr. anc.
 Σημαιοφόρος, ὁ, porte-drapeau. gr. anc. || Enseigne de vaisseau.
 Σημαυτικός, ἡ, ὄν, significatif.
 Σημάινω, signifier. || Sonner.
 Σήμαμα, τό, sonnerie.
 Σημαυτήρι, τό, et σήμαυτρον, choche, clochette. V. Σημάιντρια.
 Σημάιντρα, ἡ, simandre, plaque de fer ou de bois qui, à défaut de cloches, sert aux églises grecques, à appeler les fidèles aux offices. r. σημαυτήρι.
 Σημασία, ἡ, signification.
 Σημεῖον, τό, signe, marque.
 Σημαιοφόρος, ὁ, porte-drapeau.
 Σημείωμα, τό, remarque.
 Σημείωνω, noter; remarquer.
 Σημείωσις, ἡ, remarque, annotation. || Procès-verbal.
 Σημειωτική, ἡ, blason. Ἡ ἐπιστήμη τῆς σημειωτικῆς, la science héraldique. r. σημεῖον.

Σήμερα, *adv.* V. Σήμερον.
 Σημερινός, ἡ, ὄν, d'aujourd'hui.
 Σήμερον, *adv.* aujourd'hui. Ἡ
 σήμερον, s. ent. ἡμέρα, le jour
 d'aujourd'hui. gr. anc.
 Σημιθάλι, V. Σεμιθάλι,
 Σημύθα, ἡ, boulcau, *arbre*.
 Σηπιά, ἡ, sèche, *poisson*.
 Σησάμι, V. Σισάμι.
 Σιαγόνι, τό· σιαγόν, ὁ, mâchoire.
 Σιάδι, τό, esplanade. r. ἴσος.
 Σιάζια, τά, instrument de mu-
 sique.
 Σιάζω, accommoder, arranger ;
 régler. r. ἰσάζω.
 Σιακᾶς, ὁ, badinage.
 Σιάκι, τό, turbot, *poisson*.
 Σιάλιαγκος, ὁ, V. Σαλιάγκας.
 Σιάνω, V. Σιάζω.
 Σιάσιμον, τό, et σίασμα· σιασμός,
 ὁ, accord, arrangement ; con-
 vention. r. ἰσάζω.
 Σιαστίζω, V. Σαστίζω.
 Σιάχ, ὁ, échec. r. or.
 Σιβύλλα, ἡ, sibylle. gr. anc.
 Σιγᾶ, σιγαῖά, *adv.* tout douce-
 ment, en silence.
 Σιγαυός, ἡ, ὄν, doux, tranquille.
 || Taciturne. r. σιγαυός.
 Σιγαυότης, ἡ, et σιγαυσύνη,
 tranquillité, silence.

Σιγή, ἡ, silence. gr. anc.
 Σιγαυός, ἡ, ὄν, V. Σιγαυός.
 Σίγλος, ὁ, V. Σίγκλα.
 Σιγῶ, se taire, garder le si-
 lence. gr. anc.
 Σιγουράρω, assurer. r. it.
 Σιγουράρισμα, τό, assurance.
 Σιγουριτά, ἡ, sûreté, assurance.
 Σιγοῦρος, η, ου, sûr, assuré.
 Σιδεριά, ἡ, grille de fer.
 Σιδηράκι, τό, ferret, fer d'ai-
 guillette.
 Σιδηρᾶς, ὁ, marchand de fer ;
 forgeron. gr. anc. σιδηρεύς.
 Σιδηρίνιος, α, ου, de fer.
 Σιδηριά, ἡ, gros marteau.
 Σιδηρικά, τά, du fer ; ferremens,
 outils de fer. Σιδηρικά παλαιά,
 ferraille.
 Σιδηρική, ἡ, s. ent. τέχνη, tail-
 landerie, métier de marchand
 de fer.
 Σιδηρίτης, ὁ, pariétaire, *plante*.
 || Espèce de raisin noir.
 Σιδηροκόπος, ὁ, forgeron, tail-
 landier. r. σιδηρος, κόπτω.
 Σιδηροδένω, enchaîner. r. δέω.
 Σιδηροδέσμιος, *adj.* chargé de
 fers, enchaîné.
 Σιδηροκόλλημα, τό, soudure,
 Σιδηροκαλλημένος, η, ου, soudé.

Σιδηροκόλνω, souder. r. κόλλα.
 Σιδηροκούταλον, τό, cuiller de fer.
 Σιδηρον, τό, fer, métal. || Fer à repasser; au plur. fers, chaînes. Βάνω ἕνα εἰς τὰ σίδηρα, mettre quelqu'un aux fers.
 Σιδηροπαράθυρον, τό, grille de fenêtre en fer.
 Σιδηροποκάμισον, τό, cotte de maille en fer. r. lat. camisiuni.
 Σιδηροσκουρά, ἡ, rouille de fer. r. σκῶρ.
 Σιδηρόσυρμα, τό, fil de fer.
 Σιδηροσκύφα, ἡ, casque de fer.
 Σιδηροστιά, ἡ, trépied, ustensile de cuisine. r. ἐστία.
 Σιδηροφτιάρι, τό, pelle de fer.
 Σιδήρωμα, τό, l'action d'enchaîner. || Repasser avec le fer.
 Σιδηρώνω, enchaîner. || Garnir de fer. || Repassage avec un fer. r. σιδηρώω.
 Σίκλα, ὁ, σικλί, τό· σίκλος, ὁ, seau.
 Σικώπι, V. Συκώπι.
 Σιλιάουρα, ἡ, fifre, flageolet. r. ψιλόσ, αὐλός.
 Σιλιαυρίζω, jouer du fifre.
 Σιλιαυριστής, ὁ, joueur de fifre.
 Σιλτές, V. Σελτές. r. or.

Σιμός, *adj.* camus. gr. anc. V. Συμός.
 Σιμά, etc., V. Συμά.
 Σιμωνία, ἡ, simonie. r. Σίμων. V. les Actes des Apôtr., 8, 18.
 Σιμωνιακά, *adv.* avec simonie.
 Σιμωνιακός, ἡ, ὄν, simoniaque.
 Σινάθρι et σινάπι, τό, senevé; montarde. r. σίναπι.
 Σιναπίδι, τό, ocre ou craie rouge, sinople. r. σινώπη, ville du Pont, où on la trouvait.
 Σιναποδοσχέιον, τό, moutardier.
 Σιργιανίζω, etc., V. Σεργιανίζω.
 Σινδέφι, τό, nacre de perles.
 Σινδονάκι, τό, dim. de σινδόνη.
 Σινδόνη, ἡ· σινδόνι, τό, drap de lit, linceul. r. σινδών. || Table à manger en cuivre. r. or.
 Σινί, τό, tourtière.
 Σιρμαγές, ὁ, argent. r. or.
 Σισάμι, τό, sésame. r. σισαμῖς.
 Σισαμύλαδον, τό, huile de sésame. r. ἐλάδιον.
 Σιτιανές, ὁ, but. r. or.
 Σισχανές, ὁ, arme à feu carabiniée. comme fusil, pistolet. r. or.
 Σίτα, ἡ, bluteau, tamis.
 Σιταποθήκη, ἡ, grange, grenier.
 Σιταρένιος, ια, ον, de blé, de froment.

Σιτάρι, τό, blé, froment.
 Σιταρισμός, ό, récolte du blé.
 Σιταρομάχραζον, τό, grange, grenier. r. or. et σίτος.
 Σιταροπουλητής et σιταροπραγμα-
 τευτής, ό, marchand de blé.
 Σιταροσωρός, ό, grenier.
 Σιταροχώραρον, τό, champ de
 blé. r. σίτος, χώρα.
 Σιτηρέσιον, τό, fourniture de
 vivres; ration. || Paye, gage.
 gr. anc.
 Σιτίζω, nourrir, alimenter.
 Σίτισμα, τό, l'action de nour-
 rir. gr. anc. σιτισμός.
 Σιτοθόλιον, τό, grenier. gr. anc.
 Σίτος, ό, blé; froment. gr. anc.
 || Folle-avoine, plante.
 Σίφουνας, ό, et σίφων, ouragan,
 trombe. || Siphon, ou tube à
 transvaser les liqueurs (gr.
 anc.). || Ivrogne.
 Σιφουνίζω, sécher à l'air. || Se
 servir du siphon.
 Σιφώνιον, τό, siphon, tube.
 Σίχλιος, adj., etc., V. Σύχλιος,
 etc.
 Σιψί, τό, pipe à fumer.
 Σιψόβεργα, ή, canne ou tuyau
 d'une pipe. r. lat. virga.
 Σιωπάζω, se taire, faire silence.

Σιωπή, ή, silence. Σιωπή, σίγα,
 chut, paix.
 Σιωπηλόν, τό, taciturnité.
 Σιωπηλός, ή, όν, taciturne, si-
 lencieux. gr. anc.
 Σιωπηλώς, adv. tacitement.
 Σιώπημα, τό, l'action de se taire.
 Σιωπημένος, η, ον, passé sous
 silence.
 Σιωπηρός, ή, όν, V. Σιωπηλός.
 Σιώπησις, ή, silence. gr. anc.
 Σιωπῶ, se taire, ne dire mot.
 Σκάβω, V. Σκάπτω.
 Σκάζω, crever, pouffer. || S'affli-
 ger. r. σχάζω.
 Σκαβί, τό, loriot, oiseau.
 Σκάλα, ή, échelle. || Escalier. r.
 lat. scala. || Échelle, place de
 commerce sur les côtes des
 mers du Levant.
 Σκάλευμα, V. Σκαλισμα.
 Σκαλεύω, etc., V. Σκαλίζω, etc.
 Σκαλιθά, ή, houe, pioche. gr.
 anc. σκαλίσ.
 Σκαλί et σκαλιότι, τό, degré,
 marche, échelon.
 Σκαλιδοπάτημα, τό, m. sign.
 Σκαλίζω, sarcler, fouiller, creu-
 ser. gr. anc. || Graver, sculp-
 ter. || Fureter. || Exciter. Σκαλίζω
 τὰ δόντια, τὰ αὐτιά, curer les

dents, les oreilles. Γράμματτα
 σκαλισμένα, des lettres gravées.
 Σκάλισμα, τό, sarclure. || Fouille.
 || Recherche. || Aiguillon.
 Σκαλιστήρι, τό, sarcloir. || Cure-
 oreille; Cure-dent.
 Σκαλιστής, ό, sarcleur. || Fure-
 teur. r. σκαλεύω.
 Σκαλοπάτι, τό, marche, échelon.
 Σκαλοπόδιλα, ή, petite échelle;
 petit escalier.
 Σκαλόβυτι, τό, échelon, marche.
 Σκάλωμα, τό, attache, attache-
 ment; l'action d'accrocher,
 de s'accrocher.
 Σκαλώνω, attacher, accrocher.
 || S'attacher, s'accrocher.
 Σκαλωσιά, ή, échafaud de maçon.
 r. lat. scala.
 Σκαλωστήρι, τό, agrafe.
 Σκαλωτός, ή, όν, fait en forme
 d'échelle, échelonné.
 Σκαμπαβία, ή, scampavia, es-
 pèce de chaloupe canonnière.
 r. it. scampare, et via.
 Σκάμμα, τό, l'action de fouir, de
 creuser, de piocher.
 Σκαμμένος, η, ου, part. de
 σκάπτω.
 Σκαμνάκι, τό, petite chaise, pe-
 tit tabouret.

Σκαμνί, τό, tabouret, chaise. r.
 lat. scamna.
 Σκαυθαλιάρης et σκαυθαλιάρικος,
 adj. scandaleux.
 Σκαυθαλίζω, scandaliser. Σκαυθα-
 λίζω μίαν μηχανήν, déranger
 une machine.
 Σκαυθάλισμα, τό, l'action de
 scandaliser.
 Σκάνθαλον, τό, scandale. gr. anc.
 Σκαυθαλοποιός, ά, όν, qui fait un
 scandale. r. σκάνθαλον, πρίείω.
 Σκαυθαλοποιώ, scandaliser.
 Σκαυθαλώδης, adj. scandaleux.
 Σκάνω, V. Σκάζω.
 Σκαυτόχοιρος, ό, hérisson. r.
 άκνυθα, et χυϊρος.
 Σκαπετίζω, fuir; échapper. r.
 it.
 Σκαπουλίζω, éviter.
 Σκαπούλισμα, τό, l'action d'é-
 viter.
 Σκάπτης, ό, qui pioche, qui
 creuse. gr. anc. σκαπτήρ.
 Σκαπτικόν, τό, prix d'un fossé,
 d'une fouille.
 Σκάπτω, fouir, creuser, fouil-
 ler. Πηδᾶ ὑπέρ τᾶ ἐσκαμμένα,
 hell. il sort de sa sphère.
 Σκάρα, ή, gril. r. ἐσχάρα.
 Σκαρί, τό, carène, quille.

Σκαρλατένιος, α, ου, d'écarlate.
 Σκαρλάτου, τό, écarlate. r. it.
 Σκαροπούλα, ή, petit gril.
 Σκάρος, ό, scare, poisson.
 Σκαρπίνι, τό, escarpin. r. it.
 Σκαρριά et σκαρρνιά, τά, le sort.
 Σκάρρη, ή, ellébore, plante.
 Σκάσιμον, τό, et σκάσμα, l'action de crever, rupture.
 Σκασίς, ή, σκασμάδα et σκασματιά, fente, crevasse. r. σχάζω.
 Σκασμός, ό, l'action de crever, rupture. || Tristesse. || imprécation, crève.
 Σκατόγερος, etc., V. Σχατογέρος.
 Σκατοδουλειά, V. Σχατοδουλειά.
 Σκατοκαθλίνα, ή, crottin ou fumier de cheval.
 Σκατόν, τό, merde, fiente. gr. anc.
 Σκάτωμα, τό, l'action d'embrener. || L'action de fumer un champ.
 Σκατώνω, embrener. || Fumer un champ. r. σκατόν.
 Σκάρη, ή, huche, coffre de bois où l'on pétrit le pain; sebille.
 Σκαρή, ή, l'action de piocher, de creuser; fossé. gr. anc.
 Σκαρίδα, ή, grande huche.
 Σκαρίδι, τό, huche, coffre où

l'on pétrit le pain; sebille; auge en bois.
 Σκάρος, τό, esquif. gr. anc.
 Σκάρτης, ό, et σκαρτιάς, laboureur; piocheur. r. σκαπτήρ.
 Σκάρτω, V. Σκάπτω.
 Σκάψιμον, τό, l'action de piocher, de creuser; fossé.
 Σκεβρός, ή, όν, plié, courbé.
 Σκεβροτικός, ή, όν, pliant.
 Σκέβρωμα, τό, courbure.
 Σκεβρώνω, plier, courber.
 Σκεδάζω, dissiper, perdre. gr. anc. Σκεδάζω τον καιρόν, tuer le temps.
 Σκέθρον, τό, parchemin.
 Σκελετόν, τό, squelette. gr. anc.
 Σκέλι, τό, jambe. || Pas. Σκέλι προς σκέλι, pas à pas.
 Σκελιά, ή, pas, enjambée.
 Σκελίδα, V. Σκιλίδα.
 Σκελίζω, étendre les jambes.
 Σκέλος, τό, jambe. gr. anc.
 Σκέντζεμα, τό, et σκεντζές, ό, tourment. r. or.
 Σκεντζεύω, tourmenter, vexer.
 Σκεπάζω, couvrir. gr. anc. || Protéger, défendre.
 Σκεπαράκι, τό, petite hache.
 Σκεπάρονι, et σκέπαρνον (gr. anc.), τό, hache.

Σκιπαριά, ἡ, coup de hache.
 Σκιπαροσπλάγια, ἡ, rabot.
 Σκιέπασμα, τό· σκιέπασις, ἡ, l'action de couvrir; couverture; voile; tégument.
 Σκιέπασματάκι, τό, petite couverture.
 Σκιέπαστά, *adv.* à couvert. || En cachette.
 Σκιέπαστήρι, τό, couvercle.
 Σκιέπη, ἡ, couverture. || Voile de tête. || Toit; tégument. || Protection.
 Σκιέπτωμα, examiner, méditer.
 Σκιέτος, η, ου, simple.
 Σκιευάζω, préparer, construire.
 Σκιεύος, τό, vase; ustensile. *gr. anc.* || Pièce de canon.
 Σκιευοθήκη, ἡ, étui, gaine.
 Σκιευοτάκι, τό, petit vase.
 Σκιευοφύλακιον, τό, sacristie.
 Σκιευοφύλαξ, ὁ, sacristain.
 Σκιευορία, ἡ, ruse, artifice.
 Σκιέψις, ἡ, méditation. *gr. anc.*
 Σκιηνή, ἡ, scène. || Tente. *gr. anc.*
 Σκηνώμα, τό, campement. || Berceau de jardin.
 Σκηνώνω, camper. *r.* σκηνόω.
 Σκιῆπτρον, τό, sceptre. *gr. anc.*
 Σκιά, ἡ, ombre. Ἡ σκιά τῶν δένδρων, l'ombre des arbres. Ἡ

σκιά τῶν ἀποθαμένων, l'ombre des morts. *gr. anc.*
 Σκιαθερός, ἡ, ὄν, ombragé.
 Σκιάδι, τό, et σκιάδιον, chapeau. || Parasol.
 Σκιάζω, ombrager (*gr. anc.*). || Épouvanter, faire peur; *αυπασίφ* s'épouvanter; avoir peur.
 Σκιανόν, τό, lieu couvert.
 Σκιανερός, ἡ, ὄν, ombragé.
 Σκίασμα, τό, épouvante.
 Σκιάστá, *adv.* en tremblant.
 Σκιάστρον, τό, épouvantail.
 Σκιάζω, etc., *V.* Σχιζώ, etc.
 Σκιλιθάκι, τό, petite gousse d'ail.
 Σκιλιθά, ἡ, gousse d'ail. *r.* σκιλλα.
 Σκιογραφία, ἡ, dessin, croquis.
 Σκιογράφος, ὁ, dessinateur.
 Σκιογράφω, dessiner. *gr. anc.*
 Σκιοπέτο, τό, mousquet. *r. it.*
 Σκιώθης, *adj.* sombre, ombragé.
 Σκλάβα, ἡ, une esclave.
 Σκλαβάκι, τό, petit esclave.
 Σκλαβεία, ἡ, esclavage.
 Σκλαβίνα, ἡ, pelisse esclavonne.
 Σκλαβολυθεριά, ἡ, affranchissement. *r.* ἐλευθερία.
 Σκλαβολυθερωμένος, η, ου, affranchi.
 Σκλαβοπούλητής, ὁ, marchand d'esclaves. *r.* πωλέω.

Σκλαθέπουλον, τό, jeune esclave.
 Σκλάβος, ό, esclave. r. Sclavus, Esclavon.
 Σκλαθοφυλακή, ή, prison d'esclaves.
 Σκλάβωμα, τό, esclavage.
 Σκλαδώνω, réduire en esclavage; au pass. tomber dans l'esclavage.
 Σκληρά, adv. rudement. || Cruellement.
 Σκληραγωγία, ή, mortification.
 Σκληραγωγικός, ή, όν, et σκληραγωγός, de mortification, qui mortifie.
 Σκληραγωγῶ, mortifier. (gr. anc. traiter durement.)
 Σκληρότα, ή, dureté, cruauté.
 Σκληραίνω, durcir, endurcir. || Rendre cruel. || S'endurcir. || Devenir cruel. r. σκληρός.
 Σκληροκαρδία, ή, dureté de cœur.
 Σκληρόκαρδος, η, ον, et σκληροκαρδίας (gr. anc.), qui a le cœur dur.
 Σκληροπαιδεύω, châtier cruellement.
 Σκληροπρόσωπος, η, ον, qui a un visage austère, un air dur.
 Σκληρός, ή, όν, dur. || Cruel.
 Σκληροσύνη, et σκληρότης (gr. anc.), ή, dureté; cruauté.

Σκλιτάδα, ή, famille.
 Σκλουδιάζω, se gâter, en parlant d'un œuf.
 Σκλούδιος, adj. gâté, couvi.
 Σκνίπαις, αί, cousins, insectes. r. σκνίψ, de σκνίπτω, piquer.
 Σκόγιον, τό· σκόγιος, ό, écueil. r. it. de σκόπελος.
 Σκολαρίτι, τό, pendant d'oreilles. (σκολαρίκιον, Suidas.)
 Σκολιός, adj. fourbe, méchant. gr. anc.
 Σκομπρί, τό, maquereau, poisson. r. σκόμβρος.
 Σκόνη, ή, poudre. || Poussière. r. κόνης,
 Σκονιάζω, faire de la poussière.
 Σκονίζαλος, ό, poussière. r. κόνις, et ζάλος, agitation.
 Σκονίζω, couvrir de poussière.
 Σκόνταμμα, τό· σκονταμός, ό, l'action de chopper, bronchade.
 Σκοντάπτω, choper; broncher, trébucher.
 Σκόνταψις, ή, V. Σκόνταμμα.
 Σκοντουφλίζω, V. Σκοντάπτω.
 Σκοντούφλισμα, V. Σκόνταμμα.
 Σκόπελος, ό, écueil. gr. anc.
 Σκοπός, ό, but; intention. || Motif ou air d'une chanson.

Σχορθαλιά, ἡ, aillade ou sauce à l'ail. r. σκόρδον.
 Σχορθοκεραλή, ἡ, gousse d'ail.
 Σχορθολάσαρον, τό, assa-fœtida ou larmes du laser. r. σκόρδον, et laser.
 Σχορθομουτιά, ἡ, chiquenaude. r. σκόρδον et μύτις.
 Σκόρδον, τό, ail. gr. anc.
 Σχορθοσκελίδα, ἡ, gousse d'ail.
 Σχορθώνω, froter d'ail; assaisonner à l'ail.
 Σχορπίδι, τό, scorpion de mer.
 Σχορπίδοχορτον, τό, herbe aux scorpions.
 Σχορπίζω, disperser. gr. anc.
 Σχορπίδολαθον, τό, huile de scorpion. r. σκορπίος, ἐλάδιον.
 Σκόρπιος, α, ον, dispersé, épars.
 Σκόρπισις, ἡ· σκόρπισμα, τό, et σκορπισμός (gr. anc.), ὁ, dispersion; éparpillement.
 Σχορπισμένα, adv. çà et là; de côté et d'autre.
 Σχορπιστής, ὁ, qui disperse, qui dissipe; fém. ἡ σκορπίστρια.
 Σχορπῶ, V. Σχορπίζω.
 Σκοτάδι, τό, V. Σκότος.
 Σκοτάκι, V. Σκυωτάκι.
 Σκοτάντερο, τό· σκοταριά, ἡ, fres-

sure ou partie intérieure (ἐν-τερον) de certains animaux, comme le foie (σκότι), etc.
 Σκοτειδί, τό, V. Σκότος.
 Σκοτεινάγρα, ἡ· σκοτεινάδα et σκοτεινότης, obscurité. Ἡ σκοτεινάγρα τῶν ὀφθαλμῶν, l'affaiblissement de la vue. r. σκότος.
 Σκοτεινάζω, obscurcir. || S'obscurcir, s'éclipser. Ἐσκοτεινίσεν τὸ φεγγάρι, il y a eu éclipse de lune. Σκοτεινάζει, il commence à faire obscur.
 Σκοτεινίσμα, τό, obscurcissement.
 Σκοτεινός, ἡ, ὄν, obscur. gr. anc.
 Σκοτεινούτσικος, κ, ον, un peu obscur.
 Σκότι, V. Σκότι.
 Σκοτίδι, τό, V. Σκότος.
 Σκοτιδιάζω, s'obscurcir.
 Σκοτιδίασμα, τό, obscurcissement.
 Σκοτιστής, ὁ, qui étourdit par son babil; fém. σκοτιστρια.
 Σκοτιζω, obscurcir. || Étourdir. Μὴ μὲ σκοτίσης τὸ κεφάλι, ne me rompez pas la tête.
 Σκότισμα, τό· σκοτισμός, ὁ, étourdissement.
 Σκοτοδινία, ἡ, éblouissement.

Σκότος, ό, obscurité, ténèbres.
gr. anc.

Σκοτούρα, ή, étourdissement.

Σκότωμα, τό· σκοτωμός, ό, et
σκότωσις, ή, meurtre.

Σκοτώνω, tuer; *au pass.* se tuer,
périr. Έσκοτώθησαν εις τον πό-
λεμον χίλιοι άνθρωποι, il y eut
dans le combat mille hommes
de tués. Σκοτώνονται ανάμεσά
τους, ils s'égorgeant entr'eux.
r. σκοτώ, couvrir de ténèbres
(τον θε̄ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.
Homère).

Σκοτωτής, ό, tueur, meurtrier.

Σκούβαλα, τά, balayures. r. σκού-
βαλον.

Σκουβαλίζω, balayer; nettoyer.

Σκουῖδον, τό, scudi, écu véni-
tien. || Bouclier. r. lat. scutum.

Σκουδοφόρος, ό, écuyer, celui
qui porte l'écu ou bouclier. r.
scutum, et φέρω.

Σκούζω, crier. r. σκύζω.

Σκουλαρίκι, τό, boucle d'oreilles.

Σκουληκίτι, τό, petit ver.

Σκουληκι, τό, ver. r. σκώληξ.

Σκουληκιάζω, être mangé aux
vers; fourmiller de vers.

Σκουληκιάρης et σκουληκιάρικος,
adj. véreux.

Σκουλήκιασμα, τό· σκουλήκιασις,
ή, maladie qui engendre des
vers; fourmillère de vers.

Σκουληκοφάγωμα, τό, vermou-
lure.

Σκουληκοφαγωμένος, η, ου, ver-
moulu. r. σκώληξ, φάγω.

Σκουληκοτρώγομαι, se vermou-
ler, être mangé aux vers.

Σκουλί, τό, quenouillée. r. σκύ-
λον. || Scorsonère, salsifis, lé-
gume.

Σκούξιμον, τό, cri; dispute. r.
σκύζω.

Σκουμπρί, τό· σκόμπρος, ό, V.
Σκουμπρί.

Σκούπα, ή, balai. || Vergette. r.
lat. scopæ.

Σκουπίδι, τό, balayure.

Σκουπιζω, balayer; nettoyer. ||
Épousseter. r. lat. scopare.

Σκούπισμα, τό, l'action de ba-
layer; de nettoyer; d'épous-
seter.

Σκουπηστής, ό, balayeur; celui
qui nettoie.

Σκουπιτζα, ή, petit balai. || Brosse,
vergette. r. σκούβαλον.

Σκουπόξυλον, τό, manche à ba-
lai. r. lat. scopæ, et ξύλον.

Σκουροῦλα, ή, la peste.

- Σκουρδοουλιατμένος, η, ου, em-
pesté.
- Σκουριά, ή, rouille. r. σκουρία.
- Σκουριάζω, rouiller. || Se rouiller.
- Σκούριασμα, τό, rouillure.
- Σκοῦσμα, τό· σκουσμός, ό, V.
Σκούξιμον.
- Σκουτάρι et σκουτάριον, τό, bou-
clier. r. lat. scutum.
- Σκουτρωμένος, η, ου, armé
d'un bouclier.
- Σκουτέλα, ή, écuelle. r. lat.
scutella.
- Σκουτελάκι et σκουτελι, τό, petite
écuelle.
- Σκουτί, τό, habit, vêtement.
- Σκουφής, ό· pl. οί σκουφάδες,
bonnetiér.
- Σκούφια, ή, coiffe, bonnet.
- Σκουφούσι, τό, bas pour les pieds.
- Σκούρωμα, τό, l'action de met-
tre une coiffe, un bonnet.
- Σκουρώνω, se couvrir d'une
coiffe, d'un bonnet.
- Σκρίμα, τό, escrime. r. it.
- Σκροπιός, etc., V. Σκροπιός.
- Σκούβαλα, V. Σκούβλα.
- Σκυβία, ή, radeau. r. κύβη.
- Σκυθρωπάζω, s'affliger, s'attris-
ter; avoir un air triste. gr. anc.
- Σκυθρωπός, ή, όν, triste, som-
bre, chagrin. gr. anc.
- Σκυθρωπότης, ή, tristesse.
- Σκύλα, ή, chienne.
- Σκυλάκι, τό, petit chien. r. σκυ-
λάκιον.
- Σκύλητικá, adv. comme un
chien.
- Σκυλητικός, ή, όν, et σκυλίσιος,
de chien.
- Σκυλί, τό, chien. r. σκύλαξ.
- Σκυλιάζω, enrager.
- Σκυλιάσμα, τό· σκυλιασμός, ό,
rage. r. σκύλαξ.
- Σκυλόγλωσσα, ή, cygnoglosse
ou langue de chien, plante.
- Σκυλοδάγκημα, τό, morsure de
chien. r. σκύλαξ, δάγκω.
- Σκυλόδοντα, τά, dents canines
ou œillières. r. σκύλαξ, όδούς.
- Σκυλοδόντι, τό, chiendent,
plante. mêm. r.
- Σκυλόκαρδα, adv. impitoyable-
ment.
- Σκυλοκαρδία, ή, dureté de cœur.
- Σκυλόκαρδος, η, ου, qui a un
cœur dur. r. σκύλαξ et καρδία.
- Σκυλοκρόμμυον et σκυλοκρόμυδον,
τό, scille, ognon marin.
- Σκυλόμυγα, ή, tique, insecte.
r. σκύλαξ, μυγα.

Σκυλομούτζουνος, *adj.* qui a un museau de chien.

Σκυλοπούλα, *ή*, petite chienne.

Σκυλόπουλου, *τό*, petit chien.

Σκύλος, *ό*, chien. *r.* σκύλαξ.

Σκυλοῦλα, *ή*, petite chienne.

Σκυλόχορτον, *τό*, chiendent, *plant.*

Σκυλόψαρον, *τό*, morue, *poisson*; merluche ou morue sèche; chien de mer. *r.* σκύλαξ et ὀψάριον.

Σκυμμένος, *η, ου, part.* incliné.

Σκύπτω et σκύρτω, pencher. || S'incliner. *r.* κύπτω.

Σκυρτός, *ή, όν*, courbe, courbé, *p.* κυρτός.

Σκύψιμον, *τό*, penchant, inclinaison.

Σκῶ, crever; lacérer. || S'attrister. *r.* σχάω.

Σκώληξ, *ό*, *ver.* *gr.* *anc.*

Σκωληκιάζω, *etc.*, *V.* Σκυληκιάζω.

Σκωμένος, *η, ου, p.* σηκωμένος, *η, ου, V.* σηκώνω. Σκωμένους είχαν τον τσις φωτιαῖς, ils avaient leurs fusils armés.

Σμάλτου, *τό*· σμάλτος, *ό*, émail.

Σμάλτωμα, *τό*, émaillage.

Σμαλτώνω, émailler. *r.* *it.*

Σμαρμαχίδι, *α, ου*, du verd de l'émeraude. *r.* σμαράγδιος.

Σμαράγδι, *τό*, émeraude, *pierre.*

Σμάρι, *τό*, essaim.

Σμαρίδα, *ή*, anchois ou éperlan, *poissons.* *r.* σμαρίς.

Σμίγμα, *τό*, mélange.

Σμίγω, mêler. || Joindre, unir. ||

Accoupler. || Hanter, fréquenter. || Se mêler, se joindre.

Σμίγω τὰ χαρτιά, mêler les cartes. Σμίγω τὰ μέταλλα. sou-

der les métaux; *au pass.* se mêler, être mêlé, *etc.* Σμίγο-

μι με τούς πολεμίους, en venir aux mains avec l'ennemi.

Σμίγομι με ὁσουλειαῖς, se mêler d'affaires. *r.* εἰς, et μίγω, *inus.*

de μινύω.

Σμίκραιμα, *τό*· σμικραίμης, *ό*, diminution.

Σμικραίνω, amincir, diminuer. || Se diminuer, s'amincir.

Σμικρότης, *ή*, petitesse, exiguité. *gr.* *anc.*

Σμικρός, *ή, όν*, petit. *gr.* *anc.*

Σμίκροσμα, *τό*, diminution.

Σμικτικά, *adv.* confusément.

Σμικτικός, *ή, όν*, qui peut aisément se mêler. *r.* εἰς, μινύω.

Σμικτός, *ή, όν*, uni, mêlé.

Σμίλα, *ή*· σμιλάρι, *τό*, ciseau de sculpteur. || Gouge de menui-

sier. || Petit marteau. r. *σμίλη*.
Σμιλκιά, ἡ, if, *arbre*. r. *σμίλαξ*.
Σμίξιμον, τό· *σμίξις*, ἡ, mélange, union. gr. anc. *μίξις*.
Σοβαρά, adv. sérieusement.
Σοβαρός, ἡ, ὄν, grave, sérieux.
Σοβαρότης, ἡ, gravité, air sérieux. r. *σοβαρός*.
Σόδημα, τό, p. *εἰσόδημα*, denrée, revenu; rente.
Σοδιάζω, p. *εἰσοδιάζω*, amasser. || Recueillir, percevoir.
Σοδομία, ἡ, sodomie.
Σοδομίτης, ὁ, sodomite.
Σοκία, τό, rue, ruelle. r. or.
Σοκάρδι, τό, gilet, justaucorps.
Σολατζάρω, se promener.
Σολάτζο, τό, promenade.
Σολδάνος, ὁ, soudan, sultan.
Σολδάτος, ὁ, soldat. r. it.
Σολδί, τό, sou, 20e partie de la livre. r. lat. *solidus*.
Σολίγκος, V. *Σαλίγκος*.
Σολοικίζω, faire des solécismes.
Σολοικισμός, ὁ, solécisme. gr. anc.
Σόνω, V. *Σώνω*. r. *σίνω*.
Σορβόννα, ἡ, sorbonne, école de théologie de Paris.
Σός, ἡ, ὄν, pron. possessif hell. ton, ta; le tien, la tienne.

Σούβλα, ἡ· *σουβλί*, τό, broche. || Épieu. r. lat. *subula*, *alène de cordonnier*.
Σουβλάκι, τό, petite broche.
Σουβλιά, ἡ, brochée ou les viandes de la broche. || Coup de broche ou d'épieu. || Aiguillon.
Σουβλιζώ, embrocher; empaler. || Piquer, aiguillonner.
Σουβλιρός, ἡ, ὄν, pointu comme une broche.
Σούβλισμα, τό, l'action d'embrocher.
Σουβλοκέφαλος, η, ου, qui a la tête pointue.
Σουγλερός, ἡ, ὄν, V. *Σουβλιρός*.
Σουγλίζω, etc., V. *Σουβλίζω*.
Σουλάνης, adj. myope.
Σουλιμᾶς, ὁ, fard.
Σουλίνα, ἡ, telline, *testacé*.
Σουλτάννα, ἡ, sultane.
Σουλτάνος, ὁ, sultan. r. or.
Σοῦμα, ἡ, somme, total. r. it.
Σουμάρισμα, τό, et *σουμάρισμα*, l'addition.
Σουμάρω, additionner. r. it.
Σουνέτεμα, τό, et *σουνέτευμα*, opération de la circoncision.
Σουνετεύω, circoncire.
Σουνέτι, τό, circoncision. r. or.

Σούπα, ἡ, soupe, potage.
 Σουπία, sèche, poisson. r. σκί-
 πια.
 Σούρβα, ἡ, et σουρβιά, sorbier,
 cormier, arbre.
 Σούρβιον, τό, corne, sorbe,
 fruit. r. lat. sorbus.
 Σουργούνι, τό, exil. r. or.
 Σουρουτζής, ό, postillon.
 Σουσάμι, τό, sésame. r. σκισάμι.
 Σουσουμί, τό, mine, air. Τά σου-
 σουμία τοῦ προσώπου, les traits
 du visage. r. σύσημον, com-
 mune signum.
 Σουσουμιάζω, représenter, res-
 sembler.
 Σουσουμιασις, ἡ, σουσουμιασμός,
 ό, ressemblance, image.
 Σουσουράδα, ἡ, hoche-queue, oi-
 seau. r. σείω, οὐρά.
 Σούρρα, ἡ, ride. || Pl.
 Σούρρωμα, τό, froncement. ||
 Plissure.
 Σουρρώνω, froncer. || Plisser. r.
 συρρύνω, de σύν et ὄρρυν.
 Σουρρωτός, ἡ, όν, froncé. ||
 Plissé.
 Σορά, adv. sagement. || Sage-
 ment.
 Σοράς, ό, sofa, lit de repos
 qui sert de siège. r. or.

Σοφής, ό, sophi, le roi de Perse.
 Σοφία, ἡ, sagesse. gr. anc.
 Σοφίζω, rendre sage ou savant.
 || Conseiller; au pass. chicaner,
 sophistiquer.
 Σόφισμα, τό, sophisme. gr. anc.
 Σοφιστής, ό, sophiste; fém. ἡ
 σοφίστρια.
 Σοφιστικός, ἡ, όν, sophistique,
 captieux. gr. anc.
 Σοφολογῶ, parler sagement.
 Σοφός, ἡ, όν, savant. || Sage.
 Σοφοῦς, ό, table à manger.
 Σοφῶς, adv. V. Σορά.
 Σοφώτατος, superl. de σοφός. ||
 Titre des cadis, ainsi que ce-
 lui de lettré (διαβασμένους et
 βιβλιασμένους).
 Σοχάδες, οί, hémorrhoides.
 Σπάγος, ό, ficelle. r. σπάραξη.
 Σπάζω, crever; éclater. Με ε-
 σπασε τὴν μύτην, il m'a fait
 saigner du nez. r. σπάω.
 Σπαής, ό, pl. σπαήδαις, spahi,
 cavalier turc. r. or.
 Σπάθη, ἡ, grande épée, sabre.
 Σπαθίον, τό, petite épée.
 Σπαθάρης, ό, qui porte une
 épée. || Espèce d'intendant des
 hospodars de Valachie et de
 Moldavie. r. σπάθη, épée.

Σπαθήρος, ὁ, fourbisseur.
 Σπαθήτος, *adj.* armé d'une épée.
 r. σπάθη, épée.
 Σπάθη, ἡ, spatule. gr. anc.
 Σπαθί, τό, épée. || Trèfle, *au jeu de cartes.* r. σπάθη.
 Σπαθιά, ἡ, coup d'épée.
 Σπαθορονεύω, tuer à coups d'épée. r. σπάθη, ρονεύω.
 Σπαθορόρος, ὁ, qui porte une épée.
 Σπαῖς, V. Σπαῆς.
 Σπάλλα, ἡ, épaule. r. it.
 Σπαλλάτος, η, ου, qui a de larges épaules.
 Σπανάκι, τό, épinard, *légume.*
 r. σπινάκιον.
 Σπανακίπητα, ἡ, tourte aux épinards. r. σπινάκιον. V. Πήτα.
 Σπανακίσπορος, ὁ, graine d'épinards.
 Σπάνιος, *adj.* rare. gr. anc.
 Σπανιότης, ἡ, rareté.
 Σπανίως, *adv.* rarement.
 Σπανός, *adj.* qui a peu de barbe (V. le dict. de M. Planche).
 Σπάνω, crever; éclater. r. σπάω.
 Σπαράγγι, τό, asperge, *légume.*
 r. ἀσπάραγος.
 Σπάραγμα, τό, mouvement; palpitation. || Convulsion.

Σπαραγμός, ὁ, spasme, convulsion. gr. anc.
 Σπαράζω, palpiter. || Mouvoir, remuer. || Se mouvoir. Μὴ σπαράξῃς ἀπ' ἐδῶ, ne bougez pas d'ici. r. σπαίρω.
 Σπάρραχρον, τό, intestin. Σπάρραχρα ψαριῶν, ouies de poissons.
 Σπάρραχρον, τό, lange, couche. gr. anc.
 Σπαργάνωμα, τό, emmaillotement.
 Σπαργανώνω, emmailloter.
 Σπάρμα, τό, semence. r. σπέρμα.
 Σπαρμένος, η, ου, *part.* semé. || Dispersé.
 Σπαρῶν, mouvoir. || Bouger. r. σπαίρω.
 Σπάρσιμον, τό, semaille. || Éparpillement, dispersion.
 Σπαρτός, ἡ, ὄν, semé. || Qu'on peut semer.
 Σπαρτίον, τό· σπαρτιά, ἡ, et σπάρτος (gr. anc.), ὁ, genét.
 Σπάσιμον et σπάσμα, τό, rupture; crevasse. || Hernie.
 Σπασμένος, η, ου, crevé. || Qui a une hernie. r. σπάω.
 Σπασμίζω, avoir des spasmes, des convulsions. r. σπάσμα.

Σπασμοδικός, ἡ, ὄν, spasmodique.

Σπασμός, ὁ, spasme, convulsion. gr. anc.

Σπασοδέσιμον, τό, bandage, suspensoire. r. σπάω et δέω.

Σπάστρα, ἡ, etc., V. Πάστρα, etc.

Σπατάλη, ἡ, délices; luxe.

Σπαταλίζω, V. Σπαταλώ.

Σπαταλιστικά, *adv.* dans la mollesse, le luxe, les délices.

Σπαταλιστικός, ἡ, ὄν, délicat; somptueux. gr. anc. σπάταλος.

Σπαταλώ, vivre dans les délices, dans le luxe. *gr. anc.* || Dissiper son bien.

Σπαχής, *adj.* noble.

Σπαχής, ὁ, et σπαχύς, spahi, cavalier ture. r. or.

Σπάω, V. Σπάζω.

Σπείρα, ἡ, hélice, ligne spirale. || Cohorte, compagnie. *gr. anc.*

|| Cabas, corbeille.

Σπειρί, τό, grain. || Bouton, pustule, abcès. Ἐνα σπειρί, un brin, un rien. r. σπείρω.

Σπειριάζω, avoir des boutons.

Σπειριάρης et σπειριάρικος, *adj.* couvert de boutons.

Σπείρω, semer. *gr. anc.*

Σπέρμα, τό, semence. || Sperme.

Σπερματίζω, ensementer.

Σπερματικός, ἡ, ὄν, spermatique.

Σπερματολογία, ἡ, spermatologie. r. σπέρμα, λόγος.

Σπερματολογῶ, jaser, babiller. r. σπείρω λόγους. || Traiter du sperme.

Σπερνός, V. Ἐσπερινός.

Σπέρνω, semer, ensementer. || Parsemer. r. σπείρω.

Σπετζαριό, τό, et σπετζαριόν, apothicairerie. r. it.

Σπέτζιαις, αἱ, épiceries, drogues. r. it. spezie.

Σπετζιέρης, ὁ, apothicaire.

Σπετζεϊρικά, τά, les drogues qu'on vend chez l'apothicaire.

Σπίλαιον, etc., V. Σπίλαιον.

Σπηρί, etc., V. Σπειρί.

Σπηρόσυι, τό, épéron. r. it.

Σπηρουνίζω, aiguillonner.

Σπήτι, etc., V. Σπίτι.

Σπία, ὁ, espion. r. it.

Σπία, ἡ, espionnage.

Σπίθα, ἡ, étincelle, flammèche. r. σπινθήρ.

Σπιθαμή, ἡ, palme, empan (mesure ancienne de 9 pouces).

Σπιθίζω et σπιθοβολῶ, étinceler.

Σπίκα, ἡ, aspic, lavande. r. lat. spica.
 Σπικόλαθρον, τό, huile d'aspic.
 Σπίλαιον, τό, caverne, grotte.
 Σπιλαιώδης, *adj.* caverneux.
 Σπιλιάρα, ἡ, grande caverne, rocher. r. σπιλος.
 Σπιλιεράκι, τό, petite caverne.
 Σπιλιάρικος, *adj.* V. Σπιλαιώδης.
 Σπιλιώτης, ὁ, habitant d'une grotte; fém. σπιλιώτισσα.
 Σπιυθηρίζω, étinceler. gr. anc.
 Σπιυθηροβόλισμα, τό, et σπιυθοβόλισμα, étincellement.
 Σπιυθοβολῶ, étinceler.
 Σπίνος, ὁ, pinson, oiseau.
 Σπιουνεύω, espionner. r. it.
 Σπιουριά, ἡ, espionnage.
 Σπιούνος, ὁ, espion.
 Σπιτάκι, τό, maisonnette. || Au-berge.
 Σπιτάλι, τό, hôpital.
 Σπίτι, τό, maison. Βλέπω τὸ σπίτι, garder la maison. r. lat. hospitium.
 Σπιτικός, ἡ, ὄν, domestique, fam-ilier. Ψωμὶ σπιτικόν, pain de ménage.
 Σπιτίσιος, *adj.* m. sign. Πανὶ ἢ ψωμὶ σπιτίσιον, toile ou pain de ménage.

Σπιτονοικοκυρά, ἡ, la maîtresse du logis.
 Σπιτονοικοκύρης, ὁ, le maître du logis. r. lat. hospitium, οἶκος et κύριος.
 Σπιτόπουλον, τό, maisonnette.
 Σπιτότοπος, ὁ, emplacement d'une maison.
 Σπλαγγχίζομαι, être ému de compassion. gr. anc.
 Σπλαγγχικός, ἡ, ὄν, compatis-sant. || Qui concerne les en-trailles.
 Σπλάγγχον, τό, entrailles. gr. anc. || Compassion.
 Σπλαγγχνοσύνη, ἡ, clémence, compassion.
 Σπλήνα, ἡ, la rate. r. σπλήν.
 Σπληνιάζω et σπληνίζω, souffrir de la rate. || Se dépiter.
 Σπληνιάρης et σπληνιάρικος, *adj.* qui a mal à la rate.
 Σπληνιασμα, τό, dépit, colère.
 Σπόγγος, ὁ, éponge. gr. anc.
 Σπορά, ἡ, semence; semailles.
 Σπόρδακον, grenouille d'arbre.
 Σπορέας, ὁ, et σπορευός (gr. anc.), celui qui sème.
 Σπορίζω, monter en graine.
 Σπόρισμα, τό, l'action de monter en graine.

Σπορικὰ, τὰ, champs ensemencés.

Σπορικός, ἡ, ὄν, propre à être ensemencé; bon à semer.

Σπόρος, ὁ, semence. || Sperme.

Σπόρτα, ἡ, corbeille. r. lat.

Σπουδάζω, étudier. || S'efforcer de (gr. anc.).

Σπουδαῖος, α, ου, studieux, appliqué. || Sérieux.

Σπουδαίως, adv. sérieusement.

Σπουδασμα, τό, étude, application.

Σπουδασμένος, η, ου, étudié.

Ἐγὼ σπουδασμένα πολλά πράγματτα, j'ai beaucoup étudié.

Σπουδαστήριον, τό, cabinet de travail. || Collège.

Σπουδακτής, ὁ, et σπουδαστής, étudiant. || Qui brigue.

Σπουδή, ἡ, étude. || Activité, promptitude. Μετὰ σπουδῆς, vite. Σπουδῆ ou ἐν σπουδῆ, sérieusement.

Σπουργιτάκι, τό, petit moineau.

Σπουργίτης, ὁ, σπουργίτι, τό, moineau. r. πυργίτης.

Σποῦρδα, ἡ, carquois.

Σπουρδομένος, η, ου, qui porte un carquois.

Σπρωγμένος, η, ου, part. poussé.

Σπρώξιμον, τό, poussée; impulsion.

Σπρώχνω, pousser. Σπρώχνω ὀπίσω, repousser. r. σπέρχνω.

Σπυρί, V. Σπηρί.

Στά, et mieux ἔς τὰ, p. εἰς τὰ.

Στάγχα, ἡ, barre, levier. r. it.

Στάγκινος, η, ου, d'étain.

Στάγκος, ὁ, étain. r. it.

Στάγκωμα, τό, étamure.

Σταγκώνω, étamer.

Στάγμα, τό, goutte qui tombe.

Σταγών, ὁ, gouttière. (gr. anc. goutte qui tombe.)

Στάδιον, τό, stade, lice.

Στάζω, dégoutter. gr. anc.

Σταθερά, adv. constamment. || Solidement.

Σταθερός, ἡ, ὄν, constant. || Solide. gr. anc.

Σταθεροσύνη, ἡ, et σταθερότης, constance. || Solidité.

Σταθερώνω, affermir, consolider.

Στάθμη, ἡ, niveau, cordeau. gr. anc. || Balance.

Σταθμιζω, tirer au cordeau, niveler. || Peser. gr. anc.

Σταθμοδότης, ὁ, fourrier ou maréchal des logis gr. anc.

Σταθμός, ὁ, V. Στάθμη.

Σταθῶ, ἤς, ἦ (νά), aor. subj. de στέλω.

Σταίνω, V. Στήνω.

Στακτερός, ἦ, ὄν, cendré.

Στάκτη, ἦ, cendre. r. στακτῆ κονία, lessive.

Στακτιάρικος, *adj.* cendré.

Στακτοειδής, *adj.* gris, cendré.

Στακτόνερρον, τό, lessive.

Στακτοκουλούρα, ἦ, et στακτό-
πησα, fouace, sorte de galette.

Στακτώνω, couvrir de cendre.

Στάλα, ἦ, étable, écurie. r. it.

Στάλαγμα, τό, égoût ou action de dégoutter. || Goutte.

Σταλαγματιά, ἦ, goutte. Mè στα-
λαγματιαῖς, goutte à goutte.

Σταλαγματοπούλα, ἦ, petite
goutte.

Σταλαγμός, ὁ, V. Στάλαγμα. ||
Douche.

Σταλάζω, dégoutter; distiller.
gr. anc. || Doucher.

Σταλαματιά, V. Σταλαγματιά.

Σταλακτικά, *adv.* goutte à gout-
te.

Σταλθῶ, ἤς, ἦ (νά), aor. subj.
pass. de στέλω.

Στάλιμι, τό, confin, limite.

Σταλιειάζω et σταλικώνω; met-
tre des limites; terminer.

Σταλμένος, η, ον, *part. en-
voyé.*

Στάλισμον, τό, envoi. r. στέλλω.

Σταμάτημα et σταμάτισμα, τό,
l'action d'arrêter, de s'arrêter,
halte. || Arrêt d'un chien de
chasse.

Σταματικός, ἦ, ὄν, qui a la ver-
tu d'arrêter.

Σταματῶ, arrêter. || S'arrêter.

Σταματῶ τὸ αἷμα, arrêter le sang.
r. ἵσταμαι, ou στάμεν, p. σῆ-
ναι, aor. 2, iuf. de ἵστημι.

Στάμενα, τά, argent comptant.

Στάμενον, τό, ce qui reste.

Σταμνάκι, τό, petite cruche.

Στάμνα, ἦ, grande cruche.

Σταμνί, τό, cruche. r. στάμνος.

Στάμπα, ἦ, impression. r. it.

Σταμπαδόρος, ὁ, imprimeur.

Σταμπάρια, ἦ, imprimerie.

Σταμπάρω, imprimer.

Στανεῶ, *prép.* malgré. Στανεῶ
μου, malgré moi. On dit aussi
μὲ τὸ στανεῶ, ἀπὸ στανεῶ. r.
στενωῶς.

Στανιά, στανιῶς, στανικῶς, à
contre-cœur, par force. m. r.

Στανιάρω, V. Σταματῶ. r. σῆναι.

Στάννιον, τό, étain. r. lat. stan-
num.

Σταυνίτικος, η, ον, d'étain.
 Σταυνιώνω, étamer. r. stannum.
 Σταξιμον, τό, égoût ou l'action
 de dégoutter. r. σταξω.
 Στάρι, etc., V. Σιτάρι.
 Στασιάζω, se révolter. gr. anc.
 Στασιασίς, ή· στασιασμα, τό,
 émeute, sédition.
 Στασιαστής, ό, factieux, mutin.
 Στασιόδι, τό, stalle d'église, etc.
 || Niche. r. στάσις.
 Στάσιμον, τό, action d'arrêter ou
 de s'arrêter; stage. || Situation.
 Στάσις, ή, station, demeure;
 état. || Stance d'une ode. || Sus-
 pension de paiement. Κάμνω
 στάτιν, faire faillite.
 Στασιώδης, adj. séditieux.
 Στάσου, σταλήτε, aor. impér. de
 στέκομαι, halte, halte-là.
 Στατέρα, ή, στατήρα et στατήρ,
 peson, romaine.
 Στατική, ή, statique, science.
 Σταυλάτωρ, ό, palefrenier.
 Σταυλίζω, mettre à l'écurie.
 Σταυλιστής, ό, palefrenier.
 Σταυλος, écurie, étable. r. lat.
 stabulum.
 Σταυραετός, ό, le grand aigle
 ou aigle royal. r. σταυρός et
 αετός, parce que ses ailes dé-

ployées et la ligne de son
 corps forment la croix.
 Σταυρί, τό, hanche. r. σταυρός.
 Σταυροδρόμι, carrefour, de
 σταυρός, croix, et de δρόμος,
 rue. || Le faubourg de Péra.
 Σταυροκόπημα, τό, fréquens si-
 gnes de croix.
 Σταυροειδής, adj. qui a la forme
 d'une croix. gr. anc.
 Σταυροειδώς, adv. en forme de
 croix.
 Σταυροκοπῶ et σταυροκοποῦμαι,
 faire souvent le signe de la
 croix. r. σταυρός, et κόπος.
 Σταυρός, ό, croix. Τό σημεῖον τοῦ
 σταυροῦ, le signe de la croix.
 Σταυροφόροι, οί, les croisés.
 Σταυρόχορτον, τό, verveine,
 plante.
 Σταύρωμα, τό, crucifiement. ||
 Signe de croix. || Croisure.
 Σταυρώνω, crucifier. || Croiser.
 Σταύρωσις, ή, crucifiement.
 Σταυρώσιμος, adj. relatif à la
 croix. Η σταυρώσιμος ήμέρα, le
 jour du crucifiement de J. C.
 Σταυρωτά, adv. en croix.
 Σταυρωτής, ό, celui qui crucifie.
 Σταυρωτός, ή, όν, croisé.
 Σταφιδά, ή, raisin sec. r. σταφίς.

Σταφιδιάζω, se sécher, *en parlant du raisin*. r. σταφίδις.
 Σταφύνη, etc., V. Στάθμη. r. σταφύλη, ou στάθμη par le changement du θ en φ, comme dans φηκάριον, p. Σηκάριον· ἀρίφνητος, p. ἀρίθμητος, κτλ.
 Σταφυλάκι, τό, grapillon.
 Σταφύλι, τό, raisin. r. σταφυλή.
 Σταφυλίτης, ό, la luctte.
 Σταφυλόζουμον, τό, jus de raisin.
 Σταφυλόρωγα, ή, grain de raisin. r. ρώξ.
 Σταχυολόγημα, τό· σταχυολόγησις, ή, glanure.
 Σταχυολογία, ή, glanage.
 Σταχυολόγος, ό et ή, glaneur, glaneuse. gr. anc.
 Σταχυολογώ, glaner.
 Στάχωμα, τό, reliure.
 Σταχώνω, relier un livre.
 Σταχωτής, ό, relieur de livres.
 Στέαρ, τό, suif. gr. anc. || Aubier.
 Στέγα, ή, στέγος, τό, faite, toit.
 Στεγνός, ή, όν, sec, aride.
 Στεγνότης, ή, aridité.
 Στέγνωμα, τό, dessèchement.
 Στεγνώνω, dessécher, de στεγνύω, être astringent.
 Στέγωμα, τό, l'action de couvrir une maison. r. στέγη.

Στεγώνω, enfaîter, couvrir.
 Στεγωσιά, ή, faite, comble.
 Στειλιάρι, V. Στυλιάρι.
 Στείρα, ή, quille de vaisseau.
 Στείρος, α, ον, stérile. Τά στείρα πρόβατα, les brebis séparées du belier.
 Στείρωμα, τό, carène de vaisseau. gr. anc.
 Στερωτικός, ή, όν, relatif à la stérilité. r. στείριώ.
 Στειχίόν, V. Στοιχειόν.
 Στέκα, στεκᾶτε et στέκετε, impér. de στέκω, halte, halte-là.
 Στεκόμενος et στεκούμενος, η, ον, part. prés. irrégul. de στέκω et στέκομαι. || Immobilé.
 Στέκω et στέκομαι (aor. ἐστάθην, subj. νά σταθῶ), être, se tenir; demeurer, rester, s'arrêter.
 Στέκομαι εἰς τήν ἀπόφασίν του, j'acquiesce à sa décision. Τοῦτο στέκεται εἰς ἐμέ, cela dépend de moi. Εἰς ἐσένα στέκει νά μέ προσταξῆς, c'est à vous (per testat) de m'ordonner. r. ἐστήκω, prés. formé d'ἔστηκα, parf. de ἴστημι.
 Στέλλω (gr. anc.), et στέλω (aor. ἀκλ. ἔστειλα, pass. ἐστάλην), envoyer.

Στέμμα, τό, couronne, guirlande. *gr. anc.* || Couronnement.

Στεμμένος, η, ου, couronné.

Στενά, *adv.* étroitement; à l'étroit.

Στεναγμός, ό, soupir, plainte.

Στενάδιον, ή, lieu étroit. || Ruelle.

Στενάζω, soupircr. *gr. anc.*

Στένευμα, τό, et στένευσις, ή, resserrement, étrécissement.

Στένευσις άναπνοής, gène dans la respiration, asthme.

Στενεύω, restreindre, étrécir.

Στενόν, τό, lieu étroit. || Ruelle. || Gorge, défilé; détroit.

Στενός, ή, όν, étroit. *gr. anc.*

Στενόσπιτον, τό, maison étroite.

Στενόστρατον, τό, ruelle.

Στενότης, ή, le peu d'espace, d'étendue; resserrement. *gr. anc.* || Gène.

Στενούρα, ή, défilé. *r. στενός.*

Στενούρζικα, *adv.* un peu étroitement.

Στενούρζικος, η, ου, un peu étroit. *r. στενός.*

Στενοχούλι, τό, grande consoude, *plante.*

Στενόχωρα, *adj.* étroitement; à l'étroit. || Mesquinement, pauvrement.

Στενοχώρημα, τό· στενοχώρησις, ή, resserrement. || Contrainte, nécessité pressante. || Gène.

Στενοχωρητής, ό, celui qui contraint.

Στενοχωρία, ή, resserrement. ||

Contrainte, nécessité pres-

sante. || Gène. Στενοχωρία ψυ-

χής, détresse. Στενοχωρία του

ζήν, lésine. Στενοχωρία άνα-

πνοής, asthme.

Στενόχωρος, η, ου, étroit, ressermé. *gr. anc.*

Στενοχωρώ, resserrer. || Contraindre. || *au pass.* s'ennuyer.

Στένω, *V. Στήνω.*

Στένωμα, τό, étrécissement. || Lieu étroit.

Στενώω, étrécir. *r. στενίω.*

Στένωσις, ή, *V. Στένευμα.*

Στενώτατα, *adv.* très-étroitement.

Στενώτερα, *adv.* plus étroitement.

Στεργιά, *V. Στερεά.*

Στέργω, approuver, consentir, acquiescer. *gr. anc.*

Στερεά, ή, *s. ent.* γή, la terre ferme. Άπό στερεάς, par terre.

Στερεός, ή, όν, constant. || Stable, solide. *gr. anc.*

Στερεότης, ἡ, fermeté; solidité.
gr. anc. || Constance.
 Στέρευμα, τό· στέρευσις, ἡ, privation.
 Στερεύω, priver. *r.* στερῶ.
 Στερέωμα, τό· στερῶσις, ἡ, affermissement; établissement.
 Στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, le firmament.
 Στερεώνω, établir, affermir.
 Στερεωτής, ὁ, qui affermit. || Qui atteste.
 Στερεωτικός, ἡ, ὄν, qui a la force d'affermir.
 Στερεῶς, *adv.* solidement, fermement. *gr. anc.*
 Στέρημα, τό· στερῆσις, ἡ (*gr. anc.*), privation.
 Στερητής, ὁ, qui prive, qui frustre.
 Στερητικός, ἡ, ὄν, privatif.
 Στερικός, ἡ, ὄν, consenti, approuvé. *gr. anc.* || Qui consent, qui approuve.
 Στέρνα, ἡ, citerne; pièce d'eau. *r.* *lat.* cisterna.
 Στερνάρι, τό, pierre à fusil.
 Στέρξιμον, τό, consentement, agrément. *r.* στέργω.
 Στεφανάκι, τό, petite couronne.
 Στεφάνι, τό, στέφανος, ὁ, cou-

ronne. || Cercle; tour. || Cerceau.
 Στεφάνωμα, τό, couronnement.
 || Bénédiction nuptiale. (Dans la cérémonie du mariage chez les Grecs, le prêtre met des couronnes sur la tête des époux, et elles sont ensuite suspendues dans la maison entre les images des saints.)
 Στεφανωμένη, ἡ, la mariée.
 Στεφανωμένος, ὁ, le marié.
 Στεφανώνω, couronner. || Faire la célébration du mariage; *au pass.* recevoir la bénédiction nuptiale, se marier. Ὁ τάδε ἐστεφανώθηκε τὴν τάδε, un tel a épousé une telle. *v.* Στεφάνωμα.
 Στεφάνωσις, ἡ, *v.* Στεφάνωμα.
 Στέφανότης, ὁ, celui qui couronne. || Celui qui fait la célébration du mariage.
 Στέφος, τό, couronne. *gr. anc.*
 Στέρω, couronner; ceindre.
 Στέψιμον, τό· στέψις, ἡ, couronnement. *r.* στέρω.
 Στηθάρι, τό, poitrail. *r.* στήθος.
 Στηθάτος, ἡ, ὄν, qui a la poitrine élevée.
 Στηθοδέρνομαι, se frapper la poitrine. *r.* δέρω et στήθος.
 Στηθοπάρι et στηθόπικρον, τό,

fichu, colerette. r. pannus.
 Στηθόπονος, ὁ, mal de poitrine.
 Στηθος, τό, poitrine. gr. anc.
 Στηθῶ, ἦς, ἦ, aor. subj. pass. de
 στήνω.
 Στηλιάρι, V. Στυλιάρι.
 Στηλίδιον, τό, pierre sépul-
 chrale. r. στήλη.
 Στηλίτευμα, τό· στηλίτευσις, ἡ,
 diffamation.
 Στηλιτευτικός, ἡ, ὄν, diffama-
 toire. gr. anc.
 Στηλιτεύω, injurier, diffamer.
 Στηλίτης, ὁ, libelliste, diffama-
 teur.
 Στηλιώνω, etc., V. Στυλιώνω.
 Στημένος, η, ον, part. pass. de
 στήνω.
 Στημόνι, τό, chaîne de tisse-
 rand. r. στήμων.
 Στημονιάζω, monter la chaîne
 sur un métier.
 Στημόνιασμα, τό, ajustement de
 la chaîne sur le métier.
 Στήν, et mieux ᾽ς τήν, p. εἰς
 τήν.
 Στήνω (aor. ind. act. ἔστησα,
 pass. ἐστήθην), placer, poser
 droit, dresser, ériger.
 Στήριγμα, τό, affermissement;
 appui, soutien, étai.

Στηρίζω, affermir, appuyer
 étauçonner. gr. anc.
 Στήσιμον, τό, placement, érec-
 tion. Τὸ στήσιμον τοῦ κανονίου,
 affûtage du canon, l'action de
 le placer sur un affût.
 Στήτε, impér. aor. 2 de ἴστημι,
 halte, t. militaire.
 Στιά, ἡ, p. ἐστία, feu, foyer.
 Στίβα, ἡ, entassement; arran-
 gement: || Lest.
 Στιβάζω, entasser, empiler;
 mettre en ordre. || Lester. r.
 στείβω.
 Στιβακτά, adv. d'une manière
 bien arrangée.
 Στιβακτής, ὁ, qui entasse, qui
 empile; qui met en ordre.
 Στιβάτι, τό, botte, bottine. r.
 it. stivale, de στιβάζω.
 Στιβάρω, charger une arme à
 feu. r. στιβάζω.
 Στίβασμα, τό, entassement; ar-
 rangement. || Lestage.
 Στίγμα, τό, cicatrice, marque.
 Τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, les
 stigmates de J.-C. gr. anc.
 Στιγμή, ἡ, moment. || Point. Εἰς
 μίαν στιγμὴν, dans un moment.
 Μεγάλη στιγμή, point en bas.
 Μέση στιγμή, point en haut.

- Στιλθωμα, τό, polissure. || Lustre, éclat. || Fard.
 Στιλθώνω, lisser, polir; lustrer. r. στιλθόω.
 Στιλθωτός, ή, όν, poli, lus'tré.
 Στιλθωτήρι, τό, polissoir.
 Στιλθωτής, ό, polisseur.
 Στίμα, ή, estime. r. it.
 Στιμάρω, estimer, apprécier.
 Στιχαράκι, τό, petite aube.
 Στιχάρι et στιχάριον, τό, aube de prétre; dalmatique de diaacre.
 Στίχημα, τό, gageure; pari. || Convention; engagement. Βάνω στίχημα, gager, parier.
 Στιχηματίζω, gager, parier.
 Στιχίζω, gager; salarier. || Engager. Στιχίζω μαθητοῦδι συμά εις τεχνίτην, engager un apprenti chez un maître.
 Στιχολογία, ή, recueil de vers.
 Στίχος, ό, vers. || File, rangée.
 Στιχουργική, ή, s. ent. τέχνη, prosodie, versification. r. στίχος et έργον.
 Στό· στόν· στούς, etc., p. εις τό· εις τόν· εις στούς, etc.
 Στοά, ή, portique. gr. anc.
 Στοιβάζω, arranger, dresser, élever. r. στοιθή, structure.

- Στοιχειῖον, τό, élément. || Génie d'un lieu, etc. (au lieu de Τυχειῖον dans le Dict. de M. Planche, lisez Στοιχειῖον), esprit follet. Κατά στοιχειῖον, par ordre alphabétique. r. στείχω.
 Στοιχειώδης, adj. élémentaire.
 Στοίχημα, V. Στίχημα.
 Στολόρχης, ό, amiral. gr. anc.
 Στολό, ή, habit, robe. gr. anc. || Ornement.
 Στολιθάκι, τό, petit ornement.
 Στολίδι, τό, ornement.
 Στολίζω, orner; parer. gr. anc.
 Στολίσκος, ό, flotille. r. στόλος.
 Στόλισμα, τό, στολισμός, ό, parure, ornement.
 Στολιστής, ό, qui pare, qui orne.
 Στολίστρα, ή, marchande de modes. r. στολιζω.
 Στόλος, ό, flotte. gr. anc.
 Στόμα, τό, bouche. gr. anc.
 Στοματάκι, τό, petite bouche.
 Στοματάς, ό, qui a une grande bouche. || Bavard; fém. ή στοματοῦ.
 Στομαχάκι, τό, petit estomac.
 Στομάχι, τό, estomac. || Colère.
 Στομαχιάζω, soulever le cœur.
 Στομαχιασμα, τό, soulèvement de cœur.

Στομαχιάτικος, *adj.* dégoûtant; révoltant.

Στομαχιός, ἡ, ὄν, qui concerne l'estomac. || Stomachique. *gr. anc.*

Στομαχόπονος, ὁ, mal d'estomac.

Στομαχώνομαι, se fâcher. *r. lat.* stomachari, de στόμαχος.

Στόμωμα, etc., *V.* Στούπωμα.

Στόμωμα, τό · στόμωσις, ἡ, trempe du fer; acier. *gr. anc.*

Στομώνω, tremper, acérer.

Στουμπίζω, broyer, piler.

Στούμπισμα, τό, l'action de piler, de broyer.

Στουμπομούτης, ὁ · στουμπομούτα, ἡ, qui a un grand nez.

Στουμπώνω, piler, broyer. || Ficher, enfoncer. *V.* Στουπώνω.

Στοράχι, τό, storax ou styrax, résine odorante. *r. στύραξι.*

Στουπιά, ἡ · στουπί, τό, et στουπίον, étoupe, filasse. *r. στούπιον.*

Στούπιος, η, ον, d'étoupe. || Semblable à de l'étoupe.

Στουπίτικος, η, ον, fait d'étoupe.

Στούπωμα, τό, l'action de boucher. || Calfeutrage. || Bouchon,

bondon, tampon. || Baillon.

Στουπώνω, boucher; tamponner. || Calfeutrer. *r. στύπη.*

Στουπωτήρι, τό, bouchon, bondon.

Στουπωτικός, ἡ, ὄν, qui est propre à boucher.

Στουπωτής, ὁ, qui bouche.

Στουπωτός, ἡ, ὄν, bouché; calfeutré.

Στουράχι, *V.* Στοράχι.

Στούφα, ἡ, étuve. *r. it.*

Στουφάτο, τό, étuvée.

Στόφα, ἡ, étoffe. *r. it.*

Στοχάζομαι, penser; croire. || Observer, considérer attentivement. *gr. anc.*

Στόχαισις, ἡ · στόχασμα, τό, et στοχασμός, ὁ, pensée; réflexion. || Prudence.

Στοχασμένος, η, ον, pensé. || Avisé, prudent.

Στοχαστής, ὁ, qui pense, qui réfléchit, observateur.

Στοχαστικῶς, *adv.* finement; avec prudence, avec réflexion.

Στοχαστικός, ἡ, ὄν, qui peut penser, réfléchir. || Avisé, prudent.

Στραθῶς, *adv.* de travers, obliquement. || A rebours du sens

commun. r. στραβός, louche, qui a les yeux de travers.

Στραβιάδα, ἡ, tortuosité.

Στραβοβλέπω, regarder de travers, d'un air menaçant.

Στραβοβωροῦς, η, ου, louche.

Στραβοβωροῶ, loucher. r. βιωρέω.

Σταβοκέφαλος, η, ου, qui a la tête de travers.

Στραβοκυτάζω, regarder de travers, en menaçant. r. κυτάζω.

Στραβόλαιμος, η, ου, qui a le cou de travers. || Tartuffe ou faux dévot.

Στραβομάρα, ἡ, cécité. || Tortuosité. r. στραβός, louche.

Στραβομάτης, *adj.* qui louche. || Menaçant. r. ὄμμα.

Στραβοματιά, ἡ, regard de travers; menace.

Στραβοματιάζω, regarder de travers, en menaçant.

Στραβομούρης, *adj.* qui a le visage de travers.

Στραβομουτζουνιάζω, grimacer.

Στραβομουτζούνιασμα, τό, l'action de grimacer.

Στραβομούτζουνον, τό, grimace.

Στραβόξυλον, τό, traverse de bois; cheville.

Στραβοπάτημα, τό, faux pas. || Entorse. r. στραβός, πατέω.

Στραβοπατώ, mettre le pied de travers, faire un faux pas. || Fouler de travers. Στραβοπατώ τά παπούτζια, éculer les souliers.

Στραβοπέσιμον, τό, chute de travers.

Στραβοπέρω, tomber obliquement. r. πίπτω.

Στραβοπόδαρος, η, ου, et στραβόποδας, qui a des jambes tortues, cagneux. r. ποῦς, ποδός.

Στραβός, ἡ, ὄν, oblique; tortu, qui est de travers. || Louche (gr. anc.); aveugle. Δώσετε ἕνα παρά τοῦ στραβοῦ τοῦ καϊμένου, donnez un liard à ce pauvre aveugle.

Στραβοστομιάζω et στραβοστομίζω, grimacer. r. στόμα.

Στραβοστόμισμα, τό, grimace.

Στραβόστομος, η, ου, qui a la bouche de travers.

Στραβόσυνη, ἡ, tortuosité.

Στραβουλίζω, luxer. r. στραβός.

Στραβούλισμα, τό, entorse, luxation.

Στράβωμα, τό, courbure. || Aveuglement.

Στραβώνω, plier, courber, ren-

dre tortu. || Aveugler, priver de la vue. r. στραβός.
 Στραγάλι, τό, cheville du pied. r. ἀστράγλος.
 Στραγάλια, τά, des pois chiches apprêtés.
 Στραγγίζω, dégoutter. || Presser, pressurer. || Filtrer. r. στράγγι.
 Στράγγισμα, τό, l'action de dégoutter; de pressurer, d'exprimer. || Filtration.
 Στραγγιστήρι, τό, pressoir.
 Στραγγουρίζω, étrangler. || Luxer. || Se démettre un membre.
 Στραγγουρίζω ένα χέρι, se démettre un bras. r. στραγγαλίζω.
 Στραγγούλισμα, τό, luxation, déboîtement.
 Στραγγουλώ, V. Στραγγουρίζω.
 Στραγγουριά, ή, strangurie.
 Στραμπουρίζω, etc., V. Στραβουρίζω.
 Στράτα, ή, rue, chemin. || Voie, moyen. || Voyage. r. lat. strata viarum.
 Στρατάρχης, ό, général. gr. anc.
 Στρατασσασίνος, ό, brigand qui assassine sur les routes.
 Στράτευμα, τό, armée. gr. anc.
 Στρατεύω, voyager. || Aller à la guerre, servir.

Στρατήγημα, τό, stratagème.
 Στρατηγός, ό, général; amiral.
 Στρατί, τό, chemin. V. Στράτα.
 Στρατιά, ή, armée. gr. anc.
 Στρατιώτης, ό, soldat. gr. anc.
 Στρατιωτικά, adv. militairement.
 Στρατιωτικός, ή, όν, militaire.
 Στρατοκόπος, ό, voyageur.
 Στρατοκοπῶ, voyager à pied.
 Στρατόπεδον, τό, camp. gr. anc.
 Στρατοπεδεύω, camper.
 Στράφυλα, τά, pépins ou marc de raisin. r. στέμφυλα.
 Στρεβλά, adv. obliquement; tortueusement.
 Στρεβλός, ή, όν, oblique, tortueux. || Méchant, pervers.
 Στρέβλωσις, ή, torture. r. στρεβλώω.
 Στρέγω, V. Στέργω.
 Στρέφα, ή, femme stérile. r. στέρφα.
 Στρεφάριον, τό, tourne-vis, outil. r. στρέφω.
 Στρεφτός, ή, όν, aisé à tourner.
 Στρέφω, tourner. || Tordre. || Rendre, restituer. || Retourner
 Στρέψιμον, τό, l'action de tourner. || Retour. || Restitution.
 Στρίγκα, ή, et στριγκιά, aiguillette; lacet. r. it.

- Στρίγλα, ἡ, étrille. r. lat. strigilis. || Sorcière.
- Στριγλίζω, étriller. || Ensorceler.
- Στρίγλισμα, τό, l'action d'étriller.
- Στρίγλος, ὁ, sorcier.
- Στριῶξ, ὁ, marchand d'huîtres.
- Στρίδι, τό, huître. r. ὄστρεον.
- Στρίζω, craquer; crier *comme une porte*. r. τρίζω.
- Στριμμένος, η, ου, part. tortillé.
- Στριμοῦρα, ἡ, foule.
- Στρίμωμα, τό, l'action de presser. || Presse, foule.
- Στριμώνω, presser, fouler. || Faire foule.
- Στριξιμον, τό, et στρισμός, ὁ, craquement. r. στριγμός.
- Στριπογυρίζω, tourner, entortiller à l'entour.
- Στρίψω, tordre, tortiller. r. στρέψω.
- Στρίψιμον, τό, entortillement.
- Στρογγυλά, adv. en rond.
- Στρογγυλεύω, arrondir.
- Στρογγυλοειδής, adj. de forme ronde. gr. anc.
- Στρογγυλοπρόσωπος, η, ου, qui a un visage arrondi.
- Στρογγυλός, ἡ, ὄν, rond, arrondi. gr. anc.
- Στρογγυλότης, ἡ, rondeur, rondité. gr. anc.
- Στρογγυλούτσικα, adv. d'une manière un peu ronde.
- Στρογγυλούτσικος, η, ου, rondellet, un peu rond.
- Στρογγύλωμα, τό, arrondissement.
- Στρογγυλώνω, arrondir.
- Στρογγυλωτός, ἡ, ὄν, arrondi.
- Στρούγγα, ἡ, enclos.
- Στρουθοκάμηλον, τό, autruche. (gr. anc. στρουθοκάμηλος, ὁ et ἡ, de στρουθός, moineau, et κάμηλος, chameau.)
- Στροφή, ἡ, strophe, stance.
- Στροφίδι, τό, pivot, gond.
- Στρόφιγγας, ἡ, et στρόφιγξ (gr. anc.), gond, charnière.
- Στροφνάδα, ἡ, âpreté, aigreur.
- Στροφνής, adj. âpre, aigre. r. στροφνός.
- Στρώφω, etc., V. Στρίψω.
- Στρώχως, ὁ, morelle, plante.
- Στρώμα, τό, matelas.
- Στρωματάκι, τό, dim. de στρώμα.
- Στρωμάτζον, τό, matelas.
- Στρωματᾶς, ὁ, et στρωματοῦ, ἡ, matelassier, matelassière.
- Στρωματένιος, α, ου, de matelas.
- Στρωμένος, η, ου, étendu à terre.

Στρωμένον κραββάτι, lit fait. Άλογον στρωμένον, cheval sellé.
 Στρώνω, étendre à terre. Στρώνω μίαν ύπόθεσιν, mettre par écrit une affaire (la coucher sur le papier). Στρώνω τὸ κραββάτι, faire le lit. Στρώνω τὸ ἄλογον, seller le cheval. r. στρώω d'οὐ στρωννύω.
 Στρωσίδι, τό, tapis. || Tout ce qui est nécessaire pour faire le lit (comme matelas, draps, couverture), pour dresser la table, etc. r. στρωῶσις.
 Στρώσιμον, τό, et στρωῶσις, ἡ, l'action de faire un lit (στρώσιμον τοῦ κραββατίου), de dresser la table (στρώσιμον τῆς τραπέζης), de seller un cheval (στρώσιμον τοῦ ἄλογου).
 Στρωτός, ἡ, ὄν, couché, étendu à terre. Μετάνοια στρωτή, révérence profonde.
 Στυλιάρι, τό, manche d'un instrument. r. στύλος, soutien.
 Στυλιῶμα, τό, soutien, étai.
 Στυλιώνω, étayer. r. στύλος.
 Στύλος, ὁ, colonne. gr. anc.
 Στυλόπουλον, τό, petite colonne.
 Στυλώνω, etc., V. Στυλιώνω.

Στυμμένος, η, ον, *part.* pressuré.
 Στυπτῆρι, τό, pressoir. r. στύφω.
 Στυπτικὸς, ἡ, ὄν, astringent.
 Στυφάδα, ἡ, V. Στυφνάδα.
 Στυφάνω, avoir un goût âpre.
 Στυφός, et στυφνός, *adj.* âpre, verd. r. στυφνός.
 Στυφούτζικος, η, ον, aigret, verdelet.
 Στύφω, presser, pressurer.
 Στύψι, τό, et στύψις, ἡ, alun, de στύφω, parce que l'alun est un sel astringent.
 Στύψιμον, l'action de pressurer.
 Στωϊκός, ὁ, stoïcien. gr. anc.
 Στωϊκῶς, *adv.* stoïquement.
 Συβάζω, V. Συμβιβάζω.
 Σύβασις, ἡ, σύβασμα, τό, et συβασμός, ὁ, V. συμβιβασμός.
 Συβία, ἡ, p. συμβία, femme, épouse, r. σύν, βίος.
 Σύγγαμβρος, ὁ, beau-frère.
 Συγγένεια, ἡ, parenté. gr. anc.
 Συγγενεύω, s'allier. || Être parent.
 Συγγενής, *adj.* parent. gr. anc.
 Συγγνώμη, ἡ, pardon. gr. anc.
 Σύγνωνμος, η, ον, qui est du même avis, unanime.
 Συγγνωρίζω, savoir très-bien.
 Συγγνώριμος, η, ον, fort connu.

Συγγνωρισμένος, η, ον, informé, instruit.

Συγγνωστός, ή, όν, pardonnable; excusable. gr. anc.

Σύγγραμμα, τό, ouvrage, écrit.

Συγγραμμάτιον, τό, petit écrit.

Συγγραφή, ή, composition d'un ouvrage. gr. anc.

Συγγραφεύς, ό, écrivain, auteur.

Συγγράφω, écrire, composer.

Συγκάθεδρος, ό, assesseur.

Συγκάθίζω, faire asseoir ensemble; au pass. être assis avec, comme συγκάθομαι et συγκάθηναι.

Συγκάλεσις, ή, et συγκάλεσμα, τό, invitation, convocation.

Συγκάλω, inviter, convoquer.

Συγκαταβαίνω, condescendre.

Συγκατάθεσις, ή, condescendance (gr. anc.), indulgence. || Rémission; remise.

Συγκαταθατικά, adv. par condescendance

Συγκαταθατικός, ή, όν, condescendant; indulgent. Γράμματτα συγκαταθατικά, indult.

Συγκατάνευσις, ή, déférence, consentement.

Συγκατανεύω, consentir; acquiescer. gr. anc.

Συγκατοίκησις, ή, et συγκατοίκια, ή, cohabitation, société.

Συγκάτοικος, adj. qui habite avec d'autres une même maison; une même ville.

Συγκατοικῶ, habiter ensemble; cohabiter. gr. anc.

Συγκέρασμα, τό, adoucissement; mélange.

Συγκερνῶ, adoucir, tempérer. r. συγκερυνῶ.

Συγκεχυμένος, η, ον, confus, brouillé. r. σύν, et χύω.

Συγκεχυμένως, adv. confusément.

Συγκινδυνεύω, courir les mêmes dangers. gr. anc.

Συγκλαίω, pleurer avec quelqu'un. r. σύν, κλαίω.

Σύγκλαυμα, τό, et σύγκλαυσις, ή, l'action de pleurer avec quelqu'un; plainte générale, douleur commune.

Συγκληρονομία, ή, l'action d'hériter avec d'autres.

Συγκληρονόμος, ό, cohéritier.

Συγκληρονομῶ, être cohéritier.

Συγκληροῦμαι, avoir le même sort. r. σύν, κληρος.

Σύγκλητος, ή, le sénat. gr. anc.

Συγκλύζω, inonder. gr. anc.

Συγκλυσίς, ἡ, inondation.
 Συγκλυῶ, V. Συγκλύζω.
 Συγκοιμοῦμαι, dormir ensemble.
 Συγκοινωνία, ἡ, communication.
 Συγκοινωνῶ, communiquer.
 Συγκόλλημα, τό, l'action de col-
 ler ensemble; agglutination.
 Συγκολῶ, coller ensemble, ag-
 glutiner. gr. anc.
 Συγκοπή, ἡ, syncope. gr. anc.
 Συγκοπιάζω, travailler ensemble.
 Συγκόπτω, couper ensemble.
 Συγκράτησις, ἡ, l'action de res-
 serrer. || Épargne.
 Συγκρατῶ, resserrer. || Tenir en
 bride. || Ménager.
 Συγκριμένος, η, ον, *part. com-*
paré.
 Συγκρίνω, comparer. gr. anc.
 Σύγκρισις, ἡ, comparaison.
 Συγκριτής, ὁ, qui compare.
 Συγκριτικόν, τό, comparatif, *t.*
de grammaire. gr. anc.
 Συγκριτικός, ἡ, ὄν, comparatif.
 Συγκριτικῶς, *adv.* comparative-
 ment.
 Συγκρότημα, τό, et συγκρότησις,
 ἡ, convocation.
 Συγκροτῶ, convoquer, assem-
 bler. gr. anc.
 Συγουρός, etc., V. Σιγουρός, etc.

Σύγκρουσμα, τό, choc. || Aborda-
 ge, *t. de marine.* r. συγκρούω.
 Συγκτυπῶ, s'entre-choquer.
 Συγνεφιάζω, etc., V. Συυνεφιάζω.
 Συγχαίνομαι, avoir en aversion.
 Συγχαίρειν, τό, congratulation.
 Συγχαίρω, et συγχαίρομαι, se ré-
 jouir avec quelqu'un, le féli-
 citer, le congratuler.
 Σύγχαμα, τό, aversion, dégoût.
 Συγχαμερός, ἡ, ὄν, dégoûtant.
 Συγχαρίαια, τὰ, présens qui
 accompagnent les félicitations.
 Συγχαρισμός, ὁ, congratulation.
 Συγχαριστής, ὁ, celui qui féli-
 cite.
 Συγχαροποιίαις, ἡ, félicitation.
 Συγχαροποιῶ, féliciter. r. σύν,
 χαρά, ποιέω.
 Συγχρονεύω, et συγχρονίζω (gr.
 anc.), être contemporain, ou
 du même âge.
 Συγχύζω, troubler, confondre.
 || Exciter du trouble; *au pass.*
 se troubler; s'embarasser.
 Σύγχυσις, ἡ, et σύγχυσμα, τό,
 confusion; trouble. || Tumulte.
 Συγχυσμένα, *adv.* confusément;
 pêle-mêle. r. συγχύω.
 Συγχυστής, ὁ, qui excite du trou-
 ble; fém. ἡ συγχύστρια.

- Συγχυστικός, ἡ, ὄν, tumultueux.
 Σύγχρονος, *adj.* contemporain.
 Συγχωρημένη, ἡ, *par euphémisme*, la petite vérole (*litt.* celle qui épargne).
 Συγχώρημα, τό, et συγχώρησις, ἡ, pardon. || Permission.
 Συγχωρητής, ὁ, celui qui pardonne.
 Συγχωρητικόν, τό, pardon, indulgence.
 Συγχωρητικός, ἡ, ὄν, pardonnable, rémissible. Ἀμαρτία συγχωρητική, péché véniel.
 Συγχωρητός, ἡ, ὄν, pardonnable.
 Συγχώριον, τό, pardon; rémission, absolution.
 Συγχωροχάρτι, τό, indulgence, billet d'indulgence.
 Συγχωρῶ, pardonner. || Permettre. || Concéder.
 Συθδειπνῶ, souper ensemble. r. συθδειπνέω.
 Συθδένω, joindre, unir. r. σύθ, et θέω.
 Σύθδεμα, τό, et σύθδεσις, ἡ, connexité; liaison.
 Συθειῶ, vivre ensemble. r. συθέω.
 Συθευγύω et Συθεύγω, joindre, unir. gr. anc.
 Συθευγμένως, *adv.* conjointement.

- Σύζευμα, τό, jonction; union.
 Σύζευκτικός, ἡ, ὄν, qui a la force de joindre; d'unir.
 Σύζευξις, ἡ, jonction; union.
 Συζυγιάζω, unir; marier.
 Συζυγία, ἡ, union; mariage. || Conjugaison, *t. de grammaire.*
 Σύζυγος, ὁ et ἡ, époux, épouse.
 Συζῶ, vivre ensemble. r. σύθ, ζάω.
 Συζαμηνία, ἡ, murier, *arbre.*
 Συζάμηνον, τό, mure. gr. anc.
 Συζιά, ἡ, figuier. r. συζία.
 Συζυμορέα, ἡ, sycomore, *arbre.*
 Σῦζον, τό, figue, *fruit.* gr. anc.
 Συζοφάγης, ὁ, et συζοφᾶς, becfigue, *oiseau.* r. σῦζον et φάγω.
 Συζοφαντία, ἡ, calomnie.
 Συζοφάντης, ὁ, sycophante, calomniateur, délateur.
 Συζοφαντιῶ, calomnier. gr. anc.
 Σύζωμα, τό, συζώνω, etc., V. Σήζωμα, Σηζώνω, etc. r. σηζώω.
 Συζωτάμι, τό, petit foie.
 Συζώτι, τό, foie. r. σῦζον, figue.
 (Le foie d'un animal engraisé avec des figues, ἡπαρ συζωτόν, étant un mets très-usité chez les anciens, συζωτόν a pris à la longue la signification de foie en général; de même,

dans *Jecur ficatum*, l'adjectif a prévalu. Les Italiens en ont fait *fegato*, et nous, *foie*.)

Σύλβιος, ὁ, sylvain, *divinité des bois*. r. lat. *sylva*.

Συλλαβή, ἡ, syllabe. gr. anc.

Συλλαβίζω, épeler. gr. anc.

Συλλάβισμα, τό, épellation.

Συλλαβιστά, adv. en épelant.

Συλλαβιστής, ὁ, qui épèle.

Συλλαμβάνω, concevoir. || Comprendre. Ἡ Θεοτόκος συνελήφθη ἀνευ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, la mère de Dieu a été conçue sans tache du péché originel.

Συλλάμνω, voguer ensemble. r. σύν, et ἐλάμνω.

Συλλειτούργημα, τό, célébration de la messe en commun avec d'autres prêtres.

Συλλειτουργός, ὁ, prêtre assistant ou qui officie avec d'autres prêtres.

Συλλειτουργῶ, officier avec d'autres prêtres.

Σύλληψις, ἡ, conception. || Syllepse, *fig. de rhétorique*.

Συλλογή, ἡ, recueil. || Pensée.

Συλλογίζομαι, penser, réfléchir. || Raisonner; argumenter.

Συλλογισμός, ὁ, pensée. || Syllo-

gisme, argument; preuve. Συλλογιστής, ὁ, penseur; argumentateur.

Συλλογιστικός, ἡ, ὄν, syllogistique. gr. anc.

Σύλλογος, ὁ, rassemblement; congrégation. gr. anc.

Συλλογοῦμαι, V. Συλλογίζομαι.

Συλλύπησις, ἡ, condoléance; commisération.

Συλλυποῦμαι, partager l'affliction de quelqu'un. gr. anc.

Συμά, adv. auprès, proche; de près. Συμά εἰς, près de, avec l'acc. Συμά νά κλαύσῃ, près de pleurer. r. σύν, et ἄμα.

Συμβάνω, venir, arriver. Ἄν συνέβαινε νά ἀποθάνῃ, s'il venait à mourir. Συνέβηκε ἡ συνέβη, il est arrivé ou il vient d'arriver.

Σύμβημα, τό, événement. gr. anc.

Συμβάλλω, concourir, se rencontrer. || Contracter.

Συμβάν, τό, événement. gr. anc.

Σύμβασις, ἡ, accord. || Convention, capitulation. Ἐκ συμβάσεως, par convention.

Συμβάζομαι, faire un traité, une convention. || S'accorder.

Συμβεβηκός, τό, événement. Κκ-

τὰ συμβεβηκός, par accident, ou accidentellement. gr. anc.
 Συμβιβάζω, mettre d'accord, raccommoder. || Transiger, composer, capituler *au pass.* convenir de. || S'accorder, ou être d'accord.
 Συμβιβασμός, ὁ, accord, convention, transaction. gr. anc. || Racommodement.
 Συμβιβαστικός, ἡ, ὄν, relatif à la pacification; propre à établir la concorde.
 Συμβία, ἡ, épouse. r. σύν, βίος.
 Συμβοήθημα, τό, aide, assistance.
 Συμβοηθητικός, ἡ, ὄν, auxiliaire.
 Συμβοηθός, adj. qui aide, qui secourt. || Adjoint; coadjuteur.
 Συμβοηθῶ (gr. anc.), et συμβουθῶ, aider, assister.
 Συμβουλάτωρ, ὁ, conseiller.
 Συμβούλευμα, τό, conseil; consultation, délibération.
 Συμβούλευσις, ἡ, conseil, avis. gr. anc.
 Συμβουλευτήριον, τό, chambre du conseil. r. συμβουλεύω.
 Συμβουλευτής, ὁ, conseiller. gr. anc.; fém. ἡ συμβουλεύτρια.
 Συμβουλευτικός, ἡ, ὄν, qui donne des conseils. || Délibératif.

Συμβουλεύω, conseiller; *au pass.* consulter; délibérer.
 Συμβουλή, ἡ, conseil. gr. anc.
 Συμβούλιον, τό, l'assemblée, le conseil. || Consultation. Παιῶ συμβούλιον, tenir conseil.
 Σύμβουλος, ὁ et ἡ, conseiller, conseillère. Εἶναι ἡ σύμβουλος μου, elle est mon conseil.
 Συμμά, adv. etc., V. Συμά.
 Συμμάζωμα, τό, l'action de recueillir; amas; réunion, rassemblement. || Recueillement.
 Συμμάζωκτης, ὁ, qui recueille; qui rassemble.
 Συμμάζωκτός, ἡ, ὄν, amassé. || Recueilli intérieurement.
 Συμμάζωνω, recueillir; amasser, rassembler. r. σύν et ἄμαρτος.
 Συμμάζωξις, ἡ, V. Συμμάζωμα.
 Συμμάθητής, ὁ, condisciple.
 Συμμαχία, ἡ, alliance, ligue, confédération. gr. anc.
 Σύμμαχος, adj. allié, confédéré.
 Συμμαχῶ, s'allier, se confédérer. gr. anc.
 Συμμετέχω, participer.
 Συμμετοχή, ἡ, participation.
 Συμμέτοχος (gr. anc.), κ, ου, qui participe.
 Συμμετρία, ἡ, symétrie, pro-

portion. *gr. anc.* || *Modération.*
 Σύμμετρος, η, ου, symétrique,
 proportionné. || *Modéré.*
 Συμμετροῦμαι, être symétrique.
 || Être modéré.
 Συμμέτρως, *adv.* symétrique-
 ment. || *Avec modération.*
 Συμμίγω, mêler. Συμμίγω μέ-
 ταλλα, combiner ensemble les
 métaux. r. μίγω, thème de μι-
 γνύω.
 Σύμμικτος, η, ου, mêlé.
 Σύμμιξις, ἡ, mélange. *gr. anc.*
 Συμός, ἡ, όν, proche, voisin.
 Συμπάθεια, ἡ, sympathie. || *Com-
 passion. gr. anc.*
 Συμπαθής, *adj.* sympathique. ||
 Compatissant.
 Συμπάθειον, τό, commisération.
 || *Pardon, remission.* Ἄς ἔχω
 συμπάθειον, je demande par-
 don. Μὲ συμπάθειον, avec per-
 mission.
 Συμπάθημα, τό· συμπάθησις, ἡ,
 pardon.
 Συμπαθητικός, ἡ, όν, compatis-
 sant. || *Pardonnable.*
 Συμπαθητός, ἡ, όν, pardonnable.
 Συμπάθειον, V. Συμπάθειον.
 Συμπάθισμα, τό, pardon.
 Συμπαθῶ, pardonner. || *Sympa-*

thiser. Μὲ συμπαθᾶτε ἄν, ex-
 cusez-moi, si.
 Συμπαλαίω, et συμπαλαίσσω, lut-
 ter ensemble; contester.
 Συμπάλαισμα, τό, lutte; débat.
 Σύμπας, ασα, αν, tout. *gr. anc.*
 Συμπάσχω, souffrir ensemble;
 compatir. *gr. anc.*
 Συμπαρνεύρω, entremêler, en-
 trelacer. Συμπαρνεύρω ἐν ταυτῷ
 καὶ μερικαῖς παρατηρήσεις περὶ,
 j'y entremêle aussi quelques
 observations sur. r. σύν, παρά
 et ἐνεύρω, nouer.
 Συμπατριώτης, ό, compatriote.
 Συμπεθέρα, ἡ, belle-mère. r.
 πενθερά.
 Συμπεθερεύω et συμπεθεριάζω,
 s'allier.
 Συμπεθεριά, ἡ, alliance de fa-
 mille.
 Συμπεθεριακά, τά, les alliés ou
 parens par alliance.
 Συμπεθερεῖον, τό, la parenté par
 alliance.
 Συμπέθερος, ό, beau-père. r.
 πενθερός.
 Συμπεπλεγμένος, η, ου, compli-
 qué, de συμπλέγω.
 Συμπεραίνω, conjecturer. || *Con-
 clure (gr. anc.).*

Συμπέρασμα, τό, conjecture, présomption. || Conclusion. (gr. anc.)

Συμπερασματικός, ή, όν, conjectural.

Συμπέρτω, s'accorder. || Coïncider. || Se soumettre. r. συμπίπτω.

Συμπίωμα, τό, réunion de table, banquet. r. σύν, πίνω.

Σύμπλεγμα, τό, assemblage bien fait; ensemble régulier.

Συμπλεγμένος, η, ον, bien joint; bien fait.

Συμπλέκω, joindre artistement; joindre ensemble. gr. anc.

Συμπλήρωμα, τό, accomplissement; complément. gr. anc.

Συμπληρωματικός, ή, όν, complémentaire.

Συμπληρωματικώς, adv. complètement.

Συμπληρώνω, compléter; accomplir. r. συμπληρώω.

Συμπλήρωσις, ή, V. Συμπλήρωμα.

Συμπλοκή, ή, complication. || Contexture, connexion.

Συμπολίτης, ό, concitoyen.

Συμπόνεσις, ή, condoléance. || Compassion. r. σύν, πόνος.

Συμπονετικός, ή, όν, compatissant.

Συμπονώ, compatir, être touché de compassion.

Συμπόσιον, τό, festin. gr. anc.

Συμπροσευχή, ή, prière faite en commun.

Συμπροσεύχομαι, prier en commun. r. σύν, πρόσ, εὔχομαι.

Σύμπτωμα, τό, symptôme.

Σύμπτωσις, ή, coincidence.

Συμπτωματικός, ή, όν, symptomatique. gr. anc.

Συμπῶ, tisonner, attiser.

Σύμπεραμα, τό, comparaison.

Συμφέρνω, V. Συμφέρω.

Συμφέρου, τό, l'utilité, l'intérêt. gr. anc.

Συμφέρω, ressembler. || Comparer. || Être utile. Δέν συμφέρει, il n'est pas avantageux.

Σύμφημι, hell. d'accord, ou je suis de votre avis.

Συμπορά, ή, malheur. gr. anc.

Συμφορετικά, adv. malheureusement.

Συμφορετικός, ή, όν, malheureux.

Συμφώνημα, τό, συμφωνησις, ή, accord. || Concordat.

Συμφωνητής, ό, qui met d'accord.

Συμφωνητικός, ή, όν, unanime, conforme. r. συμφωνώ.

Συμφωνία, ή, accord. || Concor-

dance. || Symphonie. Με συμφωνίαν ὅτι, à condition que.
 Συμφωνῶ, accorder, mettre d'accord. || S'accorder, convenir.
 Συμφώνως, adv. d'accord, unanimement. gr. anc.
 Σύμφυκος, V. Σάμφυκος.
 Σύμωμα, τό, approche. || Proximité.
 Συμῶνω, approcher; s'approcher. r. σύ, ἕμα.
 Συμώτερον, adv. plus près.
 Συμώτατα, adv. très-près.
 Συμωτής, ὁ, qui approche.
 Συμωτικός, ἡ, ὄν, et συμωτικός, ἡ, ὄν, voisin, proche.
 Συναγλλίασις, ἡ, congratulation. r. σύ, et ἀγλλίασις.
 Σύναγμα, τό, amas. || Réunion.
 Συναγμένους, η, ου, part. assemblé. || Recueilli. r. συναΐζω.
 Συναγρίδα, ἡ, dentale, poisson.
 Συναγωγή, ἡ, assemblée; congregation. || Synagogue. gr. anc.
 Συναγωνίζομαι, coopérer.
 Συναγωνιστής, ὁ, coopérateur.
 Συναγωνιστικός, ἡ, ὄν, auxiliaire. r. συναγωνίζομαι.
 Συναθελφός, ὁ, confrère.
 Συναΐζω, recueillir; rassembler.
 Εσυναΐξαν ἐκ τούτου ὅτι, ils con-

clurent de là que. r. συναΐγω.
 Συναθροΐζω, recueillir. || Amasser, accumuler. gr. anc. || Convoquer.
 Συνάθροισις, ἡ, συναθροισμα, τό, assemblée, rassemblement; convocation. || Récolte; amas, accumulation.
 Συναΐδιος, adj. coéternel.
 Συναΐδιότης, ἡ, coéternité.
 Συναΐματον, τό, pus, matière. r. σύ et αΐμα.
 Συναίρεσις, ἡ, contraction.
 Συναιχιμῶτος, ὁ, compagnon d'esclavage. gr. anc.
 Συνακκολούθημα, τό, συνακκολούθησις, ἡ, suite, continuité.
 Συνακόλουθος, η, ου, suivant.
 Συνακολουθῶ, suivre. gr. anc.
 Συνακτής, ὁ, qui ramasse, qui recueille. r. συναΐγω.
 Συνακτήριον, τό, congrès, assemblée.
 Συναλλαγμα, τό, échange. || Contrat. gr. anc.
 Συναλλαγματικός, ἡ, ὄν, synallagmatique (se dit d'un contrat par lequel on contracte des engagemens mutuels).
 Συναλλάζω, échanger, changer.
 Συναλλακτής, ὁ, changeur.

Συναλλαξιά, ἡ, échange; change. r. συνάλλαξις.

Συνανάθρεμμα, τό, l'action d'élever ou d'être élevé ensemble. r. σύν, ἀνατρέφω.

Συναναθροεμμένος, part. élevé ensemble.

Συναναθρέφω, élever ensemble.

Συναναθροφή, ἡ, éducation commune.

Συνάναρχος, adj. co-éternel.

Συνανασπέρουμι, fréquenter habituellement, hanter. gr. anc.; converser.

Συναναστροφή, ἡ, fréquentation habituelle; société; conversation.

Συνάντημα, τό, rencontre. gr. anc.

Συναξάρι et συναξάριον, τό, légende. r. συνάγω, fut. συναξώ.

Συναξαριστής, ὁ, légendaire ou auteur de légendes. || Recueil de légendes.

Σύναξις, ἡ, assemblée, rassemblement. gr. anc. || Récolte.

Συναπάντημα, τό· συναπάντησις, ἡ, rencontre. r. συναπαντίζω.

Συναπαντητής, ὁ, celui qui en rencontre un autre.

Συναπαντῶ, rencontrer.

Συναπαντίχων, V. Συναπαντῶ.

Συναποθαίνω, et συναποθνήσκω (gr. anc.), mourir ensemble.

Συναποφασίζω, décider de concert. r. σύν, ἀποφαινώ.

Συναποφάσισις, ἡ, décision commune.

Συναπτή, ἡ, collecte, prière de la messe.

Συναριθμητής, ὁ, qui compte, qui calcule.

Συνάριθμος, adj. compté parmi.

Συναριθμῶ, compter, calculer. || Mettre au nombre de. gr. anc.

Συναρμογή, ἡ, union des parties d'un tout; adaptation; arrangement. gr. anc.

Συναρμόζω, adapter, ajuster; appliquer. || Arranger.

Συνάρμοσμα, τό· συνάρμοσις, ἡ, V. Συναρμογή.

Συναρμοστής, ὁ, celui qui adapte; qui arrange.

Σύναρχος, ὁ, collègue. gr. anc.

Σύναυγα, adv. à la pointe du jour. r. σύν, αὐγή.

Συνάφεια, ἡ, contiguité; connexité.

Συναφής, adj. contigu. gr. anc.

Συνάχι, τό, rhume. r. συνάγχι.

Συναχιάζομαι, s'enrhumer.

Συναχόθηχας, ό, toux de rhume.
r. συνάγχη, et βήξ.

Συνάχωμα, τό, l'action de gagner un rhume.

Συναχώνομι, s'enrhumer.

Συνδειπνώ, souper ensemble.

Συνδένω, lier ensemble; joindre. r. συνδέω.

Σύνδεσμος, ό, conjonction, *t. de grammair.* gr. anc.

Συνδικικός, ή, όν, syndical.

Σύνδικος, ό, syndic.

Συνδουλεύω, servir ensemble. || Travailler en commun.

Σύνδουλος, ό, compagnon de service; camarade.

Συνδρομή, ή, concurrence. || Concours (gr. anc.).

Συνδρομητής, ό, concurrent. || Souscripteur.

Συνέδριον, τό, assemblée; chambre délibérante. *gr. anc.* Τò συνέδριον τών τοποτηρητών, la chambre des représentans.

Συνείδησις, ή, conscience. *gr. anc.* Εἰς τήν συνείδησίν μου, sur ma conscience.

Συνειδός, τό, conscience.

Συνεισφορά, ή, contribution.

Συνεκδοχή, ή, synecdoque, *fig. de rhétorique.* gr. anc.

Συνέλευσις, ή, assemblée; congrès. *gr. anc.* || Séance.

Συμένοχος, ό, complice.

Συνεορτάζω, célébrer une fête ensemble. *gr. anc.*

Συνεόρτασις, ή· συνεόρτασμα, τό, célébration d'une fête en commun.

Συνέπεια, ή, suite, enchaînement; conséquence. *gr. anc.*

Συνεπτυγμένως, *adv.* implicitement. r. σύν, πτύσσω.

Συνεργάτης, ό, compagnon de travail; coopérateur.

Συνεργάζομαι, travailler ensemble; coopérer. *gr. anc.*

Συνέργασμα, τό· συνεργεία, ή, coopération.

Σύνεργον, τό, instrument, outil.

Συνεργός, ό et ή, coopérateur, coopératrice.

Συνεργῶ, coopérer. *gr. anc.*

Συνερεσία et συνέρεσις, ή, émulation. r. συνερίζω.

Συνερίζομαι, rivaliser.

Συνεριστής, ό, rival, émule.

Συνέρχομαι, se réunir dans un même endroit. || Se rappeler; se remettre. Συνέρχομαι εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, revenir à soi, reprendre ses sens.

Σύνεσις, ἡ, intelligence. || Sage-
se. gr. anc.

Συνετός, ἡ, ὄν, intelligent. || Sage.

Σύνερον, etc., V. Σύννερον, etc.

Συνέχεια, ἡ, continuité.

Συνεχής, *adj.* continu. gr. anc.

Συνέχω, contenir; *au pass.* être
lié à, contigu; suivre. Δέν
συνέχομαι εἰς αὐτήν τὴν ὑπόθε-
σιν, je n'ai nulle part dans
cette affaire.

Συνκιάζομαι, etc., V. Συμβιάζομαι.

Συνήγορος, ὁ et ἡ, avocat, a-
vocate. gr. anc.

Συνήθεια, ἡ, coutume, usage. ||
Familiarité. Ἀπὸ συνήθειαν, de
coutume.

Συνήθης, *adj.* habitué à; fami-
lier. gr. anc.

Συνήθίζω, accoutumer. || S'accou-
tumer; avoir coutume; con-
tracter l'habitude.

Συνήθισμα, τό, coutume, habi-
tude.

Συνήθισμένος, η, ον, accoutumé;
ordinaire.

Συνήθῳ, V. Συνηθίζω.

Σύνθεμα, τό· σύνθεσις, ἡ, com-
position; formation. || Conven-
tion.

Συνθεμένος, η, ον, composé.

Συνθέτης, ὁ, compositeur; au-
teur.

Σύνθετος, η, ον, composé.

Συνθέτω, composer. r. συντίθη-
μι.

Συνθήκη, ἡ, accord; traité; con-
trat. gr. anc.

Σύνθρονος, ὁ, assesseur.

Συννεφάκι, τό, petit nuage.

Συννεφιάζω, se couvrir de nua-
ges.

Συννέφιασμα, τό, amas de nua-
ges, obscurité. r. συννέφεια.

Συννεφιασμένος, η, ον, *part.* cou-
vert de nuages.

Συννερόκλυμα, τό, temps lourd,
louffeur. r. συννεφής, καῦμα.

Σύννερον, τό, nuage.

Συννερώδης, *adj.* nébuleux.

Συννόδευμα, τό, suite, cortège.

Συννοδεύω, suivre, escorter.

Συννοδευτής, ὁ, qui accompagne,
qui escorte. r. σύν et ὁδός.

Συννοδία, ἡ, suite, cortège, es-
corte. || Compagnie d'un régi-
ment (τάγμα).

Συννοδικός, ἡ, ὄν, synodal.

Συννοδικῶς, *adv.* synodalement,
en concile.

Συννοδίτης, ὁ, et συνοδοιπόρος,
compagnon de voyage. gr. anc.

Σύνοδος, ἡ, synode, concile.
 Συνοικέσιον, τό, mariage. r. συν-
 οίκησις.
 Συνομήλικος, η, ου, contem-
 porain; du même âge. r. συνο-
 μήλιξ.
 Συνομηλικότης, ἡ, égalité d'âge.
 Συνομιλημα, τό, conversation,
 entretien familial, conférence.
 Συνομιλητής, ό, qui converse. ||
 Qui est de la compagnie de.
 Συνομιλητικά, adv. affablement.
 Συνομιλητικός, ἡ, όν, affable.
 Συνομιλῶ, converser, causer,
 s'entretenir familièrement. gr.
 anc.
 Συνόμοιος, οία, ου, semblable.
 Συνομολογητής, ό, consentant.
 Συνομολογία, ἡ, consentement.
 Συνομολογῶ, convenir, être
 d'accord. gr. anc.
 Συνομοσία, ἡ, V. Συνωμοσία.
 Συνονόματος, η, ου, qui a le
 même nom. r. σύν, όνομα.
 Συνοπτικός, ἡ, όν, synoptique
 ou qui se voit d'un seul coup
 d'œil, succinct, abrégé. gr.
 anc.
 Συνοπτικῶς, adv. en abrégé.
 Συνόρευμα, τό, contiguité, voi-
 sinage. r. σύν, όρος.

Συνορεύω, confiner, avoisiner.
 Συνορίτης, ό, voisin, limitrophe.
 Σύνορον, τό, limite, frontière.
 r. σύν, όρος.
 Συνορίζομαι, rivaliser, concou-
 rir. r. συνερίζω.
 Συνορισία, ἡ· σύνορισμα, τό, et
 συνόρισις, ἡ, rivalité, concu-
 rence.
 Συνοριστής, ό, compétiteur, an-
 tagoniste; fém. ἡ συνορίστρια.
 Συνουσία, ἡ, coït ou union char-
 nelle. gr. anc.
 Συνουσιάζομαι, s'unir charnel-
 lement avec une femme.
 Συνουσίασμα, τό· συνουσιασμός,
 ό, V. Συνουσία.
 Συνουσιαστής, ό, qui vit dans
 un commerce intime avec une
 femme.
 Σύνοψις, ἡ, tableau synoptique,
 abrégé. gr. anc. || Bréviaire.
 Σύταγμα, τό, composition; ar-
 rangement, disposition. || Or-
 ganisation. Σύταγμα πολιτι-
 κόν, constitution politique,
 charte. gr. anc.
 Συτταγματικός, ἡ, όν, constitu-
 tionnel. Ἡ συτταγματικὴ χάρτα,
 la charte constitutionnelle.
 Συττακτική, ἡ, régime. Ἡ πλαγιαία

ἡ εὐθεῖα συντακτικῆ, le régime direct ou indirect.

Συντακτικόν, τό, la syntaxe d'une langue.

Συντακτικός, ἡ, όν, syntaxique.

Σύνταξις, ἡ, syntaxe; construction.

Συντάσσω, construire, arranger, disposer. gr. anc.

Συντεχνεύω, être parrain ou marraine. r. σύν, τεχνόω.

Συντέχνισσα, ἡ, commère.

Σύντεχνος, ό, compère.

Συντέμνω, abrégér. || Retrancher.

Συντεχνίτης, ό, qui est de la même profession. r. σύν, τέχνη.

Συντήρησις, ἡ, conservation.

Σύντομα, adv. bref, en peu de mots.

Συντομεύς, ό, abrégiateur.

Συντομία, ἡ, concision, brièveté. Ἐν συντομίᾳ, hell. bref, en peu de mots.

Σύντομος, η, ον, abrégé, succinct. Ἐν συντόμῳ, hell. bref, en un mot.

Συντόμως, adv. V. Σύντομα.

Συντοπίτης, ό, compatriote; fem. ἡ συντοπίτισσα. r. σύν, τόπος.

Συντραγουδῶ, chanter ensemble. r. σύν, τραγωδῶ.

Συντράπεζος, ό et ἡ, convive, commensal. gr. anc.

Συντρεξιμον, τό· σύντρεξις, ἡ, concours. || Secours. r. τρέχω.

Συντρέχω, concourir. || Secourir.

Συντριβή, ἡ, broyement, brisement; destruction. || Contribution.

Συντριβω, briser, écraser. gr. anc.

Σύντριμμα, τό· σύντριψις, ἡ, V. Συντριβή.

Συντριμμένος, η, ον, part. broyé, écrasé, brisé. || Contrit.

Συντροφευμα, τό, accompagnement, escorte.

Συντροφεύω, accompagner, escorter. || Apparier, appareiller. || Faire société; s'associer. r. συντροφέω.

Συντροφία, ἡ, compagnie, société. Ὁ θεῖνος καὶ συντροφία, un tel et compagnie, t. de commerce. Κάμνω συντροφίαν τινί, tenir compagnie; faire société.

Συντροφιάζω, V. Συντροφεύω.

Συντρόφισμα, τό· συντροφισμός, ό, suite, escorte; accompagnement.

Σύντροφος, ό et ἡ, compagnon,

compagne; camarade. *gr. anc.*
 || Associé.
 Συντυχίζω, converser, s'entretenir familièrement; parler, discourir.
 Συντυχιά, ή, discours, conversation.
 Συνύπαρξις, ή, co-existence.
 Συνυπάρχω, co-exister. *gr. anc.*
 Συνωμοσία, ή, conspiration, complot. *gr. anc.*
 Συνωμότης, ό, conspirateur, conjuré.
 Συνωμώνω, conspirer. *r.* σύν, όμώ.
 Συνώνυμος, *adj.* synonyme.
 Σύριγμα, τό* συριγμός, ό, sifflet, sifflement.
 Συρίζω, siffler. *gr. anc.*
 Σύριχας, ό, et συρίκι, τό, rouille. *r.* έρυσίθη.
 Συρικιάζω, se rouiller.
 Σύρισμα, τό* συρισμός, ό, *V.* Σύριγμα.
 Συριστής, ό, siffleur.
 Συρίστρα, ή, sifflet. *r.* συρίζω.
 Σύρμα, τό, fil de métal. || L'action de traîner, de tirer. Σύρμα από σίδηρον, fil de fer.
 Συρμαχιές, ό, fonds, capital, argent.

Συρματένιος, α, ου, de fil de métal.
 Συρμένος, η, ου, *part.* traîné, tiré.
 Συρμός, ό, *V.* Σύρσιμον. || Épidémie.
 Συρνόμενον, τό, reptile.
 Σύρνω, traîner, entraîner. || Tirer, attirer. Σύρνω έδω και εκει, tirailler; *au pass.* se traîner; ramper. Σεσυρμένη όμιλία, discours traînant, faible. *r.* σύρω.
 Σύρσιμον, τό, l'action de traîner, de tirer. || Rampement.
 Συροῦπι, τό, sirop, *boisson.* *r.* or.
 Συρτά, *adv.* en tirant avec effort.
 Σύρτα φέρτα, allées et venues.
 Συρτάρι, τό, et συρτάριον, tiroir. || Filière. *r.* σύρω.
 Σύρατης, ό, le pêne d'une serrure. || Qui rue, qui regimbe.
 Συροθηλιά, ή, nœud coulant. *r.* συρόος, de σύρω. *V.* Θηλιά.
 Συροός, ή, όν, qu'on peut traîner.
 Σύρω, *gr. anc.* *V.* Σύρνω.
 Συσμίγω, mêler. *r.* σύν et μιγνώ, dont le thème est μίγω.
 Συσμιμένα, *adv.* confusément.
 Σύσμιξις, ή* σύσμιμα, τό, mélange.

Σύσσωμος, *adj.* tout entier. r. σύν, σῶμα.
 Συσσώρευσις, ἡ, entassement, accumulation. r. συσσωρεύω, de σύν et σωρός.
 Συστάειν, V. Συστήνω.
 Σύστασις, ἡ, recommandation.
 || Consistance. || Constitution, organisation. gr. anc.
 Συστατικὴ, ἡ, recommandation.
 Συστατικὸς, ἡ, ὄν, de recommandation. Γράμματα συστατικά, des lettres de recommandation.
 Συσταλλομαι, avoir honte.
 Σύστασις, V. Σύστασις.
 Σύστημα, τό, système. gr. anc.
 Συστηματικός, ἡ, ὄν, systématique.
 Συστημένος, η, ου, part. passé pass. de συστήνω.
 Συστήνω, recommander. || Mettre en ordre; organiser; constituer. r. συστήνω, aor. 2 inf. de συνίστημι.
 Συστολή, ἡ, honte, pudeur. || Systole ou mouvement contractile du cœur et des artères (ἡ διαστολή est le mouvement contraire, ou la dilatation des artères et du cœur).

Συστρατηγός, ὁ, collègue d'un général. gr. anc.
 Συστρατιώτης, ὁ, compagnon d'armes, camarade. gr. anc.
 Συχνίζομαι, avoir en aversion.
 Σύχυμα, τό; συχυμός, ὁ, et συχασία, ἡ, dégoût, aversion.
 Συχυμερός, *adj.* dégoûtant.
 Συχυπιάρης, ὁ, qui est dégoûté; fém. ἡ συχυπιαρίζ.
 Σύχυρος, *adj.* agréable, gai. r. σύν et χάρις.
 Σύχλισμα, τό, tiédeur.
 Σύχλιζω, tiédir, échauffer. r. σύν et χλιζίνω.
 Σύχλιος, α, ου, tiède, échauffé.
 Συχνά, *adv.* souvent, fréquemment. gr. anc.
 Συχνάζω, hanter, fréquenter.
 Σύχνασμα, τό, fréquentation.
 Συχναστής, ὁ, qui fréquente.
 Συχναστικός, ἡ, ὄν, fréquentatif.
 Συχυσηρονῶ, se tourner souvent vers. r. συχυός, γυρός.
 Συχυοδιάβάζω, lire souvent.
 Συχυοδιάβασμα, τό, fréquente lecture. r. διά, βάζω.
 Συχυοδιαδίνω, passer et repasser, passer souvent.
 Συχυοδιάβασις, ἡ, l'action de passer et repasser, de passer

souvent. || L'action de lire ou relire souvent.

Συχνοδουλεύω, travailler souvent.

Συχνοζητῶ, rechercher ou chercher souvent.

Συχνοκατουρῶ, pissoter.

Συχνοπάλίζω, jouer souvent.

Συχνοπηρετῶ, servir souvent. r. ὑπηρετῶ.

Συχνοπερνῶ, passer et repasser souvent. r. περῶ.

Συχνοπηθῶ, sauter souvent, sautiller.

Συχνάκις, *adv.* souvent.

Συχνός, ἢ, ὄν, fréquent. *gr. anc.*

Συχνάκις φοραῖς, fréquemment.

Συχνότης, ἢ, et συχνότητα, fréquence. r. συχνός.

Συχοφωνάζω, criailler.

Συχνώτατα, *adv.* très-souvent.

Συχνώτερα, *adv.* plus souvent. r.

Σφαγᾶρι, τό, le corps d'un brave tué à la guerre (victime), par opposition à ψορῖμι, le corps d'un homme mort de maladie (corps crevé, charogne).

Σφαγή, ἢ, tuerie, massacre.

Σφαγιόν, τό, meurtre. || Pleurésie.

Σφαγμένος, η, ον, *part.* éborgé.

Σφαγμός, ὁ, éborgement.

Σφάζω, tuer, égorger, immoler. *gr. anc.*

Σφαῖρα, ἢ, sphère; globe. || Ballon; balle. *gr. anc.*

Σφαιρικός, ἢ, ὄν, sphérique.

Σφαιροειδής, *adj. m. sign.*

Σφαιρίδιον, τό, bille, boule; globule. *gr. anc.*

Σφαιροπούλα, ἢ, *m. sign.*

Σφαιρωτός, ἢ, ὄν, arrondi comme une boule.

Σφάκελον, τό, sphacèle ou gangrène. || Nique, moquerie.

Σφακέλωμα, τό, l'action de montrer au doigt, de faire la nique.

Σφακελώνω, montrer au doigt, faire la nique. r. σφάκελος, le doigt du milieu.

Σφακίον, ἢ, verrue. r. φακός.

Σφακιδιάρης, *adj.* plein de verrues. *gr. anc.* φακώδης.

Σφακτής, ὁ, qui tue, qui égorge. || Douleur aiguë.

Σφαλάγγι, τό, et σφαλάγγιον, arraignée. r. φάλαγγξ.

Σφαλερός, ἢ, ὄν, faux; erroné.

Σφαλερά, *adv.* faussement.

Σφαλίζω, fermer, serrer. r. ἀσφαλίζω, mettre en sûreté, d'ἀσφαλής.

Σφάλισμα, τό, l'action de fer-

- mer, d'enfermer, de serrer.
- Σφαλιστήρι, τό, ce qui sert à fermer, verrou, serrure.
- Σφαλιστός, ή, όν, fermé, en-fermé.
- Σφάλμα, τό, faute, erreur. || Péché, délit. gr. anc.
- Σφαλματάκι, τό, petite faute.
- Σφαλμένος, π, ον, *part.* plein de fautes.
- Σφάλω, faillir, commettre une faute; errer. gr. anc.
- Σφαλλῶ, σφαλνῶ, et σφαλῶ, fermer; serrer. Σφαλλῶ τοὺς λογαριασμούς, arrêter les comptes, les clore, les solder. r. ασφαλιζῶ, d'ασφαλής.
- Σφαλτός, ή, όν, qui a failli; qui s'est égaré. || Fautif. r. σφάλλω.
- Σφάξιμον, τό, meurtre, égorge-ment. r. σφάττω, fut. σφάξω.
- Σφενδάμι, τό, et σφένδαμνον, é- rable, *arbre.* r. ή σφένδαμνος.
- Σφενδόνα, ή, fronde.
- Σφενδορίζω, jeter des pierres avec la fronde. gr. anc.
- Σφενδόνισμα, τό, usage de la fronde.
- Σφενδονιστής, ό, frondeur.
- Σφεντύλι, V. Σφουδύλι.
- Σφειτερίζω, s'approprier. gr. anc.
- Σφειτερίσμα, τό, σφειτερισμός, ó, appropriation.
- Σφήκα, ή, guêpe, frelon. r. σφήξ.
- Σφήνα, ή, coin^t à fendre. r. σφήν.
- Σφηνοπύλα, ή, petit coin.
- Σφήνωμα, τό, action d'enfoncer un coin, de fendre avec un coin.
- Σφηνώνω, enfoncer un coin; fendre avec un coin. || Tailler en biseau. r. σφηνώω.
- Σφίγγω, serrer, presser. || Con- traindre, forcer.
- Σφικτά, *adv.* étroitement, for- tement.
- Σφικτός, ή, όν, serré. || Avare. gr. anc. σφικτός.
- Σφίμμυ et σφίξιμον, τό, σφίξις, ή, étreinte, resserrement. gr. anc. σφίγγεις.
- Σφικταγάλλισμα, τό, étroite em- brassade. r. σφίγγτός, ἀγάλλω.
- Σφόδρα, *adv.* fortement; exces- sivement.
- Σφοδρός, ή, όν, véhément. gr. anc.
- Σφοδρότης, ή, véhémence.
- Σφουγγίζω, etc., V. Σφουγγίζω.
- Σφουδύλι, τό, peson qu'on met au fuseau. || Vertèbre. r. σφου- δυλος.
- Σφόρα, ή, ficelle. r. σπαρτίον.

(Hésychius : σφορτάν, λιμόν.
Il faut peut-être lire : σφοράν,
λίον.)

Σφουγγάρι, τό, éponge. r. σπόγγος.

Σφουγγαριάζω, et σφουγγαρίζω,
éponger, nettoyer avec une
éponge.

Σφουγγαρισμα, τό, et σφουγγά-
ρισμα, l'action d'éponger.

Σφουγγαριστικός, η, ου, σφουγγα-
ρωτός, et σφουγγαρώδης,
spongieux.

Σφουγγάτου, τό, omelette.

Σφουγγίζω, nettoyer; essuyer.
r. σπόγγος.

Σφούγγισμα, τό· σφουγγισμός,
ό, l'action de nettoyer, d'es-
suyer.

Σφουγγιστήρι, τό, essuie-main,
serviette; frottoir.

Σφραγίδα, ή, cachet, sceau.

Σφραγίζω, cacheter, sceller.

Σφραγιστήρι, τό, sceau.

Σφραγίς, ή, gr. anc. V. Σφραγίδα.

Σφυγμός, ό (gr. anc.), et σφυμ-
μός, le pouls.

Σφυρηλασία, ή, ductilité.

Σφυράκι, τό, petit marteau.

Σφυρήλατος, adj. ductile. gr.
anc.

Σφυρί, τό, marteau. r. σφυρίον.

Σφυρίζω, siffler. r. συρίζω.

Σφυρικός, ό, siffleur.

Σφυρίστρα, ή, sifflet.

Σφυροκόπημα, τό, coup de mar-
teau.

Σφυροκοπῶ, marteler ou battre
à coups de marteaux.

Σχάζω, crever. r. σχάω.

Σχάσμα, τό, fente, crevasse.

Σχατόγερρος, ό, vieillard décré-
pit. r. έσχατογήρωος.

Σχατογραφία, ή, très-vieille fem-
me. mèm. r.

Σχατοδουλειά, ή, affaire de rien.
r. έσχατος, le dernier.

Σχεδιάζω, dessiner. || Ébaucher.

Σχεδία, ή, radeau. gr. anc.

Σχεδιάσμα, τό, dessin, croquis.
|| Ébauche.

Σχεδιαστής, ό, dessinateur.

Σχέδιον, τό, dessin, croquis. ||
Ébauche.

Σχεδόν, adv. presque; environ.
gr. anc.

Σχέσις, ή, relation, rapport,
convenance. gr. anc.

Σχετικός, ή, όν, relatif.

Σχετικῶς, adv. relativement,
par rapport.

Σχήμα, τό, forme. || Figure. ||

Geste. Ἐν σχήματι, figurativement.

Σχηματίζω, former; figurer. Σχηματίζω εἰς τὸν νοῦν μου, je me figure, je m'imagine.

Σχημάτισις, ἢ σχηματισμός, ὁ, et σχηματισμα, τό, formation. || Figure; configuration.

Σχηματιστής, ὁ, qui forme, qui figure.

Σχίζα, ἡ, fente. gr. anc.

Σχίζω, fendre. || Déchirer.

Σχίσμα, τό, fente. || Scission; schisme. gr. anc.

Σχισμάδα, ἡ, et σχισματικά, fente, crevasse.

Σχισματικός, ἡ, ὄν, schismatique.

Σχιστός, ἡ, ὄν, fendu.

Σχοινᾶς, ὁ, marchand de cordes.

Σχοινί, τό, corde. r. σχοῖνος.

Σχοινιάτης, ὁ, funambule.

Σχοῖνος, ὁ, jonc. gr. anc.

Σχολάζω, cesser. || Se reposer; avoir congé. gr. anc.

Σχολασμα, τό, cessation. || Repos, congé.

Σχολαστικός, ἡ, ὄν, scholastique.

Σχολάρχης, ὁ, chef d'une école.

Σχολαῖον, τό, école, collège.

Σχόλη, ἡ, fête, jour de fête. || Repos, congé.

Σχολιῶδες, ἡ, ὄν, de fête. Ἡμέρα σχολιῆς, jour de fête.

Σχόλιον, τό, scholie, note.

Σχολιαστής, ὁ, scholiaste, commentateur. gr. anc.

Σχολῶ, V. Σχολάζω.

Σχῶ, crever. || Déchirer. gr. anc. scarifier.

Σωθράκι, τό, p. ἐσωθράκι, caleçon. r. ἔσω, βράχος.

Σώδιον, τό, p. ἐσώδιον, latrines. r. ἔσω.

Σωζέτωσ, η, ὄν, qui est à son aise, qui a du bien.

Σώζω, sauver. gr. anc.

Σωθικά, τὰ, entrailles, intestins. r. ἔσω.

Σωκᾶκι, τό, rue, ruelle. r. or.

Σωλήν, ὁ (gr. anc.), et σωληνᾶρι, τό, canal.

Σῶμα, τό, corps. || Exemplaire d'un ouvrage.

Σωλήνα, ἡ, manche de couteau, poisson. gr. anc. σωλήν.

Σωματάκι, τό, petit corps, corpuscule. r. σῶμα.

Σωματεμπορία, ἡ, la traite ou commerce d'hommes. Ἡ κατάρχησις τῆς σωματεμπορίας,

τῆς σωματεμπορίας,

- l'abolition de la traite. r. σῶμα, et ἐμπόριον.
- Σωματικά, *adv.* corporellement.
- Σωματικός, ἡ, ὄν, corporel.
- Σωματοφύλαξ, ὁ, garde du corps.
- Σωματώδης, *adj.* corpulent.
- Σωματώνω, incorporer; *au pass.* s'incorporer. r. σωματόω.
- Σώνω, sauver. || Atteindre, arriver. || Suffire. || Achever; cesser, finir. Σώνει αὐτό, cela suffit. Ἐσώθη ἡ φωτιά, διότι δὲν εἶχαν βοτάνην, le feu cessa, parce qu'ils n'avaient plus d'herbes à brûler. r. σώω.
- Σῶος, α, ου, sain et sauf; entier.
- Σωπαίνω, se taire. Κάμνω γὰ σωπαίνῃ, imposer silence. r. σιωπᾶν.
- Σώπα, *impératif*, p. σιώπα, chut, silence.
- Σώπασμα, τό· σώπασις, ἡ, silence. gr. anc. σιωπή.
- Σωπῶ, V. Σωπαίνω.
- Σώρευμα, τό, entassement, amoncellement. gr. anc.
- Σωρευτής, ὁ, qui entasse.
- Σωρευτός, ἡ, ὄν, entassé, amoncelé.
- Σωρεύω, entasser, amonceler.
- Σωριάζω, etc., V. Σωρεύω (gr. anc.), etc.
- Σωρός, ὁ, tas, monceau. gr. anc. || Grenier.
- Σώσιμον, et σῶσμα, τό· σωσιμός, ὁ, achèvement. || Arrivée. || Salut, conservation. r. σώζω.
- Σωστά, *adv.* justement, précisément; au juste.
- Σωπαίνω, rendre entier, complet.
- Σωστός, ἡ, ὄν, juste, exact. || Entier, complet. Οἰμιλῶ μὲ τὰ σωστά, parler sérieusement.
- Σωτήρ, ὁ (gr. anc.), et σωτήρας, sauveur.
- Σωτηρία, ἡ, salut. gr. anc.
- Σωτήριος, et σωτηριώδης, *adj.* salutaire.
- Σωρρονίζω, rendre sage, modeste, tempérant. || Corriger. gr. anc.; *au pass.* se corriger.
- Σωρρόνισμα, τό, correction.
- Σωρροιστής, ὁ, qui corrige.
- Σωρροινικά, *adv.* chastement.
- Σωρρονῶ, être chaste (Σωρρονεῖν εἰς ἀρροδίτην, Euripide). || Corriger, modérer. || Se corriger, se modérer.
- Σωρροσύνη, ἡ, modestie, chasteté. gr. anc.

Σωφρονέστατος, *superl.*, et σωφρονέστερος, *compar. de σωφρων*.

Σώφρων (gr. anc.), et σωφρονας, *adj. chaste, pudique.* || Modeste.

T

TAB

TAF

T, TAF, dix-neuvième lettre de l'alphabet, prise numériquement et ainsi accentuée (τ'), vaut 5000; avec un signe au-dessous (τ), elle marque 500,000.

Τά, *pl. neut. de l'art.* ὁ, ἡ, τό, ou p. ἀτά, les. Τά τοῦ πολέμου, *s. ent.* πράγματι, ce qui est nécessaire ou relatif à la guerre. Τά γνωρίζω, je les connais.

Ταβάνι, τό, plancher, plafond.

Ταβανώνω, faire un plafond, un plancher. r. tabulatum.

Ταβᾶς, ὅ, tourtière ou casserolle de terre cuite; poêle. r. or.

Ταβέλλαις, αἱ, la maladie vénérienne. r. lat. tabes.

Ταβέλλιαρίζω, gagner la vérole. || La donner.

Ταβέλλοῦζος, ὅ, qui a la maladie vénérienne; fém. ἡ ταβέλλοῦζα.

Ταβέρνα, ἡ, cabaret. r. lat.

Ταβερναρεύω, tenir un cabaret.

Ταβερναρῆς, ὅ, cabaretier; fém. ἡ ταβερναρίσσα.

Ταβερνογυρίζω, fréquenter le cabaret. r. lat. taberna, et γύρος.

Ταβερνογυριστής, ὅ, pilier de cabaret, ivrogne.

Τάβλα, ἡ, table. r. lat. tabula.

Ταβλάθρον, τό, plancher. r. tabulatum.

Ταβλομάντιλον, τό, nappe de table. r. lat. tabula, et mantile.

Ταβλί, τό, petite table. || Échiquier, trictrac.

Ταβλοπούλα, ἡ, petite table.

Τάβλωμα, τό, l'action de planchéier; plancher.

Ταβλώνω, planchéier, lambriser. r. lat. tabulatum.

Ταγάρι, τό, valise de voyage.

Ταγριάζω et ταγριάζω, devenir rance. r. ταγρίζω.

Ταγγός, ή, όν, et ταγκός, rance.
 Τάγγιασμα et τάγκιασμα, τό,
 rancidité; odeur rance. gr. anc.
 ταγγίαισις.
 Ταγή, ή, et ταγί, τό, (r. τάγη,
 provisions, vivres.) V. Τάϊμι.
 Ταγίζω, etc., V. Τχιζώ, etc.
 Τάγμα, τό, ordre. || Régiment,
 compagnie. gr. anc. || Vœu (εύ-
 χάς, τάγματα. *Hésychius*),
 promesse. Τά τάγματα τών μο-
 ναχών, les ordres religieux.
 Τά τάγματα τών άγγελών, les
 chœurs des anges.
 Ταγμένος, η, ον, part. de τάζω.
 Τάθς, ό, ή, τό, un tel, une telle.
 Ταξέδικος, η, ον, frais, tendre,
 récent. r. or.
 Τάζω, promettre. || Faire un vœu,
 vouer, consacrer. r. τάσσω (εύ-
 χάς, τάγματα. *Hésychius*).
 Ταίζω, nourrir; engraisser. ||
 corrompre avec de l'argent.
 Ταίζω τά πουλιά με ξυλάκι, éle-
 ver les oiseaux à la brochette.
 Ταίμι et ταίμι, τό, portion de
 vivres, ration. || Impôt en na-
 ture (on prend des taïms de
 draps, de souliers; les bou-
 langers cuisent par taïm).
 || Traitement journalier. r. or.

Τάϊσμα, τό, l'action de nourrir;
 d'engraisser.
 Ταϊστής, ό, qui donne à manger;
 fém. ή ταϊστρια.
 Ταϊφάς, ό, troupe, bande. || Ma-
 telots d'un vaisseau. r. or.
 Τάκα, ή, tache. || Point. r. ít.
 Τακίμι, τό, fourniment; équi-
 page.
 Τακλās, ό, culbute. r. or.
 Τακούνη, τό, talon de soulier.
 Τακτικά, adv. en bon ordre; ré-
 gulièrement.
 Τακτική, ή, la tactique. gr. anc.
 Τακτικός, ή, όν, régulier, réglé. ||
 Modéré. Τά τακτικά άριθμητικά,
 les noms de nombre cardinaux.
 Τακτιότης et τακτικοςύνη, ή,
 sagesse; modération.
 Τάλαινα, ή, V. Τάλας.
 Ταλανίζω, plaindre *quelqu'un*.
 r. τάλανος, gén. de τάλας.
 Ταλαιπώρα, adv. misérablement.
 Ταλαιπωρία, ή, misère. gr. anc.
 Ταλαιπωρος, η, ον, misérable.
 Ταλαιποροῦμαι, être accablé de
 misère. gr. anc. ταλαιπωρῶ.
 Τάλαντον, τό, talent, aptitude
 naturelle ou acquise. || Talent,
 ancienne monnaie de compte
 d'environ 5400 francs.

- Ταλάρης, ὁ, talaris, environ 5 fr. 25 c.
- Τάλαρον, τό, taler, monnaie d'Allemagne, à peu-près un écu.
- Τάλας, ὁ· τάλαινα, ἡ· τάλαν, τό, malheureux, misérable. gr. anc.
- Ταλέρι, τό, plat de table.
- Ταλμούθ, ὁ, talmud, *livre juif qui contient les traditions.*
- Ταλμουθιστής, ὁ, talmudiste, qui est attaché aux opinions du talmud.
- Ταμάρινθος, ὁ, tamarin, *plante.*
- Ταμείας, ὁ, caissier; cellérier.
- Ταμιῖον, τό, cellier. || Cabinet.
- Ταμπακῆς, ὁ, qui prend beaucoup de tabac.
- Ταμπακιέρα, ἡ, tabatière. r. it.
- Ταμπάκης, ὁ, corroyeur. r. or.
- Ταμπάκος, ὁ, tabac. r. lat. tabacum.
- Τάμπια, ἡ, batterie de canons.
- Ταμπόρι, τό, retranchement.
- Ταμπουράς, ὁ, espèce de guitare.
- Ταμπουρίνας et ταμπουράρης, ὁ, tambour ou tambourineur.
- Ταμπουρίζω, tambouriner.
- Ταμποῦρον, τό, tambour, *instrument.* r. it.
- Τανύζω, détirer, allonger en tirant. r. τανύω.

- Τάνυσμα, τό, déploiement, allongement. r. τανύω.
- Ταντοῦρι, τό, étuve. r. or.
- Ταξιάρχης, ὁ, maître des cérémonies. r. τάξις, ἀρχή. || Novembre (c'est le 8 de ce mois qu'on célèbre ἡ σύναξις τῶν ταξιαρχῶν).
- Ταξιδάριον, τό, papillon dont la vue annonce une nouvelle ou l'arrivée de quelque étranger.
- Ταξιάρχης, ὁ, général de division, lieutenant-général.
- Ταξίδευμα, τό, l'action de voyager. V. Ταξίδι.
- Ταξιδεύω, voyager; naviguer.
- Ταξίδι, τό, voyage; navigation. || Expédition militaire. r. τάξις. (Οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει, en gr. anc., sont ceux qui meurent dans des *expéditions lointaines*, tout aussi bien qu'en bataille rangée).
- Ταξιδιάρχης et ταξιδιώτης, ὁ, voyageur; navigateur; fém. ἡ ταξιδιάρια, et ταξιδιώτισσα.
- Τάξιμον, τό, promesse. || Vœu. V. Τάξω.
- Τάξις, ἡ, ordre, régularité. || File, rangée. || Cérémonie. Κατὰ τάξιν, en ordre; et κατὰ τὴν τάξιν, suivant la règle.

Τάπεδο, τό, tapis. r. τάπης.
 Ταπεινά, *adv.* humblement.
 Ταπεινός, ἡ, ὄν, humble. gr. anc.
 Ταπεινοσύνη, ἡ, humilité.
 Ταπεινότητα, *adv.* très-humblement.
 Ταπεινότης, ἡ, humilité.
 Ταπεινοφροσύνη, ἡ, humilité, modestie.
 Ταπεινόφρων, *adj.* humble, modeste. gr. anc.
 Ταπεινώμα, τό, V. Ταπεινώσις.
 Ταπεινώω, humilier; *au pass.* s'humilier, de ταπεινώω.
 Ταπεινῶς, *adv.* humblement.
 Ταπεινώσις, ἡ, humiliation, humilité.
 Ταπεινωτικός, ἡ, ὄν, humiliant.
 Τάπης, ὅ, tapis. gr. anc.
 Τάρα, ἡ, tare, déchet. r. it.
 Τάραγμα, τό· ταραγμός, ὅ, trouble, secousse; agitation.
 Ταράζω, troubler; secouer; agiter. r. ταράσσω.
 Ταρακτής, ὅ, qui agite, qui trouble; fém. ἡ ταράκτριξ.
 Ταρακτικά, *adv.* en tumulte.
 Ταρακτικός, ἡ, ὄν, qui occasionne du trouble.
 Ταράντουλα, ἡ, tarentule, *araignée venimeuse.* r. τάραντος,

Tarente, ville d'Italie où elle est commune.
 Ταράσσω et ταράττω, gr. anc. V. Ταράζω.
 Ταραχή, ἡ, tumulte, bruit.
 Ταραχίζω, V. Ταράζω.
 Ταραχώδης, *adj.* tumultueux, turbulent. gr. anc.
 Τάργα, ἡ, bouclier. r. it. targa, ou fr. targe.
 Ταργοπούλα, ἡ, petit bouclier.
 Ταρτάνα, ἡ, tartanne, petit bâtiment de la Méditerranée. r. it.
 Τάρταρος, ὅ, Tartare. gr. anc.
 Τάσσα, ἡ, tasse à boire. r. it.
 Τάσιμον, τό, promesse. || Vœu.
 Τάσσω, promettre. || Faire vœu.
 Ἐπαξε νὰ πέμπη κατ' ἔτος δύο λαμπάδας εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, il a fait vœu d'envoyer tous les ans deux lampes au couvent de Saint-Georges. (*gr. anc.*; *car on trouve εὐχάς, τάγματα dans Hésychius.*)
 Τάσσα, ἡ· τασσάρισμα, τό, taxe, impôt. r. it. du lat. taxatio.
 Τατᾶς, ὅ, père. r. τέττα.
 Ταῦρος, ὅ, taureau. gr. anc.
 Ταῦτα, pl. neut. de οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ces. Ταῦτα καὶ ἄλλα ἔτε-

- ρα, toutes ces choses et encore d'autres.
- Ταυτολογία, ή, tautologie ou répétition. gr. anc.
- Ταυτολογικός, ή, όν, tautologique ou de répétition.
- Ταυτολογώ, répéter la même chose en d'autres termes.
- Ταυτός, ή, όν, le même, la même. r. ταυτό r. τό αυτό.
- Ταφή, ή, sépulture. gr. anc.
- Ταφιάζω, ensevelir. r. έταρον, aor. 2 de θάπτω.
- Ταφιασμός, ό, sépulture.
- Τάφος, ό, tombeau. gr. anc.
- Τάφρος, ό, fosse, fossé. gr. anc.
- Ταφᾶς, ό, taffetas, étoffe.
- Τάχα, adv. peut-être. gr. anc.
Τάχα δέν τό έξεύρεις, peut-être ne le savez-vous pas.
- Ταχέως, adv. vite, vite ment.
- Τάχος, τό, vitesse. gr. anc.
- Ταχύ, τό, le matin. Σήμερον τό ταχύ, ce matin. Αύριον τό ταχύ, demain matin.
- Ταχύ, adv. de bonne heure. || Vite, promptement (gr. anc.).
Ταχύ ταχύ, de bon matin.
- Ταχιά, adv. de bonne heure. || Demain matin.
- Ταχυγραφία, ή, tachygraphie ou l'art d'écrire aussi vite que la parole. gr. anc.
- Ταχυγράφος, ό, tachygraphe.
- Ταχυδρομία, ή, galop. || Poste aux lettres.
- Ταχυδρόμος, ό, courrier.
- Ταχύνευμα, τό, l'action de se lever de bon matin.
- Ταχυνεύω, se lever de bon matin. r. ταχύς.
- Ταχυνή, ή, le matin.
- Ταχυνός, ή, όν, vite, prompt. gr. anc. || Matinal.
- Ταχυνούτζικα, adv. de bon matin.
- Ταχύς, adj. vite, prompt.
- Ταχύτατα, adv. très-vite.
- Ταχύτερα, adv. plus vite.
- Ταχυτέρου, adv. V. Ταχιά.
- Ταχύτης, ή, vitesse. gr. anc.
- Ταψί, τό, tourtière.
- Τέγος, τό, toit. gr. anc.
- Τέγγι, τό, balle, ballot. || Scrupule, quart de drachme. r. or.
- Τεθλιμμένος, η, ου, part. passé pass. de θλίβω, affligé.
- Τεθνηκώς, υἱα, ός, part. hell. mort.
- Τείι, τό, thé, plante, boisson.
- Τειχίζω, entourer de murailles, fortifier. gr. anc.
- Τειχίου, τό, muraille d'une ville.

Τείχισμα, τό, mur de défense, fortification.

Τειχογύρισμα, τό, enceinte de murailles. r. τεῖχος, γῦρος.

Τειχοδυνατοκαστρώνω, fortifier avec des murailles. r. τεῖχος, δυνατός et κάστρον.

Τειχόκαστρον, τό, ville murée; murs de fortification.

Τειχόκτιστος, η, ον, fortifié par des murailles. r. κτίζω.

Τειχοπολεμῶ, attaquer les murs, donner l'assaut. gr. anc. τειχομαχέω.

Τειχόπουλον, τό, petite muraille.

Τεῖχος, τό, mur. gr. anc.

Τειχοφυλακᾶτωρ, ὁ, garde des murs; sentinelle. gr. anc. τειχοφύλαξ.

Τεκνογονία, ἡ, procréation d'enfants; fécondité d'une femme. gr. anc.

Τεκνογονῶ, procréer des enfants.

Τέκνον; τό, enfant; fils.

Τεκνοποιᾶ, V. Τεκνογονία.

Τεκνοποιῶ, V. Τεκνογονῶ.

Τεκτονική, ἡ, architecture.

Τεκτονικός, ὁ, architecte.

Τεκτονικός, ἡ, ὄν, d'architecture. r. τέκτων.

Τέκτων, ὁ, maçon.

Τέλεια, adv. parfaitement. || Tout-à-fait. || Nullement.

Τέλεις, ἱς, ον, parfait. || Complet, entier. gr. anc.

Τελειότης, ἡ, perfection.

Τελειώμα, τό, achèvement.

Τελειώνω, finir, achever.

Τελειῶς, adv. aucunement. || Rien du tout.

Τελειώσεις, ἡ, achèvement.

Τέλεια, τό, exécution. gr. anc. τελεσμός.

Τελετή, ἡ, cérémonie. gr. anc.

Τελευταῖος, α, ον, dernier.

Τελευτή, ἡ, fin; mort. gr. anc.

Τελευτῶ, finir, mourir.

Τέλι, τό, chanterelle, *la plus petite corde d'un instrument et la dernière* (ἡ τελική). r. τέλος, fin.

Τέλος, τό, fin. Κάμνω τέλος, finir, achever. Τέλος πάντων, enfin. Ἔως εἰς τὸ τέλος, jusqu'à la fin. Τέλος τῆς κρίσεως, décision des juges ou jugement rendu.

Τελώνης, ὁ, douanier. gr. anc.

Τελώνιον, τό, la douane. || Esprit aérien, fantôme. r. τελῶ, initier.

Τεμπέλης, adj. fainéant, r. or.

Τεμπελιάζω, paresser. r. or.

- Τεμπέλιασμα, τό, fainéantise.
 Τεμπέρι, τό, lis, fleur. r. or.
 Τεμπεσηρι, τό, craie. r. or.
 Τέμπλον, τό, balustrade qui dans les églises grecques sépare le chœur (ισθόν) de la nef (ναός).
 || Dais ou espèce de toit supporté par quatre colonnes torses, au milieu desquelles se trouve l'autel. r. lat. templum.
 Τενεχίς, ό, fer blanc. r. or.
 Τενεσμός, ό, ténesme. gr. anc.
 Τέντα, ή, tente, pavillon. r. it. du lat. tendere.
 Τεντζερες, ό· τεμπζέρι, τό, pot, écuelle; marmite. r. or.
 Τεντζούχι, τό, benjoin, résine aromatique. r. or.
 Τεντοπούλα, ή, petite tente; petit pavillon. r. it. tenta.
 Τέντωμα, τό, extension. || Campement.
 Τεντώω, étendre. || Camper. r. lat. tendere.
 Τεντωτής, ό, celui qui étend.
 Τέρας, τό, monstre; prodige.
 Τέρας τής φύσεως, prodige de beauté.
 Τεράστιον, τό, prodige. gr. anc.
 Τερατούργημα, τό, prodige, miracle; prestige. gr. anc.

- Τερατουργός, ή, όν, miraculeux.
 Τερατώδης, adj. prodigieux.
 Τερέβινθος, ή, térébinthe. gr. anc.
 Τερερίζω, fredonner. r. τερετίζω.
 Τερερισμα τό· τερερισμός, ό, fredonnement, roulade, p. τερέτισμα.
 Τέρι, τό, le semblable, le pareil. Εχασε τό τερι του, il a perdu sa compagne. Δέν έχει τερι, il n'a pas de pareil. r. έταϊρος.
 Τεριάζω, assortir, appareiller.
 || Comparer. || Accorder, mettre d'accord. || S'accorder.
 Τέριασμα, τό, appareillement. || Comparaison. || Accord.
 Τεριστής, ό, celui qui appareille.
 Τέριλα, τεριός, etc. V. Τριέλα, etc.
 Τεριμνίνα, ή, térébentine. r. it.
 Τερπνός, ή, όν, agréable, doux. gr. anc.
 Τερπνότης, ή, aménité, doux.
 Τεσκερές, ό, attestation, certificat. r. or.
 Τέσσαρα, τά, V. Τέσσαρες.
 Τεσσαράκοντα, quarante.
 Τεσσαρακονταετής, adj. de 40 ans. gr. anc.

Τεσσαρακοντάς, ἡ, quarantaine.
 Τεσσαράκονθήμερος, ἡ, le carême.
 Τεσσαρακοστή, ἡ, carême. Ἡ μεγάλη
 τεσσαρακοστή, la grande qua-
 rantaine, le carême qui pré-
 cède la fête de Pâques et qui
 est plus long que les autres
 carêmes de l'église d'Orient.
 Τεσσαρακοστόν, τό, relevailles
 des femmes, quarante jours
 après leurs couches.
 Τεσσαρακοστός, ἡ, ὄν, quaran-
 tième.
 Τέσσαρες, οἱ et αἱ, τὰ τέσσαρα,
 quatre. Τεσσάρων λογιῶν, de
 quatre manières. Τέσσαρες φο-
 ραῖς, quatre fois. Τέσσαρά μισυ.
 φλουριά, quatre ducats et de-
 mi.
 Τεσσαροδίπλωτος, η, ον, plié en
 quatre. Βιβλίον τεσσαροδίπλω-
 τον, livre in-quarto.
 Τεσσαροκωντουίζω, carrer.
 Τεσσαροκωντουος, adj. carré,
 quadrangulaire.
 Τεσσαρόμερον, τό, l'espace de
 quatre jours. r. ἡμέρα.
 Τεσσαρόμερος, η, ον, qui est de
 quatre jours.
 Τεσσαρόμηνος, η, ον, qui est de
 quatre mois. r. τετραμήνος.

Τεσσαρόπατος, qui a quatre éta-
 ges. r. τέσσαρες, πάτος.
 Τεσσαρόστρατον, τό, carrefour.
 Τεσσαρόχρονος, adj. âgé de qua-
 tre ans.
 Τεστές, ὁ, cahier. r. or.
 Τετραταῖος, α, ον, qui revient
 tous les quatre jours. Πυρετός
 τετραταῖος, fièvre quarte. gr.
 anc.
 Τετρατημέρισμα, τό, écartelle-
 ment, *supplice*. r. τέταρτος,
 et μέρισμα.
 Τετρατιάζω, écarteler; fendre
 en quatre.
 Τετάρτιασμα, τό, écartellement.
 Τετρατημόριον, τό, le quart.
 Τέταρτον, τό, m. sign. || Quart-
 d'heure.
 Τέταρτος, η, ον, quatrième.
 Τετέλεσται, *hell.* c'en est fait,
 de τελείω.
 Τέτοιος, α, ον, tel. r. τοιοῦτος.
 Τετραγαμία, ἡ, mariage avec
 quatre personnes à la fois.
 Τετραγάκθον, τό, tragacathe,
 plante. gr. anc. τετραγάκθη.
 Τετραγλωσσης, adj. qui est en
 quatre langues. gr. anc.
 Τετραγράμματος, adj. composé
 de quatre lettres (*Deus*, Dieu).

Τετραγωνίζω, carrer; équarrir.
 Τετραγωνικός, ή, όν, quadrangulaire.
 Τετραγωνισμός, ό, quadrature.
 Τετράγωνον, τό, carré. *gr. anc.* || Carreau, *au jeu de cartes.*
 Τετράδη, ή, mercredi. Η μεγάλη τετράδη, le mercredi saint.
 Τετράδιον, τό, cahier.
 Τετράδιπλον, τό, le quadruple.
 Τετρακόσιοι, αις, α, quatre-cents.
 Τετροκοσιοςτός, ή, όν, quatre centième. *gr. anc.*
 Τετράμερος, η, ου, de quatre jours. *r. τέτταρα, ήμέρα.*
 Τετράπατος, *adj.* de quatre étages. *r. τέτταρα, πάτος, de πατέω.*
 Τετραπερασμένος, η, ου, très-fin, très-rusé.
 Τετραπέρατα, τά, les quatre parties du monde. *r. πέρας.*
 Τετραπλασιάζω, quadrupler.
 Τετραπλάσιος, ίς, ου, et τετράπλους, quadruple. *gr. anc.*
 Τετράποδον, τό, quadrupède. || Pupitre, lutrin.
 Τετράποδος, η, ου, qui a quatre pieds. *r. τετράπους.*
 Τετράρχης, ό, tétrarque.
 Τετραρχία, ή, tétrarchie.

Τετραγγέλου, τό, évangéliste, livre qui contient les quatre évangélistes.
 Τεττέρι, τό, liste, catalogue. || Livre de comptes. *r. διφθέρα, parchemin.*
 Τέχνημα, τό, machination.
 Τεχνεύομαι, machiner, tramer.
 Τέχνη, ή, métier. || Art. || Artifice, stratagème. *gr. anc.*
 Τεχνικά, *adv.* avec art. || Adroïtement.
 Τεχνικός, ή, όν, artificiel. || Ingénieux. || Artificieux.
 Τεχνιτεύω, montrer un métier; *au pass.* l'apprendre.
 Τεχνίτης, ό, artisan, ouvrier. *gr. anc.*
 Τεχνολογία, technologie ou traité des arts et métiers. Τεχνολογία γραμματική, analyse grammaticale.
 Τεχνολογῶ, parler sur les arts et métiers. || Faire l'analyse grammaticale.
 Τεχνοπελεκῶ, ciseler, graver, sculpter avec art. *r. τεχνικός et πέλεκυς.*
 Τεψί, τό, V. Ταψί.
 Τζάβαλα, τά, meubles, effets.
 Τζαγγός, etc., V. Ταγγός, etc.

Τζαγκαργειόν, τό, boutique de
cordonnier.

Τζαγκαρεύω, être cordonnier.

Τζαγκαράης, ό, cordonnier.

Τζαγκαρική, ή, le métier de cor-
donnier.

Τζαγκαρίσιος, η, ου, de cordon-
nier.

Τζαγκαρόσουβλον, τό, alène de
cordonnier. r. lat. subula.

Τζάι, τό, thé, *arbrisseau de la*
Chine; infusion de sa feuille.

Τζάιι, τό, caique, canot. r. or.

Τζαάλης, ό, blaireau, *animal*.

Τζακίζω, rompre, briser. Έπεςτε
και έτζάκιστε τó κεφάλι, il tomba
et se cassa la tête. Αρχίζει ή
ήμερα να τζακίση, le jour com-
mence à baisser. Τó κρασί έτζά-
κιστε, le vin a tourné. r. ακί-
ζω, ou plutôt par onomatopée.

Τζάκισμα, τό· τζακισμός, ό,
rupture, brisement. Τζάκι-
σμα τού κρασιού, altération du
vin. Τζάκισμα τού λόγου, in-
terruption.

Τζακιστής, ό, qui brise.

Τζακιστός, ή, όν, cassant, fra-
gile.

Τζακιστρος, ή, fém. de τζακιστής.
|| Déroute.

Τζακμά, ιό, briquet. || Chien
du fusil. r. or.

Τζακμακόπετρα, ή, pierre à fusil.

Τζακιομένος, η, ου, cuirassé.

Τζακόπουλον, τό, petite cui-
rassé.

Τζάκος, ό, cuirasse.

Τζάκωμα, τό, prise. || Querelle.

Τζακώνω, prendre; *au pass.* se
quereller, disputer. r. ακίω.

Τζαλαπάτημα et τζαλοπάτημα, τό,
l'action de fouler aux pieds;
oppression.

Τζαλαπατητής et τζαλοπατητής,
ό, qui foule aux pieds.

Τζαλοπατώ et τζαλοπατώ, fouler
aux pieds. r. λάξ et πατώ.

Τζάμι, τό, verre de fenétre, de
table. || Bois de sapin. r. or.

Τζαμί, τό, mosquée. r. or.

Τζάμπα, ή, grappe de raisin.

Τζαμπάκι, τό, grappillon.

Τζαμπί, τό, grappe de raisin.

Τζαμπολόγημα, τό, récolte des
grappes de raisin.

Τζαμπολογώ, cueillir les grap-
pes de raisin, grappiller.

Τζαμπούνα, ή, chalumeau, flúte
champêtre. r. it. zampogna.

Τζαμπουρίζω, babiller, dire des
riens.

- Τζαμπούνισμα, τό, τζαμποουνισμός, ό, babil, sornettes.
 Τζαμποουνιστής, ό, babillard, diseur de riens; fem. ή τζαμποουνίστρα.
 Τζαμποουνῶ, V. Τζαμποουνίζω.
 Τζάμπουνον, τζάμπρον, V. Τζαμπί.
 Τζανάκι, τό, flat. r. or., ou κανής, d'où aussi canistrum.
 Τζάντζαλα, τά, vieilles hardes.
 Τζαούσης, ό, chiaoux, huissier turc.
 Τζαπί, τό, pioche, houe. r. it.
 Τζαπράτι, τό, plaque au genoux pour parer les balles; espèce de haubert.
 Τζάρα, ή, pays, province.
 Τζαρδάκι, τό, tente. r. or.
 Τζάρκι, τό, ressort, rouage. || Cerceau; roue. r. or., ou it. cerchio.
 Τζαρλατανεύω, être charlatan.
 Τζαρλατανία, ή, et τζαρλατανισμός, ό, charlatanerie, charlatanisme.
 Τζαρλατάνος, ό, charlatan. r. it.
 Τζάρουκας, ό, gorge, gosier.
 Τζαρούχι, τό, chaussure de cuir.
 Τζάρπα, ή, pot à fleurs.
 Τζαρπί, τό, instrument de menuisier.
- Τζαρταλοῦθα, ή, abricot, fruit.
 Τζαρταλουθιά, ή, abricotier.
 Τζάτζα, ή, mère.
 Τζάτζαλα, τά, balivernes.
 Τζάτζαρης, ό, peigne à démêler.
 Τζαρχρία, ή, troupe, cohorte.
 Τζαχσίρι, τό, culotte très-large des orientaux. r. or.
 Τζεκίλι, τό, sequin, monnaie de Venise (12 francs), et de Turquie (7 à 8 francs).
 Τζεκμετζέσι, ό, pont, chaussée. r. or.
 Τζεκουράκι, τό, petite hache.
 Τζεκούρι, τό, hache. r. securis.
 Τζελάθα, ή, casque. r. fr. salade, du lat. cœlata, s. ent galea.
 Τζελαθωμένος, π, ον, armé d'un casque.
 Τζελαθώνω, couvrir d'un casque.
 Τζελαλής, ό (pl. οί τζελαλήδες), chef d'une émeute. r. or.
 Τζελάτης, ό, bourreau. r. or.
 Τζελεμπής, ό, ει τζελεπής, un élégant, un galant. r. or.
 Τζελεπίτικα, adv. galamment.
 Τζελεπίτικος, η, ον, galant, élégant.
 Τζελίλι, τό, acier. r. or.
 Τζελικώνω, acérer, aiguïser.
 Τζέντζερον, τό, gingembre. r. it.

Τζεντζεφύλλι, τό, m. sign. r.
 ζιγγίθερις, et φύλλον.
 Τζέπη, ή, poche. r. or.
 Τζερεμές, ό, amende. r. or.
 Τζερεμονία, ή, cérémonie. r. it.
 Τζέροκι, τό, V. Τζάροκι. r. it.
 Τζέροκυλο, τό, cerceau. r. lat.
 circulus.
 Τζερετζεθές, ό, chassis de papier.
 || Chassis de croisée. r. or.
 Τζεσδά, adv. en bégayant.
 Τζεσδά, ή, bégaiement.
 Τζεσδιζω, bégayer, balbutier.
 Τζεσδισμα, τό, bégaiement.
 Τζεσθός, ή, όν, bègue.
 Τζέφλι, τό, coque; écorce. r.
 έξω, et φλιός.
 Τζή, dans quelques poésies, p.
 τής, ταῖς, τούς.
 Τζήγκουνας, ό, source.
 Τζηγκουνίζω, jaillir.
 Τζήκουδα, τά, pelure du raisin;
 marc de raisin.
 Τζημπραγός, ό, jumeau.
 Τζημπραγώνω, doubler, faire
 double.
 Τζιαμί, τό, mosquée. r. or.
 Τζίγανος, ό, bohémien (οί
 τζίγανοι sont ces peuplades
 qu'on conuait en Asie comme
 en Europe, et que nous appe-

lons Bohémiens, Égyptiens,
 Maures ou Siciliens). r. or.
 Τζιγαρίζω, rissoler.
 Τζιγάρισμα, τό, l'action de ris-
 soler; le rissolé.
 Τζιγκέλι, τό, crochet, croc.
 Τζίγκρα, ή, querelle, dispute.
 Τζιγκρανίζω, égratigner.
 Τζιγκράνισμα, τό, égratignure.
 Τζιγκρίζω, agacer, irriter, pi-
 quer. Πίνω τζιγκρίζωντας, trin-
 quer.
 Τζίγκρισμα, τό, irritation; exci-
 tation.
 Τζιγκρί, τό, aiguillon. r. κεντρίς.
 Τζίζω, siffler, frémir. r. σίζω,
 mot formé du bruit que fait
 un fer rouge plongé dans l'eau.
 Τζίκνα, ή, et τζικνάδα, fumée
 légère. || Exposition de viandes
 à la fumée. r. άχνα.
 Τζικνίδα, ή, ortie. r. κνίδη.
 Τζικνοπέφτι, τό, le jeudi-gras.
 Τζίκνωμα, τό, exposition des
 viandes à la fumée.
 Τζικνώνω, fumer *des viandes*.
 Τζικουδιτ, ή, térébinthe, *es-
 pièce de pistachier*.
 Τζίκουδον, τό, fruit du téré-
 binthe.
 Τζικούρι, τό, V. Τζεκούρι.

Τζικρίκι, τό, rouet. r. κρίκος.
 Τζιλικώνω, etc., V. Τζελικώνω.
 Τζιλιόν, τό, dévoiement.
 Τζιλιπούρδημα, τό, sauttillement.
 Τζιλιπούρδω, sauttiler.
 Τζιμισίρι, τό, buis, arbuste.
 Τζίμπημα, τό, picotement. ||
 Pincement.
 Τζιμπιόα, ή, tenaille, pince.
 Τζιμπίδι, τό, pincettes.
 Τζίμπλα, ή, chassie des yeux.
 Τζιμπλιάρος, adj. chassieux.
 Τζιμπλιάζω, être chassieux.
 Τζίμπλιασμα, τό, lippitude, ma-
 ladie des paupières.
 Τζιμπλομάτης, ό, et τζιμπλομά-
 τα, ή, qui a des yeux pleins de
 chassie. r. όμμα.
 Τζιμπούκι, τά, boîte où l'on
 serre le tabac à fumer.
 Τζιμπούκι, τό, pipe.
 Τζιμπω, pincer; picoter; aga-
 cer. || Becqueter.
 Τζινί, τό, faïence.
 Τζινίζω, ruer, régimber.
 Τζινίκι, τό, la nuque.
 Τζίνισμα, τό, ruade.
 Τζινόροου, τό, bord des pau-
 pières.
 Τζίντζικας et τζίντζικας, ό, ci-
 gale. gr. anc. τέττιξ.

Τζιντζιφιά, ή, jujubier, arbre.
 Τζίντζιφου, τό, jujube, fruit et
 pâte. r. ζίζιφου.
 Τζίπα, ή, pellicule.
 Τζίπολη, ή, tripoli, argile qui
 sert à polir le cuivre, etc.
 Τζίπουρου, τό, marc de raisin.
 Τζίρα, ή, dévoiement.
 Τζιρλίζομαι, avoir le dévoie-
 ment.
 Τζίρος, ό, maquereau séché.
 Είναι λιγνός ώς αν τον τζίρου, il
 est maigre comme un hareng.
 Τζιρουρλίζω, havir, rissoler.
 Τζίτα, ή, dentelle.
 Τζίπερα, ή, guitare. r. κιθάρα.
 Τζιπερίζω, pincer de la guitare.
 Τζιπεριστής, ή, joueur de gui-
 tare.
 Τζιτζιρίζω, frissonner de froid. ||
 Frémir, rendre un bruit aigre.
 Τζιτζιρισμα, τό, frissonnement. ||
 Son aigre, bruissement.
 Τζιτζιρίστικα, adv. avec un son
 aigu.
 Τζιτζιρίστικος, η, ου, qui rend
 un son aigu. r. τρίζω.
 Τζίτωμα, τό, l'action d'étendre,
 extension.
 Τζιτώω, étendre.
 Τζίχλα, ή, grive. r. κιχλα.

Τζοθακρικόν, τό, ou τζοθακρίκον, bijou; toute sorte de bijoux, de bijoux.

Τζοθακίρι, τό, et τζοθακίρι, joyau.

Τζοθακέρτζης, ό, bijoutier. r. or.

Τζομπάνος, ό, pâtre, berger.

Τζουδαλί, τό; sac de cuir.

Τζουγκράνα, ή, et τζουγκριά, rateau.

Τζουγκρανίζω, et τζουγκριανίζω, égratigner.

Τζουγκράνισμα, τό, et τζουγκριάνισμα, égratignure.

Τζουγκρανιστής, ό, et τζουγκριανιστής, qui égratigne; fém. ή τζουγκριανίστρια, et τζουγκρανίστρια.

Τζουδσμα, τό, et τζουσμαρά, ή, l'action de boire souvent, ou à petites gorgées. || Cuisson, dé-mangeaison.

Τζουζω, boire beaucoup, ou souvent. ou à petites gorgées. || Démanger. cuire.

Τζουκαλάκι, τό, petit pot de terre.

Τζουκαλαργειόν, τό, boutique de potier.

Τζουκαλάς, ό, potier.

Τζουκαλεύω, et τζουκαλεύω, faire des pots de terre.

Τζουκάλι, τό, pot de terre, marmitte.

Τζουκαλοσκέπασμα, τό, couvercle de pot. r. σκέπασμα.

Τζουκκρίζω, éclater; craquer.

Τζουκκνιά, ή, ortie. r. κνιά.

Τζουύλι, τό, couverture de cheval. r. or.

Τζουλούρι, τό, boucle, toupet. r. or., ou bien λόρας, houppe.

Τζουζίμον, τό, V. Τζουζμα.

Τζουράπι, τό, bas pour les pieds. r. or.

Τζουολίζω, tourner à l'entour.

Τζουόλισμα, τό, circuit, tour.

Τζουρουφλίζω, etc, V. Τζιρουφλίζω.

Τζουτζές, ό, nain, pygmée. r. or.

Τζουτζουλιάνος, ό, alouette, oiseau.

Τζουτζουρίζω, V. Τζιτζιρίζω.

Τζουτζουρόμα, l'action de se pavaner.

Τζουτζουρόνομα, se pavaner, se rengorger.

Τζουκνεπέρτη, ή, le jeudi-gras.

Τζόφλιου, τό, V. Τζώφλιου.

Τζόχα, ή, drap. r. or.

Τζοχίμις, et τζόχινος, η, ου, de drap.

Τζουρίσω, etc., V. Σουρίζω.

Τζώρλοιου, τό, coque, écorce.
r. ἔζω et ρλοιός.

Τηγανάκι, τό, poëlon, petite
poêle.

Τηγάνι, τό, poêle. r. τήγνον.

Τηγανίζω, frire; faire cuire dans
la poêle.

Τηγανισμα, τό, et τηγνισμός, ό,
l'action de frire ou de faire
cuire dans la poêle; friture.

Τηγανιστόν, τό, friture.

Τηγανιστός, ή, όν, frit, ou cuit
dans la poêle. Αὐγά τηγανιστά,
omelette; œufs sur le plat, ou
œufs frits.

Τηγανίττα, ή, beignet, crêpe.

Τηλεσκοπίου, τό, telescope.

Τηλυγάδι, τό, etc., V. Τυληγάδι.

Τηράζω, observer, regarder, de
τηράω p. τηρέω.

Τήρημα, τό, observation.

Τηρητής, ό, observateur.

Τηρογνάλλι, τό, lunette. r. τηρέω
et ὕαλος.

Τηρῶ, observer. gr. anc.

Τί, neutre de τίς, V. Τίς.

Τιάφι, τό, etc., V. Θειάφι.

Τίβοττι et τίβοττας, dans quel-
ques poésies, p. τίποτες.

Τίγρις, ή, tigre, animal. gr. anc.

Τιμάρι, τό, fief militaire. r. or.

Τιμάρισμα, τό, pansement des
chevaux.

Τιμαρεύω, panser un cheval.

Τιμαριώτης, ό, timariot, cava-
lier turc; possesseur d'un fief
à vie appelé τιμάρι.

Τιμή, ή, honneur. || Réputation.

|| Prix, valeur. Τιμών ἐπίθεσις,
sur-enchère. Εἰς τὴν τιμήν μου,
sur mon honneur. Τὸ ἔγω διὰ
τιμήν μου να σᾶς δουλεύσω, je
me fais honneur de vous servir.

Τίμημα, τό, honneur, estime.

Τιμημένα, adv. avec honneur.

Τιμημένος, η, ου, part. honoré.
Ὡσάν τιμημένος, en homme
d'honneur.

Τιμητής, ό, celui qui honore. ||
Estimateur.

Τιμητικός, ή, όν, honorifique.

Τιμητός, ή, όν, honoré; hono-
rable. gr. anc.

Τίμιος, ία, ου, honorable. || Pré-
cieux. gr. anc.

Τιμιότης, ή, qualité d'une per-
sonne honorable et considéra-
tion dont elle jouit. Η τιμιότης
σου, formule respectueuse
qu'on emploie en adressant
la parole à quelqu'un.

Τιμιώτατος, η, ου, superlatif de

τίμιος, titre qu'on donne aux négocians, etc.

Τιμίως, *adv.* honorablement.

Τιμόνι, τό, timón de voiture; gouvernail de vaisseau. r. it. du lat. temo.

Τιμονεύω, tenir le gouvernail.

Τιμονιάρχης, ό, timonnier.

Τιμῶ, honorer. || Estimer, apprécier. gr. anc.

Τιμωρεύω, V. Τιμωρῶ.

Τιμώρημα, τό, punition.

Τιμωρητής, ό, celui qui punit; fém. ἡ τιμωρήτρια.

Τιμωρία, ἡ, punition. gr. anc.

Τιμωρῶ, punir, châtier.

Τίναγμα, τό, et τιναγμός, ό, secousse, ébranlement.

Τινάζω, secouer. r. τινάσσω.

Τιναξίς, ἡ, V. Τίναγμα.

Τινάς, ou τίς (neutre τί, gén. τινός), *pron. indéfini* quelque; quelqu'un. Ἄνθρωπός τις, un certain homme.

Τίνασμα, τό, V. Τίναγμα.

Τίποτα et τίποτας, V. Τίποτε.

Ἐνα τίποτα, un petit rien.

Τίποτε et τίποτες, *pron. indéfini neutre, interrogatif, et négatif.*

Ἐχεις τίποτε; as-tu quelque chose? Τίποτε, rien, s. ent.

δὲν ἔχω. Δὲν εἶδα τίποτε, je n'ai rien vu. r. τίς et ποτέ.

Τίς (neutre τί, gén. τίνος), *pron. interrogatif.* Τίς ἦλθε; qui est venu? Τί; quoi? Τί λογῆς; comment? Τί ὥρα εἶναι; quelle heure est-il? *Relatif:* Δὲν εἴξυρω τί μοῦ εἶπε, je ne sais ce qu'il m'a dit. *Admiratif:* Τί εὐμορφα παιδιά; quels beaux enfans!

Τίτλος, ό, titre. r. lat. titulus.

Τμημα, τό, section. gr. anc.

Τό, neutre de l'art. ό, ἡ, τό, ou p. αυτό, le, la. Τò φεγγάρι, la lune. Τò βλέπω, je la vois. Τò καὶ τό, ceci et cela.

Τοιοῦτος, τοιούτη, τοιοῦτο, tel, telle. gr. anc. Ἐνα τοιοῦτο πράγμα, une telle chose.

Τοῖχος, ό, etc., V. Τεῖχος.

Τόκισμα, τό, prêt usuraire.

Τοκιστής, ό, usurier. gr. anc.

Τόκος, ό, usure, de τίκω.

Τολάπι, τό, tour, dans un couvent. || Armoire. r. or.

Τόλμη, ἡ, hardiesse, audace.

Τολμηρός, ἡ, όν, hardi, téméraire.

Τολμῶ, oser. gr. anc.

Τόλοιπον, p. τὸ λοιπόν, donc.

Τολύπη, ἡ, toupet. r. or.

Τομαρένιος, α, ου, de peau, de cuir.

Τομάρι, τό, peau. || Cuir. || Empeigne de soulier. r. τέμνω, couper, parf. moy. τέτομα, d'où τόμος, morceau coupé, pièce.

Τομαρίτικος, η, ου, de peau, de cuir.

Τομαῖς, αῖ, dents incisives. gr. anc.

Τόμος, ό, tome. gr. anc.

Τόν, acc. de ό, ή, τό, le, la, ou p. αὐτόν.

Τόννα, p. τὸ ἔννα, l'un. V. εἷς.

Τούννα, ή, thon, poisson.

Τόνος, ό, accent. Τόνος φωνῆς, ton, par ex. : Σημειῶ τὸν τόνου τῆς φωνῆς εἰς τοὺς ψάλλοντας, donner le ton aux chantres.

Τονίζω, accentuer. gr. anc. || Noter, mettre en musique.

Τοξάρι, τό, V. Τέξον. r. τοξάριον.

Τόξευμα, τό, l'action de lancer un trait; jet d'une flèche. || Flèche; trait.

Τοξευμένος, η, ου, blessé d'une flèche.

Τοξευτής, ό, archer. gr. anc.

Τοξεύω, lancer des traits.

Τοξοθήκη, ή, carquois. gr. anc.

Τόξον, τό, arc à lancer des flèches. || Flèche, trait. gr. anc. || Arc-en-ciel. Τόξον τῆς γέφυρας, arche d'un pont.

Τοξότης, ό, archer. || Le sagittaire, constellation. gr. anc.

Τοπάζιον, τό, topaze, pierre.

Τοπάρχης, ό, seigneur d'un lieu. || Commandant; maire, etc.

Τόπι, τό, canon, pièce d'artillerie. r. or.

Τοπιός, ή, όν, local. Σύνοδος τοπική, concile provincial.

Τοπιτζής, ό, canonnier.

Τοποθεμένος, η, ου, part. placé, situé. gr. anc.

Τοποθεσία, ή, emplacement; site; lieu, place.

Τοποθέτω, placer, situer.

Τόπος, ό, lieu, place. Ἐπάνω εἰς τὸν τόπον, sur le fait. Τὸν ἐβόρεξε στὸν τόπον, il le coucha sur le carreau.

Τοποτηρητής, ό, lieutenant. || Vicaire; représentant. gr. anc.

Τοπούζι, τό, topouse ou masse ferrée, terminée à l'une de ses extrémités par un pomeau très-pesant; bâton de commandement; commandement. || Fusil.

Τοπιτζής, V. Τοπιτζής.
 Τουρνάρης, ό, tourneur. r. τουρνέζ.
 Τουρνέσιον, τό, argent. r. fr. tournois, ancienne monnaie.
 Τουρνεσπαγοράζω, acheter avec de l'argent comptant.
 Τουρνεσάκι, τό, petite monnaie.
 Τουρνεσίης, ό, richard.
 Τόρνευμα, τό' τόρνευσις, ή, art de tourner; ouvrage tourné.
 Τουρνευτής, ό, tourneur.
 Τουρνέω, tourner, faire au tour.
 Τουρνιδόρος, V. Τουρνευτής.
 Τόρνος, ό, tour, machine à tourner. gr. anc.
 Τοσάκις, adv. autant de fois.
 Τόσον, adv. tout autant. Τόσον καλός όσον κακός, tant bon que mauvais. Τόσον καλλήτερον όσον, d'autant mieux que. Ως τόσον, au reste, cependant.
 Τόσος, ή, ου, si nombreux, tant. Εχει τόσους φίλους όσπε δεν φίλει τοῦ λείπει τιποτε, il a tant d'amis qu'il ne manquera de rien. Διά τόσον, pourtant. Άλλο τόσον, une fois autant.
 Τοσουτζίκος, ή, ου, tant soit peu. r. τόσος.
 Τότε et τότες, adv. alors. Από

τότες ou εκ τότες, dès-lors. Εως τότε, jusqu'alors.
 Τουδλάς, ό, marchand de briques et de carreaux.
 Τουδλον, τό, brique, carreau.
 Τουδλωμα, τό, carrelage.
 Τουδλώνω, carreler.
 Τούγι et τοῦι, τό, queue. || Toug ou étendard turc (demi-pique surmontée d'une queue de cheval et d'un bouton d'or).
 Πασάς από τρία τοῦιζ, pacha à trois queues.
 Τουλάπι, τό, armoire. r. or.
 Τουλάχιστον, p. τό ελάχιστον. V. Ελάχιστος.
 Τουλεῶμπα, ή, pompe, machine hydraulique. r. or.
 Τουλουπάνι, τό, étoffe fine. || Turban. r. r.
 Τουμπανίζω, battre la caisse.
 Τουναντίου, adv. p. το εναντίου, au contraire. gr. anc.
 Τούμπανον et τουμπί, τό, caisse, tambour. r. τούμπανου.
 Τουμπελέκι, τό, timbale. r. or.
 Τουμπέζι, τό, cuivre. r. or.
 Τουπούζι, V. Τοπούζι.
 Τουρβάζ, ό, besace. r. or.
 Τούρνευμα, τό, l'action de se faire turc,

Τουρκεύω, se faire turc; être aux Turcs.

Τούρκικα, *adv.* à la manière des Turcs.

Τούρκικος, η, ον, turc, de Turquie.

Τούρκισσα, ή, femme turque.

Τουρκιστί, *adv.* en turc.

Τουρκολάτρης, ό, partisan des Turcs.

Τουρκολατρία, ή, amour du despotisme turc.

Τουρκοματωμένοις, η, ον, teint du sang des Turcs. r. χίμα.

Τουρκοπατημένοις, η, ον, foulé par les Turcs. r. πατέω.

Τουρκοπούλα, ή, petite fille turque.

Τουρκόπουλον, τό, enfant turc.

Τούρκος, ό, Turc.

Τούρλα, V. Τρούλλα.

Τούρνα, ή, brochet, poisson.

Τουρτουρίζω, frissonner de froid.

Τουρτούρισμα, τό, frisson.

Τουτέστιν, *hell.* c'est-à-dire, de τοῦτο et ἐστί.

Τουτηνῆς, τούτηνα, τουτηναῖς, *pron. p.* τούτης, τούτην, τούταις.

Τουτῆλι, τό, colle forte. r. or.

Τούτος, η, ο, ce, cet, cette. Με τοῦτο ὁμῶς, mais à cette condi-

tion. Μεῖλλον τοῦτο, cependant. Τουτσουνοῦ, τούτονα, τουτοινοί, τουτωνῶν, τουτσουνοῦς, p. τούτου, τούτον, τούτοι, τούτων, τούτους.

Τουτσούνη, τό, tabac à fumer.

Τούρη, ή, petit toupet. || Touffe.

Τουρνεάκι, τό, petit fusil.

Τουρνεζής, V. Τουρνεκιστής.

Τουρφέκι, τό, fusil, arme. r. or.

Τουρνεκιά, ή, coup de fusil; fusillade.

Τουρνεκιάζω, tirer des coups de fusil. || Fusiller.

Τουρνεκισμα, τό, l'action de fusiller.

Τουρνεκίζω, V. Τουρνεκιάζω.

Τουρνεκιστής, ό, soldat armé d'un fusil; arquebusier.

Τουρνεκόπετρα, ή, pierre à fusil.

Τούρηρα, ή, touffe. r. fr.

Τράδα, ή, poutre. r. lat. trabs.

Τράδιγμα, τό, l'action de tirer.

Τραδίζω, V. Τραβῶ.

Τραδικτής, ό, celui qui tire.

Τραδιοῦμαι, V. Τραβῶ.

Τράδισμα, V. Τράδιγμα.

Τραβλός, ή, όν, bégue.

Τράβου, τό, poutre r. lat. trabs.

Τραβοπούλα, ή, solive.

Τραβῶ, tirer. Τραβῶ κἀπνόν, fu-

mer; *au pass.* τραβοῦμι et τραβιοῦμι, être tiré. || Se retirer. r. lat. traho.

Τραβῶνω, couvrir une maison, en faire la toiture. r. lat. trabs.

Τραβωσία, ἡ, la toiture.

Τραγάκανθα, ἡ, tragacanthé, arbrisseau d'où sort par incision la gomme adragant.

Τραγάκι, τό, chevreau. r. τράγος.

Τραχανίζω, croquer, craquer, de τραχανόν, cartilage.

Τραχάνισμα, τό, craquement.

Τραχανιστός et τραχανός, ἡ, ὄν, cartilagineux. Κεράσια τραχανά, des bigarreaux.

Τραχανόν, τό, cartilage. gr. anc.

Τράγαντα, V. Τραγάκανθα.

Τραγί, τό, bouc. r. τράγος.

Τραγικοκωμωδία, ἡ, tragi-comédie.

Τραγικός, ἡ, ὄν, tragique.

Τράγιος et τράγιος, ἰα, ον, de bouc.

Τραγόβρωμος, ὁ, odeur de bouc.

Τραγόγλωσσον, τό, vipérine ou herbe aux vipères.

Τραγόδερμα, τό, cuir ou peau de bouc.

Τράγος, ὁ, bouc. gr. anc.

Τραγουδάκι, τό, petite chanson.

Τραγουδί, τό, chanson. Τραγουδί κλέπτικον ἢ πούστικον, et mieux ἐρωτικόν, chanson guerrière ou érotique. r. τραγωδία.

Τραγούδισμα, τό, chant.

Τραγουδιστά, adv. en chantant.

Τραγουδιστής, ὁ, chanteur.

Τραγουδίστρα, ἡ, chanteuse.

Τραγουδῶ, chanter. Τραγουδῶντας, en chantant.

Τραγωδία, ἡ, tragédie. gr. anc.

Τραγωδικός, ἡ, ὄν, tragique.

Τραγωδός, ὁ, auteur tragique, ou acteur tragique.

Τραϊτουριά, ἡ, trahison.

Τραϊτοῦρος, ὁ, traître. r. it.

Τράκος, ὁ, câble. r. it. traccare.

Τραμοντανά, ἡ, tramontane, le vent, le côté, ou l'étoile du nord, sur la Méditerranée.

Τρανά, adv. à haute voix (Τρανός, dans la septante est opposé à muet).

Τράνευμα, τό, croissance; agrandissement.

Τρανεύω, agrandir. || Grandir.

Τρανός, ἡ, ὄν, grand. r. τρανής, visible.

Τρανῶς, adv. V. Τρανά.

Τράνταγμα, τό, secousse, ébranlement.

Τραυτάζω, secouer, agiter. ||
 Bruire, gronder.
 Τραυταφυλλιά, ἡ, rosier.
 Τραυταφυλλόλαθου, τό, huile de
 rose. r. ἐλάθου, δ'ελαία.
 Τραυτάφυλλον, τό, rose. r. τριά-
 κουντα et φύλλον.
 Τραυταφυλλόξιθου, τό, vinaigre-
 rosat. r. ὀξιθίου.
 Τραυταφυλλόνερον, τό, eau-de-
 rose.
 Τράπεζα, ἡ, table. || Repas. Ἄγια
 τράπεζα, autel. (gr. anc., de
 τετράπεζα, à quatre pieds.)
 Τραπεζαρειόν, τό, réfectoire.
 Τραπεζάροης, ὁ, garçon de table.
 Τραπέζι, τό, table à manger. ||
 Repas. || Petite table.
 Τραπεζίτης, ὁ, banquier. gr. anc.
 Τραπεζομάντιλον, τό, la nappe ;
 le couvert. r. lat. mantile.
 Τραπέζωμα, τό, l'action de dres-
 ser la table ; le couvert.
 Τραπεζώνω, dresser la table.
 Τρυλά, adv. en begayant.
 Τρυλίζω, begayer. gr. anc.
 Τρυλισμα, τό, begaiement.
 Τρυλός, ἡ, ὄν, bègue.
 Τραρίζω, entourer de fossés,
 de haies. r. τάφρος.
 Τάφος, ὁ, fossé. || Haie. r. τάφρος.

Τραφώνω, V. Τραφίζω.
 Τραχνάς, ὁ, semoule, pâte de
 la plus pure farine réduite en
 petits grains.
 Τραχέως, adv. âprement ; rude-
 ment. gr. anc.
 Τράχηλος, ὁ, cou. gr. anc.
 Τραχύνω, devenir rude.
 Τραχύς, εἶς, ὄ, rude, âpre, ra-
 boteux. ἢ τραχεῖα ἀρτηρία, la
 trachée-artère.
 Τραχύτης, ἡ, rudesse ; aspé-
 rité. gr. anc.
 Τρεῖς (neutre τρία), trois. Τρεῖς
 φραῖς, trois fois.
 Τρελά, adv. follement.
 Τρελα et τρελάδα, ἡ, folie.
 Τρελαίνω, rendre fou ; au pass.
 le devenir.
 Τρελαμα, τό· τρελαμός, ὁ, accès
 de folie.
 Τρελαμάδα, ἡ, τρελαμάρα, folie.
 Τρελοπόνηρος, adj. fou rusé ; fou
 méchant.
 Τρελός, ἡ, ὄν, fou, folle. Ὅταν
 τρελός, comme un fou. r. τρεώ,
 ou στρεβλός (quasi perversà
 mente).
 Τρελοῦτζικος, η, ου, un peu fou,
 folâtre.
 Τρελοῦτζικα, adv. un peu folle-

ment. Παίζω τρελοσύζικα, folâtrer.

Τρεμεντίνη, ἡ, térébentine. r. it.

Τρεμῆς, ὁ, crainte, épouvante.

Τρεμουλάς, ὁ· τρεμουλά, ἡ, qui tremblotte. r. lat. tremulus.

Τρεμουλιάζω, tremblotter.

Τρεμουλιάρης, *adj.* tremblotant.

Τρεμουστάνα, V. Τραμουστάνα.

Τρεμοῦρα, ἡ, tremblement.

Τρέμω, trembler. gr. anc.

Τρέμων, ὁ, trembleur ou quaker, *sectaire*.

Τρέξιμον, τό, course; cours; courant. Τὸ τρέξιμον τοῦ καιροῦ, l'écoulement du temps.

Τρέπανον, V. Τρύπανον.

Τρεπτός, ἡ, ὄν, qu'on peut tourner; changeant. gr. anc.

Τρεσπί, τό, trépied. r. τρίπους, ou du lat. tres pedes.

Τρέχα, τρεχάτε, aor. imp. de τρέχω.

Τρεχάτα, *adv.* en courant. Διαθάξει τρεχάτα, il lit couramment.

Τρεχάτος, η, ον, courant. Ἦλθε τρεχάτος, il est venu en courant. r. τρέχω.

Τρεχοῦμενος et τρεχάμενος, η,

ου, part. irrégul. de τρέχω, courant. Νερὸν τρεχοῦμενον, eau courante.

Τρέχτης, ὁ, coureur. r. τρέχω.

Τρέχω, courir. || Couler. Γράφε μου τὰ πράγματα ὑποῦ τρέχου, écrivez-moi toujours ce qui se passe. Τὰ δάκρυα με τρέχου ὡς ποτάμι, les larmes me coulent des yeux comme un ruisseau. Αὐτὰ τὰ ἄσπρα δὲν τρέχου, cette monnaie n'a point de cours. Αὐτός ὁ λόγος μοῦ τρέχει εἰς τὸ στόμα, j'ai ce mot sur le bout de la langue. Τοῦ τρέχει αἷμα ἀπὸ τὴν μύτην, il saigne du nez.

Τρία, τὰ, neutre de τρεῖς, trois.

Τριάδα, ἡ, le nombre de trois.

|| La Trinité. r. τριάς.

Τριαδικός, ἡ, ὄν, ternaire. || Relatif à la Trinité.

Τρίαινα, ἡ, trident. gr. anc.

Τριάκοντα, οἱ, αἰ, τὰ, trente.

Τριακονταετής, *adj.* âgé de trente ans. gr. anc.

Τρακόσιοι, αἰς, α, trois cents.

Τριακοσιοστός, ἡ, ὄν, trois centième.

Τριαμμάτης, *adj.* qui a trois yeux. r. ὄμμα, et τρία.

Τριάτα, *p.* τριάκοντα, trente.
 Τριαντάρης, *adj.* âgé de trente ans.
 Τριαντάρι, τό, pièce de trente, *mounaie*.
 Τριανταριά, ή, trentaine.
 Τριαντάρισος, η, ου, trentième.
 Τριαντάφυλλον, etc. *V.* Τραντάφυλλον, etc.
 Τριάς, ή, le nombre de trois. || La Sainte-Trinité. *gr. anc.*
 Τρίβω, *V.* Τρίβαι.
 Τριβέλι, τό, tarrière. *r.* τριβελής, qui a trois pointes.
 Τριβέλισμα, τό, l'action de percer avec un foret.
 Τριβελῶ, percer avec un foret.
 Τριβόλι, τό, chardon, *plante*. *r.* τριβόλος.
 Τρίβω, froter. || Broyer. *gr. anc.*
 Τριγαμία, ή, troisième mariage. *gr. anc.* || Etat d'une personne qui a contracté trois mariages à la fois.
 Τριγαμος, *adj.* qui s'est marié trois fois. || Qui a contracté trois mariages à la fois.
 Τρίγλα, ή (*gr. anc.*), et *τριγλί*, τό, rouget, mullet, *poissons*.
 Τρίγλωσσος, *adj.* qui est en trois langues. *gr. anc.*

Τριγύρσεις, ή, environnement; tour, circuit. || L'action de rôder.
 Τριγυρίζω, environner, entourer. || Rôder, aller à l'entour. *r.* τρεῖς, et γῦρος.
 Τριγύρισμα, τό, τριγυρισμός, ό, *V.* Τριγύρσεις.
 Τριγυριστής, ό, rôdeur.
 Τριγύρου et τριγύρω, *adv.* autour, à l'entour. Τριγύρου μας, autour de nous. *r.* τρεῖς, γῦρος.
 Τριγωνομετρία, ή, la trigonométrie, *art de mesurer les triangles*.
 Τρίγωνον, τό, triangle. *gr. anc.*
 Τρίγωνος, η, ου, triangulaire.
 Τρίδιπλα, *adv.* trois fois autant.
 Τρίδιπλου, τό, le triple.
 Τρίδιπλος, η, ου, triple.
 Τριδόντι, τό, trident. *r.* τρεῖς, όδος.
 Τριετία, ή, espace de trois ans. *gr. anc.*
 Τριετής, *adj.* de trois ans. || Triennal.
 Τρίζω, craquer, crier, grincer. *gr. anc.*
 Τριήμερον, τό, l'espace de trois jours. *gr. anc.* τριημερία.
 Τριήμερος, η, ου, de trois jours.

Τριήραρχος, ό, capitaine ds vaisseau. gr. anc.

Τρικάντσουνον, τό, triangle. r. it.

Τρικάντσουνος, η, ου, triangulaire.

Τρικέρι, τό, chandelier à trois branches. r. τρεῖς, et κηρός.

Τρικέφαλος, η, ου, qui a trois têtes. gr. anc.

Τρικόμπι et τρικούμπι, τό, nuque.

Τρίκοχος, adj. triangulaire.

Τρικράνι, τό, trident. r. κάρηνον.

Τρικυμία, ή, orage, tempête.

Τριλλώνιον, τό, trillon. r. it.

Τριμερήσιος et τρίμερος, η, ου, V. Τριήμερος.

Τριμηνια, ή· τρίμηνον, τό (gr. anc.), trimestre.

Τρίμηνος, adj. de trois mois.

Τρίμμα, τό; frottement; broiement. gr. anc.; au pl. parcelles, fragmens.

Τριμαάτης, adj. V. Τριαμαάτης.

Τριμμένος, η, ου, frotté; broyé.

Τριμούδια, τά, parcelles, fragmens. r. τρίμμα.

Τρίοδος, ή, carrefour. gr. anc.

Τρίξιμον, τό, craquement, bruit aigu, grincement. r. τρίζω.

Τριόνφο, à-tout, aux cartes. r. it.

Τρίπατος, adj. qui a trois étages. r. τρίς, et πατέω.

Τριπλασίασμα, τό, le triplement.

Τριπλάσιος, ία, ου, triple. gr. anc.

Τριπλοῦς, adj. triple, triplé. gr. anc. Καράβι τριπλοῦν, vaisseau à trois ponts.

Τρίπλωμα, τό, le triplement.

Τριπλώνω, tripler. r. τριπλός.

Τριπλῶς, adv. triplement.

Τριπόδι, τό, et τρίποδον, trépied. r. τριπόδιον.

Τριπόθητος, adj. très-désiré.

Τριπρόσωπος, η, ου, qui a trois faces. gr. anc.

Τρισέγγονος, ό, fils de l'arrière petit-fils. r. τρίς, ἔγγονος.

Τρισκαλορίζικος, η, ου, très-heureux. r. τρίς, καλός, et le mot it. rischio.

Τρισκατάρατος, η, ου, très-maudit. r. τρίς, et κατάρα.

Τρισμακάριστος, η, ου, très-heureux. gr. anc.

Τρισμός, ό, bruit aigu; grincement. gr. anc.

Τρίστομος, η, ου, qui a trois bouches, ou trois embouchures. gr. anc.

Τρίστρατον, τό, carrefour.

- Τρίσπρωτος, η, ου, trois fois couvert. Καράβι τρίςπρωτου, vaisseau à trois ponts.
- Τρισυπόστατος, η, ου, qui est en trois personnes (Dieu).
- Τριταΐος, α, ου, par ex : πυρετός τριταΐος, fièvre tierce. gr. anc.
- Τρίτη, ή, mardi. || Tierce, office, s. ent. ὦρα. Η μεγάλη τρίτη, le mardi saint.
- Τρίτου, adv. en troisième lieu.
- Τρίτος, η, ου, troisième, tiers. Η τρίτη στάσις τῶν πολιτῶν, le tiers-état.
- Τριτώνω, tripler. || Faire pour la troisième fois. r. τριτόω.
- Τριπτῆρ, ό (gr. anc.), et τριπτῆρας · τριπτῆρι, τό, rape.
- Τρίπτης, ό, frotteur. || Broyeur ; fém. ή τριπτρια.
- Τριπτικός, ή, όν, qu'on peut broyer. r. τριψω.
- Τριφυλλι, τό, trèfle des prés. r. τριφυλλου.
- Τριφυλλος, η, ου, qui a trois feuilles. gr. anc.
- Τρίφωνον, τό, trio de musique.
- Τρίχια, ή, poil, cheveu. || Soie de certains animaux. Ελειψε μίχια τρίχιανά, bien peu s'en est fallu que (littér. il s'en est
- manqué d'un cheveu que). r. Τριξ, gén. τριχός.
- Τριχίνιον, τό, haire. gr. anc.
- Τριχιά, ή, corde de crins.
- Τριχοκουρεύω, tondre. r. Τριξ, et κουρεύω.
- Τριχοπεχνίτης, ό, perruquier.
- Τριχρονιά, ή, l'espace de trois ans. r. τρεις, χρόνος.
- Τρίχρονος, η, ου, âgé de trois ans.
- Τριχώνομαι, se couvrir de poils ; être velu. r. τριχώω.
- Τρίψιμου, τό, frottement ; broiement. gr. anc. τριψις.
- Τρομάξω, effrayer, épouvanter. || Avoir peur, s'épouvanter. r. τρομέω.
- Τρομακτικός, ή, όν, épouvantable.
- Τρομάρα, ή, épouvante.
- Τρόμασμα, τό, terreur qu'on éprouve ou qu'on inspire.
- Τρομερά, adv. terriblement.
- Τρομερός, ή, όν, terrible. (gr. anc. craintif, tremblant.)
- Τρόμος, ό, terreux, effroi.
- Τρόπαιον, τό, trophée. gr. anc.
- Τροπαιοῦχος, et τροπαιοφόρος, adj. victorieux, triomphant. gr. anc.
- Τροπαλός, etc., V. Ἐντροπαλός.

Τροπάριον, τό, motet.

Τροπή, ἡ, changement. gr. anc.

Τροπικῆς, ἡ, ὄν, d'où se fait le retour. Κύκλοι τροπικοί, cercles du tropique.

Τροπίς, ἡ, quille de vaisseau; carène. gr. anc.

Τρόπος, ὁ, manière, façon. gr. anc. Θέλει κάμω κάθε τρόπον διὰ νὰ σὲ δουλεύσω, je ferai tout mon possible pour vous servir. Μὲ ou εἰς κανενά τρόπον, aucunement.

Τρόπωμα, τό, victoire.

Τροπῶνω, vaincre, subjuguier. r. τροπῶω.

Τροῦλλα, ἡ, dôme, coupole.

Τρουλλωτόν, τό, tas, monceau.

Τρουλλωτός, ἡ, ὄν, fait en forme de dôme. || Élevé, haut.

Τρουμπέτα, ἡ, trompette, instrument. r. it. trombetta.

Τρουμπετάρης, ὁ, trompette, musicien.

Τρουμπετάρισμα, τό, son de la trompette.

Τρουπετάρω, et τρουμπετίζω, sonner de la trompette. r. it.

Τροφή, ἡ, nourriture; pâture. || Mets, vivres. gr. anc. || Munitious de bouche.

Τρόφιμος, ὁ, et τροφίμη, ἡ, nourrisson; élève.

Τροφός, ὁ, et τροφός, ἡ, nourricier; nourrice. gr. anc.

Τρόχαλα, ἡ, caillou.

Τροχίζω, V. Τροχῶ.

Τροχίλος, ὁ, roitelet, oiseau.

Τρόχισμα, τό, repassage des ciseaux, des canifs, etc.

Τροχιστής, ὁ, remouleur.

Τροχόπουλον, τό, petite roue.

Τροχός, ὁ, roue. gr. anc.

Τροχῶ, repasser, aiguiser. r. τροχός, roue.

Τρύγμα, τό, et τρύγαις, ἡ, la vendange. gr. anc. τρύγη.

Τρυγητής, ὁ, vendangeur. || Septembre, mois.

Τρυγία, ἡ, lie. gr. anc. || Tartre.

Τρυγίζω, vendanger. r. τρυγάω.

Τρύγος, ὁ, vendange. r. τρύγη.

Τρυγῶ, vendanger. gr. anc.

Τρυγών, ἡ (gr. anc.), et τρυγῶνα· τρυγῶνι, τό, tourterelle.

Τρύπα, ἡ, trou. gr. anc.

Τρυπάνι, τό, et τρύπανον, trépan, instrument de chirurgie.

|| Foret, tarière.

Τρυπανίζω, trépaner. || Percer.

Τρυπανόξυλον, τό, manche de foret. r. τούπανου, ξύλου.

Τρυπανόπουλον, τό, petit foret, poinçon. r. τρύπανον, πῶλος.
 Τρύπημα, τό, percement.
 Τρυπητήρι, τό, tarière, poinçon. r. τρυπήω, percer.
 Τρυπητερός, ἡ, όν, tout troué.
 Τρυπητής, ό, celui qui perce.
 Τρυπητόν, τό, passoire.
 Τρυπίτζα, ἡ, petit trou. r. τρύπη.
 Τρυποκρηίδης, ό, roitelet, oiseau.
 Τρυποχουλιάρια, ἡ, écumoire.
 Τρυπῶ, trouver, percer. gr. anc.
 Τρύπωμα, l'action de ficher.
 Τρυπώνω, ficher, enfoncer. || Se ficher, s'enfoncer (dans un trou). r. τρύπη.
 Τρυφερά, adv. délicatement. || Tendrement.
 Τρυφερός, ἡ, όν, tendre; délicat.
 Τρυφερότης, ἡ, délicatesse. || Tendresse.
 Τρυφερούτζικα, adv. un peu délicatement.
 Τρυφερούτζικος, η, ου, un peu tendre; un peu délicat.
 Τρυφή, ἡ, délices, volupté. gr. anc. Δοσμένος εἰς ταῖς τρυφαῖς, adonné aux plaisirs.
 Τρυφίζω, et τρυφῶ (gr. anc.), vivre dans les délices.

Τρυφώδης, adj. voluptueux.
 Τρυφώνω, V. Τρυφῶ.
 Τρωγάλια, τὰ, douceurs, friandises, dessert. gr. anc.
 Τρωγανίζω, craquer, bruire.
 Τρώγω (aor. ἔφαγα), manger. || Ronger. || Dire du mal de quelqu'un. Τρώγω νηστέσιμα, faire maigre. Μὲ τρώγει μὲ τῆν γλῶττισάν του, il me déchire par ses propos. Μᾶς ἔφαγαν, nous sommes perdus.
 Τρωγλοθύτης, ό, roitelet, oiseau; ainsi appelé par Aristote parce qu'il se niche dans des trous. r. τρώγλη, et θύω.
 Τρωγοπίνω, manger et boire. r. τρώγω et πίνω.
 Τρώτικος, ό, truite, poisson fort goulu. gr. anc.
 Τροῦμεν, sync. p. τρώγουμεν.
 Τρώω, sync. p. τρώγουν.
 Τσμί, τό, V. Τζαμί. (Même observation pour tous les mots qui commencent par τσ.)
 Τυγχάνω (aor. ἔτυχα), être. || Obtenir.
 Τυλιγάδι, τό, dévidoir.
 Τυλιγαδιάζω, dévider. r. τυλίπτω.
 Τυλιγάδισμα, τό, dévidage.

Τυλιγαθιαστῆς, ὁ, dévideur.
 Τύλιγμα, τό, enveloppement,
 enveloppe.
 Τυλίγω, τυλίτσω et τυλίττω (gr.
 anc.), envelopper.
 Τύλος, ὁ, durillon. gr. anc.
 Τυμπανίζω, battre le tambour.
 Τυμπανιστής, ὁ, tambourineur;
 fém. ἡ τυμπανίστρα.
 Τυμπανίτης, ὁ, tympanite, mala-
 die où le ventre devient par
 l'enflure comme un tambour.
 Τύμπανον, τό, tambour, tim-
 bale. || Tympan. gr. anc.
 Τυμπανόξυλον, τό, baguette de
 tambour. r. τύμπανον, ξύλον.
 Τυμπί, τό, V. Τύμπανον.
 Τυπικόν, τό, rituel.
 Τυπικός, ἡ, ὄν, figuratif, mys-
 tique. gr. anc.
 Τυπικῶς. *adv.* figurativement.
 Τυπογραφία, ἡ, et τυπογραφεῖον,
 τό, imprimerie.
 Τυπογράφος, ὁ, imprimeur.
 Τύπος, ὁ, figure. || Type, mo-
 dèle. || Impression. gr. anc.
 Τύπωμα, τό, impression.
 Τυπτήλ, *adv.* incognito. r. or.
 Τυπώνω, imprimer. r. τυπόω.
 Τύπωσις, ἡ, impression.
 Τυπωτής, ὁ, imprimeur.

Τυπωτικά, τά, frais d'impres-
 sion.
 Τυράκι, τό, petit fromage.
 Τυραννία, ἡ, tyrannie. gr. anc.
 Τυραννίζω, tyranniser.
 Τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannique.
 Τυραννικῶς, *adv.* tyrannique-
 ment.
 Τυράννισμα, τό, et τυραννισμός,
 ὁ, tyrannie.
 Τύραννος, ὁ, tyran. gr. anc.
 Τυραννῶ, tyranniser.
 Τυραννοφονιάς, ὁ, meurtrier d'un
 tyran. gr. anc. τυραννοφόνος.
 Τυράς, ὁ, marchand de fromage.
 Τυρί, τό, fromage. r. τυρός.
 Τυρινή, ἡ, la première semaine
 des 8 du grand carême des
 Grecs, pendant laquelle il est
 permis de manger du fromage
 (τυρί). Ἡ ἑβδομάς τῆς τυρινῆς,
 la semaine avant la quinquag-
 ésime. Ἡ κυριακή τῆς τυρινῆς,
 la quinquagésime.
 Τυρινός, ἡ, ὄν, et τυρίσιος, α,
 ον, de fromage. r. τυρός.
 Τυροδόλι, τό, forme, moule où
 l'on fait le fromage, éclisse.
 Τυρόγαλον, τό, petit lait. gr.
 anc. τὸ τυρόγλα.
 Τυροκομεῖον, τό, fromagerie.

Τυροκόμοσ, ὁ et ἡ, celui ou celle qui fait le fromage. r. κομέω, et τυρός.

Τυροξύστρα, ἡ, râpe pour le fromage. r. ξύστρα, de ξύω.

Τυρόπιττα, ἡ, gâteau au fromage, talmouse, ramequin. r. τυρός. V. Πήττα.

Τυροπωλείον, τό, et τυροπωλείον, boutique où l'on vend du fromage. r. πωλείω, τυρός.

Τυροράγοσ, ὁ et ἡ, mangeur ou mangeuse de fromage.

Τυφλά, adv. aveuglément.

Τύφλα, ἡ, τυφλάγοσ, et τυφλάδα, cécité. r. τυφλός, aveugle.

Τυφλαίνω, V. Τυφλώνω.

Τυφλαμάρα, ἡ, et τυφλαμός, V. Τύφλα.

Τυφλοποντικόν, τό, et τυφλοποντικός, ὁ, taupe, animal.

Τυφλός, ἡ, ὄν, aveugle. gr. anc. Εἰσ τὰ τυφλά, en aveugle.

Τυφλότισ, ἡ, cécité; aveuglement. gr. anc.

Τύφλωμα, τό, aveuglement.

Τυφλώνω, aveugler, priver de la vue; au pass. perdre la vue, être aveuglé. r. τυφλώω.

Τύφλωσισ, ἡ, aveuglement.

Τυφλωτής, ὁ, celui qui aveugle.

Τυφοσ, ὁ, orgueil. gr. anc.

Τυφώδησ, adj. orgueilleux.

Τυχάινω (aor. ἔτυχα), être; se trouver. || Arriver. Ετυχα εἰσ καιρόν, je me trouvai, ou j'arrivai à temps. Ἐμὲ τυχαίνει νὰ παίξω, c'est à moi à jouer. Τυχαίνει, impers. il arrive. Ἐτυχε, il arriva. Αν τύχη καμμίαν φοράν, s'il arrivait jamais. r. τυχάινω.

Τύχη, ἡ, fortune, bonheur. || Destinée, sort; hasard. gr. anc. Κατὰ τύχην, par hasard. Ἐχω τὴν καλὴν τύχην, j'ai le bonheur de.

Τυχηρά, τά. le casuel, petits bénéfices fortuits.

Τυχηρός, ἡ, ὄν, heureux, fortuné. gr. anc.

Τυχηρῶσ, adv. heureusement.

Τυχόν, τό, cas, accident.

Τώρα ou τῶρα, adv. à présent, maintenant. Τώρα τώρα, tout de suite. Τώρα ἀπὸ καιρόν, il y a déjà du temps. Ἀπὸ τώρα, depuis peu. Ἀπὸ τὰ τώρα, dès-à-présent. Ἀπὸ τώρα καὶ ἄμπερῶσ ou ἐκεῖ, dorénavant. r. τῆ ὥρα.

Τωρινός, ἡ, ὄν, d'à-présent. actuel. Ὁ τωρινός καιρός, le temps d'à-présent.

Υ

ΥΓΙ

Υ', YPSILON, 20e lettre de l'alphabet, vaut, dans les nombres, 400 avec un accent aigu (υ'), et 400,000 avec un signe au-dessous (υ).

Υαινα, ή, hyène, *animal*.

Υάκινθος, ό et ή, hyacinthe, jacinthe, *fleurs*. gr. anc.

Υάλᾶς, ό, verrier.

Υάλι, τό, verre. r. ὕαλος.

Υαλίξω, polir, lustrer. || Briller, luire.

Υάλινος, η, ον, de verre.

Υαλος, ό, verre. gr. anc.

Υβρίξω, injurier, outrager.

Υβρισία, ή * ὕβρισμα, τό, et ὕβρισμαός, injure, outrage.

Υβριστής, ό, qui injurie; fém. ή ὕβριστρια.

Υβριστικός, ή, όν, injurieux, outrageant. gr. anc.

Υγιάζω, guérir *quelqu'un*. || Reconvrer la santé. || Se bien porter. Πῶς ὑγιάινετε; comment vous portez-vous?

Υγεία, ή, santé. gr. anc. Πῶς ἔχετε εἰς τήν ὑγείαν σας; com-

ΥΔΡ

ment va la santé? Μὲ ταῖς ὑγείαις σας, à vos souhaits; Dieu vous bénisse! Πίνω εἰς τήν ὑγείαν σας, je bois à votre santé.

Υγεινός, ή, όν, salubre.

Υγιής, *adj.* sain, bien portant.

Υγιῶς, *adv.* sainement. gr. anc.

Υγρόν, *adv.* humidement.

Υγρόν, τᾶ, les humeurs. || Les liquides (λ, μ, ν, ρ), *t. de grammaire*.

Υγρότα, ή, humidité. r. ὑγρός.

Υγραίνω, humecter, arroser.

Υγρασία, ή, humidité; moiteur.

Υγρός, ή, όν, humide. gr. anc.

Υγρότης, ή, humidité; moiteur.

Υγροούζικος, η, ον, moite, un peu humide.

Υγρῶς, *adv.* humidement.

Υδατόχρωος, *adj.* fait avec des couleurs à l'eau. Ζωγραφία ὑδατόχρωος, aquarelle.

Υδνον, τό, truffe. gr. anc. p. οἶδνον, d'οιδέω, être enflé.

Υδρα, ή, hydre. gr. anc.

Υδρογωγός, ό * ὕδραγωγεῖον, τό, canal, aqueduc. gr. anc.

Ὑδρία, ἡ, cruche. gr. anc.
 Ὑδρογείος, adj. composé de ὕδωρ,
 eau, et γῆ, terre. Ἡ ὕδρογείος
 σφαῖρα, la sphère du monde.
Coray.
 Ὑδροκοτύλη, ἡ, hydrocotyle ou
 herbe aux patagons.
 Ὑδρομύλος, ὁ, moulin à eau.
 Ὑδροφοβία, ἡ, hydrophobie.
 Ὑδροφόβος, ὁ, hydrophobe,
 enragé. gr. anc.
 Ὑδροχόος, ὁ, le verseau, *signe*
du zodiaque. gr. anc.
 Ὑδρώνω, etc., V. ἰδρώνω.
 Ὑδρώπιος, ὁ, hydropisie.
 Ὑδρωπικιάζω, devenir ou être
 hydropique. r. ὕδρωπιάω.
 Ὑδρωπικίασμα, τό, attaque d'hy-
 dropisie.
 Ὑδρωπικός, ἡ, ὄν, hydropique.
 Ὑδρωπιστία, ἡ, hydropisie.
 Ὑδωρ, τό, eau. gr. anc.
 Ὑετός, ὁ, pluie. gr. anc.
 Υιοθεσία, ἡ, adoption. gr. anc.
 Υιοθέτημα, τό, l'action d'adopter.
 Υιοθέτης, ὁ, qui adopte.
 Υιοθετικός, η, ον, adoptif.
 Υιοθετώ, adopter. gr. anc.
 Υιόκω, ὁ, V. Υιός.
 Υιός, ὁ, fils. Υιός Θετός, fils adoptif.
 Ὑιός, ἡ, ὄν, filial. gr. anc.

Ὑιῶς, *adv.* comme un fils.
 Υιότης, ἡ, filiation. gr. anc.
 Ὑκωίς, αἰ, truffe, V. Ὑδνον.
 Ὑλακτώ, aboyer, japper.
 Ὑλακή, ἡ, aboiement. gr. anc.
 Ὑλερσι, ἡ, rougeole, *maladie.*
 Ὑλη, ἡ, matière. || Lie. gr. anc.
 Ὑλικός, ἡ, ὄν, matériel.
 Ὑλικότης, ἡ, matérialité.
 Ὑλικῶς, *adv.* matériellement.
 Ὑλώχος, *adj.* boisé, couvert.
 gr. anc. Ὑλώθης.
 Ὑμεῖς, *pl. hell. de σύ,* vous.
 Ὑμέτερος, ἐρα, ον, *pron. possessif*
hell. votre.
 Ὑμνησις, ἡ, l'action de chanter
 des hymnes, de louer, de cé-
 lébrer.
 Ὑμνητής, ὁ, qui chante des hym-
 nes; fém. ἡ ὕμνήτρια.
 Ὑμνητός, ἡ, ὄν, qui mérite
 d'être chanté. gr. anc.
 Ὑμνος, ὁ, hymne. gr. anc.
 Ὑμνῶ, louer, célébrer; chanter
 des hymnes.
 Ὑμνωδία, ἡ, action de chanter
 des hymnes.
 Ὑμνωδός, ὁ, qui chante ou com-
 pose des hymnes.
 Ὑνί et ὕννι, τό, soc. r. ὕνις et
 ὕννις.

Ὑσκούαμος, ὁ, *jusquiamе, plante.*
 Ὑπαγόρευμα, τό· ὑπαγόρευσις, ἡ, dictée.
 Ὑπαγορεύω, dicter. gr. anc.
 Ὑπάγω, aller; venir. gr. anc.
 Ὑπάγωμα, τό, venue, arrivée.
 Ὑπαίτιος, *adj.* coupable. gr. anc.
 Ὑπακοή, ἡ, obéissance. gr. anc.
 Ὑπακουστής, ὁ, qui exauce; fém. ἡ ὑπακουστρια.
 Ὑπακούω, obéir. || Exaucer.
 Ὑπακουτερός, *adj.* obéissant.
 Ὑπάλληλος, η, ον, subalterne.
 Ὑπανδρος, η, ον, mariable; marié.
 Ὑπανδρεία, ἡ, mariage.
 Ὑπάνδρευμα, τό, l'action de marier ou se marier.
 Ὑπανδρεύω, marier; *au pass.* se marier. r. ὑπό, et ἀνὴρ, ἀνδρός.
 Ὑπανδρολόγημα, τό, négociation d'un mariage.
 Ὑπανδρολογήτρια, ἡ, négociatrice d'un mariage.
 Ὑπανδρολόγος, ὁ, négociateur d'un mariage.
 Ὑπανδρολογῶ, négocier un mariage.
 Ὑπάντημα, τό· ὑπάντησις, ἡ, rencontre.
 Ὑπαντῶ, rencontrer. gr. anc.

Ὑπαπάντη, ἡ, la chandeleur, la Purification (*litt.* la rencontre, parce que le vieillard Siméon et la prophétesse Anne rencontrèrent Jésus dans le temple, lorsqu'il fut présenté au Seigneur).
 Ὑπαρξίς, ἡ, existence. gr. anc.
 Ὑπάρχω, être, exister.
 Ὑπατεία, ἡ, consulat.
 Ὑπατος, ὁ, consul. gr. anc.
 Ὑπέκκυμα, τό, fomentation. || Motif, aiguillon. gr. anc. || Penchant, propension.
 Ὑπεξούσιος, ια, ον, subordonné.
 Ὑπέρ, *prép.* pour. Ὁ ἱερὸς λόχος ἀπέθανε ὑπὲρ τῆς πατρίδος, le bataillon sacré est mort pour la patrie. Εἶπε πολλά ὑπὲρ ἐμοῦ, il a dit beaucoup de choses en ma faveur. Ἐζησεν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν χρόνους, il a vécu plus de cent ans. Πηδᾶς ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα, *hell.* vous sortez de votre sphère.
 Ὑπεραγαπημένος, η, ον, très-aimé.
 Ὑπεραγάπησις, ἡ, amour excessif.
 Ὑπεραγαπητός, ἡ, ὄν, très-aimé.

Ἵπεραγαπῶ, aimer excessivement. gr. anc.

Ἵπεραίρομαι, s'enorgueillir.

Ἵπερασπίζομαι, protéger, défendre. gr. anc. ὑπερασπίζω, d'ὑπέρ, sur, ἀσπίς, bouclier.

Ἵπεράσπισις, ἡ, protection.

Ἵπερασπιστής, ὁ, protecteur, défenseur; fém. ἡ ὑπερασπίστρια. gr. anc.

Ἵπερασπιστικός, ἡ, ὄν, défensif.

Ἵπερβαίνω, passer par-dessus; surpasser || Surmonter. Ἵπερβαίνει τὰ ὅρια, il passe les bornes. gr. anc.

Ἵπερβολή, ἡ, excès. || Hyperbole. Καθ' ὑπερβολήν, à l'excès, immodérément.

Ἵπερβολικά, adv. excessivement.

Ἵπερβολικός, ἡ, ὄν, excessif. || Hyperbolique. gr. anc.

Ἵπερβόρειος, adj. hyperboréen.

Ἵπέρογρος, adj. décrépité, très-vieux. gr. anc.

Ἵπερθουλεία, ἡ, hyperdulie, culte de Marie.

Ἵπερένδοξος, η, ον, très-glorieux. gr. anc.

Ἵπερεπιθυμῶ, souhaiter ardemment. gr. anc.

Ἵπερέχω, surpasser. gr. anc.

Ἵπερέχων, part. éminent.

Ἵπερεχόντως, adv. éminemment.

Ἵπερήρانا, adv. orgueilleusement.

Ἵπερηράνεια, ἡ, orgueil. gr. anc.

Ἵπερηρανέστατος, superl. d'ὑπερηρανής, orgueilleux.

Ἵπερηράνευμα, τό, enflure, orgueil.

Ἵπερηρανεύομαι, s'enorgueillir.

Ἵπερήρανος, η, ον, orgueilleux.

Ἵπερηρανούττικος, η, ον, un peu fier, assez orgueilleux.

Ἵπερθαυμάζω, admirer beaucoup; être ravi d'étonnement. gr. anc.

Ἵπερθαύμασμα, τό, vif étonnement, grande admiration.

Ἵπερθαύμαστος, η, ον, très-merveilleux.

Ἵπερθετικός, η, ον, superlatif.

Ἵπερθετικῶς, adv. au superlatif.

Ἵπέροκαλα, adv. parfaitement bien.

Ἵπερκαθάρσις, ἡ, superpurgation.

Ἵπερκειμένως, adv. par-dessus tout.

Ἵπερόσμιοσ, adj. très-mondain.

Ἵπερμάχησις, la mise en jeu de

tous ses moyens ; efforts que l'on fait pour réussir.

Ἰπερμαχῶ, s'efforcer, faire tout son possible. r. μάχομαι.

Ἰπέρομετρον, *adv.* excessivement, démesurément.

Ἰπέρομετρος, *adj.* excessif, démesuré. gr. anc.

Ἰπερονιῶ, prévaloir, l'emporter. gr. anc.

Ἰπεροχῆ, ἡ, éminence ; supériorité. *gr. anc.* καθ' ὑπεροχῆν, éminemment.

Ἰπέροχος, η, ον, éminent, supérieur.

Ἰπερπερίσσευμα, τό· ὑπερπερίσσευσις, ἡ, surabondance.

Ἰπερπερισσεύω, surabonder.

Ἰπερπερισσός, ἡ, ὄν, surabondant. gr. anc.

Ἰπερπερισσῶς, *adv.* surabondamment.

Ἰπερπόθητος, η, ον ; très-souhaitable.

Ἰπερποθῶ, désirer passionnément. r. ὑπερ, πόθος.

Ἰπέροτατα, *adv.* souverainement.

Ἰπέροτατος, η, ον, suprême, souverain. *gr. anc.* Τὸ ὑπέροτατον ὄν, l'Être-Suprême.

Ἰπερσυντελικός, ὁ, le plus parfait, *temps.*

Ἰπερψῶ, élever au plus haut degré ; exalter. gr. anc.

Ἰπερρυσικός, ἡ, ὄν, surnaturel.

Ἰπερρυσικῶς, *adv.* surnaturellement.

Ἰπέθυνος, *adj.* coupable. (gr. anc. accusé.)

Ἰπήκοοι, οἱ, les sujets.

Ἰπήκοος, *adj.* obéissant. gr. anc.

Ἰπηρεσία, ἡ, ministère, office.

|| Affaire. Ἐχω πολλάς ὑπηρεσίας, j'ai beaucoup d'affaires.

Ἰπηρέτημα, τό, service. gr. anc.

Ἰπηρέτης, ὁ, serviteur. Ὁ κοινός

ὑπηρέτης, l'exécuteur des hautes-œuvres.

Ἰπηρέτισσα, ἡ, servante.

Ἰπηρετῶ, servir. gr. anc.

Ἰπνιαρός (fém. ὑπνιαριά) et ὑπνιαρικός, *adj.* qui tombe de sommeil ; dormeur.

Ἰπνιασμα, τό, rêve, songe.

Ἰπνομάχος, *adj.* qui combat le sommeil.

Ἰπνος, ὁ, sommeil. *gr. anc.* Εἶναι γεμάτος Ἰπνον, il tombe de

sommeil ; dormir.

Ἰπνῶ, sommeiller ; dormir.

Ἰπνωτικός, ἡ, ὄν, somnifère.

Ἰπό, *prép. hell.* sous; par. Ἐφο-
 ρεύθη ὑπὸ τοῦ τάδε, il a été tué
 par un tel.

Ἰπόβαλμα, τό, l'action de sou-
 mettre.

Ἰποβαλμένος, η, ον, *part.* sou-
 mis.

Ἰποβάλλω, soumettre. *gr. anc.*

Ἰπογάστριον, τό, le bas-ventre.

Ἰπόγειον et ὑπόγειον, τό hypo-
 γée, souterrain. *r.* ὑπό, et γῆ.

Ἰπογεγραμμένος (*gr. anc.*), et
 ὑπογεγραμμένος, η, ον, souscrit,
 soussigné.

Ἰπόγραμμα, τό· ὑπογραφή, ἡ,
 souscription, signature.

Ἰπογράφω, souscrire. || Signer.

Ἰπογραφεύς, ό, secrétaire. *gr.*
anc.

Ἰπόδειγμα, τό, exemple.

Ἰποδένω, chausser. *r.* ὑποδέω.

Ἰποδέξιμον, τό, accueil.

Ἰποδέχομαι, accueillir. *gr. anc.*

Ἰπόδημα, τό, chaussure; botte.

Ἰποδηματάκι, τό, bottine.

Ἰποδηματάρης et ὑποδηματᾶς,
 ό, cordonnier, bottier,

Ἰποδιάκονος, ό, sous-diacre.

Ἰποδιαστολή, ἡ, virgule.

Ἰπόδουλος, *adj.* soumis. || Obligé
par un service. *r.* ὑπό, δοῦλος.

Ἰποδουλώω, subjuguier. Με ὑπο-
 δουλώσε με τοὺς τρόπους του,
 il m'a gagné par ses manières.

Ἰποδοχή, accueil, réception.

Ἰποερυθροῦς, *adj.* alezan. *r.* ὑπό,
 ἐρυθρός.

Ἰποθεσιάρχης, ό, créancier; *fém.*
 ἡ ὑποθεσαριά.

Ἰπόθεσις, ἡ, argument, matière,
 sujet. || Supposition, hypothèse.

|| Affaire. Αἱ ἐμπορικαῖς ὑποθέ-
 σεις, les affaires de commerce.

Εξ ὑποθέσεως, *hell.* ou καθ' ὑπό-
 θεσιν, par supposition.

Ἰποθετικός, ἡ, όν, hypothéti-
 que. *gr. anc.*

Ἰποθετικῶς, *adv.* par hypothèse;
 en supposant.

Ἰποθετέον, *hell.* il faut suppo-
 ser.

Ἰποθέτω, supposer. *r.* ὑποτί-
 θημι, dont le participe passif

est conservé dans la locution
 τούτου ὑποτιθεμένου, cela sup-

posé.

Ἰποθήκη, ἡ, hypothèque. *gr. anc.*

Ἰποκάμισον, τό, chemise. *r.*
 ὑπό, et camisium.

Ἰποκάτω, *adv.* dessous. Τὸ στα-
 μνὶ εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸ τραπέζι
 le tabouret est sous la table.

ὑποκάτωθεν, *adv.* au-dessous.
 Ἐγὼ ὁ ὑποκάτωθεν γεγραμμένος
 ὁμολογῶ, je soussigné consens,
 etc.
 ὑπόκειμαι, être sujet.
 ὑποκείμενον, τό, le sujet, l'ob-
 jet. Διάφορα ὑποκείμενα, plu-
 sieurs personnes.
 ὑποκείμενος, η, ον, sujet, sub-
 alterne.
 ὑποκλίνω, incliner. gr. anc.
 ὑποκοίλι, τό, bas-ventre.
 ὑποκόμης, vicomte. r. ὑπό et
 comes.
 ὑποκόμισσα, ἡ, vicomtesse.
 ὑποκοριστικόν, τό, diminutif.
 ὑποκρισία et ὑπόκρισις, ἡ, hy-
 pocrisie; dissimulation. gr. anc.
 ὑποκριτής, ὁ, hypocrite; fém.
 ἡ ὑποκρίτισσα.
 ὑποκριτικός, ἡ, ὄν, feint. gr.
 anc.
 ὑποκρίνομαι, feindre, simuler.
 ὑπόληψις, ἡ, considération,
 crédit, réputation. gr. anc.
 Αὐτὸς εἶναι εἰς ὑπόληψιν, il est
 en réputation.
 ὑπόλοιπον, τό, le reste.
 ὑπόλοιπος, *adj.* restant. Οἱ ὑπό-
 λοιποὶ, les autres.
 ὑπομάγειρος, ὁ, aide de cuisine.

ὑπομάνικον, τό, manipule. r.
 ὑπό, et manica, manche.
 ὑπομένω, supporter, soutenir.
 gr. anc. || Durer.
 ὑπόμνημα, τό, mémoire, sou-
 venir. gr. anc.
 ὑπομονεύω, attendre patiem-
 ment. r. ὑπομένω.
 ὑπομονή, ἡ, patience.
 ὑπομονητικός, ἡ, ὄν, patient.
 ὑπονόμαρχος, ὁ, sous-préfet. r.
 ὑπό, νόμος, ἀρχός.
 ὑποπόδιον, τό, escabeau. gr.
 anc. ὑποπόδιον τοῦ κανονίου,
 affût de canon.
 ὑπόπτεισις, ἡ, soupçon.
 ὑποπτεύω (gr. anc.), et ὑπο-
 πτεύομαι, soupçonner.
 ὑποπτος, η, ον, soupçonneux. ||
 Suspect.
 ὑποσέλινον, τό, céleri, *plante*
 (Dioscoride).
 ὑποσημιοφόρος, ὁ, aspirant de
 marine. r. ὑπό, σημαία, φέρω.
 ὑποσκελίζω, donner un croc en
 jambe. gr. anc.
 ὑποσκειπάζω, couvrir, cacher.
 ὑπόστασις, ἡ, hypostase ou per-
 sonne, *t. de théologie.*
 ὑποστατικόν, τό, possession,
 bien-fonds.

ὑποστατικός, ἡ, ὄν, hypostatique.

ὑποστατικῶς, *adv.* hypostatiquement ou en unissant la nature divine et la nature humaine. gr. anc.

ὑποστήριγμα, τό, soutien, étai.

ὑποστηρίζω, étayer, soutenir.

ὑποστιγμή, ἡ, virgule.

ὑποστράτηγος, ὁ, général de brigade ou maréchal-de-camp.

ὑποσχεθῆναι, aor. de ὑπόσχομαι.

ὑπόσχεσις, ἡ, promesse.

ὑποσχετικός, ἡ, ὄν, qui promet aisément. gr. anc.

ὑπόσχομαι, promettre. r. ὑπισχόμεναι, aor. 2 de ὑπισχέομαι.

ὑποταγή, ἡ, obéissance, subordination.

ὑποτακτική, ἡ, le subjonctif, *mode*, s. ent. ἔγκλισις.

ὑποτακτικός, ἡ, ὄν, soumis, subordonné.

ὑποτακτικός, ὁ, substitut.

ὑποταξίαρχος, ὁ, lieutenant-colonel. r. ὑπό, τάξις, ἀρχός.

ὑποτάσσω, subjuguier, soumettre; *au pass.* se soumettre, obéir. gr. anc.

ὑποτελής, *adj.* vassal, tributaire. gr. anc.

ὑποτεταγμένος, ἡ, ὄν, part. passé pass. de ὑποτάσσω.

ὑποτριήραρχος, ὁ, capitaine de frégate. r. ὑπό, τριήρης, ἀρχός.

ὑποτύπωμα, τό, dessin.

ὑποτυπώνω, dessiner.

ὑποτύπωσις, ἡ, dessin.

ὑπουργεύω, travailler des mains; être manoeuvre; servir.

ὑπουργός, ὁ, ministre. Οἱ ὑπουργοὶ τῆς βασιλείας, les ministres d'état. ὑπουργός κτιστοῦ, manoeuvre ou aide maçon.

ὑποφέρω, et ὑποφέρω (gr. anc.), supporter, endurer.

ὑποφερτός, ἡ, ὄν, tolérable.

ὑποχείριος, *adj.* dépendant, subordonné, sujet. gr. anc.

ὑποχιλίαρχος, ὁ, lieutenant-colonel. r. ὑπό, et χιλίαρχος.

ὑποχθόνιος, *adj.* souterrain.

ὑποχώρησις, ἡ, l'action de céder; retraite.

ὑποχωρῶ, céder; se retirer.

ὑποψήριος, ὁ, candidat.

ὑπόψις, ἡ, soupçon. gr. anc.

ὑσκα, ἡ, amadou. r. ὕσκα.

ὑπτίος, ἰα, ὄν, étendu. ὑπτίαις χερσίν, à bras ouverts.

ὑσσωπος, ἡ, hysope, *plante aromatique*. gr. anc.

Ὑστερα, *adv.*, V. Ὑστερον.
 Ὑστέρημα, τό, et Ὑστέρησις, ἡ, privation. gr. anc.
 Ὑστερονα, *adv.*, V. Ὑστερα.
 Ὑστερινός, ἡ, ὄν, et Ὑστερνός, ἡ, ὄν, dernier.
 Ὑστερον, *adv.* ensuite; enfin, après. Ὑστερον ἀπὸ ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων χρόνων, après plus de 2000 ans.
 Ὑστερος, η, ον, dernier. gr. anc.
 Ὑστερῶ, priver. (gr. anc. manquer.)
 Ὑστερώτερα, et Ὑστερώτερον, *adv.* après, ensuite. Καὶ Ὑστερώτερα, et puis.
 Ὑστερώτερος, η, ον, le dernier.
 Ὑφάτιάζω, tramer, tisser.
 Ὑφάτισμα, τό, tissure.
 Ὑφάδι, τό, et Ὑφάδιον, trame.
 Ὑφάίνω, tisser, ourdir. gr. anc.
 Ὑφαμα, τό, et Ὑφασμα, tissure.
 Ὑφαμένος, et Ὑφασμένος, η, ον, part. tissu.
 Ὑφανταργαστήρι, τό, boutique de tisserand. r. ἐργαστήριον.
 Ὑφαντής, ὁ, tisserand. gr. anc.
 Ὑφαντικόν, τό, métier de tisserand.
 Ὑφαντική, ἡ, l'art du tisserand.
 Ὑφαντός, ἡ, ὄν, tissu. gr. anc.

Ὑφάντρια, ἡ, fém. de Ὑφαντής.
 Ὑφειλμός, ὁ, soustraction. r. Ὑφειλον, aor. 2 de Ὑφαιρῶ.
 Ὑφεν et Ὑφέν, τό, hyphen, trait qui unit les syllabes. Ποίος, πανιά, p. παῖος, πανιά. r. Ὑφ' ἔν, ensemble, de Ὑπό et εἶς.
 Ὑφέστιον, τό, navire incendiaire, brûlot. r. Ὑπό, sous, et ἐστις, foyer. V. Ἡράϊστιον, qui est le mot exactement écrit.
 Ὑφίσταμαι, consister. Ἡ εὐδαιμονία Ὑφίσταται εἰς τὴν πράξιν τῆς ἀρετῆς, le bonheur consiste dans la pratique de la vertu.
 Ὑφώρασις, ἡ, soupçon. gr. anc.
 Ὑφοροῦμαι, soupçonner.
 Ὑφος, τό, style; manière de s'exprimer, de chanter. Ὑφος ἐκκλησιαστικόν, style relevé, en usage dans l'Eglise grecque.
 Ὑφος ἀνευ ὀραστηριότητος, style sans chaleur. (Ὑφος, en gr. anc., est toute espèce de tissu.)
 Ὑψηλά, *adv.* en haut.
 Ὑψηλόν, τό, le sublime.
 Ὑψηλότατος, η, ον, *superl.* d'Ὑψηλός, titre donné aux princes.
 Ὑψηλώτερα, *adv.* plus haut.
 Ὑψηλός, ἡ, ὄν, haut, élevé.

Υψηλοσύνη, ἡ, et ὑψηλότης, sublimité, hauteur. || Altesse, titre.

Υψηλοφρονῶ, s'énorgueillir.

Υψηλοφρόνως, adv. d'une manière altière.

Υψηλοφροσύνη, ἡ, arrogance, hauteur. gr. anc.

Υψηλόφρων, adj. altier, arrogant.

Υψηλῶμα, τό, élévation. gr. anc. ὑψηλότης.

Υψηλώνω, éléver, hausser. || S'exhausser, grandir.

Υψιστος, η, ου, très-haut, très-élévé. gr. anc.

Υψόθεν, adv. d'en haut.

Υψός, τό, hauteur. gr. anc.

Υψωμα, τό, élévation.

Υψώνω, éléver. r. ὑψώω.

Υψώσεις, ἡ, élévation. Ἡ ὑψώσεις τοῦ Σταυροῦ, l'exaltation de la Sainte-Croix.

Υψωτής, ό, celui qui élève.

Φ

Φ, ρΗ1, vingt-unième lettre de l'alphabet, vaut 500 dans les nombres avec un accent (φ'), et 500,000 avec un signe au-dessous (φ).

Φάβα, ἡ, potage à la purée de fèves. r. lat. faba.

Φάβρικα, ἡ, fabrique. r. lat.

Φαβρικάντης, ό, fabricant.

Φαγᾶς, ό, mangeur, gourmand.

Φάγε, φάγετε, aor. impér. de τρώγω.

Φαγησερόν, τό, comestible.

Φαγησερός, ἡ, όν, mangeable.

Φαγητόν, τό, et φαγί, mets, aliment. r. φάγω.

Φαγοπότιον, τό, le manger et le boire; ripaille. ξερνῶ τὰ φαγοπότια, dégoûter.

Φαγούρα, ἡ, démangeaison. r. φάγω, manger.

Φάγουσα, ἡ, chancre, cancer. gr. anc. φάγινα.

Φάγω, ης, η, (νά), aor. subj. act. de τρώγω. et νά φαγωθῶ, ἦς, ἦ, aor. subj. pass.

Φάγωμα, τό, l'action de manger, ou d'être mangé; corrosion.

Φαγωμάρα, ἡ, démangeaison.
 Φαγωμός, ὁ, corrosion. || Inimicitie; haine. r. φάγω.
 Φαγώνω, ronger, consumer; dé-manger vivement.
 φαγωτής, ὁ, mangeur. || Rongeur; fém. ἡ φαγώτρια.
 Φάδι, τό, trame de tisserand.
 Φαδιάζω, tramer, tisser. r. ὑφᾶν.
 Φάδισμα, τό, tissure, tissu.
 Φαίνομαι (aor. ἐφάνην), paraître. || Sembler. Με, μοῦ οὐ μοί φαίνεται, il me semble. Ἄν τὸ φανῆ εὖλογον, si bon lui semble.
 Φαινόμενον, τό, apparence. Εἰς οὐ κατὰ τό φαινόμενον, en apparence, ou selon l'apparence.
 Φακή, ἡ, lentille, légume. gr. anc.
 Φακίδα, ἡ, lentille sur la peau.
 Φακίρης, ὁ, fakir, religieux mahométan.
 Φακωδιάρης, adj. qui a des lentilles sur le visage. r. φακός.
 Φαλάγγι, τό, araignée venimeuse, la tarentule. gr. anc. φαλάγγιον.
 Φάλαγξ, ἡ, phalange. gr. anc.
 Φάλαινα, ἡ, baleine, poisson.
 Φαλακρός, ἡ, ὄν, chauve. gr. anc.

Φαλακρότης, ἡ, chauveté.
 Φαλαρίς, ἡ, poule d'eau.
 Φάλι, τό, nombril. r. ὀμφαλός.
 Φαμεγεύω, servir, être en service.
 Φαμέγισ, ἡ, servante. r. lat. formula.
 Φαμεγική, ἡ, la domesticité.
 Φαμεγικός, ἡ, ὄν, servile.
 Φαμέγιος, ὁ, serviteur.
 Φαμελεύω, se familiariser.
 Φαμελιά, ἡ, famille. r. lat. familia.
 Φαμελίτης, ὁ, qui a de la famille.
 Φαμελίτικος, η, ον, de famille.
 Φάμμα, τό, tissure. || Tissu.
 Φαμμένος, η, ον, tissu. r. ὑφᾶν.
 Φάμπρινα, ἡ, V. Φάβρινα.
 Φαναράκι, τό, petite lanterne.
 Φαναράς, ὁ, lanternier.
 Φανάρι, τό, lanterne; fanal. || Fanar, ou phanal, quartier de Constantinople habité par les Grecs, d'où φαναριώτης, ὁ, et φαναριώτισσα, ἡ, fanariote. r. φανός.
 Φανερά, adv. manifestement.
 Φανερός, ἡ, ὄν, manifeste, clair.
 Φανέρωμα, τό, V. Φανέρωσις.
 Φανερώω, manifester, révéler.

† || Déclarer, notifier ; *au pass.*
 se montrer, etc. r. φανερώω.
 Φανέρωσις, ἡ, découverte ; révé-
 lation. || Manifestation, déclara-
 ration.
 Φανερωτής, ὁ, celui qui décou-
 vre, qui révèle.
 Φανερωτικός, ἡ, ὄν, déclaratif.
 Φανός, ὁ, faul. gr. anc.
 Φαντάζω, être apparent, avoir
 une belle apparence. (gr. anc.
 faire illusion.)
 Φαντάζομαι, s'imaginer, penser.
 gr. anc. || Rêver.
 Φαντακτικός, ἡ, ὄν, apparent.
 Φαντασία, ἡ, imagination. || Son-
 ge. || Fantaisie. Ἀπὸ φαντασίαν,
 par caprice.
 Φαντασιώδης, *adj.* fantasque.
 Φάντασμα, τό, fantôme. gr. anc.
 Φανταστικόν, τό, l'imaginative.
 Φανταστικός, ἡ, ὄν, fantastique,
 imaginaire. *gr. anc.* || Fantas-
 que, capricieux. || Apparent,
 de belle apparence.
 Φανταστής, ὁ, celui qui imagine.
 Φαντέσκω, ἡ, servante.
 Φάντης, ὁ, valet. Ὁ φάντης τῆς
 κοῦπας, le valet de cœur.
 Φάρα, ἡ, tribu. Συνομιλικες ἀπὸ
 τῆν ἰδιαν φάρα, jeunes gens du

même âge et de la même tribu.
 Φάραγγξ, ἡ, gouffre. gr. anc.
 Φαράτζι, τό, porte-manteau.
 Φάρδαιμα, τό, élargissement,
 dilatation.
 Φαρδαίνω, élargir, dilater. || S'é-
 largir, se dilater.
 Φαρδεύω, m. signu.
 Φαρδομάνικον, τό, manche large.
 Φάρδος, τό, largeur. Εἰς τὸ φάρ-
 δος, en travers.
 Φαρδοστομιά, ἡ, largeur de la
 bouche. || Ostentation.
 Φαρδόστομος, η, ον, qui a la
 bouche large. || Vain, glorieux.
 Φαρδυνά, *adv.* amplement.
 Φαρδύς, *adj.* ample, large.
 Φαρέτι, τό, poinçon *pour per-
 cer.*
 Φαρέτρα, ἡ, carquois. gr. anc.
 Φάρι, τό, rênes, brides. r. φά-
 λρα.
 Φαρί, τό, cheval. r. ἱππάριον.
 Φαρισαϊκόν, τό, pharisaïsme, hy-
 pocrisie.
 Φαρισαῖος, ὁ, pharisien. r. hébr.
séparé.
 Φαρμακερός, ἡ, ὄν, venimeux.
 Φαρμακεύω, empoisonner.
 Φαρμάκι, τό, poison. r. φάρμα-
 κου.

φαρμάκευμα, τό, V. Φαρμάκωμα.
 φαρμακευτής, ό, empoisonneur;
 fém. ή φαρμακεύτρα.
 φαρμακοποιός, ό, et φαρμακοπό-
 λης, apothicaire. gr. anc.
 φαρμακοπωλείον, τό, apothicai-
 rerie.
 φαρμάκωμα, τό, empoisonne-
 ment.
 φαρμακώνω, empoisonner. r.
 φαρμακώω.
 φάρος, ό, épeautre, froment. r.
 it. farro, du lat. far, farris. ||
 Phare, fanal. gr. anc. τό φάρος.
 φαρσύνω, farcir. r. it.
 φάρυγγας, ό, pharynx, gosier.
 r. φάρυγξ.
 φαρφαλά, ή, papillon.
 φαρφαράς, ό, hableur, fanfaron.
 φαρφαρίζω, habler.
 φαρφουρένιος, α, ον, de porce-
 laine.
 φαρφουρί, τό, porcelaine. r. or.
 φασιανός, ό, faisán. gr. anc.
 φάσκελον, τό, nique, moquerie.
 r. σφάκελος, le doigt du mi-
 lieu. || Lentille, tache de rous-
 seur. r. φακός.
 φασκελώνω, faire la nique, mon-
 trer au doigt. || Fasciner, char-
 mer. Μη με φασκελώσης, ne

m'ensorcelle pas, dit-on à
 quelqu'un qui étend la main
 en présentant les cinq doigts.
 r. σφάκελος, le doigt du milieu.
 Φάσκια, ή, bande. || φάσκιαι; τών
 παιδιών, langes, maillot. r.
 lat. fascia.
 Φάσκιωμα, τό, emmaillotement.
 Φασκιώνω, emmailloter; ban-
 der.
 Φασκομηλιά, ή, sauge. r. σφάκος.
 Φασσούλι, τό, faseole, haricot. r.
 φασήολος.
 Φάσσα, ή, et φάσσι, τό, faisán.
 (Φάσσα, en gr. anc. colombe.)
 Φάτνη, ή, berceau. || Crèche.
 Φατρία, ή, compagnie, confré-
 rie. || Parti. Φατρία έναντι, par-
 ti de l'opposition.
 Φατούρα, ή, facture, t. de com-
 merce. r. it.
 Φυλαταριά, ή, bavarde.
 Φυλατάς, ό, bavard, hableur.
 Φυλατιά, ή, bavardage.
 Φυλατίζω, babiller; habler.
 Φυλατίσμα, τό, bavardage.
 Φυλατσό, ή, babillarde.
 Φεγγάρι, τό, la lune, planète. ||
 Lune ou mois chez les Musul-
 mans. r. φέγγος.
 Φεβρουάριος, ό, févriér, mois.

Φεβρουαρήσιος, α, ου, qui est du mois de février.

Φεγγαριάζουμι, être lunatique.

Φεγγαριάρης, et φεγγαριάτικος, η, ου, lunatique. r. φέγγος.

Φεγγίτης, ό, lucarne; *au pl.* φεγγίταις, οί, lunettes.

Φεγγαριωτός, ή, όν, fait en forme de croissant, V. Φεγγάρι.

Φέγγω, éclairer. *gr. anc.* || Luire. Φέγγει, il fait jour. Πρίν φέγγη, avant le jour.

Φελί, τό, tranche, morceau.

Φελιάζω, couper en tranche.

Φελλᾶς, ό, faiseur de pantouffles.

Φελλός, ό, liège. || Pantoufle (suivant Budée, πᾶν et φελλός ont formé le mot fr. pantoufle).

Φελόνιον, τό, chasuble, mot employé par Chrysostôme.

Φελοῦκκ, ή, felouque, *petit bâtiment.* r. it.

Φελῶ, valoir. Δέν φελᾶ τίποτες, il ne vaut rien. r. ἀφελέω, être utile.

Φελώνιον, τό, V. Φελόνιον.

Φέξιμον, τό, et φέξις, ή, l'action d'éclairer; de luire. Τὸ φέξιμον τῆς ἡμέρας, l'aube du jour.

Φεοῦδον, τό, fief. r. lat. feudum.

Φεργάδα, ή, frégate, *vaisseau de guerre.* r. it. fregata.

Φεργαδῶτης, ό, marin d'une frégate.

Φεργαδοπούλα, ή, petite frégate.

Φερευτζές, ό, et φερετζές, féretgé, manteau à collet pendant, ordinairement de drap, et que portent les femmes turques. r. or.

Φερμαῖσι, τό, schall long, à raies et à fleurs, dont se parent les femmes, et que les hommes riches portent en turban. r. or.

Φερμάνι, τό, firman, sorte d'édit du Grand-Seigneur.

Φέρνω, porter, apporter; *au pass.* φέρνομυ, se conduire, se comporter. Φέρνω πρόσωπον τι νός, représenter quelqu'un. r. φέρω.

Φεροκάλλι, τό, balai. r. φέρω, et κάλλος.

Φερόργιόλι et φερόκρόλι, τό, manteau. r. it.

Φέρσιμον, τό, port, transport. || Conduite. r. φέρω.

Φερτής, ό, porteur; fém. ή φέρτρια.

Φερτίκι, τό, port, transport.

Φερτός, ἡ, ὄν, qu'on peut porter. gr. anc.

Φέρω (gr. anc.), V. Φέρονω.

Φέσι, τό, calotte, petit bonnet.

Φετησινός et φετηνός, ἡ, ὄν, de cette année. r. ἐπί, ἔτος.

Φέτος, adv. cette année, m. r.

Φέτζα, ἡ, lie. r. it. feccia, du lat. fex, fecis.

Φευγάτευμα et φεύγατιόν, τό, fuite.

Φεύγω, fuir. || Éviter. gr. anc.

Φευγάτος, η, ου, fuyard.

Φευγίό et φευγιόν, τό, fuite.

Φευρουάριος, V. Φεβρουάριος.

Φηγοῦ, ἡ, réchaud.

Φηκάρι, τό, etc. r. Ξηκάρι.

Φήμη, ἡ, renommée. gr. anc.

Φημιστής, ὁ, qui divulgue, qui publie.

Φημίζω, célébrer. || Divulguer.

Φήμισμα, τό, célébrité. || Publication. r. Φημίζω.

Φημισμένος, η, ου, célébré. || Célébre.

Φημιστός, ἡ, ὄν, digne d'être célébré.

Φήνη, ἡ, orfraie, oiseau.

Φθάγιω et φθάγιω, V. Πτζίω.

Φθάνω, arriver. || Atteindre. Φθάνει, il suffit. Φθάνει τὰ κομ-

πλιμέντα, trêve de complimens. (Φθάνω, ἀντί τοῦ καταλαμβάνω, παρά Ξιφιλίνω.)

Φθαρμένος, η, ου, corrompu.

Φθαρμίζομαι, éternuer, p. πταρμίζομαι. gr. anc. πτάρονυμαι.

Φθαρμός, ὁ, φθάρσιμον, τό, corruption.

Φθαρτικός, ἡ, ὄν, qui peut corrompre. gr. anc.

Φθαρτός, ἡ, ὄν, corruptible.

Φθάσιμον, τό, et φθάσμα, arrivée. r. φθάνω, fut, φθάτω.

Φθασμένος, η, ου, arrivé. || Mûr (qui est arrivé à son point).

Φθειρίζω, etc., V. Ψειρίζω.

Φθειρόκτονον, τό, staphysaigre, herbe aux poux. r. φθείρω, κτείνω.

Φθειρώ, corrompre. gr. anc.

Φθηνά, adv. à bon marché, en abondance, p. εὐθηνά.

Φθηνάινω, produire abondamment. || Être à bon marché.

Φθηνιά, ἡ, bon marché. || Abondance. r. εὐθηνία.

Φθηνός, ἡ, ὄν, qui est à bon marché. || Abondant. r. εὔ, Ξήν, d'οὐ εὐθηνέω, abonder.

Φθινοπωρινός, ἡ, ὄν, d'automne.

Φθινοπώρον, τό, automne. gr. anc.

- Φθηνοφαγία, ἡ, abondance de vivres. r. εὐθηνέω, et φαγω.
 Φθινοχέρης, *adj.* libéral, généreux; *fém.* φθινοχέραι.
 Φθινοχερία, ἡ, libéralité. r. εἶ, Σήν, et χεῖρο.
 Φθιάνω, etc. V. Φτιάνω.
 Φθισσιδί, τό, etc., V. Φτισσιδί.
 Φθίσις, ἡ, phthisie, *maladie.*
 Φθουρακί, τό, petite jalousie.
 Φθουερά, *adv.* avec envie.
 Φθουερός, ἡ, όν, envieux.
 Φθόνημα, τό, l'action d'envier.
 Φθόνος, ό, envie, jalousie.
 Φθονῶ, envier. gr. anc.
 Φθορά, ἡ, corruption. || Ruine, ravage. gr. anc.
 Φθορεύς, ό, corrupteur; séducteur.
 Φθοροποιός, *adj.* qui corrompt.
 Φιάλη, ἡ, fiole, carafe. gr. anc.
 Φιαμπόλι, τό, fifre, *instrument.*
 Φιαμπολοθήκη, ἡ, étui de fifre.
 Φιδάκι, τό, petit serpent.
 Φιδίς, ό, vermicelle.
 Φίδι, τό, serpent. r. ὀφίδιον.
 Φιδόγλωσσαν, τό, serpentaire, langue de serpent, *plantes.*
 Φιδοδάγκωμα, τό, morsure de serpent. r. ὀφίδιον, et δάκνω.
 Φιδόθερμα, τό, peau de serpent.
- Φιλάγαθος, *adj.* ami du bien, de la vertu. gr. anc.
 Φιλάδα, V. Φυλλάδα.
 Φιλαδελφία, ἡ, amour fraternel. gr. anc.
 Φιλάδελφος, *adj.* qui aime son frère ou ses frères.
 Φιλακόλουθος, *adj.* qui aime à suivre les offices, dévot.
 Φιλαλήθεια, ἡ, amour de la vérité. gr. anc.
 Φιλαλήθης, *adj.* véridique, zélé pour la vérité.
 Φιλακηνώστικος, ό, qui a du goût pour la lecture. gr. anc.
 Φιλανδρες, *adj.* qui aime son mari. || Qui aime les hommes.
 Φιλανθρωπία, ἡ, philanthropie, humanité, bienfaisance. gr. anc.
 Φιλάνθρωπος, κ, ον, philanthrope, humain, bienfaisant.
 Φιλαποδέχομαι, recevoir amicalement. r. φίλος, από, δέχομαι.
 Φιλαποδοχή, ἡ, bon accueil.
 Φιλαποδόχισσα, ἡ, *fém.* de φιλαποδόχος.
 Φιλαπόδοχος, *adj.* qui fait bon accueil.
 Φιλαργυρία, ἡ, avarice.
 Φιλαργυρίζω, être avare.
 Φιλάργυρος, *adj.* avare. gr. anc.

Φιλάρετος, *adj.* qui aime la vertu. gr. anc.
 Φίλαρχος, *adj.* qui aime le pouvoir, ambitieux. gr. anc.
 Φιλάρχαιος, *adj.* antiquaire par goût. gr. anc.
 Φιλιάσθενος, *η, ου*, maladif, infirme. r. φιλέω, avoir coutume, et άσθενής.
 Φίλαυτις, *ή*, amour-propre.
 Φίλαυτος, *adj.* dominé par l'amour - propre ; égoïste. gr. anc.
 Φίλιδισι, τό, ivoire. r. or.
 Φίλενα et φιλενάδα, *ή*, amie, amante. r. φιλέω.
 Φιλεναδοπούλα, *ή*, petite amie, tendre amante.
 Φίλευμα, τό, traitement, accueuil.
 Φιλεύω, traiter ; régaler.
 Φιληθονία, *ή*, sensualité.
 Φιλήθονος, *η, ου*, sensuel, voluptueux. gr. anc.
 Φίλημα, τό, baiser. || Baisement.
 Φιλημένος, *η, ου, part.* baisé.
 Φιλήσυχος (gr. anc.), *η, ου*, ami du repos, de la paix.
 Φίλι, τό, baiser. || Ente, greffe.
 Φίλι, τό, éléphant. r. or.
 Φιλία, *ή*, amitié, gr. anc.

Φιλιά, *ή*, repas, festin.
 Φιλικός, *ή, όν*, amical. gr. anc.
 Φιλικώς, *adv.* amicalement ; à l'amiable.
 Φιλίωμα, τό, liaison d'amitié. || Reconciliation.
 Φιλιώνω, rendre ami. || Réconcilier ; *αι pass.* contracter une amitié. || Se réconcilier. r. φιλιόω.
 Φιλίωσις, *ή*, réconciliation.
 Φιλόγελος, *adj.* plaisant, bouffon.
 Φιλογενής, *adj.* qui aime la nation. r. φίλος, γένος.
 Φιλοδοξία, *ή*, ambition. gr. anc.
 Φιλόδοξος, *adj.* ambitieux.
 Φιλοδοξώ, être ambitieux.
 Φιλόδοσλος, *adj.* qui aime le travail (les esclaves, en gr. anc.).
 Φιλοδωρία, *ή*, libéralité.
 Φιλόδωρος, *η, ου*, libéral.
 Φιλοζωία, *ή*, amour de la vie.
 Φιλόζωος, *adj.* attaché à la vie.
 Φιλόθεος, *adj.* qui aime Dieu.
 Φιλοκαλία, *ή*, amour du beau, bon goût. gr. anc.
 Φιλόκαλος, *adj.* qui aime le bien, le beau ; qui a bon goût.
 Φιλοκέρδεια, *ή*, amour du gain ; avarice. gr. anc.
 Φιλοκερδής, *adj.* intéressé, qui aime le gain.

Φιλόκοσμος, *adj.* qui aime le monde. || Qui aime les convenances, l'ordre. gr. anc.

Φιλολογία, ἡ, philologie; littérature. gr. anc.

Φιλόλογος, *adj.* philologue; qui aime les lettres; littérateur.

Φιλομάθεια, ἡ, amour de l'étude, de l'instruction. gr. anc.

Φιλομαχής, *adj.* qui aime l'étude; désireux d'instruction.

Φιλομήτωρ, *adj.* qui aime sa mère. gr. anc.

Φιλόμουσος, *adj.* qui aime les muses. gr. anc.

Φιλονεικία, ἡ, goût de la dispute. || Querelle vive, débat opiniâtre. gr. anc.

Φιλόνεικος, *adj.* disputeur, querelleur.

Φιλονεικῶ, disputer, quereller.

Φιλοξενία, ἡ, hospitalité.

Φιλόξενος, η, ου, hospitalier, qui exerce l'hospitalité.

Φιλοξενῶ, aimer à donner l'hospitalité. gr. anc.

Φιλόπαις, *adj.* qui aime les enfans. gr. anc.

Φιλοπάτρι, τό, patriotisme. gr. anc.

Φιλόπατρις, *adj.* patriote.

Φιλοπάρθενος, qui aime les vierges, qui aime la virginité.

Φιλόπολις, *adj.* qui aime la ville.

Φιλοπόνημα, τό, ouvrage soigné, écrit qui a exigé beaucoup de travail. gr. anc.

Φιλοπονία, ἡ, amour du travail.

Φιλόπονος, *adj.* qui aime le travail. gr. anc.

Φιλοπότης, *adj.* qui aime à boire. gr. anc.

Φιλοπραγμοσύνη, ἡ, curiosité.

Φιλοπράγμων, *adj.* curieux.

Φιλοπτωχία, ἡ, amour des pauvres; charité. gr. anc.

Φιλόπτωχος, *adj.* qui aime les pauvres.

Φίλος, η, ου, *adj. et subs.* ami, amie. Φίλε μου, mon ami. Ὡσάν φίλος, en ami.

Φιλόσαρκος, *adj.* sensuel, charnel. gr. anc.

Φιλοσοφία, ἡ, philosophie. gr. anc.

Φιλοσοφικός, ἡ, όν, philosophique.

Φιλοσοφικῶς, *adv.* philosophiquement.

Φιλόσοφος, ό, philosophe.

Φιλοσοφώτατος, η, ου, *superl.* très-savant, grand philosophe.

Φιλοσοφῶ, *philosopher* ; raisonner philosophiquement.

Φιλοστοργία, ἡ, amour, tendresse, affection.

Φιλόστοργος, *adj.* tendre, affable, bienveillant. gr. anc.

Φιλοτάραχον, τό, turbulence.

Φιλοτάραχος, η, ου, turbulent.

Φιλοτεχνία, ἡ, industrie ; amour des arts. gr. anc.

Φιλότεκνος, *adj.* qui aime ses enfans. gr. anc. r. τέκνον.

Φιλότεχνος, *adj.* qui aime les arts. gr. anc. r. τέχνη.

Φιλοτιμία, ἡ, ambition.

Φιλότιμος, *adj.* ambitieux. gr. anc.

Φιλοτιμοῦμαι, ambitionner.

Φιλουριά, ἡ, tilleul. r. φιλύρα.

Φιλοχρήματος, *adj.* qui aime l'argent. gr. anc.

Φιλόχρηστος, *adj.* vertueux.

Φιλόχριστος, *adj.* qui aime J.-C.

Φιλόχρυσος, *adj.* qui aime l'or.

Φιλοψευδής, *adj.* qui se plaît à mentir. gr. anc.

Φίλτατος, η, ου, très-ami, très-cher ; *superl.*, de φίλος.

Φιλτζάνι, τό, tasse. r. or.

Φιλῶ, embrasser, baiser. gr. anc.

Φίμπια, ἡ, boucle, agrafe. r. it. fibbia, du lat. fibula.

Φινόκλα, τά, φινόκλω, etc., V. Φλόκλα, Φλοκλω.

Φίνοσ, *adj.* fin. Μάλαμα φίνο, or fin. r. it. fino.

Φιρόνι, τό, florin, *monnaie.*

Φίσκος, ό, le fisc. (Φίσκος, δημόσιον. *Hesychius.*)

Φίστουλας, ό, fistule. r. lat. fistula.

Φιστουλιάζω, dégénérer en fistule.

Φικίρωμα, τό, l'action de vider.

Φικιρώνω, vider. r. κενώνω.

Φικίρωσις, ἡ, l'action de vider.

Φικιάνω, et ses dér. V. Φτιάνω.

Φικίρι, V. Φτιάρι.

Φικίρκισμα, τό, φικίρκισμός, ό, parjure, violation d'un serment.

Φικίρκιστής et φικίρκος, ό, parjure, qui viole un serment. r. επίορκος.

Φικίρκίζω et φικίρκω, se parjurer. gr. anc. επίορκέω.

Φλαγγελλώνω, flageller. r. lat. flagellare.

Φλαγγελλωσις, ἡ, flagellation.

Φλαγκή, ἡ, V. Φυλακή.

Φλαμούρι, τό, tilleul, *arbre.*

Φλάμπουρον, τό, étendard, dra-
peau. r. lat. flammula, d'ou
en fr. flamme.

Φλαμπουριάρης, ό, porte-ensei-
gne.

Φλανέλα, ή, flanelle, étoffe de
laine.

Φλασκάκι, τό, petite bouteille.

Φλασκή, τό, bouteille, flacon.
(φλασκίον se trouve dans *Δ.*
Grégoire et Suidas.)

Φλασκομηλιά, ή, sauge. r. σράκος.

Φλάτο, τό, vent. r. it. de flatus.

Φλέβα, ή, veine. || Mine. r. φλέψ.

Φλεβάρης, ό, V. Φεβρουάριος.

Φλεβοτομία, ή, saignée. gr. anc.

Φλεβοτόμημα, τό, opération de
la saignée.

Φλεβοτομον, τό, lancette.

Φλεβοτομῶ, saigner, ouvrir la
veine. gr. anc.

Φλέγα, ή, veine, p. φλέβα. r. φλέψ.

Φλεγάρα, ή, grosse veine.

Φλέγμα, τό, flegme, pituite.

Φλεγματικός, ή, όν, et φλεγμα-
τώδης, flegmatique, pituiteux.

Φλεγμοσῶλα, ή, petite veine.

Φλεμόνι, τό, poumon. r. πνεύ-
μων.

Φλεμονιάχος, adj. pulmonique.

Φλέγω brûler. gr. anc.

Φλιτζάνι, τό, tasse. r. or.

Φλισκούνη, τό, pouliot, plante.

Φλόγα, ή, flamme. r. φλόξ.

Φλογέρα, ή, flûte, chalumeau.

Φλογερός, ή, όν, enflammé, ar-
dent.

Φλογίζω, enflammer. gr. ant.

Φλόγισμα, τό, inflammation.

Φλογιστικός, ή, όν, inflamma-
toire.

Φλογώδης, adj. enflammé, brû-
lant. gr. anc.

Φλόγωσις, ή, inflammation.

Φλόκαλα, τά, balayures. || Balai.
r. φιλοκαλίς, amour de la pro-
preté. V. aussi Φροκαλία.

Φλοκάλημα, τό, l'action de ba-
layer.

Φλοκαλητής, ό, balayeur; fém.
ή φλοκαλήτρια.

Φλοκαλῶ, balayer.

Φλόκος, ό, flocon. r. lat. floc-
cus, de πλόκος, touffe de che-
veux.

Φλόμος, ό, thymale, plante.

Φλόμος λευκός, bouillon blanc,
plante.

Φλόρι, τό, tarin, petit oiseau.

Φλοῦδα, ή* φλούδι, τό, écorce.

|| Coque. || Gousse. r. φλόος,
φλούς.

Φλουδαρός, ἡ, ὄν, couvert d'écorce.

Φλούμπα, ἡ, boucle, agrafe.

Φλουμποδένω, agrafier. r. lat. fibula, et δέω.

Φλουρί, V. Φλωρί.

Φλουροζύγι, τό, balance.

Φλυαρία, ἡ, babil. gr. anc.

Φλυαρισμα, τό, bavardage.

Φλύαρος, adj. babillard; diseur de riens.

Φλυαρδόστομος, adj. qui a une conversation libre, indécente.

Φλυαρῶ, habiller, dire des riens. gr. anc.

Φλωρί, τό, sequin, ducat; monnaie d'or, pièce d'or. Ενδυμένος ἔς τὸ φλωρί, revêtu d'or.

Φοβερά, adv. terriblement.

Φοβέρα, ἡ, menace. r. φοβέω.

Φοβερίζω, menacer. || Effrayer.

Φοβέρισμα, τό· φοβερισμός, ὁ, menace.

Φοβεριστήρι, τό, épouvantail.

Φοβεριστά, adv. en menaçant.

Φοβεριστής, ὁ, qui menace.

Φοβερός, ἡ, ὄν, terrible, effroyable.

Φοβερότης, ἡ, terreur. gr. anc.

Φοβιζομένα, et φοβισμένα, adv. timidement.

Φοβίζω, effrayer, épouvanter. r. φοβερίζω.

Φοβιτζιάσσης, adj. craintif, peureux.

Φόβος, ὁ, peur, crainte. gr. anc.

Φοβῶ, effrayer, épouvanter; au pass. φοβοῦμαι, craindre. gr. anc.

Φοίνικας, ὁ, phénix. r. φοῖνιξ.

Φοινικία, ἡ, palmier, arbre.

Φοινίκι, τό, datte, fruit. r. φοῖνιξ.

Φοιτίλι, τό, V. Φυτίλι.

Φόλα, ἡ, monnaie turque de peu de valeur.

Φολλόπουλον, τό, petit soufflet.

Φόλλος, ὁ, soufflet pour le feu. r. φολλίς.

Φονέας, ὁ, et φονειάς, meurtrier, homicide. r. φονεύς.

Φόνευμα, τό, meurtre.

Φονεύς, ὁ, gr. anc. V. Φονεάς.

Φονεύω, tuer. gr. anc.

Φονικόν, τό, φονεμός, ὁ, et φόνος, ὁ (gr. anc.), meurtre, homicide.

Φοντανέλλα, ἡ, cautère. r. it.

Φοντούκι, τό, noisette, fruit.

Φοντουκιά, ἡ, noisetier, arbre.

Φορά, ἡ, fois. Μία φορά, une fois. Μερικαῖς φοραῖς, quelques fois. Τὴν ἄλλην φοράν, l'autre

- fois. Ἡ πορὰ τοῦ καιροῦ, le cours ou l'état du temps.
- Φοράδρα, ἡ, jument, cavale. (Φοράδες, αἱ Σήλειαι ἵπποι. Hesychius.)
- Φοράνω, habiller. || S'habiller.
- Φορδακίαι, τό, petite grenouille.
- Φορδακας, ὁ, et φορδακός, grenouille.
- Φόρεμα, τό, habit. gr. anc. || *au pl.* les habits sacerdotaux.
- Φορεμένος, η, ου, *part.* habillé.
- Φορεσιά, ἡ, habillement.
- Φοροί, τό, vêtement. r. φόρεμα.
- Φορολογία, ἡ, perception de l'impôt. gr. anc.
- Φορθέρι, τό, et φορτζέρι, coffre. r. it. forziere.
- Φορολόγος, ὁ, qui lève des impôts; percepteur.
- Φόρος, ὁ, impôt, tribut. gr. anc. || Marché, place. r. lat. forum.
- Φόρτηγον, τό, gabarre, vaisseau de transport. gr. anc. φορτηγικός ναῦς, ἡ φορτηγίς.
- Φορτίον, τό, charge, fardeau.
- Φορτοῦνα, ἡ, V. φορτοῦνα.
- Φόρτωμα, τό, chargement, charge.
- Φορτώνω, charger. r. φορτώω.
- Φορτωματάρικος, η, ου, de charge. Ζῶον φορτωματάρικον, bête de somme.
- Φορτωτήρα, ἡ, instrument pour charger. r. φόρτος, charge.
- Φορτωτής, ὁ, chargeur.
- Φορῶ, vêtir, habiller. || Porter un habit, être habillé.
- Φουβῶν, ἡ, réchaud.
- Φουγάρος, ὁ, âtre, foyer.
- Φουκάλι, τό, balai. V. Φρόκαλον.
- Φουκαλίζω, balayer.
- Φουκαλισμα, τό, l'action de balayer.
- Φουκαλιστής, ὁ, balayeur.
- Φουκάρι, τό, V. Φηκάρι.
- Φούκτα, ἡ, etc., V. Φούχτα.
- Φούντα, ἡ, flocon, touffe. || Gland; dragonne. || Sommet.
- Φουνοῦκι, τό, noisette, *fruit*.
- Φουνοσυκιά, ἡ, noisetier, *arbre*.
- Φούντωμα, τό, enflure; gonflement.
- Φουνοτώνω, enfler. || S'enfler. || Devenir touffu.
- Φουνοτωτός, ἡ, ὄν, enflé. || Touffu.
- Φούρκα, ἡ, potence. r. lat. furca.
- Φουρκαλίτζα, ἡ, fourchette.
- Φουρκίζω, pendre; *au pass.* se pendre. r. lat. furca.
- Φούρκισμα, τό, supplice de la potence; pendaison.

Φουρνάρης, ό, boulanger.
 Φουρναριόν, τό, boutique de
 boulanger.
 Φουρνευτήρι, τό, pelle à four.
 Φουρνιά, ή, fournée. r. lat. fur-
 nus.
 Φουρνίζω, enfourner, mettre au
 four.
 Φούρμισμα, τό, l'action d'en-
 fourner.
 Φουρνοκόνταρον, τό, pelle à four.
 r. lat. furnus et contus.
 Φούρνος, ό, four. Ένας φούρνος
 ψωμί, une fournée.
 Φουρνόπαννον, τό, écouvillon. r.
 lat. furnus et pannus.
 Φουροτοῦνα, ή, bourrasque, tem-
 pête. r. it. fortuna.
 Φουρτουλιάζω, par ex. : φουρτου-
 λιάζειό καιρός, le temps devient
 orageux.
 Φούσκα, ή, vessie. || Poche, ja-
 bot des oiseaux. r. φύσκα.
 Φουσαλιίδα, ή, bouillon, glo-
 bule. || Pustule, bouton.
 Φουσκί, τό, engrais, fumier.
 Φουσκίζω, mettre de l'engrais,
 fumer.
 Φούσλισμα, τό, l'action de met-
 tre de l'engrais, de fumer.
 Φουσκοποῦλα, ή, dim. de φούσκα.

Φούσκωμα, τό, enflure, gonfle-
 ment.
 Φουσκώνω, enfler. || S'enfler. ||
 Courroucer. || Se courroucer. r.
 φύσκη, vessie.
 Φούσκωσις, ή, enflure. || Cour-
 roux.
 Φουσσάτον, τό, armée. r. lat.
 fossatum, retranchement.
 Φουστάνι, τό, robe. r. or.
 Φουτρής, ό, bourreau.
 Φούχτα, ή, poignée. r. πυκτή,
 s. ent. χείρ.
 Φουχτιάζω, et φουχτιζώ, em-
 poigner.
 Φούχτωμα, τό, l'action d'em-
 poigner.
 Φουχτώνω, empoigner.
 Φραγγέλιου, τό, fouet. r. lat. fla-
 gellum.
 Φραγγέλωμα, τό, le fouet qu'on
 reçoit ou qu'on donne.
 Φραγγελώνω, fouetter.
 Φραγκισκάνει, οι, les Francis-
 cains, ordre religieux. r. Fran-
 ciscus, nom du fondateur.
 Φράγκικα, adv. à la franque,
 comme les Francs.
 Φραγκοσταφυλιά, ή, groseiller.
 Φραγκοσταφύλον, τό, groseille,
 fruit.

Φράγμα, τό· φραγμός, ό, clôture, haie; barrière. gr. anc.

Φραγμένος, η, ου, *part.* clos.

Φράζω, enclore. || Fermer. r. φράσσω.

Φράκτης, ό, clôture, treillage, haie. gr. anc. φρακτής.

Φραμμένος, η, ου, V. φραγμένος.

Φραντζέζης, ό· φραντζέζος et φραντζόζος, un Français; sém ή φραντζέζα et φραντζόζα.

Φραντζέζικα, et φραντζόζικα, *adv.* à la française. || En langue française.

Φραντζέζικος, et φραντζόζικος, η, ου, français.

Φράξιμον, τό· φράξις, ή, l'action de clorre; haie; l'action de boucher. || Obstruction. r. φράσσω.

Φράξος, ό, frêne. r. lat. fraxinus.

Φράουλον, τό, fraise. r. lat. fraga.

Φρατρία, ή, confrérie.

Φράσις, ή, phrase. gr. anc.

Φράτωρ, ό, frère, religieux. (*gr. anc.* de la même tribu.)

Φρέαρ, τό, puits. gr. anc.

Φρένα, ή, l'esprit, l'entendement. Είναι έξω από τας φρένας του, il n'a pas le sens commun. r. φρήν.

Φρεγάτα, ή, frégate, *vaisseau.*

Φρενεσία, ή, frénésie, délire. gr. anc. φρένησις.

Φρενήρης, et φρενιτικός, ή, όν, fi énétique, extravagant.

Φρενιάζω, rêver, radoter.

Φρενίτης, ό, frénésie; *adj.* frénétique.

Φρενοβλαθής, *adj.* sot, imbécille. r. φρήν, *gén.* φρενός, et βλάπτω.

Φρίζω, V. φρίττω.

Φρικασσάδα, ή, fricassée. r. it.

Φρικτός, ή, όν, terrible. gr. anc.

Φρίντζα, ή, parasol.

Φρίξις, ή, frayeur, frémissement.

Φρίττω, frissonner, frémir de terreur. gr. anc.

Φροκαλία, ή· φροκάλισμα, τό, l'action de balayer. r. φιλοκαλία, amour de la propreté, ou φέρω et κάλλος, porter la propreté.

Φροκαλίδι, τό, balayures.

Φρόκαλον, τό, balayures. || Balai.

Φροκαλώ, balayer.

Φρόνημα, τό, sentiment. gr. anc.

Φρόνησις, ή, prudence, sagesse. || Sentiment.

Φρόνιμα, *adv.* sensément, prudemment.

Φρονημάδα, ἡ, prudence, sagesse. r. φρόνημα.

Φρονίρευμα, τό, conduite sensée.

Φρονημεύω, rendre prudent, sage. || Le devenir. r. φρόνιμος.

Φρόνιμος, η, ου, sage, prudent.

Φροντίδα, ἡ, soin, inquiétude.

Ἔναι γεμάτος ἀπὸ φροντίδας, il est accablé de soucis. r. φροντίς.

Φροντίζω, se soucier; avoir soin; veiller à, pourvoir à. Δὲν φροντίζει διὰ τίποτες, il ne se soucie de rien. Φρόντισε δι' αὐτό, veillez à cela.

Φροντιστήριον, τό, collège. gr. anc.

Φροντιστής, ὁ, qui a soin; tuteur.

Φρονῶ, sentir, penser. Τί φρονεῖς περὶ τούτου; qu'en pensez-vous? gr. anc.

Φρούδι, V. Φρύδι.

Φρουρά, ἡ, garnison. gr. anc.

Φρούριον, τό, forteresse. gr. anc.

Φροῦττα, τά, dessert. r. lat. fructus.

Φρύγωνα, τά, broussailles, broussilles. gr. anc. || Fagot, balivernes, sornettes.

Φρυδάτος, η, ου, qui a les sour-

cils épais. || Austère, sombre.

Φρύδι, τό, sourcil. || Air hautain. r. ὀφρύς.

Φρῦνος, ὁ, crapaud. gr. anc.

Φταίσιμον, τό, et φταίσμα, faute.

|| Offense. r. πταίω.

Φταίστης, ὁ, coupable; offensé; fem. ἡ φταίστρια.

Φταίγω et φταίω, p. πταίω, faillir, pêcher. || Offenser.

Φταρμίζομαι et φταρμίζομαι, éternuer. r. πτάρουμι.

Φταρμίζω, ensorceler.

Φτάρμισμα, τό, fascination, ensorcellement.

Φταρμός, ὁ, éternuement. r. πταρμός.

Φτάρμισμα, τό, m. sign.

Φτελέα, ἡ, orme, arbre. r. πτελέα.

Φτενά, adv. petitement; légèrement; faiblement.

Φτεναίνω, atténuer.

Φτενευμα, τό, atténuation.

Φτενός, ἡ, ὄν, ténu; mince, subtil. r. πτηνός, volatile.

Φτενότης, ἡ, ténuité.

Φτενούτζικος, η, ου, un peu mince.

Φτερνίζομαι, V. Φταρμίζομαι.

Φτέρουα, ἡ, p. πτέρουα, talon.

- Φτερουιστῆρι, τό, éperon. r. περ-
νιστήρ.
- Φτερνίζω, donner un coup de
pied. gr. anc. περνίζω.
- Φτερόν, τό, aile ; plume, p.
περόν.
- Φτεροῦγα, ἡ, aile. r. πτέρυξ.
- Φτερούλι, τό, aileron. r. περόν.
- Φτερωτός, ἡ, ὄν, ailé, p. πτε-
ρωτός.
- Φτηνά, etc., V. Φθηνά, etc.
- Φτιάνω (p. εὐθειάζω. r. εὐθύς,
εὐθεΐα), faire. || Adjuster. || Far-
der.
- Φτιάρι, V. Φτυάρι.
- Φτιασίδι, τό, fard.
- Φτιασιθώμα, τό, l'action de
mettre du fard.
- Φτιασιθώνω, farder, mettre du
fard.
- Φτιάσις, ἡ φτιάσμα, τό, ouvra-
ge, travail.
- Φτιαστικόν, τό, prix d'une fa-
çon, salaire d'un travail.
- Φτούρισμα, τό, durée.
- Φτουρῶ, durer.
- Φτυάρι, τό, pelle. r. πτύον.
- Φτυαριά, ἡ, une pellerée.
- Φτύλι, V. Φυτίλι.
- Φτύμα, τό, et φτύσμα, crachat.
- Φτύσιμον, τό, crachement.
- Φτύω, cracher. gr. anc. πτύω.
Φτωχός, etc., V. Πτωχός.
- Φυγάς, ἀδός, ὁ et ἡ, fuyard, fu-
gitif.
- Φυγάθεισες, ἡ, fuite, dérouté. ||
Bannissement. gr. anc.
- Φυγαθεύω, chasser, mettre en
fuite. || Bannir.
- Φυγή, ἡ (gr. anc.), et φυγιόν,
τό, fuite.
- Φύκι, τό, et φύκος (gr. anc.),
algue.
- Φύλαγμα, τό, garde. || Conser-
vation.
- Φυλάγω, garder. || Conserver. ||
Observer; *au pass.* prendre
garde. Ὁ Θεός νά μὲ φυλάξῃ,
Dieu me garde. r. φυλάττω.
- Φύλακας, ὁ, garde, gardien. r.
φύλαξ. || Porte-feuille. r. φύλαξ.
- Φυλακᾶτωρ, ὁ, gardien. || Geolier.
|| Sentinelle.
- Φυλακή, ἡ, prison. || Garde. ||
Sentinelle. Φυλακὴ τῶν παρα-
θαλασσιῶν, garde-côte.
- Φυλακιάζω, emprisonner.
- Φυλακτῆριον, τό, agnus, scapu-
laire. || Amulette. || Réservoir.
- Φυλακτής, ὁ, garde, gardien. ||
Conservateur; fém. ἡ φυλάκτρα.
- Φυλακτικός, ἡ, ὄν, qui a la ver-

tu de conserver, de préserver; attentif, vigilant.

Φυλακτόν, τό, agnus, scapulaire. r. φυλάττω.

Φυλακτός, ή, όν, qui est à garder.

Φυλάκτρα, ή, V. Φυλακτής.

Φυλάκωμα, τό, emprisonnement.

Φυλακώνω, emprisonner.

Φυλακωτής, ό, celui qui emprisonne.

Φύλαξις, ή, garde. || Conservation. gr. anc.

Φύλαρχος, ό, chef de tribu.

Φυλάσσω et φυλάττω, V. Φυλάγω.

Φυλή, ή, tribu. gr. anc. || Nation.

Φυλλάδα, ή, abécédaire. || Brochure, petit livre. || Chou, légume. r. φυλλάς, tas de feuilles.

Φυλλάδιον, τό, V. Φυλλάδα.

Φυλλολόγημα, τό, l'action de feuilleter *un livre*; de se couvrir de feuilles.

Φυλλολογῶ, feuilleter *un livre*. || Se couvrir de feuilles.

Φύλλον, τό, feuille. gr. anc. Φύλλον χαρτί, une feuille de papier. Τά φύλλα της καρδιάς, les oreillettes du cœur.

Φυρά, ή, déchet, diminution.

Φυραίνω, diminuer, *actif et neutre*; consumer.

Φύραμα, τό· φύρασις, ή, déchet, diminution.

Φυραστικός, ή, όν, qui baisse, qui diminue.

Φυρτής, ό, brouillon, intrigant; fém. ή φύρτρα. r. φύρω, mêler.

Φύρνω et φύρω, mêler, confondre. Τά ρυομένα μαλλιά, les cheveux en désordre, non peignés.

Φυρῶ, mêler, brouiller. gr. anc. V. aussi Φυραίνω.

Φυσάω, V. Φυσῶ.

Φυσέει, τό, cartouche. || Fusée.

Φύσημα, τό, souffle. gr. anc.

Φυσητής, ό, celui qui souffle.

Φυσητηήρι, τό, soufflet. r. ρυσητήρ.

Φυσικά, *adv.* naturellement.

Φυσική, ή, la physique, *science*.

Φυσικόν, τό, le naturel. Τὸ φυσικὸν τῶν γυναικῶν, les règles des femmes.

Φυσικός, ή, όν, naturel, physique; *subst.* physicien. gr. anc.

Φυσικῶς, *adv.* naturellement.

Φυσιγνωμία, ή, physiognomie.

Φυσιγνωμῆς, ό, physionomiste.

Φυσιολογία, ή, physiologie.

Φυσιολόγος, ό, physiologiste.

Φύσις, ή, la nature. gr. anc.

Φυσουνάκι, τό, petit soufflet.
 Φυσούνη, τό, soufflet.
 Φυσῶ, souffler. gr. anc.
 Φυτεία, ἡ, plant nouveau.
 Φύτευμα, τό, plantation.
 Φυτευτής, ὁ, planteur.
 Φυτευτός, ἡ, ὄν, bon à planter.
 Φυτεύω, planter. gr. anc.
 Φυτίλι, τό, mèche d'une lampe,
 d'une bougie, etc. || Tente ou
 petit rouleau de charpie. r.
 φυτόν, tige.
 Φυτόν, τό, plante. gr. anc.
 Φυτότοπος, ὁ, lieu rempli de
 plantes; pépinière.
 Φύτρωμα, τό, pousse, germina-
 tion. r. φύτρα.
 Φυτρώνω, pousser, germer.
 Φώκια, ἡ, et φώκη (gr. anc.),
 phoque, veau marin.
 Φωλιά et φωλιά, ἡ, nid, tanière.
 Φώλευμα, τό, l'action de nicher,
 d'avoir ou de faire son nid. ||
 Nichée.
 Φωλεύω (gr. anc.), et φωλιάζω,
 nicher, avoir ou faire son
 nid.
 Φώλιασμα, V. Φώλευμα.
 Φώλι, τό, nichet, œuf qu'on
 met dans un nid.
 Φωλίτζα, ἡ, petit nid. r. φωλιά.

Φώναγμα, τό, cri. r. φωνή.
 Φωνάζω, crier. || Appeler.
 Φωναλάς, ὁ, criailleur; fém. ἡ
 φωναλοῦ.
 Φώνασμα, τό, cri, clameur.
 Φωνή, ἡ, voix. gr. anc. Με τρα-
 νήν φωνήν, à haute voix.
 Φωνῆεν, τό, voyelle. gr. anc.
 Φωνοῦλα, ἡ, V. Φωνή.
 Φώρασις, ἡ, et φωρασία· φώρα-
 σμα, τό, soupçon; conjecture.
 Φωρασάρης, adj. soupçonneux:
 fém. φωρασιχρία.
 Φωρατικός, ἡ, ὄν, suspect.
 Φωροῦμαι, soupçonner. r. φω-
 ράω.
 Φῶς, τό, lumière. || Vue; au pl.
 τὰ φῶτα ou ἡ ἐροτή τῶν φῶτων,
 l'épiphanie.
 Φωτήρ, ὁ (gr. anc.), et φωστή-
 ρας, luminaire, lumière.
 Φωσφόρος, ὁ, l'étoile du matin.
 || Phosphore. gr. anc.
 Φῶτα, τὰ, V. Φῶς.
 Φωταγωγία, ἡ, éclairage, illu-
 mination. gr. anc.
 Φωταγωγικός, ἡ, ὄν, qui a la
 vertu d'éclairer.
 Φωταγωγῶ, illuminer, éclairer.
 Φωτεινά et φωτερά, adv. claire-
 ment.

Φωτεινός, ή, όν, lumineux, clair. gr. anc.

Φωτερός, ή, όν, m. sign.

Φωτιά, ή, feu. || Lumière du fusil, la platine. Όλο φωτιά, tout en feu. r. φώς, gén. φωτός.

Φωτίζω, illuminer, éclairer. || Éclaircir. || Inspirer.

Φωτισποῦλα, ή, petit feu.

Φωτιότοπος, ό, foyer.

Φώτισμα, τό· φωτισμός, ό, illu-

mination, éclairage. || Inspiration.

Φωτισμένος, η, ου, éclairé. || Instruit. || Inspiré.

Φωτιστικός, ή, όν, propre à éclairer. gr. anc.

Φωτιστός, ή, όν, qu'on peut éclairer.

Φωτοδότης, ό, celui qui donne la lumière. gr. anc.

Φωτοχυσία, ή, illumination.

X

ΧΑΔ

X, χη, vingt-deuxième lettre de l'alphabet, numériquement vaut 600 avec un accent supérieur (χ'), et 600,000 avec le même signe au-dessous (χ').

Χαβαλάς, ό, inspecteur.

Χαβᾶς, ό, air, chant. || Air, temps. r. or.

Χαβιάρη, τό, caviar, œufs d'esturgeon salés.

Χαβουτζα, ή, bassin, réservoir.

Χάιδεμα, τό, etc., V. Χαίιδεμα, etc.

Χάιδι, τό, geste, signe; au pl. τὰ χάιδια, agacerie, mignardise; caresse.

ΧΑΙ

Χαζάκι, τό, chaudron, chaudière. r. or.

Χαζαντζής, ό, chaudronnier.

Χαζήρη, adj. prêt. Εἶσαι χαζήρη, êtes-vous prêt? r. or.

Χάζη, τό, agrément, plaisir. r. or.

Χαζυτάρας, ό, trésorier.

Χαζυές, ό, trésor, trésorerie. r. or. d'où γάζα, et gaza.

Χάζω, perdre. V. Χάνω.

Χαιδοῦκος, ό, heiduque, fantassin hongrois.

Χαιιδεμα, τό, caresse.

Χαιιδευτικά, adv. en cajolant.

Χαιιδευτικός, ή, όν, caressant.

Χαιιδεύω, caresser, cajoler.

Χαϊδί, τό, caresse. Είναι γεμάτη
χαϊδία, elle est pleine d'at-
traits.

Χαϊμένος, η, ου, stupéfait. ||
Ruiné, perdu, misérable. r.
χαϊνώ, rester la bouche béante.

Χαϊμός, ό, perte. V. Χάνω.

Χαϊρε, prés. impér. du verbe
hell. χαίρω, se réjouir, bon-
jour, adieu; au pl. χαίρεσθε.

Χαιρεκακία, ή, malveillance.

Χαιρέακος, adj. malveillant,
qui jouit du mal d'autrui.

Χαιρέτημα, τό· χαιρέτησις, ή·
χαιρέτισμα, τό, et χαιρετισμός,
ό (gr. anc.), salutation, salut.

Χαιρετίζω et χαιρετώ, saluer.

Χαιρέφυλλον, τό, cerfeuil, plan-
te. gr. anc.

Χαίρομαι (aor. έχάρην, impér.
χαροῦ, χαρήτε, subj. νά χαρῶ),
se réjouir. || Jouir de. Τό χαίρο-
μαι ἐκ καρδίας, je m'en réjouis
de tout mon cœur.

Χαλάβρα, ή, ruine. r. χαλάζω.

Χαλαζάκι, τό, petite grêle.

Χαλάξι, τό, grêle. r. χάλαξα.

Χαλαζοστρόβιλα, τά, tempête de
grêle. r. στρόβιλος.

Χαλαζώνω, grêler. r. χαλαζώω.

Χάλασμα, τό, et χαλασμός, ό,

ruine. || Déroute, destruction.
r. χαλάζω, affaiblir, etc.

Χάλασις, ή, relâchement, affai-
bli-ement. gr. anc.

Χαλαστής, ό, destructeur.

Χαλαστικός, ή, όν, destructible,
corruptible.

Χαλάστρα, ή, destruction. || Brè-
che. r. χαλάζω.

Χαλθαντζής, ό, marchand de
gâteaux mielés.

Χαλθᾶς, ό, gâteau au miel.

Χαλές, ό, garde-robe, latrines.

Χάλευμα, τό, recherche.

Χαλεύω, chercher, fureter. gr.
anc. ἀνασχαλεύω.

Χάλι, τό, état. Εἰς τί χάλι εὐρί-
σκεσαι; en quel état vous trou-
vez-vous?

Χαλί, τό, tapis. r. cr.

Χάλικας, ό, pierre à feu. gr.
anc. χάλιξ.

Χαλίκι, τό, caillou; moëlon.

Χαλικολόγος, ό, maçon. r. χά-
λιξ.

Χαλικολογῶ, maçonner.

Χαλίωμα, τό, cailloutage.

Χαλικώνω, paver avec des cail-
loux. r. χάλιξ.

Χαλιναρᾶς, ό, marchand de bri-
des, sellier.

Χαλινάρι, τό· χαλινός, ὁ (gr. anc.), bride, frein.

Χαλιναράκι, τό, dim. de χαλινάρι.

Χαλιναρολογία, ἡ, fourniment du cheval.

Χαλινάρωμα, τό· Χαληνάρωσις, ἡ, V. Χαλίνωμα.

Χαλίνωμα, τό· χαλίνωσις, ἡ, action de mettre un frein, de brider.

Χαλινώνω, mettre un frein, brider. || Refréner. r. χαλινώω.

Χάλκινθος, τό· χάλκινθος, ὁ, vitriol. gr. anc.

Χαλκᾶς, ὁ, collier de fer.

Χαλκῆιον, τό, atelier de forgeron.

Χαλκῆύς, ὁ (gr. anc.), et χαλκῆϊς, ὁ, forgeron.

Χαλκευτική, ἡ, l'art du forgeron. gr. anc.

Χαλκῆών, ὁ, V. Χαλκῆιον.

Χαλκογραφία, ἡ, gravure en taille-douce. r. χαλκός, et γράφω.

Χαλκός, ὁ, cuivre. gr. anc.

Χαλκοσκουριά, ἡ, vert-de-gris. r. σκουρία.

Χαλκοτύπος, ὁ, chaudronnier.

Χάλκιμα, τό, ustensile de cui-

vre, comme chaudron, etc. || Cuivre, airain.

Χαλκοματένιος, α, ον, de cuivre.

Χαλῶ et Χαλῶ, gâter; perdre; ruiner; détruire. || S'altérer, s'abîmer, etc. Ἐχάλασαν τὸν ἐχθρόν, on a mis l'ennemi en fuite. Πολὺ ἐχάλασες ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ ἦσουν, vous avez beaucoup perdu de ce que vous étiez. Ἐχάλασα τὴν νηστείαν, j'ai rompu le jeûne. Τὸ κρασί ἄρχισε νὰ χαλάσῃ, le vin commence à se gâter. Χαλῶ ἡ τρύπα αὐτοῦ τοῦ βελονιστοῦ, le trou de cette aiguille se casse. r. χαλάω, relâcher; s'affaiblir.

Χαλοῦμι, périr, *pass. de χαλῶ.*

Χάλυψ, ὁ, acier. gr. anc.

Χαμί, *adv.* en bas, par terre. gr. anc.

Χαμειδριά, ἡ et χαμειδριον, τό, chamedrée ou germandrée, *plante.* r. χαμειδριος.

Χαμειλέων, ὁ, caméléon, *animal.* || Caroline, *plante.*

Χαμάλης, ὁ, porte-faix. r. or.

Χαμαλήτικος, η, ον, de porte-faix.

Χαμάμι, *adv.* V. Χάμι.

- Χαμάμι, τό, bain.
 Χαμβέρι, τό, nouvelle, avis.
 r. or.
 Χαμβεριζώ, donner un avis,
 faire un rapport.
 Χαμένος, η, ον, part. de χάνω.
 Χαμηλά, adv. bassement. || Hum-
 blement. || Profondément.
 Χαμηλός, ή, όν, bas. gr. anc. ||
 Humble. || Profond. Χαμηλή τῆ
 φωνῆ, à voix basse.
 Χαμηλοβλέπω, regarder à terre.
 Χαμηλοσύνη, ή, bassesse de nais-
 sance, obscurité.
 Χαμηλότης, ή, bassesse, le peu
 d'élévation. || Profondeur.
 Χαμήλωμα, τό, V. Χαμήλωσις.
 Χαμηλώνω, baisser, abaisser,
 humilier. r. χαμηλός.
 Χαμήλωσις, ή, abaissement. ||
 Humiliation.
 Χάμο, p. χάμω, V. Χάμω.
 Χαμοβλέπω, regarder en bas.
 Χαμογέλασμα, τό, sourire, sou-
 ris. r. χαμαί, γελάω.
 Χαμογελῶ, sourire.
 Χαμοκερασιά, ή, fraisier.
 Χαμοκέρασον, τό, fraise, fruit.
 r. χαμαί, κεράσιον, cerise.
 Χαμοκοιλιδῶ, chanter à voix bas-
 se. r. χαμαί, et κέλαδος, son.

- Χαμομήλα, ή, camomille, plan-
 te. gr. anc. χαμαίμηλον.
 Χαμομηλόλαδον, τό, huile de
 camomille. r. ἐλάδιον.
 Χαμομιλημα, τό, l'action de
 parler tout bas. r. όμιλέω.
 Χαμομιλῶ, parler tout bas.
 Χαμός, ό, perte. V. Χάνω.
 Χάμος, adv. V. Χαμαί.
 Χαμουρισῶμαι, etc., V. Χασμου-
 ρισῶμαι.
 Χαμούρα, ό, perte. V. Χάνω.
 Χαμπάρι et χαμπέρι, τό, avis,
 nouvelle. r. or.
 Χαμπερίζω, V. Χαμβεριζώ.
 Χάμω, adv. à terre, par terre,
 formé du dat. de l'inusité, χά-
 μος, d'où chez les Latins humus.
 Χανδάκι, τό, V. Χαντάκι.
 Χάνι, τό, khan, hôtellerie. 1.
 or.
 Χανούμισσα, ή, princesse. r. or.
 Χαντάκι, τό, fossé. r. or.
 Χαντακώνω, détruire tout-à-
 fait, ruiner entièrement.
 Χαντζάρι et χαντζιάρι, τό, cou-
 telas, poignard. r. or.
 Χάνω, perdre. Χάνω τὴν στρά-
 ταν, s'égarer; au pass. se per-
 dre, périr. r. χαίνω, parce
 qu'en ouvrant la bouche on

perd sa proie; ou χάζω, priver.

Χάος, τό, chaos. gr. anc.

Χάπι, τό, pilule. r. or.

Χάπτω, V. Χάρτω.

Χαρά, ἡ, joie. || Noces. Μετά χαρᾶς, bien volontiers; gaîment.

Γιά (p. ὑγίεια) καὶ χαρά σας, litt. santé et joie, *souhait de politesse*, je vous salue.

Χαραγή, ἡ· χάραγμα, τό, aube du jour, de χαρά, joie, suivant quelques savans, parce que l'aurore dissipe les terreurs de la nuit. Πρὸς τὸ χάραγμα, au point du jour. V. cependant Χαράζω, graver; poindre. || Entaille, incision, empreinte. r. χαράττω.

Χαραγματιά, ἡ, entaille, incision. || Fente, crevasse.

Χαράζω, inciser, entailler; graver. || Poindre. Αρχησε νὰ χαράξῃ ἡ ἡμέρα, le jour commence à poindre. r. χαράσσω.

Χάρικας, ὁ· χαράκι, τό, règle à régler. r. χάραξ.

Χαρακτήρ, ὁ, caractère. || Écriture. gr. anc.

Χαρακτηρίζω, caractériser.

Χαρακτηριστικά, τά, marque des

négocians et des manufacturiers.

Χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν, caractéristique. gr. anc.

Χαράκωμα, τό, incision, entaille. r. χαράσσω. || Palissade. || Réglure ou l'action de régler. r. χάραξ.

Χαρακώνω, inciser, entailler, de χαράσσω. || Régler du papier, etc., de χάραξ.

Χαραμάδα et χαραματιά, ἡ, fente, crevasse. r. χαράσσω.

Χαράματα, τά, aube du jour. V. Χαραγή.

Χαράσσω, gr. anc. V. Χαράζω.

Χαρατζής, ὁ, percepteur de la taille, ou du caratch.

Χαρατζι, τό, caratch ou taille, espèce de capitation dont les Turcs sont exempts et qu'on perçoit sur les chrétiens; tous les mâles depuis l'âge de 7 ans y sont assujettis. r. χαράσσω, faire une marque, une taille.

Χαρατζομαζώνω, lever des impôts.

Χαρατζοπληρώνω, payer l'impôt de la capitation.

Χαρατζοπλήρωσις, ἡ, paiement de la taille ou du caratch.

- Χαρατζοχάρτι, τό, biliet de contribution.
- Χαρατζωμα, τό, imposition de tribut, ou de capitation.
- Χαρατζωμένος, η, ου, qui paye la taille; tributaire.
- Χαρατζώνω, mettre des impôts; *au pass.* payer la taille.
- Χαρατζωτής, ό, celui qui met des impôts.
- Χαρέμι, τό, harem ou appartement des musulmanes. r. or.
- Χαρίγγη, ή, hareng, poisson.
- Χαρίεις, εσσα, εν, gracieux.
- Χαριέστατος, superl. de χαρίεις.
- Χαρίζω, donner. gr. anc. χαρίζομαι.
- Χάρις, ή, grâce. || Don. Κάμετέ μου τήν χάριν, faites-moi le plaisir ou la grâce. Χάριτι θείχ, Dieu merci. Χάριν φιλήχ, s. ent. δια, par amitié. Παρηδείγματος χάριν, par exemple.
- Χάρισμα, τό, gratification. || Présent; *adv.* gratis, gratuitement. Θείλει λάθουν χάρισμα ύποστατικά, ils recevront gratis des terres.
- Χαρισματάκι, τό, petit présent.
- Χαρισμαίς, ό, libéralité.
- Χαριστής, ό, donateur. r. χάρις.
- Χαριστικός, ή, όν, de donation. || Libéral, généreux.
- Χαριτωμένα, *adv.* avec grâce.
- Χαριτωμένος, η, ου, gracieux.
- Χαρκιχς, ό, p. χαλκιχς, forgeron.
- Χαρμόσυνος, *adj.* réjouissant. || De fête, d'allégresse.
- Χαροκόπημα, τό, l'action de se divertir.
- Χαροκόπι, τό, réjouissance.
- Χαροκοπία, ή, joie, divertissement.
- Χαροκόπος, η, ου, qui se divertit.
- Χαροκοπώ, se réjouir, se divertir. r. χαρά, νόπος.
- Χαροποίημα, τό, et χαροποίησις, ή, réjouissance.
- Χαροποιός, *adj.* réjouissant, qui inspire la joie. gr. anc.
- Χαροποιώ, réjouir. gr. anc.
- Χάρος, ό, la mort. r. χάρων.
- Χαρού, χαρήτε, V. Χαίρομαι.
- Χαρούμενα, *adj.* gaiement.
- Χαρούμενος, η, ου, gai, content.
- Χαρτάκι, τό, petit papier. || Livret, petit livre. r. χάρτης.
- Χαρτζις, ό, papetier. || Libraire.
- Χάρτης, ό, carte. || Charte.
- Χαρτί, τό, et χαρτίον, papier;

au pl. cartes à jouer. || Papiers écrits. || Livres. *Χαρτί χονδρόν*, du carton.

Χάρτινος, *η, ου*, de papier. *Κουτί χάρτινον*, un carton.

Χαρτοκόπος, *ο*, et *χαρτολόγος*, joueur, qui a la passion du jeu.

Χαρτοπαιγνίδι, *τό*, jeu de cartes.

Χαρτοπώλης, *ο*, papetier. || Libraire. *gr. anc.*

Χαρτοφύρος, *ο*, joueur, qui a la passion du jeu. *r. χάρτον, φέρω.*

Χαρτοφυλάκιον, *τό*, bureau; archives; chartrier. *gr. anc.*

Χαρτοφύλαξ, *ο*, archiviste.

Χαρτώνω, envelopper de papier.

Χαρτωσιά, *ή*, levée *au jeu de cartes.* *r. χάρτον.*

Χαρούω, réjouir; *au pass.* se réjouir. *r. χαρά.*

Χαρχάλι, *τό*, collier; *au pl.* barbe de coq.

Χαρώ, *ης, ή, (νά)*, *V. Χαίρωμαι.*

Χασάπης, *ο*, boucher. *r. or.*

Χασαπειόν, *τό*, boucherie.

Χάσδιον, *τό*, housse de cheval.

Χάσι, *τό*, propriété particulière du prince. (*Ξακούφι* est la propriété d'une mosquée, un bien légué, une fondation pieuse. *r. or.*

Χάσιμον, *τό*, perte, dommage.

Χασίρι, *adv. V. Χεζήρι.*

Χασκός, *adj.* badaud, musard.

r. χάσκωξ, qui regarde la bouche béante.

Χασκίζω, *V. Χάσκω.*

Χάσκισις, *ή*, badauderie.

Χάσκισμα, ouverture, cavité.

Χασκιστής, *ο*, badaud, musard; *fém. ή χατκίστρα*, *V. Χατκός.*

Χάσκω, bâillier. || Rester la bouche béante, *gr. anc.*; badauder, lanterner.

Χάσμα, *τό*, fente, ouverture.

Χάσμα, *ή*, ouverture; bâillement. *gr. anc.*

Χασμουριάζω, bâillier. *r. χάσμα.*

Χασμουριάης, *adj.* bâilleur.

Χασμούρισμα, *τό*, bâillement.

Χασμουρισμάμι, bâiller. *r. χασμῶμαι.*

Χασμῶδις, *ή*, bâillement. || Hiatus. *r. χάσμα.*

Χασναπάρχης, *ο*, trésorier. *r. or.*

Χασνές, *ο*, trésor; trésorerie. *r. or. d'ou γάζα*, et gaza.

Χασοκιριά, *ή*, perte de temps.

Χασομέρισμα, *τό*, *m. sign.*

Χασομερῶ, perdre son temps.

Μη με χάμηξ νά χασομερῶ, ne me faites pas perdre mou

- temps. r. *χάζω*, priver, et *ἡμέρα*.
- Χασοφρηγαριά*, ἡ, temps où il n'y a pas de lune, où elle ne paraît pas. r. *χάζω* et *φρέγγος*.
- Χασούρα*, ἡ, perte, dommage.
- Χαστούκι*, τό, et *χαστουκιά*, ἡ, gourmade, soufflet.
- Χαστουκίζω* et *χαστουκώνω*, souffleter. r. lat. *castigare*.
- Χατάς*, ὁ, inconvéniént, désappointement; malheur. r. or.
- Χατζῆς*, ὁ (pl. *χατζίδες*), pèlerin; celui qui a fait le pèlerinage de la Mecque ou de Jérusalem. (de l'arabe *hadgi*.)
- Χαύωμα*, τό, langueur.
- Χαυωμένος*, η, ον, languissant.
- Χαυωμένως*, *adv.* languissamment.
- Χαυώνω*, languir. r. *χαυώω*.
- Χαύτω*, V. *Χάρτω*.
- Χάρτω*, manger avidement. *Χάρτω μύγαις*, gober des mouches, badauder. Τοῦ ἔχαψε μίαν, il lui donna un coup. r. *κάπτω*.
- Χαχαρίζω*, rire aux éclats. r. *καγχαζώ*.
- Χαχάρισμα*, τό, éclat de rire.
- Χάχας*, *adj.* badaud, gobe-mouche. V. *Χάσκας*.
- Χάψιμον*, τό, l'action d'avaler gloutonnement. gr. anc. *κάψι*.
- Χάψι*, τό, sole, poisson. || Prison.
- Χάψις*, ἡ, prison. r. *κάψα*, ou *χάω*, contenir.
- Χεζούριον*, τό, latrines. r. *χέζω*.
- Χέζω*, aller à la selle. gr. anc. *Χέζουσι τὰ γένεια τοῦ κατῆ*, ils insultent la barbe du cadi.
- Χειλάκι*, τό, et *χειλαράκι*, petite lèvre. r. *χειλος*.
- Χειλάς*, *adj.* qui a de grosses lèvres; fém. *χειλοῦ*.
- Χειλι*, τό, lèvre. || Bord. r. *χειλος*.
- Χειλιμύθρισμα*, τό, hennissement.
- Χειλιμυθρῶ*, hennir.
- Χειλοπήγαθον*, τό, bord d'un puits. r. *χειλος*, *πηγήδιον*.
- Χειλοσκάσματα*, τά, gerçures des lèvres. r. *χειλος*, *σχάζω*.
- Χειμάζω*, hiverner. gr. anc.
- Χειμάροσ*, ὁ, torrent. gr. anc.
- Χειμών*, ὁ (gr. anc.), et *χειμώνιας*, l'hiver.
- Χειμωνιά*, ἡ, toute la saison de l'hiver.
- Χειμωνιάζω*, hiverner, passer l'hiver. *Χειμώνιασε*, voilà l'hiver.

- Χειμώνιασμος, τό, l'action d'hiverner.
- Χειμωνιάτικος, η, ον, et χειμωνικός, ή, όν, d'hiver.
- Χειμωνικόν, τό, melon d'eau, pastèque.
- Χεινόπωρον, τό, automne. r. χειρός, prodigue, et όπώρα, fruits.
- Χειράγρα, ή, chiragre ou goutte aux mains. || Pince, tenailles.
- Χειροεργασία, ή, ouvrage manuel.
- Χειρίζω, commencer, mettre la main à. gr. anc.
- Χείρισμα, τό, commencement, entreprise.
- Χειρῶν, V. Χειρίζω. r. χείρ.
- Χειρόβολον, τό, gerbe, javelle.
- Χειρόγραμμα, τό, et χειρόγραφον, manuscrit.
- Χειρογράφω, écrire de sa propre main. gr. anc.
- Χειροδουλειά, ή, travail des mains.
- Χειροζωτικός, ή, όν, qui vit du travail de ses mains. r. ζωή.
- Χειροθεσις, ή, imposition des mains. gr. anc.
- Χειροθετώ, imposer les mains.
- Χειροθήκη, ή, manchon. gr. anc.
- Χειρόκτιον, τό, et χειρόκτι, gant. gr. anc. χειροθήκη.
- Χειρομάλαξις, ή, manipulation.
- Χειρομάνικον, τό, manchon.
- Χειρομάντης, ό, chiromancien.
- Χειρομαντεία, ή, chiromancie, divination par l'inspection des lignes de la main. gr. anc.
- Χειρόμυλος, ό, moulin à bras. gr. anc. χειρομύλη.
- Χειρονομία, ή, gesticulation; geste.
- Χειρονόμος, ό, qui règle bien ses gestes. gr. anc.
- Χειρονομῶ, gesticuler; faire des gestes, les bien régler.
- Χειροποίημα, τό, ouvrage des mains.
- Χειροποιημένος, η, ον, fait de main d'homme.
- Χειροποίητος, m. sign. gr. anc.
- Χειρότερα, adv. pis, plus mal.
- Χειροτέρευμα, τό, et χειροτέρευσις, ή, l'action d'empirer. Τό χειροτέρευμα τοῦ πάθους, l'augmentation du mal.
- Χειροτερεύω, empirer, rendre ou devenir pire. r. χείρων, pire.
- Χειρότερος (gr. anc.), η, ον, pire.
- Χειροτέχναις, αί, les arts mécaniques. r. χείρ, et τέχνη.

Χειροτεχνία, ἡ, manufacture, main d'œuvre.

Χειροτεχνίτης, ὁ, artisan. gr. anc., χειροτέχνης.

Χειροτόνημα, τό· χειροτονία, ἡ, et χειροτόνησις, ordination. || Election.

Χειροτονῶ, ordonner, conférer les ordres sacrés. || Élire. gr. anc.

Χειρουργία, ἡ, et χειρουργική, chirurgie. gr. anc.

Χειρουργικός, ἡ, ὄν, chirurgique.

Χειροῦργος, ὁ, chirurgien.

Χειροφιλημα, τό, baisemain.

Χέλι, τό, anguille. r. ἔγγελος.

Χελιδών, ἡ (gr. anc.), et χελιδόνι, τό, hirondelle, oiseau.

Χελιδωνάκι, τό, petite hirondelle.

Χελῶνα, ἡ, tortue. gr. anc.

Χελωνάκι, τό, écrouelles.

Χελωνιάρης, et χελωνιάρικος, η, ου, scrofuleux.

Χελώνιον, τό, écrouelles ou scrofules. || Scrofulaire, plante.

Χεράκι, τό, petite main.

Χέρι, τό, main. Πέντε χέρια, cinq fois. r. χεῖρ.

Χεριά, ἡ, poignée. Μιά χεριά, une poignée, plein la main.

Χερίζω, V. Χειρίζω.

Χερόβολον, τό, poignée; javelle; gerbe.

Χεροβολεύω, gerber ou mettre en gerbes, botteler.

Χερόγραμμα, etc., V. Χειρόγραμμα.

Χεροκαμωμένος, η, ου, fait à la main. r. χεῖρ, et κάμνω.

Χεροκοπῶ, couper la main ou les mains. gr. anc. χεῖροκοπέω.

Χερόκρουσμα, τό, applaudissement.

Χεροκρούω, applaudir, battre des mains. gr. anc. κρούω χεῖρας.

Χερομάντιλον, τό, serviette. r. χεῖρ, et le mot lat. mantile.

Χερομάχος, ὁ, cultivateur. r. χειρομάχος, qui vit de son travail.

Χερομυλίζω, moudre avec un moulin à bras. r. χεῖρ, et μύλη.

Χερόμυλος, V. Χειρόμολος.

Χεροπρίονον et χεροπρίονι, τό, manche de scie. || Scie à main. r. χεῖρ, main; et πρίων, scie.

Χερουθικόν, τό, chœur de chérubins.

- Χερουβίμ, τό, chérubin, ange
 du second chœur de la pre-
 mière hiérarchie. r. hébr.
 Χερούλι, τό, anse; main ou
 poignée, manche. r. χεῖρ.
 Χέσιμον, τό, l'action d'aller à
 la selle. r. χέζω.
 Χεσουριόν, τό, dévoiement.
 Χέστης, ὁ· χέστρα, ἡ, qui fait
 ses besoins. gr. anc. χεστᾶς, ὁ.
 Χήνα, ἡ, oie. gr. anc. χήν.
 Χηνάρι, τό, oison, jeune oie.
 Χηνοδοσκόος, ὁ, qui élève des
 oies. gr. anc.
 Χηνοπούλα, ἡ· χηνόπουλου, τό,
 jeune oie, oison. r. χήν, πῶλος.
 Χήρα, ἡ, veuve. gr. anc.
 Χηρεία, ἡ (gr. anc.), χηρεμός,
 ὁ, et χήρευμα, τό, veuvage.
 Χηρευμένος, η, ου, veuf, veuve.
 Χηρεύω, rester veuf ou veuve.
 Ἡ ἐπαρχία χηρεύει ἀπό ἀρχι-
 ἐπίσκοπον, le diocèse est sans
 archevêque. Θρόνος χηρευών,
 siège vacant.
 Χήρψις, ἡ, p. χήρευσις, veuvage.
 Χηριός, et χῆρος, ὁ (gr. anc.),
 veuf.
 Χθές, adv. hier. gr. anc. Χθές
 τὸ βραδύ, hier au soir.
 Χθειςινός, ἡ, ὄν, d'hier.
- Χιβάδα, ἡ· χιβάδι, τό, V. Ἀγυ-
 θάδα.
 Χιλάλι, τό, cure-oreille. r. or.
 Χίλια, V. Χίλιοι.
 Χιλιάδα, ἡ, millier. Χιλιάδες,
 des milliers, par milliers. Μία
 χιλιάδα δεμάτια χορτάρι, un
 millier de foin. r. χιλιάς.
 Χιλιαρχεύω, commander un
 régiment. r. χιλιαρχέω.
 Χιλιαρχία, ἡ, régiment.
 Χιλιάρχος, ὁ, colonel.
 Χιλιάς, ἡ, gr. anc. V. Χιλιάδα.
 Χιλιμιντριζέω, hennir.
 Χιλιμιντρισμα, τό· χιλιμιντρι-
 σμός, ὁ, hennissement.
 Χίλιοι, αἱς, α, mille. Χίλιαις
 φορές τόσας, mille fois autant.
 Χιλιονηρηδοξασμένος, η, ου,
 mille et mille fois glorifié.
 Χιλιονηριοκαλοῦσίζικος, η, ου,
 souverainement heureux. r.
 χίλιοι, μύριοι, καλός, et ris-
 chio, ital.
 Χιλιόποδρον, τό, mille-pieds
 insecte. r. χιλιόπους.
 Χιλιόστος, ἡ, ὄν, millième.
 Χιλιόφυλλοδάδου, τό, huile de
 mille-feuille. r. ἐλάδιον.
 Χιλιόφυλλον, τό, mille-feuille,
 plante. gr. anc. μυριάφυλλον.

- Χιλιόχρονος, *adj.* de mille ans.
 Χίμαιρα, ἡ, Chimère, *monstre*.
 Χινιός, ὁ, hérisson. r. ἐχίνος.
 Χιονόπωρος, ὁ, V. Φθινόπωρον.
 Χιονάτος, η, ου, rafraîchi avec la neige. r. χιών, neige.
 Χιονερός, *adj.* neigeux.
 Χιόνι, τό, neige. gr. anc. ἡ χιών.
 Χιονιά, ἡ, neige qui tombe. || Boule de neige.
 Χιονίζω, couvrir de neige. Χιονίζει, *impers.* il neige; *au pass.* χιονίζομαι, se couvrir de neige. Ἐχίουσι τὰ βουνά, il a neigé sur les montagnes, *métaphore pour dire* qu'un homme a vieilli.
 Χιόνισμα, τό· χιονισμός, ὁ, neige qui tombe.
 Χιονίστρα, ἡ, engelure. r. Χιών.
 Χιονιστερός, ἡ, ὄν, et χιονιστικός, ἡ, ὄν, neigeux.
 Χιονοχωσμένος, η, ου, tout couvert de neige. r. χιών, et χόω.
 Χιονώθης, *adj.* neigeux. gr. anc. Χιτών, ὁ, tunique. gr. anc. Χιών, ἡ, gr. anc. V. Χιόνι.
 Χλαμύς, ἡ, chlamyde; manteau. gr. anc.
 Χλευάζω, railler. gr. anc.

Χλευαστής, ὁ, railleur, moqueur.

Χλευαστικῶς, *adv.* en plaisantant.

Χλικίω, rendre tiède. gr. anc.

Χλιαρήσις, ἡ, l'action de rendre tiède, d'échauffer.

Χλιαρός, ἡ, ὄν, et χλιός, tiède.

Χλιαρότης, ἡ (gr. anc.), et χλιότης, tièdeur.

Χλιμιτρῶ, V. Χιλιμιντριζω.

Χλωρός, *adj.* V. Χλωρός.

Χλωμάζω et χλωμίζω, pâlir, devenir blême. r. χλωρίζω, jaunir comme l'herbe fanée.

Χλώμισμα, τό· χλωμασμός, ὁ, pâleur.

Χλωμός, ἡ, ὄν, pâle, blême.

Χλωμότης, ἡ, pâleur.

Χλωμούτζικος, η, ου, un peu blême.

Χλωραίνω et χλωρίζω, verdier; être vert, être frais.

Χλωρίον, τό, et χλωριώνας, loriot, oiseau. r. χλωρίων.

Χλωρίς, ἡ, verdier, oiseau. gr. anc. χλωρεύς.

Χλωροκούκι, τό, fève fraîche (la fève sèche ou féverole s'appelle ξηροκούκι).

Χλωρός, ἡ, ὄν, verd. || Frais.

Χλωρότης, ἡ, verdeur. *gr. anc.*

|| Fraîcheur.

Χνόποδα, τά, vestiges, traces des pieds. *r. ἔχνη τῶν ποδῶν.*

Χνοτιζῶ, puer, sentir mauvais.

Χνοτισμα, τό· χνοτισμός, ὁ, mauvaise odeur.

Χνότον, τό, haleine. Βρωμᾶ τὸ χνότον του, son haleine sent mauvais.

Χνότος, ὁ, mauvaise odeur.

Χνοῦδι, τό, poil; poil follet; duvet. *r. χνοῦς.*

Χνωτῶ. *V. Χνοτιζῶ.*

Χοβόλη, ἡ, cendre enflammé.

Χορεινόν, τό, *s. ent. κρέας,* viande de porc. *r. χοῖρος.*

Χορεινός et χορινός, ἡ, ὄν, de cochon. Τὸ χορινὸν πάχος, le lard.

Χοιρίζω, imiter les cochons; vivre comme les pourceaux.

Χοιρόν, τό, *p. τὸ χοιρινόν, s. ent. κρέας,* viande de porc.

Χοιροβοσκός, ὁ, gardeur de cochons. *gr. anc.*

Χοιρομέρι, τό, jambon. *r. μικρός.*

Χοιρόπαστον, τό, le cochon salé.

Χοιράπουλον, τό, petit cochon.

Χοῖρος, ὁ, porc, cochon. *gr. anc.*

Χοιρότριχα, ἡ, soie de cochon.

Χοιρόχορτον, τό, pain-de-pourceaux, *plante.* || Truffe.

Χολή, ἡ, bile, fiel. || Humeur, colère. *gr. anc.*

Χολιάζω, se fâcher, se mettre en colère. *gr. anc. χολάω.*

Χόλιασμα, τό, accès de mauvaise humeur, de colère.

Χολλιάρι, τό, cuiller. *r. κοχλιάριον.*

Χολλιαριά, ἡ, cuillerée.

Χολομανίχ, ἡ, courroux.

Χολομανίζω et χολομανῶ, se courroucer, s'indigner. *r. χολή, μανία.*

Χονδρά, *adv.* grossièrement.

Χονδράδα, ἡ, grossièreté.

Χόνδραιμα, τό· χόνδραιμός, ὁ, épaissement, grosseur, corpulence.

Χονδραίνω, grossir, rendre ou devenir gros. *r. χονδριᾶν,* avoir des grumeaux.

Χονδράνθρωπος, ὁ, gros homme. || Homme grossier.

Χόνδρευμα, τό, l'action de grossir.

Χονδρίζω, être malhonnête, grossier.

Χονδρικῶς, *adv.* en gros, *opp.*

- ἄλικυκῶς, en détail. || Gros-
 sièrement.
 Χονδρίτης, ὁ, homme grossier
 (comme du pain d'orge. En
 gr. anc. pain de farine gros-
 sière).
 Χονδροβέλουον, τό, grosse ai-
 guille. r. βελόνη.
 Χονδροδουλειά, ἡ, travail gros-
 sier.
 Χονδροδουλεύω, travailler gros-
 sièrement.
 Χονδροειδέστατος, η, ου, très-
 grossier. r. χονδρός, εἶδος.
 Χονδροκέφαλος, η, ου, qui a une
 grosse tête.
 Χονδροκίκαλος, η, ου, qui a
 de gros os.
 Χονδρολαλιά, ἡ, grosse voix.
 Χονδρολογία, ἡ, discours gros-
 sier.
 Χονδρολόγος, adj. qui tient des
 discours grossiers.
 Χονδρομούτσουνος, η, ου, qui a
 un gros visage.
 Χονδρόμυαλες, η, ου, qui a la
 tête dure; peu intelligent. r.
 μυελός, cervelle.
 Χονδρόν, τό, grossièreté.
 Χονδροπάμι, τό, morceau de
 toile grossière. r. lat. pannus.
- Χονδροπόδαρος, η, ου, qui a de
 grosses jambes. r. ποδάριον.
 Χονδρός, ἡ, ὄν, adj. gros. ||
 Grossier.
 Χόνδρος, τό, grosseur; et χόν-
 δρος, ὁ (gr. anc.), cartilage.
 || Épeautre.
 Χονδρότης, ἡ, grosseur.
 Χονδρούτσικος, η, ου, un peu gros.
 Χουτζερές, ὁ, chambre; bou-
 doir. r. moldave. V. Χοτσερές.
 Χουτρός, etc., V. Χονδρός, etc.
 Χορδή, ἡ, corde. gr. anc.
 Χόρευμα, τό, ballet, danse.
 Χορευτά, adv. en dansant.
 Χορευτής, ὁ, danseur. gr. anc.
 Χορευτική, ἡ, l'art de la danse.
 Χορευτότοπος, ὁ, place pour
 danser, endroit où l'on danse.
 Χορεύτρα, ἡ, danseuse.
 Χορεύω, danser. gr. anc.
 Χοροδιδάσκαλος, ὁ, maître de
 danse, ou de ballets. gr. anc.
 Χοροπηθῶ, sauter en dansant.
 Χορός, ὁ, bal, danse. || Chœur.
 Χορτάζω et χορταίνω, rassasier.
 || Se rassasier.
 Χορταράμι, τό, herbe menue.
 Χορταρεύω, V. Χορταριάζω.
 Χορτάρι, τό, herbe; foin.
 Χορταριάζω et χορταρίζω, pro-

duire de l'herbe, devenir herbu. r. χορτάριον, herbe.

Χορταρικά, τὰ, herbage, toutes sortes d'herbes.

Χορταρότοπος, ὁ, pré.

Χορταροφάγος, adj. herbivore.

Χορταρώδης, adj. herbu.

Χόρτασμα, τό· χόρτασις, ἡ, et χορτασμός, ὁ, rassasiement, satiété.

Χορταστικός, ἡ, ὄν, rassasiant.

Χορτάτος, η, ον, rassasié, soûl.

Χόρτον, τό, herbe. r. χόρτος.

Χοτσερές, ὁ, tribunal. || Chambre.

Χουγιαῖζω et χουϊάζω, crier. r. albanaise.

Χούγιασμα, τό, cri, clameur.

Χουζουρεύω, se reposer. r. or.

Χουζούρι, τό, repos, loisir.

Χουλιάρα, ἡ, cuiller à pot.

Χουλιάρικι, τό, petite cuiller.

Χουλιάρι, τό, cuiller. r. κοχλιάριον.

Χουλιαριά, ἡ, une cuillerée.

Χουρμάδι, τό· χουρμάς, ὁ, datte.

Χουρμαδιά, ἡ, dattier, arbre.

Χουσμέτι, τό, service. Κάμω χουσμέτι, servir. r. or.

Χούφτα, ἡ, etc., V. Φούχτα.

Χοχλαδάκι, τό, petit caillou.

Χοχλάζω, bouillonner, bouillir.

Χοχλάκι, τό, caillou. r. κόχλαξ.

Χοχλακίζω, bouillir, bouillonner. r. κοχλάζω, faire du bruit.

Χοχλάκισμα, V. Χόχλασμα.

Χοχλακοβολῶ, jeter des cailloux.

Χοχλακώνω, paver avec des cailloux. r. κόχλαξ.

Χόχλασμα, τό, bouillonnement; ébullition.

Χόχλος, ὁ, bouillon d'un liquide qui bout.

Χοχλιός, ὁ, limaçon. r. κοχλίας.

Χρειξ, ἡ, besoin; nécessité. gr. anc. Εἶναι χρειά ου κάνει χρειά, il faut. Χρειξ νά πηγαίνω; faut-il que j'aille?

Χρειάζομαι, avoir besoin. || Être nécessaire. Δέν χρειάζεται, il ne faut pas. r. χρειξ, besoin.

Χρειαζούμενα, τὰ, le nécessaire.

Χρειαζούμενος, η, ον, nécessaire. || Nécessiteux.

Χρειασιόακι, τό, petit vase.

Χρειασιόας, ὁ, potier.

Χρειασίδι, τό, vase; au pl. τὰ χρειασιόια, la vaisselle.

Χρειώδης, adj. nécessaire.

Χοχλακῶ, V. Χοχλακίζω.

Χρεμετίζω, hennir. gr. anc.

Χρεμέτισμα, τό, hennissement.

Χρεβόκομμα, τό, banqueroute.

Χρεοκόρτης, ὁ, banqueroutier.
 r. χρεός, κόπτω.
 Χρεοκόψις, ἡ, banqueroute.
 Χρεοφειλέτης, V. Χρεωφειλέτης.
 Χρεός, τό, devoir. || Dette.
 Χρεώδης, *adj.* dû. r. χρεός.
 Χρεωκοπία, ἡ, banqueroute. gr. anc.
 Χρεωκόπος, ὁ, banqueroutier.
 Χρεωμένος, η, ου, endetté.
 Χρεώνομαι, s'endetter.
 Χρεώστης, débiteur. gr. anc.
 Χρεωστικός, ἡ, ὄν, de dette. || Dû.
 Χρεωστῶ, devoir, être obligé. || Devoir, avoir des dettes. (gr. anc.).
 Χρεωφειλέτης, ὁ, débiteur.
 Χρήματα, τά (de χρῆμα, ce dont on peut user), argent, en général. Ἐχει πολλά χρήματα, il a beaucoup d'argent.
 Χρηματίζω, être. Ἐχρημάτισεν ἐπισκοπος, il a été évêque. (Ce verbe, en gr. anc., se trouve dans le sens de vivre, se tenir habituellement dans un endroit).
 Χρηματοθήκη, ἡ, coffre-fort.
 Χρησιμεύω, être utile, servir.
 Χρήσιμος, η, ου, ntile. gr. anc.
 Χρήσιμος ἄνθρωπος, brave et honnête homme.

Χρῆσις, ἡ, usage. gr. anc.
 Χρησμός, ὁ, oracle. gr. anc.
 Χρηστοθήεια, ἡ, politesse.
 Χρηστοθήης, *adj.* poli, bien élevé. (gr. anc. probe, honnête.)
 Χρίζω, oindre. r. χρίω.
 Χρίσμου, τό· χρίσις, ἡ, onction.
 Χρίσμα, τό, onction. || Chrême (τό ἄγιον χρίσμα). gr. anc.
 Χριστιανικά, *adv.* chrétienne-ment.
 Χριστιανικός, ἡ, ὄν, chrétien.
 Χριστιανισμός, ὁ, christianisme.
 Χριστιανομάχος, *adj.* ennemi des chrétiens.
 Χριστιανοσύνη, ἡ, chrétienté.
 Χριστομάχος, *adj.* ennemi de J.-C.
 Χριστομίμητος, *adj.* imitateur de J.-C.
 Χριστός, ὁ, Jésus-Christ. r. χριστός, oint et sacré.
 Χριστούγεννα, τά, Noël ou la nativité de J.-C. Ἡ τεσσαρακοστή τῶν χριστουγέννων, l'avant ou le carême qui précède les fêtes de Noël.
 Χριστόψαρον, τό, truite, poisson.
 Χρίω, gr. anc. V. Χρίζω.
 Χρονιά, ἡ, l'année. r. χρόνος.

Χρόνια, τὰ, pl. de χρόνος.
 Χρονιάρικος, η, ου, d'un an.
 Χρονιάζω, finir l'année; avoir un an. r. χρόνος
 Χρονίζω, tarder, différer.
 Χρονικά, τὰ, annales, chroniques. gr. anc.
 Χρονικός, ή, όν, annuel.
 Χρονικώς, adv. annuellement.
 Χρονογραφία, ή, annales.
 Χρονογράφος, ό, annaliste.
 Χρονολογία, ή, chronologie.
 Χρονολόγιον, τό, annuaire.
 Χρόνος, ό (pl. οί χρόνοι et τὰ χρόνια), an, année. Πόσων χρόνων είσαι; quel âge avez-vous?
 Κάθε χρόνον, chaque année.
 Τοῦ χρόνου, l'année prochaine.
 C'est aussi un souhait de plusieurs années. Καλόν χρόνον γάλης (p. γὰ ἔχης) καί ψυχρόν! *imprécation*, que la peste te creve!

Χρυσά, ή, et χρυσή, par euphémisme, peste, litt. dorée.
 Χρυσάλιδα, ή, et χρυσάλις (gr. auc.), chrysalide.
 Χρυσάρι, τό, or. || Fil d'or. r. χρυσός.
 Χρυσενδυμένος, η, ου, vêtu d'or.
 Χρυσικός, ό, orfèvre. r. χρυσός.

Χρυσίου, τό, or. gr. anc.
 Χρυσίτης, ό, pierre de touche.
 Χρυσόδουλλον, τό, diplôme.
 Χρυσοδέμενος, η, ου, et χρυσόδετος, enchâssé dans de l'or. || Relié en or. r. χρυσός, et δέω.
 Χρυσοϊκή, ή, l'orfèvrerie. gr. anc. χρυσοχοϊκή.
 Χρυσοκλώναρως, adj. qui a des rameaux d'or. r. κλών, gén. κλωνός.
 Χρυσόκολλα, ή, soudure d'or. || Borax, pierre. gr. anc.
 Χρυσολάχανον, τό, harmale, plante.
 Χρυσομάλλης, adj. qui a des cheveux d'or. r. μάλλός.
 Χρυσόμορφος, adj. qui paraît être d'or. gr. anc.
 Χρυσοπέτσι, τό, cuir doré. r. χρυσός et πέσκος.
 Χρυσόξυλον, τό, bois de teinture qui donne une couleur dorée. r. χρυσός, ξύλον.
 Χρυσορόήμων, adj. qui a une élocution agréable, ravissante (litt. qui parle d'or). gr. anc.
 Χρυσός, ό, or. || Argent, en général. χρυσέ μου, mon ami.
 Χρυσότιμος, adj. précieux comme l'or. r. χρυσός, τιμή.

Χρυσόσπαθος, *adj.* qui a une épée d'or. r. σπάθη.
 Χρυσόστομος, *adj.* V. Χρυστορόμων.
 Χρυσούς, σῆ, σοῦ, d'or.
 Χρυσούφαντος, η, ου, brodé d'or, tissu en or. gr. anc. χρυσούφης.
 Χρυσοχαλινάρατος, η, ου, qui a un frein d'or, des brides d'or.
 Χρυσοχεύω et χρυσοχύνω, fondre de l'or; être orfèvre. gr. anc. χρυσοχοέω.
 Χρυσοχόος, ό, gr. anc., et χρυσόχοος, orfèvre.
 Χρυσόχωμα, τό, sable d'or.
 Χρύσωμα, τό, dorure. gr. anc.
 Χρυσώνω, dorer. r. χρυσώω.
 Χρυσωτής, ό, doreur. gr. anc.
 Χρυσωτικόν, τό, prix d'une dorure.
 Χρῶμα, τό, couleur. gr. anc.
 Χρωματίζω, colorer; teindre.
 Χρωμάτισμα, τό, teinture.
 Χρωστώ, V. Χρεωστώ.
 Χρωφειλέτης, ό, etc., V. Χρεωφειλέτης.
 Χταπόδι, τό, polype, p. ἄκταπύδι.
 Χτηκίον, τό, etc., V. κτηκίον.
 Χυδαῖος, α, ου, vulgaire. gr. anc.

Χυδαῖσμός, ό, locution vulgaire.
 Χυλίζω, empeser *le linge*.
 Χυλός, ό, suc. || Chyle. || Empois.
 Χυλώδης, *adj.* plein de suc. gr. anc.
 Χύμα, τό, action de verser; effusion. gr. anc. || Pente, inclinaison.
 Χυμά, *adv.* cou'amment.
 Χυματέρος, ἡ, όν, penché.
 Χυμάω, répandre, verser. || Fondre, se précipiter. ἔς τήν μάχ' ὅταν χυμάη (Δῆμος), lorsqu'il se précipite dans la mêlée. r. χύω.
 Χυμένα, *adv.* à grands flots, abondamment.
 Χυμένος, η, ου, versé, répandu.
 Χυμία, ἡ, et χυμική, chimie, science.
 Χυμικός, ἡ, όν, chimique; *subst.* chimiste.
 Χυμός, ό, suc. || Humeur. gr. anc.
 Χύνω, verser, répandre. gr. anc. Ἄρησέ με νά χύσω τὸ νερόν μου, laissez-moi lâcher de l'eau.
 Χύνομαι ἐπάνω εἰς, se jeter sur, se précipiter sur.
 Χύσιμον, τό, et χύσις, ἡ, l'action de verser; épanchement. || Fusion. Ἡ χύσις τοῦ καραδίου,

le jet des marchandises (pour alléger le vaisseau).

Χυτήρ, ὁ, fondeur. gr. anc.

Χυτόν, τό, fusibilité.

Χυτός, ἡ, ὄν, jeté. || Fondu; fusible.

Χύτρα, ἡ, pot, marmite. gr. anc.

Χύω, gr. anc. V. Χύωω.

Χώλυσμα, τό, l'action de boiter.

Χωλύω, boiter. gr. anc.

Χωλός, ἡ, ὄν, boiteux.

Χῶμα, τό, terre. || Territoire.

Χωματένιος, ια, ον, fait de terre.

Χωματοσήκωμα, τό, terrasse.

Χωματοσηκῶνα, terrasser. r.

χῶμα, σηκῶ.

Χώνευμα, τό, et χώνευσις, ἡ, digestion.

Χωνευτής, ὁ, celui qui digère.

Χωνευτήριον, τό, creuset. gr. anc.

Χωνευτικός, ἡ, ὄν, digestif. || Facile à digérer.

Χώνεψις, ἡ, V. Χώνευσις.

Χωνεύω, digérer. gr. anc. fondre.

Χωνί, τό, et χωνίου, entonnoir.

|| Pointe. Χωνίου χάρτινον, un cornet de papier. Χωρίς χωνί, épointé.

Χώνω, ficher, enfoncer. || Cacher. r. χῶω.

Χώρα, ἡ, ville; territoire.

Χωραπτερός, ὁ, jeu, badinage. Διὰ ἢ τὴν χωραπτεῖον, pour badiner.

Χωραπτεροῦχος, ὁ, plaisant, enjoué.

Χωραπτεῖμα, τό, badinage, plaisanterie.

Χωραπτεροῦχος, ὁ, plaisant, badin.

Χωραπτεύω, badiner, avoir de l'enjouement, de χώρα, ville.

Χωραπτόν, τό, plaisanterie, badinage.

Χωραράχι, τό, petit champs.

Χωράρι, τό, champs, de χωράριον, petit fonds de terre.

Χωραρότοπος, ὁ, pays de champs en culture.

Χωρεπίσκοπος, ὁ, chorévêque, *dignitaire ecclésiastique.*

Χώρημα, τό, et χώρησις, ἡ, action de contenir; capacité. gr. anc.

Χώρα, adv. à part, séparément. r. χωρίζω, séparer.

Χωρικῶς, ἡ, ὄν, villageois.

Χωριάτευμα, τό, conduite grossière.

Χωριατεύω, agir comme un paysan, se conduire comme

- un manant. r. χωριάζω, habiter la campagne.
- Χωριάτης, ὁ, paysan. || Manant, grossier. r. χωρίτης.
- Χωριατιά, ἡ, grossièreté, mal-honnêteté.
- Χωριάτικα, *adv.* en paysan, grossièrement.
- Χωριάτικος, η, ου, de paysan; champêtre. || Rustique, grossier. gr. anc. χωριάτης.
- Χωριάτισσα, ἡ, paysanne.
- Χωριατοκάτοικος, ὁ, habitant de la campagne.
- Χωριατοπούλα, ἡ, jeune villageoise.
- Χωριατόπουλου, τό, jeune villageois. r. χωρίτης et πόλιος.
- Χωριατσύνη, ἡ, rusticité, grossièreté.
- Χωριατούτσικος, η, ου, un peu rustique.
- Χωριθάκι, τό, petit village.
- Χωρίζω, diviser, séparer. || Trancher, couper. || Faire abstraction. Χωρίζω τὴν γυναῖκα, καὶ χωρίζομαι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, répudier sa femme, divorcer.
- Χωριόν, τό, et χωργιό, village.
- Χωρικᾶ, *adv.* V. Χωριάτικα.
- Χωρικός, ἡ, ὄν, V. Χωριάτικος.
- Χωρίς, *prép.* sans, gr. anc. χωρίς πνεύμα, sans esprit.
- Χωρισιά, ἡ, division; séparation. χωρισιά γάμου, divorce.
- Χώρισις, ἡ (gr. anc.), et χώρισμα, τό, séparation, division. || Coupure.
- Χωρισμός, ὁ, séparation. gr. anc. || Divorce.
- Χωριστά, *adv.* séparément, à part. || Distinctement, un à un.
- Χωριστής, ὁ, qui sépare. gr. anc.
- Χωριστικός, ἡ, ὄν, divisible, séparable.
- Χωρογραφία, ἡ, chorographie, ou description détaillée d'un pays. gr. anc.
- Χωρῶ, contenir, comprendre. || Être compris, être contenu. Δὲν χωρεῖ εἰς τὸ κεφάλι μου, il n'entre pas dans ma tête, ou je ne puis concevoir.
- Χωσιᾶ, ἡ, et χωστήρι, τό, cachette. r. χῶω, fut. χῶσω.
- Χώσιμον, τό, l'action de ficher, d'enfoncer; de cacher.
- Χωσμένος, η, ου, fiché, fourré. || Caché.
- Χωστά, *adv.* en cachette. Χωστά μου, à mon insçu.

Χωστικός, ή, ύν, qu'on peut
cacher.

Χωστός, ή, ύν, fiché. || Caché.
r. χρώ ou χώνυμι.

Ψ

ΨΑΑ

Ψ, PSI, 23e lettre de l'alphabet,
numériquement vaut avec un
accent (Ψ̂) 700; et avec un
signeau-dessous (Ψ̣) 700,000.

Ψάθρα, ή, natte, lit de repos. r.
ψίθρος.

Ψαθάκι, τό, petite natte.

Ψαθᾶς, ό, fabricant de nattes.

Ψαθένιος, η, ου, fait de nattes.

Ψάθι, τό, natte, tissu de jonc.

Ψαθουράι, τό, ragoût de pâte avec
de l'huile et du miel.

Ψαθώνω, faire des nattes de
jonc. r. ψίθρος, natte de jonc.

Ψαλίθρα, ή, gros et grands ci-
seaux.

Ψαλιθᾶς, ό, fabricant de ci-
seaux.

Ψαλιθάκι, τό, petits ciseaux.

Ψαλιδί, τό, ciseaux. || Mouchet-
tes. r. ψαλίς.

Ψαλιδιά, ή, découpure.

Ψαλιδίζω, couper avec les ci-
seaux. gr. anc. ψαλίζω.

Ψαλιδίσμα, τά, découpure.

ΨΑΑ

Ψαλιδοκέρι, τό, mouchettes. r.
ψαλίς, ciseaux, κηρός, cire.

Ψαλιθωτός, ή, ύν, fait en forme
de ciseaux. r. ψαλίς.

Ψάλλω (part. passé pass. ψαλμέ-
νος), chanter. gr. anc.

Ψαλμός, ό, psalme. || Chant.

Ψαλμωδία, ή, chant; psalmodie.

Ψαλμωδός, ό, qui chante des
psaumes. gr. anc. || Le psal-
miste ou David.

Ψάλλισμον, τό, action de chan-
ter; chant. r. ψάλλω.

Ψαλτά, αδν. en chantant.

Ψαλτήρα, ή, et ψαλτήρι, τό, psal-
térion, espèce de lyre.

Ψαλτήριον, τό, m. sign. || Psau-
tier.

Ψάλτης, ό, chanteur; chantre.
gr. anc. fém. ή ψάλτρια.

Ψαλτική, ή, l'art de chanter. ||
Livre de musique à l'usage des
églises.

Ψαλτικόν, τό, le chant de l'é-
glise. || Ce qu'on paie aux chan-

tres. || Rétribution, honoraires.
 Ψαλτός, ἡ, ὄν, chanté. || Chan-
 tant. gr. anc.
 Ψάμμος, ἡ, sable. gr. anc.
 Ψάξω, ης, η, aor. subj. de
 ψάχνω.
 Ψάξιμον, τό, l'action de toucher,
 de palper. || Examen. r. ψάω.
 Ψαράδα, ἡ, cheveux qui gri-
 sonnent. V. Ψαρός.
 Ψαράδευα, ἡ, femme de pêcheur.
 Ψαράδικος, η, ου, de pêcheur.
 Βάρκα ψαράδικη, barque de pê-
 cheur.
 Ψαράκνω, grisonner.
 Ψαράς, ὁ (pl. ψαράδες), pê-
 cheur. r. ὀψάριον, poisson.
 Ψαράκι, τό, petit poisson.
 Ψαρερός, ἡ, ὄν, poissonneux.
 Ψάρευμα, τό, pêche.
 Ψαρεύω, et ψαρεύω, pêcher.
 Ψάρι, τό, poisson. r. ὀψάριον,
 V. ἰχθύς.
 Ψαρικῆ, ἡ, et ψαρικόν, τό, s. ent.
 τέχνη ou πράγμα, l'action ou
 l'art de pêcher.
 Ψαρογένης, adj. qui a la barbe
 grise.
 Ψαρογενύζω, avoir la barbe gri-
 se. r. γένυς. V. Ψαρός.
 Ψαρόκολλα, ἡ, colle de poisson.

Ψαροκόκκαλον, τό, arête de
 poisson. r. ὀψάριον, κόκκαλος.
 Ψαρόλογον, τό, plongeon, oi-
 seau.
 Ψαρολίμνη, ἡ, vivier.
 Ψαρόνι, τό, étourneau, oiseau.
 gr. anc., ψήρ, ionien ψάρο.
 Ψαροπάζαρον, τό, poissonnerie,
 pêcherie, marché aux poissons.
 r. ὀψάριον, et le mot or. bazar.
 Ψαροπουλειόν, τό, et ψαροπω-
 λειόν, m. sign.
 Ψαροπώλης, ὁ, marchand de
 poissons; fém. ψαροπωλήτρα.
 Ψαρός, ἡ, ὄν, grisâtre; qui gri-
 sonne. r. ψηρός, sec, aride,
 ou ψαφαρός, terne, décoloré.
 Ψαφαρόν άνθος, *Théoph.* fleur
 sans éclat.
 Ψαροτέγνη, ἡ, l'art de la pêche,
 le métier de pêcheur.
 Ψαρότοπος, ὁ, endroit poisson-
 neux. r. ὀψάριον, τόπος.
 Ψαροῦ, ἡ, femme qui pêche,
 femme de pêcheur.
 Ψαρούτζικος, η, ου, un peu gris.
 Ψαροπάγης, et ψαροπάγος, adj.
 mangeur de poissons.
 Ψαρώδης, adj. plein de poissons.
 Ψαρώνω, pêcher. r. ὀψάριον.
 Ψάχνι, τό, et ψάχνου, poulpe

ou pulpe, partie charnue des animaux, ou des fruits, etc.

Ψαχνόν, τό, s. ent. μέρος, le maigre, la partie maigre de la viande.

Ψαχνός, ή, όν, maigre, qui n'est pas gras.

Ψαχνούτσικος, η, ου, maigrelet.

Ψάχνω, tâter, toucher. || Examiner; fouiller. r. ψάω.

Ψαχτής, ό, qui touche, qui palpe. || Examineur.

Ψεγάδι, τό, petite imperfection.

Ψεγάδι, τό, et ψεγάδιον, défaut, imperfection. r. ψέγμα.

Ψεγάδιάζω, blâmer, critiquer. r. ψέγω.

Ψεγάδιασμα, τό, blâme, critique.

Ψεγάδιαστής, ό, qui aime à reprendre, à critiquer; censeur sévère.

Ψέγμα, τό, réprimande, blâme.

Ψέγω, blâmer, critiquer. gr. anc.

Ψείρα, ή, pou. r. φθείρο.

Ψειριάζω, fourmiller de poux. gr. anc., φθειριάζω.

Ψειριάρης, adj. pouilleux.

Ψείριασμα, τό, l'action de ga-

gner des poux, ou d'en avoir en quantité.

Ψειριασμένος, η, ου, plein de poux.

Ψειρίζω, épouiller. gr. anc., φθειρίζω.

Ψειριστής, ό, qui ôte les poux.

Ψελλίζω, bégayer. gr. anc.

Ψελλός, ή, όν, bègue.

Ψέμα, τό, etc., V. Ψεύμα, etc.

Ψένω, etc., V. Ψήνω. r. έψω.

Ψευδάγγελος, ό, faux ange.

Ψευδάδελφος, ό, faux frère.

Ψευδαπόστολος, ό, faux apôtre.

Ψευδοσκητής, ό, faux dévôt.

Ψευδής, adj. faux, supposé. gr. anc.

Ψευδοβλάβεια, ή, p. ψευδοσευ- λάβεια, fausse dévotion, tartufferie.

Ψευδοβλαβής, adj. p. ψευδοσευ- λάβης, faut dévôt, tartufe.

Ψευδόγραμμα, τό, écriture contrefaite. gr. anc. ψευδογραφία.

Ψευδογράφημα, τό, falsification d'écriture. r. ψευδής, γράφω.

Ψευδογραφή, ή, lettre fausse.

Ψευδογράφος, ό, faussaire.

Ψευδοδιδάσκαλος, ό, faux docteur, faux savant. gr. anc.

Ψευδοίατρος, ό, faux médecin.

Ψευδολογία, ἡ, fausseté.
 Ψευδολόγος, ὁ et ἡ, qui dit des faussetés. gr. anc.
 Ψεύδομαι, mentir. gr. anc.
 Ψευδομαργαρίταρον, τό, fausse perle. r. ψευδῆς, et μάργαρον.
 Ψευδομάρτυρας, ὁ, faux témoin.
 Ψευδομαρτύρημα, τό, ψευδομαρτυρία, ἡ, faux témoignage. gr. anc.
 Ψευδομαρτυρῶ, rendre ou porter un faux témoignage. gr. anc.
 Ψευδομεσσίας, ὁ, faux Messie.
 Ψευδοπαιδί, τό, enfant supposé.
 Ψευδοσπουδαῖος, ὁ, savantasse.
 Ψευδοπροφητεία, ἡ, fausse prophétie.
 Ψευδοπροφήτης, ὁ, faux prophète. gr. anc.
 Ψευδορκία, ἡ, parjure, faux serment.
 Ψεύδορκος, *adj.* coupable de parjure. gr. anc.
 Ψευδορκῶ, se parjurer.
 Ψεῦδος, τό, mensonge. gr. anc.
 Ψευδοχριστιανός, *adj.* faux chrétien.
 Ψευδόχριστος, ὁ, faux Christ.
 Ψεῦμα, τό, mensonge (gr. anc. ψεῦσμα). Εἶναι ὅλα ψεῦματα, il est tout-à-fait faux. Ψεῦματα s'emploie aussi adverbiale-

ment : Τὸ λέγεις ψεῦματα, p. τὸ λέγεις ψευδῶς · comme dans Homère : οὕττι ψεῦδος ἐμὸς ἄγας κατ'ἀλέξας. II. 1, 115.
 Ψευματάκι, τό, petit mensonge.
 Ψευματάρης, ὁ, menteur; fém. ἡ ψευματάρια.
 Ψευματίζω et ψευματῶ, mentir.
 Ψευμάτισμα, τό, l'action de mentir.
 Ψεῦστης, ὁ (gr. anc.), et ψεύτης, ὁ, menteur.
 Ψευτιά, ἡ, fausseté, mensonge.
 Ψευτικῶς, *adv.* faussement.
 Ψευτικός, ἡ, ὄν, faux, mensonger.
 Ψευτολογία, ἡ, V. Ψευδολογία.
 Ψηλά, *adv.* en haut, p. ὑψηλά.
 Ψηλάφησις, ἡ (gr. anc.), et ψηλάφησις, τό, action de toucher, de palper. || Attouchement.
 Ψηλαρῶ, toucher, tâter, manier.
 Ψήλωμα, τό, exhaussement; élévation, hauteur.
 Ψηλώνω, élever. || S'élever, p. ὑψηλώνω. r. ὑψός.
 Ψῆμα, τό, cuisson. r. ἔψημα.
 Ψημένον, τό, le rôti. r. ἔψω.
 Ψημένος, η, ον, cuit. || Rôti.
 Ψήνω, cuire. || Rôtir. Ὁ ἥλιος τὸν ἔψησε, le soleil l'a grillé, l'a noirci. r. ἔψω.

Ψήρα, ή, et ses dér. V. Ψεῖρα.
 Ψήσιμον, τό, cuisson.
 Ψήσι, τό, V. Ψίσι. r. ψήσσα.
 Ψηστιά, τά, prix de la cuisson.
 Ψητόν, τό, le rôti. r. ἔψω.
 Ψήφαις, αἰ, ouvrage de marqueterie ou de mosaïque. r. ψῆρος, petite pierre.
 Ψηφί, τό, et ψηφίου, lettre, caractère. || Jeton. || Mosaïque.
 Ψηφίζω, élire; voter. || Travailler en mosaïque; *aupass.* décréter.
 Ψήφισμα, τό, élection. || Vote. || Décret (gr. anc.).
 Ψηριστής, ό, électeur; voteur. gr. anc. || Ouvrier en mosaïque.
 Ψηριστός, ή, όν, éligible.
 Ψῆφος, ή, suffrage, voix. || Élection. || Jeton. gr. anc.
 Ψηφῶ, élire. || Estimer. Δέν ψηφῶ, mépriser.
 Ψιάκι, τό, cigüe, plante.
 Ψιακώνω, empoisonner avec la cigüe.
 Ψιάθα, ή, V. Ψάθα. r. ψιαθος.
 Ψίδι, τό, empeigne de soulier. r. ὑψιδή, en haut.
 Ψιδιάζω, coudre l'empeigne.
 Ψίδιον, τό, goyavier, arbre.
 Ψιθυρίζω, murmurer. gr. anc.
 Ψιθύρισμα, τό, et ψιθυρισμός, ό,

murmure, chuchottement.
 Ψιθυριστής, ό, chuchoteur.
 Ψιλά, *adv.* subtilement. r. ψιλός.
 Ψιλά, τά, petite monnaie.
 Ψιλαίνω, affiner, amincir.
 Ψιλή, ή, l'esprit doux, *t. de grammaire.*
 Ψιλογραμμία, ή, et ψιλογραφία, ή, petite écriture.
 Ψιλογράφος, *adj.* qui écrit fin.
 Ψιλογράφω, écrire fin.
 Ψιλοκοπία, ή, subtilité, finesse, argutie.
 Ψιλοκοπῶ, subtiliser, user de finesse. r. ψιλός, κόπος.
 Ψιλολογία, ή, V. Ψιλοκοπία.
 Ψιλολογῶ, V. Ψιλοκοπῶ.
 Ψιλός, ή, όν, subtil, fin. || Aigu.
 Ένα ψιλόν, un rien. ΄
 Ψιλοσύνη, ή, finesse, subtilité.
 Ψιλοσοφῶ, subtiliser, escobar-der. r. ψιλός, et σοφίζω.
 Ψιλούτζικα, *adv.* un peu subtilement.
 Ψιλούτζικος, η, ον, tant soit peu subtil.
 Ψιλοφαδιάζω, faire un tissu très-fin. r. ψιλός, et ὑψᾶν.
 Ψιλοφάδιασμα, τό, tissu très-fin.
 Ψίλωμα, τό, amincissement.
 Ψιμύθιον, τό, et ψιμύθιον, fard.

Ψιμυθιάζω, farder. r. ψίμυθος.
 Ψίσσι, τό, turbot; barbue, poissons. gr. anc. ψήσσι. (On devrait donc écrire ψήσσι.)
 Ψιττακός, ό, perroquet. gr. anc.
 Ψίχχ, ή, mie de pain. || Miette; adv. tant soit peu. r. ψίχ, gén. ψιχός, ou ψίχη.
 Ψιχαδιζω, tomber en miette. χιύυ ψιχαδιζεις, la neige tombait menu.
 Ψιχάλλ, ή, pluie fine.
 Ψιχαλιόχ, ή, goutte de pluie. r. ψεκάς.
 Ψιχαλιζει, imperf. il bruine. r. ψεκάζω.
 Ψιχουλον, τό, miette. r. ψίχη.
 Ψόγος, ό, blâme, reproche. gr. anc.
 Ψουνίζω, acheter, faire des achats, des provisions de vivres. r. lat. obsonium.
 Ψούνισμα, τό, achat, emplette.
 Ψουνιστής, ό, qui fait les achats; le dépensier.
 Ψόυος, ό, achat, emplette.
 Ψορίζω, crever. Ας ψορίσουνε, qu'ils crèvent! *imprécation*.
 Ψορίμι, τό, charogne. || Chez les Klephtes, le corps d'un homme mort de maladie (corps

crevé), par opposition à σπαργάρι, victime, le corps d'un brave tué à la guerre. r. ψορέω.
 Ψόριμον et ψόριον, τό, V. Ψορίμι.
 Ψόριος, ια, ον, mort de maladie, crevé.
 Ψόρισμα, l'action de mourir, de crever. r. ψορέω.
 Ψοροδιψώ, mourir de soif.
 Ψοροπεινώ, mourir de faim.
 Ψόφος, ό, l'action de crever. || *imprécation*, puisses-tu crever! (En gr. anc. le bruit d'un objet qui crève.)
 Ψορῶ, crever, mourir de maladie.
 Ψύγω, sécher, brûler. gr. anc.
 Ψυλλιάζω, fourmiller de puces.
 Ψυλλιάρος et ψυλλιαρικός, η, ον, rempli de puces.
 Ψυλλίζω, épucier. gr. anc.
 Ψυλλισμα, τό, la chasse aux puces.
 Ψυλλιστής, ό, qui cherche les puces; sem. ή ψυλλιστρα.
 Ψύλλος, ό, puce, insecte. gr. anc.
 Ψυλλοσάγωμα, τό, piqure de puce.
 Ψυλλοσχωμένος, η, ον, mangé de puces. r. ψύλλος, et σάγω.
 Ψυλλόχρησμα, τό, tache faite par les puces. r. χέζω.
 Ψυλλόχορτον, τό, conyse ou

- herbe aux puces. r. ψύλλος, et χόρτου.
- Ψυχαγωγία, ή, rafraîchissement. r. ψύχος, fraîcheur, et ἄγω.
- Ψυχαγωγῶ, rafraîchir.
- Ψυχανατρέφτης, ό, père adoptif.
- Ψυχανάτρεφτος, ό, fils adoptif.
- Ψυχανατρέφω, adopter. r. ψυχή, et τρέφω.
- Ψυχανατροφή, ή, adoption.
- Ψυχή, ή, ame. gr. anc. Ψυχή μου, mon ame, ma vie, t. de tendresse. Ἡτον πενήντα ψυχαῖς, il y avait cinquante personnes.
- Ψυχάρι, τό· ψυχαρῶδα, ή, papillon. r. ψύχη.
- Ψυχιάρης, adj. charitable, ami des pauvres, de ψυχικόν, charité, et de l'hell. χαίρω.
- Ψυχικόν, τό, charité. Διά ψυχικόν, par charité.
- Ψυχικός, ή, όν, de l'ame, qui concerne l'ame. gr. anc. || Spirituel. || Bienfaisant.
- Ψυχόλεθρος, adj. qui cause la ruine de l'ame. gr. anc.
- Ψυχομάχημα, τό· ψυχομάχησις, ή, agonie.
- Ψυχομαχῶ, être à l'agonie. r. ψυχή et μάχομαι.
- Ψυχοπαῖδα, ή, fille adoptive.
- Ψυχοπαίδι, τό, fils adoptif.
- Ψυχοπατέρας, ό, père adoptif. r. ψυχή, πατήρ.
- Ψυχοπιάνω, reprendre courage.
- Ψυχοπιῶ, avoir compassion.
- Ψυχοῦιός, ό, fils adoptif.
- Ψυχοφθόρος, adj. qui cause la ruine de l'ame. gr. anc.
- Ψυχοῦλα, ή, petite ame. r. ψυχή.
- Ψύχρα, ή, froidure. gr. anc. ή ψυχροία.
- Ψυχρά, adv. froidement.
- Ψυχραίνω, refroidir; au pass. se refroidir.
- Ψύχραμα, τό, refroidissement.
- Ψυχρίζω, V. Ψυχραίνω.
- Ψυχρολογία, ή, discours froid, insipide, plat. gr. anc.
- Ψυχρός, ή, όν, froid. gr. anc.
- Ψυχρότης, ή, froideur. gr. anc.
- Ψυχρώνω, avoir froid, geler.
- Ψυχρῶς, adv. froidement.
- Ψύχομα, τό· ψύχωσις, ή (gr. anc.), action d'animer.
- Ψυχώνω, animer. || Encourager.
- Ψυχωφέλεια, ή, utilité pour l'ame, son bien, son salut. gr. anc.
- Ψυχωφελής, adj. utile à l'ame.
- Ψυχωφελῶ, être utile à l'ame.

Ψωλή, ἡ (gr. anc.), et ψωλί, τό, le membre viril.

Ψῶμα, τό, mensonge, p. ψεῦμα.

Ψωμάδικον, τό, boulangerie. ||

Four à cuire le pain.

Ψωμάκι, τό, petit pain.

Ψωμάς, ὁ, boulanger; *fém.* ἡ

ψωμοῦ. V. Ψωμί.

Ψωματάρης, ὁ, menteur; *fém.*

ἡ ψωματάριά. r. ψεῦσμα.

Ψωματινός, ἡ, ὄν, mensonger.

Ψωμί, τό, pain. r. ψωμίον, morceau qu'on met dans la bouche.

Ψωμόθενδρον, τό, arbre à pain.

Ψωμοζήτημα, τό, mendicité.

Ψωμοζήτης, ὁ, mendiant; *fém.*

ἡ ψωμοζήτρια.

Ψωμοζητιά, ἡ, mendicité.

Ψωμοζητῶ, mendier, chercher son pain. r. ψωμίον, et ζητῶ.

Ψωμοθήκη, ἡ, coffre au pain.

Ψωμοκασέλα, ἡ, m. sign. r. κάψα.

Ψωμονερίζω, vivre de pain et

d'eau; être au pain et à l'eau, de ψωμί, et νερόν.

Ψωμοπουλείον, τό, marché au

pain, boutique de boulanger.

Ψωμοπούλησις, ἡ, la vente du pain.

Ψώμοπώλης, ὁ, marchand de

pain, boulanger. r. πωλεῖν.

Ψωμοσέντουκον, τό, coffre au

pain. r. or. et ψωμίον.

Ψωμοχορταίνω, rassasier de

pain; en être rassasié. r. χορ-

τάζω.

Ψωνίζω, et ses dériv. V. Ψουνίζω.

Ψώρα, ἡ, gale, *maladie.* gr. anc.

Ψωριάζω, avoir la gale.

Ψωριάρης, *adj.* galeux; *fém.*

ψωριαριά.

Ψωριάρικη, ἡ, scabieuse, *plante.*

Ψωριάρικος, ἡ, ὄν, galeux.

Ψωρισμά, τό, la gale, état

d'un galeux. r. ψώρα.

Ψωρισμένος, ἡ, ὄν, couvert de

gale.

Ω

Ω

Ω

Ω, ΟΜΕΓΑ, vingt-quatrième lettre de l'alphabet, avec un accent (ώ) marque 800; avec un iota souscrit (ω) 800,000. ||

Ω, *signe du vocatif ou de l'exclamation*, ὦ. Ω φιλόανθρωπε Κοραῖ, ὦ généreux Coray! Ω, γιάτου, oh! un tel. || Ω *cri d'ad-*

miration ou de plainte, ό! ah!
 hélas! Ω Έλλάδαυ τήν ταλαιπώ-
 ρην, ό malheureuse Grèce!

Ω Σαυμασμοῦ, ό prodige!

Ωδε, *adv. hell.* ici.

Ωδή, ή, *ode.* gr. anc.

Ωιέ, *interj.* hélas! holà! gr. anc.

Ωιμέ, *interj.* hélas! Ωιμέ ό τάλας,
 ό malheureux que je suis! gr.

anc., *ώμοι.*

Ωθησις, ή, *impulsion.* gr. anc.

Ωθηστικός, ή, *όν, impulsif.*

Ωθουμανικός, ή, *όν, Ottoman.*

Με ώθουμανικήν παντιέραυ, sous
 pavillon turc.

Ωκά, ή, et ώκκά, V. Όκά.

Ωκευός, ό, *Océan.* gr. anc.

Ωμά, *adv.* crûment.

Ωμοπλάταις, *αι, omoplates, os lar-*
ges et minces de la partie pos-
térieure des épaules. gr. anc.

ώμοπλάτι, *d'ώμος, et πλατύς.*

Ωμος, *épaule.* gr. anc.

Ωμός, ή, *όν, cru.* || Cruel. gr. anc.

Ωμότης, ή, *cruauté, dureté.*

Ωμορόριον, τό, *chape, vétement*
ecclésiastique. r. ώμος, φέρω.

Ων, *ώνσα, όν, part. hell.* d'είμι,
 étant. Τῶ όντι, *en effet, réel-*
lement.

όντας, *part.* d'είναι, étant.

Ωόν, τό, gr. anc. V. Αύρόν.

Ωρα, ή, *heure.* || *Montre, hor-*
loge; au pl. les petites Heures,

office. Μιάμισή ώρα, *une heure*

et demie. Κατά τήν ώραυ, *pour*

le présent. Ωραυ τήν ώραυ, *de*

moment en moment. Ωραις

ώραις, *de temps en temps; de*

temps à autre. Πάσα ώραυ, *à*

toute heure. Με τήν ώραυ, *de*

bonne heure. Κακή ώρα να τόν

εῶρη, *ou bien κακή ώρα ναχη*

(p. κακήν ώραυ να έχη), *que le*

diable l'emporte. Καλή ώρα,

bonjour; adieu.

Ωραϊσις, *αι, ον, beau.* gr. anc.

Ωραϊότης, ή, *beauté, fraîcheur.*

Ωραϊώνω, *embellir.* r. ώραϊώω.

Ωραμαϊ, *adv.* à présent, de l'it.

oramai. r. ώρα.

Ωράριον, τό, *étole; altération,*

d'humeralium, p. humerale.

Ωριμαζώ, *mûrir.* r. ώριμος.

Ωριμασία, ή, *maturité.*

Ωριμος, *αι, ον, mûr.* gr. anc.

Ωριμοφάς, ό, *sync. p. ώριμοφά-*

γος, amateur de fruits mûrs.

V. Αγουροφάς.

Ωροδεικτής, ό, *style de cadran,*

aiguille de montre ou d'hor-

loge. r. ώρα, et δεικνύω.

Ὠρολογάκι, τό, petite montre.
 Ὠρολογῆς, ὁ, horloger.
 Ὠρολόγιον, τό, montre, horloge.
 || Livre d'Heures.
 Ὠροσκοπεῖον, τό, horoscope.
 gr. anc.
 Ὠροσκοπῶ, tirer l'horoscope.
 Ὠς, conj. comme. || P. ἕως, jusqu'à.
 Ὠς κορυφῆν, jusqu'au sommet.
 Ὠς πότε; jusqu'à quand?
 Ὠς τῆν σήμερον, jusqu'à ce jour.
 Ὠς πρός, avec l'acc. quant à.
 Ὠς τόσον, cependant.
 Ὠσάν, conj. comme. Ὠσάν ἑπ' αὐτόν, vu que.
 Ὠσάν γὰρ, comme si.
 Ὠσάν διὰ, quant à.
 Ὠσάν διὰ τῆν σύνταξιν, quant à la syntaxe.
 Ὠσάτω, adv. de même, pareillement. gr. anc.
 Ὠσπερ, conj. comme. gr. anc.
 Ὠστε, conj. c'est pourquoi. || En sorte que, tellement que. gr. anc. || Jusqu'à ce que.

Ὠτληγία, ἡ, mal d'oreille.
 Ὠτί et ὠτίον, τό, oreille. r. οὔς, gén. ὠτίς.
 Ὠτίθρα, ἡ, outarde, oiseau. r. ὠτίς.
 Ὠφέλεια, ἡ, utilité. gr. anc.
 Ὠφέλιέω, V. Ὠφέλω.
 Ὠφελεμένος, κ, ον, qui a profité de.
 Ὠφέλιμα, adv. utilement.
 Ὠφέλιμος, κ, ον, adj. utile, avantageux. gr. anc.
 Ὠφέλω, aider; être utile; au pass. ὠφελῶμαι, retirer de l'utilité, de l'avantage. gr. anc.
 Ὠφρῶ, interj. fi! || Hélas! r. ὦ, et φρῶ (φρῶ τῶν κακῶν. Epicharme).
 Ὠχ et ὦχου, interj. hélas! r. or.
 Ὠχρα, ἡ, ocre. gr. anc.
 Ὠχρός, ἡ, ὄν, pâle. gr. anc. Γινομαι ὠχρός, pâlir.
 Ὠχρότης, ἡ, pâleur.

ONOMATA KYPIA ANΔPΩN KAI ΓYNAIKΩN.

ANT

Ἀγάθη, ἡ, Agathe.
 Ἀγγελική, ἡ, Angélique.
 Ἄγγελος, ὁ, Ange.
 Ἀγνή, ἡ, Agnès.
 Ἀδελαΐς, ἡ, Adélaïde.
 Ἀδριανός, ὁ, Adrien.
 Ἀθανάσιος, ὁ, Athanase.
 Αἰκατερίνη, ἡ, Catherine.
 Αἰμιλία, ἡ, Émilie.
 Αἰμίλιος, ὁ, Émile.
 Ἀλεξανδρινή, ἡ, Alexandrine.
 Ἀλέξανδρος, ὁ, Alexandre; fém.
 ἡ Ἀλεξάνδρα.
 Ἀλέξιος, ὁ, Alexis.
 Ἀλλότιος, ὁ, Éloy.
 Ἄλφουσος, ὁ, Alphonse.
 Ἀμβρόσιος, ὁ, Ambroise.
 Ἀμεδέος, ὁ, Amédée.
 Ἀναστασία, ἡ, Anastasie.
 Ἀναστάσιος, ὁ, Anastase.
 Ἀνδρέας, ὁ, André.
 Ἀνδρόνικος, ὁ, Andronic.
 Ἄννα, ἡ, Anne.
 Ἀννίβας, ὁ, Annibal.
 Ἄνσελμος, ὁ, Anselme.
 Ἀντωνία, ἡ, Antonie.
 Ἀντωνίνα, ἡ, Antoinette.

BIA

Ἄντωνῖνος, ὁ, Antonin.
 Ἀντώνιος, ὁ, Antoine.
 Ἄπολλινάριος, ὁ, Apollinaire.
 Ἄρετή, ἡ, Arété (Vertu).
 Ἄρετοῦλα, ἡ, dim. d' Ἄρετή.
 Ἄρναλδος, ὁ, Arnault.
 Ἄρρόῃγος, ὁ, Henri.
 Ἄσκληπιός, ὁ, Esculape.
 Ἀύγουστῖνος, ὁ, Augustin.
 Ἀύγουστος, ὁ, Auguste.
 Αὐρηλία, ἡ, Aurélie.
 Αὐρηλιανός, ὁ, Aurélien.
 Ἀχιλλεύς, ὁ, Achille.
 Βαλεντῖνος, ὁ, Valentin.
 Βαλέριος, ὁ, Valère.
 Βαπτιστής, ὁ, Baptiste.
 Βαρβάρρα, ἡ, Barbe.
 Βαρθολομαῖος, ὁ, Barthélemy.
 Βαρνάβας, ὁ, Barnabé.
 Βασίλειος, ὁ, Basile.
 Βασιλείδης, ὁ, Basilide.
 Βασιλική, ἡ, Reine.
 Βενέδικτος, ὁ, Benoît.
 Βενιαμίν, ὁ, Benjamin.
 Βερνάρδος, ὁ, Bernard.
 Βερονίκη, ἡ, Véronique.
 Βιάννα, ἡ, Blanche.

Βικέντιος, ό, Vincent.
 Βίκτωρ, ό, Victor.
 Βικτωρία, ή, Victoire.
 Βιργίλιος, ό, Virgile.
 Βιτάλης, ό, Vital.
 Βλάσιος, ό, Blaise.
 Βολταίρος, ό, Voltaire.
 Βονιφάτιος, ό, Boniface.
 Βριγίθα, ή, Brigitte.
 Γαβριήλ, ό, Gabriel.
 Γαϊετανός, ό, Cajetan.
 Γενοβέφα, ή, Geneviève.
 Γεράσιμος, ό, Gerasime.
 Γερβάσιος, ό, Gervais.
 Γεωργάκης, ό, dim. de Γεώργιος.
 Γερτρούδη, ή, Gertrude.
 Γεώργιος, ό, George.
 Γιαννάκης, ό, dim. de Jean.
 Γρηγόριος, ό, Grégoire.
 Γυλλιέλμος, ό, Guillaume.
 Δαβίδ, ό, David.
 Δαμιανός, ό, Damiens.
 Δανιήλ, ό, Daniel.
 Δημήτριος, ό, Démétrius.
 Δήμος, ό, dim. de Δημήτριος.
 Διονύσιος, ό, Denis.
 Δομινικός, ό, Dominique.
 Δωροθέας, ό, Dorotheé; fem. ή
 Δωροθέα.
 Εκτωρ, ό, Hector.
 Ειρηναίος, ό, Irénée.

Ειρήνη, ή, Irène.
 Ελένη, ή, Hélène.
 Έλευθερίος, ό, Eleuthère.
 Ελεωνόρα, ή, Éléonore.
 Ελισάβετ, ή, Elizabeth.
 Ελισσαίος, ό, Elisée.
 Έμμανουήλ, ό, Emmanuel.
 Έπιφάνιος, ό, Épiphane.
 Έρνεστος, ό, Ernest.
 Ερρίκη, ή, Henriette.
 Ερρίκος, ό, Henri.
 Εύαριεστος, ό, Evariste.
 Ευγενία, ή, Eugénie.
 Ευδοξία, ή, Eudoxie.
 Ευδόξιος, ό, Eudoxe.
 Ευθύμιος, ό, Euthyme.
 Ευλαλία, ή, Eulalie.
 Ευσέβιος, ό, Eusèbe.
 Ευστάθιος, ό, Eustathe.
 Ευστάχιος, ό, Eustache.
 Ευτυχής, ό, Prospère.
 Ευφημία, ή, Euphémie.
 Ευφροσύνη, ή, Euphrosine.
 Ζακχαΐος, ό, Zachée.
 Ζαχαρίας, ό, Zacharie.
 Ζηνοβία, ή, Zénobie.
 Ζήνων, ό, Zénon.
 Ζωή, ή, Zoé.
 Ηλίας, ό, Elie.
 Ηρακλής, ό, Hercule.
 Ησαΐας, ό, Isaïe.

Θέλλα, ἡ, Thècle.
 Θεοδοσία, ἡ, Théodosie.
 Θεοδόσιος, ὁ, Théodose.
 Θεόδωτος, ὁ, Dieudonné.
 Θεόδουλος, ὁ, Théodule.
 Θεόδωρος, ὁ, Théodore; fém.
 ἡ Θεοδώρα.
 Θεοδώρικός, ὁ, V. Θεοδῆριχος.
 Θεόφιλος, ὁ, Théophile.
 Θεοδῆριχος, ὁ, Théodoric ou
 Thierry.
 Θωμάς, ὁ, Thomas.
 Ἰακώβη, ἡ, Jacqueline.
 Ἰακώβος, ὁ, Jacques.
 Ἰάννης, ὁ, dim. de Ἰωάννης.
 Ἰαννούλα, ἡ, Jeannette.
 Ἰαννουάριος, ὁ, Janvier.
 Ἰγνάτιος, ὁ, Ignace.
 Ἰερεμίας, ὁ, Jérémie.
 Ἰερώνυμος, ὁ, Jérôme.
 Ἰλάριος, ὁ, Hilaire.
 Ἰλαρίων, ὁ, Hilarion.
 Ἰννοκέντιος, ὁ, Innocent.
 Ἰουδίθ, ἡ, Judith.
 Ἰουλία, ἡ, Julie.
 Ἰουλιανή, ἡ, Julienne.
 Ἰουλιανός, ὁ, Julien.
 Ἰούλιος, ὁ, Jules.
 Ἰουστίνη, ἡ, Justine.
 Ἰουστινιανός, ὁ, Justinien.
 Ἰουστίνος, ὁ, Justin.

Ἰουῆστος, ὁ, Juste.
 Ἰππόλυτος, ὁ, Hippolyte; fém.
 Ἰππολύτη.
 Ἰσαβέλλα, ἡ, Isabelle.
 Ἰσιδώρος, ὁ, Isidore.
 Ἰσμαήλ, ὁ, Ismaël.
 Ἰωακείμ, ὁ, Joachim.
 Ἰωάννα, ἡ, Jeanne.
 Ἰωάννης, ὁ, Jean.
 Ἰωνᾶς, ὁ, Jonas.
 Ἰωσήφ, ὁ, Joseph; fém. ἡ Ἰωσήφα.
 Καικιλία, ἡ, Cécile.
 Καῖσαρ, ὁ, César.
 Καιτάριος, ὁ, Césaire.
 Κάλλιστος, ὁ, Calliste.
 Κάμιλλος, ὁ, Camille.
 Καρολίνα, ἡ, Caroline.
 Κάρολος, ὁ, Charles.
 Καρτέσιος, ὁ, Descartes.
 Κασωβών, ὁ, Casaubon.
 Κελεστίνος, ὁ, Célestin.
 Κέλσος, ὁ, Celse.
 Κίτσια, ἡ, Christine.
 Κίτζος, ὁ, dim. de Χαῖτος.
 Κλαυδία, ἡ, Claudine.
 Κλαύδιος, ὁ, Claude.
 Κλημεντία, ἡ, Clémence.
 Κλημεντίνα, ἡ, Clémentine.
 Κλήμης, ὁ, Clément.
 Κορνήλιος, ὁ, Corneille.
 Κοσμᾶς, ὁ, Côme.

Κυπριανός, ὁ, Cyprien.
 Κυριακός, ὁ, Cyriaque.
 Κύριλλος, ὁ, Cyrille.
 Κωνσταντινάκης, ὁ, dim. de
 Constantin.
 Κωνσταντῖνος, ὁ, Constantin.
 Κώνστας, ὁ, Constant.
 Λαύρα, ἡ, Laure.
 Λαυρέντιος, ὁ, Laurent.
 Λαχάρπιος, ὁ, Laharpe.
 Λεονάρδος, ὁ, Léonard.
 Λεοπόλδος, ὁ, Léopold.
 Λέων, ὁ, Léon.
 Λογγῖνος, ὁ, Longin.
 Λουδοβίκος, ὁ, Louis.
 Λουκάς, ὁ, Luc; féin. ἢ Λούκαινα.
 Λουκία, ἡ, Lucie.
 Λουκιανός, ὁ, Lucien.
 Μαγδαληνή, ἡ, Madelaine.
 Μαγριώ, ἡ, Marion.
 Μακάριος, ὁ, Macaire.
 Μαλχχίας, ὁ, Malachie.
 Μανολάκης, ὁ, dim. de Μανόλης.
 Μανόλης, ὁ, Mauuel.
 Μαξιμιλιανός, ὁ, Maximilien.
 Μάξιμος, ὁ, Maxime.
 Μαργαρίτη, ἡ, Marguerite.
 Μάρθα, ἡ, Marthe.
 Μαρία, ἡ, Marie.
 Μαρίνος, ὁ, Marin; féin. ἢ Μαρίνα.
 Μαρτίτζα, ἡ, et Μαροῦ, Marion.

Μαρκελλίνος, ὁ, Marcellin.
 Μαρκέλλος, ὁ, Marcel.
 Μάρκος, ὁ, Marc.
 Μαρτῖνος, ὁ, Martin; féin. ἢ
 Μαρτίνη.
 Ματθαῖος, ὁ, Matthieu.
 Ματθίας, ὁ, Matthias.
 Μαυρίκιος, ὁ, Maurice.
 Μιχαήλ, ὁ, Michel.
 Μωϋσῆς, ὁ, et Μωσῆς, Moysé.
 Ναθαναήλ, ὁ, Noël.
 Νάννος, ὁ, dim. d'Ἰωάννης.
 Νάρκισσος, ὁ, Narcisse.
 Νικηφόρος, ὁ, Nicéphore.
 Νικόδημος, ὁ, Nicodème.
 Νικόλαος, ὁ, Nicolas.
 Ξαβέριος, ὁ, Xavier.
 Ὀδυσσεύς, ὁ, Ulysse.
 Ὄθων, ὁ, Othon.
 Ὀκτάβιος, ὁ, Octave.
 Ὀνούφριος, ὁ, Onuphre.
 Ὀνώριος, ὁ, Honoré.
 Οὐαλεντῖνα, ἡ, Valentine.
 Οὐαλεντῖνος, ὁ, Valentin.
 Οὐαλερία, ἡ, Valérie.
 Οὐαλέριος, ὁ, Valère.
 Οὐρβανός, ὁ, Urbain.
 Οὐρσούλα, ἡ, Ursule.
 Παγκράτιος, ὁ, Pancrace.
 Πάμφιλος, ὁ, Pamphile.
 Παναγιώτης, ὁ, Toussaint.

Παντελεήμων, ό, et Παντακλέων,
 Pantaléon.
 Πασχάλης, ό, Pascal.
 Πατριίκιος, ό, Patrice.
 Παύλα, ή, Paule.
 Παυλίνα, ή, Pauline.
 Παυλίνος, ό, Paulin.
 Παῦλος, ό, Paul.
 Πελαγία, ή, Pélagie.
 Πελάγιος, ό, Pélage.
 Πετράκης, ό, Pierrot.
 Πετρονίλλη, ή, Pétronille.
 Πέτρος, ό, Pierre.
 Πίος, ό, Pie.
 Πολύκαρπος, ό, Polycarpe.
 Πρίσκη, ή, Prisce.
 Προκόπιος, ό, Procope.
 Προτάσιος, ό, Protais.
 Ραφαήλ, ό, Raphaël.
 Ρεβέκκα, ή, Rebecca.
 Ρημήγιος, ό, Remy.
 Ρενάλδος, ό, Renault.
 Ροβέρτος, ό, Robert.
 Ρόζα, ή, Rose.
 Ρώκος, ό, Roch.
 Ρουγέρος, ό, Roger.
 Ρωμακός, ό, Romain.
 Σαλμάσιος, ό, Saumaise.
 Σαμουήλ, ό, Samnel.
 Σαμψών, ό, Samson.
 Σάρα, ή, Sara.

Σεβήρος, ό, Sévère.
 Σήξτος, ό, Sixte.
 Σιγισμουῦδος, ό, Sigismond.
 Σιλβία, ή, Silvie.
 Σιλβεστρος, ό, Silvestre.
 Σίμων, ό, Simon.
 Σκαλίγερος, ό, Scaliger.
 Σκηπίων, ό, Scipion.
 Σολομών, ό, Salomon ou Soli-
 man.
 Σουλπίκιος, ό, Sulpice.
 Σοφία, ή, Sophie.
 Σουσάνη, V. Σωσάννα.
 Σπυρίδων, ό, Spiridon.
 Σταθῆς, ό, dim. d'Εὐσταθίος.
 Σταῦρος, ό, Croix.
 Στέφανος, ό, Etienne.
 Συμεών, ό, Siméon.
 Σχολαστική, ή, Scholastique.
 Τηρεσία, ή, Thérèse.
 Τιμόθεος, ό, Timothée.
 Τίτος, ό, Tite ou Titus.
 Τριανταφυλλία, ή, Rose.
 Τρύφων, ό, Tryphon.
 Τωβίας, ό, Tobie.
 Υάκινθος, ό, Hyacinthe; fém. ή
 Υάκινθη.
 Φαυστίνη, ή, Faustine.
 Φαυστίνος, ό, Faustin.
 Φηλικιτή, ή, Félicité.
 Φήλιξ, ό, Félix.

Φερδινάνδος, ὁ, Ferdinand.

Φίλιππος, ὁ, Philippe.

Φραγκίσκα, ἡ, Françoise.

Φραγκίσκος, ὁ, François.

Χριστίνη, ἡ, Christine.

Χρῖστος, ὁ, Christ.

Χριστοφόρος, ὁ, Christophore.

Χρυσόστομος, ὁ, Chrysostôme.

ΝΟΤΑ. Πουλος ου ογλους à la fin d'un mot signifie *fils*; p. ex.: Χριστόπουλος, Christos fils; Σαλικογλους, Salik fils. On fait aussi usage des terminaisons helléniques en ἰδης, comme Παυλῖδης, Ἰωαννῖδης, fils de Paul, fils de Jean.

Au lieu de ἅγιος, saint, devant un nom, on se sert quelquefois de l'abrégé αἱ, comme ὁ Αἱηλιᾶς, saint-Élie, p. ὁ ἅγιος Ἡλίης, κτλ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΤΟΠΩΝ, ΠΟΛΕΩΝ, κτλ.

ΑΙΜ

Ἄβερνίξ, ἡ, l'Auvergne, pr. de France.
 Ἄγγλιξ, ἡ, l'Angleterre.
 Ἄγια μάρσα, ἡ, Sainte-Maure, une des Iles Ioniennes, l'anc. Leucade.
 Ἄγιον ὄρος, τό, Monte-Santo ou mont Athos, en Macédoine.
 Ἄγιος Ἰωάννης, ὁ, V. Ἄκρα.
 Ἄγκυρα, ἡ, Ancyre, ou Angora, v. d'Anatolie.
 Ἄγραφα, τά, Agrapha, v. et canton d'Épire (Grèce.)
 Ἄδριανούπολις, ἡ, Andrinople, v. de Turquie, dans la Romanie.
 Ἄδριατικὸν πέλαγος, τό, la mer Adriatique.
 Ἄθῆναι, αἱ, Athènes.
 Αἰγίον πέλαγος, τό, la mer Égée ou l'Archipel.
 Αἴγινα, ἡ, Égine, ile grecque.
 Αἴγυπτος, ἡ, l'Égypte.
 Αἰθιοπία, ἡ, l'Éthiopie.
 Αἴμος, ὁ, le mont Hémus, V. Μπαλκάμι.

ΑΛΕ

Ἄϊτνα, ἡ, l'Etna, volcan.
 Αἰτωλία, ἡ, l'Étolie, pr. de la Grèce occidentale.
 Ἄκαρνανία, l'Acarnanie, id.
 Ἄκμπογδανία, ἡ, V. Βλαχία.
 Ἄκρα, ἡ, et ἄκρι, τό, Saint-Jean-d'Acre, v. de Syrie.
 Ἄκροκεράυνια, τά, s. ent. ὄρη, ou τῆς Χειμᾶδόρας τὰ βουνά, l'Acrocéraune, m. d'Épire.
 Ἄκρωτήριον τῆς ἐλπίδος, τό, le cap de Bonne - Espérance (Afrique).
 Ἄκυτανία, ἡ, l'Aquitaine, partie méridionale de l'ancienne France.
 Ἄλασσῶνα, ἡ, Alassona, v. de Thessalie (Grèce).
 Ἄλβανία, ἡ, l'Albanie, pr. de la Turquie d'Europe.
 Ἄλβεις, ὁ, l'Elbe, fleuve d'Allemagne.
 Ἄλγέριον, τό, Alger, v. d'Afrique.
 Ἄλεμανία, ἡ, l'Allemagne, l'anc. Γερμανία.

Ἀλεξάνδρεια, ἡ, Alexandrie, v. d'Égypte.

Ἀλζασία, ἡ, l'Alsace, pr. de France.

Ἀλιτζέρο, τό, V. Ἀλγέριου.

Ἀγκάιρ, τό, le Caire, v. d'Égypte.

Ἄλπεα ὄρη, τὰ, et Ἄλπη, les Alpes, monts entre la France et l'Italie.

Ἄμποῦργος, ὁ, V. Χαμβούργ.

Ἄμβρακιικός κόλπος, ὁ, le golfe Ambracique, dans la Grèce occidentale.

Ἄμστερδὰμ, Amsterdam, cap. de la Hollande.

Ἄμοργός, ἡ, Amorgo, île grecque de l'Archipel.

Ἄνατολή, ἡ, la Natolie, pr. de l'Asie-Mineure (Turquie).

Ἄνδρος, ἡ, et Ἄντρος, Andros, île gr. de l'Archipel.

Ἄντιόχεια, ἡ, Antioche, v. de Syrie.

Ἄουστρία, ἡ, l'Autriche.

Ἄπέννινα ὄρη, ou τὸ Ἄπέννινο, l'Apennin, m. d'Italie.

Ἄπουλις, ἡ, V. Πούλις.

Ἄρβανιτία, ἡ, V. Ἄθβανία.

Ἄραβία, ἡ, et Ἄραπιά, l'Arabie.

Ἄργος, τό, Argos, v. de Morée.

Ἄργυροκάστρον, τό, Argyrocastron, v. d'Épire.

Ἄρμενία, ἡ, l'Arménie, contrée d'Asie.

Ἄρμυρος, ὁ, Armyros, v. de Thessalie, sur le golfe de Volo.

Ἄρκαδία, ἡ, l'Arcadie, pr. centrale du Péloponnèse.

Ἄρτζ, ἡ, Arta, v. d'Acarnanie (Grèce occidentale).

Ἄρχιπέλαγος, τό, l'Archipel.

Ἀσκάλων, ἡ, Ascalon, v. de Judée.

Ἄσις, ἡ, l'Asie. Ἡ ἐλάχιστων Ἄσις, l'Asie-Mineure.

Ἄσπρος, ὁ, et Ἄσπροπόταμος, l'Aspropotamos, fleuve; l'anc. Achéloüs.

Ἄστραχάν, τό, Astrakhan, v. de Russie, près de l'embouchure du Volga.

Ἄτλαντικόν πέλαγος, τό, l'Océan atlantique.

Ἄττική, ἡ, l'Attique, pr. de la Grèce orientale.

Ἀβλώνας, ὁ, Avlone, v. d'Albanie.

Ἄφρική, ἡ, l'Afrique.

Ἄῶς, ὁ, l'Aoùs, fleuve d'Épire.

Βαβαρία, ἡ, la Bavière.

Βαβυλών, ἡ, Bagdad, v. d'Asie,

- regardée à tort par des Grecs comme l'ancienne Babylone.
- Βαλτική Θάλασσα, ή, la mer Baltique.
- Βάλτος, ό, le Valtos, canton de l'Acarmanie (Grèce).
- Βαρθαρία, ή, V. Μπαρουπαραία.
- Βαρδάρη, τό, le Vardar, l'anc. Άξιος, fleuve de Macédoine.
- Βάρνα, ή, Varna, v. de Bulgarie (Turquie d'Europe).
- Βαρσαβία, ή, et Βαρσόβη, τό, Varsovie, capitale de la Pologne.
- Βασιλοπόταμος, ό, le Basilo-Potamos, ou fleuve royal, l'anc. Eurotas.
- Βασσαραβία, ή, la Bessarabie, pr. russe au nord de la Turquie.
- Βαϋόννη, ή, Bayonne, v. et port de France.
- Βελγική, ή, la Belgique, partie du Royaume des Pays-Bas.
- Βασσώρα, ή, Bassora, v. d'Asie, dans l'Irack-Arabi.
- Βελλεγράδιον, τό, V. Μπελιγγράδ.
- Βενεβεντός, ό, Bénévènt, principauté du roy. de Naples.
- Βενετία, ή, Venise, v. d'Italie.
- Βερλίν, ό, Berlin, capitale de la Prusse.
- Βέρροια, ή, Véria, v. de Macédoine. V. aussi Χαλέπι.
- Βερώνα, ή, Vérone, v. d'Italie.
- Βιέννα, ή, Vienne, cap. de l'Autriche.
- Βεσφαλία, la Westphalie, pays de l'Allemagne.
- Βηθλεέμ, ή, Bethléem, v. de Judée.
- Βιστουλα, ή, la Vistule, fl. de Pologne.
- Βλαχία, ή, la Valachie, principauté au nord de la Turquie.
- Βλαχομπογοθανία, ή, la Moldavie, *id.*
- Βοδενά, Vodéna, v. de Macédoine.
- Βοημία, ή, la Bohème, roy. d'Allemagne.
- Βοιωτία, ή, la Béotie, pr. de la Grèce orientale.
- Βόλγας, ό, le Volga, fl. de Russie.
- Βορείη Θάλασσα, ή, la mer du Nord.
- Βορυσθένης, ό, le Boristhène ou Dniéper, fl. de Russie.
- Βόσνα, ή, la Bosnie, pr. turque.
- Βόσπορος, ό, le Bosphore; — Θρακιός, de Thrace, ou canal de

Constantinople (τὸ Βογάζι); —
 κιβερικὸς, cimmérien, ou dé-
 troit de Cassa.

Βουῶδα, ἡ, Bude, v. de Hongrie.

Βουενοςάηρες, ὁ, Buénos-Aires,
 v. de l'Amérique du sud.

Βουθρωτόν, τό, Buthrotum, v.
 d'Épire.

Βουκαρέστι, τό, et Βουκουρέστι,
 Bucharest, cap. de la Va-
 lachie.

Βουλγαρία, ἡ, la Bulgarie, pr.
 turque.

Βουρδιγάλη, ἡ, Bordeaux, v. de
 France.

Βρασιλία, ἡ, V. Βρεσίλ.

Βραχώρι, τό, Vrachori, v. d'É-
 tolie (Grèce occidentale).

Βρεσλάβον, τό, Breslau, cap. de
 la Silésie.

Βρεσίλ, ὁ, le Brésil.

Βρεττανία, ἡ, la Bretagne, pr.
 de France. Η μεγάλη Βρεττανία,

la Grande-Bretagne ou l'An-
 gleterre.

Βρουνδίσιον, τό, Brindes, v. d'I-
 talie.

Βυζάντιον, τό, V. Κωνσταντι-
 νούπολις.

Βῶλος, ὁ, Volo, v. de Thes-
 salie, sur le golfe de Volo.

Γάγγης, ὁ, le Gange, fl. de l'Inde.
 Γαλάτζι, τό, Galatz, v. de Bul-
 garie. (Turquie d'Europe)

Γαληνικὸς Ὠκεανός, ὁ, l'océan
 Pacifique.

Γαλλία, ἡ, la France, l'ancienne
 Gaule.

Γαρούμνας, ὁ, et Γαρώννας, la Ga-
 ronne, fl. de France.

Γαστούνιον, τό, Gastonni, v. de
 Morée, dans l'anc. Élide.

Γγιουρτζίκ, ἡ, la Géorgie, pr.
 d'Asie.

Γένεβα, ἡ, Genève, v. de Suisse.

Γένοβα, ἡ, et Γένοβα, Gênes, v.
 d'Italie.

Γερμανία, ἡ, l'Allemagne, l'anc.
 Germanie.

Γεωργία, ἡ, la Géorgie, pr. d'A-
 sie et d'Amérique.

Γῆ τῆς Δουλείας, ἡ, la terre de
 Labour, pr. du royaume de
 Naples.

Γιάφφα, ἡ, Jaffa, v. de Judée.

Γκιμπραλτάρι, τό, Gibraltar, v.
 d'Espagne, aux Anglais.

Γλυκός, ὁ, Glykis, port d'Épire.

Γρίζονες, οἱ, les Grisons, en
 Suisse.

Δαλματία, ἡ, la Dalmatie, con-
 trée d'Europe.

Δαμασκός, ἡ, Damas, v. de Syrie.

Δανιμαρκα, ἡ, le Danemarck.

Δάντζικα, ἡ, et Δαντζίγ, τό, Dantzic, v. de Prusse.

Δαρδανέλλια, τό, les Dardanelles, châteaux sur l'Hellespont.

Δελβίνου, τό, Delvino, v. d'Épire (Grèce).

Δημητριάς, ἡ, Démétrias, v. de Thessalie.

Διαρμπεκίρ, τό, le Diarbékir, pr. d'Asie.

Διδυμότειχου, τό, Démotica, v. de Romanie (Turquie).

Δούβλιν, τό, Dublin, cap. de l'Irlande.

Δούναβις, ό, le Danube, fl.

Δουράτζο, τό, et Δυρόράχιον, Durazzo, v. d'Albanie.

Δρέσδη, ἡ, Dresde, cap. de la Saxe.

Δυμότειχο, τό, V. Διδυμότειχου.

Εβόρακον, τό, Yorck, ville d'Angleterre.

Έβρος, ό, l'Èbre, fl. d'Espagne. V. aussi Μαρίτζα.

Εγγλιτερόα, ἡ, l'Angleterre.

Εδέσσα, ἡ, Edesse, v. d'Asie.

Εδιμβουργ, ό, Edimbourg, cap. de l'Ecosse.

Έκκλησιαστικὴ Έπικράτεια, ἡ, l'Etat de l'Eglise, en Italie.

Έλατειάς, ό, l'anc. Cithéron, m. entre l'Attique et la Béotie.

Έλβα, ἡ, et Έλβη, V. Άλβις.

Έλβετία, ἡ, la Suisse, l'anc. Helvétie.

Έλικών, ό, l'Hélicon, m. de Béotie.

Έλλάδα, ἡ, la Hellada, fl. de Thessalie, l'anc. Sperchius.

Έλλάδα, ἡ, et Έλλάς, la Hellade, ou la Grèce.

Έλλάσποντος, ό, l'Hellespont, ou détroit des Dardanelles.

Ένωμένοι Έπαρχίαι τῆς Άμερικῆς, les États-Unis d'Amérique.

Έπαχτος, ό, l'anc. Ναύπακτος, Lépante, v. de la Livadie (Grèce).

Έπίδαμνος, ό, V. Δουράτζο.

Ερδελία, ἡ, V. Τρασυλθανία.

Ερυθρά Ώλασσα, ἡ, la mer rouge.

Ετρουρία, ἡ, V. Τοσκάνα.

Εΰβοια, ἡ, l'île d'Eubée (Grèce).

Εΰριπος, ἡ, V. Εΰβοια.

Εΰξεινος πόντος, ό, le Pont-Euxin ou mer noire.

Ευρόπολις, ἡ, et Ευρύπολις; V. Νευρόπολις.

Ευρώπη, ἡ, l'Europe.

Ευρώτας, ό, V. Βασιλοπόταμος.

Εὐφράτης, ὁ, l'Euphrate, fleuve d'Asie.

Ἐφεσος, ἡ, Éphèse, anc. v. d'Ionie (Asie-Mineure).

Ζαγορά, ἡ, Zagora, v. de Thessalie.

Ζάκυνθος, ἡ, Zante, une des Iles Ioniennes.

Ζητούσι, τό, Zeïtoun, v. de Thessalie.

Ἡλιούπολις, ἡ, V. Μπάλαπεν.

Ἠπειρος, ἡ, l'Épire, pr. grecque.

Ἡράκλειος πορθμός, ὁ, le détroit de Gibraltar (d'Hercule).

Θαβώρ, ὁ, le Thabor, m. de Galilée, dans la Judée.

Θάσσοις, ἡ, Tasso, île de l'Archipel.

Θερμοπύλαι, αἱ, les Thermopyles, défilé du mont Oeta.

Θεσσαλία, ἡ, la Thessalie, pr. grecque.

Θεσσαλονίκη, ἡ, V. Σαλονίκη.

Θῆβαι, αἱ, Thèbes, v. de Béotie.

Θράκη, ἡ, la Thrace, partie de la Romanie et de la Bulgarie.

Ἰάννινα, τὰ, V. Ἰωάννινα.

Ἰαπώνια, ἡ, le Japon, roy. d'Asie.

Ἰάσι, τό, et Ἰάσιον, τό, Jassy, cap. de la Moldavie.

Ἰβηρία, ἡ, V. Ἰβλάνδα.

Ἰβηρία, ἡ, l'Ibérie, contrée d'Asie.

Ἰῶν, ἡ, l'Ida, m. de Crète.

Ἰεροσόλυμα, τὰ, et Ἰερουσαλήμ, ἡ, Jérusalem.

Ἰθάκη, ἡ, Ithaque, une des Iles Ioniennes.

Ἰκόνιον, τό, Iconium ou Conia, cap. de la Caramanie.

Ἰλλυρία, ἡ, et Ἰλλυρική, ἡ, s. ent. χώρα, l'Illyrie.

Ἰμβρος, ἡ, Imbros, île de l'Archipel.

Ἰμπραίλα, ἡ, Ibrahim, v. de Valachie.

Ἰνδία, ἡ, l'Inde, contrée d'Asie.

Ἰόππη, ἡ, Jaffa, v. de Syrie.

Ἰουδαία, ἡ, la Judée, contrée d'Asie.

Ἰρλάνδα, ἡ, l'Irlande, une des îles Britanniques.

Ἰσαυρία, ἡ, l'Isaurie, pr. de l'Asie-Mineure.

Ἰσθμός, ὁ, (κατ' ἐξοχήν) l'isthme de Corinthe.

Ἰσπαχάνι, τό, Ispahan, v. de Perse.

Ἰσλάνδα, ἡ, l'Islande, île de la mer du Nord.

Ἰστρία, ἡ, l'Istrie, pr. d'Italie.

Ἰωάννινα, τὰ, Janina, v. d'Épire.

- Ἰωνικὰ νῆσοι, αἰ, les Iles Ioniennes.
 Καβάλα, ἡ, la Cavale, v. et port de Macédoine.
 Κάδιτζε, τό, et Κάδιξ, ό, Cadix, v. et port d'Espagne.
 Καζάν, τό, Casan, v. de Russie.
 Κάιρον, τό, le Caire, v. d'Égypte.
 Καισάρεια, ἡ, Césarée ou Késaria, v. de la Turquie d'Asie.
 Καλάβρυα, ἡ, la Calabre, pr. du royaume de Naples.
 Καλάβρυτα, τά, Calavrita, v. de Morée.
 Καλαμάτα, Calamate, v. de Morée.
 Καλὸς ἀέρας, ό, V. Βουνοσάκης.
 Καναδάς, ό, le Canada, contrée de l'Amérique septentrionale.
 Κανδία, ἡ, Candie, cap. de la Crète.
 Κανιά, τά, Canée, v. de Crète.
 Κάπουα, ἡ, Capoue, v. du roy. de Naples.
 Καραμπογοθάνια, ἡ, V. Βλαχομπογοθάνια.
 Κρά σουί, nom turc de l'anc. Νέστος, fl. de Thrace.
 Καραμανία, ἡ, la Caramanie, pr. de l'Asie-Mineure.
 Καρινθία, la Carinthie, pr. d'Allemagne.
- Καρλοβίτζα, ἡ, Carlowitz, v. de Hongrie.
 Κραπάθια ὄρη, τά, les monts Crapacks, en Hongrie.
 Κάρπαθος, ἡ, Scarpento, île de l'Archipel.
 Καρπενήσι, τό, Carpenisi et Carpenitzé, v. d'Étolie (Grèce).
 Κάρυστος, ἡ, Carysto, v. de l'île d'Eubée.
 Καρχηδών, ἡ, Carthage, v. d'Afrique. V. aussi Νέα Καρχηδών.
 Κάσος, ἡ, Caso, petite île de l'Archipel.
 Κασπία θάλασσα, ἡ, la mer Caspienne.
 Κασσάνδρα, ἡ, la presqu'île de Cassandra, en Macédoine.
 Καστροί, τό, Castri, l'anc. v. de Delphes (Grèce).
 Καστορία, ἡ, Castorie, v. de Macédoine.
 Κατανιά, ἡ, Catane, v. de Sicile.
 Κατερίνη, ἡ, Catherin, v. de Macédoine, près le mont Olympe.
 Κούκασος, ό, et Κουκάσια ὄρη, τά, le Caucase, m. d'Asie.
 Κεμπέκ, Québec, cap. du Canada.

- Κερασσοβός, ὁ, le Kérassovo, m. de la Haute-Albanie.
- Κερσών, ἡ, Cherson, v. de Russie.
- Κεϋλάυ, ὁ, Ceylan, île d'Asie.
- Κεφαλονία, ἡ, et Κεφαλονιά, Céphalonie, une des Iles Ionien-
nes.
- Κίνα, ἡ, la Chine, r. d'Asie.
- Κίεβου, τό, Kiew, v. de Russie.
- Κιρκασσία, ἡ, la Circassie, pr.
d'Asie.
- Κίσσαβος, ὁ, le Kissave, l'anc.
Ossa, m. de Thessalie.
- Κοπεγχάγη, ὁ, Copenhague, cap.
du Danemarck.
- Κόρινθος, ἡ, V. Κόρινθος.
- Κορινθιακὸς κόλπος, ὁ, le golfe
de Corinthe.
- Κορινθίος ἰσθμὸς, ὁ, V. ἰσθμὸς.
- Κόρινθος, ἡ, Corinthe, v. de
Grèce.
- Κορώνη, ἡ, Coron, v. de Morée.
- Κόρσικα, ἡ, V. Κόρνος.
- Κορφοί, αἱ, Corfou, une des Iles
Ioniennes, l'anc. Κορκύρα.
- Κούβα, ἡ, Cuba, île d'Amé-
rique.
- Κραγιόβα et Κραϊύβα, Craïow,
v. de Valachie.
- Κρακόβι, τό, Cracovie, v. de
Pologne.
- Κρεμόνα, ἡ, Crémone, v. d'I-
talie.
- Κρήτη, ἡ, la Crète, île grec-
que de la Méditerranée.
- Κριμαία, ἡ, la Crimée, prov.
russe.
- Κροατία, ἡ, la Croatie, prov.
autrichienne et turque.
- Κύδων, ἡ, V. Κκυιά.
- Κυθωνιῆς, αἱ, Cydonie, v. grec-
que de l'Asie-Mineure.
- Κύζικος, ἡ, Cysique, v. et pres-
qu'île de l'Asie-Mineure.
- Κύθηρα, ἡ, Cérigo, l'anc. Cy-
thère, île de la Grèce.
- Κυκλάδες, αἱ, les Cyclades, îles
grecques de l'Archipel.
- Κύπρος, ἡ, Chypre, et mieux
Cypre, île de la Méditerranée.
- Κύρνος, ἡ, la Corse, île fr. de
la Méditerranée.
- Κῶς, ἡ, Cos, ou Stanchio, île
de l'Archipel.
- Λαζική, ἡ, l'anc. Colchide, en
Asie.
- Λακεδαίμων, ἡ, V. Μιστραῖς.
- Λακωνία, ἡ, et Λακωνική, s. ent.
χώρα, la Laconie, prov. du
Péloponnèse.
- Λαπωνία, ἡ, la Laponie, con-
trée du nord de l'Europe.

Λάρισσα, ἡ, Larisse, v. de Thessalie.

Λαχούρι, τό, Lahore, pr. et v. d'Asie.

Λειβαδιά, ἡ, Livadie, v. et prov. de la Grèce orientale.

Λειψία, ἡ, Leipsick, v. d'Allemagne.

Λεμεσσός, ὁ, Limisso, v. de l'île de Cypre.

Λέσθος, ἡ, V. Μυτιλήνη.

Λευκάς, ἡ, V. Ἅγια μάρτα.

Λευκοσία, ἡ, Nicosie, cap. de l'île de Cypre.

Λεχία, ἡ, la Pologne.

Λήμνος, ἡ, Lemnos, île de l'Archipel.

Λίανουρα, V. Παρνασσός.

Λίβανος, ὁ, le Liban, m. de Syrie.

Λιβονία, ἡ, la Livonie, prov. russe.

Λιβύα, ἡ, la Libye, contrée d'Afrique.

Λίγηρις, ἡ, la Loire, fl. de France.

Λιγουρία, ἡ, la Ligurie ou États de Gênes.

Λιπάρες, αἱ, les îles Lipari, dans la Méditerranée.

Λισβόνα, ἡ, Lisbonne, cap. du Portugal.

Λομπαρδία, ἡ, la Lombardie, partie de la Haute-Italie.

Λόνδρα, ἡ, Londres.

Λουκά, ἡ, Lucques, v. d'Italie.

Λούρος, ὁ, Louros, château près le golfe Ambracique.

Λύδδα, ἡ, Lydda, v. de Syrie.

Λυόν, τό, Lyon, v. de France.

Λυσιτανία, ἡ, V. Πορτογαλλία.

Μαγνησία, ἡ, la Magnésie, canton de Thessalie.

Μαδρίδη, τό, Madrid, cap. de l'Espagne.

Μάινη, ἡ, V. Μάνα.

Μαγιόρακα, ἡ, Majorque, île espagnole de la Méditerranée.

Μαϊώτις λίμνη, Palus-Méotides ou mer d'Azof.

Μακεδονία, ἡ, la Macédoine, pr. turque de l'anc. Grèce.

Μακρινίτζα, ἡ, Macrinitza, v. de Thessalie.

Μαλοῦλα, ἡ, l'anc. Séleucie, v. de Syrie.

Μάλτα, ἡ, Malte, île anglaise de la Méditerranée.

Μάνα, ἡ, le Magne, l'anc. Laconie, canton de la Morée.

Μάνσις, ἡ, la Manche, partie de l'Océan entre la France et l'Angleterre.

- Μάντουα, ἡ, Mantoue, v. d'Italie.
- Μαραθονῆσι, τό, Marathonisi, v. de la Laconie, en Morée.
- Μαραθῶνας, ὁ, Marathon, v. de l'Attique (Grèce orientale).
- Μαρίτζα, ἡ, Maritza, fl. de Thrace, l'anc. Ἐβρος.
- Μαρομαροῦ (Θάλασσα τοῦ, V. Προποντιδα.
- Μαρσαλία, ἡ, et Μασσαλία, Marseille, v. et port de France.
- Μαύρη Θάλασσα, ἡ, la mer Noire ou le Pont-Euxin.
- Μαυριτανία, ἡ, la Mauritanie, contrée d'Afrique.
- Μαυροβούνι, τό, le Monténégro, pays montagneux entre la Dalmatie et l'Albanie, près de Cattaro.
- Μαυροπόταμος, ὁ, Mauropotamos, fl. d'Épire, l'anc. Achéron.
- Μεγχελία, ἡ, la Mingrèlie, pr. d'Asie, l'anc. Colchide.
- Μέκκα, ἡ, la Mecque, v. d'Arabie.
- Μεθώνη, ἡ, V. Μοθώνη.
- Μελάου, τό, Milan, v. d'Italie.
- Μέμφις, ἡ, V. Κάϊρον.
- Μεξικό, τό, contrée et v. de l'Amérique septentrionale.
- Μεσολόγγι, τό, Missolonghi, v. d'Étolie (Grèce orientale).
- Μεσοποταμία, ἡ, la Mésopotamie, contrée d'Asie.
- Μεσόγειος Θάλασσα, ἡ, la Méditerranée.
- Μεσσήνη, ἡ, Messine, v. de Sicile.
- Μεσσηνία, ἡ, la Messénie, pr. du Péloponnèse.
- Μήλος, ἡ, Mélos, île de l'Archipel.
- Μιλιαῖς, αἱ, Miliès, v. de Thessalie.
- Μινώρα, ἡ, Minorque, île espagnole de la Méditerranée.
- Μισίρ et Μισίρι, τό, V. Ἀλκάρ.
- Μισσισιπιῆς, ὁ, le Mississipi, fl. d'Amérique.
- Μιστρᾶς, ὁ, Mistra, v. de Morée, près des ruines de l'anc. Sparte.
- Μιτυλήνη, ἡ, Mételin, l'anc. Λέσθος, île de l'Archipel.
- Μογόλ, ὁ, le Mogol, roy. des Indes.
- Μοδῆνη, ἡ, Modène, v. d'Italie.
- Μοθώνη, ἡ, Modon, v. de Morée, l'anc. Méthone.
- Μόκκα, ἡ, Moka, v. d'Arabie.
- Μολδαβία, ἡ, Μολδοβία, et Μολδοβλαχία, la Moldavie, prin-

cipauté au nord de la Turquie.
 Μονεμβασία, ή, Monembasie ou
 Napoli di Malvasia, v. de la
 Morée, l'anc. Épidaure.
 Μοραβία, ή, la Moravie, prov.
 d'Allemagne.
 Μόσχα, ή, Moscou, v. de Russie.
 Μοσχοβία, ή, la Moscovie, pr.
 russe, ou la Russie même.
 Μπάλβεκ, Balbek, l'anc. Hé-
 liopolis, v. de Syrie.
 Μπάλα, ή, Bâle, v. de Suisse.
 Μπαλκάμι, τό, Balcan ou mont
 Hémus, entre la Romélie et
 la Bulgarie.
 Μπαμπά, V. Τέμπη.
 Μπανιαλούκα, ή, Banialuka, v.
 de Bosnie.
 Μπαρμπαρία, ή, la Barbarie,
 contrée d'Afrique.
 Μπεάρνι, τό, le Béarn, pr. de
 France.
 Μπελιγγράδ, τό, Belgrade, v.
 de Servie (Turquie d'Europe).
 Μπεράτι, τό, Bérat, v. d'Alba-
 nie.
 Μπέρνα, ή, Berne, v. de Suisse.
 Μπέρλιν, ό, Berlin, cap. de la
 Prusse.
 Μπιτώλια, τά et ή, Bitolia, v. de
 Macédoine.

Μποράζι, τό, V. Βόσπορος.
 Μπορμία, ή, V. Βορμία.
 Μπόσνα, ή, V. Βόσνα.
 Μπουδρούμ, τό, Boudroum,
 l'anc. Αλικαρνασσός, v. d'Asie.
 Μπρουσέλλα, ή, Bruxelles, cap.
 de la Belgique.
 Μυνιχία, ή, Munich, cap. de la
 Bavière.
 Μύκωνος, ή, Mycone, île de l'Ar-
 chipel.
 Μώθος, ό, V. Μοθώνη.
 Μωρέας, ό, la Morée, l'anc. Πε-
 λοπόννησος.
 Ναβαρϊνος, ό, Navarin, v. de la
 Morée, dans l'anc. Messénie.
 Ναζαρέτ, ή, Nazareth, v. de Judée.
 Ναρθωνίση, ή, Narbonne, v. de
 France.
 Ναύπλι, τό, et Ναύπλιον, Nau-
 plie ou Naples de Romanie,
 v. de l'Argolide (Grèce).
 Νέα γιόρα, ή, V. Νεσοροάκον.
 Νέα Καρχηδών, ή, Carthagène,
 v. d'Espagne.
 Νέα Όλλανδία, ή, la Nouvelle-
 Hollande, grande île de la mer
 du sud.
 Νεάπολις, ή, Naples.
 Νέα Ρώμη, ή, Constantinople.
 Νεϊλος, ό, le Nil, fl. d'Égypte.

Νεμτζία, ή, l'Allemagne.
 Νεοβοράκον, τό, New-Yorck, v.
 des États-Unis.
 Νεόκαστρον, τό, Néocastro, fort
 de la Romanie sur le Bos-
 phore.
 Νευρόπολις, ή, Névropolis, v.
 de la Thessalie.
 Νίγηρς, ό, le Niger fleuve d'A-
 frique.
 Νιγηρητία, la Nigritie, contrée
 d'Afrique.
 Νικαία, ή, Nicée ou Isnik, v.
 d'Anatolie.
 Νίσα, ή, Nice, v. de Piémont.
 Νίσσα, ή, et Νίσι, τό, Nissa,
 cap. de la Servie (Turquie).
 Νίστρος, ό, le Dniester, fl.
 Νορβηγία, ή, V. Νορβηγία.
 Νοτεία Θάλασσα, ή, la mer du
 sud.
 Νύσσα, ή, V. Νίσσα.
 Νόλα, ή, Nole, v. d'Italie.
 Ξερόμερον, et mienv Ξηρόμερον,
 τό, le Xéroméros, canton de
 l'Acarnanie.
 Όδησσός, ή, Odessa, v. de Russie.
 Όλυμπος, ό, l'Olympe, m. entre
 la Macédoine et la Thessalie.
 Όξωνία, ή, Oxford, v. d'Angle-
 terre.

Όρχάδες, αι, les Orcades, îles au
 nord de l'Écosse.
 Όσταίνον, τό, le Holstein, pr.
 d'Allemagne.
 Όστία, ή, Ostie, v. d'Italie.
 Ότράντα, ή, Otrante, v. d'Italie.
 Ούγγαρία, ή, la Hongrie, con-
 trée d'Europe.
 Ούγγροβλαχία, ή, la Valachie.
 Ουκραίνα, ή, l'Ukraine, prov.
 russe.
 Πάδος, ό, le Pò, fl. d'Italie, du
 lat. Padus.
 Παλαιόβουνα, τά, V. Ελιών.
 Παλαιόκαστρον, τό, Palæocastro,
 fort de l'île de Crète.
 Παλαιστίνη, ή, la Palestine.
 Παλέρμο, τό, Palerme, v. de Si-
 cile.
 Παλμύρα, ή, Palmyre, v. de Syrie.
 Πάνορμος, ή, V. Παλέρμο.
 Πάργα, ή, Parga, v. d'Épire.
 Παρίσι, Παριτζι, et Παρίσιον,
 τό, Paris.
 Πάρμα, ή, Parme, v. d'Italie.
 Παρνασσός, ό, le Parnasse, m.
 de la Phocide.
 Πάρος, ή, Paros, une des Cy-
 clades.
 Πασσαροβιτζι, τό, Passarowitz,
 v. de Servie (Turquie).

- Πατάβιον, τό, Padoue, v. d'Italie.
 Πάτμος, ἡ, Patmos, île de l'Archipel.
 Πάτρα, ἡ, Patras, v. d'Achaïe, en Morée.
 Πατραντζίκι, τό, Patradgik, v. de Thessalie.
 Πέζ, τό, et Πέζι, Pech, v. de Servie (Turquie d'Europe).
 Πεκίν, Πέκιν, cap. de la Chine.
 Πελεγράδι, τό, V. Μπελιγγράδ.
 Πελοπόννησος, ἡ, le Péloponnèse ou la Morée.
 Πενσυλβανία, ἡ, la Pensylvanie, pr. des États-Unis.
 Περλεπές, ό, Perlepé, v. de Macédoine.
 Περού, τό, le Pérou, contrée de l'Amérique méridionale.
 Περσία, ἡ, Περσική, et Περσίς, la Perse, roy. d'Asie.
 Περσικὸς κόλπος, ό, le golfe persique.
 Πέστα, ἡ, et Πέστη, Pest, v. de Hongrie.
 Πετρούπολις, ἡ, Pétersbourg.
 Πηλούσιον, τό, Péluse, v. d'Égypte, aujourd'hui Tamiathi.
 Πηνειός, ό, le Pénée, auj. la Salambrie, fl. de Thessalie.
- Πιεμόντε, τό, le Piémont, pr. d'Italie.
 Πίνδος, ό, le Pinde, m. d'Épire.
 Πιτόλια, τά et ἡ, V. Μπιτώλια.
 Πλαταμώνα, ἡ, Platamona, v. auprès du mont Olympe.
 Ρόλις, ἡ, (κατ' ἐξοχήν) Constantinople.
 Πολωνία, ἡ, V. Δελχία.
 Πομερανία, ἡ, la Poméranie, pr. de Prusse.
 Πορτογαλλία, ἡ, le Portugal.
 Ρός, ό, V. Ράδος.
 Ρούλια, ἡ, la Pouille, pr. du roy. de Naples.
 Ρεβέζεζα, ἡ, Prévéza, v. d'Épire.
 Ροβάνσα, ἡ, la Provence, pr. de France.
 Ροποντίδα, ἡ, la Propontide ou mer de Marmara.
 Ρρούσα, ἡ, Pruse, v. d'Asie.
 Ρρουσσίς, ἡ, la Prusse.
 Ρροϋτος, ό, le Pruth, rivière de Moldavie.
 Ρτολεμαίς, ἡ, Ptolémaïs, v. de Syrie.
 Ρυρηναία et Ρυρόρηναϊχ ὄρη, τά, les Pyrénées, m. entre la France et l'Espagne.
 Ραβίνη, ἡ, Ravennes, v. d'Italie.

- Ραγοῦσα, ἡ, Raguse, v. de Dalmatie.
 Ραχίτι, τό, Rosette, v. d'Égypte, l'anc. Μήτηλις.
 Ρήεμνος, ό, Rhetymo, l'anc. Ρεθύμνη, v. de Crète.
 Ρήγιον, τό, Reggio, v. d'Italie.
 Ρήνον, τό, le Rhin, fl. d'Allemagne.
 Ρίγα, ἡ, Riga, v. de Russie.
 Ρόδος, ἡ, Rhôdes, île et v. de l'Archipel.
 Ροδοστός, ἡ, Rodosto, v. et port de Romanie (anc. Thrace).
 Ροσεφόρ, ό, Rochefort, v. et port de France.
 Ροσπέτο, τό, Rosette, V. Ραχίτι.
 Ρούμελη, ἡ, la Roumélie, pr. turque, formée de la Thrace et de la Macédoine; quelquefois la Grèce proprement dite.
 Ρωδανός, ό, le Rhône, fl. de France.
 Ρώμη, ἡ, Rome, v. d'Italie.
 Ρωσσία, ἡ, la Russie.
 Σαββάς, ό, la Save, rivière qui sépare les États autrichiens et ottomans.
 Σαβοΐα, ἡ, la Savoie.
 Σλαμβριά, ἡ, la Salambrie, fl. de Thessalie, l'anc. Πηνειός.
- Σαλαμίνα, ἡ, Salamine, île grecque.
 Σαλονίκη, ἡ, Salonique, v. de Macédoine.
 Σάλωνα, τὰ, Salone, v. de Phocide.
 Σάλωνας, ό, l'anc. Phocide.
 Σάμι, τό, Damas, V. Δαμασκός.
 Σαμοθράκη, ἡ, l'île de Samothrace, dans l'Archipel.
 Σαντορίνη, ἡ, Santorin, île de l'Archipel, l'anc. Θήρα.
 Σαξωνία, ἡ, la Saxe.
 Σαρδινία, ἡ, et Σαρδώ (gr. anc.) la Sardaigne.
 Σαρματία, ἡ, la Sarmatie (Pologne, Russie, Tartarie).
 Σαρωνικός κόλπος, ό, le golfe Saronique (Grèce).
 Σβετία, ἡ, et Σβετζία, la Suède.
 Σεκάνας, ό, la Seine, fleuve de France.
 Σερβία, ἡ, la Servie, pr. turque.
 Σέριφος, ἡ, Sérîphe, île de l'Archipel.
 Σέρρακι, αἱ, et Σέρρα, τὰ, Serres, v. de Macédoine.
 Σεΐλάν, τό, Ceylan, île des Indes.
 Σιβηρία, ἡ, la Sibérie, contrée de la Russie d'Asie.

Σικελία, ἡ, la Sicile.
 Σιλειςία, ἡ, la Silésie.
 Σινώπη, ἡ, Sinope, v. d'Anatolie.
 Σιών, ἡ, Sion ou Jérusalem.
 Σκιάθος, ἡ, Sciathe, île de l'Archipel.
 Σκόδρα, ἡ, Scodra, v. de la haute Albanie.
 Σκόπελος, ἡ, Scopélo, île de l'Archipel.
 Σκούταρι, τό, Scutari, v. de la haute Albanie, et de la Turquie d'Asie (l'anc. Χρυσούπολις).
 Σκυθία, ἡ, la Scythie ou Tartarie.
 Σκύρος, ἡ, Skyros, île de l'Archipel.
 Σκωτία, ἡ, l'Écosse.
 Σκλαβωνία, ἡ, l'Esclavonie, contrée d'Europe.
 Σμύρνη, ἡ, Smyrne, v. de l'Asie-Mineure.
 Σοφία, ἡ, Sophie, capitale de la Bulgarie.
 Σουαβία, ἡ, la Souabe, pr. d'Allemagne.
 Σούλι, τό, Souli, village d'Épire.
 Σπανία, ἡ, l'Espagne.
 Σπάρτη, ἡ, V. Μιστρᾶς.
 Σπέτζιαι, αἱ, Spezzia, île de l'Archipel, l'anc. Tipareus.

Σποράδες, αἱ, les Sporades, îles de l'Archipel.
 Στοκόλμα, ἡ, et Στοκχόλμ, τό, Stockholm, cap. de la Suède.
 Στρασβοῦργου, τό, Strasbourg, v. de France.
 Συλληθριά, ἡ, Sélivrée, v. de Roumanie (Turquie).
 Συλλήστρα, ἡ, Silistrie, v. de Bulgarie (Turquie).
 Συρακοῦσαι, αἱ, Syracuse, anc. v. de Sicile.
 Συρία, ἡ, la Syrie, contrée d'Asie.
 Σρετζία, ἡ, V. Σβεζία.
 Τάγος, ό, le Tage, fleuve d'Espagne.
 Ταμιάθι, τό, V. Πηλούσιον.
 Τάραντον, τό, Tarente, v. du roy. de Naples.
 Ταταρία, ἡ, Tartarie, contrée d'Asie.
 Τάγγετον, τό, le Taygète, m. de la Laconie.
 Ταυρικὴ χερσόνησος, ἡ, la Chersonèse Taurique, auj. la Crimée.
 Τέμπη, τά, Tempée, vallée de Thessalie.
 Τένεδος, ἡ, Ténéδος, île del'Archipel.

Τεπελένι, τό, Tébélen, v. de la haute Albanie.

Τετραχώριον, τό, le Tétrachorion, ou les villages de Souli, d'Avaricos, de Samoniva et de Kiapha, en Epire.

Τζακονιά, ή, partie de l'anc. Laconie.

Τζάρα, ή, Zara, v. de Dalmatie.

Τζερίγο, τό, V. Κύθηρα.

Τζεσμé, Tchesmé, fort d'Anatolie, devant l'île de Chio.

Τζία, ή, Zéa, l'anc. Κία et Κέως, île de l'Archipel.

Τήνος, ή, Tine, île de l'Archipel.

Τίβερις, ό, le Tibre, fl. d'Italie.

Τίγρης, ό, le Tigre, fl. d'Asie.

Τιμισθάρειον, τό, Témiswar, v. de Hongrie.

Τιφλίξι, τό, Téflis, cap. de la Géorgie, en Asie.

Τόλωσα, ή, Toulouse, v. de France.

Τοσκάνα, ή, la Toscane.

Τουλόν, τό, et τουλών, ό, Toulon, ville et port de France.

Τούνετον, τό, Τουνίζι et Τούνεζ, Tunis, v. d'Afrique.

Τουρίνον, τό, Turin, cap. du Piémont.

Τουρκία, ή, la Turquie; εὐρω-
πεικὴ ἢ ἀσιατικὴ, d'Europe ou d'Asie.

Τούρναβος, ό, Tournavo, v. de Thessalie; ό μέγας Τούρναβος est en Bulgarie.

Τουσκάνα, ή, V. Τοσκάνα.

Τραβνίκι, τό, Travnik, v. de Bosnie.

Τραπεζοῦς, ή, Trébizonde, v. d'Asie.

Τρανσυλθεχνία, ή, la Transylvanie.

Τρίκαλα, τά, Tricala, v. de Thessalie.

Τρίπολις, ή, Tripoli, v. de Syrie.

Τρίπολις τῆς βερβαρίας, Tripoli, v. d'Afrique.

Τριπολιτζά, ή, et Τριπολιτζιά, Tripolitza, v. de la Morée.

Τροία, ή, Troie, anc. v. d'Asie.

Τύρος, ή, Tyr, anc. v. de Phénicie.

Τυρώλιον, τό, le Tyrol, pr. d'Allemagne.

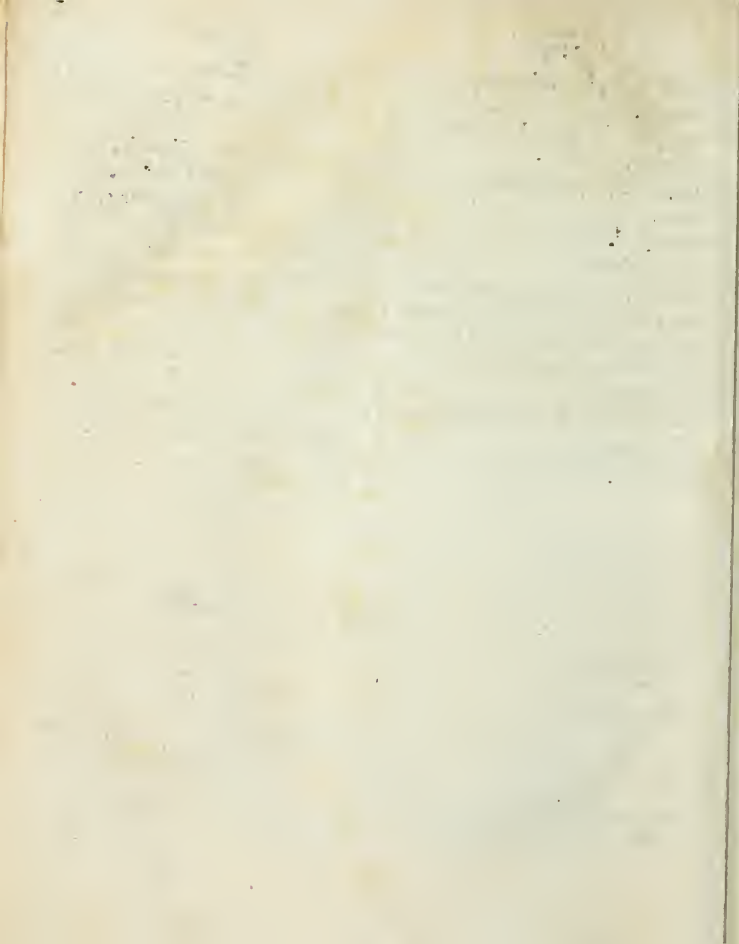
Υδρα, ή, Hydra, île de l'Archipel, l'anc. Υδρέα.

Φαμαγόστα, ή, Famagouste, v. de l'île de Cypre.

Φιλιππούπολις, ή, Philippopoli, v. de Romanie (Turquie).

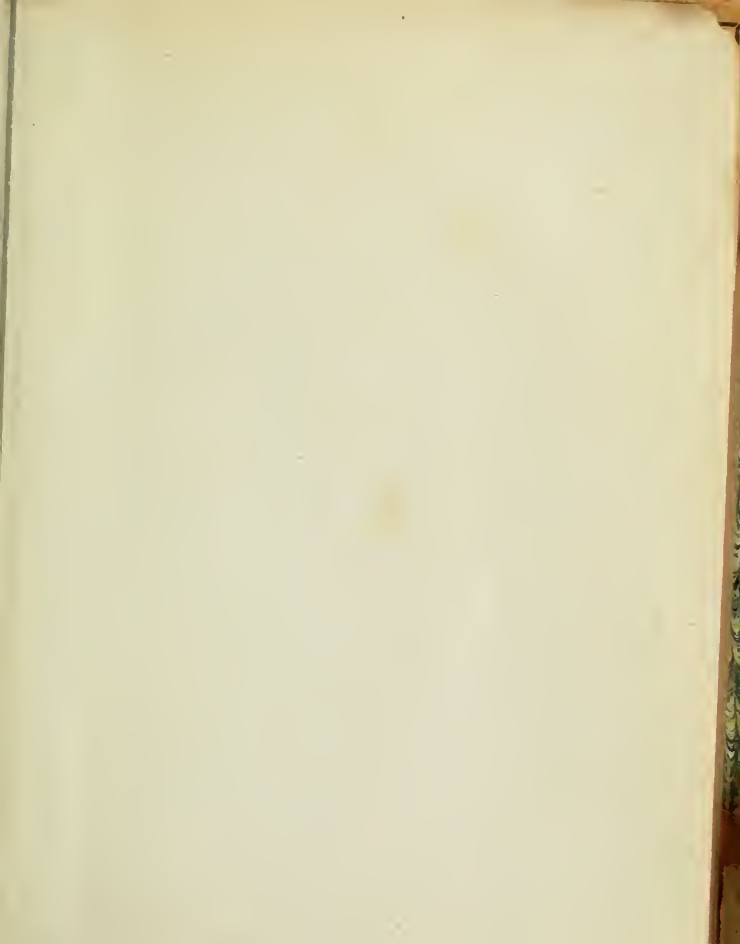
Φινλάνδα, ἡ, la Finlande, pr. de Russie.	Χαλέπι, τό, Khalep ou Alep, l'anc. Berrhœa, cap. de la Syrie.
Φλανδριά, la Flandre, pr. de France.	Χαλκίδα, ἡ, l'anc. Χαλκίς, Négrepont, cap. de l'Eubée.
Φλωρεντία, ἡ, Florence, v. d'Italie.	Χαμβούργ, τό, Hambourg, v. d'Allemagne sur l'Elbe.
Φοινική, la Phénicie, anc. contrée d'Asie.	Χάσις, τά, les environs d'Arta.
Φραγκιά, ἡ, le pays des Francs; sous ce nom on ne désigne assez souvent que les Iles Ioniennes, et quelquefois toute la Chrétienté.	Χειμάρρα, ἡ, V. Ἀκροκεραύνια.
Φραγκονία, ἡ, la Frauconie, pr. d'Allemagne.	Χιλί, τό, le Chili, contrée d'Amérique.
Φράντζα, ἡ, la France.	Χίος, ἡ, Chio, île de l'Archipel.
	Ψαρά, τά, Ipsara, île de l'Archipel, l'anc. Ψυρά.
	Ὠκεανός, ὁ, l'Océan.

ΤΕΛΟΣ.

LaGr.D
D322d

Dehèque, Félix Désiré
Dictionnaire grec modern français.

10364

For use in

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not

remove

the card

from this

Pocket.

Acme Library Card Pocket

Under Pat. "Ref. Index File."

Made by LIBRARY BUREAU, Boston

